

برایانی کارامازوف

(۱)

برایانی کارامازوف

(۱)

فیودور داستایفسکی

وهرگیرانی
ئهمین گهردیگلانی

دهزگای توئینه وه و بلاوکردنه وهی موکریانی

● برایانی کارامازوف (۱)

● نویسنی: فیودور داستایفسکی

● وه رگیترانی: ئه مین گهردیگلانی

● نه خشه سازی ناوه وه: گوران جه مال رواندزی

● بهرگ: ئاسۆ مامزاده

● پیتچنین: شاسه نه م

● ژماره ی سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپی یه که م: ۲۰۰۷

● تیراژ: ۱۵۰۰

● چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهۆک)

زنجیره ی کتیب (۲۶۶)

هه موو مافیکی بۆ دهزگای موکریانی پارێزراره

مالپهر: www.mukiryani.com

ئیمهیل: info@mukiryani.com

ناوہرؤک

- ۱ Error! Bookmark not defined. پیشہ کی وہرگیر
- ۴ رپوژٹمیری ژیان و بہرہ می فیودور دوستویؤفسکی
- ۱۰ لہ نووسہرہوہ

(بہرگی یہکہم)

بہندی یہکہم

- ۱۳ کتیبی یہکہم: سہربردہی بنہمالہ
- ۵۵ کتیبی دووہم: کوبوونہوہیہکی بیئاکام
- ۱۵۱ کتیبی سیئہم: ہوہسبازان

بہندی دووہم

- ۲۶۷ کتیبی چوارہم: زامی تہشہناکردوو
- ۳۵۱ کتیبی پینجہم: دژ و ہاورا
- ۴۶۷ کتیبی شہشہم: راہیبی پرووسی

بہندی سیئہم

- ۵۴۱ کتیبی ہوتہم: ئالیووشا

پيشه كى وەرگىز

كەي دەكا شەرح و بەياناتى پموزى دەردى دل
پوپرەشى ھەروەك دەوات و دووزبانى وەك قەلەم
"نالى"

دۇستۇيۇقسىكى نووسەر و خولقېنەرى چەند پۇمانى بەرز و بەناوبانگە و
يەككى لەو نووسەرە ديار و جيهانيانەيە كە بەرھەمى بە زۆربەى زمانە
زىندووەكانى جيهان وەرگىزدراونەتەوہ.

دۇستۇيۇقسىكى لە مانگى ژوئەنى سالى ۱۸۷۸ دەست دەكا بە نووسىنى
پۇمانى "براىانى كارامازوف" نزيكەى دوو مانگ بەر لە مردنى، واتە
ئۆكتۇبرى ۱۸۸۰ تەواوى دەكات.

ئەم پۇمانەى براىانى كارامازوف لە چاو ھەموو بەرھەمەكانى ديكەى
نووسەر، خاوەنى جياوازييەكى تايبەتە و بە پىنى گەللەيەكى وردىبىنانە و
داپشتىنىكى ئاگادارانە نووسىويەتى. خوینەر ھەر ئەوئەندە چاويك بە پىرستى
بەند و بەشەكانى ئەو پۇمانەدا بخشىنى، بوى دەردەكەوى دۇستۇيۇقسىكى
چەندەى گرینگى بە زنجيرەى پووداوەكان داوہ و چەندە ئاگادارانە پىكەوہى
گرى داون و تىكى ھەلگىشاون.

دۇستۇيۇقسىكى لە ۲۱ سىپتەمبىرى ۱۸۸۰ نامەيەك بۆ شاعىر و
رەخنەگرى ئىسلاو، ئىوان ئاكساكوف دەنووسى و لەو نامەيەدا دەلى: "پروام
پى بکە زۆر سەرقالم و تەنانەت فرىاي سەر خوراندن ناکەوم. شەو و پوژ
خەرىكم و دەمھەوى پۇمانى براىانى كارامازوف تەواو كەم. سەرلەبەرى
چىرۆكەكە لە زەينى خۇمدا دىنم و دەبەم و ھەلىدەسەنگىنم. ئەو بەرھەمە بە

لامه وه زۆر گرینگ و به نرخه، چونکه به شیکی زۆر گهوره له رۆحی خۆم لهویدا گونجاندوو.

منیش دواى خویندنه وهی ئه و پۆمانه مه زن و فهلسه فی و په وانناسی و کۆمه لئاسیه و له سه رییه ک ژیانناسیه، بریارمدا وه ریگێرمه وه. دواى بیر کردنه وه و خۆ هه لکوشین و زۆره بانى له گه ل هه ست و توانایى خۆم، قۆم لى هه لمالی و ده ستمکرد به وه ریگێرانی.

پیشتر وه ریگێرانه که ی "رامینی موسته قیم" م خویندبووه و به راستی شوینی له سه ر رۆح و هه ستم دانابوو. هه ر ئه و کاته له دلی خۆمدا گوتم بریا وه ریگێردرایه ته سه ر زمانى کوردی و خوینه رى کوردیش چیژی له و پۆمانه گرینگ و هونه راوییه وه رگرتایه. به لام ئه و کات به بیریشمدا نه ده هات خۆم وه ری گێرمه وه. چه ند سال دواتر وه ریگێرانه که ی "موشفیق هه مه دانى" شم خویندوه وه و ئه وه ندیه دیکه خولیای ئه و پۆمانه بووم، به لام هه رچه ندی بیرم لینه کردوه، نه مه دزانى چۆن خۆ له قه ره ی ده م و وه ریگێرمه وه. بیرم ده کردوه: ئه وه گریمان وه رم گێرایه وه، چۆنى چاپکه م؟ چاپی پۆمانیکی دووبه رگی و گه وه رى ئاوا کوا له توانایى مندايه و ده مزانی هیه ک هیه ک و هیه ک هیه ک له پۆژه لاتی کوردستان خه رجی مالییه که ی وه ئه ستۆ ناگرئ. بۆیه له بریاره که م پاشگه ز ده بوومه وه و دلسارد و هیوا براو، ناچار ده بوو ئه و تاسه و ئاواته له ناخی خۆمدا بنیژم.

به لامم خوا ده رووی پووناکی بۆ کردمه وه و ترووسکه ی هیوا له باشووری کوردستانه وه به ره و رۆحم داڕژا و هیوا بارانی کردم. ئاگادار کرام که "ده زگای توژی نه وه و بلاو کردنه وه ی موکوریانی" له هه ولیری دیرین، گرینگیه که ی ته واو به و به ره مه مانه دها و چاپیده کا. بۆیه وه ریگێرانه که ی "عینایه تی شه کیباپوور" یشم خویندوه وه، به لام ئه و زۆر شوینی پۆمانه که ی هه لپه رتاوتبوو. پاشان وه ریگێرانه که ی "سالح حوسینی" م خویندوه وه و وه ک سه رچاوه ی وه ریگێرانه که داما و پیموایه له هه ر سى وه ریگێرانه که ی دیکه به هیزتر و ئه مه نه تدارتره. هه روه ها خویندنه وه ی وتاره به ناوبانگه که ی

"سۆمهريست موام" له سهر براياني کارامازۆف که له کتیبی "سهبارت به
رۆمان و کورته چيروک" دایه زیاتری له گهڵ دۆستۆیۆفسکی و بهرهمهکانی
ئاشنا کردم.

شیاوی باسه هیچ کام لهو چوار وهرگیزانه بۆ سهر زمانی فارسی له
زمانی سههرهکی، واته پرووسییه وه نهکراون و ههموویان له ئینگلیزییه وه
وهریانگیزاوه ته وه. به لām بهو حاله شه وه شیرینی و جوانکاری و ورده کاری
دۆستۆیۆفسکی هه روا بهرچاوه، به لām دووریش نییه زۆر له جوانی و
ورده کارییهکانی له قه له م که وتی.

من بۆ وهرگیزانی ئه و شاکاره جیهانییه ئه گهرچی وهرگیزانه که ی "سالح
حوسینی" م کرده بنه ما، به لām له زۆر شویندا که لکم له وهرگیزانی "موشفیک
ههمه دانی" و "پامینی موسسته قیم" یش وهرگرتووه. هیوادارم توانیبیتم
وهرگیزیکی ئه مانه تدار بم و ئه گهر چه وتی و لاری بوونیکیش له کاره که مدا
بوو، خاوه ن رایان به گهره یی خویان بمبوورن و هه له و په له م بۆ راست
بکه نه وه.

له کۆتاییدا زۆر سپاسی بنه ماله ی شاسه نه م (مه مه دئه مین، ره حیم و
مریه م) ده که م که بۆ پیتچینی ئه م کتیه هه ولیکی زۆریان داوه.
"وهرگیزی کوردی"

رۇزنامىسى زىيان و بەرھەمى فېۋدۇر دۆستۇيۇقسىكى

۱۸۲۱: ۳۰ ئۆكتۇبر فېۋدۇر مېخائېلوۋىچ دۆستۇيۇقسىكى لە مۆسكۆ لە دايك بوۋە. باۋكى ئاندرۇيۇۋىچ، پزىشكى ئەرتەش بوۋ.

۱۸۳۸-۱۸۳۳: دۆستۇيۇقسىكى لە قوتابخانەى شەۋانەرۋژى تېكەلاۋ دەست دەكا بە خويندن.

۱۸۳۷: مانگى مەى فېۋدۇر دۆستۇيۇقسىكى و برا گەۋرەكەى مېخائېل دەچنە سىنپىتربۇرگ. ھەر لە پايزى ئەۋ سالەدا دۆستۇيۇقسىكى لە يانەى ئامادەيى قوتابخانەى شەۋانەرۋژى بۇ كاپىتانى كۆستۇمارۇف ۋەردەگىرئ.

۱۸۳۸: مانگى ئووت. دۆستۇيۇقسىكى خويندنى كۆلىجى ئەفسەران تەۋاۋ دەكات و دەبىتە كادىرى ئەندازيارىي ئەرتەش.

۱۸۴۴: كىتېبى «ئۆزنى گرانده»ى بالزاك ۋەردەگىرئەۋە.

۱۸۴۵: مانگى مەى دۆستۇيۇقسىكى پۇمانى (لىقەۋماۋان) تەۋاۋ دەكا. لە لايەن نىكراسۇف و بلىسنىكىيەۋە دەناسرى. پايزى ئەۋ سالە دۆستۇيۇقسىكى بۇ كۆرى بلىسنىكى پىگى دەكرىتەۋە.

۱۸۴۶: ژانويە لە پىتربورگسكى ئىسبۇرنىك (جونگ پىتربۇرگ)دا وتارىكى نىكراسۇف سەبارەت بە تايىبەتمەندىيەكانى پۇمانى (لىقەۋماۋان) بلاۋ دەبىتەۋە.

فېۋرىيەى ئەۋ سالە كورتە چىرۆكى «مروقى دوو پرو» بلاۋ دەكاتەۋە. ئۆكتۇبرى ئەۋ سالە كورتە چىرۆكى «كاكى پىرۇخارچىن» بلاۋ دەكاتەۋە. ۱۸۴۷: لە سەرەتاي سالدا. دۆستۇيۇقسىكى لە كۆرى بلىسنىكى دىتە دەرى و لەۋان دوۋرە پەرىز دەبى. ئاورىل و جۈۋلاى ئەۋ سالە چۈۋ چىرۆكى دۆستۇيۇقسىكى لە گۇفارى «پىتربۇرگ كرونىكل» بەشى ھەۋالەكانى پىتربۇرگدا چاپ دەكرىن.

بەھارى ئۇ سالاھ گەل كۆمەلەي پىتراشفسكى (مىخائىل پىتراشفسكى كە يەككى لە شۆرېشگىرېنى سووسىيال دىموكراتى رۇوسىي سەدەي نۆزدە بوو) كەين و بەينى پەيدا كرد.

لە ماوەي نيوان ئۆكتۇبر تا نوامبىر دى رۇمانى «ژنى خاوەنمالى» بلأو كردهو.

۱۸۴۸: مانگى دىسامبر، كىتېبى «شەو سىپىيەكان» ى بلأو كردهو.

۱۸۴۹: «نيتۆچۆ كانزاوانا» چاپ دەكا.

۲۳ى ئاورىل، دۆستۆيۇفسكى وەك ئەندامى گروپى پىتراشفسكى قۇلبەست دەكرى. لە ۲۹ى ئاورىل ھەتا ۱۶ى نوامبر- دادگايى كردنى پىتراشفسكى و دارودەستەكەي دريژەي دەبى. تاوانبارانى سەرەكى كە دۆستۆيۇفسكى يەككى لەوان بوو، بە ئىعدام مەحكوم دەكرىن.

۲۲ى دىسامبرى ئۇ سالاھ حوكمەكەيان لە گۆرەپانى سمينووسكى دەخويندريتەو و ھەموو شتىك ئامادە دەكرى بۆ گوللەباران كردنيان. ھەر بۆيە تەنيا ھەرمانيكى ئەرەش دەيتوانى ژيانيان بىنيتە كۆتايى. بەلام لە دوايىن سادتا تاوانباران پلەيەك لە حوكمەكەيان بۆ دادەشكى و گوللەباران ناكرىن.

۲۴ى دىسامبر «نيوئەو» تاوانباران كە دۆستۆيۇفسكى لەگەل ئەوان دەبى، بە زنجير و سىندمەو دىانبەن بۆ بەنديخانەي سىبىريا.

۲۸۵۰: ۲۳ى ژانويىە دۆستۆيۇفسكى رادەگويزن بۆ بەنديخانەي

«ئەمسەك».

۱۸۴۵- ۱۸۵۰ مانگى فېورىيە دواي تەواو كردنى ماوەي حوكمەمەي وەك

سەربازى سيفر لە گوردانى ھەوتەمى پيادە نيزام لە «سمى پالاتىنىسك» دەستبەسەر دەكرى.

۱۸۵۹ ھەتا ۱۸۵۴: خەرىكى خزمەتى سەربازى دەبى.

۱۸۵۶: مانگى مارس داواي لىيوردنى لى دەكرى. مانگى ئۆكتۇبر پلەي

ملازمى لە ئەرەشدا پىدەدرى.

۱۸۵۷: مانگی فیوریه له گه‌ل ماریا دیمتریۆ نائیسایووا، که بیوه‌ژنیکی شوخ و کونه‌ژنی کارمه‌ندیکی گومرک بوو زهماوه‌ند ده‌کا. زهماوه‌نده‌کیان له شاری کۆزنتسک به‌پیه‌ده‌چی.

۱۸۵۹: مانگی مارس. دۆستویۆفسکی واز له ریزه‌کانی ئه‌رتەش دینی. دیتە ده‌ری. هه‌ر له‌و مانگه‌دا چیرۆکی «خه‌ونی مامه‌گیان» ب‌لاو ده‌کاته‌وه. مانگی نوامبر و دیسامبر، «گوندى ئیپیتانچیکۆ و دانیشتوانی» ب‌لاو ده‌کاته‌وه. مانگی جوولای ئه‌و ساله‌ دۆستویۆفسکی ده‌چی بۆ «توور» که پایز و زستان له‌وئ تیه‌پ‌بکا. نیوه‌ی دووه‌می دیسامبر ده‌چی بۆ سین پیتربورگ.

۱۸۶۰: مانگی سپتامبر له‌ رۆژنامه‌ی روسکی میر (دنیا‌ی پروسیا) به‌شی یه‌که‌می «مالی مردووه‌کان» چاپ و ب‌لاو ده‌کاته‌وه.

۱۸۶۰: یه‌که‌م کۆمه‌له‌ به‌رهمه‌ی دۆستویۆفسکی له‌ دوو به‌رگدا له‌ شاری مۆسکۆ چاپ ده‌کری.

۱۸۶۱: مانگی ژانویه. یه‌که‌م ژماره‌ی «وه‌ریم» (زهمه‌ن) به‌ هاوکاری «میخائیل» ی برای به‌ چاپ ده‌گه‌یی. هه‌ر له‌و گۆڤاره‌دا به‌شی یه‌که‌می چیرۆکی «ره‌نجاوه‌کان» ب‌لاو ده‌کاته‌وه.

۱۹۶۲. ۱۸۶۱: گۆڤاری زهمه‌ن مالی مردووه‌کان چاپ ده‌کا. مانگی مه‌ی نامیلکه‌ی سیاسیی زایکینۆفسکی به‌ ناوی «پروسیای جوان» ب‌لاو ده‌کاته‌وه. له‌ پیه‌ه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌و به‌رهمه‌دا دۆستویۆفسکی ده‌چیته‌ سه‌ردانی چیرنیشیۆفسکی.

مانگی ژوئەن: دۆستویۆفسکی ده‌چی بۆ هه‌نده‌ران و له‌گه‌ل هه‌رزین و باکونین ئاشنا ده‌بی.

۱۸۶۳: مانگی فیوریه مارس یادداشته‌کانی زستانی سه‌باره‌ت به‌ بیر و باوه‌ری هاوینی به‌ چاپ گه‌یاند. مانگی مه‌ی گۆڤاری «زهمه‌ن» داده‌خری. مانگی ئووت - ئۆکتوبر دۆستویۆفسکی ئه‌و چه‌ند مانگه‌ له‌ هه‌نده‌ران تیه‌پ‌ ده‌کات.

۱۸۶۴: مانگی ژانویه میخائیل دوستویؤفسکی ئیجازنامەى چاپى گۆڧارى «ئەپووک» (دەوران) وەردەگرى. ھەتا بتوانى زىانى ئابوونەى گۆڧارى (زەمەن) قەرەبوو بکاتەو. مانگی مارس. يەكەم ژمارەى گۆڧارى «ئەپووک» کە بەشى يەكەمى «يادداشتە نەيىنيەکانى» تیدا بوو بلاقرايەو. مانگی ئاورىل ماریا دیمیتريؤنا دوستویؤفسکی کۆچى دوايى دەکات. مانگی جولای ئەو سالە میخائیلی براشى دەمرى.

۱۸۶۵: «تیمساح» و «پرووداوى ئااسایى» بلاو دەکاتەو. مانگی ژوئەن گۆڧارى ئەپووکیش دادەخرى. جوولای و ئۆکتۆبرى ئەو سالە دوستویؤفسکی بۆ جارى دووھەم بەرەو ھەندەران وەرئى دەکەوئى.

۱۸۶۶: پۆمانى «جینایات و مکافات» بلاو دەکریتەو. ئۆکتۆبرى ئەو سالە دوستویؤفسکی بەرھەمىکى تازە بە ناوى «قومارباز» بە کچە خیرانووس (ئاننا گریگوریونا ئیسنىتکینا دەنووسیتەو. فیوریەى ئەو مانگە لەگەل ئاننا گریگوریونا ئیسنىتکینا زەماوەند دەکا.

۱۸۶۷: ئاورىل ھەتا ژوئەن سەردانى شارى دیرسیدن و بادن و بازل و ژنیو و میلان و فلۆرانس دەکات.

۱۸۶۸: پۆمانى «گەمژە» چاپ دەکات.

۱۸۷۰: کورتە چیرۆکى «میردى ئەبەدى» بلاودەکاتەو.

۱۸۷۱: مانگی جوولای. دوستویؤفسکی دەگەرپیتەو بۆ شارى سینپترزبورگ. دەستدەکا بە نووسینى «بەسوخرە گیراوەکان» و ئەو پۆمانە لە سالى ۱۸۷۲ دا تەواو دەکا.

۱۸۷۲: ھاوینەکەى لە «ئىستار یارووسا» تیپەر دەکا. پاشان ھەر ئەوئى دەبیته شوینى ھاوینە بوئى.

۱۸۷۳: دەبیته سەرنووسەرى ھەوتەنامەى «گراز ھیدانین» (شارۆمەند).

کۆمەلە وتارەکانى لە ژیر ناوى (بیرەوهریپەکانى نووسەرێک) لەودا چاپ دەکا.

۱۸۷۴: مانگی مارس دوستویۆفسكى واز له سەرنووسەرى گوڤارى شارۆمەند دىنى.

۱۸۷۵: مانگی ژانویه پۆمانى (لاوى ناکام) دەنووسى.

۱۸۷۶: «بىرەوهرىيەكانى نووسەرىك» دەگاتە چاپى دووھەم. بەلام ئەمجارە بە شىوھى گوڤارىكى سەربەخۆ ھەر بە و ناوھە. لە ژمارەى مانگی سىپتامبردا لە گوڤارى ناوبراودا كورته چىروۆكى «خاكەپاۋ لەخۆبردوو» چاپ دەكا.

۱۸۷۷: مانگی دىسامبر بۆ ئەندامىتى ئەكادىمىيەى زانست (لە بەشى زمان و ئەدەبىياتى پروس) ھەلدەبژىردى.

۱۸۸۰ - ۱۸۷۹: برايانى كارامازوف چاپ و بلاۋ دەكاتەو.

۱۸۸۰: مانگی مەى - ژوئەن لە پىورەسمى پەردە ھەلگرتن لە سەر كۆتەلى پووشكىن لە مۆسكو بەشدارى دەكا و وتارىكى گرینگ و ميژوويى دەخوینىتەو. ھەر لەو پىورەسمەدا دوستویۆفسكى دوو جار شىعرە بەناوبانگەكەى پووشكىن «مەزگىنىدەر» دەخوینىتەو. ۸ى ژوئەنى ئەوسالە دوستویۆفسكى لە دووھەمىن كۆبونەوھى ئەنجومەنى ئەدەبىي پروسىادا سەبارەت بە پووشكىن مژوليايش دەكا.

۱۸۸۱: لە سەرەتای مانگی ژانویهدا دوستویۆفسكى لىكۆلینەو لە سەر يەكەم ژومارەى (بىرەوهرىيەكانى نووسەرىك) كە داگرى پاڤە و شىكارىي ئەو لەو سالەدا بوو كارى كرد. ۲۸ى ژانویه (۹ى فيورىە) فيودور ميخائىلوويچ دوستویۆفسكى كۆچى دواى دەكات.

پیشکشه به:

ئانا گریگوریونا دوستویوڤسکی

«ئامین، ئامین، به ئیوه دهلیم ئەگەر دهنکه گهنم بکهوێته زهوی و نهمری،
به ته نیا ده مینیتته وه به لام ئەگەر بمری، به رهه می زۆر ده بی.

(ئینجیلی یوحه ننا، به شی دوا زده هه م، ئایه تی بیست و چوار)

له نووسه سره وه

ئه گهر بمهه وئ بيمه سهر باسی پالاهوانی پومانه کهم، ئالکسی فیودوروویچ کارامازوف، تا رادهیه که دستم له گوزدها ده مینئ. به و واتایه، ههرچه نده ئالکسی فیودوروویچ وهک پالاهوان دهستنیشان ده کهم، به لام ده زانم ئه و له هیچ باریکه وه مروفتیکی مه زن نییه. ههر بویه ناچارم پرسیارگه لیکه له م شیوهیه پیشینی بکه م: «جه نابی ئالکسی فیودوروویچ کارامازوف له بهر چ خووخدهیه کی بهرچا و دهک پالاهوان هه لباردوه؟ چ کاریکی باش و شیاوی کردوه؟ له لای کئ و بهچی ناوبانگی دهر کردوه؟ بوچی منی خوینهر کاتی خوم به لای ئه و و چونیه تیی ژیا نییه وه به فیرو بدهم؟» پرسیارئ ئاخر له هه موویان گرینگتره، چونکه ولایمیکم جگه له وه نییه که «رهنگه ههر له ریگه ی پومانه که وه به وه بگه ی.» ده ی ئه وه گریمان پومانه که ت خوینده وه و پیتی نه گه یشتی، که وایه له سهر ئه و باوه ره نابی که ئالکسی فیودوروویچ خووخدهیه کی بهرچاوی هه یه. بویه ئه وه ده لیم چونکه له بهر تالیی پوودا وه که پیشینی ده که م، ئه و له لای من خووخدهیه کی بهرچاوی هه یه. به لام زور به گومانم له وه ی که بلئی بتوانم ئه و شته به خوینهر بسه لمینم یان نا. راستیه که ی ئه وه یه، ئه گهر ئیجازه بفرموون، ئه و پالاهوانی یه که می پومانه که یه. به لام به شیوه یه کی لیل و نادیار. ههر به راستیش له م سهرده مه ی ئیمه دا چاوه روانیی پوون و ئاشکرا له مروفتگه لی سهیر و سه مه ره ده کرئ. به دلنیا ییه وه ده توانم بلیم شتیک هه تا رادهیه ک دیار و بهرچاوه: ئه م مروفته، مروفتیکی سهیر و ته نانه ت له کهس نه چوو، به لام سهیر و سه مه ره بی و له کهس نه چوونی به جیی ئه وه ی سهر به خیر و بیر بی، بنوسی گرفت و چه ره مه سه رییه. به تایبته له و جییه دا که هه موو ده یانه وه ی شته چکوله کان له سهر یه که هه لچن و له شیواوییه کی گشتیدا به مانایه کی

سەرەکی و ھاوایی بگەن. لە زۆر لایەنەوه مەروڤی جیاواز و لەکەس نەچوو
 لە بازەنی شتە وردەکاندا دەخولیتەوه، یانی بوونەوه‌ریکی جیاوازه. وانیه؟
 چاکە، ئەگەر لەگەڵ رای ئاخردای و بە راستی دەزانی، لە ولامدا بلی
 «وانیه» ئەوسا من، لە سەر ئیزنی ئیوه سەبارەت بە گرنگایەتی پالەوانی
 پۆمانەکەم، ئالکسی فیودورۆویچ، لەوانەیه زۆر دڵگەرتر بم. چونکە وانیه کە
 مەروڤی جیاواز و لەکەس نەچوو هەمیشە لە جەغزی شتە وردەکان و شتە
 سەرەکیەکان بەدوور بێ. بەلکو بە پێچەوانە، بە دڵنایاییه دەلێم مەروڤیکی وا
 کاکلی سەرەکیی لە ناخ و پوولەتی خۆیدا هەلگرتووه. ئیتر مەروڤی ھاوژەمەنی
 مەلووم نییه بۆ بە شیوهی کاتی لێی دابراون، وەک ئەوهی لە چنگ
 گێژەلووکەیه‌کدا بن.

لەگەڵ ئەوشدا ئەگەر گیروگرفتی دیکە نەبوایه خۆم لە گێژاوی ئەم باسە
 بێ پێز و قەلبە نەدەخست، زۆر سادە و بەبێ پێشەکی دەمگوت «ئەگەر پێیان
 خۆش بێ دەخویننەوه.» گێرو گەرفتیش ئەوهیه دوو پۆمانم هەیه و
 سەربردهیه‌ک. پۆمانی سەرەکی پۆمانی دووه‌مه. چونکە کرداری پالەوان
 لەم زەمانەدا، یانی ئیستا. پووداوه‌کانی پۆمانی یه‌که‌م سی‌زده‌ سال
 لەمه‌وبەر قەوماوه. پەنگە نەتوانین بڵێین پۆمانیشە. بەلکو ساتیکە لە
 ساتەکانی ژیانی پالەوانیک لە سەرده‌می لاویه‌تیدا. بەلام بەبێ ئەم پۆمانە
 یه‌که‌م هیچم پێناکرێ، چونکە زۆربە‌ی پووداوه‌کانی پۆمانی دووه‌م بەبێ
 پۆمانی یه‌که‌م هیچ واتایه‌کیان نییه. بەلام بەو پێیە دژواری سەرەکی لەوه‌ش
 کە هەیه ئالۆزتر دەبێ: ئەگەر من، یانی کەسی ژیا‌نامه‌نووس، تێبگەم کە
 تەنانه‌ت پۆمانیکم بۆ پالەوانیکی ئاوا پێ شوورده‌یی و چرووک زایه‌ دەبێ،
 چۆن بە دوو پۆمانەوه خۆم دەرده‌خەم و چۆن لە پوانگە‌ی خۆمه‌وه ئەو
 نەترسی و پوو هەل‌مال‌دراوییه‌ به‌یان کەم و بینوینم؟

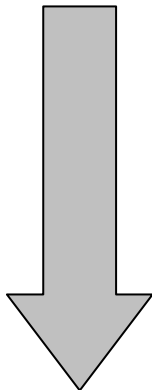
چونکە هیچ پێگە چاره‌یه‌کم بۆ پەیدا نابێ، دیمە سەر ئەوهی بەبێ هیچ
 چاره‌سەرێک بەسەریدا تێپەرم. هەلبەت، خوینەری وریا زۆر زوو تێدەگا کە
 هەر لەسەرەتاوه دەمویست بەو ئاکامه‌ بگەم و ئەویش لەگەڵ من بەهۆی

فەوتانی کات و وشە ی بێ کاکل ڤقی هەلەدەستی. لە وەلامی ئەم وتەیدا بە پانەوه دەلیم وشەگەلی بێ کاکل و کاتی گرانابیم سەرەتا لە ڤووی ئەدەب و حەیا و دووھەم لەبەر وریایی خەریک بوو زایە دەکرد. لەوانەشە بلی «لەگەل ئەوەشدا، ئەو لە پێشدا ئاگاداری کردوینەتەوە.» لە راستیدا خوشحالم کە ڤۆمانەکە بە دوو شیۆه گیرانەوه دابەشبوو. «بە یەکیەتیەکی گشتی و پنیوستەوه.» دواى ئاشنا بوون لەگەل یەكەم ڤۆمان، خوینەر ئەو کاتە ڤریار دەدا کە خویندەنەوهی ڤۆمانی دووھەم بایی زەحمەتەکەى دەبێ یان نا؟ هەلبەت هیچ کەس بەلێنی نەداوه کە لە دووھەمین لاپەرەى ڤۆمانی یەكەمدا دەتوانی کتییەکە وەلانی و بەلایدا نەچیتەوه. بەلام ئەو کاتە خوینەر گەلێکی دلۆقان دینە گۆڤی کە سەداسەد بە پنیوستی دەزانن ڤۆمانەکە تا کوتایی بخویننەوه، نەکا لە نیۆبژیوانیی بێ لایەنانەیاندا تووشی هەلە بین.

هەموو ڤەخنەگرانی ڤووسیش، بۆ وینە ئاوان، لە هەمبەر ئەو جۆرە مرقانەدا بە شیۆهێکە دلەم ئاو دەخواتەوه. لەگەل بوونی وێژدان و وردبینی، دەتوانم دیارییەکی زۆر باش و شیاوایان پیشکەش بکەم، کە هەر لە سەرەتای ڤۆمانەکەوه دەستی لێ هەلگرن. هەموو پیشەکیەکەش هەر ئەمەیه. سەداسەدیش لە سەر ئەو باوەڕم کە زایە بوو. بەلام چونکە نووسراوه و تۆمار کراوه، چاکتر وایە بمینیتەوه.

ئێستاش با بچینە سەر دەقی ڤۆمانەکە.

به ندی یه کهم

کتیبی یه کهم
سه بردهی بنه مائه

(۱)

فیۆدۆر پاولوویچ کارامازوف

ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کارامازوف سیئەمین کورپی فیۆدۆر پاولوویچ کارامازوف یەکی لە خاوەن مەزراکانی شاری ئیمە - بوو. فیۆدۆر پاولوویچ خاوەنی زەوی و زاریکی زۆر بوو و لە سەردەمی خۆیدا پیاویکی بە ناوبانگ بوو. ھەر بۆیە ھێشتاکەش یادی لە دڵماندا زیندوو و ھۆیەکەشی مەرگە دلتەزین و پڕ لە رازەکەییەتی کە سێزدە سال لەمەوبەر پوویدا. کە لە شوینی خۆیدا بەخەست و خۆلی باسیدەکەم. ئیستا ھەر ئەوەندە دەلیم کە ئەو مالیکە - کە تاقە پۆژیکیشی لە ملکەکەیی خۆیدا پانەبواردوو - مروۆکی سەیر و سەمەرە بوو. بەلام ھاوچەشن و ھاو شیوەی مروۆکەلێکی خوێری و شەپانی بوو، لەگەڵ ئەوەشدا گەمژەیی وەک ئەو زۆرن. بەلام ئەو لەو جۆرە گەوجە پیاوانە بوو کە زۆریان ئاگا لە کاروباری خۆیان ھەیە و خۆیان و نیشان دەدەن کە چا و برسی نین. بۆ وێنە فیۆدۆر پاولوویچ لە ھیچەو دەستی پێکردبوو. زەوی و زارەکەیی لە ھی ھەموو کەس کەمتر بوو. لە سەر سفرە و خاوی خەلکی دادەنیشت و وەک قەرنو پێیانەو دەنووسا، کاتیکیش کە مرد سەد ھەزار پۆبلی لە پاش بەجیما. لەگەڵ ئەوەشدا لەو شارەدا لەوی گەلحۆتر تیدا نەبوو. ئەوەی لەو دەوەشایەو گەمژەیی و حەپۆلی نەبوو - زۆربەیی ئەو جۆرە مروۆقانە وریا و بەھۆشن - بەلکو جۆریک ساویلکەیی بوو. ئەوەش تاییەتمەندیی ولاتی باب و باپیرانی ئەو و بۆیە ئەویش یەکیک لە گەوجترین و گیلترین پیاوانی ناوچەکە بوو.

ئەو دوو جاری زەماوەند کردبوو و سی کورپی ھەبوو. کورپە گەورەکەیی ناوی دیمیتری بوو لە ژنی یەکەمی بوو. دووانەکەیی دیکەش ئیوان و ئالکسی لە

ژنی دووهه می بوون. ژنی یه که می ئادلایدا ئیوانا، کچی بنه ماله یه کی مامناوهندی و نه جیم بوو. بنه ماله ی میؤسؤف خاوهنی زهوی و زار بوون و زۆربه ی خه لک به خیلی پی ده بردن. به لام ئه و کچه میراتگر و جوانکیله و وریا و چاوکراوه یه که له بهر ه ی ئیستادا وینه ی زۆره و له بهر ه ی پيشووشدا جاروبار وینه ی ئه و هه لده که وت، چۆن بوو شووی به و پیاوه خویری و پنجه کرد، نازانم بلیم چی. کچی جوان و جحیم دهناسی که زۆر خاوهن هه ست و دلناسک بوو، دوا ی چه ند سال دلاری کردن له گه ل پیاویک که دهیتوانی زۆر به سانای زه ماوهندی له گه ل بکا، به لام کؤسپ و ته گه ره ی به دهستی خوی ساز کرد و له شه ویکی باران و له نگیزدها خوی له هه لدیری که وه هاویشه نیو چۆمیکی قووله وه و خوی کوشته. ئه وهش له بهر ئه وه ی به حه ز و مگیزی خوی بگا و وهک ئوفیلیا (گراوه که ی هاملیت) ناوبانگ ده رکا. راستیه که شی ئه گه ر ئه و هه لدیره، یانی ئه و شوینه ی بۆ خۆ کوشتن هه لیژارد بوو ئه وهنده بهر ز نه بوایه و چۆمه که شی ته نک بوایه و پۆخه کهش دلگیر و شاعیرانه نه بوایه، له وانه بوو ئه م خۆ کۆژییه پوو نه دا. ئه م وته یه پیچ و په نای تیدا نییه و له وانه یه له دوو سی بهر ه ی پيشووماندا له پووسییه پروداوی وا زۆر قومایی. هه ر بۆیه کرده وه ی ئادلایدا ئیوانا میؤسؤف بیگومان رهنگانه وه ی بیر و باوه ری پۆژاوا ییه کان بووه. دلناسکی و تورانیک بۆته هوی ئه و زه ماوهنده و ئه ویش له نه بوونی ئازادی زه نیییه وه سه رچاوه ده گری. رهنگه ویستیته ی به جۆریک سه ره بخوی ژنانه بگا و پشت له هه موو داب و نه ریت و مه زنا یه تی بنه ماله که یان بکا. ئه وه شمان له بیر نه چی، رهنگه له دنیای خه یالی خۆیدا به وه دلخۆش بووی که فیؤدۆر پاولوویچ، له گه ل ئه وه ی پیاویکی دیزه و حه پۆله به لام پرووه لمال دراوی و له بنه وه بری و گزیکاریی ئه و تاییه تی سه رده می پیشکه و تنه. به لام له راستیدا حه نه کچییه کی به دخوو بووه و هیچی تر. چیژی ئه و زه ماوهندهش بۆ ئادلایدا ئه وه بوو که ره دوو بکه وی، بۆیه فریوی خوارد بوو. ئه و کاتهش فیؤدۆر پاولوویچ به قازانجی بوو که ئه و حه زلیکردویی و زه ماوهنده بکا. چۆنکه زۆر پر هه وهس و چاو برسی و تۆلاز بووه، ویستوویه تی هه رچۆنیکه داها توویه کی باش بۆخوی مسوگه ر بکا. چی له وه خۆشتره که خوی به بنه ماله یه کی نه جیمزاده وه هه لواسی و له و ریگیاه وه

به مال و سامانیکى باش بگا. خوښه و يستى دوو سهرهش هر نه بوو. ئادلايدا ئيوانا نه گهرچى زور جوان و دلرفين بوو، به لام وهك بووك و زاوا هر نه دهچوون. نه وهش له ژيانى فيودور پاولوويچدا شتيكى دهگمن بوو، كه بوى هلهكوتبوو. چونكه پياويكى داوين تهر بوو و ژنيك توزقالى پرووى خوښى بو بواندبايه ملى خوى دهشكاند و دهكهوته دواى. به لام له وه دهچوو ئادلايدا تنيا ژنيك بى كه له گهل چيژ و هه وهسى نه ودا سازگار نه بوو.

ئادلايدا هر زور زوو دواى رهدوو كه و تنه كهى بوى دهر كهوت كه هيچ ههستيكي جگه له سووكايهتي دهرهق به ميژدهكهى نيه. چونكه پتيان وابوو بنه مالهى ميوسوف خيرا جيازيى كچه رهدوو كه و تووه كهيان ددهن و مهسلهت دهكهن، بووك و زاوا ژيانى بى سهره وه بهر و شپريويان دهست پيكر و بهردهوام خهريكى قره و ههرا بوون. دهلين ئادلايدا ئيوانا زور له فيودور پاولوويچ نه جيومتر و قورساختر بووه. پارهى جيازيى كچه بيست و پينج ههزار روبل بووه و فيودور پاولوويچ دهستى به سهردا گرتووه و كچه چاوى پيى نه كه و وتوتهوه. زوريشى ههولدا بوو نه و زهوى و خانوبه ره نوقلييهى شار كه به شيك له جيازيى كچه بوو، به ناوى خويه وه تاير بكا. زورى پيى داكيشا بوو و به جاريى كچهى جاربز كرده بوو. به هه ره شه و گوره شه ژيانى لى كرده بووه زهقنه مووت. بويه كچه به ئاواته وه بوو رزگارى ببى له چنگى. منجرى و تهماحى له راده به دهري هينده بى شهرمانه بوو پياو بيزى لى هه لدهستا. به لام به وه چاكبوو بنه مالهى ئادلايدا ئيوانا زوو پتيان زانى و دهرووى تهماحه كهيان ناخنى. هه موو خهلكى به گه وه ره و چووكه وه زانيبوويان كه نه و ژن و ميژده وهك مشك و پشيله وان و بيست و چوار سهعاته خهريكى شهر و دهمه قالين. به لام وا هاتبوو كه هه ميشه فيودور پاولوويچ كوتانى دهخوارد، هويه كه شى نه وه بوو ژنه زور ئاله تي و نه ترس و كه م تاقت بوو و به ژن و قه لافه تيشى زهلام و به خووه. له ئاكامدا پشت له هه موو شتيك دهكا و له گهل قوتابيه كي مال به كول هه لده گيرى و ميتياى سى سالانه به سهر ميژده كهيدا به جيديلى. فيودور پاولوويچيش زور زوو ماله كهى دهكاته گازينو و دهستدهكا به مهى نوشين و رابواردن. جار جاريش به هه موو شارهكانى پاريزگادا به سواري دهر ويشت و باسى دلره قى و جهفای ئادلايدا ئيواناى دهر كرد و دهگريا. جارى

وابوو باسی شتی وای دهکرد که هیچ پیاویک له پووی هه‌لنایه ئاوا باسی ژینانی ژن و میردایه‌تیی خۆی بکا. له‌وه ده‌چوو ته‌نیا به‌وه دلی ئاو بخواته‌وه که خۆی مه‌ز‌لووم و لێقه‌وماو نیشانبدات و به‌سه‌ره‌اته‌کانی خۆی به‌ تام و چیژ‌ه‌وه بگێریت‌ه‌وه.

گالته‌چی پێیان ده‌گوت: «فیو‌دۆر پاولو‌ویچ، نیو‌چا‌وانه‌که‌ت هینا‌ویه‌تی، ئاخر به‌وه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌وه زۆر شاد و خوش‌حال دیاری.» زۆر که‌سه‌ش ده‌یانگوت له‌ گێڕانی ده‌وری قه‌شمه‌رجا‌ری خوش‌حالی و ئه‌گه‌ر خوش‌ت وا نیشانده‌دی که ئاگات له‌و حال‌وباله‌ پێکه‌نینیه‌ت نییه‌، بۆ ئه‌وه‌یه‌ که پێکه‌نینیه‌تری بکه‌ی. به‌لام که‌س نازانی په‌نگه‌ ئه‌و کرده‌وه و ئا‌کاره‌شی به‌ هۆی سا‌ویلکه‌بییه‌وه بو‌وبی. ئاخری ژنه‌ هه‌لگیراوه‌که‌ی ده‌دۆزیت‌ه‌وه. ژنه‌تی‌وه‌یان له‌ شاری پترزبورگ دیت‌بوو. له‌گه‌ل ئه‌و ته‌له‌به‌ به‌په‌ل‌لایه‌ چۆته‌ ئه‌و و ژینانیکێ ئازادانه‌ و بێ قه‌ید و به‌ندی ده‌ست پیکرد‌ووه. فیو‌دۆر پاولو‌ویچ کتوپر دیت‌ه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی خۆی ته‌یار کا و بر‌وا بۆ پترزبورگ. جا بۆچی ده‌چوو، خوشی نه‌یده‌زانی. ئه‌گه‌ر غیره‌تی وه‌به‌ر خۆی بنایه‌ به‌راستی ده‌چوو. به‌لام ئیستاکه‌ بریاری دا‌بوو بچێ، به‌ هه‌قی خۆی ده‌زانی چه‌ن پیکێ دیکه‌ بخواته‌وه و هیز و گو‌رپیکێ بیه‌ته‌وه به‌ر. هه‌ر له‌و کاته‌دا هه‌والی مر‌دنی ئادلا‌یدا ئیوانا له‌ پترزبورگ به‌ بنه‌ماله‌ی می‌ۆسۆف ده‌گا. هیندی ده‌لێن به‌ شی‌وه‌یه‌کی کتوپر له‌ قوژبنیکدا به‌ نه‌خۆشییی بل‌فه‌ته‌ (تاعوون) مر‌د‌ووه. هیندیکیش ده‌لێن له‌ برسانا مر‌د‌ووه. فیو‌دۆر پاولو‌ویچ ده‌لێن له‌و کاته‌دا که هه‌والی مه‌رگی ژنه‌که‌ی پێگه‌یشت‌ووه مه‌ست بو‌وه. هه‌ل‌دیت‌ه‌ سه‌ر شه‌قام و ها‌وار ده‌کا و ده‌ست بۆ ئاسمان هه‌ل‌ده‌برێ: «خودایه‌ گیان! ئیستا ئیزن بفرموو ئه‌م به‌نده‌ هه‌ژاره‌ت به‌ دل‌یکێ بێ خه‌م و ئه‌رخه‌یان‌ه‌وه کو‌چی دوا‌یی بکا.» به‌لام دیسان بری که‌س ده‌لێن وه‌ک مندا‌ل‌یکێ گچکه‌ ده‌گریا، ئه‌وه‌نده‌ش به‌ سو‌ژه‌وه ده‌گریا که زۆر که‌س دل‌یان بۆی ده‌سو‌وتا. له‌وانه‌یه‌ هه‌رد‌وو لاش راست بکه‌ن. یانی بۆ پزگا‌ر بوونی خۆی شاد بو‌وه و بۆ ئه‌و ژنه‌ش که بو‌ته‌ مایه‌ی پزگا‌ری به‌ دل‌ گریا‌وه. زۆر سروشتیه‌، مرو‌ف، ته‌نانه‌ت تا‌وانبا‌ران زیاتر له‌وه‌ی که ئی‌مه‌ بیرێ لێ‌ده‌که‌ینه‌وه سا‌ویلکه‌ و سا‌یلو‌حن. ئی‌مه‌ش هه‌ر وا‌ین.

(۲)

له چټک کورڼه کموره کې ړزگار دېښ

زور به سانایي دتوانی بیهنیتته بهرچاوی خوت مړوځیکي ئاوا ئه گهر بیهته باوک، چ باوکیکی لیدهردی و منداله کانی چوڼ دهاملینئ. له باوکیه تیدا ریزه یهک دوور له و چاوه پروانییه نه بوو، که بوومان. ئه و کورې که له ئادلایدا ئیوانا بووی، بهرهللای دهرک و کولانان دهکا، ئه ویش نهک له بهر داخ له دلای و قین، بهلکو به شیوه یه کی ئاسای له بیر خوی بردبووه و دهتگوت کوری هر نییه. له ولاشه وه به فرمیسک ههلوه راندن و کورپوزانه وه عاله می وهرېز کردبوو و ماله که ی کردبووه زهلکاوای خراپه کاری. گریگوری که نوکه ریکی به وه فای بنه ماله که یان بوو، میتیای سی سالانه ی خستبووه ژیر بال و پهری خوی. ئه گهر گریگوری به و مندللوچکه به سته زمانه رانه گه یشتایه، که سیک نه بوو ته نانه ت جلوه برگی لیگوری.

ته نانه ت خزم و که سانی دایکیشی له سهره تاوه له بیریان بردبووه. ئاغای میوسوفی باوه گه وره شی، باوکی ئادلایدا ئیوانا، نه مابوو. ژنه که شی، دایه گه وره ی میتیا، چووبوو بؤ موسکو و زور نه خوش بوو. کچه کانیشی شوویان کردبوو. میتیا ماوه ی سالیک له مالی گریگوری پیر دهمینیتته وه و چاوه دیریی لیده کری. ئه گهر باوکیشی وه بیري بکه وتایه ته وه. که هر ناکری به یه کجاری له بیري بردبیتته وه. ببیردایه بؤ ماله که ی خوی، لیی دهبووه ملوزم و ژیانی پی تال ده کرد. تا ئه وه ی یه کی له ئاموزاکانی ئادلایدا ی خوالیخوشبوو، پیووتیر ئه لکساندر وویچ میوسوف له پاریس ده گه ریتته وه. دواتر سالانیکي زور له هه نده ران ده ژی. به لام ئه و کاته لاهو بووه و له نیو بنه ماله ی میوسوفدا به روشنیر و فهره نگی خوو ناوبانگ دهرده کا، چونکه

هه‌نده‌ران گه‌راوه و پێته‌ختی ولاتانی دیوه. نزیک به کۆتایی ته‌مه‌نی ده‌بیته لیبرالێک که له ده‌یه‌ی چل و په‌نجادا بره‌وی هه‌بوو. له ده‌ورانی چالاکی رامیاریدا ده‌بیته لیبرالێکی هه‌ژده‌ه‌یاری سه‌رده‌می خۆی و ئاو ناپاڵێوی، له رۆوسییه و له هه‌نده‌ران بۆی هه‌لکه‌وتوو، له نزیکه‌وه پرۆدوون^۱ و باکوونین^۲ بێنی و له‌گه‌ڵیان دانیشی. له سالانی کۆتایی ته‌مه‌نیدا زۆر تامه‌زرو بوو سه‌بارت به‌ سێ پوژ شوێشی فیورییه‌ی ۱۸۴۸ی پاریس بدوێ و گوتویه‌تی خۆم هینده‌ی نه‌ما‌بوو له شه‌ری ساخ‌لوه‌کاندا به‌شداری بکه‌م. یه‌کی له شیرینترین بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌رده‌می لاویشی هه‌ر ئه‌وه بووه. ملکێکی سه‌ربه‌خۆی بوو به هه‌زار په‌عیه‌ته‌وه. ئه‌و ملک به‌شکویه له نزیک شاره‌که‌ی ئیله‌هه‌لکه‌وتبوو. له‌گه‌ڵ زه‌وی و زاری په‌رستگا به‌ناوبانگه‌که‌مان هاوسنوور بوو. پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ هیشتا پێی نه‌نابوووه ملک‌ه‌که‌یه‌وه، ده‌ست ده‌کا به‌ دۆسیه‌ سازکردن بۆ ماسی گرتن و دار برین له لێره‌وار. به‌ باشی نازانم کامیان. له مه‌قامی شارۆمه‌ندی فه‌رهبه‌نگیدا به‌ ئه‌رکی خۆی ده‌زانی له‌گه‌ڵ قه‌شه‌کان یه‌که‌ه‌و. به‌ بیستنی به‌سه‌ره‌اتی ئادایدا ئیوانا، که وه‌بیری دی سه‌رده‌میک چه‌زی لێده‌کرد، دواي ئه‌وه‌ش له ژیا‌نی میتیا ئاگادار ده‌بی و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی زۆری پ‌ق له‌ فیو‌دۆر پاولوویچ بووه، له‌گه‌ڵی ئاشنا ده‌بی و ر‌وو ر‌است پ‌ی‌ی ده‌لی که ده‌مه‌ه‌وئ ئه‌و مندا‌له په‌روه‌رده بکه‌م. ماوه‌یه‌ک دواتر ده‌یگوت کاتی ناوی میتیام هینا، فیو‌دۆر پاولوویچ تا ماوه‌یه‌ک چاوی تی‌بریم و ده‌تگوت نازانی باسی کامه‌ مندا‌ل ده‌که‌م. له‌وه‌ ده‌چوو به‌ بیستنی ئه‌وه‌ی که مندا‌لێکی له‌ مال دایه‌ تووشی سه‌رسوورمان بووبی. له‌وانه‌یه ئه‌و باسه‌ زی‌ده‌په‌ویشی تیدا کرابی، به‌لام زۆر له‌ ر‌است ده‌چی.

به‌لام ر‌استت ده‌وئ، فیو‌دۆر پاولوویچ هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی شه‌یدای ئه‌کته‌ری بووه و پ‌ی‌ی‌خۆش بووه له‌ نا‌کاو ده‌وریکی چاوه‌پ‌وان نه‌کراو بگ‌یر‌ی. سه‌یر ئه‌وه‌یه جاری وایه‌ بۆ ئه‌و کاره‌، جگه‌ له‌وه‌ی ه‌یچ ته‌مایه‌کی نه‌بووه، به‌

1- پی.جی. پرۆدوون (۱۸۶۵ - ۱۸۰۹) سوسیالیستی فه‌ره‌نسی

2- م. ا. باکوونین (۱۸۷۶ - ۱۸۱۴) ئانارشیه‌ستی به‌ناوبانگی ر‌وسی

زەرەدیشی ته‌واو بووه. جا ئەو تاییه‌تمەندییه‌ش له زۆربه‌ی مۆقفەکاندا هه‌یه. ته‌نانه‌ت مۆقی زۆر وریا، به‌لام نه‌ک وه‌کو فیۆدۆر پاولوویچ. پیووتیر ئەلکساندرۆویچ ده‌سه‌لاتدارانه‌ دیتە پێشی و سه‌ره‌پرشتیی منداڵه‌که وه‌ئه‌ستۆ ده‌گرێ. میراتی دایکیشی که زه‌وییه‌ک و خانووبه‌ریه‌ک بووه، به‌ فیۆدۆر پاولوویچ ده‌سپێرێ. میتیا ده‌چینه‌ مالی مامی دایکی و ئەوان سه‌ره‌پرشتیی ده‌که‌ن. به‌لام چونکه‌ پیووتیر ئەلکساندرۆویچ ژن و منداڵی نه‌بووه، دوا‌ی وه‌رگرته‌ی به‌هره‌ و داها‌تی ملکه‌کانی به‌په‌له‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ پاريس، میتياش ده‌سپێرێ به‌ پووریکی له‌ مۆسکو. ئەویش دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ پاريس به‌ یه‌کجاری نیشته‌جێ ده‌بێ، کۆره‌ی له‌بیر ده‌چینه‌وه‌. به‌تاییه‌ت شو‌رشی فیوریه‌ که‌ دیتە پێشی وای کارتی‌ده‌کا که‌ هه‌تا ئاخ‌ری ته‌مه‌نی له‌بیری ناچینه‌وه‌. پووری مۆسکویی ده‌مری و میتیا به‌ یه‌کی له‌ کچه‌ شو‌وکردووه‌کانی ده‌سپێرن. پیموایه‌ میتیا بۆ چورامین جار ماله‌که‌ی ده‌گۆرد‌ری. له‌م باره‌وه‌ له‌وه‌ زیاتری له‌ سه‌ر نارۆم. چونکه‌ دواتر سه‌باره‌ت به‌ کۆره‌ نۆبه‌ره‌ی فیۆدۆر پاولوویچ زۆرم قسه‌ بۆ گو‌تن پێیه‌، ئیستا ده‌بی باسی شته‌ بنه‌رته‌یه‌کان بکه‌م سه‌باره‌ت به‌ ئەو. که‌ به‌بی ئەوه‌ چیرۆکه‌که‌م ده‌ستی پینه‌ده‌کرد.

سه‌ره‌تا ئەوه‌ش بلێم، ئەم «دیمیت‌ری فیۆدۆر پاولوویچ»ه‌ له‌ سی‌ کۆری فیۆدۆر پاولوویچ ته‌نیا کۆریک بوو که‌ له‌ سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ بوو که‌ ملکی هه‌یه‌ و ئەگه‌ر بگاته‌ ته‌مه‌نی یاسایی له‌ سه‌ر پێی خۆی راده‌وه‌ستێ. ده‌ورانی می‌ر منداڵی و لاوی به‌ دژواری راده‌بوی‌رێ. قوتابخانه‌ی دوا ناوه‌ندی ته‌واو ده‌کا و ده‌چینه‌ فی‌رگه‌ی نیزامییه‌وه‌، پاشان ده‌چی بۆ قه‌فقازیا. پله‌ی ده‌چینه‌ سه‌ری و له‌ سه‌ر ئەوه‌ی دو‌ئیل ده‌کا روتبه‌که‌ی لنده‌ستینه‌وه‌. ماوه‌یه‌که‌ هه‌ولده‌دا و روتبه‌ وه‌رده‌گرێته‌وه‌. ژيانیکی بی‌سه‌ره‌ و به‌ره‌ ده‌گرێته‌ به‌ر و ده‌ستده‌کا به‌ هه‌له‌خه‌رجی. به‌ر له‌وه‌ی به‌ ته‌مه‌نی یاسایی بگا، هه‌ی یارمه‌تی و پاره‌یه‌کی له‌ لایه‌ن باوکییه‌وه‌ پێناگا. کاتیکیش ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی یاسایی ده‌که‌وینه‌ ژیر قه‌رز و قۆله‌وه‌. ئەنجا بۆ پیراگه‌یشتنی ملکه‌که‌ی دیته‌وه‌ بۆ شاره‌که‌ی ئیمه‌ و ئەو کاته‌

باوکی دهبینی و دهیناسیته وه. به لام باوکی خوښ ناوی و ماوهیه کی کهم له لای دهمینیتته وه. زور له پوښتن په له دهکا و هر نه وهندهی پیده کړی بری پاره ودرگړی و سه بارهت به بهرهم و داهاتی ملکه کهی له گهل باوکی گریه ستيک ئیمزا بکا. هه لبت له دهستی نه دهات بو داهات و بهرهمی ملکه کهی سیاییه که له باوکی بستینی. (که بو باسکردن دهبی) نه و کاته فیودور پاولوویچ بو هوهلین جار دانی پیدانا که (نه وهش بو باسکردن دهبی) پای میتیا سه بارهت به ملک و ماله کهی رایه کی هه لیه. میتیا پییوابوو داراییه کهی زور له وه زیاتره که به روالهت دیاره. هر بویه باوکی زوو که وته بیری دارشتنی پیلانیک بو نه وهی مال و ملکه کهی له چنگ دهرهینی. فیودور پاولوویچ دهیزانی کور کهی گیزوولکه و هه ل شهیه و له گهل نه وهشدا ئاله تی و کهم تاقهت و هه ل خه رجه. نه گهر به بی ماندوو بوون پارهی ودهست که وی که یفی ساز دهبی. هر بویه باوکه ریگای فیل دهگریته بهر و بهیناوبهین بری پارهی بو دهنیری. له ناکامدا دوی چوار سال که میتیا کاسه ی سهبری پر دهبی و دهگریته وه بو شاره چکوله کهی ئیمه، تاکو حیسابه کانی له گهل باوکی یه کلایلی بکاته وه، به واق وړمانه وه بوی دهرده که وی که پاره ی ته وای ملک و ماله کهی به شیوهی نه غد له باوکی ودرگرتوو و له وانه یه پیښی قهرزدار بی. به و گریه سته ی که به ویستی خوی چهن سال له مه و بهر ئیمزای کردبوو، مافی به سهر هیچ شتی که وه نه ماوه و ناتوانی نارده یزه تیش دهربری. کورهی فقیر هیوا براو دهبی که دهبینی باوکی ئاوا فیلی لیگردوو، وهک شیت و هاری لیدی. له راستیدا هر نه و کاره دهبیته هو ی قه ومانی کاره ساتیک که گیرانه وهی دهبیته دهستیکی پړمانی یه کهم، یان چاکتر بیلیم رواله تی دهره کی چیرو که که داده ریژی. به لام بهرله وهی بیمه سهر پړمانه که که به پیوستی ده زانم بریکش سه بارهت به دوو کور کهی دیکه ی فیودور پاولوویچ و بنه و بنه چکیان بدویم.

ژن هیتانی دووهه م و خاوخیزانی دووهه م

فیوډور پاولوویچ ماوهیهک دواى ئه وهى له چنگ میتیای چوار سالانه نه جاتی دهبی، ژن دینیتته وه. زه ماوهندی دووهه می ههشت سال دهوام دینی. ئه و ژنه شی که ناوی سؤفیا ئیوانا بوو، ژنیکی جوان و ژیکه له و جحیل بوو و له پاریزگایه کی تره وه هینا بووی. یانی له وی کاریکی دهبی و له گه له جووله که یهک دهچی. له گه له ئه وهی فیوډور پاولوویچ خه ریکی مهی نوشین و کاری ناپه سندن دهبی، ساتیک له کو کردنه وهی مالی دنیا خافل نابی و له کاروباری بازرگانی و مال پیکه وهناندا سه رکه وتوو دهبی و بی ئه وهی تووشی دپوډنگی و بیرهبیره بی کاروباری خوی به پتوه بردوووه. سؤفیا ئیوانا کچی مجیوریکی گومناو بووه و هه ر له مندالییه وه هه تیو و بی کهس بووه. له مالی بیوه ژنیکی دهوله مه ند ژیاوه که ژنی ژنی رال وروخوف بووه، ئه و ژنه له گه له ئه وه دا که سایه چه ور و دهست و دل باز بوو، زوری هه ول بو بارهیتانی سؤفیا دا و له راده به ده ریش ئازاری ده دا. من له هه موو شتیک ئاگادار نیم. ته نیا ئه وه ندهم بیستوووه که ئه و کچه هه ژاره ی هینده ئازار ده دا، به سته زمانه پوژیک خوی هه لده واسی که له چنگ ئه و ژیا نه تاله پزگاری بی، به لام ژنه فریای ده که وی و ناهیلی بخنکی. سؤفیای ژیکه له که له جوانی و ئارامیدا وهک مه ری پتغمبه ر وابوو له مالی ئه و ژنه حه سانه وهی نه بوو. وهک ده لین ئه و ژنه دل ره ق و بی به زه بییش نه بوو، به لام له به ر بیکاری ئه وه ندهی پرته و بۆله کردوووه و سؤفیای ئازار داوه.

فيودور پاولوويچ دهچيته خوازبيني. دواى ئه وهى له مهړه وه وه پرسیار و راويژ دهكهن به زاوايه تى قه بوولې ناكهن. به لام ديسان وهك ژن هينانى پيشووى، كچه به سته زمان و هه تيو هه لده فريوښي و هه لده گري. شكي تيدانييه نه گهر كچه توزه ناسياوييه كي سه بارهت به فيودور پاولوويچ بووبوايه شووى پي نه ده كرد. به لام چونكه خه لكى شاريكي تر بووه، كچيكي شازده سالان چووزاني چ جوړه پياويكه. جگه له وهى پي وابي له نه شكه و تا بي چاكتره له وهى له مالي نه ژنه زالم و به پرته و بوله يه دا بژي. هر بويه كچه له دهست مار هه لډي و په نا بو ئاور دهبا. به لام نه مجاره يان دهكه ويته دواى پياويكي دلره قه وه.

فيودور پاولوويچ نه مجاره ته نانهت فلسيكي پيئابري. چونكه ژنه زوري رق هه لده ستى و به جاري له دين در ده چي. هيچيان ناداتي به جي خوي، تووك و نزا شيان ليد كا. به لام نه مجاره فيودور پاولوويچ چاوى له جيازي و شتي وا نه بوو. جواني له راده به دهري كچه و له ویش گرینگتر رواله تى پاك و مندالانه كچه هوشى ليبريوو. نه وهش بو پياوى داوښ ته و گه ندهل كه تا ئيسا هر تولاژ و چاو له وه پي بووه و وه دواى ئافره تى نه رمونول و ژيكه له كه وتوو، وهك كهوت ميتشى له كونيكدا دوزيبه توه و ابو. دواتر به پيكه نينيكي قيزه ونانه وه گوتوويه «نه و چاو جوانانه وهك خه نه جهرى دهبان جهرگي بریم.» نه وهش بو پياويكي خوږي و تولاژي وهك نه و جگه له هه وا و هه وهس هيچ مانايه كي ديكه ي نيه. چونكه سؤفيا هيچ جيازي و ماليكي نه بوو و به قسه ي خوي نه وى له چنگ مه رگ رزگار كرد بوو. رږژي ماره بران خوي ون دهكا و ته واوى داب و نه ريته كانى ژن هينان و ژن و ميړداه تى پايه مال دهكا. نه و كاته سؤفيا هه سته دهكا كه سووكايه تى پيكر او، به لام له بهر شهر مه ونى و حه يابه خويي هيچ نالي و نه ویش به جاري شووى لي هه لده كي شي. تا واى ليدي ژناني به ستوكه و لهش فروش دښته مالي و له بهر چاوى ژنه كه ي كايه و دهسبازيان له گه ل دهكا. با بيمه سر باسى گريگوري، نوكه رى ساويلكه و پير و پيچه قين و دهمدريژي فيودور

پاولوویچ؟ گریگوری چونکه نیوانیکی وای له گهل خاتوونی پيشوو ئادلایدا ئیوانا نه بوو، لایه نگرینی له خاتوونی تازه دهکرد. جاری وابوو فیودور پاولوویچی سه رکونه دهکرد، که ئه وهش له نوکه ری بنه ماله نه ده وهشایه وه. ته نانه ت جاریک هه موو باده و په رداخه کان پیکدا ده دا و ژنانی سه لیته له ماله که وه در ده نی. له ئاکامدا ئه و ژنه جوان و جحیل و نامرا ده، که له مندالییه وه ژیر چه پوکه و چاره رهش بووه تووشی ئه و نه خو شینه پیسه ده بی، که زیاتر ژنانی لادیی تووشی ده بن و ده لین «جندوکه دهستی لی وه شان دوون» جاری وابوو دوا ی گوشار و هیرشی ژانه سه ر وهک شیت و هاری لیده هات و قسه ی ده په راند. به لام به و حاله شه وه دوو کو ری له فیودور پاولوویچ بوو. ئیوان و ئالکسی. ئیوان سالی یه که می زه ما وهنده که یان له دایکبوو و ئالکسی سی سال دواتر کاتی ده مرئ ئالکسی چوار سالانه ده بی. ئه گه رچی زوریش جیی سه رسوو رمانه، به لام له ته وای ما وهی ته مه نیدا دایکی هه ر له بیر بووه. هه لبه ت وهک خه ون. دوا ی مه رگی سو فیا ئیوانا، ئالکسی و ئیوانیش وهک میتیای برا گه وره یان به سه ر دئ و باوکه ته و او له بیر یان ده باته وه و ده چی به دوا ی که یف و نه هه نگی خو یدا. ده که ونه ژیر چا وه دی ری گریگوری و له ژوو ره که ی ئه و دا ده ژین. له و سه رو به نده دا ده بی که پیری ژنه زالمه که ی وا دایکیانی بار هینابوو، ده یاندو زیته وه. پیری ژنه هیشتا زیندو بوو و ئه و هه شت ساله نه ی توانی بوو ئه و سووکایه تییه له بیر به ریته وه که ده ره قی کرابوو. له ته وای ئه و ما وه یه دا خه ریکی په یدا کردنی شوینی ژیان و شیوه ی به ری وه چوونی سو فیا بووه و به بیستنی هه والی نه خو شینه که ی و شوینی ناله باری ژیانی، دوو سی جار به ده نگی به رز به ده رو جیرانه کانی گو توه «خودا شوکور، با وای لی بی. له بهر سپله یی، خودا ئوا ی لی کرد.»

راست سی مانگ دوا ی مه رگی سو فیا ئیوانا پیری ژنه سه رو سه کو تی له شاره که ی ئیمه ده ر ده که وئ و راست به ره و مالی فیودور پاولوویچ مل پیوه ده نی. نو سه عاتی که له شاره که ی ئیمه ده مینی ته وه، به لام زور کاران جی به جی

دهكا. شهوئ فيؤدؤر پاولوويچ به مهستي ديتته وه بؤ مالى. پيريژنه ههشت سال بوو چاوى پيى نه كه وتبوو. دهلين له گهل هاتنه ژوورى دوو دانه شهقه زلله باش له فيؤدؤر پاولوويچ ددها. تووكه سهرى دهگرئ و سى جار به حيسابى دهيكوتئ. دواى ئه وه به بئ هيچ قسه يه ك به ره و ژووره كهى گريگورى سهر پيوه دهنئ و سؤراخى دوو كورپه كه دهگرئ. له گهل يه كه م چاو پيكه وتن كه به گيانى پيس و جل و بهرگى چلكنه وه ده يان بينئ، چه پوكيكيش به سهرى گريگورى ددها و پاشان دهستي كورپه كان دهگرئ و له گهل خوى ده يانبا. ئه وان ههروهك خويان له پلاسيك ده پيچئ و ده يان خاته نيو فاي توونه كه وه و به ره و شاره كهى خوى وه ريده كه وئ. گريگورى وهك كويله يه كى وه فادار چه پوكه كه نوشى گيان دهكا و زمانى ناگه رئ. كاتيكيش كه پيريژن ههتا لاي فاي توونه كه به ريئ دهكا، دهست به سينگه وه دهگرئ و به ههستيكي گه رموگوره وه دهلي: «خودا جه زاي به خيرتان بداته وه» پيريژنه ههروا كه ده رويشت و دوور ده كه وته وه ههراى كردبوو «هه رچى ده يلى بيلئ گيله پياو، ههر كاريك بكه ي تو ههر گه مژه و حه پولى.»

فيؤدؤر پاولوويچ كاتئ بير دهكات وه ده بينئ خراپيش نيه. منداله كانى له كول كه وتوو. به شيويه كى فه رميش ره زايهت ددها كه منداله كانى لاي ژنى ژينرال بن و به لين ددها خه رچى خويندنه كه يان دابين بكا. باسى ئه و شه پلاخانه ش كه خواردبووى ههر جئيه ك ده چوو ده يگيرايه وه.

خودا وراستان دواى ئه وه پيريژنه دهمرئ. به لام له وهسيه تنامه كه يدا بؤ ههركام له كورپه كان ههزار رؤبل ميراث داده نئ. «بؤ خه رچى خويندنيان به و شه رته ي واي دابه شكهن به شى ههتا ته مه نى بيست و يهك ساليان بكا. چونكه بؤ ئه و جوړه مندالانه كه م نيه هيچ، ليشيان سه روزياده. ئه گه ر خه لكى گوئ به مال و پاره ي خويان ناده ن و ده يفوتينن كه يفى خويانه و...» من خوم وهسيه تنامه كه م نه خويندوته وه. به لام بيستومه ده لين زور سه يرى نووسيوه و ته نانه ت شيوه ي نووسي نه كه شى جيئ سه رسوورمان بووه. ميراتگري سه ره كى ئه و، يه فيم پتروويچ پوليانوف، سه روكى ليژنه ي ناوچه كه

بووه. پياويكى دروست و حيسابى دهبى. نامهيك بۇ فيؤدور پاولوويچ
 دهنووسى و تيددهگا تاقه فلسيكي له چنگ دهرنايه بۇ خهرجى خويندى
 منداله كانى (ئهگهرچى فيؤدور پاولوويچ قهت به شيويهى راسته وخو له وه
 خوئى نه ده بوارد، به لام به شيويهيكى كه خووى پيگرتبوو له و باره وه گويى
 خوئى ليده خه واند و له راستيدا جارى وابوو دلى زور ناسك ده بووه.) ههر
 بويه ئه و منداله ههتيوانه سهرنجى راده كيشن و خوشى دهوين، به تايهت
 كوره چكوله كه يان ئالكسى، كه ماويهيكى زور وهك ئه نداميكي بنه ماله كه ي
 له گهل ئه وان ده ژيا. داوا له خوينه رى به ريز ده كم ههر له م سهره تايه وه ئه و
 خاله له بهر چاو بگرئ. به لام كوره كان له بهر خويندن و بارهاتيان، له هه موو
 كه س زياتر چاكه ي يه فيم پتروويچ له چاوياندا بوو، چونكه مروفيكي زور
 دل فراوان و خاوهن به زه يى بوو. ئه و دوو هه زار رۆبلى دايكى كه بۇ
 خهرجى خويندى ئه و مندالانه ي دانا بوو، ده ستي لينادا و كاتى ده گه نه
 ته مه نى ياسا يى به هره يان ديته سهر و ده بيتته دوو هيئده. به خهرجى خوئى
 پييان ده خوينى و لانيكه م يه كئى هه زار رۆبليان بۇ خهرج ده كا. جارى ناچمه
 سهر باسى سهر ده مى ميئر مندالى و لاوييتيان و جگه له له چهن پرووداوى
 گرينگ كه پيوسته ئاوپى ليدر يته وه. كوره گهره كه يان ئيوان ههر ئه وه نده
 ده ليم خه موك و ئاگا له خو بووه و ئه گهرچى دوور له شه رمنى باره اتووه. له
 ته مه نى ده سالاندا تيدده گا له مالى خو يان ناژى و له سهر سفره ي خه لكيبه و
 خيرى پيدده كهن و به خيرى خو يان به خيوى ده كهن. باوكيشيان پياويكه بۇ
 ئه وه نابى قسه ي له گهل بكه ي؟ ته نانه ت دانيشتن له گه لى مايه ي
 شه رمه زار ييه و... ئه و كوره زور زوو، ههر به مندالى (لانيكه م وا ده لين) زور
 زيره ك بووه و ميشكيكي تايه تى بووه بۇ فيربوون و تيگه يشتن. له راستيدا
 نازانم بۇ، به لام كاتي ك ده گاته ته مه نى سي زده سالى بنه ماله كه ي يه فيم
 پتروويچ به جيديلى و ده چى بۇ قوتا بخانه يه كى دوا ناوه ندى له مۆسكو. له
 مالى ماموستايه كى به ئه زموون و به ناوبانگ، كه دۆستى له ميژينه ي يه فيم
 پتروويچ بووه، نيسته جي ده بى. ئيوان دواتر به و ئاكامه ده گا كه يه فيم

پترۆویچ ناشقی چاکهکاری بووه. چونکه پیتیوابوو کورپه میشک و زهینیکی بههرهداری ههیه و دهبی مامۆستایهکی به ئهزموون و زانا پهروهدهی بکا. بهلام ئیوان که قوتابخانهی دواناوهندی تهواو دهکا و دهچیتته زانکۆیهفیم پترۆویچ و ئهواممۆستایههیچکامیان نهماون. چونکه یهفیم پترۆویچ فریا نهکەوتبوو ئهوپارهیهی له میراتی دایکی به ئیوان و ئالکسی برا بوو و بهشی ههرکامیان له ههزارهوه بووبوووه دوو ههزار پۆبل به دهستیان بگهیهنی و لهبرئهوهی سیستمی ئیداری پووسیه گیرهوکیشهی زۆری بهدواوه بووه، وهرگرنتی ئهوپارهیه وهدرهنگ دهکهوی و ئیوان دوو سالی سههرهتای زانکۆ زۆر به دژواری و دهستهنگی رادهبویری. شیاوی باسه تهناوته نامهیهکیشی بۆ باوکی نهنووسی داوای یارمهتی لێکا. رهنکه لهبر غوروور، یان پق و قین، یان رهنکه دلی خهبهری پیدایی که باوکیکی واقهت یارمهتی نادا و پووشکاو دهبی. کورپه هیوابراو نابیت و کاریک پهیدا دهکا. سههرتا دهستهدهکا بهوانه گوتهوه به نرخیکی ههرزان و پاشان به نووسینی پووداوی کۆلان و شهقام له رۆژنامهکاندا به ناوی «شایهیدی عهینی» دهیانگوت ئهونووسراوانهی هینده سهرنجراکیش و رهخنهگرانه بوون، زۆر زوو ناوبانگی دهركرد. تهنیا ئهوه ئیوانی له باوه و کردهوهدا له خویندکاره دهستهنگ و چاره رهشهکانی دیکه جیا دهکردهوه، که به دهوری نووسینگهی رۆژنامه و گوڤارهکاندا دهخولانهوه و نهیاندەتوانی جگه له داواکاری زۆر بۆ کۆپی ههلگرتن له نووسراوه و کتیبان و وهپرگێرانی دهق له زمانی فهرهنسییهوه، بیر له شتیکی دیکه بکهنهوه. ئیوان فیۆدۆر پاولوویچ دواي ئهوهی جاریک پیوهندی لهگهڵ سهرنووسهري رۆژنامه و گوڤارهکان دهگرت، ئیتر دهستی ههلهدهگرت. له سالانی کوتایی زانکۆدا وتاری زۆر باش سهبارته به مهبهستگهلی تایبهت و گشتی بلاو دهکاتهوه و له ئاکامدا له کۆره ئهدهبییهکاندا دهناسری. بهلام له دوایین سالی زانکۆدا دهتوانی بیروپرای خوینهران بۆ لای خۆی راکیشی، ههتا ئهوپارهیه که دهکهوێته بهر سهرنجی زۆربهی خهک و له بیران ناچیتتهوه که ئهوپووداوه، پووداویکی سهیر و

سەمەرە بوو. ئىوان فېئودور پاولوۋىچ دواى تەواو كردنى وانەكانى زانكۆى، بەو دوو ھەزار پۆللەى كە بوۋىيەتى، خۆى ساز دەكا بچى بۆ ھەندەران، كە لە گۆڭارېكدا وتارىكى زۆر سەير بلاق دەكاتەوہ. ئەوئش سەبارەت بە شتېك كە تېنەدەگەئشت. چونكە خوئندكارى زانستى سروشتى بوو، سەرنجى خەلكى رادەكئشى. وتارەكە سەبارەت بە بابەتېكە كە ئەو كاتە باسى پوژ بوو. پەخنە گرتن لە بارودۇخى دادگای كلېسە. ئەو دواى نووسىنى چەن بېرورا لە سەر ئەم بابەتە بېرورای خوشى بلاق دەكاتەوہ. شتېك كە زياتر وتارەكە زەق دەكاتەوہ، زمانى نووسىنى ئەو بوو و كۆتايى ھاتنى چاوەروان نەكراو. زۆربەى كلېسە نشىنان، ئىوان بە لايەنگرى وەفادارى خويان دەزانن و بە ئەو ھەموو رابدووەوہ لايەنگرانى ئايىنى و كافران كە پېئاندا ھەلدەدان لەگەليان ھاودەنگ دەبوون. لە ئاكامدا تاقمېك لە وردبېن و مووقەليشان دەلېن وتارەكە تەنيا چزەبزە و تېتال و گالتيەكى جەسوورانەيە. با ئەوئشم لە بېر نەچى، كاتى وتارەكە لەو كاتەدا دەكاتە پەرستگا بە ناوبانگەكەى نزېك ئېمە و دانېشتوانى پەرستگا كە مەسەلەى دادگا كلېسەيەكانيان بەلاوہ گرېنگ بوو، ھەموو واقيان و پرمابوو. كە ناوى نووسەرەكەيان زانى ئەوئندەى دېكە تامەزرۆ بوون و پېئان خووش بوو كە خەلكى شارەكەمانە و كورپى فېئودور پاولوۋىچە. ھەر خوداوپراستان لەو كاتەدا نووسەر وەك مووت لى ھەلپروزاندى، لە پەناى ئېمە قوت بۆوہ.

لە بېرمە ئەو كاتە بە دېدۇنگىيەوہ ئەو پرسیارەم لە خوّم كرد، كە ئىوان فېئودور پاولوۋىچ بۆ ھاتۆتەوہ بۆ ئەم شارە. ھۆى ئەم دېدارە پېر لە چارەنووسەم ھېچكات بۆ پوون نەبۆوہ، كە بووہ ھۆى گەلى پووداوى تال و ناخۆش. پېم سەير بوو كە لاۋىكى ئاوا زانا و خوئندەوار و بادېيەوا و بە روالەت ھېمەن و خوگر، لە ناكاو بگەرېتەوہ بۆ مالېكى ئاوا پېر لە شوورەيى و دېدەنى لە باوكېك بكا كە رېزەيەك خووشەويستى باوكانەى لە دلدا نەبووہ و لەوانەيە ھەر نەشى ناسيتەوہ، چونكە قەت پېى وا نەبووہ كورپى بووہ، قەتى فېلسېك نەداوہتى، تەنانەت زۆر جار ترسى رېدەئشت كە ئىوان و ئالكسى

بێن و داوای پارهی لیبکهن. کهچی زۆر سهیره ئهو کوربه لاهه هاتبوو بۆ مالى باوکىکى ئاوا و ماهوى دوو مانگ لهوى ماوه و به جوانى پیکهوه سازا بوون. ئهم پروداوهى داوى بووبوو هوى سهرسوپمانى زۆر کهس و تهنا ته خۆشم. به ههلهکهوت پيووتير ئه لکساندرۆ ميو سووف، ئاموزای ژنه پيشووهکى فيودور پاولوويچ، که له پيشدا باسمانکرد، بۆ سهردانى ملکهکى هاتبوو. له پاريسهوه هاتبوو، که ئهوى بووبوو شوينى نيشتهجى بوونى ههميشه بوى. له بيرمه کاتى پيووتير ئه لکساندر له گهه ئىوان ئاشنا بوو، - له راده به دهر سهرنجى راکيشا و جارى وابوو سه بارهت به بير و باوه له گهه يهک دهکهوته مشتومر. - له ههموو کهس زياتر تووشى سهرسوپمان بووبوو.

دهيگوت: «له خۆ باييه، قهتى گرفتى مالى نابى،

ئه گهر بيههوى بچى بۆ هه ندهران ئهو پارهيى ههيهتى لىنى سهروزيا ده. ليزه چ دهکا؟ ههموو کهس دهزانن بۆ پاره نه هاتوو، چونکه باوکى نايداتى، ئه گهر پاره شى له پيس ته گاميش دابى. وه شوين ئارهق خوارد نه وه هه له خه رجيش ناکهوى، له گهه ئه وه شدا باوکى به بى ئهوى لى دهقه ومى. پیکه وه چاک سازاون.» راستيه که شى هه ئه وه بوو، کوربه سهيرى کارتيکه رى له سه ر باوکى هه بوو. له وه دهچوو داوى هاتنى ئهوى باوکى گۆرابى و که متر به لای کارى ناحه زدا ده رويشت. جارى وابوو گوى له مشتى کوربه کهى بوو و ئهوى دهيگوت به قسهى دهکرد. زۆر جاريش تهواو خوى باده دا و ئهوى پىتى خوش بوايه دهيکرد.

دواتر بۆم ده رکهوت ئىوان فيودور وويچ له سه ر داوى برا گه وره کهى ديميتري فيودور پاولوويچ هاتوو بۆ لای باوکى، جارى يه که مى بوو چاوى پينده کهوت. ئه گهر چى پيشتر به ر له وهى مۆسکۆ به جى بى لى سه بارهت به باسيکى گرینگ که زياتر مه ربووت به ديميتري فيودور پاولوويچ بوو نه که خوى، نامهى بۆ نووسييوو. له کاتى خويدا خوينه ر خوى سه ر له و باسه ده ردينى. له گهه ئه وه شدا، کاتى ئاگادارى ئهوى بارودوخه تايبه تهش بووم،

ههروا ههستمدهکرد ئیوان فیۆدۆر پاولۆویچ مروڤیکی دهغهله و هاتنهکهیم به فیۆتتهلهکهیهک دهزانی.

ئهوهشم لهبیر نهچی، ئیوان فیۆدۆر پاولۆویچ ئهو کاته وهک ناوڤژیوانیک بو ئاشت کردهنهوهی باوکی و برا گهرهکهی - دیمیتری فیۆدۆر پاولۆویچ - که کیشهیان لپهیدا بووبوو و تهنانهت دیمیتری دهیویست له دادگا شکایهت له باوکی بکا.

شایانی باسه ئهندامی ئهو بنهمالهیه یهکهه جار بوو ئاوا یهک دهکهوتن، تهنانهت هیندیکیان له ماوهی تهمهنیاندا یهکتریان نهدیوو. برا چکولهکهیان ئالکسی فیۆدۆر پاولۆویچ سالیک دهبوو هاتبوو بو لای ئیمه و له پیش ههموویاندا هاتبوو. ئهم برایهیان، هینانی بو نیو رۆمانهکه لهو سههرهتایهوه، به کاریکی دژوار دهزانم. بهلام لهگهڵ ئهوهشدا دهبی بری زانیاری سهبارهت به ئهو بهدهستهوه بدهم. ئهگهر تهنیا بو گیرانهوهی راستیهکی سهیریش بی. ئهویش ئهوهیه دهبی پالنهوانی داهاتووی رۆمانهکهه به جل و بهرگی مریدانهوه بناسینم. ئهري پارهکه هات بو پهرسنگاکهی ئیمه و گوايه دهیویست ههتا ئاخري تهمهنی له قورڤنی ئهو کلێسهیهدا گۆشه نشین بی.

کورى سيھەم، ئاليووشا

ئاليووشا بىست سالى تەمەن بوو. ھەر لەو كاتەدا ئىوانى براشى بىست و چوار سالانە و برا گەورەكەشى دىمىترى بىست و ھەوت سالى تەمەن بوو. بەر لە ھەموو شتىك شايانى باسە ئەو كۆرە لاو، يانى ئاليووشا، ئايىنى نەبوو، لانىكەم بە برۋاي من كورپىكى دىندار نەبوو. چاكتريشە ھەر لەم سەرەتايەوە بىرۋراي خۆم سەبارەت بە ئەو بەبى كەموكۋورپى دەر بىرېم. ئەو يەكەم لايەنگرى مرقۇايەتى بوو، ئەگەر ژيانى تەرەكە دىنايىشى بۆخۆي ھەلبۇزاردبوو، لەبەر ئەو بوو كە گيانى خۆي لە تاريكى و تاوان پزگار بكات و بە نوورى ئەشق و خوداپەرستى بگا. ھۆيەكەشى ئەو بوو كە ئەو ژيانە تەرەكە دىنايىيەى ھەلبۇزارد و لەبەر چاۋى شىرىن بوو، لەوئى پياۋىكى پەيدا كرد كە پىئى وابوو لە ئاۋى شەو پاكترە. ئەۋىش پىرە قەشەى بەناۋبانكى ناۋچەكەمان باۋە زووسىما بوو. ئاليووشا بە جۇرىك ئاشقى باۋە زووسىما بووبوو، بوو بە مريدىكى سەر لە پىناۋى. قسەى تىدانىيە كە تەنانەت ئەو سەردەمەش مرقۇيىكى زور سەير بوو. راستىيەكەى ھەر لە سەر پىشتى لانكەۋە وابوو. ئەۋەشم لەبىر نەچى كاتى لە تەمەنى چوار سالانەيىدا دايكى دەمرى، ھەتا ئاخىرى تەمەنى لە بىرى ناچىتەۋە. دەموچاۋى و لاۋاندنەۋەى ھەمىشە لەبەر چاۋى بوو. ھەموو كەس دەزانى مندال ئەو جۆرە بىرەۋەرىيانە لە تەمەنى كەمتر لە چوار سالىشەۋە، تەنانەت لە دوو سالانەۋە لەۋانەيە لە زەينىدا بىمىنئەۋە. بەلام لە بىر نەچۋونەۋەى ھەتا ئاخىرى تەمەنى مەحالە. ۋەك خال و پەلەى پووناك لە ناخى تاريكىدا. ۋەك لەتىكى بېردراۋ لە

وینیه کی گه وره که هه موو رهنگه کانی کال بووبیته وه و بز بووبی جگه له وه له ته بر دراوه. وهک ئه وهی هه ر ئیستا له گه لیدا بی. وه بیر دی ئیواریه کی کر و کپی هاوین پهنجیره که کرابووه و تیشکی دهمه وه زهرده په ر (تیشکی خوار و خپچی خوری ئیوارهی چاکتر له شته کانی دیکه له بیر مابوو) که وتبووه سهر سووچیکی وه تاغی په یکه ره ی پیروژ و له هه مبه ر په یکه ره ی پیروژدا له نته ریک هه لکرا بوو. دایکی له به رده می په یکه ره که دا چوکی دادابوو هون هون ده گریا. توند توند به سینگییه وه گوشتییوو ئیشی پنده گه یاند و خه ریک بوو دوعای بو سه لامه تی ئه وه ده کرد و له به ر دایکی دوو دنیا ده پارایه وه. به سهر هه ر دوو ده ستیه وه گرتبووی و بولای په یکه ره که ی راداشتبوو وهک بیهه وی بیخاته ئامیزی ئه وه چه زهره ته وه... له پر دایه نه که ی به هه لاتن دیت و ترساوانه منداله که ی له ده ست ده رفینی.

ئالیووشا له وه کاته دا ئه دگاری دایکی بو هه میشه له زه نیدا تومار کردبوو. هه ر وهک خوی ده یگوت ئه گه رچی ئه دگار و قه لافه تی دایکم خه مبار و په شوکاو بوو به لام پاکی و شکویه تی تاییه تی هه بوو. به لام قهت باسی ئه وه بیره وه ریانه ی نه ده کرد. ئه وه به مندالیش و ته نانه ت کاتی لاویش زوربلایی و چه قه سرۆیی نه ده کرد. زور نه دوین بوو. ئه ویش نهک له به ر هیا و شه رمیونی، به پیچه وانه، له به ر شتیکی جیاوان، جوړیک خو خوارده وه و گو شه گیر. گیروده ی خولیاکانی ناخی خوی بوو و به ته واوی له خه لک دابرابوو. ته نیا بیر ی له وه دلاره اوکیانه ی خوی ده کرده وه و زوری به لاوه گرینگ بوو. واش نه بوو خه لکی له بیر بچیه ته وه، زور خه لک خو شه ویست بوو. له ناخی خویدا ده رهق به خه لک گه شبین بوو. له گه ل ئه وه شدا هیچ کهس به چاوی گه مژه له ئالیووشای نه ده روانی. ئه دگاری جوړیک بوو، له گه ل ئه وه ی چاوت پییده که وت هه ستنده کرد ئه گه ر بگاته ئه وه په ری ده سه لاتیش حوکم به سهر که سدا ناکا. هه تا ئاخری ته مه نیشی هه ر له وه باره ما و ئیزی به خوی نه دا ره خنه له خه لک بگری. قه تیش که سی له سهر کاریک سه رکونه و مه حکووم نه کرد. له وه ده چوو به ته واوی خوی دابیه ته ده ست زاتی بی شه ریک.

بۆيە جارى وابوو زووپە زوور دەگريا و خۆنەويستىيەكەى گەيشتبوو
 رادەيەك لە تافى لاويدا هيچ كەس و هيچ شتىك ئەوى تووشى ترسان و
 سەرسوڤمان نەكرد. لە تەمەنى بيست سالىدا كە هات بۆ مالى باوكى، مالىك
 كە ناوەندى كارى دزيو و پيس بوو، چونكە بە حەيا و داوين پاك بوو،
 سەرى دەبەر خويدا بوو و مەقى نەكرد و - لەو شوينە كە تەنانت چاو
 هەلئان و پوانينيش دژوار و ئازاروى بوو - بەبى ئەوى خوى شلوى بكا،
 سەرى دادەخست و كەسى تاوانبار نەدەكرد. باوكى بە هوى نالەبارى و چاو
 برسپيەتتى رابردوووە دلئاسك و تۆرەنوك بووبوو. سەرەتا بە شيوەيەكى
 رەشبينانە و بە ڤوويەكى تالەو لە گەلى بەرەوڤوو دەبوو. دەيگوت: «كەم
 قسە دەكا و زۆر بير دەكاتەو» بەلام زۆر زوو، هيشتا دوو حەوتووى
 نەخاياندبوو، دەستىكرد بە لە باوەش گرتن و ماچكردنى، ئەويش بە گريان و
 فرميسك هەلۆەراندن و هەستىكى ئاويتەى مەستىيەو. بەحوالەشەو ديار
 بوو خۆشەويستىيەكى راستەقىنە و قوول دەرەق بە ئەو لە دلى دايە.
 خوشەويستىيەك كە تاكو ئىستا نەيتوانيبوو دەرەق بە هيچ كەس دەريبرى.
 لە ژيانى خويدا كەسى هەتا ئەو رادەيە خوش نەويستبوو.

ئاليووشا هەر جيتەك دەچوو لە دلى خەلكدا جيتى خوى دەكردەو و هەر
 لە منداليشەو و وابوو. كاتى چوو مالى راھينەر و بژيودەرەكەى واتە يەفيم
 پتروويچ، وا لە دلى ئەندامى خيزانەكەيدا جيتى خوى كردهو، وەك مندالى
 مالى چاويان ليدەكرد. بەو تەمەنە كەمەو پيى نايە ئەو ماله و ناتوانين بلين
 بۆ راكيشانى سەرنجيان فيل و تەلەكەيەكى لە ژير سەردا بووبى. وەدەست
 هينانى دلى خەلكى بە شيوەيەكى راستەوخو و نەخواراو، يەكە لە
 تايەتمەندييە ڤوحييەكانى ئەو بوو. هەر تەبيعەتى وابوو. لە قوتابخانەش
 هەروا بوو، هەرچەند لەو مندالانە دەچوو كە هاوڤولەكانيان باوەرپان پيناكەن
 و جارى وايە گالتهشيان پيدەكەن و تەنانت لتيان بيزار دەبن. بۆ وينە، ئەو
 مروڤيكي خەيالوى بوو هەر بە تەنيا دەگەرا. هەر لە مندالييەو پيى خوشبوو
 رڤگاي خوى بگريته بەر و بۆ دەرس خویندن بخزيتە قورڤنيك. لەگەل

ئەو ھەشدا ھاورپىكانى زورىان خوش دەويست و لە ھەموو ماوەى دەرس خويندنىدا خوشەويستى ھەمووان بوو.

زۆرى دل بە گەشت و سەيران و گالته و يارييهو ھەبوو، بەلام ھەر بە يەكجار ديتن بۆت دەردەكەوت مەوۆڤكى مەوۆچ و پەوتال نىيە. بە پىچەوانە پەو خوش و بە تاقەت بوو. قەتیش پىي خوش ھەبوو خۆى بنويى. پەنگە ھەر لەبەر ئەو ھەش بووبى قەت لە ھىچ كەس نەدەترسا. بۆيە ھاپۆلەكانى زۆر زوو بۆيان دەركەوت، بەو نەترسانەى خۆى نانازى و ھەر دەلىي خەبەريشى لەو بىياكى و جەسوورييهى خۆى نىيە. قەت قسە و جنيوى بە دلەو نەدەگرت. جارى وابوو سەعاتىك دواى دەمقەر، ھەروەك ھىچ شتى پەوى نەدابى، لەگەل ئەو كەسە دەكەوتە قسە و پىكەنين كە جنيوى پىدابوو. ئەو ھەندە بە پەو خوشى و لەخۆ رادىوييهو ھەلامى پرسىارەكانى دەداو ھە و چاوپۆشىي لە جنيو و ناوئىتكە دەكرد، كە ھەموو مندالەكان خوشيان دەويست و بەغىلييان پىدەبەرد. خووخدەيەكى تاييەتیی بوو كە تەواى ھاپۆلەكانى سەريان لىي سوورمابوو. ئەويش ئەو بوو كاريكى دەكرد ھەموو گالتهى پىكەن. ئەو گالته پىكەنەش لەبەر ناجىسنى و دىزەيى ھەبوو، بەو گالته و گەپانە كەيفيان ساز دەبوو و جۆرى سەرگەرمىيان ساز دەكرد و پىيان رادەبوارد. ئەو خووخدە تاييەتەشى ئەو ھەبوو، شەرم و فديت و پاكداوئىيەكەى لە رادەبەدەر بوو. نەيدەتوانى قسە و باس سەبارەت بە ژنان تامل بكا. ھىندى قسە و قسەلوكيش لە نيو قوتابخانەكاندا ھەيە كە بە داخەو ھە ھىچ شىوہەك ناكري لە نيويان بەرى. كوراني دل و دەروون پاك، كە ھىشتا دەميان بۆنى شيرى خاوى لىدى، جارى وايە لە نيو خوياندا، بە دەنگى بەرز قسەى وا دەكەن كە تەنانەت سەربازانى نيو سەربازخانە لەروويان ھەلنايە و ئيزن بەخويان نادەن لەو جۆرە قسانە بكەن. ئەو ھەش ھىچ، زۆر شت ھەيە كە سەربازان نەدەيزانن و نە بىستويانە، كە چى مندالانى چيني دەولەمەند و خويندەوار بنىشتە خوشەى سەر دەميانە. ميبازى و داوين پيسى، كە ھىشتا زورىان ماوہ بىگەنى، بەلام بىستويانە و جارى وايە وەك

شتیکی به تام و چیژ و بی وینه و ئازایانه به شیاوی ده زانن. کاتی باسی ئه و شتانه یان ده کرد، ده یاندی ئالیووشا کارامازۆف توند گوئی خۆی گرتووه. هیندی جار ده وره یان دها و ده ستیان پی له سه ر گوچکه لاده برد و له و قسه ره ق و تالانه یان دها به گویدا. ئه ویش خۆی به زه ویدا دها و ده تلیه وه، بی ئه وه ی قسه یه کی ناخۆشی به ده مدا بی، هه ولّی دها خۆی بشاریته وه و له بیده نگیدا گوئی له ناو نیتکه و قسه ناخۆشه کانیا ن بی. به لام ئاخری ده ستیان له کۆل کرده وه و ئیتر سه رکۆنه و قسه ی تالیان وه لا نا، له وه به دوا وه به چاویکی ته شه راوی لیان ده روانی. ئالیووشا هه میشه قوتابییه کی باش و زیره ک بوو، به لام قه ت یه که م نه بوو.

کاتی یه فیم پتروویچ کوچی دوا یی کرد، ئالیووشا دوو سالی مابوو قوتابخانه ی دوانا وه ندی ته واو بکا. ژنه که شی چونکه دلّی برّوای نه دها له و شوینه بمینیته وه، دوا ی مردنی میژده که ی به خاوخیزانه وه، که هه موو ژن و کچ بوون، بۆ نیشه جی بوون و مانه وه ی هه تاهه تایی چوون بۆ ئیتالیا. به ر له رۆیشتن سپاردی به دوو ژنی خزمی یه فیم پتروویچ. ئالیووشا قه تی ئه و ژنانه نه دیبوو. خۆشی نه یده زانی ده بی چوناوچۆن له گه ل ئه وان بژی. له راستیدا قه ت گوئی له وه نه بوو چۆن و له سه ر خه رجی کێ ده خوینی. له و باره وه راست به پیچه وانه ی ئیوانی برّای بوو که دوو سالی سه ره تای زانکۆی زۆر به دژواری و ده سه تنگی رابوارد و به هه ولّ و تیکۆشانی خۆی له سه ر پیی خۆی را وه ستا. هه ر له مندالیشه وه له گه ل تالی و سویری ئاشنا بوو و ده یزانی به خه رجی به خێوکه ره که ی ده ژنی. به لام ئه م دیارده یه ئه گه ر به خووخده ی ئالیووشا وه دیاریش بی، به برّوای من، جی ئیراد نییه. چونکه هه رکه سی به حالّ ئالیووشا بناسی تیده گا ئه و له و لاوانه یه ئه گه ر. هه تا راده یه کی زۆر ئایینییه. له پر خه زینه یه کی گه وره ش بدۆزیته وه، ئه گه ر داوا ی لیکن به بی دوو دلّی ده بیه خشی، جا بۆیه خیر و چاکه کاری بی یان له سه ر داخوازی که سیکی فیله باز. له سه ریه ک، له وه ده چوو بایه خی پاره نه زانی. هه لبه ت به مانا ره واله تییه که ی. قه ت داوا ی گیرفان پوولیی نه ده کرد، ئه گه ر

پیشیان ددها، زوری گوئ نه‌ده‌دایه، یان خیرا له ئاوی ده‌کرد، یان چه‌ن
 هه‌وتوو له گیرفانیدا رایده‌گرت و نه‌یده‌زانی چیی لێبکا.

پیووتیر ئه‌لکساندر میو‌سوف، که له‌مه‌ر پاره‌وه زور دروستکار بوو.
 هه‌روه‌ها بو‌رژوایه‌کی زور وردبین بوو، دواتر که ئالیووشای ناسی، ئه‌م
 قسه‌یه‌ی کرد: «ئێستا ره‌نگه له دنیا‌دا یان له‌وانه‌یه له‌م شاره ملو‌ئینییه‌دا
 که‌سیک هه‌بێ به‌بێ هیچ پاره‌یه‌ک و به‌ ده‌ست و گیرفانی خالی بگه‌ڕێ و
 تووشی زیان نه‌بێ و له سه‌رمانا و له برسانا نه‌مری. چونکه خیرا
 خواردمه‌نی و مالی پێده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر نه‌شیده‌نی بو‌خو‌ی شو‌ئینک ده‌دو‌زیته‌وه،
 بو‌یه ئه‌وه به زه‌حمه‌ت و سووکایه‌تی نازانی و دلی خو‌ی پیوه نار‌ه‌حه‌ت
 ناکا. راگرتن و به‌خێو کردنی ئه‌و نابێته هو‌ی زه‌حمه‌ت و ئازار، به‌لکو به
 پیچه‌وانه له‌وانه‌یه ببێته هو‌ی شادی و خو‌شیش. ئالیووشا قوتابخانه‌ی
 دواناوه‌ندی ته‌واو نه‌کرد. سالی‌ک به‌ر له ته‌واو‌کردنی ده‌وره‌که‌ی، له ناکاو به‌و
 ژنانه‌ی خاوه‌ن مالی ده‌لی ده‌مه‌وێ بو جیبه‌جی کردنی پلانی‌ک که له زه‌ینم‌دایه
 بچم بو لای باوکم، ئه‌وان پێیان ناخو‌ش بوو و رو‌یشتنه‌که‌یان به دل نه‌بوو.
 خه‌رجی سه‌فه‌ره‌که‌ی گران نه‌بوو و ئه‌و ژنانه نه‌یان هیشت، کاتژمێره‌که‌ی به
 بارمه‌ت دانی، که یادگارییه‌ک بوو ب‌نه‌ماله‌ی یه‌فیم پترو‌ویچ کاتی رو‌یشتن بو
 هه‌نده‌ران پێیان دا‌بوو. ئه‌و دوو ژنه زور به ده‌ست و دل‌بازی پارهیان پێدا و
 ته‌نانه‌ت جل و به‌رگ و مه‌لافه‌ی تازه‌شیان بو ک‌ری، به‌لام نیوه‌ی پاره‌که‌ی
 پێدانه‌وه و گو‌تی ده‌مه‌وێ به که‌ره‌سه‌ی ده‌ره‌جه‌سی سه‌فه‌ر بکه‌م. له‌گه‌ل
 ئه‌وه‌ی گه‌یشته شار له وه‌لامی باوکیدا مه‌قی نه‌کرد که لێی پرسیبوو بو به‌ر
 له ته‌واو کردنی ده‌وره‌که‌ت هاتووی. وه‌ک ده‌گی‌رنه‌وه زور مات و سه‌رک‌ز
 دیار بوو. زور زووش ده‌ره‌که‌وت به دوا‌ی گو‌ری دایکیدا ده‌گه‌ڕێ. له‌و کاته‌دا
 دانی پێ‌دانا که مه‌به‌ست له‌و سه‌ردانه‌ی هه‌ر ئه‌وه بووه. به‌لام ناک‌ری بل‌ئین
 ته‌واوی هو‌یه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه بووه. له‌وانه‌یه خو‌شی تینه‌گه‌یشته‌ی و نه‌یده‌زانی
 بل‌ی چی. نه‌شی ده‌زانی چ شتی‌ک له ناخیدا سه‌ری هه‌لداوه و به‌ره‌و ئه‌و دنیا
 نه‌ناسراو و رێگا تازه‌یه هانی داوه. فیو‌دور پاولو‌ویچ نه‌یده‌توانی گو‌ری ژنی

دوو هه می نیشان کور هکه ی بدا. چونکه له و کاته وه که ناشت بوویان قهت نه چو بووه سهر گور هکه ی و ورده ورده له بیر ی چو بووه له کو ی ناشتو یانه.

شیاوی باسه، فیودور پاولوویچ له مه و بهر بو ماوه یه که له م شاره رویشت بوو. یانی سی چوار سال دوی مه رگی ژنه که ی رویشت بو باشووری پروسیا. له ئاکامدا چهن سالیک له (ئودسا) نیشته جی ده بی. سهره تا به وته ی خو ی له گهل «تاقمیک زور ژن و پیاو و مندالی جووله که ی له چینی خواری کومه ل» ئاشنا ده بی و پاشان «له لایهن جووله که ی ده ول مه ند و هه ژاره وه وه که یه ک» وهرده گیر ی و جی خو ی له دلایندا ده کاته وه. وه که ده لین له و ماوه یه دا زور چاک فیری سووت و سه له م و پاره کو کردنه وه بوو. له ئاکامیشدا سی سال بهر له هاتنی ئالیووشا بو شار هکه ی ئیمه، گه پاره. ئه وانه ی زووتر دیتبوویان بویان ده رکه وت زور به سال اچوو دهنوینی، ئه گه رچی پیره پیاو نه بوو. کرده وه شی له چاو رابردوو قورساختر نه بوو بوو هیچ، به لکو زوریش هه له و هه رزانه هه لسوکه وتی ده کرد. ئه و رو ییه پیره بو ئه وه ی خه لکیش فیری کاری خو ی پیا نه بکا زوری حه ولدا. تو لازی و چاو برسی بوونه که ی له جارن زیاتر بوو بوو. له ماوه یه کی کورتدا چهنده مه یخانه و گازینوی کرده وه و ئاشکرا دیار بوو له وانه یه سه د هه زار رو بلی پاره بی. زور به ی دانیشتوانی شار و ناوچه که زور زوو که وتنه ژیر قه رزی ئه وه وه و به سووت و سه له م زور به ی خه لکی تووشی چاره ره شی و مالویرانی کرد. له م دوا ییانه دا ته واو با فیشی له خو ی کرد بوو و له بهر ده ول مه ندی و سه ری لی شیوا بوو سه روبه ری کاری خو ی نه ده زانی. دایمه سه رخوش بوو. ئه گه ر گریگوری نه بویه، - نوکه ره که ی که پیره پیاو یکی دنیا دیتو بوو، ئاگاداری لی ده کرد. - له وانه بوو خو ی تووشی زور ده رده سه ری گه وره بکا. هاتنی ئالیووشا له باری ئه خلاقیه وه کاری تی کرد. ئه تگوت له و پیاو زوو پیر بوو ده شتی ک ژیا وه ته وه که ماوه یه کی زور بوو له ناخیدا ویشک بوو بوو.

زور جارکه تەماشای ئالیووشای دەکرد دەگوت: «دەزانی راست لە دایکە جندۆکە دیتووەکی دەچی» وەختی خوشی هەر ئەوێ بە دایکی ئالیووشا دەگوت. «جندۆکە دیتوو» دەگوت جندۆکە دەستیانی لێوەشاندوو. گریگۆری قەبری «جندۆکە دیتوو» نیشان ئالیووشا دا. بردی بۆ گۆرستانی شارەکه مان و لە سووچیک قەبرێکی بە کیلی هەرزانباییەو نیشاندە که پاک و خاوێن پەگرا بوو، ناوی مردووێکە و تەمەن و پیکەوتی مردنەکی لە سەر هەلکەندرابوو. لە خوارووشەو چوارینەیهک، که زۆربەیی خەلک لە چینی مامناوهندیی کۆمەڵ لە سەر کیلی مردووکانیان دەینوسن. ئالیووشا خێرا تیگەیششت چەقاندنی ئەو کیلە کاری گریگۆرییە. بە پارەیی خۆی ئەو کیلەیی لە سەر گۆری «جندۆکە دیتوو»ی بەستەزمان چەقاندبوو. هەلبەت دواي ئەوێ کیلەکە دەچەقینن، فیۆدۆر پاولوویچ زۆریشی پرتە و بۆلە بەسەردا دەکا. کاتی دەچی بۆ ئۆدسا گۆرەکە یەكجاری لەبەر دەباتەو. ئالیووشا بە دیتنی قەبرەکی دایکی ئەو هەستە قۆڵپەدرەیی ناخی دەرنبەری و تەنیا گۆیی لە گریگۆری گرتبوو که بە وردی باسی گۆرەکە و دانانی کیلەکی دەکرد. سەری داخستبوو و بەبێ ئەوێ قسەیهک بکا ملی پێی گرت و پۆیی. دواي ئەو، پەنگە ئەو سالا بە لای گۆرستانەکەدا نەچۆو. بەلام ئەو پووداوێ چکۆلە کاری لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد، دلی نەرم بوو لەپەردا هەزار پۆلی برد و دای بە کلیسەکی خۆمان، بۆ خیری ژنەکی، بەلام نەک بۆ ژنی دووهمی، دایکی ئالیووشا، «جندۆکە دیتوو» بەلکو بۆ ژنەکی یەکه می واتە ئادلایدا ئیوانا، که زۆری لێدەدا. ئیوارەیی ئەو پۆژەش مەستیکرد و لەبەر چاوی ئالیووشا دەستیکرد بە جینودان بە قەشەکانی کلیسە. خۆی مەروڤێکی بی دین بوو، دەتوانم بڵێم قەت مۆمێکی هەرزانباییشی لەبەر دەمی پەیکەری پیرۆزدا هەلنەکردبوو. ئەو جۆرە مەروڤانە جاری وایە تووشی گۆران و هەلچوونێکی سەیر دەبن و ئەو کتوپر گۆرانی شتیکی سروشتییه.

پێشتر گوتم، قەلافەتێکی هەلمساو و پیرانەیی هەبوو، لەو کاتەدا دیار بوو که ژيانیکی رابواردوو. پێستی بەرچاوی شۆر ببوونەو چاوه چکۆلەکانی

ئەوئەندەي دىكە زيت و پېر گومان و تەشەراوۋىي دەنۋاند، لەگەل ئەوئەشدا چرچ و لوچى دەموچاۋە قەلەۋەكەي و بەرخەبەبەي بەر چەناگە تىژەكەي ۋەك دەلەمە شوپر بووبوۋە و قەلەفەتى دزىو و سەير و ھەوئەساۋىي دەنۋاند. لەگەل ئەوئەشدا دەمىكى زل و لچى داچوراۋى ھەبوو كە لەو نىۋانەدا ددانە رەش و رزىوھەكانى ۋەدەر دەكەوتن. كاتى قەسەي دەكرد تفى دەپرژاند. پىنخوش بوو ھەمىشە تانە لە دەموچاۋى خۆي بىدا، بەلام بە پرواى من زۆرى بە دل بوو. ئەو زور جار تارىفى لووتى خۆي دەكرد كە زور گەورە نەبوو، بەلكو بارىك و چكۆلە و قەلەنگى بوو. دەيگوت: «لووتى پۆمى، بە بەرخەبەبەي شوپرەو قەلەفەتى رەچەلەكى لە مېژىنەي رۆمىانى پىداۋم.» بۆيە پۆزى پىۋە لىدەدا.

ئالىووشا ماۋەيەك دواي ئەوئەي چوۋە سەر گۆرى دايكى، لەپەر گوتبوۋى دەيھەۋى بچىتە كلىسە و قەشەكانىش پىيان خوشە ۋەك مريد ۋەريگرن. ھەرۋەھا گوتبوۋى ئاۋاتى گەۋرەم ئەوئەيە و باۋەگيان ئەگەر ئىزنم پىدەي دەچمە كلىسە. فىۋدور پاولوۋىچ دەيزانى زووسىماي پىر، كە خەرىكى چەكيشانە، كارتىكردنىكى تايبەتى لە سەر كۆرە ساۋىلكەكەي بوۋە.

دواي گوى گرتن لە ئالىووشا لە بىدەنگىيەكى خەيالاۋىدا بەبى ئەوئەي داخۋازى كۆرەكەي توۋشى سەرسورمانى بكا، گوتى: «ھەلبەت ئەو لە ھەموو قەشەكان بەشەرەفتەرە، دەي!... ئىستا دەتەۋى بچى بۆ ئەۋى كۆرەم؟» نىۋە سەرخوش بوو، لەپەر بىزەيەكى سەرخوشانە نىشتە سەر لىۋى، كە فىل و گزەيەكى ئاۋىتەي تەگبىرى پىۋە ديار بوو. «ئەرى!... لە دلەم چەقىيوو بەۋە دەگەي. باۋەر دەكەي؟ دەي راست بچووباي بۆ لاي. چاكە خۆتو دوو ھەزار پۇبلىت پارە ھەيە، بۆ جىيازى ژن ھىنانت. كۆرە پاكەكەم! منىش قەت بەجىت ناھىلەم و يارمەتيت دەدەم. ھەرچەندىكيان پارە ويست؟ ئەگەر بىيانھەۋى، دەياندەمى. بەلام ئەگەر نەيانھەۋى بۆ لە خورا نارەھەتيان بكەين؟ دەلىيى چى؟ دەزانى خۆتو پۇژانە بە قەت چۆلەكەيەكت خەرجى ھەيە. ھەۋتوۋى دوو دانەت لى زىادە. دەزانى لە نىزىك كلىسەكە لە دەرەۋەي شار

شونینکی لینی، مندا لیش دهنانی کهسی لینییه. جگه له «ژنانی کلنسه» یانی ههر بهو ناوه ناسراون. به برپای من، سی ژن دهن. خۆم لهوئ بووم. دهنانی، خۆشه ها ناخۆش نییه. بۆ بیتاقهتی باشه. خراپیه که ی له وه دایه هموو پرووسین ژنی فهره نسایی لینییه. هه لبت ده توان ژنی فهره نسایش بیتن. زۆر زوو ده توان بیهینن. پارهی زۆریان هیه. ئه گهر بۆنی پارهیان پینگا به تاو دین. چاکه لیره ئه و شتانه وه بهر چاو نایه، ته نیا دووسه د قه شه، که زۆریش به شه ره فن. پۆژوو ده گرن. دهنانم تو چیت له دلایه. ئه ری... ده تهوئ بیته پیاوی ئایینی. ئالیووشا دهنانی زۆرت بۆ به داخه وهم. باوه ده که ی ههر به راستی زۆرم خۆش دهوئ؟ چاکه، هه لیکی باشه. بۆ ئیمه ی تاوانبار ده پارێیه وه، لیره زۆرمان تاوان و سه رپێچی کردوو. هه میشه له بیر ی ئه وه دا بووم کئ دوعام بۆ ده کا، بلیی که سیک له م دنیا به دا ببی ئه و کاره بکا. کو ره خۆشه ویسته که م، له و باره وه زۆر گه مژه م. باوه نا که ی؟ زۆر گه وجم. له و باره وه خۆم زۆر به گه مژه دهنانم، دایمه بیر ده که مه وه. جاروبار، نه ک هه میشه، بیر ده که مه وه ئه گهر به رم مه حاله شه یتان له بیر یان بجیته وه به قه لانگ به ره و دۆزه خ رامکیشن. ئه و کاته سه رم سوو ده میتی. قه لانگ؟ قه لانگیان له کوئ بوو؟ له چی؟ قه لانگی ئاسنین! له کوئ دروستی ده که ن؟ بلیی کووره و شتی وایان هه بی؟ مریده کانی کلنسه ره نگه پێیان وایی دۆزه خ بنمیچی هیه. ئه گهر برپام به دۆزه خیش ببی، به لام دۆزه خی سه ر ئاوه لام پی رازاوه تر و ماقوولانه تره. مه به ستم ئه وه یه زۆر خۆشتره. له ئاکامدا توفیری نییه بنمیچی هه بی یان نه بیی. قه لانگیش ههر نییه و ئه گهر نه شبی تیک ده ته پی. که ئه وه ش مه حاله، چونکه ئه و کاته ئیتر هه یج که س نابی به ره و دۆزه خم راکیشی، ئه گهر به ره و دۆزه خیشم رانه کیشن، که وایه له دنیا دا عه داله تی چی؟ ئه گهر وایه ئه م دنیا به هروا گو تره یه، به لام وا نابی، ده بی ئه و قه لانگ و قولایه بۆ گیان من دروستبکه ن. ته نیا بۆ گیانی من. چونکه تو نازانی چهنده رابردوویه کی ره شم هیه ئالیووشا.

ئالیووشا به سه رنجیک گهرم و دلۆقانه وه به باوکی گوت:

«به‌لام له‌وئ قه‌لانگ و شتی وا هر نییه.»

- ئه‌رئ، ئه‌رئ، ته‌نیا سی‌به‌ری قه‌لانگه‌که ده‌بیندرئ. ده‌زانم، ده‌زانم. فه‌رانسه‌یی‌ه‌ک ئاوا باسی دۆزه‌خ ده‌کا. «سی‌به‌ری^۲ عه‌ره‌بانه‌چییه‌کم دی، به‌ سی‌به‌ری رنه‌کیک، سی‌به‌ری عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌س‌پییه‌وه.»

رۆله‌ گیان تۆ چووزانی قه‌لانگیان نییه؟ له‌گه‌ل مریدان بژی، هه‌وایه‌کی دیکه له‌ که‌لله‌ت ده‌دا. به‌لام برۆ با له‌ کلیسه به‌و راستیی به‌گی، ئه‌و کاته وه‌ره‌وه و بۆم بگێره‌وه. چونکه سه‌فه‌ر کردن بۆ ئه‌و دنیا ئاسانتر ده‌بی ئه‌گه‌ر پیاو بزانی چۆنه و چییه. جگه له‌وه‌ش، بۆ تۆ زۆر چاکتره به‌جی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل من هاو‌نشین بی له‌گه‌ل پیره‌ پیاویکی خه‌ره‌فاو و ئه‌و سه‌لێته جحی‌لانه و مریده‌کانی کلیسه رایبوی‌ری، ئه‌گه‌رچی وه‌ک فریشته‌ وای و هیچ شتی‌ک له‌رئ هه‌تله‌ت نا‌کا. دل‌نایم له‌ویش هیچ شتی‌ک کاریگه‌ریی له‌ سه‌ر تۆ نا‌بی. هر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه باوه‌رم پیت هه‌یه، بۆیه ئیزنت ده‌ده‌م ب‌جی. چونکه هیوام پیته. شوکور خاوه‌ن ئه‌قل و که‌مالی. له‌ ده‌ره‌وه و ناوه‌وه هه‌لده‌قرچی، له‌وئ چاک ده‌بییه‌وه و ده‌گه‌ر پیته‌وه. منیش چاوه‌روانتم. هه‌ستده‌که‌م تۆ ته‌نیا بوونه‌وه‌ریکی له‌م دنیا‌یه‌دا که مه‌حکوومت نه‌کردووم. رۆله‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م، هه‌ست به‌وه ده‌که‌م، ده‌زانی. جگه له‌وه‌ش چاره‌یه‌کی ترم نییه.

فیو‌دۆر پاولو‌ویچ ده‌ستی‌کرد به‌ گریان، دل‌ناسک بوو. تاوانبار و دل‌ناسک.

پیرانی کلیسه

رهنگه هیندی له خوینهرانم پیاوان وایی ئەم پالەوانه لاوهی من، مروڤیکی نهخۆش و مردەلوخه و ڕیوه‌لهیه یان لاویکی وردیله و رهنگ په‌ریو و سیلداره. به پێچه‌وانه، ئالیووشا له‌م کاته‌دا لاویکی نۆزده سالانه‌ی جوان بارهاتووی، کۆلمه سوور و چاوگه‌ش و له‌ش ساغ بوو. زۆریش قه‌لافه‌تیکی ڕێک و پێک و جوانی هه‌بوو. لاویکی جوانچاک و ده‌سته. تووکه سه‌ری خورمایی، ده‌موچاویکی جوان و تۆزی درێژۆکه و هیلکه‌یی. چاوانی گه‌وره و هه‌نگوینی و گه‌ش. زۆر خه‌یالاوی بوو و به‌ ڕواله‌ت زۆر هیندی و له‌سه‌ره‌خۆ دیار بوو. رهنگه پێم بلێن کۆلمه‌ی سوور و عیرفان و دینداری پێکه‌وه ناسازگارن، به‌لام به‌ ڕوای من ئالیووشا له‌ هه‌موویان ڕاست و بێ کرێژتر بوو. دلپاک و ئاکارجوان. بێگومان له‌ کلیسه‌دا زۆری ڕوا به‌ مۆجزه‌ بووه به‌لام پێموایه‌ مۆجزات هه‌چکات نابێته‌ له‌مپه‌ری سه‌ر ڕێگای مروڤی ڕاست و دروست و هه‌قبین. ئەوه مۆجزات نییه‌ که هه‌قبینان به‌ره‌و باوه‌ر پێنوینی ده‌کا. هه‌قبینی ڕاسته‌قینه‌ ئەگه‌ر مروڤیکی به‌ بیر و باوه‌ریش نه‌بی، به‌رده‌وام وزه‌ و توانای ئەوه‌ی ده‌بی که ڕوای به‌ ئەوه‌په‌ری سروشت نه‌بی. ئەگه‌ریش له‌گه‌ل مۆجزه‌یه‌ک به‌ شیوه‌ی ڕاسته‌قینه‌یه‌کی حاشاهه‌لنه‌گر به‌ره‌و‌پروبی، به‌جیی قه‌بوولکردنی ڕاسته‌قینه‌، باوه‌ر به‌ هۆش و هه‌ستی خۆی نا‌کا. ئەگه‌ریش قه‌بوولبیکا، وه‌ک ڕاسته‌قینه‌یه‌کی سروشت قه‌بوولیده‌کا، که هه‌تا ئەو کاته گویی پێته‌داوه. ئیمان له‌ ناخی مروڤی هه‌قبیندا، له‌ مۆجزه‌وه

سەرچاوه ناگرئ بەلکو مۆجزە لە ئیمانەوه سەرچاوه دەگرئ. کاتئ که مروفتیکی هەقبین ئیمان دینئ، ئەو کاتە زاتی هەقبینی وای لێدەکا ئەوپەڕی سروشتیش قەبوولبکا. تۆماس رەسوول گوتی: هەتا بە چاوی خۆم نەیبینم ئیمان ناهینم، بەلام هەرکە چاوی پێیکەوت، گوتی: «خولقینەری من و خودای من!» بێژی مۆجزە وای لیکردبئ ئیمان بێنی؟ بەلانی زۆرەوه نا، بەلکو بەو هۆیهوه ئیمانی هینا چونکە دەیویست ئیمان بێنی، رەنگە کاتیکیش که گوتی: «تا بە چاوی خۆم نەیبینم ئیمان ناهینم» لە ناخی دلەوه ئیمانی هینابوو.

رەنگە پێمبڵین که ئالیووشا گەوج و نەفام بووه و خویندنی تەواو نەکردوه و... هتد. ئەوه که خویندنی تەواو نەکرد، بەجی خۆی، بەلام ئەگەر بڵین گەوج بوو یان تەوهزەل زۆر بێئینسافییه. ئەوهی لە پێشدا گوتم دیسان دەیلیمهوه. ئەو بۆیه پێی نایه ئەو رێگایهوه که ئەوسەر دهمه پێوابوو بەردەبازیکە بۆ پەرینهوه لە تاریکیهوه بەرهو رپووناکی. جگە لهوه، تا رادیهه کیش وهک بەرهی پێشوو بیرى دەکردوه - یانی کردهوهی جوان و هەقخواز. بە دواى هەقیقهتەوه بوو باوهری تەواویشی پێی هەبوو. دەیویست بە گیان و دل لەو پێناوهدا خزمەت بکا. تینووی خزمەتکردن و یارمەتیدانی خەلک بوو. حازر بوو لەو پێناوهدا هەموو شتیکی بەخت بکا، تەنانەت گیانیشی. ئەم لاوانە بەداخهوه رەنگە تێنەگەن که گیان بەخت کردن سانترین شیوهی لیبور دووبییه. بەلام بۆ وێنە بەختکردنی پێنج - شەش سال تەمەنی لاویتیا نە رێگای خویندنی جیددی و دژواردا - بە هۆی سەد هیندە بوونی توانایی خزمەتکردن بە هەقیقهت و مەرامهکه یان - لە توانای زۆربه یاندا نییه. رێگایهک که ئالیووشا هەلبێژارد رێگایهک بوو که بە پێچهوانه ی رێبازەکه ی بوو، بەلام تینوایه تیی گەیشتی خیرا بە ئامانج، هەلبژاردنی ئەو تینوایه تیه بوو. هەر ئەوهی که لە ئەندیشه ی جیددی خۆیدا، برۆای بە بوونی خودا و هەرمانی کرد و بە شیوهیهکی سروشتی کتوو پر بە خۆی گوت: «دەمه وئ بۆ هەرمان بژیم و هیچ چەشنه سازشتیکیش کارم تیناکا. هەر بهو شیوهیه ئەگەر پێی وابوایه که خودا و هەرمان نییه، لەرپوه دەبووه کافر یان

سۆسیالیست. (چونکه سۆسیالیسم ته نیا بزوتنه وهی کریکاری یان دهوله تی چواره م نییه، بهر له هه موو شتیك بزوتنه وهیه کی کافرانیه، بهو پهنگ و پروه ی که کافری خوازی ئه مپوویی به خویه وه گرتووه، ده توانین بلیین به بی دهست تیوه ردانی خودا دروستبووه. نهک له زهوییه وه سه رکه وتن به رهو به ههشت، به لکو دانانی به ههشتیکه له سه ر زهوی.) ئالیووشا نهیده توانی به شیوه ی پیشوو بژی. ئه و جوړه ژیا نه بو ئه و سه یر و مه حال بوو. نووسراوه: «ئه گه ر ده ته هوئ به که مال بگه ی ئه و ی هه ته بیده به فه قیر و هه ژاران و وه ره وه دوای من که وه.» ئالیووشا له دل خویا گو تی: «نا توانم به جیی هه موو خه لک دوو پوئل بده م و به جیی ئه و ی وه دوای که وم، به ته نیا بچم بو نو یژی شه وان ه.» پهنگه بیر ه وه ری مندالی، کلێسه که ی ئیمه ی وه بیر هینابیت ه وه، چونکه دایکی زوړ جار له گه ل خوی ده بیرد بو پارانه وه ی شه وان ه. پهنگه تیشکه خواروخچه کانی خوړ له کاتی ئیواره دا و په یکه ره ی پیروژ، که دایکه چاره په شه «جندوکه دیتووه» که ی له بهر ده می رایگرتبوو، هه روا له زهینیدا مایی. به بیر کردنه وه له و شتانه پهنگه هاتبی بۆلای ئیمه تا کو بزانی ده توانی، «هه موو شتیکی» به ختکا یان ته نیا «دوو پوئل»، بویه چوو بو لای پی ری کلێسه.

ئهم پیره ی کلێسه، ههروهک له پیشدا گوتم، زووسیمای پیر بوو. باش وایه توژی پیداکیشم و بلیم، «پی ری کلێسه» له په رستگا کانی رووسیه چده که ن، به داخه وه له م باره وه ته واو بروام به خو م نییه و پهنگه نه توانم. له گه ل ئه وه شدا هه ولده دم به چه ند پهسته یه ک شتیك روون که مه وه. خاوه ن رایانی ئه م بواره له سه ر ئه و باوه رهن که دامه زرانی «پی رانی کلێسه» زوړ نییه و له و په رستگیا نه ی ئیمه دا ناگاته سه د سال. ئه گه رچی له پوژه لات، به تایبته له (سینا و ئاتووس) زیاتر له هه زار ساله هیه. ده لێن: زه مانی زوړ زوو له رووسیا ش هه بووه. به لام به هو ی ئه و به لای ئاپوران ه وه که تووشی رووسیا بوو. تاتاره کان، شه ری ناوخو، پچرانی پیوه ندی له گه ل پوژه لات دوای له نیو چوونی قوسته نته نییه. ئه م دامه زرانه ش له نیو چوون. له ئاخری و

ئۆخرىي سەدەي رابردودا بە دەستى پياويكى ئايىنى كە ناوى پايسى وليچكفسكى و ھەر بەو ناوھش بەناوبانگ بوو، بە ھاوکاری مريدەكانى لە نيو ئيمەدا داينمەزاند. بەلام ھەتا ئەمرو، تەننەت دواي سەدەيەك تەنیا لە چەند كلیسە ماوھ و ھیندی جارىش وەك شتىكى تازە داھاتوو لە پرووسيا تارادەيەك ئیدانەیان کردوو. ئەم دامەزراوھە بە تايبەت لە كلیسەي بەناوبانگی «كۆزلسكایا ئاپتینا» شكلی گرت. نازانم بلیم چۆن و كەنگی ھاتە كلیسەي ئیمەشەوھ. تا ئیستا سى كەس لەو پیرانە لەم كلیسەي ئیمە بوون، زووسىما دواين كەسیانە. بەلام ئەویش لەبەر پیری و بیهیزی پى لە لیواری قەبرە و كەسیش نییە لە جىي ئەوى دانین. ئەم مەسەلەيەش بو كلیسەكەي ئیمە مەسەلەيەكی گرینگ بوو. چونكە تا ئەو كاتە بە شیوھەكی فەرمى ناسراو بوو: كلیسەكەي ئیمە نەياد كردنەوھي بو قەشە و مروڤە ئايینیەكان دەگرت، نە پەيكەرەي مۆجرە نوینی لیوو. نە ولات پاریزی و بەرخۆدان و خزمەتی میژویی لە ریگای ولاتدا پیوھ دیاربوو، تەننەت ئاورپی لەو داب و نەریتە بەشكۆیانەش نەدەدا كە پیوھندی بە میژوومانەوھ ھەبوو. وتاردان لە لایەن پیرانەوھ، كە زیارەتكەرەن بو بیستنی لە ھەموو لایەكەوھ ھەزارەن فەرسەخیان ری دەبری. لە سەرانشەري پرووسیا. شكلی گرتبوو و خەلك بە چاوی ریزەوھ تەماشایان دەكرد.

ئەو پیرانە چكارە بوون؟ پیری كلیسە كەسیك بوو كە گیان و تاسەي مريدی بە گیان و تاسەي خویەوھ گریدەدا. مروڤی عارف دواي ھەلبژاردن، وان لە تاسەي خوی دینى و تەسلیمی ئەوى دەكا، تەسلیم بوونیكى تەواو و لەنیوچونىكى راستەقینە. ئەو ئەم ریگایە، ئەو مەكتەبی بە تەواوی لە نیو چوونە، بە ھیواي زالبوون بە سەر خۆیدا و زالبوون بە سەر ھەوھەسی خوازەلۆكدا ھەلدەبژیرى. تاكو پاش تەمەنىك سەردانەواندن و فەرمانبەري، بە رزگارییەكی تەواو یانی رزگاری لەخوی بگا و لە دەست چارەنووسی ئەوانەي كە ژيانیان بەبی دۆزینەوھي خویان رابواردووھ، ھەل. بناغەي پیرانی كلیسە لە سەر گریمانە پونەنراوھ، بەلكو لە پۆژھەلات بەھوی

بەردەوام بوونىكى ھەزارسالەو ھەمە زامەو ھە. دەرۆست بوون لە ھەمبەر
 پىرى كلىسەدا ھەك فەرمانبەردن نىيە، كە ھەميشە لە پەرستگا پروسىيەكان
 بوو، بەلێندان و دەرۆست بوون بۆ مريد، تۆبە كردن لە سەر دەستى پىرى
 كلىسەدايە و دەبى بپرواى بەو پيۆھەندييە پۆحييە لە پسان نەھاتوو ھەبى.
 بۆ وێنە دەگێژنەو لە سەر دەمى مەسحىيەتدا، يەكێ لە مريدەكان كە بە
 قسەى پىرەكەى ناك، كلىساكەى لە سووريا بەجێدیلئى و دەچى بۆ مىسر.
 لەوئى دواى تىيەپكردنى كەندوكوسپىكى زۆر دەگاتە ئەو جىگايەى كە شايانى
 ئەو ھەبى لە رېگای خودادا رەنجبكيشى و مەرگەكەى ھەك مەرگى شەھىدى
 رېگای دین وابى. قەشەكانى كلىسە لەگەڵ ئەو ھەي ھەك پياوى خودا چاوى
 لیدەكەن، بەرێزەو ھەبە خاكى دەسپێرن. مچيۆرى كلىسەكە ھەتە ھات بلى
 «ئەى وىسل دەرنەكردوو ھەكان دوور كەونەو». دارەتەرمى ھەلگى تەرمى
 شەھىد لەجى خۆى بەرز دەبیتەو ھەبە كلىسەكە فريدەرىتە دەرئى و سى جار
 پاتە دەبیتەو ھە. لە ئاكاميشدا بۆيان دەرکەوت ئەو مەو قە پىرۆزە بەلێنى و
 پەيمانى شكاندوو ھەبە مرادەكەى بەجى ھىشتوو، بەلام ھەرچەندە كارى چاك
 و گەورەشى كردبى، بەبى لىبوردنى پىرەكەى عەفوو ناكرى. تەنیا دواى
 ئەو ھەي پىرى كلىسە لىي خوشبوو رى و پەرمى ئەسپەردەكردن بەرپۆھەچوو.
 ئەمەش، ھەلبەت ھەقايەتتىكى كۆنە و بەس. بەلام ئەمەش نمونەيەكى نوئى.
 مريدىك لە ناكاو لە لاين پىرەكەيەو ھەرمانى پىدەدرئى (ئاتوس) كە شوين
 و دالەدى بوو بەجىيلى و سەرەتە بچىتە ئۆرشەليم بۆ زيارەتى شوينە
 پىرۆزەكان و پاشان بپروا بەرەو باكور، بۆ سىبىريا: «جىگای تۆ ئەويە نەك
 ئىرە» مريدى بچىچارە لە تاوانا دەچى بۆ لای قەشەيەكى گەورە لە
 قوستەنتەنيە. بۆ رزگار بوون لە ژىر بارى فەرمان و گوپرايەلى پەنا بۆ ئەو
 دەبا، بەلام قەشە دەلئى من ھىچ تەنانتە ھىچ ھىزىك لە دنياى نىيە و نابى، كە
 بتوانئى تۆ رزگار كا. جگە لەو پىرەى كە ئەو ئەركەى لە سەر شانى تۆ داناو.
 بەم شىوہە پىرانى كلىسە لە ھىندئى لاينەو ھەبە توانايىيەكى لەپادە بەدەريان
 پىدراو ھەبە بۆيە لە زۆربەى كلىسەكانى ئىمەدا ئەو دامەزراوہە سەرەتە دژ

به جه فاكارى راوه ستا. هەر لهو سهروبهندهدا پيرانى كليسه له نيو خه لكدا
 پريزيكى زوريان وهدهستهيناو له بهر چاوى خه لك شيرين بوون. پۆل پۆل
 مروڤى گهوج و ههروهها كه سايه تيبى ناسراو، هاتن بۆلاى پيرانى ئيمه. ههتا
 دان به تاوان و كرده وهياندا بنين و تۆبه بكهن. به ديتنى ئه و بارودوخه
 ئهوانه ي دژى پيرانى كليسه بوون نارهبازيه تيبان دهربرى. كه رى و پهسمى
 تۆبه كردن و دان به تاواندانانان، لهخووه و به ئارهزووى دلى خويان
 بهريوهدهبن و تۆبه كردن له سهر دهستى پيرى كليسه، به هوى مريدهكانى
 يا خه لكى رهشوكيه وهك ئهركيكى پيروژ و ئايينى ناچى. له گه ل ئه وه شدا
 دامه زرانى ريخهراوه ي پيرانى كليسه جيبى خو ي كرده وه و ئيستاش له
 په رستگاكاني رووسيا بهر هوى ههيه. پهنگه ئه وه ش هويه كى باش بى بۆ
 زيندوو كرده وه ي ئه خلاقى مروڤايه تى و رزگار كردنى خه لك بى له كويله يى،
 به لام له گه ل ئه وه شدا وهك دوو ريپانيك وايه و به شيك له خه لكيش به ره و
 ئاكاريكى شهيتانى و له خو دهرچوون دهبا.

زووسيماي پير شهست و پينج سالى ته مه ن بوو، كورپه جووتيار بوو.
 كاتى لاوى دهچيته ئه رته شه وه و به پله ي ملازم له قه فقا زيا خزمهت دهكا.
 بينگومان به ئاكار و خووخده ي تايهت و رۆحيه كه ي خو ي شويني له سهر
 ئاليووشا دانا. ئاليووشا له حوچره ي ئه و پيره دا ده ژيا كه زورى
 خو شده ويست و ئيزنى پيده دا خزمه تى بكا، ئه وه شمان له بير نه چى ئاليووشا
 ئه و كاته كه له كليسه ده ژيا، هيچ ئهركيكى له سهر شان نه بوو و دهيتوانى
 ههركويى پى خو شه بچى، به رۆژدا له كليسه ش نه مايه ته وه گرینگ نه بوو.
 ئه گه ر جل و بهرگى راهيبانه شى له بهر ده كرد، خو ي حه زى پيده كرد و
 دهيويست له گه ل كه ساني ديكه ي نيو كليسه كه هاو پهنگ بى. واديار بوو
 پيره كه ي زورى كار تيكردبوو. باوه زووسيمادهيانگوت له سالانى زووه وه
 هينده ي خه لكى جوړاو جوړ ديتووه، كه هاتوون بۆ تۆبه كردن و له لاي ئه و
 دانيان به تاوانه كانياندا ناوه، له گه ل چاو پيكه وتنى كه سه كه دهيزانى چيى
 دهوى و چ شتيك رۆحى ئازار دهدا. جارى وابوو زياره تكه رانى وا تووشى

سەرسووپمان دەکرد، لەوانەبوو شیت بن، هیشتا زمانیان نەگەرپابوو لە مەبەستیان دەگەشت.

ئالیووشا زۆر جار دیتبوی ئەو کەسانەى بۆ یەكەمجار دینه زیارەتى باوه زووسىما بە ترس و لەرزەوه دەچوونه ژوورئ، بەلام کاتى گەرپانەوه شاد و دلخۆش و لێو بە بزە دەهاتنە دەرى. ئالیووشا بە تايبەت ئەوه چاک تىگەشتبوو کە باوه زووسىما نەك توورپە نابى و نێو چاوانى تىك نانئ، بە پىچەوانە هەمىشە پوو خۆش و لێو بە بزەیه. مریدەکانى دەیانگوت پىزىكى زۆر بۆ تاوانبار دادەنئ و هەرچەندە تاوانى زیاتر بئ ئەو زۆرتەرى پىز بۆ دادەنئ. هەتا كۆتایى تەمەنى، بىگومان لە نێو مریدەکانیدا کەسانىک بوون کە زۆریان رق لى بوو و بەخیلیان پىندەبرد. بەلام ژەمارەیان کەم بوو و قەت زمانیان نەدەگەرا. هەرچەند کەسانىکیان لەنێودا بوو کە لە نێو کلیسەکەدا خاوەن شکو و پلە و پایە بوون، بۆ وىنە راهیىكى پىر کە بە ھوى پوژوو گرتن و بىدەنگى و لەسەرەخۆی ناوبانگى دەركردبوو. بەلام زۆربەى راهیبهکان لایەنگرى باوه زووسىما بوون و لە ناخى دلەوه خۆشیان دەویست. تاقمىک تەواو گیان لە پىناوى بوون و ئاشکرا دەیانگوت - ئەگەرچى بە دەنگىكى بەرز نەبوو - شکى تىدا نىیە پىاوى خودایە. چونکە دەیاندى پىی لە لىوى گۆرە و لە كۆتایى تەمەنى نزىک بۆتەوه، چاوه‌پوان بوون لە داهاتوویەكى نزىکدا مۆجزەیه‌کى وا بنوینئ بىیتە ھوى شانازى بۆ کلیسای ناوچەکە. ئالیووشا ئىمانىكى تەواوى بە ھىزى مۆجزەئاسای پىرەکەى ھەبوو. راست ئەو جۆرەى کە ئىمانى بە ھەقایەتى فرىدراڤانە دەرىى تابووتەکە لە کلیسە ھەبوو. زۆر کەسى دەدەى کە منداڵ و کەس و کارى نەخۆشیان دىنا کە باوه زووسىما دەستیان بە سەردا بىنئ و دۆعیان بۆ بکا، کاتى دەروىشتن، زۆر زوو دەهاتنەوه و بە چاوى فرمىسکاوییەوه دەکەوتن بە سەر کەوشەکانى پىردا و لە بەر چاکبوونەوهى نەخۆشەکەیان سیاسیان لىدەکرد.

ئالیووشا قەتیش ئەو پرسیارەى بەزەین نەدەگەشت و بىرىشى لى نەدەکردەوه، کە ئەو نەخۆشانە بەراستى بە دۆعای باوه زووسىما چاک

بوونهوه، یان نهخۆشینهکه ماوهی خۆی تێپه‌راندووه و نهخۆشه‌که چاک
 بۆته‌وه، چونکه باوه‌ڕیکی ته‌واوی به توانایی رۆحیی پیره‌که‌ی هه‌بوو، کاتی
 تاریفی به‌ناوبانگی و شکۆی ئه‌وی ده‌بیست که‌یفی ده‌کرد و ده‌تگوت تاریفی
 خۆی ده‌که‌ن. کاتی باوه‌ زووسیمما وه‌ده‌ر ده‌که‌وت و ده‌چوونه‌ نیو کۆری
 زیاره‌تکه‌رانه‌وه، ئالیووشا ده‌که‌وته ده‌له‌کوته‌ی و زه‌رده‌ی ده‌گرت، خه‌لکی په‌ش
 و پووت له‌ هه‌موو ناوچه‌ و مه‌له‌بنده‌کانی ر‌ووسیاوه ده‌هاتن و به‌ ئاواته‌وه
 بوون پیر ببینن و داوی متفه‌رکی لێکه‌ن. له‌به‌ر ده‌میدا چۆکیان داده‌دا و
 ده‌گریان، لاقیان ماچده‌کرد، خۆلی به‌ر پیکه‌یان ماچده‌کرد و هاواریان لێ
 هه‌له‌ده‌ستا، ژنان منداله‌کانیان بۆلای ر‌اده‌داشت و نه‌خۆشی ترساو و شیته‌ و
 فێداریان دینا بۆلای. پیر قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. دۆعایه‌کی کورتی به‌ سه‌ردا
 ده‌خویندن، ده‌ستیکی به‌سه‌ریاندا ده‌هینا و ئیزنی ده‌دان برۆن. له‌م دوااییانه‌دا
 نه‌خۆشی وای کز و لاواز کردبوو، هیندی جار نه‌یده‌توانی له‌ حوجره‌که‌ی بیته‌
 ده‌ری و زیاره‌تکه‌ران جاری وابوو چه‌ن پوژ چاوه‌ر‌وانی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی
 ده‌بوون. ئالیووشا پیتی سه‌یر نه‌بوو که‌ بۆ ئه‌وه‌نده‌یان خۆش ده‌وی و کاتی
 ده‌ببین له‌به‌ر پیندا سه‌ر له‌ عه‌رزی ده‌سوون و ده‌گرین. ئاخ! ده‌یزانی که‌ بۆ
 ر‌ۆحی پاک و ساده‌ی خه‌لکی په‌شۆکی و خاکه‌ر‌ای ر‌وسیا، که‌ له‌ ژیر باری
 خه‌م و کاری گراند پشتیان چه‌ماوه‌ته‌وه، به‌ تاییه‌ت له‌ ده‌ست زوڵم و زور و
 تاوانی له‌ر‌اده‌به‌ده‌ری خۆیان و هه‌موو خه‌لکی دنیاوه زاله‌ هاتوون، بۆ
 دۆزینه‌وه‌ی شتیکی یان که‌سیکی پیروژ به‌ دل تامه‌زرۆن. تاکو ک‌رنۆشی بۆ
 به‌رن و که‌وشه‌کانی ماچکه‌ن و بیپه‌رستن. هه‌ر به‌وه‌ش ئۆقره‌ ده‌گرن و
 دل‌یان ئاو ده‌خواته‌وه.

له‌ نیو ئیمه‌دا تاوان و زوڵم و وازی وازی بوون هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له
 جیگایه‌کی ئه‌م سه‌ره‌زه‌وییه‌ پان و به‌رینه‌ م‌رو‌ف‌ئیکی پیروژ و مه‌زن هه‌یه، ئه‌و
 هه‌قیقه‌تی له‌ده‌ستدایه. هه‌قیقه‌ت ده‌ناسی، که‌وايه‌ هه‌قیقه‌ت له‌ سه‌ر زه‌وی
 نه‌م‌ردووه و سه‌رچاوه‌ی هه‌قیقه‌ت ر‌وژیک دی بۆ ل‌ام‌ان و هه‌ر وه‌ک به‌ل‌ی‌نی
 دراوه به‌ سه‌ر جیهاندا ر‌اده‌گا و عادلانه‌ حوکمات ده‌کا. ئالیووشا ده‌یزانی که‌

ئەو ە راست ئەو شتەيە كە ەموو خەلك بە ئەقل و رۆح ەستى پىدەكەن. ئەو ەشى بە باشى دەزانى، بەلام برۆاى وەك ئەو خەلكە رەشوكى و سادانە وابوو كە دەگريان و ژنانى نەخۆش مندالەكانيان بۆ لای پيرەكەيان رادەداشت، لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسيمای پير جىنشيني خودايە لە سەر زەوى و ەلگري ەقىقەتى خوداييە. لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسيمە لە پاش مەرگى شكويەكى لەرادە بەدەر دەبەخشى بە كليسەكە و ئاليووشا لە خەيالى خۇيدا ئەو ەى وەك رۆژ لى رۈون بوو، لەم دواييىانەشدا گرپى ئەو ئەشفە رۆحىيە لە دلدا جارلەگەل جار پتر بليسى لى ەلەدەستا. ئەو تۆزكاليكىش لەو دەودل نەبوو كە ئەو پيرەى لە ەمبەريدا ويستاو پيشەوايەكى بى ھاوتايە.

ئەو خەيالە شيرينەى لە دلى ئاليووشادا شەپۆلى دەدا ئەو ەو بوو: «ئەو پيرۆز و پاكە. رازى رۆژى پەسلان و زيندوو بوونەو ەى ەموانى لە دلدايە. ەر ئەو ەيز و وزەيەى رۆژيەك ەقىقەت لە سەر زەوى مسۆگەر دەكا و تەواوى مرقەكان پاك و پيرۆز دەبن و يەكتريان خۆشدەوئ، ئيتەر ەزار و دەولەمەند، كەس و ناكەس، ناميني و ەموو بە تيكرايى دەبنە رۆلەى خودا و گەرەيى راستەقيني مەسيح ئاشكرا دەبى.»

هاتنى دوو براى كە ەتا ئەو كاتە ەيجيانى نەديبوو و نەيدەناسين، گوايە زۆرى كار تىكرد. لەگەل براگەورەكەى ديميتري فيودورويچ (كە درەنگتر ھات) زۆر زووتر لە ئىوان فيودورويچ بوو ھاوپر، ئەگەرچى لەگەل ئەو دايكيشيان يەك نەبوو. زۆرى ئىوانى براى خۆش دەويست. ئىوان دوو مانگ دەبوو ھاتبوو بۆ شار، ئەگەرچى زۆربەى كات يەكتريان دەدى، بەلام ھىشتا زۆر دانوويان پىكەو ەدەكولاً. ئاليووشا لە خۇيا بىدەنگ و ھىدى بوو، دەتگوت چاوەروانى شتيكە و ەست بە شەرمەزارى دەكا. بەلام تيگەيشت ئىوانى براى سەرەتا زۆر سەير چاوى ليدەكا و تىنى دەفكرئ، وا ديارە زووش دەستى لەو سەرنج و تيرامانە ەلگرت. ئاليووشا بە ەپەسانەو ە تيگەيشت. سەرەتا چاوپۆشى و سەرساردىي براكەى بە ھوى جياوازي

تەمەن و بەتايەت جياوازیی خویندەواری زانی. بەلام ئەو بیرە ھەلیگرت کە نەکا نەبوونی وردبینی و ھاودلی ئیوان بە ھۆی شتیکی نامۆوہ بی. ھەمیشە پینوابوو ئیوان بیر لە شتیک دەکاتەوہ و (مەبەستیکی دەروونی و گرینگ) ھەولەدا بۆ گەشتن بە ئامانجیک، کە لەوانەییە دەست پێراگەیشتنی زۆر دژوار بی و ھەر ئەوہش بۆتە ھۆی ئەوہی کە بیر لە ئەو ناکاتەوہ. ئالیووشا ئەوہشی لەخۆی دەپرسی نەکا بیرمەندی بیدین دەرھەق بە من کە مریدیکی گەوج و ھەپۆلم رقی لە دلدا بی. سوور سوور دەیزانی کە براکەیی کافرە. ئەگەر ئەو قینەشی لە دلدا، بەلام بە دلایەوہ نەدەگرت. لەگەڵ ئەوہشدا تووشی واق و پمانیکی سەیر بووبوو کە خۆشی نەیدەزانی چییە و لە ناخەوہ ئازاری دەدا. چاوەرێ بوو براکەیی لێی نزیکتر بیتەوہ. دیمیتری برای بە ریزیکی زۆر و خۆشەویستیکی قوولەوہ باسی ئیوانی دەکرد. ئالیووشا دەیزانی ھەموو ئەو شتانەیی کە لەم دوااییانەدا پتوہندییەکی زۆر نزیک و باشی لە ئیوان ئەو دوو براوەدا دامەزاندووہ ئیوانە. باسکردنی پێر لە خۆشەویستی دیمیتری، لەبەر چاوی ئالیووشا سەرنج راکیشتر بوو، چونکە دیمیتری لە چاوی ئیوان تا رادەییەکی خویندەوارتر بوو. دوو برا بە شیوہیەکی سروشتی بووبووہ دوانە لیکدژ و وا لە ھەمبەر یەکتەدا چەقیوون. کە دۆزینەوہی دوو مەوۆفی وەک یەک نەچوو زۆر دژوار دەبوو.

ھەر لەو سەردەمەدا بوو کە کۆبوونەوہیەکی ئەندامانی ئەم بنەمالە ئالۆزە لە حوجرەکەیی پیری کلیسەدا پیکھات کە بەو شیوہیە کاری کردە سەر ئالیووشا. بەھانەیی پیکھێنانی ئەو کۆبوونەوہیەش بەھانەییەکی درۆیینە بوو. لەم کاتەدا بوو کیشەیی ئیوان دیمیتری فیۆدۆرۆویچ لەگەڵ باوکی گەورە بۆوہ و بەجاری لەبەر چاوی یەکتەری تالبوون. فیۆدۆر پاولوویچ وەک دەلێن یەکەم کەس بووہ کە وادیارە بە گالتە پێشنیاری کردووہ ھەموویان لە حوجرەکەیی باوہ زووسیم کۆببنەوہ و بیئەوہی دەستەوداویینی ئەو بن و راستەوخۆ کارەکیان بۆ جێبەجێ بکا، بەئەدەبانە و لەسەرەخۆ لە ژێر سایەیی ئاشتیخوازانی ھەنتەشی پیردا لەگەڵ یەک پیکبین. دیمیتری کە بە

عومری خوی باوه زووسیمای نه‌دیبوو. بویه له‌وه به‌گومان بوو که باوکی بۆ ترساندنی ئه‌و کۆرپیکی وای وه‌پێ خستوو. به‌لام چونکه به‌هوی هیندی ئاکاری ناحه‌ز له‌گه‌ل باوکی چه‌نجار کیشه‌یان لی په‌یدا بووبوو، له‌ دله‌وه خوی سه‌رکونه ده‌کرد، بویه ئاماده بوو ئه‌م کۆرپه بۆ ئاشت بوونه‌وه‌یان ساز بکری. ده‌بی ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی که ئه‌و وه‌ک ئیوان فیو‌دۆروویچ له‌ لای باوکی نه‌بوو. له‌وسه‌ری شاری به‌ ته‌نیا ده‌ژیا. خودا‌و‌راستان پیو‌تیر ئه‌لکساندروویچ له‌و کاته‌دا هاتبوو بۆ شار. مه‌به‌سته‌که‌ی پیخۆش بوو. ئه‌م ئازادیخوازه‌ی سالانی چل و په‌نجا که پیاویکی پروناکیر و بی‌دین بوو، له‌وانه‌یه بۆ بیتاقه‌تی و سه‌رگه‌رمی پرووی له‌وی کردبی. ئاواتی دیتنی کلیسه و «پیاوی پیرو‌ز» له‌ نا‌کاو سه‌رتاپای داگرت. چونکه په‌روه‌نده‌ی شکایه‌ته‌که‌ی له‌ کلیسه سه‌باره‌ت به‌ سنوور و مافی دار‌برین و ماسیگرتن له‌ رووبار به‌ هیچ کوێ نه‌گه‌یشتبوو، ئه‌وه‌ی کرده بیانوو بۆ دیتنی پیر، تاکو به‌ شیوه‌یه‌کی دۆستانه‌ کاره‌که‌ی یه‌کلایی بکاته‌وه. بویه که‌سیک که به‌و بۆنه‌یه‌وه بچی و کاریکی ئاوا شایانی له‌ ده‌ست بی، ریزی لیده‌گیرئ و به‌ خۆشه‌ویستییه‌وه پی‌شوازی لیده‌کری، نه‌ک ئه‌وه‌ی له‌خو‌را مل پیوه‌نی و وه‌ژوور که‌وئ. ئه‌گه‌رچی له‌م دوا‌ییانه‌دا پیر که‌متر له‌ حو‌جره‌که‌ی ده‌هاته‌ ده‌ری و نه‌خۆشی وای لیک‌ردبوو ئیزنی دیداره ئاساییه‌کان نه‌دا. که‌سانیک له‌ نیو کلیسه‌که‌دا چاویان تیوه‌ی بوو و ئاگادارییان لیده‌کرد. له‌ ئاکامدا ئیزنی ئه‌و دیداره‌یدا و پۆژه‌که‌ی دیاریکرا.

به‌ بزیه‌که‌وه به‌ ئالیو‌شای گوت: «کی منی کردۆته حاکمی ئه‌وانه‌؟»

له‌وه‌ش زیاتر هیچی نه‌گوت.

ئالیو‌شا به‌ بیستنی هه‌والی ئه‌و دیداره زیاتر تووشی دله‌و‌پیزه بوو. له‌ ئیوان گرووپی شه‌رکه‌ر و شه‌رخ‌وا‌زدا دیمیتری برای ته‌نیا که‌سیک بوو که ئه‌و کۆری مشتووم‌په‌ی پی به‌ راست بوو. ئه‌وانی دیکه هه‌ر له‌خو‌راوه، یا بۆ سووکایه‌تی کردن به‌ پیر ده‌هاتن. ئالیو‌شا باش له‌وه ده‌گه‌یشت. ئیوانی برای و میو‌سۆف بۆ قوته‌قوت و جلف‌بازاری ده‌هاتن. چونکه باوکیشی زۆری دل

به پشقنجا پیه وه بوو. ئالیووشا ئەگەرچی هیچی نه ده گوت، به لام زۆر چاک له خووخدهی باوکی ده گه یشت. دیسان ده یلیمه وه ئالیووشا به پیچه وانه ی بیرکردنه وه ی خه لکی زۆریش گه مژه و ساویلکه نه بوو. به دلکی خه مباره وه چاوه پروانی پوژی دیاریکراو بوو. بیگومان له ته نیاییدا هه میشه بیرى له کیشه و ئاژاوه ی بنه ماله که یان ده کرده وه و ده یویست چاره یه کی بو بدوژیته وه. به لام دله خورپه ی سه ره کیی ئالیووشا له تاوی باوه زووسیمه بوو. خه می گه وره یی و شکوی ئەوی بوو. ده ترسا به شیوه یه ک سووکایه تی پیبکری. به تایبه ت له قسه ی ته وسای و ناو ئاخذاری میو سووف و شات وشووتی پر له فیل و به ده مارانه ی ئیوانی زانکو دیتوو ده ترسا. ئالیووشا دلی له هیچ شتیک نه ده حه سایه وه. ته نانه ت ده یویست به جوړیک به گوئی پیر هه لینی و له مه به ستی ئەوانی تیگه یینی. به لام دواى ماوه یه ک بیرکردنه وه و دان به خۆداگرتن په شیمان ده بووه. ته نیا پوژی بهر له دیداره که به دۆستیکدا هه والی نارد بو دیمیتیری برای که زۆری خو ش ده وئ و چاوه پروانه به لینی خو ی به ریته سه ر. دیمیتیری واقی ورمابوو چونکه وه بییری نه ده هاته وه به لینییه کی دابن. به لام به نامه وه لامی دایه وه که هه ولده دا خو ی راگری و گرژی نه نوینی. به لام له گه ل ئەوه ی ریزیکی زۆری بو پیر و ئیوانی برای هه یه، له سه ر ئەو باوه ریه که ئەم دیداره یان ته له که یه یان مه له که یه کی بی بایه خ. له کوتاییشدا نووسی بووی:

- به لام رازیم زمانم به برین بچی و ده ره ق به پیاویکی خودا که ریزیکی زۆرت بوی هه یه زمان درێژی نه که م.

ئەم نامه یه ئەو جوړه ی پیویسته دلی ئالیووشای نه گه شانده وه.

کتیبی دووہم

کۆبوونہ وہیہ کی بیئاکام

(۱)

دەكەنە نېئو كلىساكە

پۇژىكى خۇش و گەرموگورې مانگى ئوتت بوو. ئاخافتن لەگەل پىر كەوتۇتە كاتژمىر يازدە و نيوى سەر لە بەيانى، ھەر خىرا دواى نوژىكى دەرنگەدەخت ئەو كاتەيان دانابوو. ئەوانەى دەبوو لەو كۆرەدا بەشدارىيەكەن نەھاتىبون. بەلام راست لە كۆتايى دانىشتەكەدا هاتن. سەرەتا فايىتوونىكى رازاۋە و سەرئاۋەلا، كە ئەسپى رەسەن و گرانبايى رايان دەكىشا. مېۋسۇف و بۆرە خزمىكى كە لاۋىكى بىست سالان بوو، بە ناۋى فېمىچ گالگانۇف گەشىتنى. ئەو كۆرە لاۋە دەژيا و ھەولە دىداۋ ھانى دا بچى بۆ ھەندەران و بىرواتە، زانستگى زوورىخ يان ژىنا. ئالىووشا ھىشتا دوۋىل بوو. پەرۋش و خەمبار بوو. فېمىچ گالگانۇف مەۋقەكى جوانچاك و رېكۋېپىك و تارادەيەك كەلەگەت بوو. جاروبار سەير دەكەوتە گۆمى بىر و خەيالەۋە و مات دەبوو، ۋەك ھەموو مەۋقەكى مات و پەرىشان ھىندىجار بە واقورماۋى چاۋى لە كەسىك دەبىرى. بىدەنگ بوو و تا رادەيەكىش شىپىرئو. بەلام ھىندىجار كە لەگەل كەسىك تەنبا دەكەوت. زۆربىلى و رۋو ھەلمالدراۋ بوو. ھەر لەخۇرا پىدەكەنى. بەلام شادىيەكەى ھەروەك لەپەر پەيدا دەبوو، ئاۋاش خىرا ون دەبوو. ھەمىشە خەرىكى پىشۋودان بوو و تەنانەت جل و بەرگى دەۋلەمەندەنى لەبەر دەكرد و بىرىكى پارە و دارايىي سەربەخۇ بوو، بەلام چاۋى تىر نەدەبوو. يەككى لە دۆستەكانى ئالىووشا بوو.

به فایتوونیکى کۆنه و چه پرەك و گەورە، كه دوو ئەسپى زەردى پير رايانده كيشا. زۆر له دواى فایتوونەكەى مێسۆف، فێدۆر پاولوویچ و ئیوانى كورپى هاتن. دیمیتري فێدۆرۆویچ ئەگەرچى عەسرى پۆژى پێشوو له كاتى كۆبونەوه كه ئاگادار كرابوو، بەلام وەدرەنگ كه وتبوو. ئەو كهسانەى بۆ كۆرەكه هاتبوون، فایتوونەكانیان له لای هوتیلەكه و دور له گۆرەپانەكه راگرت و به پێیان بەرهو دەروازەى كلیساكه وەرپێكهوتن. جگە له فێدۆر پاولوویچ، هێچكام لهو كهسانەى دیکە كلیساكهیان نەدیوو، مێسۆفیش نزیکەى سى سال دەبوو پێى نەنابوو كلیساوه. بەوردی و هێمنانه چاویكى به دەورووبەرى خۆیدا گیرا. بەلام جگە له كلیسه و مالانى دەورووبەرى پەرستگاكه شتیكى سەیر و بەرچاو نەكەوتە بەر روانینه موقلێشانەكەى، لەوه دەچوو كلیسه و خانووبەركانى دەورووبەرى سەرنجیان رانه كیشا بى. دوايين كهسانى نوێژكەر به سەرى پووتى و چاپ كیشن له پەرستگاكه هاتنه دەرى، زۆربەیان خەلكى رەشوورپووت و له چینی خوارووی كۆمەل بوون و چەن كهسیكى دەولەمەند و پیاو ماقولیشیان له گەل بوو، دوو سى ژن و ژینراییكى زۆر پیریش له هوتیلەكهوه هاتبوون و خەلكى ناوچهكه نەبوون. بەرلهوهى بگەنه نێو كلیساكه كهوتنه گەمارۆى سواڵكەر و پارسەكانەوه، بەلام هێچكام دەستیان بۆ گیرفانیان نەچوو. تەنیا گالگانیفی لاو دراویكى دە كۆپكى له جزدانەكەى دەرھینا و توورە و حەپەساو - خودا دەزانى لەبەرچى! - دای به پیریژنێك و بەپەله گوتى: «بەشيبكهن له نێوان خۆتاندا.» به هێچكام له هاورپكانیشى سەبارەت بەوه هێچى نەگوت، ئیتر حەپەسانەكەى بى هۆ بوو؛ بەلام له گەل ئەوهشدا دەست و لاق تێكەل هاتنهكەى زیاتر بوو.

سەیر بوو دەتگوت هێچكەس چاوهروانى هاتنیان نییه و له گەل رێز و پێشوازی بەرهوورپو نەبوون، ئەگەرچى یەکیان لەم بەینانەدا هەزار پۆبلى پێشكەش به كلیسه كردبوو. یەكێكى دیکەشیان خاوهنى ملكێكى زۆر و دەولەمەند و خاوهن فەرھەنگ بوو كه هەموو شتیكى كلیساكه به جۆریك پێوهندیى به ئەوهوه بوو. چونكه برپارى دادگا لهوانه بوو مافى ماسیگرتن بدا

به ئه. له گهڵ ئه وه شدا ههچكام له دانىشتوانى فهرمىي كلىسه كه نه هاتنه پيشوازيان.

مىوسوف كه شىواو و پهروش ديار بوو، چاويكى له كىلى ئه و قه برانهى لاي كلىسه كه كرد و هات بلى ئه و مردوانهى ليره نيژراون، پهنگه بۆ ههقى خهوتن لهو «شوينه پيروژه» پارهيهكى زورىان دابى، بهلام قسهكهى خواردوه. قسهى تهوساوى و گالته جاپى ئه و پياوه قوشمه و ئازادىخوازه له پر بوو به توورپهيهى و بق. دهنگوت قسه له گهڵ خوى دهكا، دركاندى: «سهيره، لهم گهوجاوايه دا ريگاي چوونه ژوورى له چ كه ره پهشمهيهك بپرسين؟ چبكهين خهريكه كات به سهر دهچى.»

كتوپ سهروسهكتى پياويكى پير و سهر پووتاه، به چاوى شيشلوق و پر له داواى ليئوردنه وه پهيدا بوو. عهبايهكى فشوفلى هاوينى له بهردا بوو. كلاوهكهى له سهرى داگرت و به زمانىكى شيرين گوتى: من ناوم ماكسيموفه و خاوهن ملكى ناوچهى (توولا)م. ههر له ريوه تيگه يشت گرتى ميوانه كان چيه.

- باوه زووسىما له ژوورى پشوودانه، چوارسه دهنگاو له ولاى كلىساويه و كهوتوته ئه و ديوى دارستانه كه.

فيودور پاولوويچ گوتى: «دهزانم له وديوى دارستانه كهيه. بهلام ريگاكهيم له بير نه ماوه... له ميژه بۆ ئه م لايه نه هاتوم.»

- له م لايه وه، له پال ئه م دهروازهيه وه و راست به پهنا دارستانه كه دا... دارستانه كه. به دوامدا وهرن. پيشانتانى ددهم... دهبى بچم... خوشم ههر دهچوم بۆ ئه وى. له م لايه وه، ليروه.

له دهروازه كه چوونه دهري و به لاي دارستانه كه دا باياندايه وه. ماكسيموف شهست سالى ته مهن بوو. له پيشيانه وه ههله هات و ئاورى ده دايه وه و به وردى ته ماشاى ده كردن و چاوه كونه سووژنه كانى زيت كردبووه.

مىوسوف به توورپهيهى گوتى: «ئيمه بۆ كاريكى تايبهتى هاتووين بۆ لاي پير. ئه و زاته به لاي ناخبرى شانازىي ئه و ديدارهى به ئيمه داوه. زورت سپاس

دهكەين كه ږيگاكت پيشاندان، به لّام به باشي نازانين له گه لمان بيته نيو
حوجره كه وه.»

ماكسيموف به پيكنين و شادييه وه چه قه نه يه كي ليدا و گوتي:
- چووم، زور چووم؛ un chevalier parfait چه كداريكي به جهرگ و
ئازايه}.

ميوستوف پرسبي: كي چه كداريكي به جهرگ و ئازايه؟
- پيري كليسه، پيري خاوهن شكو، پيري كليسه ده ليم! شانازی و شه رهي
په رستگاهه مان، زووسميا. به راستي پيري چاكه!
به لّام له پر مريدكي رهنگ بزركاو و به ژن و بالا دهسته، به كلاوي
راهيبانه وه هاته پيشي و قسه ي پي بری. فيودور پاولوويچ و ميوستوف له سهر
جي خويان راوهستان.

ئو راهيبه، به كرښيكي زور شايان و پر له ږيزه وه گوتي: «باوكه عايبه
هه موو ئيوه براياني بانگهښتن كردوه كه دواي ديدار له ژووري پير ناني
نيوهړو له گه ل ئو مه يل بفرموون، كه كاتزمير يه كي نيوهړو ده بي.» له گه ل
ئوه ي چاوي له ماكسيموف بريوو گوتي: «ئيوه ش.»
فيودور پاولوويچ كه ئو بانگهښتنه ي زور به دل بوو، گوراندی: «قسه ي
تيډا نييه ئو كار ده كم. باوه ر بفرموو هه موومان قه ولي شه رهمان داوه به
ئو ده بيكي ته واوه وه هه لسوكه وت بكه ين... توچي پيووتير ئه لكساندروويچ، توش
ديي؟»

- ئه ي چوون نايه م. مه گين نازانن بو زانياري له سهر داب و نه ريتي ئيره
هاتووم؟ ته نيا كو سپي سهر ږيگاي منيش توي...
- خو ديميتري فيودور وويچ هيشته نه هاتوه!

پيووتير ئه لكساندروويچ گوتي: «ئو گهر نه يه ت ده كوژي! پيتوايه ئه م به زم و
ره زمه م پيخوشه، ئه ویش له گه ل تو؟ پاشان به راهيبه كه ي گوت: «كه وايه بو
نه هار دين، له لايه ن ئيمه وه سپاس له باوكه عايبه بكه.»

ٲاھیب وهلامی دایه وه: «نانا، ئیستا ئه رکی من ئه وهیه، ئیوه بهرم بۆ خزمهت
 پیری خاوهن شکۆ.»
 ماکسیمۆف به درېونگیییه وه گوتی: «ئیستا که وایه خۆم راست دهچم بۆ لای
 باوکه عابید، ئه ری بۆ لای باوکه عابید.»
 ٲاھیب به زمانیکی ٲر له دوو دلپیه وه گوتی: «باوکه عابید ئیستا سه رقاله.
 به لام هه رچونیک ٲیتان خۆشه...»
 له کاتیکدا ماکسیمۆف به هه لاتن دهگه ٲایه وه بۆ کلپسا، میۆسۆف به دهنگیکی
 بهرز گوتی: «ٲیره ٲیاوی بی ئه ده ب دلپێ قرنوه!»
 فیۆدۆر ٲاولوویچ گوتی: «ده لپێ (فون سوهه ن) ه.»
 - هه ر ئه وه ده زانی؟!... کوپێ له فون سوهه ن دهچی؟ تۆ فون سوهه ن له
 کوئ دیوه؟
 - وینه کهیم دیوه. چرچ و لوچی ده موچاوی نالیم، یانی له تاریف نایه. فون
 سوهه نی دووه مه. به قه لافه تیدا بۆم ده رکه وت.
 - ئه ری، به دلنپاییه وه ده لیم له و باره وه زۆر شاره زای. به لام وریابه فیۆدۆر
 ٲاولوویچ، هه ر ئیستا گوتی ئیمه به لپنیمان داوه به ئه ده بانه هه لسوکه وت بکه ی ن.
 له بیرت نه چی. داوات لپده که م ئاگات له خۆت بی.
 به لام ئه گه ر که وجیبه تی بکه ی، نیوانه که مان تیکده چی... دیوته چ بنیاده میکه -
 مه به ستی له ٲاھیبه که بوو. - له ٲرووم هه لئایه له گه ل ئه و جوړه مروقانه بچم بۆ
 نیو کوږی ٲیاو ما قوولان.
 بزه یه کی نه رم و مه کر بازانه نیشه سه ر لیوی ٲهنگ بزٲکاوی ٲاھیب. به لام
 وه لامی نه دایه وه، دیار بوو له بهر هه ستی و یقار و قورساخی ئاوا بپنده نگه.
 میۆسۆف زیاتر له ٲیشوو تیکچوو.
 میۆسۆف له دل خویدا گوتی: «ئاخ، سه ریان له قوږ نین! ٲواله تیان به
 درپژایی میژوو ٲازا وه ته وه، به لام له ژپیدا دزیوی و ٲق و هیچی و ٲووچی
 گفهی دی. سه ر قوژی بن ئالۆزن.»

فيۆدۆر پاولوويچ گوراندى: «ئەمەش ھۆدەي پشودانى پير، گەيشتىنى. دەرگاكانى داخراون.»

پاشان لە ھەمبەر پياوانى رەسم كراو و لە سەر ھەردوو تاي درگاگە خاچى كيشاو كرنۆشى برد.

- كاتىك لە رۆمى، ھەك رۆمىيەكان ھەلسوكەوت بكە. لێرە لەم حوجرەيە بىست و پىنج كەس پياوى خوداي لىيە. چاو لە يەكتر دەكەن و كاھوو دەخۆن. تەنانەت ژنيكىش لاقى لەم دەرگاگە ناچىتە ژوورى. ئەم خالەش جىگاي سەرنجە. لە راستىدا واشە.

لەپەر چاويكى لە راھىب كرد و گوتى: «بەلام بەم گوچكانەي خۆم بىستومە كە پير ريگاي بە ژنان دەدا بچنە ژوورى.»

- ژنانى چىنى بىيەش ھەر ئىستا لێرەن و لەبەر ئەو ھەيوانە دانىشتوون و چاوەروان بچنە خزمەتى. بەلام بۆ ژنانى دەولەمەند دوو ھۆدە لە نزيك ھەيوانەكە درووستكراو، لە دەرەوھى ھەوشەكە - پەنجىرەكانى لە دوورەوھە ديارە - ئەگەر پير لەشساخ و دلخۆش بى، لە رەھۆليكى نەيىيەوھە كە لە حوجرەكەوھە بۆ ئەو ھۆدانە لێدراو، دەچى بۆ لايان. ئەوان دايمە لە دەرەوھى ھەوشەكەن، خاتوونىكى خەلكى خاركوڤ، خاتوو خۆخلاكوڤ، لەگەڵ كچە نەخۆشەكەي چاوەروانە و لە دەري راولەستاو. لەوھە دەچى پير بەلينيى دابى بچى بۆ لاي. دەلێن لەم دواييانەدا ھىندە كز بووھە خۆي نيشان خەلكى نادات.

- دەي، دەي، كەوايە كەلوكون ھەيە لە ريگاي ئەوانەوھە لە حوجرەكە بىتە دەري و بچى بۆ لاي ژنان. باوكى پيروڤ، پىت وانەبى مەبەستىكى خراپم ھەيە. بەلام خۆ دەزانى لە ئاتووس نەك ھەر ديدارى ژنان ھەرامە، بەلكو مريشك و ميوەقەل و مانگاش...

- فيۆدۆر پاولوويچ! ئاگادار بە من دەگەرئيمەوھە و بە تەنيابى بەجىت دەھيالم. بىتو منيش برۆم دەرئەدەكەن.

«پیووتیر ئەلکساندرۆویچ! من خۆم کارم بە سەر تۆوه نییه.» لەپەر پێنی نایە
 ھەوشەکە و ھەرای کرد: «دیوێتە لە چ قەلایەکی پەر لە گولالەسوورەدا دەژی؟»^۲
 ئەگەرچی گولالەسوورە ی لێنەبوو، بڕیکی گولی جوان و کەم وینە ی پایزی
 لیبوو کە لەملاوئەولا پوا بوون، دیار بوو کە دەستیکی شارەزا ئاگادارییان
 لێدەکا؛ شوینی پەسکانی گول دەوری کلێسا و نێوان گۆرەکان بوو، مایکی
 دارینەش کە یەکنهۆم بوو و پیر لەویدا دەژیا، بە گول پارازابوو.
 فیۆدۆر پاولوویچ ھەروا کە بە پلێکانەکاندا دەچوووە سەر ی گوتی: «ئەری لە
 سەردەمی پیری خوالیخۆشبوو باوە وارسوونۆفیشدا بەم شیوەیە بوو؟ ئەو
 زاتە زۆری گوی بەو پارازاوییە نەدەدا. دەیانگوت ھەلەدەستا و تەنانت ژنانیشی
 وەبەر گۆچان دەدا.»

- راھیب جوابی دایەو: «کردەو ی وارسوونۆفی پیر، بەو پیریە جاری
 وابوو سەیر دەبوو. بەلام زۆربە ی ئەو قسانە گەوجانەن. ئەو ھیچکات لە
 کەسی نەدا، ئیستاش کاکینە، ئەگەر تۆزی مۆلەتم بدەن، دەتاننێرمە ژووری.»
 میۆسۆف دەرڤەتی بۆ ھەلکەوت دیسان لەبەر خۆیەو بەلی: «فیۆدۆر
 پاولوویچ، بۆ دوایین جار پێت دەلێم. لە سەر بەلێنی خۆت سوور بە، حالی
 بووی؟ بەئەدەب بەو پێی خوار دانەنیتی، دەنا خۆت دەزانی.»
 فیۆدۆر پاولوویچ بە تەشەرەووە گوتی: «نازانم بۆ ئەوئەندە کەوتوویە
 دلەراوکی؟ دەلێن ئەو چاوە لە چاوی ھەر کەسیک بکا، تێدەگا بۆچی ھاتوو.
 بپوا و مەبەستی ئەوان بۆ پیاویکی وەک ئێوە ی ھێژای نوێخوان و پارێسی چ
 گرینگایەتیەکی ھەیە! پێم سەیرە.»

بەلام میۆسۆف فریا نەکەوت وەلامی ئەو تەشەرە بداتەو. داوایان لێکردن
 بچنە ژووری. ئەویش، تارادەیک توورە و ئالەتی، خۆی کرد بە ژووریدا و
 لەبەر خۆیەو گوتی:

- لەخۆم دەگەم، دەزانم کە دلم ھیشاوە و رقم ھەستاوە، لەوانە یە شەرپوقرە
 سازکەم و خۆم و ئەندیشەکانم چکۆلە بکەمەو.

2- ئاماژەیکە تەوساویە بە کتێبی پیروۆز کە دنیای ناو ناو دەربەندی فرمیسک.

(۲)

پیره دهنه کچی

ئەوان راست ئەو کاتە پێیان نایە ژووری، کە پیری کلێسە لە ھۆدە ی خەو ەکە ی ھاتبوو ەدری و دەییست بچیتە ژووری میوانەکان. دوو کەس لە راھیبانی حوجرە کەش کە چاوەروانی پیری کلێسە بوون ھاتنە ژووری. یەکیان باوە کتێدار و ئەوی دیکەیان باوە پایسی بوو کە بە وتە ی زۆر کەس بیرمەندیکی زانا بوو و لەگەڵ ئەو ەشدا لاویکی لاواز و ڕیو ەل ەبوو. لاویکی کە ەگەتیش لەوی بوو، کە بیست و دوو سالیکی تەمەن بوو. لە تەواوی ماو ە ی مشتومر ە کەشدا لە قوژبنیک ڕەق پاو ەستا بوو. زۆر بالابەرز بوو، ڕوخساریکی شاد و گەشاو ە و چاوانی زیت و قاو ەیی و وریا و ئاگادار بوون. جل و بەرگی ئاسایی لەبەردا بوو. تەلەبە بوو و لە داھاتوودا دەبوو ە پیاوی ئایینی. بە ھۆیەکیش لە ژێر چاوەدێری و سایە ی کلێسە و برادەراندادا دەرژیا. قەلاڤەتی نیشاندری ڕیز و حورمەت بوو، بەلام ڕیز و حورمەت بوو خۆی. چونکە پلە و پایە ی لە خوار ی بوو، لەگەڵ میوانەکان ھاوشان نەبوو، ھەر بۆیە نە سلاوی کرد و نە کړنۆشی برد.

باو ە زووسیمما ھاوړ ی لەگەڵ ئالیووشا و مریدیک ھات. دوو راھیب لەبەری ھەستان، بە دهنگیکی بەرز سلاویان لیکرد، کړنۆشیان برد و قامکیان لە زەوی خشکاند. پاشان خاچیان کیشا و دەستیان ماچکرد. پیر دەستی بەسەریاندا ھینا و ھەر بە شیو ە ی ئەوان قامکی لە زەوی خشاند و وەلامی ڕیز و حورمەتەکی دانەو ە و داوای لە ھەردووکیان کرد تەقدیسی بکەن. ئەم ڕیو ەسمە فەرمییە بە شیو ە یەکی جیددی بە ڕیو ە چوو، کە لەگەڵ پوژانیتر جیاواز بوو. بەلام میو ەسو ڤ لە سەر ئەو باو ەر ە بوو کە بەقەستی وا دەکەن،

بۆ ئەو ھەي کاردانەو ھەي لە سەر مەوانەکان ھەبێ، مەسۆف لە ڕەزە پەشەو ھە ھاو ھەستا بوو. ھەسەری ڕۆژە پەشەو لە سەر ئەو ھاو ساو بوو ھەو ھە بەو پەری ڕەز و ئەدەبەو ھە ھەواتە پەشەي و تەبەروک لە پەیر ھەرگەری. چۆنکە لێرە دابە ھە وایە، تەنانت ئەگەر دەستەشە مەچنە کردایە، دەبوو ئەو ڕەز گەرتن و بەئەدەبەو ھە کەنۆش بەردنە ئەنجامدات. بەلام کاتە ئەم ھەموو نووشتانەو ھە مەچکردن و کەنۆشەي ھاھەبەکانەي دەي، خەرا بەرەوای گۆردرا، بەپۆز و ھەوایەکی زۆر ھەو، کەنۆشەي بەرد و ڕۆیەي بۆ لای کورسەلەک. فەئودۆر پاولوویچەش بە لاسایەي کردنەو ھەکی مەمەوانە، ھەر ئەو کارەي مەسۆفی کرد. ئەوان فەئودۆر ھەوچ بە وەقار و ھورمەتەيکی زۆر ھەو کەنۆشەي بەرد بەلام دەستەي بە سەنگەییەو ھەگەرت، گالگەنۆفەش و تەووشەي خەجلان و ھەبەسەران بوو تەنانت کەنۆشەشەي نەبەرد. پەیر ئەو دەستەي کە بۆ تەقەدەس ھەلەي ھەنابوو، دایخستەو ھە بە ڕەزەيکی زۆر ھەو داوای لە ھەموویان کرد دانەشن. ئەلیووشا سوور ھەلگەرا بوو. ھەستەي بە شەرەزاری دەکرد. پەشەبەینیە تالەکانەي خەریک بوو و ھەدە ھەاتن.

ھاو زووسەما لە سەر کورسەلەھەکی چەپرەکی لەق و لۆر دانەشت و مەوانەکانەي لە سەر چوار کورسەلەھەي چەرمەنی ڕەش و کۆنە لە پال دیوارەکە دا بەرەو ڕووی خۆی دانەشان. ھاھەبەکان دانەشتن یەکیان لای درگاکەو ھە ئەو ی دیکەیان لەبەر پەنجەرەکە. ئەلیووشا و مەرد و تەلەبەکەش بە سەر پەو ھاو ھەستان. ھۆجەرەکە زۆر گەورە نەبوو و دارو دیوارەکی کۆن و تۆزای بوو. ھەچی تەدا نەبوو جگە لە ھەندەیک کەرەسەي پەووست، ئەویش ھەموویان فەقیرانە و ھەزانباي. دوو گۆلدان لەبەر پەنجەرەکە بوون، چەن وینەي پەروژەش لە سووچەي ھۆجەرەکە بوون بەرەو ڕووی پەیکەرەي گەورە و کۆن لەنتەرەیک دایەسا. لە نزیک ئەو دوو وینە پەروژەي دیکە کە لە شوینەي ڕۆشن ھەلواسرا بوون، لە نزیک ئەوانەش وینەي چەن فەیشتەي جوان و ھەیکەي چینی و خەچەي کاتۆلیکی عەج کە ماتەر دۆلوروسا^۳ لە

3- ماتەر دۆلوروسا Mater Dolorosa یانی «دایکی خەمبار» مەبەست لە مەریەمە.

باوهشی گرتبوو، هیندیکیش کهندهکاری بیانی که به دهستی هونه رهنه ندانی گه وره ی سه دهی رابردووی ئیتالیا هه لکولدرابوون. له پال ئه وه کهندهکارییه به نرخ و هونه ریه نه دا چهن نه قاشیی زبر و ناحهزی رپووسی که وینه ی پیوانی خودا و شه هیدان و پیشه وایانی ئایینی و... له سهر بوو و له بازاری فیله باز و گزیکاراندا به چهن پاره ی قهلب و چرووک ده فروشران. دیواره کانی دیکه ش وینه ی چهن ئوسقوفی رپووسی ئیستا و رابردووی پیوه بوو. میوسوف چاویکی خیرای به هه موو ئه و شته وشک و رهق و ته قانه دا گیرا و چاوی له سهر پیر گیرسایه وه. میوسوف خوی به پیاویکی وریا و به ریز ده زانی، به لام له گه ل ئه وه شدا که په نجا سالی ته مه ن بوو، پیاویکی ده وله مه ند و خوینده وار بوو، ههر بویه مافی خویه تی خوگر و خوبه زلزان بی. له سه ره تاوه که زووسیمای دی نه که وته بهر دلی. له راستیدا شتیک له ريوخساری پیری کلیشه دا بوو نه که ههر میوسوف، له وانه یه هیچ کهس پیتی خوش نه بی ببینی. پیاویکی کوله بنه و کوور بوو، لاواز و دالگوشت. شه ست و پینج سالی ته مه ن بوو، که چی ئاوا پیچووبوو. نه خوشی وایلی کردبوو، ده سال پیرتر دیاری ده دا. ده موچاویکی وردیله و چرچولچی هه بوو. به تاییه ت ده وری چاوه چکوله و مژموور و کزه کانی که وهک دوو خالی رپووناک ده دره وشانه وه. چهن چله مووی سپی له ده وری لاجانگی تیک هالابوون. پیشه نووک تیزه که ی چکوله و ته نک بوو. لیویشی که له په ستا بزه ی تیده زا باریک و قهیتانی بوو. لووتی دریز نه بوو. به لام تیز وهک ده نووکی بالنده وابوو. میوسوف له دل خویدا گوتی: «له ژیر ئه و رواله ته دا، گیانیکی به د زات و پر له هه وا و چرووکی خوی مه لاس داوه.» له سهر یه ک پیری نه که وته بهر دل.

کاتزمیریکی چکوله و هه رزان به دیواره که وه به په له زهنگی کاتزمیر دوازه دی لیدا و ده ست پیکردنی وتووێژه که ی راگه یاند.

فیودور پاولوویچ هه رای کرد: «وهختی خویه تی بیکه م و زیاد، به لام دیمتری فیودوروویچی کوپم نه هاتوو، پیری به ریز و پیروز سه باره ت به وه

داوای لیئوردنت لیده کهم!» (ئالیووشا به بیستنی ئەو «پیری به ریز و پیرۆز» ه مووچرکیکی پیداهات و هه موو ئەندامی کهوته له رزین.) من خۆم ریز بۆ کات و به لاین داده نیم، سات به سات له بیرمه و وهخت ناسینیش له شا و گه وه پیاوان ده وه شیتته وه...»

میۆسۆف له پڕ خۆی پیرانه گیرا و له بن لیوه وه منجاندی: «دهی خۆ تو شا نیی.»

به لای راست ده کهی. من شا نیم، باوه ر به رموو پیووتیر ئەلکساندرۆویچ خۆشم ئاگام له وه هه بوو، به لام جاری وایه پیاو به هه له قسه ده کا.»

له نا کاو خه مبار و دلسووتاوانه گوتی: «حه زه تی پیر، پیره حه نه کچییه کت له هه مبه ر خۆتا دیتوه! من خۆم به م ناوه ده ناسینم. له هه نته شی ئیوه دا وه ک پیره حه نه کچی وام، مخابن، له ده مم ده ره پری! خووخ ده یه کی له میژینه یه و ئەگه ر جاروباره گه وحییه تییه ک ده نوینم، مه به سته خراپم نییه. بۆ خۆش کردنی کۆر و سه رگه رم کردنی خه لکه. پیاو ده بی مه جلیس خۆش بی، وا نییه؟ حه وت سال له مه وه به ر له شاریکی چکۆله بووم و له وئ مامه له م ده کرد و له گه ل چه ن بازرگان بوومه براده ر. چووین بۆلای سه روکی ئاسایش، چونکه پیویست بوو بۆ کاریک چاوم پیی بکه وئ و له گه ل ئیمه نان بخوا. که له گه ت و قه له و و موو بۆر و موموچ بوو، مروقیکی زۆر ناجسن و دیزه و له خو ده رچوو بوو. راست رویشتم بۆلای وه ک پیاویکی زانا و دنیا دیتوو گوتم: «ئاغای (ئیسپراڤنیک)^۴ چییه؟ وه ره ببه (ناپراڤنیک)^۵ ی ئیمه.»

گوتی: «مه به سته له ناپراڤنیک چییه؟» هه ر خیرا بۆم ده رکه وت تیره که م له به رد دراوه. کابرا رووتال و تووره پاوه ستا بوو. گوتم: «بۆ رابواردن ویستم گالته یه ک بکه م، چونکه ئاغای ناپراڤنیک ریبه ری ئورکیسترا به ناوبانگه که مانه و شتیک که بۆ هه ماهه نگیی کاره که مان پیویسته، که سیکه له

4- وشه یه کی رووسییه ispriavnik یانی سه روکی ئاسایش هه روه ها مانای «به رژه وه ندخواز» ده دا.

5- Napravnik یانی «به ریوه به ر» یان «ریبه ری ئورکیسترا» I_F ناپراڤنیک (۱۹۱۶ - ۱۸۳۹) له

ئوپیرای مارنیسکی له پترزبورگ ریبه ری ئورکیسترا بوو.

چەشنى ئەو. «خۇ تېگەيشتى كە شوبھاندەكەم زۆر بەجى بۇ باسكردى. گوتى: «ببوورە، ناوم ئىسپراقنىكە و ئىزن نادەم هېچ ناويك بە ناوەكەمەوە بلكىنن.» پاشان وەرگەرپايەو و دوور كەوتەو. وەدواى كەوتم و ھەرام لىكرد: «راست دەكەى، وایە، تۆ ئىسپراقنىكى نەك ناپراقنىك.» گوتى: «نانا، چونكە بە ناپراقنىك بانگت كردم، تازە ناپراقنىكم.» خۇ قەبوولیشتە كە ئىتر مامەلەكەمان شىوا! ھەمیشەش ھەروام، ھەمیشە. بەردەوام بە ھۆى ئەدەبى خۆمەوە زیان بە خۆم دەگەيەنم. چەند سال لەمەوېەر، بە پياويكى دەسەلاتدارم كوت: «ئەكەى تۆ ختلىكەى دى.» ھەلبەت مەبەستم سووكايەتى نەبوو. بەلام ئەو لە منى پرسى: «مەگىن تۆ ختلىكەت داو؟» لە دل خۇما گوتم واپاكە بە ئەدەبانە خۆم نیشانبدەم، ھەربۆیە نەمتوانى خۇ لە كوتنى «ئەرى» ببویرم، ئەویش ھەر لەرپۆە دەستى كرد بە ختلىكەدانم. ئەم باسە زۆر لەمەوېەر روویدا، بۆیە لە گىرانەوہى شەرمەزار نیم. ھەمیشە ھەر ئاوا زیان بەخۆم دەگەيەنم.»

میۆسۆف بە رۋقەستاوى لە ژیر لیۆەوہ بۆلاندی: «ئىستاش خەرىكى ئەو كارە دەكەى.»

باوہ زووسىما بە بیدەنگى چاوى لە ھەردووكیان دەكرد. - ئاوا؟ پيووتیر ئەلكساندرۆويچ باوہر بفرموو خۆشم لەوہ ئاگادار بووم. با ئەوہش بلیم لەگەل جوولانەوہى لیوم پىشبینى ئەوہم كەردبوو. ھەروہا ئەوہشم پىشبینى كرد كە تۆ یەكەم كەسى ئەوہم بە گوی ھەلدینى. ھەزەرتى پیر، ھەركاتىك دەبینم گالتەكەم بى ئاكام دەبى، دەلیى ھەردوو روومەتم بەرەو خوارى دادەكىشن و سوور دەبنەوہ. ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. لەو كاتەوہ لاو بووم و لە مالى دەولەمەندەكان ناچار بووم بۇ وەدەستھیتانى بژیوى پۆژانە جەفەنگ و گالتەجارى وەرپى بخەم، ھەر ئاوا بووم - من ھەنەكچییەكى كۆنەكارم، یانى، ھەزەرتى پیر، لە كاتى لەدايك بوونەوہ تا ئىسا ھەروا بووم. ھەر دەلیى جورىك شىتیپى و لەگەلمدايە. بە دلنایىیەوہ دەلیم، دیویكە و لە ناخمدایە. بەلام دیویكى چكۆلە. دیوى بەراستى شوینىكى

دیکه ی بۆ خۆی دیوه ته وه. به لام نهک ناخی تو، پیووتیر ئه لکساندرۆوێچ، تو به کاری ئه وه نایه ی دیویش له ناخدا جینی خۆی بکاته وه. به لام من ئیمان ههیه، ئیمان به خودا ههیه، هه رچه ن له م دوا ییانه دا تووشی شک و گومان بووم. به لام ئیستا داده نیشم و گوێ له وته ی به نرخ و پر له حیکمه تی هه زه ته ی پیر ده گرم. باوه زووسیم! من وهک (دیدرۆ^۱) ی فه یله سووف وام، خو بیستووته دیدرۆ له سه رده می (مه لیکه کاترین) دا ده چی بۆ دیده نیی مه ترانی مه زن، کاتی پی ده نیته ژووری، به بی پشه کی ده لی «خودا نییه». مه ترانی مه زن له وه لامیدا ده لی: «گه مژه له ده وه نه تگوتووه خودا نییه». ئیتر دیدرۆ له رپوه به سه ر که وشه کانی مه تراندا ده که وئ و هاوار ده کا: «ئیمان دینم، ده بمه مه سیحی». هه رواشی کرد. پرینس داشکوف و پاتیۆمکین ده بنه دایک و باوکی و به کوری خۆیانی قه بووله که ن.

میۆسوف به ده نگێکی تووڤه و له رزۆکه وه گوړاندی: «فیۆدۆر پاولوویچ، ئه وه ئیتر له تامت ده رکرد و بۆمان تامل نا کرئ! ده زانی ئه وه ی ده یلی درۆیه، ئه و چیرۆکه گه و جانه یه شت راست نییه. ئه وه بۆ واده که ی؟ ئه م هه موو گه مژه بازارپییه چیه وه رپت خستوه؟»

فیۆدۆر پاولوویچ به بر واوه نه راندی: «له سه رانه ری ته مه نمدا ده مزانی راست نییه. به لام براکانم، با هه قیقه ته که تان پی بلیم. پیری مه زن، بمبووره، چیرۆکی ئیمان هیانی دیدرۆم هه ر ئیستا له خووه داتاشی. له پشدا بیریشم لینه کردبووه. خو م ئه وه م سازاند بۆ ئه وه ی چیژیک به قسه کانم بده م. پیووتیر ئه لکساندرۆوێچ، بۆیه گه مژه بازاری و گه وجیه ته ده نوینم که خو م شیرین که م. هه رچه ن جاری وایه خو شم نازانم بۆچی وا ده که م. سه باره ت به دیدرۆ بلیم چی ته نانه ت «گه مژه له ده وه نه تگوتووه» کاتی لاو بووم، بیست جارم له که سانی ناودار و گه وره پیاوی ئیره بیستووه پیووتیر ئه لکساندرۆوێچ، بیستوومه پوورت ئه و چیرۆکه ی ده گێراییه وه. هه موو خه لک هه تا ئه مرۆ له

6- دیدرۆ (۱۷۱۳-۱۷۸۴) نووسه ر و فه یله سووفی ماتریالیستی فه رهنسی، سالی ۱۷۷۳ به ماوه ی پینچ

مانگ هاته رووسیا و له کوشکی کاترینی دووه م، مه لیکه ی رووسیا مایه وه.

سەر ئەو باوەڕەن که دیدرۆی کافر هاتبوو له گەڵ مەترانی مەزن سەبارەت به خۆدا دەمەتەقی بکا....»

میۆسۆف هیندەدی زۆر بۆهات، تاقەتی لیبرا و هەستا سەرپی، قەڵس بوو و دەیزانی بۆتە مەسخەرەدی دەستی فیۆدۆر پاولوویچ و بەجاری شووی لییه لکیشاوه.

ئەوادی له حوجرەکه‌دا ده‌قه‌وما، به‌راستی جی باوه‌ر نه‌بوو. چونکا له چل - په‌نجا ساڵی رابردوودا، له‌سه‌رده‌می پیری پیشووه‌وه، زیاره‌تکه‌ران به‌بی هه‌ستی ئه‌ده‌ب و حورمه‌ت پێیان نه‌نابووه حوجره‌که‌وه هه‌رکه‌س که رینگای پێده‌دره‌دا بجێته حوجره‌که‌وه هه‌ستیده‌کرد چاوی له سەر هه‌لناگیر و ته‌واوی هه‌لسوکه‌وتی له ژێر چاوه‌دێری دایه. له ماوه‌ی دانیشتنه‌که‌دا زۆر که‌س که له سەر چۆک داده‌نیشت له جی خۆی جووله‌ی نه‌ده‌کرد. له نیو زیاره‌تکه‌راندا مرو‌قی خاوه‌ن پله و پایه و بیرمه‌ندیش وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وتن. ته‌نانه‌ت چه‌ن که‌سی ئازادبخاوه‌ و پرووناکییریش، که له‌به‌ر کونچکاوی یان هه‌ر هۆیه‌کی دیکه هاتبوون. به‌لام هه‌موویان به‌رێز و حورمه‌ته‌وه هه‌لسوکه‌وتیان ده‌کرد، چونکه لیزه‌ حیسابی پاره له گۆریدا نه‌بوو، به‌لکو ئه‌وین و خۆشه‌ویستی له لایه‌ک و تۆبه و پارانه‌وه بو لاچوونی گیر و گرفتی پۆحی و که‌ندوکۆسه‌په‌کانی ژیان له لایه‌کی دیکه. بۆیه قه‌شمه‌رجاری فیۆدۆر پاولوویچ، وه‌ک شکاندنی حورمه‌تی ئه‌و شوینه‌ پیرۆزه ده‌هاته ئه‌ژمار. دانیشتیوانی حوجره‌که، یان لانیکه‌م تاقمیک له دانیشتیوانی تووشی سه‌رسوڕمان کردبوو. راهیب و مریده‌کان هه‌روا له جی خۆیان چه‌قیبوون، به‌گیان و دل چاوه‌ری بوون گوێیان له فه‌رمایشته‌کانی پیر بی. به‌لام ئه‌وانیش وه‌ک میۆسۆف هیندەدی نه‌ماوو هه‌ستنه سەرپی. ئالیووشا ملی به‌خوزدا گرتبوو و تۆزیکي ماوو ده‌ست بکا به‌گریان. ئەوادی له هه‌موو شتیک ناخۆشتر بوو به‌لای ئالیووشاوه ئه‌وه بوو، که ئیوان فیۆدۆروویچی برای، که ته‌واوی هیوای به‌و بوو، ده‌یتوانی باوکی خاواکه‌ته‌وه و نه‌هیڵی قسه بکا، سه‌ری داخستبوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد، وادیار بوو به‌تامه‌زروییه‌وه

چاوه‌پښه بوو بزاني ناکامي کاره که به کوڅ ده‌گا، هرچه‌ند که خوی کاری به‌و باس و کوڅ‌نه‌وه‌یه نه‌بوو. ئالیووشا نه‌یده‌ویرا چاو له راکیتین بکا. راکیتین ته‌له‌به‌یه‌ک بوو که ئالیووشا له نزیکه‌وه ده‌یناسی و له بیر و له فکری ناگادار بوو. (چونکه له‌و کلپسه‌یه‌دا ئالیووشا ته‌نیا که‌سیک بوو که ناگاداری بیر و فکری راکیتین بوو.)

میوسوف پرووی له باوه زووسیمه کرد و گوتی: «بمبووره حه‌زهرتی پیر، چونکه منیش له‌م گه‌وجیه‌تیه پر له شووره‌یه‌دا به‌شدارم. من پیموابوو ته‌نانه‌ت مروفتیکی وه‌ک فیودور پاولوویچیش له کاتی دیدار له‌گه‌ل که‌سایه‌تیه‌کی شکومه‌ندی وه‌ک ئیوه‌دا ئه‌رکی خوی ده‌زانی، به‌لام به‌هه‌له‌ چووم. نه‌مده‌زانی وای لیدئ له‌به‌ر هه‌له‌ و گه‌وجیه‌تی ئه‌و ده‌بی داوای لیبوردن بکه‌م.»

پیووتیر ئه‌لکساندرؤویچ له‌وه زیاتر قسه‌ی بۆ نه‌هات و له داخانا هه‌ستا برواته ده‌ری.

«تکات لیده‌که‌م خۆت شلوئ مه‌که.» پیری کلپسه هه‌ستایه سه‌ر لاقه لاوازه‌کانی و ده‌ستی پیووتیر ئه‌لکساندرؤویچی گرت و له جیگای خوی داینیشاندوه. «تکاتان لیده‌که‌م خۆتان شلوئ مه‌کن. به‌ تاییه‌ت داوا له ئیوه ده‌که‌م میوانی من بن.» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه گرتبوو گه‌راوه و له سه‌ر کورسیله چکوله‌که‌ی دانیشته‌وه.

فیودور پاولوویچ له ناکاو گوراندی: «ئهی پیری مه‌زن، خۆتان بفه‌رموون ئایا به‌و نه‌قلانه من ده‌بمه‌ هوئ خاترگه‌رد گرتنی ئیوه؟» به‌هه‌ردوو ده‌ستیشی که‌مه‌ی کورسیله‌کی گرتبوو و ده‌تگوت له‌گه‌ل بیستنی وه‌لامی «ئه‌ری» ئاماده‌ی هه‌ستانه.

پیری کلپسه به‌ زمانیکی شیرین گوتی: «تکاتان لیده‌که‌م، تکاتان لیده‌که‌م خۆتان شلوئ مه‌کن، دلئ خۆتان نا‌ره‌حه‌ت مه‌کن، هیچ نه‌بووه، ئیره‌ مالئ خۆتانه. ئه‌وه‌نده‌ش خۆتان به‌ شه‌رمه‌زار مه‌زانن، چونکه ئه‌وه زیاتر ده‌بیته هوئ گیروگرفت.»

- ئیره به مالی خۆم بزانی؟ سروشتیش هه‌لسوکه‌وت بکه‌م؟ ئه‌وه له من ناوه‌شیته‌وه، به‌لام به گیان و دل قه‌بوولمه و زۆریشته‌ سپاس ده‌که‌م. ده‌زانی چی باوکی مه‌زن، چاکتر وایه داوای ئه‌وه‌م لی‌نه‌که‌ی به شیوه‌یه‌کی سروشتی هه‌لسوکه‌وت بکه‌م و ئاگام له خۆم بی، چونکه جیی مه‌ترسییه... من خۆشم ناویرم ئه‌و ئیزنه به خۆم بده‌م، به‌قه‌د به‌ره‌ی خۆم پی رابکیشم. له‌به‌ر خۆتان وریاییتان پیده‌ده‌م. راستت ده‌وی، من هیشتا نیوه‌م له ژیر ته‌مومژی بی‌برواییده‌یه، ئه‌گه‌رچی هیندی که‌س هه‌ن به‌وه دلخۆشن له لای تو به خراپه باسم بکه‌ن. می‌سو‌ف مه‌به‌ستم تو‌ی. به‌لام ئیوه ئه‌ی زاتی پیروژ، لی‌مگه‌رین بیدرکیتم. له خۆشی دیداری ئیوه خه‌ریکه هه‌له‌ده‌فرم.

هه‌ستا سه‌ره‌پی و له‌گه‌ل ده‌ست هه‌لینان گوتی: «په‌حمه‌ت له‌و دایکه په‌روه‌رده‌ی کردی له هه‌ناویدا و مه‌مکی نایه ده‌مت. په‌حمه‌ت له شیرت. تو هه‌ر ئیستا گوتت: «له‌خۆتان شه‌رمه‌زار مه‌بن که هوی ته‌واوی که‌ندوکۆسه‌په‌که‌نه.» بژی قسه‌که‌ت پر به پیست بوو. له ویستی من گه‌یشتی. له راستیدا کاتی خه‌لکی ده‌بینم، هه‌میشه هه‌ست ده‌که‌م له هه‌موو که‌س سووک و چروو‌کترم و خه‌لکش وه‌ک قه‌شمه‌ری و هه‌نه‌کچی چاو‌م لی‌ده‌که‌ن. بۆیه ده‌لیم: «چاکتر وایه قه‌شمه‌ره‌جاری ساز که‌م. له‌بیر و بروای ئیوه ناترسم، چونکه ته‌واوی ئیوه له من خراپترن!» هه‌ر بۆیه من هه‌نه‌کچیم. هه‌زه‌رتی پیر! له‌به‌ر شه‌رمه‌زارییه، شه‌رمه‌زاری و هه‌ستیاربی زۆر تووشی سه‌ره‌چلیم ده‌کا. ئه‌گه‌ر بمزانیبایه هه‌موو وه‌ک پیاویکی زانا و دلۆڤان چاو‌م لی‌ده‌که‌ن، خودا ده‌زانی ده‌بوومه چ پیاو چاکیک!» له ناکاو به چۆکدا هات. «ئه‌ی پیری مه‌زن! بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به ژیانیکی پاک و هه‌رمان ده‌بی چبه‌که‌م؟» ته‌نانه‌ت ئیستاش زۆر دژوار بوو بلی‌نین گالته ده‌کا. یان که‌وتوته ژیر کاریگه‌ری شوینه‌که‌وه.

باوه زووسیمه‌ سه‌ری هه‌لینا و چاو‌یکی لی‌کرد و به زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی:
- له میژه تی‌گه‌یشته‌ووی ده‌بی چبه‌که‌ی، به راده‌ی ته‌واو خاوه‌ن ئاوه‌زی.
تی‌گه‌یشته‌ووی، ئیزن به سه‌رخۆشی و قسه‌ی هه‌له‌قه‌له‌ق و هه‌وه‌س مه‌ده. له

هه‌موو شتیک گرینگتر ئاشقی مالی دنیا مه‌به. ده‌رگای مه‌یخانه‌کانت داخه. ئه‌گه‌ر ناتوانی ده‌رگای هه‌موویان داخه‌ی، لانیکه‌م دوو سی دانه‌یان. له هه‌موو ئه‌وانه‌ش گرینگتر - درۆ مه‌که.

- سه‌باره‌ت به دیدرۆ ده‌فرمۆن درۆ نه‌که‌م؟
- نا، سه‌باره‌ت به دیدرۆ نا. له هه‌موو گرینگتر درۆ له‌گه‌ل خۆت مه‌که. که‌سی که درۆ له‌گه‌ل خۆی ده‌کا و گوێ له درۆی خۆی ده‌گرێ، گرێ کوێره ده‌که‌ویتته ژيانیه‌وه و حه‌قیقه‌تی ناخ و ده‌ور و پشتی خۆی بۆ له یه‌کتر جیا نابێته‌وه. هه‌ر بۆیه ناتوانی پێز له خۆی و له خه‌لکی بگرێ. به نه‌بوونی پێز، خۆشه‌ویستیش له دایدا نامیێ و بۆ سه‌رقال کردنی خۆی و خۆدزینه‌وه له خۆشه‌ویستی په‌نا ده‌با بۆ هه‌وه‌س و تام و چیژی تال و توون. له‌به‌ر سووک و چرووکی تووشی گه‌لخۆی و گه‌وجیه‌تی ده‌بی، هه‌مووشی به‌هۆی درۆ کردنی به‌رده‌وام له‌گه‌ل خۆی و خه‌لکیدا پیک دی. که‌سی که درۆ له‌گه‌ل خۆی ده‌کا، زۆر سانایه‌ر له خه‌لکی سووکایه‌تی پێده‌کری. ده‌زانی خۆ جاری وایه سووکایه‌تی پیکران هێنده خۆشه‌ مڕۆف که‌یفی پێده‌کا، مه‌گین نا؟ که‌سی که له‌وانه‌یه بزانی که هیچ که‌س سووکایه‌تی پێنه‌کردوه، به‌لام سووکایه‌تی بۆخۆی داهیناوه. درۆی کردوه و شووی لیه‌هه‌لکێشاوه تا‌کو به داهینه‌ری بزانی، به وشه‌یه‌که‌وه نووساوه و له‌کا کتوێکی ساز کردوه. - خۆی ئه‌وه ده‌زانی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، یه‌که‌م که‌سه که سووکایه‌تی پیکران قه‌بوڵده‌کا و ئه‌وه‌نده‌ش به جارز بوون و په‌شبینی شاده، هه‌ست به چیژیکی گه‌وره ده‌کا. ده‌که‌ویتته سه‌ر پێگای راسته‌قینه‌ی رق و توورپه‌یی. به‌لام تکتان لێده‌که‌م، کێشه و ده‌مقهره وه‌لانین، چونکه ئه‌وه‌ش خۆلق‌و‌خوویه‌کی فیلاویه....

- ئه‌ی پیری پیروژ! بینه ده‌ستت با ماچیه‌که‌م.

فیو‌دۆر پاولو‌ویچ هه‌ستا پێ و شه‌ققه‌ی ماچی له ده‌سته وردیله‌که‌ی پیر هه‌ستاند. «حه‌ز به سووکایه‌تی پیکران خۆشه. ئه‌وه‌نده‌ت جوان و به‌پێو‌جی فه‌رموو، که تا ئێستا نه‌مبیس‌توو. به‌لێ له هه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌ندا سووکایه‌تیم پیکراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆم شاد و دلخۆش بکه‌م. سووکایه‌تی

پنکران له بواړی هونه ریدا، چونکه هیندی جار سووکایه تی پیکران ئه وهنده ی جوان و بهرچاوه، سهد هینده خوښ و شیرینه. پیری مه زن! ئه ووت له بیر چووبو و جوان و بهرچاوه! ئه وه به زه نیم ده سپیږم و قه تم له بیر ناچئ! به لام له ماوه ی ته مه نمدا هه موو رږژ و هه موو ساتیک درؤم کردووه، درؤی وام ده کرد به هه واوه ده فری. له راستیدا من درؤم و باوکی درؤیان. چل درؤی وهک من هر نییه و هر ئه وه شم به سه. ئه ی فریشته دلؤفانه که م! رهنگه هیندی جار باسی دیدرؤ بکه م، دیدرؤ هیچ زیانیکي به نیو چاوانه وه نه بوو. رهنگه جاری وایه وشه یهک ئاوری لی هه لایسی و خوینی پیوه بی. پیری مه زن، خه ریک بوو له بیرم ده چووه، هه رچهن دوو ساله پیوه بووم بیم بو ئیره و پرسیاریکت لیکه م و شتی کم بووون بیته وه. توخوا به و پیووتیر ئه لکساندرؤویچه بلئ نه په ریته نیو قسه کانم. پرسیاره که م ئه مه یه: ئه ی هه زره تی پیر، ئایا ئه م ره وایه ته راسته که له جیگایه کی «شه رخی حالی پیاوچاکان» دا هاتووه که پیاوکی خودا له بهر ئیمانی شه هید ده بی، کاتی سهری ده برن هه لده ستیته سهر پی. سهری خوی هه لده گری و «به ری ز و حورمه ته وه ماچیده کا» به ده ستییه وه ده گری و ریگایه کی زور دوور ده بری. باوکی هیژا، ئایا ئه وه راسته یان نا؟

پیر گوتی: «نا، راست نییه.»

کتیبداری کلیسه گوتی: «شتیکي وا له هیچ لاپه ره یه کی «شه رخی حالی پیاوچاکان» دا نه هاتووه. ئه وه سه باره ت به کامه پیاوی خودا ده گپړنه وه.»

- نازانم کام پیاوی خودا. نازانم و ناتوانم بیلیم. فریوم خوارد، ئه و ره وایه ته یان به درؤ پی گوتووم. ئه وه م بیستووه و ده زانی له کی م بیستووه؟ هر له م پیووتیر ئه لکساندرؤویچ میؤسوفه، که ئیستا له داخی دیدرؤ ئاوا تووره و ئاله تی بووه. هر ئه و بوو ئه و ره وایه ته ی بو گپړامه وه.

- قه تم به تو نه گوتووه. من هر قه تم قسه له گهل تو نه کردووه.

- راسته که به خومت نه گوتووه، به لام له کوریکدا گپړاته وه منیش له وی بووم. سی سال له مه و بهر بوو. پیم گوتی که چوون به و ره وایه ته قوره ئیمان

لهق کردووم. تو هیچت لهو بارهوه نه ده زانی. به لام ئه و کاته به ئیمانیکی لهق و لاوازهوه چوممه وه بۆ مالئ و له و کاته وه پوژ له گه له پوژ ئیمانم لاواز و لاواز تر بوو. ئه ری، پیووتیر ئه لکساندر و و یچ، تو بوویه هو ی پوو خانی ئیمانم، نه ک دیدرۆ.

فیو دۆر پاولوویچ دلئ پر بوو ده ستیکرد به گریان. به لام دانیش توانی کۆر په که وه ک پوژ لیمان پوون بوو که دیسان خه ریکی پو لگیرانه. له گه له ئه وه شدا به قسه کانی، میو سو فی ته زاند.

پیووتیر ئه لکساندر و و یچ میو سو ف له بن لیوه وه گو تی: «ئه وه قو ریاته، هه مو ی قو ریاته. گریمان ئه و قسه یه شم کرد بی... به لام خو ئه و قسه یه م بۆ تو نه کردووه. منیش بو یان گیرامه وه. له پاریس کابرایه کی فه ره نسی بو ی گیرامه وه. ده یگوت له پووی کتییی «شه رخی حالئ پیاو چاکان» ه وه له پو ره سمه کانی ئیمه دا ده یخو ینه وه. پیاویکی بیرمه ند و زانا بوو. له زانستی ماتماتیکی پووسیدا متالای تاییه تی بوو بوو و سالانیکی زو ر له پووسیا ژیا بوو... خو م شه رخی حالئ پیاو چاکانم نه خو یندو ته وه نه شم ویستو وه بیخو ینمه وه... له سه ر سه ره باسی زو ر شت ده کری، ئه و کاته خه ریکی نان خو اردن بووین.»

فیو دۆر پاولوویچ که لاسایی میو سو فی ده کرده وه، گو تی: «به لئ تو ئه و کاته خه ریکی نان خو اردن بووی، بو یه من ئیمانی خو م دۆراند!»

میو سو ف ده یویست بگو ری ئی: «بۆ ئیمانی تو می شی کی شم میوان نییه،» به لام دانی به خو یدا گرت و به رقه وه گو تی: «ده ست له هه ر شتی بده ی گلاوی ده که ی.»

پیر له نا کاو هه ستا سه ری و له گه له ئه وه ی پووی له هه موو میوانه کان بوو، گو تی: «کاکی نه بمبوورن من ده بی چه ن ده قیه یه ک به جی تان بیلم. ئه و زیاره تکه رانه ی به ر له ئیوه هاتوون چاوه روانمن.» پاشان پووی له فیو دۆر پاولوویچ کرد و به بزه یه که وه گو تی: «ئیت ر له مه ولا درۆ مه که.» له حو جره که چو وه ده ری. ئالیووشا و مریده تازه که به دوایدا ده ره په ینه ده ری. تا کو کاتی

چوونه خواری له پليکانه کان يارمه تیی بدهن. ئاليووشا هه ناسه ی سوار بووبوو، پتی خوښ بوو له شوینه دوور کهوتوته وه. به وهش زور شاد بوو باوه زووسیم تووړه نه بوو و سووکایه تیی پینه کراوه. پیر دهړویی به په وه هه یوانی حوچره که تاكو توبه ی نه وه خه لکه چاوه پوانه ی نه وئ دادا. به لام فیوډور پاولوویچ به دوایدا هاته دهړی و پیداکړی ده کرد که نابی پیر له حوچره که برواته دهړی.

به دلپرییه وه هاواری کرد: «نه ی مروقی پیروژ! ئیزنم بده جاریکی دیکه دهستت رامووسم. له گه ل ئیوه ده متوانی به دلی خوّم قسه بکه م و ریگای راست بدوژمه وه. پیتوایه هه میشه ئاوا درو ده که م و خوّم ده که مه قه شمهری! باوه پ به رموو له ته واوی نه م ماوه یه دا به قهستی وام ده کرد بو نه وه ی ئیوه تاقیبکه مه وه. له ته واوی نه م ماوه یه دا ده مویست ئیوه تاقیبکه مه وه و بزانه ده توانم له گه ل ئیوه ریکبه کم یان بزانه له پال غرووری ئیوه دا شوینیک بو خا که راییی من هه یه؟ ده توانم سویند بخوّم که پیاو ده توانی زور به سانایی له گه ل تان ریکبه وئ! به لام ئیستا بیده نگ ده بم، ئیتر زمانم ناگهړی. له سه ر کورسیله که م داده نیشم و ورته م لیوه نایه. با ئیتر پیووتیر نه لکساندر وویچ میوسوف قسه بکا. هه تاكو ده ده قیقه با به ئیشتیای دلی خو ی وه ک پیاوماقوولی نه م کوره نه سپی خو ی تاو دا.»

ژنانی نیمانداری لادیی

له نزیك بهرهمه یوانه دارینهكهی خوارئ، بهرهمه پووی دیواری دهره وهی کلیسه كه نزیكهی بیست ژنی گوندنشین راوه ستابوون، پییان گوتبوون پیر له حوجره كه دیته دهري. دوو ژن یانی خاتوو خۆخلاكۆف و كچه كهی، خویان گه یاندبووه بهر همه یوانه كه و چاوه پوانی پیری کلیسه بوون، به لام له لایه کی بهرهمه یوانه كه مائل بوون كه تایبه تی ژنانی خاوهن شكۆ و سه ره ژنان بوو.

خاتوو خۆخلاكۆف ژنیکی دهوله مه ند بوو، هه روا جوان و جحیل و دلرفین بوو و هه میسه ش جلوه برگی جوان و ریک و پیک له بهر ده کرد. تۆزی رهنگ په ریو بوو، به لام چاوی هه روا گهش و رهش و جوان بوون. سی و سی سالی ته مه ن بوو و پینچ سال بوو بوو بووه بیوه ژن. كچه كهشی، کیژوله یه کی چارده سالانی مجرۆ بوو. به سته زمانه شهش مانگ بوو نه یوانیوو به ریدا برۆا. به کورسیله ی ته گهردار به ملاوئه ولادا ده یانگه ر. ده موچاویکی چكۆله و جوانی هه بوو. به هۆی نه خوشیه وه تا راده یه ك وردیله بوو، به لام شاد و دلخۆش ده هاته بهرچاو. ترووسكه ی بزۆزی له چاوی رهش و گه و ره و برژۆله دریژه كانیدا دیار بوو. دایکی له به هاریوه بریاری دابوو بیبا بۆ دهره وهی ولات. به لام سی مانگه ی هاوین کاروباری ملکه كه یان دهره تی پی نه دابوون. هه وتوویه ك بوو له م شارهی ئیمه بوون، هه لبهت بۆ کاری خویان هاتبوون، نه ك بۆ زیارهت. به لام جاریک، سی رۆژ له مه و بهر چوو بوونه زیاره تی باوه زووسیما. هه رچه ند ده یانزانی پیر زۆر به ده گمه ن چاوی به خه لك ده كه وئ. كه چی دیسان هاتبوونه وه و ئیسه ره میان ده کرد. «سه عاده تی زیاره تی ئه و پیره مه زن و شیفا دهره یان به نسیب بی.»

خاتوو خۆخلاكۆف له په نا کورسیله ی ته گهردار ی كچه كه ی له سه ر کورسیله یه ك دانیشتبوو و دوو هه نگاو له ولای ئه وه وه راهیبیکی پیر

پاوه ستابوو. راهیبی کلیسا که ی ئیمه نه بوو، زیارته تکه ریک بوو له یه کیک له کلیسا گومناوه کانی باکووره وه هاتبوو. ئه ویش دهویست له سهر دهستی پیردا تۆبه بکا و ته به پروک وره گری.

به لام باوه زووسیم، ههرکه پئی نایه به ره هیوانه که، راست رویشته بو لای ژنه گوندنشینه کان، هه موویان له بهر ئه و سئ پلیکانه ی بو هه یوانه که سهر ده که وت کوزیلکه یان به ستبوو. باوه زووسیم له سهر پلیکانی سهر وو پاوه ستا، خاچه که ی ملی ئه مباره و بار کرد و دهستی کرد به ته قدیس کردنی ئه و ژنانه ی له دهوری ئاپوره یان دابوو. ژنیکی جندۆکه دهست لئوه شان دوو هاته پیشی. ئه و ژنه ههرکه چاوی به پیر که وت، دهستی کرد به قیژاندن و جینگلدان، دهنگوت ژان گرتوویه. پیر خاچه که ی به نیوچاوانیدا هینا و دوعای به سهردا خویند و ژنه کتوپر چاک بووه و داسه کنا.

نازانم ئیستا چۆنه، به لام به مندالی زۆرم له و ژنه جندۆکه دیتوانه له گوند و کلیسه کان ده دی و گویم له دهنگیان بوو. ئه وانیان بو پئوره سمه کان ده هینا، دهیان قیژاند یان وهک سهگ دهیان نووزاند و له هه موو لایه کی کلیسه که وه دهنگیان ده بیسترا. به لام کاتیک رئوپره سمی زیارته به رپوه دهچوو، دهیان بردن بو ئه و زیارته، له نا کاو شیتیه که یان له سهر ده په ری و ژنانی نه خو ش هه تا ماوه یه کی زۆر به ته وای چاک ده بو نه وه. ئه و شته ش زۆری شوین له سهر مندالی من دانابوو و له دله وه خو شم دهویست. به لام پاشان له جیرانه لادییه کان و ماموستا کانی شاریم بیست «جندۆکه دهست لئوه شان دوو» جوړیک دهغالی و خو نه خو ش خستن بوو بو خو له کار دزینه وه. ئه گهر به شیوه یه کی باش و بهرده وام وه وای بکه و تنایه زوو چاره سهر دهکرا. بو سه لماندنی ئه م خاله ش نه قل و حه قایه تی جوړا و جوړ ده گیر نه وه. به لام پاشان به سهر سورمانه وه له پزیشکه پسپوره کان فیر بووم که ئه م ئازاره خو نه خو ش خستن نییه و به لکوو نه خو شیکی زۆر قورسه و زیاتر تووشی ژنان ده بی. به تاییه ت له نیو ئیمه دا له رووسیا هه موو جیه کی داگرتوو. به لام زۆر تر له نیو ژنانی گوندنشین و چینی خوارووی کومه دا وه بهر چاو ده که وئ.

پٺيان گوتم نه خوشيهه به هوى كارى تاقه تپرووكين و ژانى منډال بوونى ناسروشتى و بى مامانييه وه سهره لده دا. يان به هوى دواكه وتوويي خيزان و چه رمه سهرى و بى دهره تانى و ليدانه وه يه، كه هيندى له ژنان به رگه ي ناگرن. چاكبوونه وهى سهر و خيراي ژنى شيت ئه وه يه زوو له كاتى خويدا بيبه ن بو به جى هينانى فه پزى پيروژ، كه پٺيان گوتم هه موو فيل و ته له كه ي پياوه ئاينيه كانه و خوى پيوه راده نين، دهنه شتيكى زور سروشتييه. له و كاته دا ژنه نه خوشه كه ش و ئه و كه سه ش كه ده چوو ه ژير پيلي و ده بيرد بو شوينه پيروژه كه بروايه كى قورس و قايميان بوو كه به هاتنى ئه و شوينه و كرپوش و به جى هينانى فه پزى پيروژ «ئه وانگه ل» كه خويان خزانده ته ناخيه وه، دينه دهرى و هه لدين. هه ر له به ر ئه وه بوو كاتى ژنه كرپوشى ده برد ته واوى گيانى وه له رزين ده كه وت و پهنگى هه لده بزپكا، دواى ماوه يه ك چاوهروانى مोजه ي شيفا دهرده كه وت، به هوى ئيمان و باوه ره وه ئازاره كه ي له كول ده كه وت و هه لده ستا سهرپى و مोजه كه كارى خوى ده كرد. هه ر ئيستاش كاتى پيرى كليسه خاچه كه ي به گيانى ئه و ژنه نه خوشه دا هينا، هه رواى ليها ت.

زوربه ي ژنانى نيو ئاپوره كه، به ديتنى ئه و ديمه نه، كه وتنه ژير كاريگه رى پير، دليان پر بوو و فرميسك به چاوياندا هاته خوارى. هينديكيان هه پريان كرده به ر ده مى پير و شاقه لى عه باكه يان ماچده كرد، هينديكيان دهلورانه وه. ئه ويش هه موويانى ته قديسكرد و له گه ل چه ند كه سيان قسه ي كرد. ژنه شپته كه ي دهناسى. له گونديكى چوار كيلومه ترى كليسه كه وه ده هات و به رله وه ش چه ن جارى ديكه هيتا بوويان.

«ئه م ژنه يان له ريگايه كى دووره وه هاتووه.» ئاماژه ي به ژنيكى جهيل كرد كه زور كز و لاواز بوو. ده موچاوى وا تاوه سووت بوو بوو ره ش داگه رابوو. ئه و ژنه چوكى دادابوو و چاوى له پيرى كليسه بريبوو و شتيكى نزىك به شيتى له چاويده ديار بوو.

«له و دوور دوورانه وه، باوه، له و دوور دوورانه وه! له دووسه ت كيلومه ترى ئيره وه. له و دوور دوورانه وه، باوه له و دوور دوورانه وه!» ژنه

دهستی کرد به گریان، دهتگوت وایلۆک دهچړئ، سهري به ملاوئه ولادا دهله قاند و روومه تی له سهر له پی دهستی داناوو.

له نیو گوندنشینه کاند تووشی زور خه م و نازاری قورس و له میژینه دهبین، که خوی وه در ناخات و بیده نکه، له ناخدا قه تیس ماوه. به لام خه می وایه هه لده چئ، هه رخیرا ده بیته لافاوی فرمیسک و به پیگای گریان و کور و وزانه و هدا خوی در باز دهکا. ئه ویش به تاییه ت له نیو ژاندا به رچاوه. به لام ئه و خه مش له خه می قه تیس ماوی ناخ سوو کتر نییه. گریان و رپړو له جیگایه ک دل هیور ده کاته وه که دل به جارئ گری خه می تیبه ر بووئ. له خه فته تی ئا وادا هیوای ئارام بوونه وه له گوریدا نییه، بته وئ و نه ته وئ ده بی له گه لی بسازی. گریان و رپړوی زوریش له وه وه سه رچاوه ده گری که جاریکی تر برینه که ت بکولیته وه.

باوه زووسیم زور سهر چاوی لیکرد و گوتی: «له چینی بازرگانانی؟»
- خه لکی شارین، باوه، شار، به لام له گه ل ئه وه شدا له شاری ده ژین هه روه ک لادیی واین. هه زره تی پیر، هاتووم بو زیاره ت! تاریفی تۆمان بیست، باوه، تاریفی تۆمان بیست. هاتووم بو زیاره تی ئیوه. چوومه سی کلیسه، به لام پیان گوتم: «بچو بو ناستازیا، برؤ بولای ئه وان.» یانی بیم بو لای ئیوه، له ده ورت گه ریم. ئه وه هاتووم، دوینی کوری پرسه مان بوو، ئه مپوش ئه وه هاتووم بو خزمه ت ئیوه.

- بو ده گری؟

- باوه گیان بو کورپه که م ده گریم. سی سالانه بوو، سی سالانه. سی سال و سی مانگ. باوه، بو کورپه که م ده گریم، بو کورپه که م. جه رگم سووتاوه، باوه! هه ر ئه و مندا لاهم بو مابووه. چوار مندا لمان بوو، من و نیکی تا، به لام ئیستا مندا لمان نییه، هه موویان مردن. سی دانه که ی دیکه یانم ناشت ئه وه نده یان بو نه گریام، به لام ئیستا که دوا یین دانه یانم مردووه، له دلم ده رنا چئ. ناتوانم له بی ری به رمه وه. ده لیی هه می شه له به ر چاوم را وه ستاوه. وه خته دلم بتوقئ. کاتی چا و له کراسه چکوله که ی و که وشه چکوله کانی و جلو به رگه کانی ده که م

ودهخته شیت بم. هه موو ئه و شتانه ی له پاشی به جیماوه. هه موو شته چکوله کانی دینم و به سه ریاندا ده گریم. به نیکی تای میژدم گوت ئیزنم بدا بئیم بۆ زیاره تته، میژده کهم داشقه چییه. هه ژار و ده سته نگ نییه، باوه، ئه سپ و داشقه ی خۆمانه. هه مووی هی خۆمانه، به لام به کاری چی دی؟ ئیستا که دوورم له نیکی تا، ده زانم ده ستیکردوه به ئاره ق خواردنه وه. ئیستا بیر له ئه و ناکه مه وه. سی مانگه ماله کهم به جی هیشتوو و پۆیشتوو. له بیر خۆشم بردۆته وه. هه موو شتیکم له بیر بردۆته وه. نامه وی وه بیرم بیننه وه. ئیستا ژیا نی ئیمه چیی به سه ر دی؟ کاری خۆم له گه ل ئه ودا یه کلا یی کردۆته وه، یه کلا یی. له گه ل هه موویان یه کلا ییم کردۆته وه. می شیکیشم میوان نییه.

پیر گوتی: «گو ی بگره دایکه کهم. جاریکیان زه مانی زو و پیاویکی خودا له هیکل⁷ دایکیکی دی که وهک تو بۆ مندا له که ی ده گریا، بۆ مندا له تاقانه که ی که خودا بردبوویه وه، ده گریا. پیاوی خودا پییگوت: «مه گین نازانی ئه و مندا لانه له باره گای خودادا چهنده جه سوور و بییاکن؟ له ته وای ئاسماناندا کهس له وان جه سوورتر نییه. ده لئین: «خودایه، تو ژیا نته به ئیمه به خشی و هیشتا به جوانی نه مان دیبوو لیته ساندینه وه.» به و شیوه بییاکانه یه ئه وهنده ده پرسن و ده پرسنه وه که خودا ده یانکاته فریشته و خاوه ن شکۆ. که وایه، دایکه کهم تۆش به جیی ئه وه ی گریان و رۆرۆ بکه ی، شادی بکه و دلخۆش به. چونکه رۆله که ت له گه ل فریشته کان هاو پله و پایه یه و له لای خودایه.» ئه و پیاوه ی خودا ئاوی به و دایکه گوت. ئه و پیاویکی چاک و پاک بوو درۆی نه ده کرد. که وایه تۆش دایکه کهم، لیته پوون بی مندا له که ت له باره گای به رزی خودایه، شاد و دلخۆشه و له ده رگای خودا بۆ تو ده پارێته وه، که وایه به جییی ئه وه ی بۆی بگری، برۆ شادی بکه.»

ژنه که چه نه ی له سه ر به ری ده ستی دانابوو و چاوی له به ر پیی خوی ده کرد. گو یی له پیر گرتبوو. هه ناسه یه کی هه لکیشا.

7- «هیکل» به پتی کتییی پیرو ز له هه مبه ر Thetemple (په رستگا) داندراوه.

- نیکیتاش ویستی به و قسانه وهک تۆ دلخۆشیم بداته وه، گوتی: «گه و جه گیان بۆ دهگری؟ کورده که مان له گه ل فریشتان له باره گای خودا گورانی دهلی.» ئه وهی به من دهگوت به لام خۆی دهگریا. دهمدی ئه ویش وهک من دهگری. گوتم: «نیکیتا، دهزانم. ئه گهر له لای خودا نه بی، که وایه له کوێیه؟ ته نیا ئه وهندهیه به روالهت له لامان نه ماوه.» خۆزگه جاریکی دیکه بماندیایه. خۆزگه له سووچیک خۆ بشارمه وه و ته نیا دهقیقه یهک ببینم. جاریکی دیکه له نیو حه وشه که یاری بکا و به دهنکه ناسکه که ی هه رام لێکا، «دایه، له کوێ؟» خۆزگه گویم له ترپهی پێی بوايه که به م سهر و ئه و سهری هۆده که دا هه لدی. ته نیا جاریکی دیکه، ته نیا جاریک. چونکه دیته وه بیرم چۆن هه لده هات بۆلام و ده یقریشکاند و پنده که نی. که گویم له ترپهی پێی ده بوو ده مناسیه وه! به لام ئه و رۆیشتووه، باوه، ئه و رۆیشتووه و ئیتر گویم له دهنکی نابی.

به رسینگه چکوله که ی له باخه لی دهره ئینا، په راویزه کانی گۆلدۆزی کرابوو، بۆنی پێوه کرد و ده ستیکرد به گریان. هۆن هۆن ده گریا و سه رتا پای ده له ریه وه. ده ستی به به ر چاوییه وه گرت و له که لێنی قامکییه وه فرمیسک ده هاته خوار. باوه زووسیم گوتی: «تۆش وهک راحیل وای» که بۆ منداله کانی ده گریا و دلی ئارام نه ده بۆوه و سییووری نه ده هات. چونکه ئیتر نه ما بوون.» ئه وهیه چاره نووسی ئیوه دایکان له سه ر زه وی. ئارام مه به وه. شتیک که تۆ پێویستته، ئارام بوونه وه نییه. بگری، پر به دل بگری. به لام هه ر کاتی که گریای له بیرت بی کورده که ت یه کێ له فریشته کانی خودایه و له و سه ره وه ته ماشای خوار دیکا و ده تبینی. به دیتنی فرمیسکه کانت ده گه شتیه وه و پیشان خودای ددا. ماوه یه کی زۆر ئه و فرمیسکه دایکانه یه ی تۆ ویشک ناکاو ئه و خه مه له دلدا ده مینی. به لام له ئاکامدا ده بیته شادی و ئارام بوونه وه و فرمیسکه تاله کانت، فرمیسکه خه ماوییه کانت شیرین ده بی و دلته پاک ده که نه وه و له تاوانت رزگار ده که ن. من بۆ شادیی رۆحی منداله که ت دۆعا ده که م و ده پاریمه وه. ناوی چی بوو؟

- باوه گیان، ئالکسی.

- چ ناویکی خوښه. هاونای ئالکسی، پیاوی خودا؟

- باوه! پیاوی خودا، پیاوی خودا، ئالکسی پیاوی خودا.

- چ پیاو چاکیک بوو! دایکه گیان، له پارانه وه کانمدا خه مه کانی توم له بیر ناچی و بو له ساخی میړده کهشت دوعا ده کهم. به جی هیشتنی میړده کهت تاوانه. کورده کهت له به هه شته وه ده بیني که باوکیت به جی هیشتووه و له تاوا ده گری. بو به خته وهری و شادییه کهی لیتیکده دهی؟ نه و زیندووه، چونکه روح تا هه تايه هر زیندوو ده مینن. نه گهرچی مالله کهی به جی هیشتووه، به لام له نزیکی تویه و نایبینی. چون ده توانی برواته وه بو مالی، کاتی تو ده لئی مالله که لیورپژ له بیژاری و دلته نگي؟ نه گهر دایک و باوکی پیکه وه نه بیني و مالله کهش چول بی بچی بولای کی؟ نه و له وانه یه بیته خه ونت، کهچی تو شینی بو ده گپری. به لام له پاشان خه ونی ئارام و خوشت بو ده نیرئ. برؤوه بولای میړده کهت، هر نه مړو برؤوه.

- باوه گیان، به قسه ت ده کهم. به سهر چاو ده رومه وه. قسه کانتم زور به دل بوو. نیکیتا گیان، نیکیتا کهم، خو شه ویسته کهم، چاوه ریمی، نه مړو دیمه وه بولات. دواي نه وه زووسیم پووی له ژنیکی زور پیر کرد که جل و بهرگه کانی له جل و بهرگی شارستانی ده چوو نه ک جلو بهرگی زیاره تکه ر. به چاویدا دیاربوو بو شتیک هاتووه و شتیکی له دلایه و دهیه وئ بیدرکینن. گوتی ژنی نه فسه ریکی وه زیفه بووه و ئیستا مردووه، هر خه لکی نه مشاره یه. واسنکای کورپی له سهر بازیه و ناردوویانه بو ئیرکوتیسک له سیبیریا. دوو جار له وئو نامه ی بو نووسیوه. به لام سالیک ده بی هه والی لی نییه. سورخی گرتبوو، به لام شویته کهی بو پهیدا نه کرابوو.

- چهن رؤژ له مه و بهر ئیستیفانیدا ئیلینیشنا - ژنه تاجرکی ده وله مه ند - گوتی: «پیراخو رو فنا، بچو ناوی کورده کهت له کلنسا بنووسه بو ده وره دوعا و بو شادبوونی رؤخی دوعا بکه، ویده چی مردبی. رؤخی ده که ویته ئازاره وه و نامه ت بو ده نووسی» هه روه ها ئیستیفانیدا ئیلینیشنا پیی گوتم: دوعای ئیوه

یه کاویه که و زۆرجاری تاقیکردۆتهوه. به لām دوو دلم... ئه ی چرای هۆمیدمان!
 ئه ری راسته یان درۆ؟ ئه و کاره ی منت پی باشه یان نا؟

- بیریشی لیمه که وه، ئه و پرسیاره شووره ییه. مه گین بۆ شادبوونی رۆحی
 مروقی زیندوو دۆعا ده کری؟ ئه ویش دایکی! تاوانیکی گه وره یه. وهک
 جادووبازی وایه، ته نیا له بهر تینه گه یشتنته تاوانه کهت به خشراره. وا چاکتره بۆ
 سه لāmه تی و له شساخی ئه و له درگای شاژنی ئاسمان، یار و یارمه تی ده ری
 تیژ بالمان، دۆعا بکه ی به لکو له تاوانت ببووری. پیراخو رۆفنا، با شتیکی
 دیکه شت پی بلیم، کورپه کهت به م زووانه یان دیته وه بۆ لات، یان نامهت بۆ
 ده نووسی. برۆوه و له وه به دواوه خه م مه خۆ. کورپه کهت زیندوو.

- باوکی خۆشه ویست! سه رچاوه ی هیوا و بژیومان، خودا سزای چاکهت
 بداته وه چونکه دۆعا بۆ ئیمه و تاوانه کانمان ده که ی!

به لām پیری کلێسه له نیو ئاپۆره که دا دوو چاوی دیوو ئاوریان لیده بووه.
 ژنه لادییه کی پیر و ره قه له به بیده نگی چاوی تیپریبوو. به چاوانی ده پارایه وه.
 به لām خوی له وه ده چوو نه وی ری بیته پیشی.

- رۆله گیان، چیه؟

ژنه زۆر به ئه سپایی گوتی: «باوه گیان، گیانم رزگار که.» له گه ل ئه وه دا به
 چۆکا هات و له بهر پی پیردا سه ری نایه زه وی. «تاوانم کردوو، باوه. له
 تاوانه که م په شیمانم، هه جمانم نییه.»

پیر له سه ر پلیکانی خواریو دانیشت. ژنه هه روا به گاگولکی چوو
 پیشتره وه. به کورپووزانه وه و لیوه له رزه وه گوتی: «سێ سه له بوومه ته بیوه ژن.
 له گه ل میرده که م ژیانیکی تالم هه بوو. پیره پیاو بوو. بی به زه ییانه لیی دهام.
 نه خوش کهوت، بیرم کردوه، ئه گه ر چاک بیته وه و دیسان هه سستیه وه، چبکه م،
 دیسان ده بی بکه ومه ژیر زه بر و زهنگی. پاشان ئه و فکره م به زه ین گه یشت
 که...»

پیر گوتی: «راوه‌سته!» پاشان گوچک‌کی برده په‌نا لئوی ژنه و ئه‌ویش به سرته دريژده‌ی به قسه‌کانی دا و ئیتر که‌س جگه له زووسیمای لئی حالئ نه‌دبوو. زوو قسه‌کانی ته‌واو کرد.

پیر پرسى: «سئى سال له‌مه‌وبه‌ر؟»

- به‌لئى سئى سال له‌مه‌وبه‌ر. له‌و ماوه‌یه‌دا بیرم لینه‌ده‌کرده‌وه. به‌لام ئیستا نه‌خۆش که‌وتووم و وێژدانم ئازارم ده‌دا.

- له‌پێگای دووره‌وه هاتووی؟

- له‌ سیسه‌د کیلومه‌ترییه‌وه.

- دانت پیا‌ناوه؟

- به‌لئى دانم پیا‌ناوه. دووجار دانم پیا‌ناوه.

- پێگایان پیداوئى له‌ پێوره‌سمئى توبه‌دا به‌شداری بکه‌ی؟ توبه‌یان داداوئى؟

- به‌لئى. به‌لام له‌ مردن ده‌ترسم. زۆر ده‌ترسم.

- ترسئى هه‌یچت نه‌بئى و خه‌م مه‌خۆ. ئه‌گه‌ر له‌ توبه‌کردن دريغئى نه‌که‌ی، خودا

له‌ هه‌موو شتيك ده‌بوورئى. هه‌یچ تاوانیكیش له‌ دنیا‌دا نییه‌، که‌ خودا له‌ سه‌ر

توبه‌کاری راسته‌قینه‌ی هه‌لنه‌گرئى! مرۆف ناتوانئى تاوانیكئى ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بکا

که‌ خۆشه‌ویستئى بئى‌سنوورئى خودا بگه‌یه‌نێته‌ کوتایى. مه‌گین تاوانیك هه‌یه‌ له‌

خۆشه‌ویستئى خودا فره‌تر بئى؟ ته‌نیا له‌بیرئى توبه‌دا به‌. توبه‌ی به‌رده‌وام، به‌لام

ترس به‌ یه‌که‌جاری بنئى ئه‌ولاوه‌. ئیمانت به‌وه‌ ببئى خودا ئه‌وه‌نده‌ی خۆش ده‌ویئى

که‌ ناتوانئى بیریشئى لێبکه‌یه‌وه، خودا به‌ تاوانیشه‌وه خۆشئى ده‌ویئى له‌ قه‌دیمه‌وه

گوتووێانه‌ به‌هه‌شت بۆ تاوانباریكئى په‌ژێوان زیاتر له‌ ده‌ مرۆفئى ئیماندار شادئى

و چیژئى تیدا‌یه‌. برۆ و مه‌ترسه‌. رقت له‌ هه‌یچ مرۆفیک نه‌بئى. ئه‌گه‌ر خراپه‌ت دئى،

قه‌ل‌س مه‌به‌. میژده‌ مردوو‌ه‌که‌ت هه‌رچه‌نده‌ ئازاری دا‌ییتئى، له‌ دل‌له‌وه‌ بییه‌خشه‌.

له‌گه‌لئى ئاشت به‌وه‌. ئه‌گه‌ر بییه‌ توبه‌کار، ر‌ه‌حمود‌لت زۆر ده‌بئى. خه‌ل‌کت خۆش

ده‌ویئى. ئه‌گه‌ر خه‌ل‌گیش‌ت خۆش بوئى، له‌ خودا نزیکئى. تاوانئى هه‌موو شتيك

ده‌دریته‌وه‌. هه‌موو شتيك به‌ خۆشه‌ویستئى پاک ده‌بیته‌وه‌. ئه‌گه‌ر من، منيک که‌

وه‌کو تۆ تاوانبارم. به‌زه‌ییم به‌ تۆدا دئى و دل‌م پیت ده‌سووتئى، خۆشه‌ویستئى

خودا زۆر له وه زیاتره. خوشه ویستی خه زینه یه کی ئه وهنده پر بایه خه ده توانی ته وای دنیای پی رزگار که ی، ئه ویش نه که ته نیا تاوانی خۆت، ده توانی به خشه ری تاوانی خه لکی دیکه ش بی. برۆ و مه ترسه. برۆ.

سی جاردهستی به سه ریدا هینا، سوورپه تیکی له ملی خۆی دامالی و کردیه ملی پیریژنه که. ژنه به بی ئه وهی هیچ بلن سه ری نابوو زه وی. زووسیم هه ستا سه ری، چاویکی تاسه مه ندانه ی له ژنیکی توندوتۆلی لادیی کرد که مندالکی وردیله ی به باوه شه وه بوو.

- له (ویشه گووری) یه وه هاتووم باوه گیان.

- چوار کیلومه تری ریکا بریوه به و منداله وه، چت ده وی؟

- هاتووم ته ماشات بکه م. پیشتیش هاتوومه خزمه ت - یان په نگه له بیرت نه مایی؟ ئه گه ره بیریشته چووبیته وه، ناهه قتی نییه. ده لین نه خوش بووی. له دل خوما گوتم بچم و به چاوی خۆم بیینم. ئیستا له بهر چاومی و نه خوشیش نیت. بیست سالی دیکه ش ده مینی. خودا خیرت وه ری بینی. زۆر که س هه ن دوعات بو ده که ن. مه گین ده کری نه خوش که وی؟

- سپاس کچم.

- راست ده وی داواکارییه کم هیه. ئه و شه ست کوپکه م لی وه رگه ره و بیده به که سیکی له من هه ژار و بی ده رتانه تر. له ریکا کاتی هاتن بو ئیره گوتم واچاکه له لایه ن باوه زووسیماره ئه و کاره بکه م. چونکه ده زانی ئه و پارهی به بداته ده ست کی.

- رۆله گیان، سپاس بو تو، سپاس. تو ژنیکی باشی. خوشمه ده وی. دلنایه به ئه و کاره ده که م. ئه وه ش کچی چکوله ته؟

- باوه گیان، کچی چکوله مه ناوی لیزاوتایه.

- خودا پاداشی خیر به هه ردووکتان بداته وه. دایه گیان دلت شاد کردم. خودا حافیز رۆله خوشه ویسته کانم. خودا حافیز.

زووسیم دوعای به سه ره هه موویاندا خویند و سه ری کرنۆشی بو دانه واندن.

خاتوونی کم نیمان

ژنه دهولمه نديکي زياره تکر، هاته نيو ئاپوره که وه و زووسيمای دی، به دهم دوعا کردنه وه دهستی بۆ خه لکه که راده ته کاند و ته قدیسی دهکردن، ئه ویش نه رم نه رم فرمیسی هه لده وهراند و به دهسته سړیک فرمیسی چاوی دهسړی. ژنیکی به هه ست و ریزدار بوو. له زور لایه نه وه خاوه نی چاکه و دلفراوانی بوو. کاتیک پیری کلیسه چوو بولای، به سهر و پرویه کی خوش و وهک ئه وهی بال بگری به ره وپیری چوو.

«نازانی به دیتنی ئه و دیمه نه دلّه ژینه، چه ندهم ئازار کیشا. ئازاریکی زور...» له تاوانا ده تگوت هه لیده چوقین، نه یده زانی بللی چی. «پیری مه زن ده زانم خه لک چه ندهیان خوش دهوی. منیش خه لکم خوش دهوی. دهمه وی به گیان و دل خوشم بوین. بۆ ده کری ئه و خه لکه پاکه ی پروسیه م به و هه موو گه وره یی و ساکارییه وه خوش نه وی؟!»

- کچه که ت چۆنه! دیسان ده ته وی سه باره ت به ئه و له گه لم بدویی؟
- ئاخ، داوام له خدا ده کرد، سی پوژ له بهر په نجیره ی حوجره که ت چوک داده م و چاوه روان بم، هه تا ئیزنی هاتنه ژووره وه م پی به دی. ئه ی شیفاده ری به ریز و مه زن هاتووین سپاست لیکه یین. تۆ بوویه هوی ئه وه ی لیز^۸ - ی کچم چاک بیته وه. پینجشه ممه ی رابردو ته نیا به ده ست به سه ردا هیتان و دوعا به سه ردا خویندن بوویه هوی ئه وه ی دهر د و عه له می لی بیری. به

هه‌له‌داوان هاتووین بۆ ئیره تاکو دهستت ماچکه‌ین و هه‌ستی پر له خۆشه‌ویستی و پێ‌زانیی خۆمان ده‌ربهرین.

- چۆن ده‌لێی چاک بۆته‌وه؟ ئه‌ی بۆ هه‌ر له سه‌ر کورسیله‌که‌ی دانیشتووه؟

- به‌لام چه‌قوچۆی شه‌وانه‌ی نه‌ماوه. یانی له پینچ‌شه‌مه‌وه تا ئه‌م‌رۆ که ده‌کاته ده‌رۆژ. خۆ هه‌ر ئه‌وه‌ش نییه. لاقوقولی تینی تیگه‌راوه. ئه‌م‌رۆ به‌یانی به‌وپه‌ری ساخی و س‌لامه‌تییه‌وه له‌ خه‌و هه‌ستا. شه‌وی زۆر چاک خه‌وت و خه‌به‌ری نه‌بۆوه. چاو له‌ کۆلمه‌ سوور و چاوه‌ گه‌شه‌کانی بکه‌! دایمه‌ ده‌گریا، به‌لام ئیستا پیده‌که‌نی، لیو به‌بزه و دلشاده. ئه‌م‌رۆ به‌یانی ئیسه‌ره‌می کردبۆوه به‌ پێوه‌ راوه‌ستی، دوو ده‌قیقه‌ی ته‌واو بێ ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ هیچ شتیکه‌وه بگرێ، به‌پێوه‌ راوه‌ستا. بریاریداوه‌ هه‌تا دوو سه‌وتوی دیکه‌ چۆپی بکێشی و سه‌ما بکا. پزیشکی گه‌ره‌که‌که‌مان، هیرتیزنستیۆب - م بانگکرد شانی هه‌له‌ته‌کانه‌ و گوتی: «سه‌رم سوورپ‌ماوه، تینناگه‌م.» تو ئه‌و چاکه‌یه‌ت له‌گه‌ڵ کردووین ده‌کرێ نه‌یه‌ین و سپاست لی‌نه‌که‌ین؟ لیز! سپاس له‌ هه‌زره‌تی پیر بکه‌، ده‌ی سپاسی لی‌بکه‌!

روخساری جوان و وردیله‌ی لیز، گه‌شایه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی توانیی له‌ سه‌ر کورسیله‌که‌ هه‌ستا و چاوی له‌ پیر بری. له‌ هه‌مبه‌ریدا هه‌ردوو ده‌ستی لێک هه‌لپێکا، به‌لام نه‌یتوانی خۆی راگرێ و ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین، ئاماژه‌ی به‌ ئالیووشا کرد و به‌ شلوی بوونیکێ مندا‌لانه‌وه که نه‌یتوانی، شادی خۆی به‌شاریته‌وه، گوتی: «به‌وه‌ پیده‌که‌نم.»

ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌و کاته‌دا چاوی له‌ ئالیووشا بوايه، که هه‌نگاوێک له‌ دوا‌ی زووسیم‌ماوه‌ راوه‌ستابوو، تیده‌گه‌یشته‌ که‌ چ ره‌نگیکێ هینا و برد. بزه‌یه‌کی هاتی و چاوی له‌ به‌رپیی خۆی بری.

دایکی لیز، ده‌سته به‌ ده‌ستکێشه‌که‌ی بۆ لای ئالیووشا راداشت و گوتی: «ئالکسی فیو‌دۆرۆویچ! لیز په‌یامیکێ بۆ هیناوی.»

پیر ئاوری دایه وه و به وردی چاویکی له ئالیووشا کرد. ئالیووشا چوو بۆلای لیز، به بزهیهکی وشکه وه دهستی له بهردهمی کچه دا راگرت. لیز زهردهیهکی گرت. پسولهیهکی دایه دهست ئالیووشا و گوتی: «ئوه کاترینا ئیوانا پێی دام بۆت بینم. به تایبەت دهیهوئ هەرچی زووتر بچی بۆلای. له بیرت نه چی.»

ئالیووشا به سهر سورمانه وه منجاندی: «داوای له من کردووه بچم بۆلای؟ له من؟ بۆچی؟!» له ناکاو رهنگی تیکچوو.

دایکی لیز به پهله گوتی: «سه بارهت به دیمیتری فیودوروویچه و ئه وهی له م بهینانه دا پرووی داوه. کاترینا ئیوانا بریارێکی داوه، به لام پێویسته چاوی به ئیوه بکهوئ.... ههلبهت من ئاگادار نیم، کارهکی چیه. به لام دهیهوئ زۆر زوو چاوی پیتان بکهوئ. هەرچۆنیک بئ دهبی بچی، چونکه ئهرکیکی ئایینییه.»

ئالیووشا، ههر بهو شیواوییه وه، دهنگی ههڵینا و گوتی: «تاقه جارێکم دیوه.»

ئهک، چ مروفیککی بهرز و بیۆینهیه. ته نیا ههر له بهر رهنج و ئازارهکانی... تو بیهینه بهر زهینی خۆت چ رهنج و ئازاریکی کیشاوه و ئیستا چی دهکیشی! بیهینه بهر زهینی خۆت چی چاوهروانییهتی، چاره رهشی و ئاپور! ئالیووشا، دواي خویندنه وهی خیرای یادداشته کورت و پر نهتییه که که هه مووی داخواز و پارانه وه بوو، که بچی، بهبی هیچ قسه و باسیک گوتی: «زۆر چاکه، دیم.»

لیز بهحهز و شادییهکی کتوپره وه گوتی: «ئهک چ کاریکی جوان و به پێوچی! به دایکم گوت پیموانیه بچی. گوتم له بیرری پزگار کردنی گیانی خۆت دای. تو چهنده دل گه وره ی. هه میشه بیرم له وه کردۆته وه که تو مه زنی. چهنده شادم که ئه وه به تو ده لیم.»

دایکی به له بزیکي ماناداره وه گوتی: «لیز!» هه رچه ن دواي ئه وه پێکه نی، به لام له پاشان درێژه ی به قسه کانی دا: «ئالکسی فیودوروویچ، ئیمهت له بیر

چۆتەو. ئىستاسەرىكىمان لى ھەلناھىنى. لەگەل ئەوھشدا لىز دوو جارى پى گوتووم لەلای تو نەبى لەلای ھىچ كەسىكى دىكە دلى داناسەكنى. «ئالىووشا سەرى ھەلنا و ديسان سوور ھەلگەرا و بزەى ھاتى، بەبى ئەوھى بزانى بۆ. بەلام پىرى كلىسە ئىتر چاوى لىنەكرد. لەگەل راھىيىك دەستىكردەو بە قسە كردن، كە لە پەنا كورسىلەكەى لىز چاوەروانى بوو و پىشترىش باسەم كرد. دياربوو راھىيىكە لە چىنى لادى. بەرچاوە تەنگ و گوئى نەبىس. بەلام دىندارىكى راستەقىنە، بە شىوھى خۆى، دىندارىكى كەللەرەق. راىگەيانە كە لە باكوورى دوورەوھە ھاتووه. لە ئابدورسك، لە ناوچەى سىنسىلوستىر و ئەندامى كلىسەيەكى چكۆلە بوو كە تەنيا نۆ راھىبى بوو. زووسىما تەقدىسى كرد و پىيگوت ھەركاتى پىخۆشە بى بۆ حوجرە.

راھىب كە زۆر بە ھىورى و مانادارانە ئاھاژەى بە لىز دەكرد، لە ناكاو پرسیى: «چۆن دەوئىرى كارى ئاوا بكەى؟» مەبەستى «چاك بوونەوھى» لىز بوو.

«ھەلبەت سەبارەت بەوھە زۆر زووه قسە بكەين، ئەو ئارام بوونەوھەش چارەى يەكجارى نىيە و لەوانەيە ھۆگەلى جۆراوجۆرى ھەبى. بەلام ئەگەر چاكىش بووبىتەوھە. تەنيا لە خودايىيەوھىيە و دەستى ھىچ ھىزىكى دىكەى تىدا نىيە.» لە درىژەى قسەكانىدا بە راھىبى گوت: «باوھ، وەرە بۆ دىدەنىيم. زۆرمان دەرفەت نەماوھە بۆ دىدار. نەخۆشم و دەزانم مەرگ نەزىك بۆتەوھە لىم.»

خاتوونى دەولەمەند ھاوارى كرد: «ئەيەرۆ، نا، نا! خودا ئىوھمان لى نەستىنى. جارئ شوكور زۆر پىر نەبووى. نەخۆشىي چى؟ شوكور زۆرىش لەش ساخ و شاد و بەدەماخى.»

- ئەمەرۆ لەرادەبەدەر حالەم باشە. بەلام دەزانم ساتىكە. ئىتر چاك لە نەخۆشىي خۆم دەگەم. دلخۆشم بەوھى لەبەر چاوى ئىوھە شاد و لەش ساخم. ھىچ وتەيەك بەقەد ئەوھى دلخۆش نەكردووم. چونكە مەرۆف بۆ شادى و بەختەوھەرى خولقاوھە. ھەر كەسىكىش كە لەو پەرى شادى و بەختەوھەرىدايە،

ههقیه تی که بهخوی بلّی: «من له سهرزهوی داخوازیی خودا بهجی دینم.» عادلان و پیاوانی خودا و شهیدانی پیروژ ههموو بهختهوهر بوون. خاتوونی دهوله‌مهند دیسان هاواری کرد: «ئهک، له و ته بهنرخ و پر حیکمه‌تانه! چ وتهیهکی بهرز و پیروژ و گهوه‌ربار بوون! بهو قسانهت دلّی مروّف ئاوپرژین دهکهی. له‌گه‌ل ئه و ههموو بهخته‌وه‌رییه، بهخته‌وه‌ری له‌کوئییه؟ کی ده‌توانی بلّی بهخته‌وه‌ره؟ گه‌وره‌م! ئیستا که به هوی خوشه‌ویستی و به‌زه‌یییه‌وه ودمت داوه جاریکی دیکه زیاره‌تت بکه‌م. ئه‌وه‌ی جاری پێشوو نه‌متوانی، یان نه‌مویرا بیدرکینم. لیم‌گه‌رئ ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆره پێوه‌ی جینگل ده‌ده‌م و ئازاری داوم، بیدرکینم. بمبووره! خه‌ریکی ئازارکێشانم، هه‌جمانم له‌هه‌لگیراوه!» له نیو ته‌وژمی هه‌ستیکی پر تاویاودا له هه‌مبهر پیردا ده‌ستی لیک هه‌لپیکا.

- به ده‌ست چ شتیکی تاییه‌ته‌وه ئازار ده‌کێشی؟

- به ده‌ست بی ئیمانییه‌وه ئازار ده‌کێشم.

- ئه‌ی بیرورات سه‌باره‌ت به خودا چیه‌؟

- ئه‌ک، نا، نا! ته‌نانه‌ت ناویرم بیریشی لێکه‌مه‌وه. به‌لام ئه‌و دنیا چ مه‌ته‌لیکه! که‌وا هیچ‌کس بۆی هه‌لنایه. گوئ بگره! تو شیفاده‌ری، ئاگات له قوولایی رۆح و گیانی مروّف هه‌یه. هه‌لبه‌ت چاوه‌روانی ئه‌وه‌شم نییه برۆا به ههموو قسه‌کانم بکه‌ی. به‌لام دلّیات ده‌که‌م و به شه‌ره‌فم سویند ده‌خۆم که قسه‌کانم هه‌مووی راس‌ته و گریوگۆلی تیدا نییه. بیروکه‌ی ژیان له گۆر زیاتر ده‌خوره‌ی و ترس و مه‌ترسیی بۆ دروستکردووم. نازانم ده‌سته‌وداوینی کی بم، قه‌تیش نه‌مویراوه ئه‌و کاره بکه‌م. ئیستاش زۆر پوه‌هه‌ل‌م‌ال‌دراوانه له تو ده‌پرسم. گه‌وره‌م! ئیستا برۆات سه‌باره‌ت به من چۆنه‌؟

- سه‌باره‌ت به برۆای من ده‌ره‌ه‌ق به‌خۆت، پێویست ناکا خۆت ئازار ده‌ی.

برۆایه‌کی قایم هه‌یه که ئه‌و ره‌نج و ئازاره‌ی تو سادقانه‌یه.

- ده‌ک له‌ده‌ورت گه‌پیم. زۆر زۆرت سپاس ده‌که‌م! چاوم ده‌قووچینم و

له‌خۆم ده‌پرسم، ئه‌گه‌ر هه‌موو ئیماندارن، که‌وایه سه‌رچاوه‌ی ئیمان کامه‌یه‌؟

له کاتیکا ده شلین سهرچاوه ی ترس له شته ترسینه ره کان، سروشته و به تۆز راستی تیدا نییه. به خوشم ده لیم: ئه گهر هه تا کوتایی ته مه نم به ئیمانه وه بژیم و کاتی مهرگ هه لده کویتته سهرم، به قه ولی نووسهریک هیچ شتیک جگه له «دپرک و دال له سهر گوره کهم شین نابن.»⁹ ئه و کاته چبکه م؟ زۆر ناخۆشه! چۆن - چۆن ده توانم ئیمانه که وه گر مه وه. به لام کاتی مندا ل بووم، بیر و بروام مه کینه ئاسایی و به بی بیر کردنه وه بوو. چۆن، چۆن ده کړی ئه وه بسه لمینم؟ ئیستا هاتووم سفره ی دلم لای تو کردۆته وه و پرسیاره کهم له تو ده پرسم. ئه گهر ئه م ده رفه ته م له کیس بچی، هیچ کهس ناتوانی وه لامم بداته وه. چۆن ئه وه بسه لمینم و چۆن خۆم رازی که م؟ په کوو، چه نده چاره ره شم! راده وهستم و له ده ور به ری خۆم ده روانم، ده بینم هیچ کهس گوئی به و شتانه نابزوئ و ئیتر هیچ کهس سه باره ت به و مه به سته ژانه سهر بوخوی دروستناکا ناکا. منیش ته نیا که سیکم که بۆم تامل نا کړی. وهخته دیق بکه م، دیق.

- بی گومان وایه، زۆر تاله، به لام بۆ سه لماندن نابی و نازانی چۆنی بسه لمینی. ئه گهر چی پیاو ده توانی ئیمانی پی بینئ.
- چۆن؟

- به ئه زموونی ئه وینی چالاک. هه ول بده جیرانه که ت چالاکانه و ماندوویی نه ناسانه خو شبوئ. به و راده یه که له ئه شقا ده چیتته پیتشی، له هه قیقه تی خودا و ههرمانی رۆحت دلنیا تر ده بی. ئه گهر خو شو یستنی جیرانه که ت به جیتی که بگا که خو ت له بیر بچیتته وه، ئه و کاته به بی هیچ در دۆنگیه ک ئیمان دینی و گومان له دلندا نامینئ. به ئه زموونیش سه لمیندراوه و شکی تیدا نییه.

- له ئه شقی چالاکدا؟ پرسیاریکی دیکه م هه یه - ئه ویش چ پرسیاریک! مرقم ئه وه نده خو ش ده وئ، له وانه یه بروا نه که ی زۆر جار دیمه سهر ئه وه ی ده ست له مال و ژیان هه لگرم و لیزاش به جی بلیم و برۆم بمه په رستار. چاو ده قوو چینم و بیر ده که مه وه و خه یال هه لمده گری، له و کاته دا بۆ زالبوون

9- وته ی بازاروف له کتیی (باوکان و کوران) دا. به ره می تورگنیف.

به سهر كه ندوكوسپه كاندا، هيز و وره له راده به دهر دهبي، هيچ برينيك، هيچ زام و ناسوريك، لهو كاته دا جارزم ناكات. ئه و زام و برينانه دهشومه وه و به دهستی خوم دهيانپيچم. بو برينداران و له ش به باران ده بمه په رستار. ته نانه ت زامه كانيان ماچده كم.

- ئه وه ئيتير زيده روه ييه. له لايه نيكيشه وه چاكتره كه زه ينت به و بير و خه يالانه وه خه ريكه و خوت سه رقالي خه يالي ديكه ناكه ي. هيندي جار له وانه يه له دنياي راسته قينه دا كاري خير بكه ي و خوست ئاگات لينه بي.

خاتوني دهوله ند به تين و تاويكه وه هه تا راده يه ك به شيواوي گوتي: «به لي، به لام ژيانكي ئاوا هه تا ماوه يه كي زور بللي بتوانم تاقت بينم؟ پرسيا ري سهره كيم ئه وه يه - ئازار اويترين پرسيا ريشمه. چاوم دنووقينم و له خوم ده پرسم: «ئايا له و ريگايه دا هه تا ماوه يه كي دوور و دريژ خو راده گري؟ ئه گه ر بريني نه خوشيكت تيمار كرد و پاشان سپاسي لينه كردي، به لكو به ئيشتي اي دلي خو ي قسه ي تالي به گورچوودا داي و هيچ بايه خيكي بو خزمه ته خيرخوازانه كه ت دانه نا و به جنيو و فه رمان پيداني بي ئه ده بانه بوغزاندتي و لاي سه راني بالاي نه خوشخانه كه شكايه تيشي لي كردي (كاتي مروث ده ست ده داته ئه ركيكي گه و ره، زور جار ئه وانه روو ده دن) ئه و كاته چي؟ ئايا ديسان خوشه ويستيه كه ت وه ك خو ي ده مين يان نا؟» ده سزاني به ترسه وه به و ئاكامه ده گه م، ئه گه ر شتيك ئه شقه چالاكه كم ده ره هقه ق به مروثايه تي به با بدا، ئه و شته سپله ييه. وه لحاسل ده رده كه وي كه من خزمه ت كردنه كه م به كرييه و چاوه رواني كري خي رام - ياني نان به قه رز دان. سه ربه سه ر كردن به ئه وين. ئه گه ر واش نه بي دياره له خوشويستني خه لك بيزارم.»

له جه نغه ي سزاداني خويدا بوو، كاتي قسه كه ي ته واو بوو، به چاويكي پر له پرسيا ره وه له زووسيماي رواني.

پير گوتي: «راست هه ر ئه و چيروكه يه كه جاريكيان پزيشكيك بوي گيړامه وه. پياويكي روچ سووك و وريا بوو. هه ر وه ك ئيوه به بي گريوگول

له گه لمدا ددوا. به تانه و ته شهريکي تالاهه گوتي: «مروفايه تيم خوښده وي. به لام سهرم له خوځ سوږ ماوه. هه رچه نده مروفايه تيم وهک مانا ناسايييه که ي خوښده وي، مروقم به ماناي تاييهت، ياني جياواز، به شيوه يه که ي تاکه که سي، که متر خوښده وي، له خه ون و خه ياله کانمدا زور جار پلاني فيداکارانه داده پيژم بؤ خزمهت به مروفايه تي و نه گهر له پر کاريکي زه رووريشم بؤ بيته پيشي، دوور نيه له گهل کوښپ و ته گهره به ره وروو بم. له گهل نه وهشدا به نه زمون بوم وون بته وه که ناتوانم له سهر يه که دوو روژ له ژوور يکدا له گهل که سيک رابويرم. بيتو که سيک لئ نزيک بي، بووني نه و، ته نيایي و هيمنايه تيم لئ ده شيو يني و نازايم لئ به رته سک ده کاته وه. له ماوه ي بيست و چوار کاتر ميردا ته نانهت له چاکترين مروفا وه رهن دهم: که سيک به هو ي نه وه وه درهنگ ده ست له نووسين ده کيشيته وه. يه کيکي ديکه به و هو يه ي هه لامه تي گرتوه و له په ستا چلمه که ي داده لووشي. هه ر له يه که م ساته وه که سيک دي بؤ لام رقي لئ هه لده گرم. به لام زور جار هاتوته پيشي، هه تا زياتر له خه لک به شيوه ي تاکه که سي بيزار بم، نه شقم ده ره هق به مروفايه تي زياتر بليسه ده ستيني.

- ده ي چاره چييه؟ له و جوړه کاتانه دا پياو چکا؟ ده بي هيو ابر او بي؟
 - نا، هه ر نه وه نده به سه که بير و زه ين ت ئالوز ده بي و هه ست به نيگه راني ده که ي. هه ر چي له ده ست دي بيکه، چونکه چاکه هه تا زور بي باشه و هه مووشي له ده فته ري کرده وه تدا تومار ده کري. زوريش قول و تاييه تي توانيو ته خو ت بناسي، بويه کاري زور باش و شياوت کرده وه. نه گهر سادقانه پييان گوتووي له بهر نه وه بوو به بي پيچانه وه فتوا وه رگري. هه ر به و شيوه ي که ئيستا له منت وه رگرت. هه لبه ت نه و کاته له ريگاي وه ده ست هي ناني عه شقي راسته قينه دا، به هيچ کو ي ناگه ي و له راده ي خه ون زياتر تينا په ري و به شيوه يه که سروشتي له بير کرده وه و خه يالي نه و دنيا ده ست هه لده گري. به لام له کوتاييدا ده که ويته سهر ريگايه که پر له هيمنايه تي.

- تو ئابرووت پئوۋە نەھىشتەم! كاتى قسە دەكەي، تازە تىدەگەم كاتى گوتەم ناتوانم سېلەيى و پىنەزانىن تامل بکەم، لە راستىدا بۆ پاك بوونەوہى خۆم بە دوای فتوای تووہ بووم. تو خۆمت پىناساندم. تو لە ناخى رۆحى من گەيشتى و قورژبنە تاريکەکانى گيانمت دى و لە لايەن خۆمەوہ خۆمت بۆ پروون کردمەوہ.

- راست دەكەي! كەوايە ئىستە دوای ئەو دان پيانانە بە بروای من ھەميشە دلپاک و بىرپا بووى . ئەگەر بەختەوهرىش پرووى تىنەکردووى، لە بىرت نەچى رېگای راست گرتۆتە بەر و تى بکۆشە ئەو رېگايە بەر نەدەي. لە ھەموو شتيكيش گرینگتر، خۆ لە درۆ ببویرە، ھەموو جۆرە درۆيەك، بە تايبەت درۆ کردن لەگەل خۆت. وريابە خۆت فريو نەدەي و ھەموو كات و ساتيک لە سەر ھەست بە. قەت بىر لە سەر كۆنە کردنى خۆت و خەلكى مەكەوہ و ھەولبەدە خۆت لىنەدەي. ئەوہى لە ناخت دايە و پىتوایە دزيوہ، ئەگەر بىخەيتە ژيەر چاوہديرى، ژەنگوژارەكەي پاك دەبىتەوہ. خۆ لە ترسيش لادە. ئەگەرچى ترس ئاكامى ھەموو چەشنە درۆيەكە. لە رېگای گەيشتن بە ئەوين و خۆشەويستى، قەت لە دلدۆراوى مەترسە. لە كەردەوہ شەيتانييەكانىشت باكت نەبى. بەداخەوہم كە ناتوانم شتيكى لەوہ باشتەرت پى بلیم بۆ ئەوہى دلت بەسەيتەوہ، چونكە عەشق لە كەردەوہدا لەگەل ھەلسەنگاندنى عەشق لە خەون و خەيالدا شتيكى ناحەز و دزيوہ. عەشق لە خەون و خەيالدا تاسەبارى كەردەوہى خيراىە. بەبى وچان لەبەر چاوى ھەموو كەس، مەروڤ ئامادەن گيان فيدا كەن بەو شەرتەي تاقىكارىيەكەيان دژوار و دريژخايەن نەبى و زوو تەواو بى. خەلكيش وەك ئەوہى شانۆيەك ببينن، چەپلەيان بۆ لىدەن. بەلام ئەشقى راست و چالاک، ھەول و لەخۆبردوويى دەوى و پەنگە بۆ تاقمىك زانستىكى تەواو بى. بەلام ئەوہشت پى بلیم، ئەو كاتەي دەبينى ئەو ھەموو ھەولەت داوہ و ماندوويى نەناسانە وەدوای كەوتوو، بەجىي ئەوہى لە ئامانجەكەت نزىك ببىيەوہ، لىشى دوور كەوتووئەوہ. لەو كاتەدا پىشبينى دەكەم كە پىدەگەي و ھەموو كاتيک، لە

پښتای عه شق و خوښه ویستیدا، دهستی خودا بڼ پښوینی کردن و ماندوو نه بوونت به شیوهیه کی نه پښی له گه لندا بووه و به پوونی ده پښی. بمپوره که له وه زیاتر ناتوانم له لای تو بمینمه وه. ئه وانش چاوه پښمن، خودا حافیز.

خاتوونی ده وله مند خه ریک بوو ده گریا. له پریکا داچله کی و هاواری کرد: «لین، لین! ده ستیک به سهری لیزدا پښه، ته قدیسی که!»

پیر به گالته وه گوتی: «بڼ خوښه ویستی نابی. هر خه ریکی بزوزی و هاروهاجییه، چاوم لینوو. بڼ به ئالکسی پښه که نی؟»

لین له راستیدا هر له سهره تاوه ده ویست پښی رابویری. زوو بوی ده رکه وت ئالیووشا کورپکی شهرمه ونه و هه ولده دا ته ماشای نه کا. بویه ئه وهی بڼ سهرگه رمی پښ باش بوو. به وردی چاوه پښ بوو سهرنجیکی وه گیر پښی. ئالیووشا که خوی له بهر سهرنجی به رده وای لیزدا نه ده گرت، وزهیه کی به هیز و له ناکاو وای لیده کرد چاوپکی لینکا. ئه ویش به شیوهیه کی وریا و سهرکه وتوانه زهردهیه کی ده گرت. به وهش ئالیووشا ئه ونددهی دیکه په نگی تیکده چوو. له ئاکامدا به ته وای پووی وهرگیرا و چوو له پشت زووسیماره راوه ستا. دوی چهن ده قیقه دیسان ئه و هیزه دهروونییه وایلیرد ئاوپیک بداته وه و بزانی هر له ژیر سهرنجی لیزدایه یان نا، دیتی لین له سهر کورسیله کهی خوی خوار کردوته وه و سهری به ملاوئه ولادا ده گیر پښ و زور تامه زروایانه چاوه پروانی ئاوپکی ئه وه. کاتی سهرنجی ئالیووشای وه گیر هینا، قاقایه کی وای کیشا که پیر نه یوانی خوی راگری: «کچی بڼ وا گالتهی پښه کهی، قوشمه؟»

لین له ناکاو په نگی تیکچوو و سوور هه لگه را. چاوی بریقهیه کی لینه هات و تووره بوو. به شیوهیه کی سهرکونه که رانه گهرم داهات و دهستی کرد به قسه کردن:

- ئه ی بڼ هه موو شتیکی له بیر چوته وه؟ کاتی چکوله بووم، ده بیردم بڼ ئه ملاوئه ولا. پیکه وه کایه مان ده کرد. ده هات فیری خویندنه وهی ده کردم. دوو سال له مه و بهر که پویششت گوتی قهتت له بیر نابه مه وه و هه تا دنیا دنیایه

هاورپی یه کتر ده بین! ئیستاش خه ریکه لیم ده ترسی. بۆ من دهمه وی بیخۆم؟
 بۆ نایه بۆلام؟ بۆ قسه ناکا؟ بۆ نایه بۆ مالمان؟ واش نییه بلین تو ئیزنی
 پینادهی، چونکه بۆ هه موو شوینیک ده چی. من پیم عه ییه بانگهیشتی که م.
 ئه گهر ئیمه ی له بیر نه چۆته وه با بیریکی لیبکاته وه. نا، ئه ئیستا دهیه وی گیانی
 خۆی رزگار کا! بۆ ئه وه عه با شوړه ت پی له بهر کردووه؟ خۆ به وه عه بایه وه
 هه لپی له لاقی ده هالی و ده که وی.

له پر خۆی پی رانه گیرا دهستی به بهر دهموچاوییه وه گرت و دای له قاقای
 پیکه نین، پیر به بزه یه که وه گوئی بۆ راگرت و به دلۆفانییه وه دهستی به
 سه ریدا هیئا و ته قیدی کرد. لیز دهستی زووسیمای پیری گرت و ماچیکرد،
 پاشان دهستی پیری به چاوییه وه گوشتی و دهستیکرد به گریان:
 - دلت لیم نه هیشی. من که وچ و هیچوپووچم... رهنگه ئالیووشا هه قی بی
 نایه وی بی بۆ دیتنی کچیکی ئاوا هیچوپووچ و که مژه.
 زووسیمای گوتی: «دلنیا به دهینترم.»

ههروا دهبی! ههروا دهبی!

ماوهی بیست و پینج دهقیقه بوو پیر له حوجره که ی هاتبووه دهی. کاتژمیر له دوازه و نیوی لادابوو. به لام دیمیتری فیودوروویچ که هه موو له بهر نهو لیره کۆ ببوونه وه، هیشتا نه هاتبوو. به لام تارادهیه که له بیریان چوو بووه، کاتیک پیر هاته وه نیو حوجره که به ئاخافتنیکی به سۆز میوانه کانی سه رقāl کرد. ئیوان فیودوروویچ و دوو کهس له راهیبه کان له و وتوو یژه دا دهوری سه ره کیان بوو، میوسوفیش دهیویست به شیوهیه که به شداریی وتوو یژه که بکا و پواله تن زۆر تامه زرو بوو. به لام له ولایه نه شه وه شانسی نه بوو. دیار بوو له ریزی دواوهیه و هیچ کهس بایه خ به قسه کانی نادا و ئهم بارودوخه تازه یهش ئه وهنده ی دیکه ئیمان هه رده ی کردبوو. بهرله وه له گه ل ئیوان فیودوروویچ ده مه ته قییه کی رۆشن بیرانه یان کردبوو. بایه خ پی نه دانیکی تایبه تیش له لایه ن ئیوانه وه، ئه وهنده ی تر ئۆقره ی لی هه لگرتبوو. له دل خۆیدا گوتی: «لانیکه م تا ئیستا به هۆی ئاگادار بوون له پینشکه وتی فهرنگ له ریزی پینشه وه بووم و ئیستا به ره ی نو ی ئیمه هه ر به هیچ نازان.»

فیودور پاولوویچ که به لینی دابوو ئارام دانیشی و ورته ی لیوه نه یه ت، ماوهیه کیش بیده نگ بوو بوو. به لام زهرده خه نه یه کی ته وساو ی میوسوفی خستبووه ژیر چاوه دیری و پواله تن که یفی به شکست و به زینی ده کرد. ماوهیه که چاوه ری بوو، تا کو حیسابه کۆنه کانی پاک بکا و ئیستا نه یده ویست هه لی له کیس بچی. سه ری له میوسوف برده پینشی و به سرته دیسان سه ری خسته سه ری.

له کوایه بۆ ئیستا، دوا ی «ماچکردنی پر له ریز» نه پۆیشتی؟ بۆ رازی بووی له کۆرپکی ئاوا ناجۆردا دانیشی؟ بۆ ئه وه بوو هه ستت کرد

سووکایه تیت پیکراوه و بویه نارۆی دهتهوئ وریایی و زاناییت به چاویاندا
بدهیه وه و تۆلهی خۆت بکهیه وه؟

- دیسان تۆ؟... به پیچه وانه هه ر ئیستا ده رۆم.

فیۆدۆر پاولوویچ، له سهروهه ندی گه رانه وهی زووسیمادا، زه بریکی دیکه ی
له میۆسۆف وه شاندا: «به سه ری خۆت وایه! تۆ له دوا ی هه موومان ده رۆی.»
ده مه ته قی بۆ چه ن ساتیک راوه ستا، به لām پیر کاتی له جیگای پێشوو ی
دانیشه وه، جوړیک چاوی لێکردن وه ک ئه وه ی به ریزه وه داوایان لێکا درێژه
به قسه کانیا ن بده ن. ئالیووشا که له هه موو حاله ته کانی روخساری پیر
ده گه یشت، بۆی ده رکه وت له راده به ده ر ماندوو بووه و به دژواری خۆی به
پێوه راگرتوه. له م ئاخریانه دا کاتی زۆر ماندوو ده بوو بیهۆش ده که وت.
رهنگی هه لبز کابوو که ئه وه ش به ر له بی هۆش بوون ئاساییه و لێوی سپی
هه لگه را بوون. به لām وادیار بوو نایه وئ کۆبوونه وه که تیکبدا: ده تگوت بۆ
راگرتنی ئه وان ئامانجیک ی تایبه تی هه یه. چ ئامانجیک؟ ئالیووشا به وردی
خستبوویه ژیر چاوه دیڕی.

باوه یوسفی کتیبدار، پرویکرده زووسیم و ئاماژه ی به ئیوان
فیۆدۆر وویچ کرد و گوتی: «خه ریکین سه به رته به و تاریکی زۆر باش له گه ل
ئه و براهیه مشتومر ده که یین. زۆری قسه و روانگه ی تازه تیدا یه. به لām به
بروای من به لگه یه کی دوولایه نه یه. و تاره که ی له وه لāmی کتیییکدایه که گه وره
پیاویکی ئایینی سه به رته به دادگای کلێسه و ناوچه و شیوه ی
حوکه که یه تی.»

پیر چاویکی ورد و مووقلیشانه ی له ئیوان فیۆدۆر وویچ کرد و گوتی:
«سه رنج را کیشه. به لām له چ لایه نیکه وه؟»

ئیوان له وه لāmی پیردا، به لām نه ک به شیوه یه کی له خۆباییانه، که ئالیووشا
رۆحی لێی تۆقیبوو، به لکو به خا که رای ی و خیرخوازییه کی ئاشکراوه و
رۆاله تن به بی هیچ مه به ستیکی شاراوه گوتی:

- لیڙهوه دهست پندهکهم که پیوهندیی رهگزهکان، یانی پیوهندیی بنه‌مای سهره‌کیی کلیسه و حکومت که به شیوه‌یه‌کی جیاواز له‌به‌ر چاو گیراوه و هه‌لبه‌ت هه‌تا هه‌تایه هه‌ر دريژهی ده‌بی، به پیی ئهم راستییه مه‌حاله و هیچ کات نابیته هو‌ی ئاکامی‌کی چه‌سپاو یان ته‌نانه‌ت سروشتی. چونکه بناغه‌که‌ی له سهر هه‌له و ناته‌کووزی دامه‌زراوه. پیوهندیی کلیسه و حکومت له بواری حوکم و ده‌وله‌ت‌داریدا به بر‌وای من به هیچ کل‌وجی ناگونجی و هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. دژوازه ئایینییه‌کانی من له سهر ئهو باوه‌ره بوون که کلیسه پیگه‌یه‌کی بالا و راست و دیاریکراوی له حوکومه‌تدا هه‌یه. من به پیچه‌وانه پیم‌وايه کلیسه ده‌بی دهستی له ته‌واوی کاروباری حوکومه‌تدا بیی، نه‌ک ته‌نیا چه‌مکیکی بگری، ئه‌گه‌ر ئهم خاله‌ش له‌م ده‌موده‌سته‌دا، به هیندی هو، مه‌حاله، که‌وايه ده‌بی له راستیدا بیتییه ئامانجی راسته‌قینه و سهره‌کیی پینشکه‌وتنی داهاتووی کومه‌لگای مه‌سیحی!

باوه پاسیی، راهیبی بیده‌نگ و بیرمه‌ند، به ئیراده‌یه‌کی پته‌وه‌وه‌گو‌تی: «راست وایه و قسه‌ی تیدا نییه.»

می‌وس‌وف لاقی له سهر لاقی ئه‌مباره‌وبار کرد و گو‌راندی: «ئه‌ری ئولترامۆنتانیسم ی خالیس!»^{۱۰}

باوه یوسفیش ده‌نگی هه‌لینا: «لیڙه‌ خو «موونتان»^{۱۱} مان نییه.» پاشان پووی کرده زووسیمما و دريژهی به قسه‌کانی دا: «قوربان بر‌وانه ئه‌وه به‌لای‌خو‌ی پیاوی ئایینییه، دیوته چو‌ن وه‌لامی به‌ر هه‌لستکاری خو‌ی ده‌داته‌وه و چو‌ن ده‌روانیته بنه‌مای «سهره‌کی و نه‌وه‌شه‌یی» ئه‌و. «هیچ ریک‌خراو و کومه‌لگایه‌ک نابی و ناتوانی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی بو‌خو‌ی پیر‌ه‌وا بی که مافی کومه‌لایه‌تی و رامیاریی ئه‌ندامانی خو‌ی دیاری بکا.» دووه‌م ئه‌وه‌یه، «ده‌سه‌لات له بواری جینایی و کومه‌لایه‌تیدا نابی بدری به کلیسه،

10- ئولترامۆنتانیسم ultramontanizm بریتییه له بزوتنه‌وه‌یه‌ک که ده‌سه‌لاتی ته‌واو ده‌به‌خشنی به پاپا له کاروباری ده‌وله‌ت و کلیسه‌دا.

11- باوه یوسف که له‌و واژه‌یه ناگا «مۆنتان» به mountain (کیو) حالی ده‌بی، بۆیه ده‌لی: «لیڙه‌ موونتان (کیو) مان نییه.

چونکه چۆنیه‌تی ئه‌و، چ وهك چوارچیوه‌ی دامه‌زراوه‌یه‌کی خودایی و چ وهك چوارچیوه‌ی رێكخراوه‌یه‌کی ده‌ستكردی مروّف بۆ ئامانجگه‌لی ئایینی نابێ و پێكه‌وه دژایه‌تیان هه‌یه» و «وه‌لاحاسل كلیسه‌ خودای ئه‌م جیهانه‌ نییه».

باوه پاسیی نه‌یتوانی له هه‌ینانه‌گۆرپیی ئه‌و قسه‌ خۆ ببویرێ: «ئهو جۆره‌ كایه‌ كردنه‌ به‌ وشه‌ له‌ پله‌وپایه‌ی پیاویکی ئایینی ناوه‌شیته‌وه!» پاشان رووی كردنه‌ ئیوان فیۆدورۆویچ و گوتی: «ئهو كتیبه‌م خوینده‌وه‌ كه‌ وه‌لامت دابۆوه‌ و ره‌خنه‌ت لیگرتوه‌وه‌، له‌و رسته‌یه‌ش سه‌رم سوورما كه‌ ده‌لێ: «كلیسه‌ یاسا دانهری خودا له‌ سه‌ر ئه‌م جیهانه‌ نییه».

ئه‌گه‌ر كلیسه‌ له‌ سه‌ر ئه‌م جیهانه‌ ده‌سه‌لاتێکی خودایی نه‌بێ، كه‌وايه‌ به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ك بۆی نییه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی بوونی هه‌بێ. له‌ ئینجیلا رسته‌ی «ئه‌م جیهانه‌ نا» به‌و مانایه‌ نه‌هاتوه‌وه‌، كایه‌ كردن به‌و جۆره‌ وشانه‌ بۆ پاریزگاری نابێ. ریه‌ری مه‌زنی ئیمه‌، عیسا مه‌سیح هات تاكو كلیسه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی دروست بكا. هه‌لبه‌ت ده‌سه‌لاتی ئاسمانی تایبه‌تی ئه‌م جیهانه‌ نییه‌. به‌لكو درگای به‌هه‌شته‌، به‌لام له‌ رێگای كلیسه‌وه‌، كه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی رۆنراوه‌ و دامه‌زراوه‌، ده‌توانین سه‌ری پێداكه‌ین. یاریكردنی ئاواش به‌ وشه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ کاریکی ناحه‌زه‌ و بۆ لێبوردن نابێ. له‌ راستیدا، كلیسه‌ ده‌سه‌لاتی خودایه‌ و ئه‌و یاسایه‌ بۆیه‌ هه‌یه‌ تاكو ده‌سه‌لاتداری بكا. له‌ ئاكامیشدا بێگومان ده‌بێ بیته‌ یاسایه‌کی ئاسمانی و به‌ سه‌ر ته‌واوی زه‌ویدا زالبێ و دنیا له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا بێ. ئه‌وه‌ش به‌لێنی خودایه‌ به‌ ئیمه‌ دراوه‌».

باوه پاسیی له‌ ناكاو ده‌ستی له‌ قسه‌كانی هه‌لگرت، وهك ئه‌وه‌ی دان به‌ خۆیدا بگرێ. ئیوان فیۆدورۆویچ به‌ وردی و ریزه‌وه‌ گوێی له‌ قسه‌كان گرتبوو، پاشان هه‌ر به‌و ریز و حورمه‌ته‌وه‌ رووی له‌ زووسیم کرد:

«كاكلی وتاره‌كه‌م له‌م راستیه‌دا شارده‌وته‌وه‌ كه‌ ئایینی مه‌سیح، له‌ ماوه‌ی سی سه‌ده‌ی یه‌كه‌مدا، جگه‌ له‌ كلیسه‌ له‌ هه‌یج شوێنێکی دیکه‌ی ئه‌م زه‌وییه‌ نه‌بوو و له‌ كلیسه‌ش زیاتر هه‌یچمان نه‌دی. له‌ ئیمپراتۆری رۆمدا كاتێ ئایینی مه‌سیح ده‌سه‌لاتی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و كافران ئیمانیان هه‌تا، ئه‌و

ئىمپراتورەش ناچار بوو لە گەل کليسه پيک بکەوئ. بەلام لە زۆر ناوەندی حکومەتدا کافر ھەرمابوون. لە راستیدا ئەو پيشهاتهش ناچاری بوو. بەلام پۆمبيەکان لە بنەمای حکومەتەکاندا زۆربەى ژيارو ھەرھەنگى بېدينبيان زیندوو کردەو، بۆ وینە، لە ئامانج و بنەمای سەرھەکی حکومەتدا. کاتی کليسهى مەسیحیان بردە گۆرەپانی حکومەتەو، دەیانئوانی پريزهک لە بنەمای سەرکی - یانی ئەو بناغەى کە کليسهى لە سەر دامەزراو - گەشە پینەدن و بە دواى ئامانجیکى دیکەشدا نەپۆن، جگە لەو ئامانجەى کە خودا دایناو و خۆى ناردووێتە خوارى. باوەر پيھنان و راکيشانی ئەو خەلکەى دەستیان لە حکومەتدا بوو، بەلام باوەریان بە کليسه نەبوو.

بەمشيۆھى (یانى، بە روانین لە داھاتو) وانییە کە بۆ کليسه وەک ھەموو «پيکخراوھەکی کۆمەلایەتى» یان «پيکخراوھەکی خيرومەندى» (ھەر وەک قەشەى نووسەرى ئەو کتيبە دەلى) بە شوین پلە و پایەھەکی دیاریکراوھە بن لە حکومەتدا. بەپنچەوانە، ھەموو حکومەتیکى دنیایى لە ھەمبەر کليسادا گۆرانی بەسەردا دى و دەبیتە بەشیک لە کليسه و ھەر ئامانجیک کە لەگەل قەستى کليسه یەکنەگریتەو توور ھەلدەدرى. ئەوھش بە ھیچ شيۆھەک پلە و پایە و پيروزى کليسه ناھيتیتە خوارى و لە شانازى و مەزنايەتیی وەک حکومەتیکى گەورە کەم ناکاتەو، ھەر وەھا لە گەورەیی دەسەلاتدارەکانیشى کەم ناکاتەو، بەلکو لە پيگای پر لە پيچ و پەناو پر لە تاوان کە ھەروا کوفر و بىدينى پيۆھى دوور دەکەوێتەو و دەچیتە سەر پيگای راست و ھەق کە بە ئامانجى ھەرمان و تاهەتایی دەگا. ھەر لەبەر ئەوھشە نووسەرى کتيبى «لە بناغەکانى دەسەلاتدارى کليسادا» بە شيۆھەکی راست و پەوان نيۆبژيوانى دەکرد. کە لە دۆزینەو و دانانى ئەو بنەمایاندا، تەنیا بە چاوى سازگارپيھەکی کاتی و پابەندبوون لە سەردەمى تاوانبار و سەقەتى ئيمەدا تى دەروان. بەلام نووسەر، کە دیتە سەر ئەوھى ئەو بنەمایانە پيشينى بکا و باوە يوسف ئيستا ئامازھى بە ھينديکيان کرد، بە شيۆھى بنەماگەلنکى تاهەتایی و سەرھەکی ديتیتە ئەژمار. راست بە

پېچەوانەى كليسه و ئامانجى پيروژ و ھەرمانى ھەنگاو ھەلدينيتەوہ. ناوہرۆكى وتارەكەشم ئەوہيە.

باوہ پاسيى، بە پيداگرى كردن لە سەر ھەر وشەيەك، دريژەى بە قسەكانى دا. «يانى بە شيوہيەكى كورت، بە پيى بيروپايەك كە زۆر بە روونى لە سەدەى نۆز دەدا بناغەى بۆ دارپژراوہ، كليسه دەبى ببيتە حكومەت. گوايە ئەوہش پيشكەوتيك دەبى لە خواروہ بەرەو سەرى و لە نيويدا دەتويتەوہ و ريگا بۆزانست و پۆحى سەردەم و ژيار دەكریتەوہ. ئەگەر كليسا پيداگرى بكا و رازى نەبى لە حكومەتدا بەشداری بكا، ئەویش بە شيوہيەكى سەربەخۆ لە ھەموو جيگايەك و لە تەواوى وڵاتە تازە و فەرەنگيەكان جيبكەوئ، بەلام لە پرووسيا بەو پيئەى ئاوات و ھيوا و تيگەيشتنىكى زۆرمان لە كليسه ھەيە، نامانەوئ لە خواروہ بەرەو سەرى بپوا و لە نيو حكومەتدا جيبى خۆى بكاتەوہ، بەلكو بە پېچەوانە دەمانەوئ حكومەت ئەوہندە بەرز و مەزن بى، كە لە ئاكامدا ببيتە كليسه نەك شتيكى ديكە. بۆيە دەلیم ھەروا بووہ و ھەروا دەبى!»

ميؤسؤف ديسان لاقى خستەوہ سەر لاق و بە بزەيەكەوہ گوتى: «چاكە، دانى پيدا دەنيم كە ھەتا رادەيەك دلناتان كردووم. كەوايە تا ئەو جيبەى من تيندەگەم، كاتى دەرکەوتنى ئەو ھەزەرەتە، تيگەيشتن لە ئانانجيكى وا زۆر مەھال بووہ. چۆنتان پيخۆشە با وابى. خەونيكى خۆش و بى سەرەوبەرەيە سەبارەت بە لەنيوچوونى شەر و سياسەت و بانك و ھتد... لە راستيدا، شتيك بە شيوہى سؤسياليزم. بەلام من پيموابوو وتارەكەتان جيديبە و بە ياساى كليسه ھەر لە ئيستاوہ دەتوانن تاوانباران دادگايى بكەن و قامچى و زيندان و تەنەت مەرگيان بۆ بېرمەوہ.»

ئيوان فيؤدورؤويچ، بى ئەوہى لە ژيىرى دەرچى بە ئارامى وەلامى دايەوہ: «بەلام ئەگەر دادگايەك جگە لە دادگايى كليسه ببي، تەنەت ئيستاش لە لاين كليسهوہ تاوانباريک زيندان يان مەرگى بۆ نەدەبرايەوہ و تاوان و شيوہى

به سهردا سه پاندنی ناچار گۆرانی به سهردا ده هات، هه لّبه ت نهک به
شیوه یهکی کتوپر، به لّکو به زووترین کات.»

میۆسۆف چاویکی ره خنه گرانه ی لیکرد: «به راسته؟»

ئیوان فیۆدۆرۆویچ له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: «ئه گهر هه موو شتیک
بوو بوایه ته کلێسه، هه موو یاخی و تاوانبارانیان به ره لّلا ده کرد و سه ریان
نده په راندن، گهره ترین سزایان شار به ده رکردن و دوور خسته وه ده بوو.
له تو ده پرسم ئه و مرقه شار به ده رو تاراوانه چییان به سه ر ده هات؟ وهک
ئێستا، مرقه ی په ریوه و تاراو ناچار ده بوو نهک هه ر له خه لّک، ته نانه ت له
ئایینی مه سیحیش دوور بکه وێته وه. ئه و کاته ده ره ق به خه لّک و کلێسه
تاوانی ده کرد و ده سترێژی ده کرده سه ریان. هه لّبه ت ئه مپۆش بارودۆخ
هه روایه، به لّام به پرونی به یان نه کراوه و تاوانبار زۆرجار له پروی
ویژدانه وه له کاره که ی پاشگه ز بۆته وه و جاری واش بووه به ئه قلی خۆی
هیندی پێوشوینی بۆ خۆی کێشاوه. بۆ وینه ده لّین: «راسته دزیم کردووه،
به لّام خۆ دژایه تیم له گه لّ کلێسا نه کردووه و دژمنایه تی له گه لّ مه سیحیش
ناکه م.» ئه وه شتیکه که تاوانباری ئه مپۆ به رده وام به خۆی ده لّی. به لّام
کاتی که کلێسا جیگای حکومه ت بگریته وه، ئه و کاته ناتوانی دژایه تی له گه لّ
کلێسای ته واوی دنیا بکا. «هه موو مرقه ی تووشی هه لّ و تاوان ده بی.
مرقاهیه تی هه مووی کلێسه یه که درۆینه یه و منی دز و پیاوکۆ کلێسه یه که
راسته قینه ی مه سیحیم.» زۆر ئه سته مه ئه وه به خۆی بلّی، که کۆمه لگایه کی پر
له تاوان و دژایه تی بارودۆخی که چه توون و تایبه ت پیکدی نی. له لایه کی
دیکه وه، بیرو پای کلێسه سه باره ت به تاوان بینه به رچاوی خۆت: پیت وانیه
ده بی به پێی بارودۆخی ئه مپۆ که هینشتاش هه ر له سه ر ئه و بنه ما کۆنه
پاوه ستاوه، ئالۆگۆری به سهردا بی؟ ئه و که ره سه ی پیشه سازیه ی ئه مپۆ بۆ
به رگری کردن له کۆمه لگا به کاری دین؟ یانی ئه ندامی نه خۆش له جه سته ی
کۆمه لگا جیا ده که نه وه، وازی لیبینن و بیرۆکه ی له نوێ خولقانه وه ی مرقه و

به‌رژده‌وندی و چاره‌سەری کۆمه‌لگا و پزگار کردنی به‌ شیوه‌یه‌کی گونجاو و به‌ویژدانانه‌هه‌لێژێرن؟»

میۆسۆف په‌رییه‌ نیۆ قسه‌کانیه‌وه: «مه‌به‌ستت چییه؟ لێت تێناگه‌م. دیسان جوړیک خه‌ون و خه‌یال. شتیکی دور له‌ زه‌ین، مه‌به‌ستت له‌ شارده‌وه و شیوه‌ی شاربه‌ده‌ر کردنه‌که‌ چییه؟ ئیوان فیۆدۆروویچ پێموایه‌ تۆ ده‌ته‌وی پیمان پابوێری.»

زووسیمایا کتوپر گوتی: «به‌لێ، به‌لام ده‌زانی له‌ راستیدا ئیستا وایه‌.» هه‌موو سه‌ریان بۆ لای پیر وهرسووپاند. «ئه‌گه‌ر له‌به‌ر کلیسه‌ی مه‌سیح نه‌بوایه‌ هیچ شتیک، که‌سی تاوانباری له‌ سه‌ره‌پۆیی و بی‌به‌ندوباری پاشگه‌ز نه‌ده‌کرده‌وه و لێبوردن و پزگار کردنی راسته‌قینه‌ش پاشان له‌ ئارادا نه‌ده‌بوو. یانی هیچ شتیک جگه‌ له‌ به‌خشینی ده‌ستکرد، که‌ هه‌ر ئیستا باسی لیکرا، که‌ له‌ زۆر لایه‌نه‌وه‌ دلته‌زینه‌ و به‌خشینی راسته‌قینه‌ له‌ ئارادا نه‌ده‌بوو. ته‌نیا لێ‌خۆشبوونیک که‌ چاره‌سه‌ره‌ و ته‌نیا لێبوردنیک که‌ پاشگه‌زکه‌ره‌وه‌یه‌ و دلێ تاوانبار شاد ده‌کا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ پووی وێژدانه‌وه‌ تاوانی خۆی بناسی و ئه‌و وزه‌ شاراهیه‌ی ناخی خۆی و ده‌ده‌رخا و وه‌کاری بخا.»

میۆسۆف به‌ کونچکاوی پرسیی: «پێم‌خۆشه‌ گه‌وره‌یی بنوینی و زیاترمان بۆ پوون بکه‌یه‌وه؟»

پیر گوتی: «باشه‌، سه‌رده‌مانی زووش ته‌واوی ئه‌و حوکمی شاربه‌ده‌رکردن و دور خستنه‌وه‌ به‌ کاری گرانه‌وه‌، لێدانی قامچیش که‌سی نه‌هینایه‌وه‌ سه‌ر رێگای راست و تاوانباری بۆ کۆنتڕۆل نه‌کرا و نه‌یتوانی تاوانیش که‌مبکاته‌وه‌. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ زیاتریشی کرد. خۆ ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێنن؟ له‌ ئاکامدا هه‌مینایه‌تی کۆمه‌لگا ناپاریزری. چونکه‌ هه‌رچه‌نده‌ ئه‌ندامی ملۆزم و میمل له‌ کۆمه‌لگادا به‌ شیوه‌یه‌کی ده‌ستکرد جیا که‌یه‌ته‌وه‌ و هه‌لیگری له‌به‌ر چاو، خێرا تاوانباریکی دیکه‌ و زۆرجار دوو که‌سی دیکه‌ جیگاکه‌ی پر ده‌که‌نه‌وه‌. ئه‌گه‌ر شتیک پارێزگاری له‌ کۆمه‌لگا بکا، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌رده‌می ئێمه‌شدا تاوانبار جاریکی دیکه‌ له‌دایکه‌بێته‌وه‌ و ده‌ست به‌ کار ده‌بێته‌وه‌. ته‌نیا

یاسای مه‌سیح ده‌توانی له وێژدانی ئەودا جی بکاته‌وه و ته‌نیا به ناسینی
 تاوانه‌کانی له پله و پایه‌ی کۆرێکی کۆمه‌لگای مه‌سیحیدا - یانی کلێسه‌یه که
 تاوانه‌کانی ده‌ره‌ق به کۆمه‌لگا - یانی ده‌ره‌ق به کلێسه - پێده‌ناسینی. ئەوه‌یه
 که تاوانباری ئەم‌ڕۆ تێده‌گا که ده‌ره‌ق به کلێسه تاوانی کردووه، نه‌ک
 ده‌ره‌ق به حکومه‌ت. ئەگەر کۆمه‌لگاش وه‌ک کلێسه ده‌سه‌لاتی بووبوویه،
 ئەو کاته ده‌یزانی کێ له دوورده‌په‌ریزی و په‌ریوه‌یی بگێڕێته‌وه و دیسان
 به‌خۆی په‌یوه‌ند بداته‌وه. ئیستا له کلێسه‌دا له‌به‌ر نه‌بوونی ده‌سه‌لاتی
 راسته‌قینه، جگه له ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا سه‌پاندنی حوکمی ئەخلاق، به‌مه‌یلی
 خۆیان له تاوانباران خۆش ده‌بن و هیچ سزایه‌کیان به‌سه‌ردا ناده‌ن، ته‌نیا
 پێداگری له سه‌ر ئامۆژگارییه‌کی باو‌کانه ده‌کهن. جگه له‌وه‌ش، هه‌ڵده‌ده‌ن
 هه‌موو فه‌رز و دابه‌کانی مه‌سیحی فێری تاوانبار بکه‌ن و ڕێگای پێده‌ده‌ن له
 پێوره‌سمی ئاینیدا به‌شداریبکا. له خێر و خیرات به‌شی ده‌ده‌ن و وه‌ک دیلیک
 هه‌ڵسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ده‌کهن، نه‌ک تاوانبار. خوداش ده‌زانی تاوانبار چیی به
 سه‌ر ده‌هات ئەگەر له کۆمه‌لگای مه‌سیحی - یانی کلێسه‌ش - ده‌ریان بکرایه،
 جا ئەگەر یاسای کۆمه‌لایه‌تی شاربه‌ده‌ری بکرایه، ده‌بوو چی بکا؟ ئەگەر
 کلێسه‌ش به سزادان وه‌ک ئاکامی راسته‌وخۆی یاسای دنیایی له تاوانی
 خۆش بوایه؟ ئیتر هیوا‌برای له‌وه ناخۆش‌تر هه‌ر نه‌بوو. لانیکه‌م بۆ
 تاوانبارانی ڕووسی، چونکه تاوانبارانی ڕووسی هه‌روا خاوه‌ن ئیمانن.
 ئەگه‌رچی ده‌شزانی، له‌وانه‌یه ڕووداوێکی سامناک بقه‌ومێ، ڕه‌نگه‌ دلێ
 ناهومی‌دی تاوانبار ئیمانی پێنه‌مینن جا ئەو کاته چیی به سه‌ر دێ؟ به‌لام
 کلێسه وه‌ک دایکێکی دڵسو‌ز و دڵ‌و‌غان، خۆی له به‌خشینی لانا‌دا، چونکه
 تاوانبار له لایه‌ن یاسای مه‌ده‌نییه‌وه به سه‌ختی سزا دراوه و ده‌بی لانیکه‌م
 که‌سیک ببێ به‌زه‌ییی پێیدا بی. کلێسه له سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه، خۆی
 ڕاده‌گرێ و حکمه‌که‌شی ته‌نیا حوکمێکه که داگری هه‌قیقه‌ته. بۆیه‌ش له
 ڕوانگه‌ی زانستی و ئەخلاقیه‌وه ناتوانی له‌گه‌ڵ هیچ حوکمێکی دیکه، ته‌نانه‌ت
 به شیوه‌ی سازشتیکی کاتی، یه‌ک بگێڕێته‌وه. که‌وايه له‌و باره‌وه ناتوانی تیکه‌ڵ

به هیچ جوره پهمانیك ببی. دهلین تاوانباری بیانی توبه ناکهن. چونکه ئایینه‌کانی سه‌رده‌م وای هانده‌دهن که تاوانه‌که‌ی تاوان نییه، به‌لکو ته‌نیا دژ کرده‌وه‌یه‌که له ههمبهر دهسه‌لاتیکی زالمانه‌دا. کومه‌لگا به وزه‌یه‌که‌وه که به شیوه‌ی دهستکرد به سه‌ریدا زالدیه‌بی، به یه‌کجاری ته‌ره‌ی دهکات و (لانیکه‌م له فه‌رنگ له‌خویانه‌وه وا دهلین) ئهم شاربه‌دهر بوونه‌شیان له‌گه‌ل قین و بیزاری و له‌بیر چوونه‌وه و ئه‌وپه‌ری سه‌رساردی، وهک چاره‌نووسی «غایی» برای خه‌تاکار، به‌ره‌وو‌پوو ده‌بی. به‌و پئییه ههموو شتیك به‌بی دهست‌تیوه‌ردانی دلسۆزانه‌ی کلیسه به‌پێوه ده‌چی، چونکه له زۆر لایه‌نه‌وه له‌وئ کلیسه له ئارادا نییه. بۆیه ههرچه‌ند پیاوانی ئایینی و کۆشک و باله‌خانه‌ی به‌شکوی کلیسه ماونه‌ته‌وه، هه‌ولیشیان داوه. له زۆر زووه‌وه کلیسه له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌رئ پاگوین و به ناوی حکومه‌ت به‌رزی که‌نه‌وه و به ته‌واوی ئالوگۆپی به‌سه‌ردا بینن. لانیکه‌م له‌و ولاتانه‌ی که ئایینیکی نویتریان هه‌یه، وایه. به‌لام له پۆم هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر له‌جیاتی کلیسه، حکومه‌تیان راگه‌یاند، ههر بۆیه تاوانبار له بوونه ئه‌ندامی کلیسه ئاگادار نییه و هیوابراو ده‌بی. ئه‌گه‌ر بگه‌رپێته‌وه کومه‌لگا، زۆرجار له‌گه‌ل رق و بیزاری به‌ره‌و پوو ده‌بی و کومه‌لگا ته‌ره‌ی ده‌کا. خۆتان ده‌توانن رای خۆتان ده‌ربهرن که داهاتوو چۆن ده‌بی. له زۆر لایه‌نه‌وه وا ده‌نوینی که ئیمه‌ش واین، به‌لام جیاوازی له‌وه‌دایه که جگه له یاساوپرسیای دادگا، کلیسه‌شمان هه‌یه که تاوانبار وهک کۆپی خۆشه‌ویستی خۆی چاو لێده‌کا و پێوه‌ندی له‌گه‌ل ناپسینن. بێجگه له‌وه‌ش حوکمی کلیسه هه‌روا به‌رده‌وام ده‌بی، ئه‌گه‌رچی ته‌نیا وهک بیروکه‌یه‌ک وایه و ئیتر به‌کرده‌وه بوونی نییه، بۆیه وهک خه‌ونیکی شیرین بۆ داهاتوو زیندوو و بیگومان، تاوانبار له ناخی خۆیدا له‌و غه‌ریزه‌یه ده‌گا و ئه‌وه‌ی ئیستا لێره‌ش باسکرا هه‌مووی راسته. یانی ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی کلیسه‌ی به‌خۆیه‌وه بگرتایه، حوکمی کلیسه‌ش له سه‌ر تاوانبار شوینی دادنا و له‌وانه‌بوو تاوان و سه‌رپێچیش ئه‌وه‌نده که‌م بێته‌وه جیگای باوه‌ر نه‌بی. شکیشی تیدا نییه کلیسه له‌وه‌به‌ولاوه به‌چاویکی دیکه

تەماشای تاوان و تاوانباری دەکرد و بۆ هێتانهوهی شار بەدەرکراوهکان و لە بەند کردنی ئەوانەى شەڕ و گیرەشیوینی دەکەن، تا ڕادهیهکی زۆر سەر دەکەوت و ژيانیکی تازەى بۆ شکستخواردووکان دابین دەکرد.» باوه زووسىما بە پێکەنینهوه گوتى: «راسته کۆمه‌لگای مه‌سیحی ئیستا ئاماده نیه و تهنیا پشتی به‌ حه‌وت م‌رو‌فی عادل به‌ستووه، به‌لام به‌و پێیه‌ی که کۆمه‌لگا قه‌ت م‌رو‌فی عادلی لینابری، به‌هیواين کۆمه‌لگای تارا‌دیه‌ک بی‌ئيمان به‌ره‌و خووخده و باوه‌ریکی کلیسه‌ی و جیهانی ڕاده‌ين و ده‌سه‌لاته‌که‌شی هه‌روا به‌رز و خۆراگر بمی‌نیته‌وه. هه‌روا ده‌بی! هه‌روا ده‌بی! چونکه زه‌مانی دنیا ئاخ‌ر بون، - که‌خودا وایداناوه - نابێ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دلاودلی لێکه‌ين، له‌به‌ر ئەوه‌ی ڕازی زه‌مان له‌حیکمه‌تی خودا دایه و له‌ ڕوانگه‌ی عه‌شقی ئەودایه. ئەوه‌ش به‌ پێوانه‌ی م‌رو‌ف زۆر دوور ده‌نوینی، به‌لام ئەوه له‌به‌ر ده‌ستی وىست و ده‌سه‌لاتی خودا دایه و هه‌ر کات و ساتیک له‌وانه‌یه به‌قه‌ومى. هه‌روا ده‌بی! هه‌روا ده‌بی!»

باوه پاسیى زۆر به‌ دلپاکى و ڕیزه‌وه دووپاتى کرده‌وه: «هه‌ر واده‌بی! هه‌ر واده‌بی!»

میۆسۆف هه‌لیدایه و به‌ ڕقینکی شاراووه گوتى: «سه‌یره، زۆر سه‌یره!»
 باوه یوسف به‌ له‌سه‌ره‌خۆی گوتى: «به‌ بر‌واى تۆ چی سه‌یره؟»
 میۆسۆف له‌پ‌ر گ‌و‌راندی: «ئ‌وه ئ‌یت‌ر له‌گه‌ل عه‌قل یه‌ک ناگریت‌ه‌وه، که‌ حکومه‌ت له‌ نیو بچى و کلیسه به‌ ده‌سه‌لات بگا. ئ‌ولترامۆنتانيسم ه‌یچ، ئ‌ولترامۆنتانيسمى گه‌وره‌شه! له‌وپه‌رى خه‌ون و خه‌یالى پاپ گ‌ریگ‌ورى حه‌وته‌مه‌ویه!»

باوه پاسیى به‌ تور‌ه‌یى گوتى: «زۆر به‌پێچه‌وانه‌ لێکی ده‌ده‌یه‌وه. چاو لێکه، کلیسه ڕ‌واله‌تى حکومه‌ت ناگ‌و‌رێ. له‌ کلیسه‌ی ڕ‌ۆم وا ده‌لێن و ئەو خه‌ون و خه‌یاله‌یان له‌ سەر دایه. ئەوه ئ‌یت‌ر سی‌ته‌مین وه‌سو‌ه‌سه‌ی شه‌یتانه^{١٢}، به‌پێچه‌وانه‌ حکومه‌ت ڕ‌واله‌تى کلیسه ده‌گ‌و‌رێ، سەر ده‌که‌وی‌ت و

سەرتاسەرى جىھان دادەگرى. ئەوئەش راست بە پىچەوانەى ئولترامونتائىسم و پىاوانى ئايىنىي رۆم و لىكدانەوئەى ئىوئەى و تەنیا چارەنووسىكى پېر شىكۆيە كە بۆ كلىسەى كاتولىك بېردراوئەوئەى و ئەو ئەستېرەيەش لە رۆژەلەوئەى هەلدى!»

مىۆسۆف قىت و مانادار و بىدەنگ دانىشتىبوو. قەلەفەتى قورساخىيەكى تايىبەتى پىوئە ديار بوو. بىزەيەكى پېر لە پۆز و ھەوا لە سەر لىوى بوو. ئالىووشا بە دلەكوتىوئە لىنى دەرۋانى و لە تاوى ئەو قىسانە لە ناخەوئە ھەلەچۆقا، لە پېر چاوى بە راكىتىن كەوت لەلەى دەرگاكوئە لە سەر جىيى خۆى راوئەستابوو، گوئى شىلكرىبوو و بە وردى چاوى بە كۆرەكەدا دەرگىرا. بەلام بە رەنگە ھەلېزىكاوئەكەيدا بۆى دەرەكەوت، ئەوئەش دلى كەوتوتە قرت و فرت و دەشيزانى ھۆى دلەخورپەكەى چىيە.

مىۆسۆف بە لووتبەرزى و ھەوايەكەوئە گوتى: «براكانم، ئىزىنم بىدەن شىتىكتان بۆ بگىرەمەوئە. چەن سال لەمەوئەى، راست دواى كودەتاي دىسامبىر^{۱۳}، خوداواراستان لە پارىس چووم بۆ دىدەنىي كەسايەتییەكى دەستپۆيشتووى دەوئەت. لە مالى ئەوان مرقۆئىكى زۆر سەيرم دى. ئەو كابرايە بەراستى سىخوئەبوو، بەلكو سەركرەدى دەستەيەك سىخوئە سىياسى بوو - پلە و پاىيەكى باشى ھەبوو و تارادەيەك دەسەلاتدار بوو. كونچكاوى واى لىكرەم دەرەفەتى ئاخافتن لەكىس نەدەم و چونكە وەك مىوان نەھاتىبوو، بەلكو وەك فەرمانبەرئىكى ژىردەست ھەوالىكى تايىبەتى ھىنابوو، بەو پىيەش كە بۆى دەرەكەوت لە لاىەن بەرپرسەكەيەوئە رېزىم لىگىراوئە، واى نواند كە بى پەرە قسە دەكا، ھەلەتە تارادەيەك. دەرەى بلىن پىاويكى بەئەدەب بوو. ئەو جۆرەى كە فەرەنسى دەزانن بەئەدەب بن، بەتايىبەت دەرەق بە غەربان. بەلام من بە جوانى لە قسەكانى دەگەيشتم. باسى شۆرشىگىرانى سۆسىاليستى دەكرە، كە ئەو كاتە دادگايىيان كرەوون. زۆرى لە سەر نارپۆم و بە سەر

13- دووھەمى دىسامبىر ۱۸۵۱ لوىيى ناپىليۆن دەوئەتى فەرەنساى رەووخاند و خۆى سالى دوايى

بوو بە ئىمپېراتور.

پوخته‌ی مشتومر ه‌که‌دا تیده‌په‌رم، ئه‌و کابرایه له کاتی قسه‌کانیدا شتیکی سهیری له دهم دهرچوو که گیرانه‌وه‌ی ئه‌و وتهیه له‌م کورده‌دا به‌جییه، گوتی: «له‌و سۆسیالیست و ئانارشییست و بی‌دینانه‌باکمان نییه، بۆ ساتیکیش چاویان لئ غافل ناکه‌ین و له کاروباریان ئاگادارین. به‌لام له نیوان ئه‌واندا چهن که‌سی سه‌یر ه‌ن که ئیمانیا‌ن به‌خودا هه‌یه و مه‌سیحین، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا سۆسیالیستی‌شن. له‌و جووره‌ مرو‌فانه‌ زۆر ده‌ترسین. که‌سانیکی مه‌ترسی‌دارن. پیاو ده‌بی زیاتر له‌ سۆسیالیستی مه‌سیحی بترسی نه‌ک سۆسیالیستی بی‌دین.» له‌و کاته‌دا زۆر سه‌رنجی راکیشام و ئیستا له‌ ناکاو ئه‌و قسانه‌م وه‌بیر هاته‌وه‌.»

باوه‌ پاییسی، بی‌ئه‌وه‌ی قه‌راغی لیبکیشی گوتی: «وته‌کانی ئه‌و له‌گه‌ل ه‌ی ئیمه‌ هه‌لده‌سه‌نگینی و به‌ چاوی سۆسیالیستی‌ش ته‌ماشای ئیمه‌ ده‌که‌ی؟» به‌لام به‌رله‌وه‌ی پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ بیر له‌ وه‌لام بکاته‌وه‌، دهرگا کرایه‌وه‌ و دیمیتری فیودۆرۆویچ، که‌ هه‌تا ئه‌و کاته‌ چاوه‌پوانی بوون، هاته‌ ژووری. له‌راستیدا ئیتر به‌هیوای هاتنی نه‌بوون، هاته‌که‌ی له‌پریکدا بۆ ساتیک تووشی سه‌رسوپمانی کردن.

(۱)

بۆ مروتىكى ناوا زىندوو؟

دىمىترى فىودورۇويچ، لاويكى بىست و ھەشت سالانە بوو. قەلەفەتتىكى دەستە و لەبارى ھەبوو كە زياتر لە تەمەنى خۇى ديارى دەدا. پياوانەى دەنوند و توانا و ھىزىكى زورى پىنۋە ديار بوو. لەگەل ئەو ھەشتا، ناساخيەك بە پوخسارىيەو ديار بوو. دەموچاۋ بارىك و پوومەتى تىكقوپاۋ و پەنگى زەردەھلەراپوۋ. چاۋى پەش و تا رادەيەك گەورە و زەق نىشاندەرى و رەو خۇراگرى بوو، بەلام نىگاي لىۋرپىژ بوو لە گومان و نەپنى. تەنانەت لە شۋىننىكا كە توۋرە دەبوو و بە رەو ھەقىقەتە كەرد، چاۋى لەگەل ھالۋالبالدا يەكى نەدەگرتەو و شتىكى دىكە بە سەرنج و پوخسارىيەو ديار بوو. ئەو كەسانەى لەگەل دەكەۋتتە قسە، ھىندى جار دەيانگوت: «پوون نىيە بىر لە چى دەكاتەو». ئەو كەسانەى كە ھالەتتىكى پەرۋش و ھەبووسىيان لە چاۋىدا دەدى، سەريان لە پىكەنىنە كتۈپرەكەى سوۋر دەما، چونكە ھەر لەو كاتەدا كە چاۋى خەمىن و پەشنىۋ ديار بوو، پىكەنىنەكەى نىشاندەرى بىر و خەيالى شادانە بوو. لەگەل ئەو ھەشتا جۇرىك شىۋاۋى بە ئەدگار يەو ديار بوو كە لەم كاتەدا تىگەيشتنەكەى ئاسان بوو. ھەموو ئاگادارى ژيانى پەر لە چەرمەسەرى و تەنگرەى بوون، دەيانزانى لەگەل باۋكى لە سەر پارە نىۋانىيان تىكچۈۋە و توۋشى كىشە ھاتوون. ھەر بۇيە لە نىۋ شاردە سەربەردەى شەر و كىشەى باۋك و كۈر بوۋبوۋە بىشتە خۇشەكە. لە راستىدا دىمىترى خۇوخدەيەكى ئالەتتى بوو و مروتىكى توۋرە و توند تەبىئەت بوو، «بە زەينىكى كز و ناتەكوۋزەو» ھەر ئەو جۇرەى كە كاشالىنىكۋ سەروكى دادگا كەمان لە كۆرپىكا ۋەسفىكرد.

بالتەيەكى دريژ و قۆچەدارى لەبەردا بوو. دەستکێشى ڕەشى لە دەست کردبوو و کلاویکی تاسەیی بە دەستەوه بوو. لەبەر ئەوەى تازە لە ئەرتەش ھاتبوو دەرى سەمىلى وەك خۆى مابوو و ڕیشى تاشرابوو. تووگەسەرە خورماییەكەى كورت کردبوو و لە سەر لاجانگى بۆ پێشەوه داى ھێنابوو. وەك پیاویكى ئەرتەشى ھەنگاوى قورس و قايمى ھەلدینایەوه. لەبەر دادگاگەدا تۆزىك لە جىيى خۆى ڕاوەستا، چاویكى بە دانیشتوانى كۆرەكەدا گێرا و راست ڕۆيى بۆ لاى پیرى كلیسە، چونكە دەیزانى ئەو خانەخوێیە. بە ڕیزەوه كرنۆشیكى بۆ برد و داواى لێكرد تەقدیسی بكا. باوه زووسىما، لە سەر كورسیلەكەى ھەستا و دەستى بە سەرىدا ھێنا. دیمىترى فێدۆرۆویچ بە حورمەتەوه دەستى پیرى ماچكرد و بە ناقلیلیەكى نزیك بە توورە بوونەوه گوتى:

- لەوەى كە چاوەڕوانم ڕاگرتن، بە گەورەیی خۆتان بمبوورن، بەلام ئیسمىر دیاكۆف نۆكەرى نێردراوى باوكم، لە وەلامى پرسىارى مندا، دوو جار بە لەبزیكى خاترجەمانەوه گوتى كاتى دیدار سەعات یەكە. ئیستاش ئەوه دەبینم...

پیرى كلیسە گوتى: «خۆت نارەحەت مەكە، قەیدى ناكە. تۆزى درەنگ ھاتووى، گرینگ نییە...»

- سپاستان دەكەم و چاوەڕوانى ئەو دڵقانییەى ئێمە ھەر دەكرد.»
دیمىترى فێدۆرۆویچ دواى ئەو قسەى جارێكى تر كرنۆشى بۆ بردەوه. پاشان ڕوویكردە باوكى و بە ڕیز و حورمەتێكى زۆرەوه كرنۆشیكى بۆ ئەویش برد. دیاربوو لە پێشدا ئەوەى لەبەر چاوە گرتوو، چونكە بەوپەرى نەوەشەییەوه كرنۆشیكى برد و دەرکەوت كە بە ئەركى خۆى دەزانى ڕیز و پێزانینی دەرھەق بە باوكى نیشاندا و فێدۆر پاولوویچ ئەگەرچى غافلگیر بوو، خۆى شلۆئ نەكرد. لە وەلامى كرنۆشى كۆرەكەیدا لە سەر كورسیلەكەى ھەستا و وەك ئەو كرنۆشیكى پڕ لە ڕیزی بۆ برد. لەپەر ئەدگارێكى قورساخ و وشكى بەخۆیەوه گرت و پووى خۆى تال و دزیو

کرد. دیمیتري سلاوی له يه کي يه کی دانیشتونان کرد و بی ئه وهی زمانی بگهړی، به هه نځاوی قورس و قایم به ره و په نجیره که پوښت و له سهر ئه و کورسیله به تاله ی نژیک باوه پایسی دانیش. خو ی بؤ پېشه وه نووشتانده وه و ئاماده ی بیستنی مشومړیک بوو که به سهریدا که وتبوو.

نژیکه ی دوو دهقیقه ده بوو دیمیتري فیودوروویچ وه ژورور که وتبوو، که دمه ته قی دهستی پیکرده وه. به لام ئه مجاره میو سؤف، وه لامی پرسپاری پیداکرانه و تاراده ی که تووړه ی باوه پایسی به شتیکی بی بایخ زانی و به پروو هه لمالدراوییه کی به ئه ده بانه وه گوتی: «ئیزن بدن له خیری ئه و باسه بگوزهریم. پرسپاره که شتان پرسپاریکی زور ناسکه. ئیوان فیودوروویچ خه ریکه پیمان پیده که نی. رهنگه له و بواره دا قسه یه کی بؤ گوتن پی بی. له و پېرسه.»

ئیوان فیودوروویچ هه لیدایه: «قسه یه کی تایبه تیم نییه، جگه له عه رزیکی چکوله. ئازادیخوازانی فه رهنګ به گشتی و ته نانه ت ئازادیخوازانی بی ئه زموونی خو شمان، ئاکامی کو تایبی سؤسیالیسم زور جار له گه ل ئاکامی کو تایبی مه سیحیه ت تیکه لده که ن. هه لبت ئه و به ئاکام گه یشتنه نه زانانه یه ش دیارده یه کی به رچاوه. به لام جگه له ئازادیخوازان و بی ئه زموونان، پؤلیسه کانیش - مه به ستم پؤلیسی فه رهنګه - وادیاره له زور لایه نه وه سؤسیالیسم و مه سیحیه ت لیکناکه نه وه. پیووتیز ئه لکساندروویچ قسه که ی ئیوه ش تاراده ی که راسته.»

پیووتیز ئه لکساندروویچ میو سؤف جاریکی دیکه گوتی: «تکاتان لیده که م با ئه و باسه به یه کجاری وه لاننن. له حیاتی ئه وه، برایان، باسیکی زور جی سهرنج و تاراده ی که نمونه له و ئیوان فیودوروویچ تان بؤ ده گیرمه وه. هه ر پینچ رۆژ له مه و بهر لیره له کوریکدا، که زور به ی دانیشتونانی ژن بوون، زور به جیدی گوتی له ته وای دنیا دا شتیک نییه که مروف و لیک جیرانه که ی خو ی خو ش بوئ، له سروشتیشدا یاسایه کی نییه که مروف به ره و خو شه ویستی مرو فایه تی په لکیش بکا و ئه و خو شه ویستی به کاته ئه رکی

سەرشارنى. ئەگەر تا ئىستا لە سەر زەوى ئەوينىك بووبى، تايبەت بە ياساى سىروشتى نەبوو، بەلكو بەو ھۆيەو ھوو بەو مەركەزىيەتەكان ئىمانيان بە زىندوو بوونەو ھوو. ئىوان فىئودور ۋويچ گوتىشى تەواوى ياساى سىروشت لە ئيمان بە زىندوو بوونەو ھەدا كۆ بۆتەو و ئەگەر بىر يار بى ئيمان بە زىندوو بوونەو لە مەركەزدا نەمىنى، نەك ھەر ئەوين بەلكو ھەموو جۆرە وزەيەكى زىندوو پارگى ژيانى دنيا بەيەكجارى لە بىخ و پىشەو و شەكەبى. لەگەل ئەو ھەدا رەوشتى دژە ئەخلاقى پەرە دەستىنى و ھەموو شەكەبى، تەنەتەت خواردنى گۆشتى مەركەزى ئازاد دەبى. تازە ئەو ھەدا ھەموو مەسەلەكە نىيە. ئەو و تارەكەى بەو كۆتايى پى ھىنا كە بۆ ھەر كەسەى، وەك خۆمان، كە ئىمانى بە خودا، يان زىندوو بوونەو نىيە، پىيوايە ياساى ئەخلاقى سىروشت دەبى لەرپە بە دژى ياسا ئىيىنىيەكەى پىشوو ئالوگۆرى بەسەردا بى و خۆ پەرستى، تەنەتەت ھەتا رادەى تاوان، نەك ھەر ئازاد بەلكو تەنەتەت وەك سازندەيەكى ناچار و زۆر زانايانە و بەشەپەفانەى ئەو بارودۆخە بناسرى؟ برايان! لەم دژايەتییەو سەبارەت بە ھەموو بىروراپ لىك دژەكانى ئىوان فىئودور ۋويچى دۆستمان ناو بژيانى بكن.

دىمىترى فىئودور ۋويچ لەپەر گوراندى: «بمبورن، ئەگەر راستم بىستى و لىنى ھالى بووبىتم، بۆ ھەر بىدينىك، تاوان نەك ئازادە بەلكو وەك سازندەيەكى ناچار و زۆر زانايانەى بارودۆخى ئەو دەبى بناسرى! وايە يان نا؟»

باوہ پايسى گوتى: «راست وايە.»

- ئەو ھەمان لەبىر ناچى.

دىمىترى فىئودور ۋويچ دواى گوتنى ئەو رەستەيە، كۆپەر وەك چۆن دەستى كرد بە قەسەكردن ئاواش سكوت بوو. بۆيە ھەموويان كۆنچەكوانە چاويان تىبرى.

پىرى كلىسە لە ناكاو لە ئىوان فىئودور ۋويچى پرسى: «يانى بىرواى ئىوہ سەبارەت بە ئاكامى لەنىوچوونى ئيمان بە زىندوو بوونەو، لە راستيدا وايە؟»

- بەللى. باسەكەي من ھەر لە سەر ئەو تەوھرىە بوو. ئەگەر زىندووبوونەوہ نہيى زانست و گەورەييش نابى.

- ئەگەر باوہرەت بەو وتەيە ھەبى بەختەوہرى. دەنا زۆر چارەپرەشى.

ئىوان فيۇدورۋويچ بە بزەيەكەوہ پرسىي: «بۆ چارەپرەش؟»

- چونكە زۆر ويەدەچى ئيمانەت نہيى بە ھەرمانى پۇج و ھەروہا ئەوہى لە وتارەكەتدا سەبارەت بە دەسەلاتى كليسە نووسىوتە.

ئىوان فيۇدورۋويچ پەنگى ھەلەزپكا و بە شيۋەيەكى كوتوپر و سەير دانى پيانا: «پەنگە ھەق بە ئىوہ بى!... بەلام بە تەواوى بەراستم بوو.»

- يانى گالەتە نەدەكرد. وايە؟ بەلام پرسىيار ھەروا ميشتەك دەكۆلى و بى وەلام ماوہتەوہ. بەلام شەھيد پىي خۆشە ھيئەت جار بە ھىوابراوى زەينى خوى بە جيگايەكى ديكەوہ خەرىك بكا. دەللى ھىوابراوييەكە خوى بەرەو ئەو لايەى دەكىشى. تۆش لەو ھىوا براييەتدا، زەينى خۆت بە وتار و باسوخواسەوہ خەرىك دەكەي. ئەگەرچى ئيمانەت بە وتار و باسەكانى خۆت نىيە و بە دللىكى پر لە ژانەوہ بۆيان دەگرژييتەوہ... وەلامى ئەو پرسىيارەت نەداوہتەوہ و خەمى گەورەى تۆش ئەوہيە چونكە بۆ وەلام داماوى.

ئىوان فيۇدورۋويچ كە بەو بزە ويشك و سەرەوہ ھەروا لە پىرى دەروانى، بە سەرسورمانەوہ پرسىي: «ئەرى دەتوانم وەلامى بدەمەوہ؟ ئەويش بە ويستى خۆم؟»

- ئەگەر نەتوانى بە ويستى خۆت وەلامى بدەيەوہ، ھىچ كاتى بە ناچارىش ناتوانى. خۆت دەزانى ئەوہ تاييەتمەندىي دللى تويە و ھەموو پەنجان و دل ئيشانەكانىش بە ھۆى ئەوہوہيە. بەلام سپاس بۆ خدا كە دللىكى گەورەى بە تۆ داوہ، كە جيگاي ئەو ئازارانەى تيدا دەبيتەوہ و شويىنى بۆ بىرکردنەوہ و گەران بە دواى شتى چاكتر و گەورەتردا ھەيە، چونكە ھەوارگەى ئيمە لە ئاسمانەكانە. خدا بكا دللى تۆ لەم دنيايەدا بە وەلامى خوى بگا و خدا ريگات بۆ متفەرك و پىرۆز بكا.

پیر دەستی ھەلینا و ئەگەر ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەلنەستایەتە سەرپێ، دەیویست ھەر لەویو ھاچی بکیشی و تەقدیسی بکات. بەلام ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەستا و چوو بۆلای پیر و دەستی ماچکرد و داوای لیکرد تەقدیسی بکا. پاشان بە بیدەنگی گەرایەو و لە سەر جیگاکی خۆی دانیشتەو. روخساری جوریک خۆگرتن و سوور ھەلگەپانی پیاوانی پێو دیار بوو. ئەو کردەوێ و ھەموو وتەکانی پێشووی کە لە ئیوان فیۆدۆرۆویچ نەدەوێشایەو، دانیشتوانی کۆرەکی تووشی سەرسوورمان کرد و بۆ ماوێھەک ورتەیان لێو نەھات. روخساری ئالیووشاش جوریک ترس و ھەراسانی پێو دیاربوو. بەلام میۆسۆف، لەپڕ شانی ھەلنەکاند و ھەر ئەو کاتە فیۆدۆر پاولوویچ ھەستا سەر پێ و ئاماژەی بە ئیوانی کۆری کرد و گۆراندی:

— ئەی ھەزەرەتی پیری پیرۆز، ئەو کۆری منە، جگەرگۆشەیی خۆشەوێستمە! ئەو «کاریل مۆر»^{۱۴}ی ئەرکناس و دلپاکی منە. بەلام ئەم کۆرەیان کە تازە ھاووە، یانی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، کە تکتان لیدەکەم سەبارەت بە ئەو حوکم دەرکەن، «فرانتیس مۆر»ی ئەرکنەناس و دلپەقە. منیش «فون مۆر»ی فەرمانرەوام! حوکم دەرکە و پزگارمان کە! جگە لەوێش چاوەروانی دوعا و پیشوێژیەکانی ئێوەین!

پیر بە دەنگیکی لەرزۆک و ماندوو وەلامی دایەو: «قەشمەرچارپی وەلانی جا قسە بکە، ئێتر دەست لە ناوێتکە ھەلدان لە ئەندامی بنەمالەکەت ھەلگرە.» دیاربوو ھەرچەندە شەکەتتر بێ، ھێز و توانای خۆ لە کەمی دەدا.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ بە قەلسی دەنگی ھەلینا: «کاتی ھاتم بۆ ئێرە، چاوەروانی ئەو قەشمەرچارپیەم دەکرد!» ئەویش وەک باوکی ھەستا سەر پێ و پیری کردە بەر دەنگی خۆی و درێژەیی بە قسەکانی دا: «ئەی باوکی بەرێز! ببوو. من خۆیندەوار نیم. ناشزانم بە شیوەیەکی شیاو لەگەڵتاندا

14- کاریل مۆر و فرانتیس مۆر دوو پالەوانی شانۆی «چەتەکان»ن نووسراوی شیللێر، کە یەکیان دلپاک و ئەوی دیکەیان دلپەش، باوکیشیان فون مۆر پیاویکی زالم و بێبەزەیی و خۆنخۆر بوو.

بدویم، به لّام کلاوت چۆته سهر و نه ده بوو به هيچ شيو هيهک پيگای
 ئيمه ومانان بدهی بۆ حوجره کهته. ئابروو تکان و شوور هيبی ليده که و يته وه.
 ههر ئه وهی باوکم دهيه وي. ئه و دهيه وي ئابرووی بنه ماله که مان بيا. ته نيا
 خو شى ده زانی بۆ وا دهکا. ئه و له خوړا هيچ کار يک ناکا. پيموايه ده زانم
 ئه مجاره ش بۆ...»

فيودور پاولوويچ قسه که ی پي بری: «هه موويان سهر کو نه م ده که ن،
 هه موويان! ئه و پيووتير ئه لکساندروويچ ش وهک ئه وان سهر کو نه م دهکا.» له
 ناکاو روويکرده ميؤسؤف و ئه گه رچی ميؤسؤف پي وانه بوو ده توانی
 قسه که ی پي بيري، گوتی: «پيووتير ئه لکساندروويچ توش سهر کو نه ت
 کردووم، ئه ري! هه موويان به وه م تاوانبار ده که ن که پاره ی مندا له کانم له نيو
 که وشه کاندا شار دۆته وه و گزه م ليکردوون. کلاوم ناوته سهر يان. به لّام
 خو دادگا هه يه! ديميتري فيودورويچ له وي له رووی يادداشت و نامه و
 گريبه سته کانتته وه موو به موو بۆت حيساب ده که ن که چه ندت پاره بووه،
 چه ندت خه رجکردووه و چه ندت بۆ ماوته وه. بۆ پيووتير ئه لکساندروويچ له
 حوکم ده ترسی؟ چونکه ديميتري فيودورويچ ناناسی. چونکه هه موويان
 دژي منن. ئيستاش ديميتري فيودورويچ به من قه رزداره، ئه ويش خو که م
 نيه، هه زاران رۆبله. ده وسيه و گريبه ستي نوو سراوهم هه يه. که ئاوری
 کلاوچيه تي و فيل و ته له که کانی شاری داگرتووه، ئه و شاره ی که جاران
 ته شريفی له وي بوو. چه ن جار به هه زار و دوو هه زار رۆبلی بۆ کچيکی به
 ئابروو خه رجکردووه. جه نابی ديميتري فيودورويچ، موو به موو ئاگاداری
 هه موو شتيکتيم. ئه وه ش ده سه لمينم.... باوکی پيرۆز، باوه ر ده که ی دلی
 ئابروو دارترين خاتوونی جوان و نه جي م زاده ی خستۆته داوه وه، کچی
 سهر هه نگيکی ئازاو به جه رگه، سهر هه نگيک که پيشتر سهرۆکی ده سته که يان
 بووه و که سيکه که شانازی و پله و پايه ی زۆری وه ده سته يناوه و «نيشانه ی
 ئانا» به سينگه وه بووه. به ليئنی زه ماوه ندي به کچه داو له ئه رته ش هاته
 ده ري. ئه و کچه به سته زمانه ئيستا بيکه س و بيده ر ليده يه و ده زگيرانيه تي،

به لّام بهر لهو کچه، چاوی به دواى جادووبازیکهوه بووه، هرچهنده ئه و ژنه موقوربازه مارهکراوى که سیکى تر بووه، به لّام بیریکى ئازاديوخوانه ی هیه و وهک قه لایهک وایه که به ئاسانى دهستی به سهردا ناگیرى، چونکه خوى به ژنیکی پاکداوین و به ناموس دهزانى. ئه رى، حه زره تی پیر! ئه و ژنیکی به ئیمانه و ئیستا دیمیتري فیودوروویچ دهیه وى درگای ئه و قه لایه به کلیکی زیړین بکاته وه. هر له بهر ئه وه شه ئه وهنده به پروی مندا هه لده شاخى و له گه ل ئه وه ی هه زاران رۆبلى له رپی ئه و ژنه تیوه جادووبازهدا داناوه، دهیه وى پاره له من وه رگرى. بۆ ئه و کاره ی به رده وام خه ریکى قه رز و قوله یه. پیت وایه له کى قه رز دهکا؟ بیلیم! میتیا؟!»

دیمیتري فیودوروویچ گوراندی: «بیدهنگ به! راوهسته با من برۆم. ناویری له لای من ناوی کچیکی پاک و به ئابروو له که دار بکه ی! وته ی تو بۆ ئه و شووره یی و نه نگه و من ئیزنى ئه وه ت ناده می!»
که وتبووه هه ناسه برکى.

فیودور پاولوویچ فرمیسیک له چاوی داوه رى و وهک شیّت و هار نه راندی: «میتیا! میتیا! مه گین ته قدیسی حه زره تی پیر لای تو بایه خى نییه؟ ئه گه ر تووک و نزات لیتکه م، ده لى چی؟»

دیمیتري فیودوروویچ به توو په یییه وه گوتى: «ئه ی ماستاوکه رى بی شه رم!»

ئه وه به باوکى خوى ده لى! به باوکى خوى! ده بی چی به خه لک بلنى؟
برایان ته نیا بیه یینه به رچاوی خوتان؛ پیاویکی هه ژار به لّام به ئابروو لیږه ده ژى که ئه رکی به رپوه بردنى بنه مال هیه کی گه وره ی له سه ر شانه، ئه فسه ریك که تووشى ده رده سه ر هات و له ئه رته ش ده ریان کرد، به لّام نه ک له بهر چاوی کو مه ل، نه ک به دادگای نیزامى و نه ک به پروشان دنى ئابرووشى. که چی سى رۆژ له مه وه بهر، دیمیتري فیودوروویچى ئیمه له مه یخانه یه ک ریشى گرت و به راکیش راکیش هیئای بۆ سه ر شه قام و له بهر چاوی ئاپوره ی خه لک تیروپرى کوتا، ته نیا له بهر ئه وه ی نوینه رى یه کیک له مامه له چکوله کانى منه.

«هه مووی درۆیه! به روالهت له راست دهچئ، به لām درۆیه که به پئی خوی دهروا! دیمیتري فیودوروویچ له داخانا دهله رزی. «باوه، من پاکانه بو کرده وهی خۆم ناکه، به لئی له بهر چاوی کۆمه ل دانی پێداده نیم. ده رهه ق به و ئه فسه ره درپدانه جوولامه وه و ئیستاش په شیمانم، له بهر ئه و رقه درپدانه یه م بیزم له خۆم هه لده ستی. به لām ئه و سه روانه، نوینه ره که ی جه نابت، چوو بو لای ئه و خانمهی که تو به جادووبازی ده زانی و له لایه ن تووه پیشنیازی پیکرد ئه و سفتانه ی من که له لای تو یه وه ر بگری، بو ئه وه ی کاتیک داوای هه ق و حیساب ده که م، له دادگا شکایه تم لیکه و به هوی ئه و سفتانه وه بمخاته به ندیخانه. ئیستاش سه رکۆنه م ده که ی که ئه و خاتونه دلّی ر فاندووم، له حالیکدا تو بووی که هانتدا دلم بر فینئ! خوی به چاو ئه وه ی پیکوتم. چیرۆکه که ی بو گێرامه وه و پیت پیده که نی! ده تو یست بکه ومه به ندیخانه چونکه به خیلیت پی ده بردم که له گه ل ئوم. چونکه ویستبووت به ناچاری بو لای خۆتی بکیشی، ئاگاداری ئه وه شم، بو یه پیت پیده که نی. گویت لییه. کاتی باسه که ی بو ده گێرامه وه قاقا پیت پیده که نی. ئه ی باوکی پیروژ! چاوت له و پیاوه یه، ئه م باوکه کورپه بی به ندوباره که ی سه رکۆنه ده کا! برایان، بمبورن که رقم هه ستاو ده نگم هه لینا له خزمه تتاندا. ده مزانی ئه و پیره پیاوه فیلبازه ئیوه ی له ده وری یه ک کو کردۆته وه بو ئه وه ی ئابروومان به ری. هاتبووم ده ست پیشخه ری بکه م و بیبه خشم، بیبه خشم و داوای لییووردنی لیکه م! به لām ئیستا له م ساته دا نه ک هه ر به من، سووکایه تی به خاتوونیکه ی به ئابرووش کرد، خاتوونیک که هینده له لām به ریزه که ناویرم له خۆرا ناویشی بینم. بریارمداوه لئی له قاو ده م، ئه گه رچی باوکیشمه!...»

له وه زیاتر نه ی توانی دریزه به قسه کانی بدا. چاوی بریقهی ده هات و هه ناسه ی سوار بووبوو. به لām ته واوی ئه و که سانه ی له حوجره که دا بوون تووشی سه رسوورمان بووبوون. جگه له باوه زووسیم، هه موو هه ستانه سه رپی. راهیبه کان گرژموون دیار بوون. به لām چاوه ری پینوینی بوون له لایه ن پیره وه. پیریش ئارام دانیشتبوو و پهنگی هه لبرزکابوو، به لām له بهر

دلەوریزه نهك نهخۆشین. بزهیهکی لیوریز له پارانهوهی له سهر لیو بوو. جارناجاری دهستی ههڵدیتا، دهتگوت بۆ ئارام بوونهوهی رهشهبا وادهکا. ههڵبەت ئاماژهیهکی ئهوه بهس بوو که قرموقالهکه دامرکی. بهلام دهتگوت چاوهروانی شتیکه و به وردی چاوی پێدا دهگیران. لهوه دهچوو بیههوی به تهواوی له شتیگ بگا، تهواو بۆی پوون نهبوو. له ئاکامدا میۆسۆف ههستی به سووکایهتییهکی زۆر کرد و به پقههستاوی گوتی:

- لهبهڕ ئهوه گیرهوهکیشه پر شوورهیهیه ههموومان شیاوی سهزرهنشیتین. بهلام کاتی دههاتم، ئهوهم پیشبینی نهکردبوو، ئهگهرچی دهمزانی سهروکارم لهگهڵ کێیه. ئههه کێشهیه دهبن خیرا کۆتایی پێبێ! قوربان، باوهڕ بفرمۆن ئاگاداریم سهبارهت بهو شتانه نهبوو که لیڤه ئاشکرا کران. ناتوانم باوهڕ بکههه، بۆیه کههه جار هشتی و دهبینم.... باوکیک بهخیلی به پێوهندیی کورپهکهی لهگهڵ ژنیکی جلف و بهستوکه دهبا و لهگهڵ ئهوه دهعبایه دهستبهیهکی دهکا بۆ ئهوهی کورپهکهی بخاته زیندان! ئهوهیه کورپیک که ناچار کراوم بهشداریی تیدا بکههه! کلاوم چووه سهر. با ئهوهشتان پێ بلێم، له ههمووتان زیاتر فریوخورده بووم.

فیۆدۆر پاولوویچ، به دهنگیکی گر و گوڤاو له ناکاو گوڤاندی: «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، ئهگهر کورپ نهبوایهی، ههر ئیستا لهگهڵت بهکێشه دههاتم... بانگم دهکردی بۆ دۆئیل، به دهمانجه، له مهودای سی گهزییهوه!»¹ له لاق بهزهویدا کوتان، کۆتایی به قسهکهی هینا: «به مهودای دهسماڵیک.»² له ژیانی چل دروایی تهلهکه بازدا که ههموو تهمهنیان پۆلیان گیراوه و له سهه ئاویان داوه و قولاپهیان تهپ نهبووه، هیندی کات هیه به جوریک تیکه پۆلهکهی خۆیان دهبن و دهوڕ دهگیرن، که بهراستی خۆیان دهکهونه ژیر کاریگهریی پۆلهکه یانهوه و فرمیسک دهزیته چاویان. ئهگهرچی ههر لهو کاتهدا، یان تاویک دواتر، دهتوانن به سهرته به خۆیان بلێن: «خۆشت دهزانی درۆ دهکهی، ئههه پیره ریوی تاوانباری بێ شهرم! ههر ئیستا خهریکی

15- لهگهڵ زایهلهی «فیل و ئهوین» kabaleund Liebecc ، بهرهههه می شیلیر.

دهورگيراني، درودهکي! له گهل ئه و رقه پيروزه شدا هه روا فيل و دروت له ژير سهردايه و هه رواش دهمني.

ديميتري فيودوروويچ له داخانا رهنګي ټيک چوو. به رقيکي ئه ستوره وه چاوي له باوکي بري. پاشان به دهنگيکي ئارام و له سه رخو گوټي: «پيمو ابو.... پيمو ابو له گهل فريشته ي دلم، دهزگيرانه کم، ديمه وه بو زيدي خوم و له سه رده مي پيريډا ريز له باوکم ده گرم و ده بمه گوچاني ده ستي. مخابن، من چه نده خاو پينچراوم. باوکي چي، هه وه سبازيکي ناپاک و هه نه کچيه کي قيزه ون!»

پيره پياوي به دوان، که وتبووه هه ناسه برکي. له گهل قسه کردندا ده مي پرژه ي ده کرد، گوراندي: «دوئيل! توش پيووتير ئه لکساندروويچ ميوسوف ليمگه ري با به هه زره ته که ت بلیم له ته واي بنه ماله و خزموکه ستدا ژنيکي سه ره تر و به شه ره فتر. گوټ ليه. به شه ره فتر له و ژنه ي که ويرات به «ده عبا» ناوي به ري، نه بووه و نيه! توش ديميتري فيودوروويچ، دهزگيرانه که ي خوت له بهر ئه و «ده عبا» يه به جي هيشتووه، که ده تزاني ئه و دهزگيرانه ي پيشووت پي نا که وي که وشيشي بو داني. له بهر ئه وه يه به «ده عبا» ناوي ده بن!»

باوه يوسف وه ده نگ هات: «شوورهييه! به راستي شوورهيي.»
گالگانوف سوور هه لگه را و له گهل ئه وه ي له داخانا ده له رزي، ده نګي هه لينا: «شوورهيي و دارزان!» ئه و تا ئه و کاته ورته ي ليوه نه هاتبوو.
ديميتري فيودوروويچ، له داخانا وهک شيټ و هاري ليها تبوو. شان و ملي وا بر دبوو به نيو يه کدا پشتي به جاري کوو بوو بووه. به ده نګيکي رقاوي له بنه وه منجاندی: «که سيکي ئاوا بو ده ي زیندوو بي؟ پيم بلين، ها!؟ تا که نګي ده بي ئيزني پيډري زه وي چه پهل و پمووده بکا و به رده وام بي له سه ر ئه و کاره گلوانه ي؟» چاوي به هه موو دانيشتواني کوړه که دا گيړا و ئامازه ي به باوکي کرد. قسه کاني دانه دانه و به جي ده رده بري.

فيؤدۆر پاولوويچ، ھەلات بۆ لای باوھ يوسف و نەراندى: «راھىيان گوى بگرن، گوى لەو باوک کوژە بگرن! ئەو ھش لە وەلامى ئىوھدا كە قسە لە «شووړهیی» دەكەن. چى شووړهییە؟ ئەو «دەعبا»یە، ئەو «ژنە سەلێتە»یە ڕەنگە ھێژاتر بى لە ئیوھ، ھێژاتر و پېرۆزتر لە ئیوھى قەشە و راھیب كە بە دواى ڕزگار ییوھەن! ڕەنگە لە تافى لاويدا مېشكى خاو بووبى و بەھوى بارودۆخى كۆمەلگا و دەورووبە ڕوھە تووش بووبى. بەلام ژنىكى بە ڕەحم و دلۆقان بووھ لە ژيانیدا. ھەزرتى مەسیحیش خوى ژنىكى بەخشی «چونكە دلۆقان و خەلك خۆشەويست بوو.^{۱۶}» باوھ يوسف خوى پېرانەگىرا و بە نەرمى گوتى: «لەبەر ئەو جوړە خۆشەويستییە نەبوو مەسیح عەفووى كرد.» - چۆن لەبەر ئەو نەبوو، ئیوھى راھیب لێرە بە خواردنى كە لەرم پۆخى خۆتان ڕزگار كەن و دلى خۆتان خۆشكردووھ و پېتان وایە عادلى. پۆژى بەچكە ماسییەك دەخۆن و پېتان وایە بە خواردنى وردە ماسییەك دەتوانن كلاو لە سەر خۇدا بنین و سمیل چەورانەى دەنى بۆ ئەوھى لیتان خۆش بى. لە ھەموو لایەكى حوجرەكەوھ قالەمەقالم پەیدا بوو: «بەسى كەن ئیتەر، لەوھ زیاتر تامل ناكړی، بەسە!»

بەلام ئەو كېشەىە زۆر خیرا و چاوھ پوان نەكراو كۆتایى پېھات. باوھ زووسىما لە پېر ھەستا سەرپى. ئالىووشا كە لە تاوى پېر و ئەوانى دىكە دلەخورپەى پىكەوتیو، تارا دەھەكیش گىژ بووبوو، بەپە لە باسكى پېرى گرت. باوھ زووسىما ڕوویكردە دیمیتىرى فيؤدۆرۆويچ و چوو بۆلاى، كە گەیشتە پەناى، لەبەر دەمى چۆكى دادا. ئالىووشا پىیوابوو لەبەر شەكەتى بەچۆكدا ھاتوو، بەلام وانەبوو. پېرى كلیسە لەبەر پىی دیمیتىرى فيؤدۆرۆويچ نووشتایوھ و ناوچاوانى نایە عەرزى. ئالىووشا وا ھەپەسا بوو، كاتى پېر دەویست ھەستیتەوھ، لەبېرى نەبوو یارمەتییى بدا و دەست بداتە ژیر پىلى. زووسىما بزەھەكى نیشتە سەر لیوان و كړنۆشكى بۆ میوانەكان برد و گوتى: «خودا حافىز، تكاتان لیدەكەم بمبوورن!»

دیمیتري فیۆدۆرۆویچ چەند ساتیک عەبەسراو لە جیتی خۆ نەبزووت. سوچدە بردن بۆ ئەو چ مانایەکی ھەبوو؟ لەپەر بە دەنگێکی بەرز ھاواری کرد: «ئاخ خودایە گیان!» دەستی بە دەموچاوییهو ەگرت و لە حوجرەکە دەرپەرپیە دەری. ھەموو میوانەکان بەدوایدا چوونە دەری و لەبەر پەشۆکاوی خودا حافیزییان لە پیر نەکرد و کێشیان بۆ نەبرد. تەنیا راھیبەکان بۆ وەرگرتنی تەبەرۆک لەوئ مانەو ە و ھەموویان چوون بۆلای. فیۆدۆر پاولۆویچ کە لەپەر بیدەنگ بووبوو، ھەولیدەدا سەری قسە بکاتەو، بێ ئەو ەی بۆیڕی کەسیکی تاییەت بکاتە بەر دەنگی خۆی، گوتی: «خۆ خستەنە بەرپیی ئەو چ مانایەکی ھەبوو؟ رازیکی تیدابوو؟» ھەموویان لەو کاتەدا لە ھەوشە ە حوجرەکە دەچوونە دەری.

میۆسۆف بە گرژی وەلامی دایەو: «ناتوانم لەجیاتى شیتخانە و شیتەکانی وەلام بدەمەو. بەلام فیۆدۆر پاولۆویچ، ئیتەر بۆ ھەتاھەتا خۆم لە چنگ تۆ و قسەکانت رزگار دەکەم! ئەری ئەو قەشە ە ە بریار وابوو بۆ نانی نیوەرۆ بانگەیشتمانی کا، لە کوئیە؟»

ئەو قەشە ە ە بانگەیشتی کردبوون، چاوەروانی رانەگرتن و لەگەل ئەو ە ە پلیکانی حوجرەکە ە پیر ھاتنە خواری رۆی بەرەو پیریان، لەو ە دەچوو لەو ماو ە ە ە چاوەرپیان بووبی. میۆسۆف بە رۆقەو بە قەشەکە ە گوت:

- باوکی پیروژ! تکتا لیدەکەم دەرھەق بە من گەرەبیەک بنوین. ریزی بێ پایانم بە ھەزرتی عابید راکە ە نن و لەلایەن منەو داوای لیبوردن لەو زاتە بکەن، پیشی بفرمون زۆر بەداخەو ەم بەھۆی بارودۆخی پیشیینی نەکراو ە ناتوانم بێمە ھەنتەشی مەبارەکیان و ئەو شانازییەم بە قسەت بێ لەگەلایان لە سەر سفرە ە ک دانیشم، ئەگەرچی زۆریش تامەزروی دیداریانم...

فیۆدۆر پاولۆویچ پەرپیە نیۆ قسەکانی: «ھەلبەت ئەو بارودۆخە پیشیینی نەکراو ەش منم. گویت لێ ە باو ە. ئەو بەریزە نایەو ە لەگەل من لە شوینیک دانیشی دەنا لەریو ە دەھات. میۆسۆف! تۆ دەچی، تکتا لیدەکەم بچۆ بۆ خزمەت باوکە عابید و نەھارەکەت مەیل بکە. ئەو ە منم دەبی نەچم نەک تۆ.

من دەرۆمه وه بۆ مالى، له مالى نان دهخۆم. پيووتير ئەلكساندرۆويچ خزمه
خۆشهويسته كه! ئيره شياوى من نيه و هيجم بۆ ناخورى.
- من قهت خزمى توى خویرى و قیزهون نيم و قهتیش نابم.
- بۆيه وامگوت بۆ ئەوهى رقت ههستينم. چونكه ههميشه دووره پهريزى
لهو خزميه تيبه دهكهى. ئەگه رچى سه ده وهندهى ديكهش حاشا له
خزميه تيبه كه مان بكهى، هه ر خزمين. له پرووى رۆژژميرى كليسه وه
دهيسه لمينم. به لام توش ئيوان فيودورۆويچ ئەگه ر پيت خۆشه بمينه وه، پاشان
ئەسپهكانت بۆ دهنيترم. ميؤسوف ئەدهب واده خوازى بچيه خزمهت هه زه رتهى
عابيد و سه بارهت بهو كي شه و هه رايهى وه ريمان خستوه، داواى ليپوردن
بكهى...

- يانى به راستى دەرۆيه وه بۆ مالى؟ درۆ ناكهى؟
- پيووتير ئەلكساندرۆويچ، دواى ئەو رووداوه تاله چۆن له پرووم هه لدهى!
به ريزان بمبوورن، به دهست خۆم نه بوو. شيوا بووم! به راستى شه رمه زارى
ئيؤهم. كاكينه! پياوى وا ههيه دلى ئەسكه ندهرى ههيه و ئيواش ههيه دلى تلو
قه نديهك، دلى من ئەو سه گه گچكهيه. دلى من دلى گه ماله ورديلهيه.
شه رمه زارم! دواى ئەو ئابرووتكانه چۆن له پرووم هه لدهى بۆ خواردنى نانى
نيوه رۆ بچم و شورباوى كليسه هه لقوپينم. شه رمه زارم، ناتوانم بيم،
بمبوورن.

ميؤسوف هه روا به دردونگى له بهر خۆيه وه گوتى: «تاقه شه يتانى دنيايه،
ئەگه ر فريومان بدا چبكهين؟» به چاويكى پر له گومان و بن بروائيه وه له
هه نه كچيه كهى ده روانى، فيودور پاولوويچ وه رگه رايه وه و هه ركه ديتى
ميؤسوف چاوى تى بريوه، ماچيكي بۆ فريدا.

ميؤسوف كتوپر له ئيوان فيودورۆويچى پرسى: «چاكه، تو دى بۆ لاي
هه زه رتهى عابيد يان نا؟»

- بو نايه م؟ دوينى جه نابى عابيد به تايبه تى منى بانگه يشت كرد.

میۆسۆف بیئەوێ گۆیی بەوێ بیزوێ کە ڕاهیب گۆیی لێیە هەر بەو ڕقە
ئەستوورەوێ گۆتی: تارادەییە کە خۆم ناچار دەبینم کە بچم بۆ ئەو نەهاری
نەگبەتی، لانیكەم لە سەر شانمانە بەهۆی ئەو کێشە و هەرایەوێ داوای
لێبووردن بکەین و بلێین کاری ئێمە نەبوو. دەی دەلێچی؟

ئێوان فیۆدۆرۆویچ گۆتی: «بەلێ، دەبی بلێین کاری ئێمە نەبوو. ئەوێش
هیچ، خۆ حەزەرەتی ئۆسقوف لەوێ نابێ.»

- چاکە، هیوادارم لەوێ نەبی! بەزێاد نەبی ئەو نەهاریش!

لەگەڵ ئەوێشدا، هەموویان دەڕۆیشتن، ڕاهیب لە بێدەنگیدا گۆیی شل
کردبوو. بەلام لە ڕیگا گۆتی کە حەزەرەتی عابید ماوێیەکی زۆر
چاوەروانییانە، زیاتر لە نیو کاترێمێر وەدرەنگ کەوتوون. وەلامیکی نەبیست.
میۆسۆف بە ڕقەوێ چاویکی لە ئێوان فیۆدۆرۆویچ کرد و لەبەرخیوێ گۆتی:
چاوی لێکە، خەریکە دەڕوا بۆ لەوێ، هەر دەلێتی نە بای دیوێ نە بۆران،
میشیکیشی میوان نییە. پەکوو لە دەست ڕووھەلمالدرای و ویژدانی
کارامازۆف!»

تەلەبى بەرزەخ

ئاليووشا يارمەتتى باۋە زووسىماي دا بېروا بۆ ھۆدەكەي خۆي و لە سەر جىۋبانەكەي رايكىششا. ھۆدەيەكەي چكۆلە بوو بە كەلوپەلى ھەژارانەۋە. چرپايەكەي ئاسىن و بارىك لە ژورەكەدا بوو و لەتېكى لباد لەجىياتى دۆشەك لە سەر راخرابوو. لە سووچىكى ۋەتاغەكەدا، لە خوار پەيكەرەكانە، پەحلىكى خاچنىشانى لىبوو ئىنجىلىكى لە سەر داندرا بوو. پىرى كلىسە شلۋشەكەت لە جىدا كەوت. چاۋى بىرقەي دەھات و پشۋوى سوار بووبوو. بە وردى ۋەك ئەۋەي لەبىرى شتىكدا بى چاۋى لە ئاليووشا كرد:

- بېرۆ، كۆرى خۆم، بېرۆ. من «پروڧىر» م بەسە. زووكە، لەۋى كارىان پىت دەبى. بېرۆ لە سەر سەرەكەي ئوسقوف مىواندارى بكە.

ئاليووشا كەۋتە پارانەۋە: «ئىزىنم بدە لىرە بىنمەۋە.»

لەۋى زىاتىريان كار پىت دەبى. ئەۋى زۆر قەرەبالغە و دەتوانى يارمەتتىيان بدەي. ئەگەر پۆڭگەلى شەرەنگىزىش قوت بوونەۋە، دۆعايەك پاتە بكەۋە، كورم. - پىرى كلىسە پىيخۆش بوو ئاۋا بانگى بكا. - «لەبىرت نەچى لە داھاتودا جىيى تۆ ئىرە نىيە. پىاۋى لاۋ، ئەۋەت لەبىر نەچى. ھەركاتى خودا ئىرادەي كرد و بردمىۋە، تۆش كلىسە بەجى بىللە ۋ قەت پرو لىرە مەكە.»

ئاليووشا سەرسام بووبوو.

- چىيە؟ ئىستا جىگاي تۆ لىرەيە و سەبارەت بە خزمەتە گەرەكانت لە دىيادا، تەقدىست دەكەم. زىارەتى تۆ زىارەتتىكى دوور و درىژ دەبى. دەبى ژنىش بىتى. دەبى وابكەي. بەرلەۋەي بگەرپىتتەۋە، دەبى خاچى ھەموو شتىكت لەكۆل نابى و خارابىتى لە نىۋ كلى زەماندا. كارى زۆرت لە پىش دەبى. بەلام لە تۆ دلىنام، ھەر بۆيە دەتتىرم، تۆ مەسىحت لەگەلدایە. قەتت لەبىر نەچى و ھەمىشە لەبىرت بى، ئەۋىش قەت تۆ بەجى ناھىلى. خەمىكى گەۋرەت دىتە پى و لەۋ خەمەدا

بهخته‌وهر ده‌بی. دوایین وتهی منیش بۆ ئه‌وه‌یه: بهخته‌وهری له خه‌مدا بدۆزه‌وه. کار بکه، به‌رده‌وام کار بکه. له‌مه‌به‌ولاوه وته‌کانمت له‌بیر نه‌چیته‌وه، بۆیه‌ش ئاوا پروون و کراوه له‌گه‌لت ده‌دویم، چونکه نه‌ک پڕۆژانیک به‌لکو چه‌ن کاتژمێرێکم ته‌مه‌ن ماوه.

ئالیووشا دیسان خه‌م دایگرت و په‌نگی هه‌لبزپکا.

باوه زووسیمما به‌ نه‌رمی بزه‌یه‌کی هاتی و پرسیی: «چییه دیسان؟» پیاوی دنیا‌یی بۆ مردوو ده‌گرین، به‌لام لی‌ره له‌ ژوور سه‌ری باوکیک که له‌ مردن نزیک بۆته‌وه ده‌بی شادی بکه‌ین. به‌جێم بێله، ده‌بی دۆعا بکه‌م بپۆ زووک. له‌لای براکانت به، ئه‌ویش نه‌ک هه‌ر له‌لای یه‌کیان؛ به‌لکو له‌لای هه‌ردووکیان به. پشتی یه‌ک به‌رمه‌ده‌ن.

باوه زووسیمما ده‌ستی هه‌لێنا و به‌سه‌ری ئالیووشایدا هینا. ئالیووشا نه‌یتوانی نا‌ره‌زایه‌تی ده‌ربهری، ئه‌گه‌رچی زۆری پینخۆش بوو له‌وێ بمینێته‌وه. زۆریش تامه‌زرۆ بوو رازی کپنۆش بردنه‌که‌ی بۆ دیمیتري لی بپرسی، پرسیاره‌که له‌ سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌لام نه‌یده‌وێرا ده‌ری بپری. ده‌یزانی ئه‌گه‌ر پێویست بی باوه زووسیمما، بی ئه‌وه‌ی پرسیارێ لی‌یکا، سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی ده‌دوێ. به‌لام دیاربوو نه‌یده‌وێست باسی ئه‌و شته‌ بکا. ئه‌و کاره به‌جاری شوینی له‌ سه‌ر ئالیووشا دانا‌بوو. باوه‌پێکی ته‌واویشی به‌ پڕ له‌ راز بوونی کاره‌که هه‌بوو. پڕ له‌ راز و ته‌نانه‌ت زۆر به‌ سامیش.

هه‌روا به‌په‌له له‌ هه‌وشه‌ی حو‌جره‌که ده‌هاته ده‌ری تاکو بۆ میوانداری و خزمه‌تکردن له‌ سه‌ر سفره‌که‌ی باوکه عابید، خۆی بگه‌یه‌نێته کلێسه، له‌پڕ ژانیکێ له‌ سه‌ر دلێ هه‌ست پیکرد و له‌ پۆیشتن که‌وت. ده‌تگوت دیسان قسه‌کانی باوه زووسیمما له‌ گوێیدا ده‌زینگیته‌وه که پێشوویژی مه‌رگه نا‌واده‌که‌ی خۆی ده‌کا. ئه‌و شته که ئه‌و ئاوا به‌ وردی و به‌ پروونی پێشوویژی کردبوو، بێگومان وه‌راست ده‌گه‌را. ئالیووشا به‌ شیوه‌یه‌کی شاراوه و له‌ ناخه‌وه ئیمانی پێی بوو. به‌لام به‌بی ئه‌و چۆن ده‌یتوانی هه‌لبکا؟ نه‌دیتنی پیر و نه‌بیستنی قسه‌کانی، ئارا‌وقارای لی هه‌لده‌گرت. پروو له‌ کوێ بکا؟ پیر پێی‌گوتبوو له‌ کلێسه بپواته

دهرى. خوداگيان! زور له ميژ بوو ئاليووشا تووشى دله خورپه ي ئاوا نه هاتبوو. به تالووكه خو ي به و دارستانه دا كرد كه كه وتبووه نيوان حو جره كه و كليساوه. فكر و خيال هيزيان لى بريوو، چاوى برييه ئه و دار كاژه پيرانه ي قه راغ ريگا كه. زورى مابوو بگاته كليسه، نزيكه ي پينج سهد ههنگاو يكي مابوو. چاوه پروانى ئه وه نه بوو چاوى به كه س بكه وي، به لام له پيچى يه كه مى ريگا كه دا تووشى راكتين بوو. له وه دهچوو چاوه پروانى كه سيك بى.

ئاليووشا لى نزيك بووه و گوتى: «چاوه پروانى منى؟»
راكتين زه رده يه كي گرت و گوتى: «به تاييه تى چاوه پروانى توم، دهمه وي پرسياركت ليكه م. ده زانم به هه له داوان دهچى بو خزمه ت باوكه عاييد، وادياره ميوانداريه كي شاهانه ي به دهسته وه يه. باوكه عاييد له و كاته وه ميوانداريى له ئوسقوف و ژينرال كرد، ميواندارى ئاواى وه ري نه خستبوو. خو له بيرته؟ من نايه م به لام تو بچو خزمه ت بكه. ئالكسى شتيكم پى بلى. ماناى ئه و كاره چيه؟ پرسياره كه شم ئه وه يه.»
- كامه كار؟

- كرئوش بردن بو ديميتريى برات، مه گين نيوچاوانى له به رده ميا نه نايه زه وي!

- باسى باوه زووسىما ده كه ي؟

- به لى باوه زووسىما.

- نيوچاوانى نايه سه ر زه وي؟!

- ئاخ، بى ئه ده بيم كرد! ده ي بليم چى! پيم بلى ماناى ئه و كاره ي چى بوو.

- ميشيا منيش نازانم.

- دهمزانى به توش نالى، رهنگه شتيكى سه ير و سه مه ره ي تيدابى، هه ر وهك ئه و حه قايه ته ئاساييه كه، خو لال كردنى پيروژ، به لام له م كاره ياندا ئامانچي ك هه يه. ته واوى خه لكى شاره كه باسيده كه ن و پروداوه كه دم به دم بلاو ده كه نه وه و هيچ كه س سه ري لى ده رناهيئى. به برواى من پير به راستى

که راماتی ههیه؛ بۆنی جینایه تی ههست پیکردبوو. ئهو بۆگه نهش له بنه ماله که ی ئیوه دایه.

- جینایه تی چی؟

دیاربوو راکیتین قسه یه کی له دلدایه و تامه زرویه بیدرکین.

- ئهو جینایه ته له بنه ماله ی ئیوه دا دهقه ومی. له نیوان براکانت و باوکه دهوله مهنده که تدا. بۆیه زووسیمای نیوچاوانی نایه زهوی، تاکو بۆ شتیک که دهقه ومی، ئاماده بی. ئه گهر دواتر شتیک بقه ومی، خه لک ده لێن: «ئاخ پیری پیروژ پێشبینی کرد و پێشوژی کرد!» ئه گهر چی سوچه بردنکی ئاوا، پێشوژییه کی که م بایه خه. به لام ده لێن: «په کوو، چ رازی که بوو، پیر ده یزانی.» خه لکی ساویکه و که سانیکی شه ی تانیش هه ر که سه به ره ی خۆی ده ییوی! هه میشه به گه وره و پیروژ ناوی ده بن: «جینایه ته که ی پێشبینی کرد و ته نه ته تاوانباره که شی ده ستیشانه کرد.» خه لکی ره شوکیش له وه زیاتریان لی ناوه شته وه، له هه مبه ر مه یخانه یه کدا به چۆکدا دین و کرئوش ده بن و به ردیش به په رستگادا ده دن. وه ک ئه م پیره ی تو، له هه مبه ر مرو فیککی پاک و راستا ده سته داته گوچان و له به ر پێی قاتلێشدا سه ر له زهوی ده سو.

- جینایه تی چی؟ کام قاتل؟ تو مه به ستت چییه؟

ئالیووشا له جیی خۆ وشک بوو. راکیتینیش راوه ستا.

- نازانی کامه قاتل؟ یانی خۆت له گیلی ده ده ی، یان نازانی؟ دلنیا م له پێشدا بیرت لی کردۆته وه. به راستی سهیره، گوێ بگره ئالیووشا! تو درۆ له زانتدا نییه به لام بۆ ده ربهرینی راستیه کان ماوه یه ک تووشی دوودلی ده بی، تو بیرت له و شته کردۆته وه؟ راست و پوون پیم بلی، ئا یان نا؟

ئالیووشا زۆر له سه ره خۆ وه لامی دایه وه: «ئهری.» راکیتین داچله کی و نه راندی:

- چی؟ به راستیه؟

ئاليووشا لە بن ليوييه وه منجاندی: «من... من به وردی بیرم لی نه کردۆته وه، به لام قسه کانی تو هینده سهیر بوو، جوړیک باستکرد، پیمو ابو بیرم لیکردۆته وه.»

- دیوته؟ (چهنده جوانیش درکاندت!) دیوته؟ ئەمرۆ کاتی چاوت له باوکت و میتینکای برات دهکرد، بیرت له جینایهت کردهوه. کهوايه بهههله نهچووم، ها؟ ئاليووشا دردۆنگانه گوتی: «سهبرکه، توژی سهبرکه. چی توی وا لیکرد بیر لهو شته بکهیه وه؟ بۆ سهرنجی راکیشای؟ پرسیری یه کهمم ئەمهیه.»

- دوو پرسیار؟ بێئوهی پیوهندیان پیکه وه هه بێ، به لام سروشتی. ئەوانه لیک هه لداوێرم. چ شتیک بووه هۆی ئوهی سهرنجی من بۆ ئەو لایه نه راکیشری؟ نه مده زانی، ئەگەر له خووخدهی دیمیتری فیودوروویچی برات نه گه یشتمايه، به یه کهم روانین ناخیم ده خوینده وه و به هۆی تایبه تمه ندیی که سایه تیه وه تێ ده گه یشتم؟ ئەو مرو فانهی که زور به شه ره فن و له گه ل ئه وه دا هه وه سبازیشن، سنووریکیان هه یه که بۆ په رینه وه نابێ. به لام بیتو لهو سنووره تیپه رن، باوکی خویان ده کوژن. ئیستا باوکت پیره پیاویکی هه میشه مه ست و گه نده له و هه موو شتیکی له راده تیپه راندووه. ئەو جووته هه چکامیان ناتوانن دان به خۆدا بگرن و ئیختیاریشان له ده ست خۆیاندا نه ماوه. بێگومان خۆشیان به کونیکه وه ده نین.

- نا، میشیا، نا. ئەگەر هه ر ئه وه بێ، خه مم نییه. چونکه دلنایام کاریان به و جیگایه ناگا.

- ئەی بۆ ده له رزی؟ راههسته پیتبلیم، ئەو رهنگه مرو فیککی به شه رف بێ، - مه به ستم میتینکایه - به لام (به شه ره فیککی گه مژه یه) هه وه سبازه. ئەوه شی به باوکت وه به میرات پیکه یشتووه. ده زانی ئاليووشا من تۆم پێ سهیره، چون توانیوته ئاوا داوینپاک خۆت راگری. ئاخر توش کارامازوفی! له بنه ماله ی ئیوه دا هه وسبازی و داوین ته ری گه یشتۆته راده ی شیتی. به لام ئیستا ئەو سی داوین پیسه، چه قویان له بهر که له که ی خویان هه لچه قاندووه و له بۆسه ی یه کتريدان.

زۆرچار لووتیشیان به لووتی یه کدا ده ته قی. دلیام رۆژیک تیک به رده بن. له وانه یه تۆش چواره مین که سیان بی.

ئالیووشا له داخانا هه موو گیانی ده له رزی، به دهنگیکی بوغزگرتوو گوئی: «سه بارهت بهو ژنه له هه له دای. دیمیتری رقی لییه تی.»

ـ رقی له گرووشنکایه؟ نا براگیان رقی چی. وهک ده لین دهزگیرانه کهشی له بهر خاتری ئه و ژنه به جی هیشتوو، نا رقی لئی نییه. شتیک هه یه تۆ هیشتا سه ری لیده رناکه ی. پیاویک که ئاشقی ژنیکى جوان ده بی، له شی ژنیک، یان ته نانهت به شیک له له شی ژنیک (مروقی هه وه سباز له وه دهگا) له وانه یه له بهر خاتری ئه و مندا له کانیشی به جی بیلی، دایک و باوکیشی بو بفروشی، ته نانهت و لا ته کهشی تووشی شه رمه زاری بکا. ئه گهر به شه رپ بى دزی دهکا، ئه گهر دلۆقان بى پیاو ده کوژى، ئه گهر ئیمانداریش بى خه لک فریوده دا، ئه وین ئاویه. تۆ نازانى. پوشکین شاعیری په لوپووزی ژنان، شیعرى بو ران و به له کیان ده گوت. خه لکی دیکه ش پیندا هه لئالین. به لام ناتوان ته ماشای بکه ن و نه له رزن و موچرکه ی هه وهس به له شیاندا نه یهت. خو هه ر لاقوقولیش نییه. ئه وه گریمان قینی له گرووشنکاش بى، رق و قین چاری ناکا. وای دانیین رقی لییه تی، خو ناتوانی لئی دابیرى. هه وهس له گه ل رق جیاوازه.

ئالیووشا گوئی: «من له وه ناگه م.»

راکیتین ره شینانه گوئی: «به راسته؟ ده نا من دلیام زۆر چاکى تیده گه ی. چونکه خیرا به سه ر زارتدا دى. ناخاف له ده مت ده رچوو. هه ر ئه وهش بایه خى دان پیا نانه کهت زیاتر دهکا. که وایه مه به سستیکى ئاشنایه، بیرت لیگر دۆته وه. مه به ستم هه وه سبازییه!

به راستی داوینپاکى! ئالیووشا، ده زانم پیاویکی بیده نگى، له سه رخۆی، پیاوی خودای، به لام شه یتان ده زانی زه ینت تا کوئ بر دهکا و چه نده ده زانی! تو پاکى، به لام به ناخدا روچووی... له میژه له ژیر چاوه دی ریم دای. تۆ کارامازوفى، کارامازوفیکى شه شدانگ - بنگومان له دایکبوان و پیوه ندی و بنه ماله هوی ئه وه یه تۆ له لایه ن باوکه ته وه هه وه سباز و شوال چه په لى، له لایه ن دایکیشه وه

پیاوی خودای و شیتیشی. بۆ ئاوا دهله رزی؟ کهوايه راسته؟ دهزانی گرووشنکا بهردهوام داوام لیدهکا بتهم بۆلای. دهلی: «عهباکهی له بهر دادهمالم.» تو ئاگادار نیی، ههتا ده مبینی داوام لیدهکا تو له گهه خۆم بهرم بۆلای. نازانم بۆ ئه وهنده بهردلی کهوتووی. دهزانی، ژنیکی بی وینهیه؟»

ئالیووشا به بزیهکی سارد و سرهوه گوتی: «له زمان منهوه سپاسی لییکه، راکیتین قسه کهت تهواوکه. بیروپای خۆمت پاشان پیده لیم.»

- تهواو کردنی ناوی، وهک پۆژ لیم پوونه، ئهوانه هه موو قسه ن براگیان. کاتی تۆش له ناخه وه هه وه سبازی، ئیوانی برات هه ر باسی مه که! خۆ ئه و برای دایک و بابه. ئه ویش کارامازۆفه. ئه وهی له زاتی مالباتی کارامازۆف دایه هه وسبازی و چاو حیزی و شیتیه! هه مووتان وان. ئیوانی براشت بۆ گالته وتاری ئایینی ده نووسی. ته نیا له بهر خواستی گه و جان و نه ناسراوی خۆی ئه و کاره دهکا. مروفیکی بی دینه و دان به و چرووکییهی خوشیدا دهنی. ئیوانی برات ئاویه. ئه گه ر نه تناسیهو بیناسه. جگه له وه، دهیههوی ده زگیرانه کهی میتیای برات له خۆی ماره کا. پیموایه ئه و کارهش دهکا. میتینکاش رازی ده بی و ده زگیرانه کهی خۆی ده داتی، چونکه دهیههوی رزگاری بی له چنگی و هه لی بۆلای گرووشنکا. ئاماده شه وهک پیاویکی دل فراوان و بیلایه ن ئه و کاره بکا. حالی بووی؟ ئهوانه مه تر سیدارترین مروفی سه رده من! کئ سه ر له کاری ئیوه ده رده کا؟ ئه و له چرووکییهی خۆی گه یشتووه و له گه لی هه لده کا! پاره سه ته با پیتبلیم باوکه پیره که شت ئیستا له سه ر رینگای میتینکا قوت بۆته وه. ئه ویش بۆ گرووشنکا شیت بووه، به دیتنی ئه و ده می ئا و ده کا. هه ر له بهر ئه ویش بو ئه مپۆ له حوجه ئه و هه لالو به زمه ی سازکرد. چونکه میۆسۆف پیتیگوت «ده عبا ی سه لیه» . باوکت له عه شقدا له پشیلای نیر خراپتره. سه ره تا ئه وی له مه یخانه کانی و پاشان له مامه له نه یینیه کانی دا مه زرانده. به لام ئیستا کتوپر له بهر چاوی شیرین بووه و به جاری دلی له لا نه ماوه. - به پیشنیاره کانی شی که هه لبه ت ئابرومه ندانه نین، نا هیللی ساتی هه دا بدا. باوک و کورپی هیژاش له و رینگایه دا ناچارن به ره و پووی یه ک پاره سه تن! به لام گرووشنکا دلی به هیچانه وه نییه.

ههروا کاهيان پي دهکا و دهستيان پي گهرم دهکاتهوه. دهيههوي بزاني کامياني چاکتر بو دادهدوشري. چونکه ههرچهنده دهتواني پارهيهکي زور له باوکت داتاشي، بهلام باوکت قهت نايهيني. رهنکه له ئاکامدا رژديهکهي گول بکا و دهست به گيرفانييهوه بگري و هيچي له دهست دهرنهيهت. ليږدا ديميتري بايهخدار دهبي، نهگهرچي دهولهمنه نيه. بهلام ئامادهيه زهماوهندي لهگهل بکا. ئهري، ئامادهيه بيهيني! دهزگيرانهکهي خوي پهری پروويهکي بي وينهيه. کاترينا ئيوانا کچه سه رههنگيکي دهولهمنه، کهريهتي نيه واز لهو بيئي و وهداي گرووشنکا کهوي و زهماوهندي لهگهل بکا، که گراوي پيره بازرگانکي ناهير بووه به ناوي سامساتوف، که شارهداري توورپه و نه خویندهواري پيشووي شارهکهمان بووه. ئه و روداوه لهوانهيه شهريکي خويتاوي بهداوه بي. ئه وهش شتيکه که ئيواني برات چاوهروانيهتي. وهک دهلين کويره چيت دهوي، دهلي دوو چاوي ساغ. کاترينا ئيواناي شوخ و شهنک که بوي شيت بووه، لهگهل خويدا دهيا و جيازي شهش هزار روبلي دهنيته تهنگهي باخهلي. بو مروفي سهر سواکه ريش ئه وه ئه وپهري ئاوات و ويستي دهرونييه. ئه وهش بزانه ئيوان بهو کارهي خه يانهت به ميتينکا ناکا، بهلکو گه وره ترين خزمه تيشي پيدهکا. چونکه ئاگادارم ههر له م هه وتووهدا لهگهل چهند کهسي ههرزه له مهخانهيهک مهستي کردووه و پر به مهخانهکه دهنگي هه ليناوه و گوتويه: «من شياوي کاتيای دهزگيرانم نيم و بو ئيواني برام باشه.» کاترينا ئيواناش له ئاکامدا دهزانم دهست به پروي پياويکي سهرنج راکيشي وهک ئيوان فيودورويچه وه ناني. ماوه ته وه له نيوان ئه و دواندا کاميان هه لبري. ئه و ئيوانه نازانم چون دلي هه موواتي کردوته خوي؟ که هه تا ئه و رادهيه خوشتان دهوي و کرئوشي بو دهبن؟ بهلام ئه و له بنه وه پيتان پيدهکني و بوخوشي خوي که لکتان لينوهرده گري.

ئاليووشا نيوچاواني تیک ناو به توورپه يي پرسبي: «تو چوزاني؟ چون ئاوا به ئه رخه ياني قسه دهکهي؟»

- بو دهپرسی و به وهلامدانه وهشم ترست ليندهنيشي؟ دياره دهزاني ئه وه ي من دهلييم، راسته و پيچوپه ناي تيدا نيه.

- تۆ ئىوانت خۇش ناوئ، چونكه ئىوان بۆ پارە ناكە وئتە ھەلەكەسەما.
 - بەراستتە؟ ئۇى جوانىى كاترىنا ئىوانا؟ خۇ ھەر پارە نىيە، ئەگەرچى شەش
 ھەزار رۆبلىش پارەيەكى كەم نىيە.
 - ئىوان زۆر لەوانە مەزنتەرە. ئەو بۆ ھەزاران رۆبلىش سەر بۆ كەس
 دانانەوئنى. ئىوان بەدواى پارە و ھىمنايەتى و تەوزەلىيەو نىيە، رەنگە بەدواى
 رەنج و زەحمەتەو بى.

- ئەو ئىتر چ خەونىكى دىندانەيە؟ پەككو لە دەست ئىوئى نەجىمزاڧا!
 - ئاخ مىشيا، ئەو رۆحىكى ئالۆزولۆزى ھەيە. زەينى لە مەنگەنە دايە و رۆحى
 لە چىنگى دىرۇنگىيەكى گەورە و چارەسەرنەبوو دايە. لەو كەسانەيە كە پارەى
 زۆريان ناوئ، تەنبا بەدواى وەلامى پرسىيارەكانىانەوئ.

راكتىن، بە ناپاكييەكى ئاشكراو گوراندى: «ئالىووشا، ئەو ئىتر پروپاگەندە
 و خۇ پەرستىيە. خەرىكى ھەر قەسەكانى زووسىما كاويژ دەكەيەو. نازانى ئىوان
 چ پىلاننىكى بۆ دارشتون!» رەنگى تىكچوو و كەوتە لىوئەلەرە. «ئەوئى تۆ باسى
 دەكەى شتىكى قوړ و گەوجانەيە و تەنانەت بايەخى ئەوئى نىيە بىرىشى
 لىيەكەيەو. ئەگەر گوشار بۆ مىشكت بىنى تىيەگەى. وتارەكەى زۆر بىھوودە و
 قوړە. بىرورا گەوجانەكەيشت ھەر ئىستا گوى لىيوو: ئەگەر بەقاي رۆح نەبى،
 ھىچ فەزىلەتىك لە ئارادا نىيە و ھەموو شتىك و ھەموو كارىك ئازادە. (لەگەل
 ئەوئەشدا، لە بىرتە مېتنكاي برات ھاوارى كرد: «ئەوئەم قەت لەبىر ناچى»)
 بىرورايەكى سەرنجراكىش بوو بۆ ھەلە و ھەرزەكان! - (خەرىكم چەقەسروئى
 دەكەم، گەوجانەيە.) نەك بۆ ھەلە و ھەرزەكان، بەلكو بۆ خۇبەزلانەكانىش.
 «ئەوانەى كەوتوونە گۆمى گومانى قوول و بى چارەسەرەو. «خەرىكە خۇى
 دەنوئنى و ھەمووشى لىرەدا بەئاكام ناگا، كە «لەلايەكەو چارەسەرىك جگە لە
 قەبوولكردنمان نىيە.» و «لەلايەكى دىكەشەو دەبى دانى پىدا بنىين!»
 بىروراكەشى سەرتاپا رەزىلانەيە! مروڧايەتى ئەو توانايىيەى ھەيە كە بۆ
 پايەبەرزى، ئەوئىش بەبى ئىمان بە زىندوو بوونەو زىان بەرىتەسەر. ئەوئەش لە
 عشق بە ئازادى و بەرابەرى و برايەتىدا وەدەستەكەوئ.»

پاکیتین، وای رق ههستابوو به دژواری دهیتوانی دان به خۆیدا بگرئ. به لام کتوپر وهک ئه وهی شتیکی وهبیر هاتبیته وه، ده می بوو به تاقی چرا. به بزیه کی ماستاوکه رانه تر له پێشوو گوتی: «دهی به سه، بۆ پێده که نی؟ پیتوایه گه مژدهیه کی سووک و چرووکم؟»

- نا ههر به خه ونیش نه مدیوه به گه مژدهیه کی سووک و چرووکت بزانم. تۆ به هوشی به لام... له وه گه پێین، پیکه نینه کهم له بهر گه وجیهه تی بوو. می شیا له م باره وه من له تین وتاوی تۆ ده گهم. به و تین وتاوهی تۆدا پیمابوو خۆشت دهره ق به کاترینا ئیوانا سه رساردی. براكه م، زۆر له میژه ئه و گومانه م له دلدایه، ههر له بهر ئه وه شه، که ئیوانی برامت خۆشناوی و به خیلی پی ده بهی؟ ههروه ها بۆ پاره ی کاترینا ئیوانا به جاری چاوت چوو، ئه وهشی پی زیاد که م؟

- باسی پاره ناکه م، نامه وی سووکایه تیت پێکه م.
- باوه ر ده که م، چونکه واده لئی، به لام یا خودا تۆ و براكه ت فهوت و فه نا بن. تۆ له وه ناگهی که پیاو له وانه یه رقی لئی بی. جا ههر کارمان به سه ر کاترینا ئیوانا وه نییه! ئاخو ر بۆ له خۆرا ئه وم خۆش بو؟ ده زانی قسه ی سووکم پی ده لئ. بۆ ده بی ئه و هه قه م نه بی منیش قسه ی سووکی پی بلێم؟
- قه تم نه بیستوو ه به چاکه یان به خراپه ناوت بی. باسی تۆ ههر ناکا.

- به لام بیستومه پێرئ له مالی کاترینا ئیوانای شیاوی خۆی جێنوی پێداوم. دیوته چ هۆگریه کی به م به نده زه بوونه هه یه؟ به و پێیه ئیستا کئ به خیه، له ولاوه راوه ستی. ئه و سه باره ت به من ئاوابیرو پای خۆی دهر بریوه. ئه گه ر له داها توودا نه چمه ریزی پیاوانی ئایینییه وه و نه به مه راهیب، خاترجه م ده چم بۆ پترزبۆرک و له گو قاریکی به ناوبانگدا جێی خۆم ده که مه وه و هه تا ده سال ده نووسم و پاشان، ده به مه خاوه نی گو قار. هاوړا له گه ل بیرى ئازادىخوازان و بئ دینه کان ده ری ده که م. ره نگدانه وه ی مه رامی سۆسیالیستی، له گه ل تۆزه رووناکیه ک له سۆسیالیسم. به لام له هه موو کاتی که له سه ر هه ست ده بم. یانی له گه ل هه ردوو لایه نه که ریک ده که وم و گه و جه کان فریو ده ده م. به حیسابی

براكت، پەنگدانەوہى سۆسياليسم نابىتە كۆسپ و تەگەرە لە سەر پى داهات، پاشەكەوتى پارەش لە ژىر چاوەدیزى جوولەكەيەكدا نابى. لە ئاكامىشد كارگەيەكى گەرە لە پترزبۆرگ ساز دەكەم و چاپخانەكانم بۆ ئەوى پادەگويزم و نھۆمەكانى سەر رى بە كرى دەدم. ئەو تەنانەت جىگاكەشى دەستنيشان كردوو، لە نزيك پرده بەردينهى ئەولای نەواوە هەلكەوتوو كە دەلین بریار وایە لە پترزبۆرگ سازى بكەن.

ئاليووشا نەيتوانى دان بەخوياً بگرى و بە پىكەنينەوہ گوتى: «ناخ ميشيا، ئەوہ ئىتر رەد بووونەوہى تيدا نيبە.»

- تۆش ئالكسى فيودورويچ، واديارە رقت لە تانەوتەشەر نيبە.»
- نا، نا، گالتە دەكەم. بمبوورە. شتىكى تەواو جياوازم لە زەين داىە. بەلام، داواى ليپووردن دەكەم، كى ئەو قسانەى بۆ تۆ گىرايەوہ؟ كاتى باسى توى كردوو، خو تۆ لە مالى كاترينا ئيوانا نەبووى؟

- من لەوى نەبووم، بەلام خو ديميتري فيودورويچ لەوى بوو. بەو گويچكانەى خۆم گويم ليپو باسى دەكرد. ئەگەر پىت خوشە بزاني، با دلنيات كەم، خو پى گوتم. گوى قولاغ راوەستابووم، ئەويش نەك بەقەستى، من لە وەتاغى خەوہكەى گرووشنكا بووم و نەمدەتوانى بيمە دەرى، چونكە ديميتري لە وەتاغەكەى دىكەيان بوو.

- ئەها، لەبىرم نەبوو، ئيوە خزمایەتيتان ھەيە.
راكيتين سوور ھەلگەرا و گوراندی: خزمایەتى! من و خزمایەتى لەگەل گرووشنكا! شىت بووى، يان عەقلى كار ناك؟
- مەگين خزمایەتيتان نيبە؟ دەنا من وامبيستووہ.

- لەكىت بيبستووہ؟ ئيوە كارامازوفەكان ھەر خەرىكى فروفيشالان و دەلین ئيمە لە بنەمالەيەكى رەسەن و نەجيمزادەين، پىت وایە كەس نازانى باوكت لە سەر سفرەى ئەم و ئەو رىقنجاى و گەمەى ساز دەكرد بۆ ئەوہى بەخىرى خويان پاروويەك نانى بەدەنى. رەنگە من كورە قەشەيەك بم و لەبەر چاوى ئيوەى رەسەن و تايەفەدار سووك بم، بەلام ئاوا بەكەيفى خۆت سووكايەتيم پى مەكە.

ئالكسى فيؤدۆرۈۈپچ، خودا نەكا من خرمى گرووشنكاي بەستۆكە بىم. تكات لىدەكەم ئاگات لەدەمى خۆت بى!

راكىتىن بەجارى رەنگى تىك چوۋوبو.

«بۆخاترى خودا بمبورو، نەمزانى... جگە لەوەش... چۆن دەتوانى پىيى بلىي بەستۆكە؟ يانى ئەو... لەو جۆرە ژنانەيە؟ ئاليوشا سوور بوۋوبۇو. «دىسان پىت دەلىمەۋە، من بىستوۋمە دەلەن خزمایەتتان ھەيە. زۆرجار دەچى بۇ مالان، خۆشت پىنگوتم گراوت نىيە و ھەزى لىناكەي. بەخەۋنىش نەمدەزانى ئەۋەندەت رىق لىيى بى! يانى مستەھەقى ئەۋەيە؟»

- ھەتمەن ھۆيەكى ھەر ھەيە كە دەچم بۇلاي. ئەۋەش پىۋەندىيەكى بە تۆۋە نىيە. خزمایەتى، لەۋانەيە براكت يان باوكت بىكەنە خرمى تۆ، نەك خرمى من. ئەۋە گەشىتىنى. ۋاچاكە برۋى بۇ چىشتخانەكە. راۋەستە بزىان! چىۋوۋە؟ يانى ۋەدرەنگ كەۋتوۋىن؟ ئاۋا زوۋ نابى نەھارىان خواردى! بلىي كارامازۆفەكان دىسان كىشەيان ۋەرى خستى؟ بىگومان ۋايە. ئەۋەش باوكت و ئىۋان فيؤدۆرۈۈپچى برات. لە ۋەتاغى باۋكە عابىد ھاتتە دەرى. چاۋ لىكە باۋە ئىزىدۆر لە سەر پلىكانەكانەۋە بە دەنگى بەرز شتىكىان پىدەلى. باۋكىشت دەستى راۋەۋەشىنى و دەگورپىنى. پىمۋايە جىنو دەدا. بەزمە! چاۋكە مىۋسۇف بە فایتوۋنەكەى خەرىكە دوور دەكەۋىتەۋە. ۋاديارە پۇيشت. ئەۋەش ماكسىموفى پىر چاۋ چۆن ھەلدى! ھەتمەن شەر و كىشەيان لىپەيدا بوۋە. نەھار لە گورپىدا نىيە. بلىي لە باۋە عابىدىان نەدابى! يان رەنگە لىدانىان خواردى! ئەگەر ۋابى ھەقى خۇيانە!

قسەكانى راکىتىن و سەرسوۋرمانەكەى بى ھۆ نەبوو. كىشەيەكى پر لە شوورەيى و بىۋىنەيان ۋەرى خستىۋو. ھەر كتوپرىش لەخۇرا قسەيان لىك ھەلبەزىيۋە.

(۸)

کیشی پر شووری

میوسوف وەک مروفیکی خاوەن کەسایەتی و ژیار، کاتی لەگەڵ ئیوان فیودورویچ گەیشتنە لای باوکە عابید حالی تیکچوو: لەبەر رق ھەستانەکە ی ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد. ھەستیکرد لە دەست فیودور پاولوویچی دڵنەزم و سووک و چرووک، نەدەبوو ئەوەندە جاپز بواوە، کە لە حوجرەکە ی باوە زووسیمایان ھەردە بێ و تا ئەو رادەیە ی خۆی لە بیر بچیتەو. لە سەر پلکانەکان لە دلی خۆیدا گوتی: «نەدەبوو ئاوا ھەلچم، راھیب و قەشەکان شیای سەرکۆنە و سووکایەتی پیکران نەبوون. ئەگەر ئێرە مروفی بەشەرەفی لیبی و (ھەتا ئەوجیبی ئاگادارم باوکە عابید پیاویکی نەجیمزادە ی و لە بنەمالە یەکی رەسەنە) بۆ لەگەڵ ئەوان بە سەرورپوو خۆشی و پێزەو ھەلسوکەوت نەکەم؟ دیمەدەیان لەگەڵ ناکەم، ھەموو شتیک قەبوڵدەکەم و بە چەکی ئەدەب دەیان بەزینم. و... و... نیشانیان دەدەم کە من ھیچ پێوەندییەکم بە ئەو (ئیزۆپ^{۱۷}) ھەنە کچی، ئەو (پیرۆت^{۱۸}) ھە بێ شەرمەو نییە و بە ھەلکەوت کەوتومەتە نیو ئەو کیشیەو، راست وەک خۆیان.»

بریاریدا لە دەست ماسیگران و داربران سکالا نەباتە بەر کلێسە و چاپووشیان لیک، ئەو کارەشی لەبەر ئەوە دەکرد، چونکە ماسیگرتن و داربرین، لەچاو رابردوو بیتایەخ بووبوو. بە جوانیش نەیدەزانی ئەو لێرەوار و چۆمە ی کیشی لەسەرە لە کوێو یە.

17- ئیزۆپ: (بە یۆنانی ئیزۆپۆس) ھە فابل نووسی یۆنانی لە سەدە ی بەر لە زانی.

18- پیرۆ: Pierrot ھەنە کچی شانو سوننەتیەکان بوو.

ئەو ويىستە دەروونىيەشى، كاتىك چوۋە ۋە تاغەكەي باۋكە عابىد لە ناخەۋە بېريارى لەسەردا كە ۋازى لىيىنى. ۋە تاغى نان خواردنەكەي باۋكە عابد بۇ ئەۋە نەدەبوۋ ناۋى ۋە تاغى نان خواردنى لىيىنى، چۈنكە تەنيا دوۋ ۋە تاغى ھەبوۋ. لەگەل ئەۋەشدا گەۋرەتر و خۇشتر بوۋ لە حوجرەكەي باۋە زووسىما. كەلوپەلەكانى نىۋ ئەۋ ۋە تاغەش جىي سەرنج نەبوۋ. كورسىلەكانى دارىنە بوۋ و بە دارى سەنەبەر دروستكرابوۋ و پروكىشىكى چەرمىنيان پىۋەبوۋ، بە مۇدەي لەبەرەكە ۋە توۋى سالى ۱۸۲۰. تەنانت تەختى ژوۋرەكەشى رەنگ نەكرابوۋ. بەلام ھەموو شتەكانى لەبەر خاۋىنى بريقەيان لى ھەلدەستا. چەن چەكە گۈل لەبەر پەنجىرەكان بوۋ. ھەلبەت لەو كاتەدا سەرنج راكىشتىن شت لە ھۈدەكەدا ئەۋ سەفرە پازاۋە و رەنگىنە بوۋ. قاپ و قاچاخەكان بريقەيان دەھات. سى جۆر نانى برژاۋ، دوۋ بتل شەپاب، دوۋ شوۋشە ھەنگۈنى سىروشتى كلىسە، تۈنگەلەيەكى گەۋرەي پىر لە (كوۋاس) ئەۋ دوۋ جۆرەي دواييان لە كلىسە بەرھەم دىئا و لە ناۋچەكەدا ناۋبانگى ھەبوۋ. (ودكا) لى نەبوۋ. راكىتىن دواتر باسى كرد كە سەفرەكە پىنج چەشەنە خۇراكى لە سەر بوۋە: سوۋپى ماسى، ماسىيى برژاۋ، شىفتەي ماسى، دۆلدەرمە و كومپوۋت و ژىلەي ميوە، راكىتىن چاك لەۋانە گەشتىبوۋ، چۈنكە پىي بۇ چىشتخانەكە كرابوۋە ۋە ھەرتاۋناۋى خۇي پىدا دەكرد و خۇي پىراگىر نەدەكرا. بە ھەموو لايەكەدا دەگەرپاۋ سەبارەت بە ھەموو شتىك ئاگادارىي ۋە دەست دىئا. چاۋبرىسى و بەخىل و بى سەرھوت بوۋ. نەيدەتۋانى تاۋىك ھەدا بدا. لە توانايىيەكانى خۇي ئاگادار بوۋ و لە خۇپەرسىتىدا كەس دەسكى لە دوۋ نەدەكرد. دەيزانى كە پۇلىكى گرینگ دەگىرئى. بەلام ئالىوۋشا، كە ئەۋى بە ھاورپى خۇي دەزانى، دەتگوت دلى دەرزى ئازەن دەكەن، كە دەيدى ھاورپىكەي ھەرزە و بى ئابروۋە و خۇي بە تەۋاۋى لە گىلى داۋە و بەپىچەۋانە، پىي ۋابوۋ چۈنكە پارەي بەجى ماۋى سەر مېزەكە نادزى، مۇۋىكى پەسەن و بەشەپەفە.

ڀاڳيتين، ڪه سڀڪ نه ٻوو ڪه ٻو نه هار بانگهڻشتن ڪراي. ٻو ٿو نه هاره، له
 دانڀشتواني ڪلڀسه ته نيا باوه يوسف و باوه پايسى و ڀاهيبيڪي ديڪه
 بانگهڻشت ڪرابوون. ڪاتي ميؤسؤف و گالگانؤف و ئيوان فيؤدؤرويچ
 گهڻشتن، ٿه وان چاههري بوون. ميوانه ڪهي ديڪه، ماکسيمؤف له په نايه ڪ
 ڀاوه ستابوو. ٿه وڻش چاهه ڀوان بوو. باوڪه عابيد هاته نيؤ وه تاغه ڪه وه ٻو
 ٿه وه ميوانه ڪان به خير هاتن بڪا. پيره ڀياويڪي ڪه له گهت و تيشڪه له بوو،
 به لام هه روا به توانا، مووي سهه و ريشي هه روا رهش بوو، جي جي
 ماشوبرنجي بوو بوو. دهموچاويڪي دريژؤوڪه و جيدي و زاهيدانه ي هه بوو. به
 بيدهنگي دهستي به سينگيه وه نا و ڪرئوشي بؤميوانه ڪان برد. به لام ٿه مجار
 ٿه وان چونه پيشي ٻو ٿه وه ته قديسيان بڪا. ميؤسؤف ته نانهت ويستي
 دهستي ماچ بڪا. به لام باوڪه عابيد گورج دهستي ڪيشا دواوه. به لام ئيوان
 فيؤدؤرويچ و گالگانؤف به شيويه ڪي زور خاڪه ڀايانه و ڪامل
 ته شريفاته ڪه يان به ٿه نجام گهياند و به شيويه ڪي لاديڻيانه دهستيان ماچ ڪرد.
 ميؤسؤف به پيڪه نينه وه و به زمانئي ڪورساخانه و پر له ريژه وه ئاوي
 گوت: «قوربان، به وپهري خاڪه ڀاييه وه داوي ليئووردن دهڪين. بمانبوورن
 ٿه گهر به ته نيا هاتووين. فيؤدؤر ڀاولؤويچ ناچار بوو ڀروا و له شانازي
 ميوانداري ئي وه بيتهش بي، رويشتنه ڪه شي بي هو نه بوو. له حوگره ڪهي
 هه زهه تي باوه زووسيمه له گهل ڪوره ڪهي قسه يان ليڪه له به زييه وه و تووشي
 ڪيشه هاتن. خوي ڀي ڀانه گيرا و دهمي هه لمالي. هيتدي دژمان و قسه ي
 سووڪي به زاردا هات ڪه نه يده زاني چون پاستاوي ٻو بيٺي ته وه... و له راستيدا
 له رووشي هه لئه دههات و مه حال بوو بتواني داوي ليئووردن بڪا. هه روهها» -
 چاويڪي له ڀاهيه ڪان ڪرد - «گه ورهم، بيٺڪ له وه ناگاداري. هه بؤيه سوور
 سوور دهيزاني دهبي سهه رڪونه بڪري و له ناخه وه ههستي به داخ و ڪه سهه و
 شهرم ده ڪرد و تڪاي له من و ئيوان فيؤدؤرؤويچي ڪوري ڪرد، بيٺه
 خزمه تان په ژيواني و داوي ليئووردي به ئي وه ڀاگه بيٺين. هه روهها هيوادارو

تاسه مه‌نده له داهاتوودا ئه‌و هه‌له‌یه‌ی قه‌ره‌بوو بکاته‌وه. داوای ته‌قدیسی له ئیوه‌ ده‌کرد و به‌و هیوایه‌ ئه‌و ږووداوه‌ فه‌رامو‌ش به‌فرموون.»

میوسوف، له‌گه‌ل ده‌رب‌رینی دوایین وشه‌ی مژولیایشه‌که‌ی دلی کرایه‌وه و هه‌موو دیارده‌کانی ږق و شلو‌ی بوونی پی‌شوو‌ی وه‌لانا. دیسان به‌وپه‌ری پاکی و یه‌کلاییه‌وه‌ بووه‌وه‌ به‌ پیاو‌یک‌ی م‌رو‌ف‌د‌وست.

باوه‌ عابید به‌ قورساخی گو‌یی بۆ ږاگرت، تو‌زی سهری له‌قاند و وه‌لامی دایه‌وه: «له‌وه‌ی که‌ پاشمله‌ باسی ده‌که‌م زو‌ر به‌داخه‌وه‌م. ږه‌نگه‌ به‌ هاتنی سهر سفره‌که‌مان فی‌ری ئه‌وه‌ بوايه‌ ئیمه‌ی بکه‌و‌یت‌ه‌ به‌ر دل و ئیمه‌ش ئه‌ومان خو‌ش بو‌ی. برایان فه‌رموون دانیشن، تکاتان لی‌ده‌که‌م.» له‌ هه‌مبه‌ر په‌یکه‌ری پی‌رو‌زدا ږاوه‌ستا و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ستیکرد به‌ د‌و‌عا کردن. هه‌موو به‌ ږیزه‌وه‌ سه‌ریان دانه‌واند و ماکسیموف به‌وپه‌ری تاسه‌وه‌ ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه‌ نا.

هه‌ر له‌و کاته‌دا فی‌ود‌و‌ر ږاول‌و‌و‌یچ دوایین فی‌ل و ته‌له‌که‌ی خو‌ی وه‌کار خست. ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی به‌راستی ده‌یویست ږرواته‌وه‌ بۆ مال‌ی، چونکه‌ پی‌ی‌وابوو مه‌حاله‌ بتوان‌ی له‌ سهر سفره‌ی باوکه‌ عابید دانیش‌ی. هه‌ر ده‌تگوت هیچ نه‌قه‌وماوه‌. وانه‌بوو بل‌یی شه‌رم له‌خو‌ی ده‌کا و په‌شیمان له‌ کاره‌که‌ی، ږه‌نگه‌ ته‌واو به‌پی‌چه‌وانه‌ش. به‌لام هه‌روا هه‌ستیده‌کرد خو‌اردنی ئه‌و نه‌هاره‌ کاریکی دروست نییه‌. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا فای‌توونه‌ زه‌وار ده‌رچووه‌که‌یان هیشتا بۆ نه‌هیناب‌و‌وه‌ به‌ر پلی‌کانه‌کانی هوتیل و هیشتا خو‌شی سوار نه‌بووبوو، له‌پ‌ر له‌جیی خو‌ی ږاوه‌ستا. وه‌بیر ئه‌و قسانه‌ی خو‌ی که‌وته‌وه‌ که‌ له‌ حو‌جره‌که‌ی پی‌ری کل‌یسه‌ کردبو‌ی: «هه‌میشه‌ له‌ نی‌و خه‌ل‌ک‌دا خو‌م به‌ که‌م ده‌زانم و پی‌موايه‌ وه‌ک حه‌نه‌ک‌چییه‌ک دیمه‌ به‌رچاویان، بۆیه‌ ده‌لیم با تو‌زی قه‌شمه‌ره‌جا‌ری وه‌ږی خه‌م. چونکه‌ هه‌موو ئیوه‌ له‌ من خو‌ږ‌ږیتر و گه‌وج‌ترن.» پی‌ی‌خو‌شبوو تو‌له‌ی ئه‌و سووک و چ‌رووک بوونه‌ی خو‌ی له‌ هه‌مووان بست‌ین‌یه‌وه‌. له‌ نا‌کاو وه‌بیری هاته‌وه‌ جا‌ری‌کیان لی‌یان ږرسیبوو، «بۆ ئه‌وه‌نده‌ت ږق له‌ فلان‌که‌سه‌؟» له‌ کو‌تایی قه‌شمه‌ر جا‌ری‌یه‌که‌شیدا وه‌لامی

دابۆۋە: «ئەھا. ھېچ ئازارلىكى بە من نەگە ياندوۋە. بەلام فىلىكى پېسىم لىكرد و لەو كاتەۋە ھەر رىقم لىي بوۋە.»

ئىستا بە ھاتنەۋەبىرى ئەۋ، زەردەھىەكى گرت. زەردەھىەكى كەمپەنگ و فىللاۋى و تاۋىك بە دوۋ دلى مات بوۋ. چاۋى بىرقەھى ھات و لىۋى لەرزى. بىر يارىدا: «چاكە ئىستا كە دەستم پىكردوۋە، وا چاكە بىرۋە پىشى.» ھەستى زالبوۋى لەو كاتەدا، دەتوانىن بەۋ وشانە بەيان بگەين: «دەي خۇ ئىستا ناتوانم خۇم چاك بگەم. كەۋايە با شەرمە زارىان بگەم. نىشانىان دەدەم كە بۆم گرینگ نىيە چۆن بىر دەكەنەۋە - ھەر ئەۋەۋ بىرايەۋە!»

بە فاي توۋنەۋانەكەي گوت چاۋەروانى بى و خۇى بەپەلە بەرەۋ كلىسە گەرايەۋە و راست رۆيى بۆ ۋەتاغەكەي باۋكە عابىد. خۇشى نەيدەزانى چدەكا، بەلام دەيزانى خۇى پىراناگىرى و لەۋانەيە بە پەلەپىتكەيەك و خۇ دزىو و تال بكا، لەبەر چاۋى عالەم رەش بى، بەلام تەنيا خۇدزىو و تال كردن، نەك ئەۋەي خۇى توۋشى تاۋانىك بكا و لەبارى ياسايىيەۋە سزا بدرى. لەۋ پەرى رىق ھەستانىشدا دەيتۋانى دان بەخۇيدا بگرى و لە راستىدا زۆر جار سەبارەت بەۋ كارە ئافەرىنى بە خۇى گوتبوۋ. ھەر لەۋ كاتەدا كە دوعاكە تەۋاۋ بوۋبوۋ و ھەموو رۆيشتىبوۋنە سەر سقرە، لەبەر دەرگاي ۋەتاغى نان خواردنەكەدا خۇى قوت كەردەۋە، ھەروا كە لەبەر دەرگاكدە پراۋەستابوۋ، چاۋىكى بە خەلكەكەدا گىپرا و داي لە قاقاي پىكەنىنىكى شەيتانانە كە ۋەتاغەكە دەنگى دايەۋە. پاشان بە چاۋىكى زەقەۋە سەرنجى تىژى لە چاۋى ھەموۋيان چەقاند و گوراندى: «پىتان ۋابوۋ رۆيشتوۋم، بەلام ديسان گەراۋمەتەۋە.»

ماۋەيەك ھەموۋ مەقەيان لە خۇيان بىرى و چاۋيان لى نەتروۋكاند. ھەموۋ پىنيان ۋابوۋ رۋوداۋىكى تال و ناجۆر و پىر لە شورەھى دەقەۋمى. مېۋسۇف لە ناكاو ئالەتى بوۋ، لەداخانا چەقوت لىدايە خويىنى لى نەدەھات. ئاۋرى رەكەي پىشۋى كە دامركابۆۋە، لە ناكاو بلىسەي سەند و نەراندى: «نا، نا! ئىتر ئەۋەم بۆ تامل ناكرى! بە ھېچ شىۋەيەك ناتوانم! ئىرە ئىتر بۆ مانەۋە

نابی. «خوین بهری چاوی گرت و ئهوی جنیوی دهیزانی ئاوقای فیودور پاولوویچی کرد و دهوری بۆ تیکردهوه. وای قین ههستاوو، شوین و ئهدهب و عهیه و ههموو شتیکی لهبیر چوو بووه. کلاوهکهی بهدهستهوه گرت و ویستی برهوا.

فیودور پاولوویچ گورانندی: «چی ناتوانی؟ ههر بهراستی ناتوانی؟ قوربان ئیزن دهفرموون بیمه ژووری یان نا؟ میوان رادهگرن؟»
باوکه عابید وهلامی دایهوه: «پیتان له سههرا چاومه.» و گویشی: «برایان، بمبورن، تکتان لیدهکهه دژایهتی و ناخۆشی وهلانین. وهک بنهمالهیهکی ریکوپیچ و پر له خۆشهویستی، شوکری خودا بکهه و له سههرا ئهوه سفره ههژارانهیهی ئیمه دانیشن.»

میوسوف وهک شیت و ههرا نهراندی: «نا، نا، مهحاله!»
دهی ئهگهر بۆ پیووتیر ئهلساندروویچ مهحال بی، بۆ منیش مهحاله و لیره نابم. ههر بۆیه هاتوم. ئیستا دهبمه ملۆزمی پیووتیر ئهلساندروویچ، ئهوه برهوا منیش دهپۆم، لیرهبی منیش لیرهه. گویت لیوو میوسوف! باوکه عابید، بهوه فرمایشتهی سهبارته به بنهمالهیهی ریکوپیچ فرموتان، بهجاری پیووتیر ئهلساندروویچ ههلهزانده. چونکه ددانی پێدا نانی که خزمی ئیمهیه. وایه، یان نا، فۆن سووههه؟ ئهوهش فۆن سووههه، چۆنی فۆن سووههه؟

ماکسیموف عهبهسراوانه منجاندی: «مهبهستت منم؟»
فیودور پاولوویچ گورانندی: «بهلی مهبهستم تۆی. ئهیه کی؟ باوکه عابید خۆ ناکری فۆن سووههه بی.»

ئاخر خۆ منیش فۆن سووههه نیم، من ماکسیموفم.
— نا تۆ فۆن سووههه نی. قوربان دهزانن فۆن سووههه کی بوو؟
سهههوردی کوژرانهکهی به سههردمی ههمووانهوه بوو. له قههههخانهیهک کوشتیان. پیموایه زۆر لهو شوینانه بهوه ناوهوه کراوه و خویندووتانهتهوه. کاتی کوژرا ههموو پارهکهیان لی دزی و چونکه به ساله چووبوو، بهپێزهوه

خستیاڼه نیو سندو ووقیکه وه و دهرگاهک یان بزمارکوت کرد. به شه منده فهری باری له پترزبورگه وه ناردیان بۆ موسکو. کاتی دهرگای سندو ووقه که یان به بزمار داده کوتا. سه لته کان گورانیان دهگوت و پیاڼویان لیده دا. بویه ده لیم ئەم کابرایه ههر ئەو فون سوو هه نه یه، زیندوو بۆته وه و له گور هاتوته وه ده ری. مه گین وا نییه فون سوو هه ن؟

له نیو راهیبه کانه وه دهنگیک هات: «چ رووداو یک خه ریکه دهقه ومی؟ ئەوه چییه ئیترا؟»

میوسوف به گالگانی فیکوت: «ههسته با پروین.»

فیودور پاولوویچ نه راندی: «نا، بیوورن.» ههنگاو یک هاته ژووری، «راوهستن با قسه ی خوم بکه م. له حوجره منتان سه رکونه کرد له بهر کرده وه ی ناحه ز و قسه ی بیئه ده بانه. ئه ویش ههر له بهر ئەوه ی باسی خواردنی ورده ماسیم کرد. میوسوفی خزم پینخوشه قسه کانی زیاتر به ئەده بانه بی نهک سادقانه، ئه ویش ته نیا له بهر به ده ماری و خو گرتن. به لام من به پیچه وانه ی ئەو پیم خوشه قسه کانم سادقانه بن نهک به ئەده بانه. من بیزم له هه موو شتیکی نه جیم و به ئەده ب هه لده ستی. مه گین وا نییه. فون سوو هه ن؟ باوکه عابید ئیزم بدن، ئەگه رچی من حه نه کچیم و حه نه کچییه تیم پی خوشه، به لام له زاتی خوما به شه ره فم ده مه وه ی دروونی خوم بنوینم و هیچ شتیکی نه شارمه وه، من زاتم به شه ره فانه یه. به لام دروونی پیووتیر ئەلکساندر وویچ میوسوف ته نیا پوز و هه وا و غورووکی ئالوزی تیدایه. بویه هاتوم بۆ ئیره ده مه وه ی چاو یک بگیڕم و ناخی خوم وه در خه م و ئەوه ی تیدایه بیدرکینم. ئالکسی کوڕم لیڤریه و توبه کاره. من باوکی ئەوم، گرینگییه کی زور ده دم به سه ره برزی و به خته وه ری. به ئەرکی سه ر شانی خوشمی ده زانم گرینگی پی بده م. له گه ل ئەوه ی رشقتجاری و به زمم وه پی خستبوو، به دزییه وه گویم هه لده خست و ده مروانی، ئیستاش ده مه وه ی دوایین به شی شانۆکه م بنوینم. خو ده زانن بارودوخی ژیا نی ئیمه چونه؟ کاتی شتیکی له به رزاییه وه ده که ویته خواری. هه روا ده مینی. کاتیکی شتیکی یه ک

جار داکه وتبئ، ده بئ هه تا هه تايه له و جيگايه دا بميني. به لام و انيم، من ده مهه وئ ديسان هه ستمه وه. باوکی پيرۆز، زورتان لي توورهم. دان به تاواندانان فه رزيکی گه ورهيه و له هه مبه ريدا ئاماده م به ريزه وه کړنوش به رم، به لام له وئ له حوگرده هه موو چوک داهن و به دهنگي به رز ده پارينه وه و دان به تاوانه کانينا دهنين. باوه ئه ري پارانه وه به دهنگي به رز کاريکی دروسته؟ باوکاني پيرۆز فتوايان داوه که پارانه وه ده بئ له خه لوه تا دکري: چونکه پارانه وه و دان پيانان شتيکی نه نيينيه و له قهديم و نه ديمه وه هه روا بووه. به لام چوون ده توانم له هه مبه ر عالمدا به کور په کم بلیم چيم کردوه و چيم نه کردوه. دهی، تيگه يشتن بو هيندي جار باش نيه پياو هه موو شتيک بلئ چونکه له راستيدا ريسوايي و ئابروو چووني به دواوهيه! باوکاني پيرۆز، پياو له گه ل ئيوه بي له وانه يه هه تا راده ي «قامچي بازان»^{۱۹} برواته پيشي له زووترين کاتدا، نامه بو شوړاي کليسه ده نووسم و ئالکسي کورم له گه ل خو ما ده به مه وه بو مالي.

ليردها بومان ده رده که وئ که فيودور پاولوويچ ده يزاني له کوئوه قامک به چاوياندا بکا. سه رده ميک دهنگويه کی ناحه ز بلاو بوو بووه که ته نانه ت به گوئي ئوسقوفي مه زنيش گه يشته وه. (نهک هر سه باره ت به کليسه که ی ئيمه، کليسه کاني دیکه ش ئه وانه ی وا دامه زراوه ی پيري پيروزيان تيدابوو) ئه ويش ئه وه بوو ريزي له راده به در له پيراني کليسه ده گيرا و ئه و ريزه به جيگايه ک گه يشتبوو که گه وره يي باوکه عابيدي هه تا راده ي زه وال بر دبوو. پيرانيش ريورهمي پارانه وه و دان پيانانين به چاوي سووک ته ماشا ده کرد و... ئه و تومه تانه ش ورده ورده له نيو چوون. به لام بلنيسه ی گه وجييه تي که به روکی فيودور پاولوويچي گرتبوو، له گه ل شه پولي رق و ناخي ده خه زداري تیک هالان و هه تا سنووري ئابروو چوون لووليان داو و ايان لي کرد ئه و تومه ته کو نه بژيئنيته وه. فيودور پاولوويچ يه ک وشه شي له و باره وه نه ده زاني. ته نانه ت نه يده تواني به ئه ده بانه ش به ياني بکا، چونکه له حوگره ي پير که س

19- تيره يه کی مه زه بين قامچي ليدان به شيک له ئايينه که يانه.

چۆكى دانه دابوو و به دهنگى بهر زيش فه پزى دان پيانان و پارانه وهيان به جى نه هيتابوو. بۆيه شتيكى وای هەر نه ديبوو. ته نيا به ئالۆزى باسى تۆمه ته كۆن و له ميژينه كانى ده كرد، به لām كاتى كه ئهو قسه قۆر و هه قمه قانه ی په راند، هه ستىكرد ئه وه ی ده ليى ده له سه و قۆرپاته و له ناکاو هاته سه ر ئه وه ی به خۆى و گوڭره كانى سه لميئى، كه قسه ی قۆر و هه له ق مه لله قى نه كردوو و درۆ ناکا. ئه گه رچى ده شيزانى هه تا زياترى له سه ر بړوا زياتر ناچار ده بى درۆ ده له سه پيکه وه نى. ئيختيارى له ده ست خۆيدا نه مابوو و کويرانه و به پرتاو ده چوو و پيئى.

پيووتير ئه لکساندرۆويچ هاوارىکرد: «له و شووره ييه!»

باوکه عابيد گوتى: «داواى ليئووردن ده که م! ده ليئ: سه باره ت به من زۆريان دژايه تى نواندوو و به خراپه باسيانکردووم. له گه ل بيستنى ئه و قسانه ش به خۆم گوتوو: «ئهو ته مبيئانه يه که له لايه ن خوداوه و بۆ شيفاي پۆحى له خۆبايم به پيکراوه.» كه وايه ئه ی ميوانانى خۆشه ويست، زۆر خاکه رايانه سپاستان ده که م!» پاشان کړنوشيکى بو فيۆدۆر پاولوويچ برد. فيۆدۆر پاولوويچ زۆر بى ئه ده بانه گوراندی: «حه يه حه حه ی - خۆپيرو ز نواندن و قسه و باسى چهن پاته! قسه و باسى کۆن و هه لسووکه وتى کۆن. درۆ و ده له سه ی کۆن و سوچه و کړنوشي ته شريفاتى. له وانه ئاگادارين. «پامووسيني ليئوان و چه قۆ له دل راکردن!» هەر به و جوړه ی له (چه ته کاند) هاتوو. باوکانى هيتا، درۆ ده له سه م ناو، من هه قيقه تم ده وى. به لām هه قيقه ت له خواردنى ورده ماسيدا نادۆزريته وه، ئه وه ش به ده نگیكى به رز راده گه يه نم! ئه ی راهيبان، ئيوه بۆ پۆزوو ده گرن؟ بۆ ده تانه وى پاداشته که ی وه رگرنه وه و چاوتان له ئاسمان بريوه؟ باشه بۆ پاداشتيکى وا منيش وه ک ئيوه پۆزوو ده گرم! راهيبى پيرو ز مه گين ناتانه وى له دنيا دا زانا و مه زن بن و قازانجتان بۆ کۆمه لگا هه بى، بى ئه وه ی له سه ر گيرفانى خه لکى خۆتان له کليسه دا زيندانى بکه ن و بى ئه وه ی چاوه روانى پاداشه که ی بن که له ئاسمانه وه بۆتان داپرژى. به لām ئه گه ر ئه و کاره نه که ن ئه رکه که تان تۆزى

دژوارتر ده‌بۍ. باوه عابید منیش ده‌توانم ماقوولانه قسه بکه‌م، ئیره چیی لئییه؟» پوویی بۆ سهر سفره‌که. «شهرابی شیرین و کونه‌ی بریانی ئیلی سیؤف. تف، تف. ئه‌وه شتیکه له‌گه‌ل ورده ماسی جیاوازی هیه. چاو له‌و بتلانه بکه‌ن که باوکان هی‌ناویانه‌ته ده‌ری، ها! ها! ها! کی ئه‌و هه‌موه‌ی بۆ دابین کردوون؟ کابرایه‌کی لادیی، کریکاریکی هه‌ژاری چاره‌ره‌ش که پاروو له‌ ده‌می مال و منداله‌که‌ی ده‌گیریته‌وه و ده‌ی هی‌نی ده‌یکاته کوشی ئیوه‌وه! ئیوه‌ش باوکانی پیروژ، ده‌زانن چۆن خوینی خه‌لک بمژن!»

باوه یوسف گوتی: «ئه‌وه ئیتر زۆر شووره‌یه، په‌ککو!»

باوه پایسی هه‌روا قروقه‌پی کردبوو. میؤسؤف ده‌ره‌ری بۆ ده‌ری و گالگنؤفیش به‌ دوایدا.

- باوه ئیتر منیش به‌دوای پیووتیر ئه‌لکساندرؤویچدا ده‌پۆم! هه‌تا من بم، تازه پیم به‌ ئیره‌دا نایه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر چۆک دابده‌ی و لینشم بپارێتیه‌وه نایه‌م. هه‌زار رۆبلم بۆ ناردوون. که‌وايه ئیستا پاره‌که‌تان زۆرتر بووه. خه‌ریکم تۆله‌ی تافی لایم ده‌که‌مه‌وه. له‌به‌ر ئه‌و هه‌موو سووکایه‌تییه‌ی پیمکراوه و تاملم کردوه. ئه‌و کلیسه‌یه له‌ ژیا‌نی مندا رۆلێکی گه‌وره‌ی گیراوه! زۆری گریان‌دووم و تالای خه‌می به‌ گه‌روودا کردووم. ئیوه، ژنه‌که‌م، ئه‌و ژنه‌ شیته‌تان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ لی هارووژاندم. به‌ گازه‌نگ و کتیب له‌عنه‌تتان بۆ ده‌ناردم و سه‌باره‌ت به‌ من قسه و قسه‌لۆکتان بلأو ده‌کرده‌وه. باوکان! ئیتر به‌سه! ئیستا سه‌رده‌می لیبرالیسمه، سه‌رده‌می پاپۆری هه‌لمی و هی‌لاسنه. هه‌زار رۆبلی هه‌یچ، تۆ بلی سه‌د رۆبلی، ته‌نانه‌ت سه‌د کۆپکیشته‌ له‌ لایه‌ن منه‌وه پینادری!

با ئه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چی، ئه‌و کلیسه‌یه‌ی ئیمه‌ هه‌یچ رۆلێکی له‌ ژیا‌نی ئه‌ودا نه‌بووه و قه‌تیش له‌به‌ر ئه‌و دلۆپیک فرمیسی له‌ چاو هه‌لنه‌وه‌راندووه. که‌چی ئالۆزی و رق وای هه‌له‌شه‌ کردبوو، وا که‌وتبووه دل‌ه‌ له‌رزه‌ خۆشی تا راده‌یه‌ک باوه‌ری ده‌کرد. به‌لام بۆ ساتیک هه‌ستیکرد واچاکه‌ کۆی کاته‌وه.

باوکه عابید بۆ ئەو درۆ شەرماوییهی سهری داخست و دیسان به پینداگرییه وه هاته قسه:

له کتییی پیروزدا هاتوو: «ئییفتیرا و تۆمهتی خه لکی به پروو خوشی و تاقه ته وه تامل بکه و دلی خۆت تووشی خه م و ناره حه تی مه که. له و که سه ش که تۆی بوغزاندوو و قسه ی بۆ هه لبه ستووی دڵ شلوئ مه به و رقی لی هه لمه گر». ئیمه ش واده که یین.

«حه یه حه یه حه ی! تۆ بیریک له خۆت و قسه هه لله ق مه لله قه کانت بکه وه. باوکانی به ریز، بیریک له خۆتان بکه نه وه. من ده رۆم. به لام ئالکسی کورپشم له گه ل خۆم ده به م و ناهیل م پیی به ئیره دا بیته وه. چونکه وه ک باوک ئیختیاری کورکه ی خۆم هه یه. ئیوان فیودورویچ، ئه رک ناسترین کورم، ئیزن ده فرمان بده م به دوا ی مندا بیی. فۆن سووه ن، تۆ بۆ ده ته وئ لی ره بمینیته وه؟ وه ره بۆ دیده نیی من، له نیو شار ده توانین زۆر خوشی رابویرین. ته نیا کیلۆمه تریکه ریگا که ی. له جیاتی رۆنی گیایی، گوشت به رازی برژاوت ده ده می. گه رمه شانیت بۆ ده کولێتم و خۆراکه که مان به (پراندی) یه وه ده خوین..... هۆی، فۆن سووه ن، ده رفه ت له کیس مه ده» به گورپه گور و ده ست به سینگه وه گرتن ده رپه رپییه ده ری.

هه ر له و کاته دا بوو راکیتین چاوی پیی که وت و نیشان ئالیووشای دا. فیودۆر پاولوویچ که چاوی به ئالیووشا که وت، له دووره وه هه رای کرد: «ئالکسی هه ر ئه مرۆ وه ره وه بۆ مالی، بارگه و بنه ت وه پیچه و بیهینه وه، هیچ نیشانه یه ک له خۆت به جی نه هیلی.»

ئالیووشا له جی خۆی ویشک بوو و به واق ورمای و سه رسامی چاوی له باوکی بری. فیودۆر پاولوویچ خیرا سواری فایتوونه که بوو. ئیوان فیودۆرۆویچیش بی ئه وه ی بۆ خودا حافیزی ئاوړ له ئالیووشا بداته وه، سوار بوو. به لام له و کاته دا کیشیه کی سه رسوورپه یته ر و رشفنجا رییه کی نابه جی، دوا یین به شی شانۆکه ی وه راست گیرا. ماکسیمۆف کتوپر گه یشته په نا فایتوونه که. له ترسی ئه وه ی نه کا دره نگ بگاتی، به هاسکه هاسک هه لده ات.

راکیتین و ئالیووشا دیتیان که هه‌لده‌هات. ئه‌وه‌نده به هه‌شتاو هه‌لده‌هات، له‌به‌ر په‌له‌په‌ل پێی له سهر ئه‌و رکیفه دانا که لاقی چه‌پی ئیوان فیۆدۆرویچی هه‌شتا له سهر بوو، چنگی له لیواری فایتوونه‌که گیر کردبوو و هه‌ولێ دها سواربێ. له په‌ستا هاواری ده‌کرد: «دیم له‌گه‌لتان، دیم!» وای ده‌نواند شاده و به‌روویه‌کی خۆشه‌وه ده‌گرژییه‌وه «منیش به‌رن.»

فیۆدۆر پاولوویچ به‌ دلخۆشییه‌وه هاواریکرد: «فه‌رموو! نه‌مگوت فۆن سووه‌هه‌نی. راست فۆن سووه‌هه‌ن خۆیه‌تی له‌ گۆره‌که‌ی هاوتۆته‌وه ده‌ری. چۆن بوو خۆت ده‌رباز کرد؟ چ فۆن سووه‌هه‌ن بازیه‌کت وه‌رێ خست؟ چۆن توانیت واز له‌و له‌وه‌ره‌ به‌نی؟ ده‌بی پیاویکی رووه‌له‌م‌ال‌دراو بی! من که خۆم هه‌م، به‌لام بۆ تو پیم سه‌یره! وه‌ره‌ سه‌ری ده‌ی، وه‌ره‌ سه‌ری! وانیا لێی‌گه‌رێ با بیه‌ سه‌ری. ناخۆش ناگوزه‌ری. ده‌توانی له‌وه‌ر پێیه‌دا دانیشی. فۆن سووه‌هه‌ن، له‌وه‌ر پێیه‌دا راده‌کیشی؟ ده‌نا بچۆ باغه‌لده‌ستی فایتوونه‌وانه‌که.»

به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ که له‌ سهر جیگا‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌یج بلی مشتیکێ له‌ سینگی ماکسیمۆف داو خستیه‌ خوارێ. تۆزیکێ مابوو له‌ سهر عه‌رزه‌که‌ ره‌هیل بێ.

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ توو‌ره‌یی گوران‌دی به‌ سهر فایتوونه‌وانه‌که‌دا: «لیخوره‌ ده‌ی یاللا!»

فیۆدۆر پاولوویچ به‌ توو‌ره‌یی گو‌تی: «بۆ واده‌که‌ی، چیت له‌ ژیر سه‌ردایه‌؟ ئه‌وه‌ کاره‌؟»

فایتون وه‌رپکه‌وت‌بوو. ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌.

فیۆدۆر پاولوویچ دیسان گو‌تی: «تۆش مرو‌فیکێ سه‌یری.»

دوای دوو سی ده‌قیقه مات بوون، خه‌سه‌یه‌کی له‌ کوره‌که‌ی کرد و گو‌تی: «ئه‌وه‌ تۆبووی به‌رنامه‌ی چوونه‌ کلێسه‌ت چنی، خۆت ئیسه‌ره‌مت کرد و ئیستاش رقت هه‌ستاوه‌؟»

ئىۋان فىۋدۋروۋىچ بە گرژ و مۆنى ۋەدەنگ ھات: «زۆرت فەرمائىشتى
ھىچەكە و پوۋچەكە بەرەللا كىرد، ئىستا تۈزى پىشوو بدە، ئىتر لەسەرى
مەرۋ.»

فىۋدۋر پاولۋوۋىچ دىسان دوو دەقىقە مات بوو. پاشان بە زمانىكى
ئامۇژگارى كەرانە گوتى: «ئىستا دلوپىك (براندى) چارەسازە.» بەلام ئىۋان
فىۋدۋروۋىچ ۋەلامى نەدایەۋە.

- بگەينەۋە ماللى تۇش قومى بخۆۋە.

ئىۋان فىۋدۋروۋىچ مەتەقى نەكرد.

فىۋدۋر پاولۋوۋىچ دىسان دوو دەقىقە مت بوو.

- بەلام من ئالىوۋشا لەۋ كلىسەيە دىنمە دەرى. جا ئەۋ كارە بۇ تۆ، جەنابى

ئەجەل (كارىل فۇنمۇر) ھەرچەندە ناخۇشيش بى، چش.

ئىۋان فىۋدۋروۋىچ لەبەر بىزارى و ۋەرەزى شانى ھەلتەكەند و پروۋى

لىۋەرگىپرا و چاۋى لە پىگاگەي برى. ئىتر ھەتا ماللى لە ئەلفەۋە نەھاتە بى.

کتیّبی سیّهم

هه وه سبازان

له دیوی خزمه تکاران

مالی کارامازوف له ناوهندی شار دوور بوو، به لام زوریش لاپهړ نه بوو. خانووبه ریه کی قه دیمی و یه کنهؤم و بهر ژه وهند خوښ بوو، مالیکی جوان و رازاوه، دیواره کانی دهره وهی خو له میشین و هه وره بانه کی سوور بوو. رواله تیکی خاوین و سهرنجر اکیشی هه بوو. مالیکی جیدار و بهر فراوان، دارو دیواره کی دیار بوو سالانیکي زور دوا م دینئ. هه موو چه شنه و دتاغ و خه لوه تی و پلیکان و سه کویه کی تیدابوو. مشکیش تریلیلانیان تیدا ده کرد، به لام فیودور پاولوویچ باسی نه ده کردن. دهیگوت «ئیوان کاتیک پیاو به تهنیا ده بئ، چاکه زور هه ست به تهنیایی ناکا.»

عاده تی بوو شه وانه خزمه تکاره کانی دهنارده و دتاغی خو یان و دهر گای له سهر خوی داده خست. و دتاغی خزمه تکاران، بینایه کی گه وره و قایم بوو له هه وشه که دا. نه گهرچی مال هه کی چیشته خانه ی بوو، به لام فیودور پاولوویچ فهرمانی ددها نان و چیشته له ژورری خزمه تکاران ساز بکه ن. بون و هالای کاتی چیشته لینانی پی خوښ نه بوو، زستان و هاوین ده بوو قاپ و قاچاخ و نان و چیشته له هه وشه وه بیننه مالی. خانووبه رکه بو بنه مال هه کی گه وره ساز کرابوو، نه دنامانی خاوخیزان به خزمه تکارکانیشه وه نه گهر پینچ به رابه ری ئیستاش بوا یه ن جیگایان ده بووه و ههر که س و دتاغی خوی و بهر ده که وت. به لام له کاتی نهو چیر و که ی ئیمه دا تهنیا فیودور پاولوویچ و ئیوان فیودورویچی کوری له و مال هه دا ده ژیان. و دتاغی خزمه تکارانیش سی که سی لیبوو. گریگوری پیر و ژنه که ی، له گهل پیاویکی جحیل به ناوی ئیسمیر دیاکوف، پیویسته توزیکیش سه باره ت به و سی که سه بدوینن. که م تا کور تی

باسی گریگوری واسیلیه‌ویچ کرا. ئەو پیاویکی پێداگر و لەکار سووربوو. ئەگەر کاتیک، بەهەر ھۆیک (کە زۆرجار چاوەڕوان نەکراو بوو) بەو باوەرە بگەشتایە کە ئەو شوێنە میسەستیەتی یان ئەو کارە میسەستیەتی بیکا، دروستە و بەجێی؛ کوێرانە و خێشەسەرانی ھەڵی دەکوێتایە سەری و پاشگەز بوونەوی نەبوو. سادق و بی فرۆفیل بوو، بی دەغەلە کاری دەکرد. ژنەکی مارتا ئیگناتیفنا بە شیوەکی شاراو و نەینی ھەموو تەمەنی خۆی لە ھەمبەر ویستی میزدەکیدە ملکەچ و گوێ بە فرمانی بوو. لەگەڵ ئەوەشدا، دوا ئازادبونی کۆیلە و پەغەتانی ئەو ژنە ھەژاری وەزالی ھێناو. بۆیە ئەو ژنە ھەردوو پێی لە کەوشیک کردبوو کە لەلای فیۆدۆر پاولوویچ برۆن و بەو برە پارەیی ھەیانە دووکانیکی چکۆلە لە مۆسکۆ بکەنەو. بەلام گریگوری ھەر ئەو کاتە بریاری ھەوڵ و ئاخری دا کە «ژنەتیو قسە قۆر دەکا، ژن بی‌وەفان» ئەربابی پیریان ھەرچۆنیک بی، نابێ بەجێ بیلین. چونکە «ئێستا ئەرکی سەرشانیانە».

لە مارتا ئیگناتیفنا پرسی «دەزانی ئەرک یانی چی؟»
مارتا ئیگناتیفنا وەلامی دایەو: «گریگوری واسیلیه‌ویچ دەزانم ئەرک یانی چی، بەلام بۆ ئەرکی ئێمە لێرە بمیننەو. قەت لەو ناگەم.»
- کەوا یە ھەر چاکترە تیننەگە. ھەر ئەوەی کە گوتم. تۆش دان بە جەرگندا بگرە و ھیچ مەلی.

ھەرواش بوو. نەروێشتن. فیۆدۆر پاولوویچ بەلێنیدا ھەقدەستی کەمیان بداتی و بەردەوام پێشی دەدان. گریگوریش دەزانی کارتیکی ھەبەکی تەواوی لە سەر ئەربابەکی ھەبە. فیۆدۆر پاولوویچ قەشەری ھەبەکی فیلەباز بوو، گریگوریش بەباشی لەو ناگادار بوو. بەلام لەگەڵ ئەوەشدا، خۆی گوتەنی «لە ھیندی بوازی ژاندا» ئیرادەیی بەھیزی ھەبوو، کەچی ئەو سەیربوو لە ھەمبەر بری کاری دیکەدا دەستەوستان و کار لە دەست نەھاتوو بوو. ناگاداری خالە لاوازەکانی خۆی بوو و لێی دەترسا. لە ھیندی لایەنەو

پنویسته پیاو زور وریا بی که ژیان به بی که سیکی باوه پیکراو دژواره و گریگوری باوه پیکراوترین مروّف بوو. فیودور پاولوویچ گه لی جاران له ژیانیدا. نه گهر نیو بژوانی گریگوری نه بوايه، به حیسابی خوری شوریان دهکرد. هه موو جاریکش خزمه تکاری پیر زور چاک سه رکونه ی دهکرد. به لام ته نیا له بهر لیدان نه بوو که فیودور پاولوویچ ده ترسا. له هیندی کاتی ناسک و ئالوزدا فیودور پاولوویچ به دل و گیان ئاواتی بوو که سیکی وه فادار و دلسوزی له لابی. سه بارهت به و ئاواته شی که بری جار به روانینیک به سه ریدا زال ده بوو، نه یده توانی بدوی. نه و شیوه حالوبالّش تاراده یه ک سامناک بوو. فیودور پاولوویچ که له داوین پیسیدا وه ک گیانه به ریکی ملوزم و ئافهت هین و زالمی لی هاتبوو، هیندی جار له ته نیایی و تاریکیدا ترسیکی خه یالی و دله خورپه یه کی نه خلایه به سه ریدا زالدده بوو، چاوی رهشکه و پیشکه ی دهکرد و نه و ترسه له بهر چاوی ده بووه دیوه زمه. دهیگوت: «له و کاتانه دا وهخته گیانم ده رچی.» له و وهختانه دا پیخوش بوو که سیکی له لابی، یان لی نزیکی بی. نه گهر له وهتاغه که ی خوشی نه بی، لانیکه م له هوده ی خزمه تکاره کان بی و ههستیپیکا. پیاویکی به هین، وه فادار، ئیماندار و له خو ی نه چوو، که ته وای بی به ندوبارییه کانی دیوه و له هه موو راز و نه نینییه کانی ئاگاداره، به لام ئاماده یه له بهر به وهفای چاوپوشی بکا له هه موو نه وانه و دژایه تی له گه ل نه کا. له هه مووشی گرینگتر ترسی نه خاته دله وه و هیچ هه ره شه یه کی لی نه کا، جا هی نه م دنیا بی یان هی نه و دنیا، له کاتی پنویستیشدا پشتیوانی لیکا. له هه مبه ر کیدا؟ له هه مبه ر که سیکی نه ناسراو به لام به سام و مه ترسیداردا. نه وه ی که پنویستی بوو نه وه بوو که هه ست بکا، پیاویکی «دیکه» له و ماله دایه. دۆستیکی له میژینه و تاقیکراوه یه که له وانه یه له کاتی نه خوشیدا بانگیکا تا کو چاو له نه دگاری ببری و چهن قسه ی ناحه ز به گورچوویدا دا. نه گهر خزمه تکاری پیریش تووره نه بوايه، هه سستی به هیمنایه تی دهکرد. نه گهر تووره ش بوايه به جاری خه م دایده گرت. ته نانهت پیش ده هات نه ویش (زور به که می) که فیودور پاولوویچ شه وانه ده چوو بو وهتاغی خزمه تکاران و

گریگوری له خەو هەڵدەستاند و چەن ساتیک دەبێرد بۆلای خۆی. کاتی پیرە پیاو دەهات، فیۆدۆر پاولوویچ دەستیدەکرد بە قسەکردن سەبارەت بە بێ‌نرخترین کاروبار و زۆر زووش مەرەخەسی دەکرد. جاری‌وابوو تەنانەت بە گالته دەبەینا و بەرله‌وه‌ی برّوا، فیۆدۆر پاولوویچ بە جینۆیکە‌وه دەچوو و نیو پیخەفە‌که‌یه‌وه و بە‌ویژدانیک ئاسوودە‌وه تەخت دەخەوت. بە هاتنی ئالیووشا، هەستیکی وا له فیۆدۆر پاولوویچدا سەری هەڵدەدا. ئالیووشا بە‌هۆی ئە‌وه‌ی «هە‌موو شتیکی دە‌دی و له‌گە‌ڵ ئە‌و دە‌ژیا. قە‌تیش بو سەرکۆنه له ئە‌لفه‌وه نە‌ده‌هاته بێ». هە‌روه‌ها «له‌لایدا جیی خۆی کردبۆ‌وه.» جگه له‌وانه، ئالیووشا شتیکی له‌گە‌ڵ خۆی هێ‌نابوو که باوکی تا ئە‌و کاته لێی ئاگادار نە‌بوو؛ ون بوونی هە‌موو رِق لێ بوونه‌وه و خۆشه‌ویستییه‌کی نە‌گۆر، ریز و حورمه‌تیکی ته‌واو سروشتی دەر‌ه‌ق به‌ پیرە پیاویک که شیاوی نە‌بوو. بۆ پیریکی خە‌ره‌فاو که هە‌موو پیۆنده‌کانی بنه‌ماله‌ی له‌به‌ریه‌ک هە‌لۆه‌شاندبوو، ئە‌و کرده‌وه‌یه‌ش به‌جاری تووشی سە‌رسامیی کردبوو. بۆ ئە‌و که هە‌تا ئە‌و کاته جگه له‌ شەر‌ بیری له‌ هیچ شتیکی دیکه نە‌کردبۆ‌وه، ئە‌زموونیک تازە و سە‌رسوور‌ه‌ینەر بوو. ئالیووشا به‌جیی هێ‌شتبوو، هە‌ستی‌شی به‌وه‌ کردبوو شتی‌ک فێ‌ر بووه که تا ئە‌و کاته نه‌یویستبوو فێ‌ری بێ.

باسم‌کرد که گریگوری زۆری رِق له ئادلایدا ئیوانا، ژنی یه‌که‌می فیۆدۆر پاولوویچ دایکی دیمیتری فیۆدۆروویچ بوو، به‌لام به‌پێچه‌وانه زۆری لایه‌نگری له‌ سوڤیا ئیوانا دە‌کرد، ئە‌ربابه‌که‌ی یان هە‌رکه‌سیکی دیکه قسه‌ی به‌و ژنه‌ شیت و هە‌ژاره‌ بگوتایه گریگوری له‌سە‌ری وه‌جواب ده‌هات. هاودلی له‌گە‌ڵ ئە‌و ژنه‌ چاره‌په‌شه‌ی به‌ کاریکی خێ‌ر ده‌زانی و تە‌نانەت بیست سال دواتریش هیچ که‌س نه‌یده‌وی‌زا باسی ئە‌و ژنه‌ بکا و چکۆله‌ترین ئاماژه‌یان پێ‌بکرایه و گریگوری به‌دلی نه‌بوايه، له‌پێوه به‌گژیاندا ده‌هات. گریگوری به‌ رواله‌ت سارد و س‌ر و نه‌دوین بوو، به‌لام له‌خو‌را و بێ‌ بیرکردنه‌وه قسه‌ی نه‌ده‌کرد. له‌ یه‌که‌م دیداردا مه‌حال بوو که‌سیک بۆی دەر‌که‌وی ژنه به‌تاقه‌ت و

گوپرايه له كهی خوش دهوی یان نا، به لام به راستی خوشی دهویست و
ژنه كهشی ئه وهی دهزانی.

مارتا ئیگناتیفنا ژنیکی تیگه یشتوو بوو، له راستیدا زوړیش له میرده كهی
وریا و چاو كراوه تر بوو، یان لانیكهم له كاروباری پوژانه دا له میرده كهی به
مشوورتر بوو. له گه ل ئه وه شدا، له كاتی زهماوهنده كه یانه وه به بی هیچ گله و
گازنده یه ك سهر له پیناوی میرده كهی بوو و ریژیکی زوری بو داده نا.
ئه وه دشمن له بیر نه چی، ئه وان له ماوهی ژیا نی هاو به شیاندا زور كه م له گه ل
یه كتر دووا بوون، مه گین باسی شتیکی زور پتویستی پوژانه یان كړد بی.
گریگوری پوو گرژ و تووړه، به ته نیا مشووری هه موو كار و ئه ركه كانی
بنه ماله ی ده خوارد، به جوړیك كه مارتا ئیگناتیفنا له میژ بوو بوی دهر كه تبوو
كه پتویستی به هیچ ریونی نییه ك نییه. دهیزانی میرده كهی ریژ بو ئه و
خوتیه ئه قوتانده ی داده نی و ئه وه شی به فام و تیگه یشتووی ده زانی.
گریگوری تاقه جاریکی لی دا بوو، ئه ویش زور كه م. سالیکیان دوا ی
زهماوهنده كهی فیودور پاولوچ و ئا دایدا ئیوانا، ژنان و كچانی لادیی، كه
ئه و سهرده مه كو یله و ره عیه ت بوون - داوایان لیكردن گورانی بلین و سه ما
بكه ن. خه ریکی ده ستپنكردنی كاری «میرگ و چیمه نی سه وز» بوون كه
مارتای جوان و جیل هه لاته پتشی و ده ستیكرد به «سه مای پووسی».
به لام نه ك به داب و نه ریتی ناوچه یی، به لكوو به شیوه ی سهرده می
قه ره واشیه كهی له بنه ماله ی ده وله مهن دی میو سو ف. له شانویه کی تاییه تیدا
كه هونه رمه ندان له لای مامو ستایه کی سه مای مو سكو یی له وی فیری سه ما
ده كران. گریگوری چاوی به سه ما كردنی ژنه كهی كه وت. پاشان له مالی
هیندی سه رو قژی كیشا و به سه ریدا هات. به لام هه ر ئه و كاته كیشه ته واو
بوو: لیدان ئیتر دووپات نه بووه و مارتا ئیگناتیفناش سه ما كردنی وه لانا. خودا
مندالی پینه دا بوون، ته نیا مندالیکیان بوو ئه ویش مرد. گریگوری زور مندال
خو شه ویست بوو، به لام دلی پیوه نه بوو مندالیان بی. ئه وهی نه ده شارده وه و
به دهر برینی ئه و هه سته ش خو ی به شه رمه زار نه ده زانی. دوا ی هه لاتن و

تورانی ئادلایدا ئیوانا، دیمیتیری فیؤدۆرۆویچی سى سالانهى هیتا لای خۆی. سهرى بۆ شانه دهکرد و به دهستی خۆی له تهشتدا دهی شۆرد، بهو شیوهیه سالیکی ئاگاداری لیکرد. دواتر ئاگاداری له ئیوان فیؤدۆرۆویچ و ئالیووشاش کرد، که ژنهکهی ژینرالی خودالیخۆشبوو به شهپلاغه پاداشهکهی دابۆوه. له دوایدا دینهوه سهر ئهواسه. تهنیا بهختهوهرییهک که مندالهکهی به دیاری بۆی هیتابوو، چاوهپوانیی لهدایک بوونی بوو. کاتی لهدایک بوو. خهه و مهترسی سواری شانی بوو. مندالهکهی شهشۆ بوو. واته شهش قامکی بوو. گریگۆری لهژیرباری ئهوه کهسهردها وا چهمییهوه ههتا پۆژی وسل پیدان قروقهپی کردبوو و تهنیا له نیو باخهکهدا بوو، قسهشی لهگهڵ کهس نهدهکرد. بههار بوو بۆیه ههتا سى پۆژ له باخهکه نههاته دهري و خهريکی تهكميش کردنی دارهکان بوو. پۆژی سییههه بۆ وسل پیدانی کۆپهکهی دیاری کرابوو. ههر لهو کاتهدا گریگۆری بهو ئاکامه گهیشته که بپواتهوه بۆ مالهکهی، چونکه لهوئ بانگهیشته کراوان و پیاوانی ئایینی کوبووبوونهوه و فیؤدۆر پاولوویچیش وهک باوکی خوازاو لهوئ بوو. گریگۆری لهو کۆرهدا رایگهیاند که ئهوه منداله «نابی به هیچ شیوهیهک وسل بدری و بانگی به گویدا بدهن.» ئهوهشی زۆر ئارام و لهسهرخۆ راگهیاند و زۆر به زهمهت درکاندی و پیرانه چاوی له قهشه بری و لهوه زیاتری له سهر نهپۆیشته.

قهشه به سهرسوپمانهوه و به پوویهکی خۆشهوه پرسیی: «بۆچی؟»

گریگۆری له ژیر لیوهوه گوتی: «چونکه شهشۆیه.»

- شهشۆ؟ شهشۆی چی؟

گریگۆری تۆزی مات بوو. پاشان هیدی و لهسهرخۆ گوتی: «شیوانی سروشته.» دیاربوو دهیهوئ لهوه زیاتریش لهسهری برپا. ههموو دهستیان کرد به پیکهنین. ههلبهت منداله بهستهزمانهکیان وسلدا و گریگۆری له پهنا تهشته ئاوی وسلهکهیدا به دل دهستیکرد به دوعا و پارانهوه، بهلام باوهپی سهبارهت به منداله نهگۆرابوو. لهگهڵ ئهوهشدا به هیچ شیوهیهک کاری به سهر مندالهکهوه نهبوو. تا ئهوه کاتهی منداله نهخۆشهکیان زیندوو بوو،

تەماشای نەدەکرد و لەپراستیدا هەولێ دەدا هەمیەتی نەدات، زۆربەى کات لە دەرهەوى مالهەکیان دەمایەو. بەلام دواى دوو حەوتوو منداڵەکه بۆقژەى گرت و مرد. خۆى منداڵەکهى لە تابووتیکى چکۆلە ناو بە خەمیکى قوولەووە چاوى تیبیری. کاتى خۆلیان بە سەر گۆرە بچووکەکیدە دەکرد، چۆکى دادا و سەرى نایە زەوى. سالانیکى زۆر دواى مردنى منداڵەکیان نە خۆى باسى دەکرد و نە مارتای خیزانیشى لەلای ئەو دەیویژا باسى بکا. ئەگەر لە جیگایەک گریگۆریشى لێنەبوا، پەنگ بوو تۆزى دەردەلەکهى لای کەسێک بەدرکاندایە و بارى دلێ خۆى سووک کردایە. مارتا بۆى دەرکەوت لە دواى بەخاک سپاردنى کورەکیان، گریگۆرى هەموو کاتى خۆى بۆ مەزەب تەرخان کردوو و دەستى کردوو بە خویندەنەوى «بەسەرھاتى پیاوانى ئایینى». چونکە زۆربەى کات لەتەنیاى و بیدەنگیدا دادەنیش و چاویلکە خەپ و گەورەکهى لە چاودەکرد کە دەورەکهى زیوین بوو، بە دەنگى بەرز دەستى دەکرد بە خویندەنەوى ئەو کتیبە، جگە لە ماوەى پارێز. ھۆگرییەکی زۆرى بە کتیبى ئەیبوب هەبوو. چەند بەرگى لە کتیبى وتە و وتارەکانى «باوہ ئیسحاقى لەخوا ترسى سوورى»^۲. وەدەست خستبوو کە سالانیکى زۆر بەردەوام دەخویندەو. زۆرى سەر لى دەرنەدەکرد، بەلام لەو دەچوو ھەر بەو ھۆیەو بى ئاوا خۆشى دەویست. لەم داوییانەدا ھاموشۆى پى و پەسمى «قەمچى بازەکانى» دەکرد، کە لەو مەلەبەندە نیشتەجى بوون. دیاربوو کەوتۆتە ژێر کاریگەریی ئەوان. بەلام باوہ پەھێنان بە ئیمانیکی تازەى پى خراپ نەبوو. خوگرتن بە موتالای دەقە ئایینیەکان، ئەدگارێکی گرژ و عەبوسى پێداوو. دەتگوت ھەر لە پۆژى «بەرئ» وە ئەو عیرفانەیان لە وجودیدا توندۆتەو و لەگەلێ گەورە بوو. لەدایک بوونى ئەو منداڵە شەشۆیە و مردنەکهى، دەتگوت بەپێى پلانیکى تاییەت، لەگەل پووداویکی سەرسوورپەھێنەرى دیکە یەک کەوتن، چونکە دواتر دەتگوت، «خۆشەویستى» یەکی لە پۆحمدا بەجى ھیشتوو، کە ئاویتەى ھەست و

2- یەکی لە زاھیدانى سەدەى حەوتەمى زاین. دۆستویۆفسکى بەرگیك لەو کتیبەى بوو.

نه ستم بووه. شهوی ناشتني کورپه کې مارتا به د ننگي نالې مندالیک له خه و
 راپه نې، ترس دایگرت و میړده کې له خه هه ستاند. ئه ویش گوږی راکرت و
 گوتی له وه ده چي که سیک بی و ئاوا ده نالیني، «له وانه یه ژنیک بی» هه ستا
 خوی پوښته کرده وه. شه ویکی گهرمی مانگی مهی بوو. که له پلیکانه کان
 چووه خواری، به جوانی گوږی له دنگه که بوو. له نیو باخه که وه ده هات. به لام
 دهر وازه کې شه وانه قوغل دهر و و پیگایه کی دیکه نه بوو بؤ چوونه نیو
 باخه که. چونکه دهر وانه دهری به نهردهی بهر و قایم په رژین کرابوو. گه راوه
 مالې و له نته ریکی هه لکرد، دهستی دایه کللی دهر وازه که و بی ئه وهی گوږی
 بداته ترسی ژنه کې که دهیگوت دنگی گریانی مندالې و ئه وه کورپه کې
 خویانه دهری و بانگیان دهر، به بیده نگی چووه نیو باخه که وه. له وی بؤی
 دهر که وت دنگه که له وحه مامه وه دی که له نزیک دهر وازه ی باخه که
 هه لکه وتبوو. دنگی نالې و نوو زهی ژنیکیش بوو. که دهر گای هه مامه کې
 کرده وه، چاوی به دیمه نیک که وت که له جی خوی وشک بوو. کچیکی
 ئه قل سووک، که له کوچه و کولان ده خولاوه و هه موو ئه ویان به و ناوه
 دهناسییه وه، «لیزاوتا ئیس میر دیا شاننا» (لیزاوتای بؤگه نیو) هاتبووه نیو
 هه مامه که وه و مندالی بوو بوو. له په نا مندالې که وتبوو و دهینالاند. کچه
 هیچی نه گوت، چونکه له ماوهی ته مه نیدا قسه ی نه کردبوو. به لام به سهرهاتی
 ئه و به شیکي جیای پیو ویسته.

لیزواتای بۆکه نیو

شتیک بوو که به تایبەت سەرنجی گریگۆریی راکیشا، دېدۆنگییه کی زۆر ناخۆش و ورووژینه ری له ناخیدا بەدی هینا. لیزاوتا کچیکى خریله ی کورته بالا بوو. «وردیله کی بسته بالا.» چونکه زۆر له پیریژنانی ئیماندار، له دواى مردنه کهى، دلسۆزانه دهیانگوت، بیست سالى ته مه ن بوو. دهموچاوه پان و ساغ و مه یله و سووره کهى، ته وا و حه پۆلانه بوو. پوانینی چاوه زیته له کانی، له گه ل قه لافه ت و ئەدگارە ئازاراییه کهى ته زووی به دلى مرقدا دینا. زستان و هاوین به تووی کراسیکى جاو و به پیاخاوسى دەسووپاوه. قژه رهش و زبر و لووله کهى وهک به رگنى به رخ تیک هالا بوو و ده تگوت کالاه له سه ریدا. سه ر و قژى هه میشه قورپای بوو، پوش و په لاش و کاوکۆتى پیوه دهنوسا. چونکه له هه ر کوئ بوايه له جیگای پیس و خاوین وهرده کهوت و تخیل ده بوو. باوکی ئاره ق خۆریکی بى مال و حال و نه خۆش بوو. ئیلیای هه ژار و ده سته کورت دارونه دارى له ده ست بوو بووه. سالانیکی زۆر وهک کریکار له لای تا قمیك مامه له چى ده وله مه ند ژيانى تیپه ر کردبوو. لیزاوتا چه ند سال بوو دایکی مردبوو. ئیلیای باوکیشى نه خۆشى و ده سته نگى وای لى کردبوو، پق له زگ و ده غه زه دارانه هه لسوکه وتى ده کرد. هه رکاتى لیزاوتاش ده چوو بۆلای، دینداته ده یکوتا، به لام زۆر به دگمه ن ده چوو بۆلای باوکی. چونکه ته واوی خه لکی شار ئاماده بوون ئاگاداریی لیبکه ن، چونکه ئەقلى سووک بوو، هه ر له به ر ئەوهش بوو بووه خۆشه ویستی خه لک. خاوه ن کاره کانی ئیلیا و خه لکی شاره که و ئیلیا خۆشى و به تایبەت مامه له چیه کان هه ولیان ده دا جلوه رگی باشتري له به ر که ن، زستانانه ش

کهوله مه‌پیکیان له‌به‌ر ده‌کرد و پۆستالیان له پێ ده‌کرد، به‌لام زۆری خۆ
 هه‌له‌سووراند و نه‌یده‌هێشت جلوه‌به‌رگی له‌به‌ر بکه‌ن. پاشان که هه‌چی
 پێ نه‌ده‌کرا و به‌زۆر له‌به‌ریان ده‌کرد، ملی پێی ده‌گرت و ده‌رۆیشت، خێرا له
 دالانی کلێسه‌ی گه‌وره، ئه‌وه‌ی له‌به‌ریدا بوو دایده‌مالی و به‌جێی ده‌هێشتن.
 رووپۆشه‌که‌ی پیشووی له‌به‌ر ده‌کرده‌وه و به‌ پێخاوسی ده‌که‌وته کۆلان و
 شه‌قامان. خوداو‌پاستان کاتی حاکمی تازه‌ی پارێزگا، که بۆ سه‌ردانی
 شاره‌که‌ی ئیمه‌ هاتبوو، چاوی به‌ لیزاوتا که‌وت و هه‌سته ناسکه‌که‌ی رووشا،
 ئه‌گه‌رچی پێیان گوتبوو که لیزاوتا عه‌قلی سووکه، که‌چی گوتبووی گه‌رانی
 کچیکی بیست سالانه، ئاوا به‌ نیوه‌رووتی جوان نییه و دژی ئادابی
 کۆمه‌لایه‌تییه و نابێ دووپات بێته‌وه. به‌لام حاکم رۆیشت و لیزاوتا هه‌ر له‌و
 بارودۆخه‌دا ما. ئاخ‌ری باوکی مرد و له‌ پێشوو زیاتر که‌وته به‌ر سیله‌ی
 په‌حمی که‌سانی ئایینی، چونکه سیوی بوو، هه‌موو خۆشیان ده‌ویست.
 ته‌نانه‌ت کو‌رانی ئازاریان نه‌ده‌دا، ئه‌گه‌رچی کو‌رانی شاره‌که‌مان، به‌تایبه‌ت
 خوێندکاره‌کانیان، داروده‌سته‌یه‌کی بزۆز و شه‌یتان، لیزاوتا خۆی به‌ هه‌موو
 مالێکدا ده‌کرد و که‌س وه‌ده‌ری نه‌ده‌نا. هه‌موو به‌زه‌بیان پێیدا ده‌هات و
 شتیکیان ده‌دايه. ئه‌گه‌ر پاره‌یان ده‌دايه، وه‌ری ده‌گرت و ده‌یخسته سندوقی
 خه‌ر و خه‌راتی کلێسه و زیندانه‌وه. ئه‌گه‌ر له‌ بازار نانێک یا کو‌لیره‌یه‌کیان
 پێ‌دايه، له‌پێوه تووشی هه‌ر مندالێک بوايه ده‌دايه. جاری‌وابوو
 ده‌وله‌مه‌ندترین ژنی شاره‌که‌ی راده‌گرت و نان یان کو‌لیره‌که‌ی پێده‌دا، ژنه‌ش
 زۆر به‌ تامه‌زرویی لێی وه‌رده‌گرت. خۆی جگه له‌ ئاو و نانی جو‌ ده‌می له
 هه‌چ شتیکی دیکه نه‌ده‌دا. ئه‌گه‌ر بجوايه‌ته دووکانێکی گرانبایه‌وه، که له‌وێدا
 پاره و که‌لوپه‌لی به‌نرخ لێره و له‌وێ که‌وتبوو، که‌س چاویشی لێ نه‌ده‌کرد،
 چونکه ده‌یانزانی ئه‌گه‌ر هه‌زاران رۆبلیش بکه‌وێ و بزانی ئاگاشیان لێ‌نییه،
 خودا نه‌کا ده‌ستی بۆ به‌رێ و چاویشی لێ‌کا. نه‌ده‌چوووه نیو کلێسه‌وه، یان له
 دالانه‌که‌ی کلێسه ده‌خه‌وت، یان به‌ سه‌ر په‌رژینی‌کدا (له‌جیاتی نه‌رده و
 شیشه‌بند تا ئیستاش ئه‌م شاره‌ی ئیمه‌ پره له‌ په‌رژین) ده‌چوووه باخچه‌یه‌که‌وه.

لانيکه م هه وتووی جاریک سهری له مالی خاوه نکاره کانی پيشووی باوکی هه لډينا. زستانانه ش هه موو شهوئ دهچووه مالی ئه وان و له سووچی دالانیک یان گه ورپکدا دهخه وت. کهس نهیده زانی به و حاله وه چوئن تاقت دینئ، به لام خووی پیگرتبوو، ئه گهرچی ورديله بوو به لام ئه ندامیکی پته و و ساغی هه بوو. هیندئ له خه لکی شار له سهر ئه و باوه رپه بوون که ئه و کارانه له بهر غوروور و سهرنج پاکیشانی خه لک دهکا، به لام ئه وه وانه بوو. قسه کردنی نه ده زانی و ته نیا جارو بارئ پته پتیکی دهست پیده کرد، به لام کهس نهیده زانی ده لئ چی. دهی ئه و چووزانی غوروور چیه؟

به هه لکه وت شهوکی گهرم و مانگه شهوی مانگی سپتامبر (چهن سال له مه و بهر) دهسته یه کی پینچ شه ش کهسی لات و مه ست، درهنگانی له گازیئو دهگه رانه وه، به «رپگی پشته وه» دا که دهچووه نیو باخه کانی پشت مالانه وه، به سهر په رژینه کاندا وه سهر که وتن و ملی رپیان گرت که رپگا که دهگه یشته پردیک به سهر به نداویکی دوور و دريژ و بوگه نه وه که نیومان نابوو چوم. له نیو دروودال و گه زه نه و گیا و گژی بن په رژینه کاندا، لیزاوتیان دی خه وی لیکه وتبوو. به حیلکه حیلکه ته ماشایان ده کرد و دهستیان کرد به گالته و جه فهنگی ناحه ز و دزیو. یه کی له و لاوانه به زه نیدا هات و به هوئ هه وه سه وه ویستی بزانی وه ک ژن ده کری چاو له و دهعبایه بکه ن و... هه موویان به قیزو بیزه وه گوتیان مه حاله شتی وا، به که لک نایه. به لام فیودور پاولوویچ، که له گه لیاندا بوو، هاته پيشی و گوتی وانیه و دهنا زور که یفیشی له لایه و... ئه وه راسته له و کاته دا قه شمه ره جاپی وه رپ خستبوو. پئی خوش بوو خوئ نیشاندا و کورپه که سهر گهرم بکا. و به رواله ت دهیویست وا نیشاندا که هاوشانی ئه وانه، به لام له راستیدا له چاو ئه وان ته نیا نوکه ریکی خویرپی و بی ئابروو بوو. راست ئه و پوژدهش بوو که هه والی مهرگی ژنه که ی یه که می له پترزبورگه وه پیگه یشتبوو. په رپیه کی رهشی له کلاوه که ی دابوو و بی شه رمانه خه ریکی خواردنه وه بوو، ئاکاریشی هینده قیزه ون و ناحه ز بوو، که ته نانه ت خویرپترین کهسی شاره که مان بیزی له و کارانه هه لده ستا. هه لبه ت

لاوهکان به و مهستییهش سه‌ریان له و قسه‌یهی فیۆدۆر پاولوویچ سوڤما و
 دایان له قاقای پیکه‌نین. ته‌نانه‌ت یه‌کئ له و لاوانه‌ گوتی من ئەو کاره‌ی له‌گه‌ل
 ده‌که‌م. زۆربه‌یان ئەو کاره‌یان ږه‌ت کرده‌وه، ئەه‌گه‌رچی هه‌روا حیلکه‌یان
 ده‌هات و ده‌تریقانه‌وه. پاشان هه‌موو ملی ږییان گرت و ږویشتن. دواتر،
 فیۆدۆر پاولوویچ سویندی خواردبوو که ئەویش له‌گه‌لیان ږویشتووه، ږه‌نگه
 واش بووبئ، به‌لام که‌س بۆی ږوون نییه و تا هه‌نوکه‌ش مه‌علووم نه‌بووه.
 به‌لام پینچ شه‌ش مانگ دواتر، خه‌لکی شاره‌که به‌ ږیقی قورس و دلته‌نگییه‌وه
 باسی زگپربوونی لیزاوتایان ده‌کرد و هه‌ولیان ده‌دا بزانه‌ن چ مروفئیکی
 بی‌ویژدان ده‌ستریژی پیکردووه. ئەو کاته له‌ نا‌کاو ده‌نگویه‌کی سه‌یر شاری
 ته‌نیه‌وه، ئەویش ئەوه‌بوو که، ئەو مروفه‌ خویږی و بی‌ویژدانه‌ فیۆدۆر
 پاولوویچه. کئ ئەو ده‌مگویه‌ی بلاو کرده‌وه؟ له‌و داروده‌سته‌ ئاره‌ق‌خۆره‌ پینچ
 که‌سیان له‌و شاره‌ ږویشتبوون. ته‌نیا یه‌کیان مابوو که ئەویش پیاویکی
 ږیش‌سپی به‌مشوور و خاوه‌ن ته‌گبیر و ږای دوله‌ت بوو، باوکی گه‌وره
 کچان بوو، مه‌حالی‌ش بوو بلاوکرده‌وه‌ی ئەو ده‌نگویه‌ کاری ئەوبی. به‌لام
 فیۆدۆر پاولوویچ ئامانجی ده‌نگۆکه‌ بوو و هه‌موو ئەویان به‌ تاوانبار ده‌زانی.
 هه‌لبه‌ت ئەو زۆریشی گوی نه‌دایه: ئەو زه‌حمه‌ته‌ی به‌خۆی نه‌ده‌دا گوی له
 تاقمیک مامه‌له‌چی و بازاری بگري و جوابیان بداته‌وه. ئەو کاته زۆر
 له‌خۆبایی بوو. ته‌نیا له‌ نیۆ کۆږی ده‌وله‌مه‌ندان و نه‌جیم‌زاداندا داده‌نیشت و
 به‌ قه‌شمه‌رجاری سه‌رگه‌رمی ده‌کردن و ده‌ماری نه‌دینا قسه‌ له‌گه‌ل که‌س بکا.
 هه‌رله‌و کاته‌دا، گریگۆری به‌ ته‌واوی توانایه‌وه لایه‌نگری له‌ ئەربه‌به‌که‌ی
 کرد. له‌ سه‌ر ئەو شه‌ر و ده‌مقږه‌ی زۆری کرد و توانی تاقمیک زۆر بینیته
 سه‌ر ئەو باوه‌ږه‌ی فیۆدۆر پاولوویچ بی‌تاوانه و بوختانی بۆ هه‌لده‌به‌ستن.
 بۆیه‌ زۆر به‌ ئیمان و متمانه‌وه گوتی: «ئەو دیله‌ سه‌لیته‌یه‌ خۆی تاوانباره‌.»
 تۆمه‌تبار کابرایه‌کی تاوانباری مه‌ترسیدار بوو، ناوی کارپ بوو، له‌ زیندان
 هه‌لاتبوو، چونکه‌ له‌ شاره‌که‌ی ئیمه‌ خۆی شاردبووه، ناوی بۆ زۆربه‌ی خه‌لک
 ئاشنا بوو. ئەو گومانه‌ش ده‌کرا، چونکه‌ وه‌بیریان هاته‌وه، ئەو کاته، له‌ پاییزدا

کارپ لهو ناوچهیه سی کهسی پروت کردبوو. بهلام ئهوهش و دهنگوکانیش نهبووه هوی ئهوهی خه لکی لیزاوتایان له بهرچاو بکهوی و دلایان بوی نهسووتی. له جاران زیاتریان ئاگاداری لیده کرد. بیوه ژنیکی دهوله مهند به ناوی کیندراتیف، که میرده کهی تاجر بووبوو، له کوتایی مانگی ئاوریلدا بردی بو مالی خویان و دهیویست ههتا دواي مندال بوونه که نه هیلی برواته دهی. چاوی له سهر هه لنده گرت. بهلام به سهر ئه وهموو ئاگادارییه شدا پوژی ئاخری دووگیانییه کهی هه لات و پرووی کرده باخه کهی فیودور پاولوویچ. مه علومیش نه بوو به و زگه پروهه چون به و تهیمانه به رزه دا هه لگه راه. هیندی کهس له سهر ئه و باوه ره بوون که له وانهیه کهسیک یارمه تی دابی: تاقمیکی دیکه ئاماژه یان به شتیکی سه یرتر ده کرد. ده یانگوت پروداویکی سروشتیه - یانی لیزاوتا هینده به و په رژینه دا هه لپووچکابوو، بوی بووبوووه عاده ت، به لام به و حاله وه رهنکه پیندا هه لگه رانه کهی دژوار بووبی و کاتی که و تنه خواری ئاسیوی به خوی گه یانندی.

گریگوری به پرتاو هه لات بولای مارتای ژنی و ناردی بو لای لیزاوتا، خو شی به هه لاتن چوو به دواي مامانیکیدا که ماله کهی له و گه ره که بوو، به په له هینای له گه ل خوی. منداله که یان پرگار کرد، به لام لیزاوتا نه گه یشته به یانی مرد. گریگوری منداله کهی هه لگرت و بر دییه وه بو مالی خویان. داوی له ژنه کهی کرد دانیشی و منداله کهی خسته باوه شییه وه، گوتی: «مندالیکه له لایه ن خودا وه هه تیو هی هه موو که سه و زیاتر له خه لکی هی ئیمه یه. کو ره چکوله که مان که داخی به جه رگماندا نا، ئه م منداله له کو پیکی شه یتان و ئافره تیکی به سه زمان و بی تاوان بووه، ئه و بو ی ناردووین. شیر ی پینده و ئیتر مه گری.»

هه ربویه مارتا منداله کهی په روه رده کرد و ناویان نا پاول. خه لکیش ناوی فیودور و پوچیان (کو پی فیودور) به سه ردا بری. فیودور پاولوویچ دژایه تی له گه ل ئه و ناوه نه کرد و پی ناخوش نه بوو و به سه رگه رمیشی ده زانی، ئه گه رچی حاشای لیده کرد و دهیویست خوی له به رپر سایه تی ببویری و

پیداگريی له سەر دهکرد. خه‌لکی شاره‌که‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی منداڵێکی بێکه‌سی به‌ کورێ خۆی قه‌بوولکردبوو، زوریاڤ پێخۆشبوو. دواتر فێدۆر پاولوویچ ناویکی تازه‌ی بۆ دۆزییه‌وه و به‌ناوی خوازراو له‌ ناوکه‌ی دایکی، ناوی نا ئیسمیر دیاکۆف.

ئاوابوو که‌ ئه‌م ئیسمیر دیاکۆفه‌ بوو به‌ دووه‌مین خزمه‌تکاری فێدۆر پاولوویچ و ئه‌و کاته‌ی که‌ چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌ ده‌ستپێکرد، له‌گه‌ڵ گریگۆری و مارتا له‌ ژووری خزمه‌تکاراندا ده‌ژیا. کاروباری چێشتخانه‌ی به‌رپوه‌ ده‌برد. پێویسته‌ زیاتر له‌مه‌ر ئه‌م ئیسمیر دیاکۆفه‌وه‌ بدویم، به‌لام نامه‌وێ سه‌رنجی خوینه‌رانی خۆم به‌و خزمه‌تکارانه‌وه‌ خه‌ریک بکه‌م، داوای لیبوردنیاڤ لێده‌که‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سەر چیرۆکه‌که‌م و هیوادارم له‌ درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌دا زیاتر باسی ئیسمیر دیاکۆف بکه‌م.

دان پانانی دلیکی سووتاو - به هونراوه

ئالیوشا دواى بیستنی ئه و فه رمانه ی که باوکی به گورپه گور له نیو فایتوونه که وه پیتدا، ماوه یه که چه په سا. به لام له گهل ئه وه ی خه میش دایگرتبوو. بیده نگ دانه نیشته. له و جوړه خووخدانه ی نه بوو. راست پویى بو چیشته خانه که تاكو بزانی باوکی چ چه پکه گولیکی به ئاودا داوه. ئه و کاته وه پیکه وت، به و هیوایه ی پیکاچاره یه که بدوزیته وه بو ئه و دپدونگییه ی که ئازاری ددها. چونکه گورپه و هه راکه ی باوکی که فه رمانی پیتدا خیرا «لیفه ونوین و که لوپه له کانی» کوکاته وه و بیته وه بو مالی، نه یتوقاندبوو، زورچاک تیگه یشته بوو که ئه و گورپه و هه را و فه رمان پیدانه شانویه که بو ئه وه ی قسه کانی خوی بچه سپینی. هه ر به و شیوه یه یه کی له بازرگانانی شاره که مان له گهل تا قمیک له دوستانى سالپوژی ناوانی خوی کردبوو به جیژن، له بهر ئه وه ی ودکیان زور نه دایه قه لس بوو، ته و اوی په رداخ و پیاله کانی پیکددا و شکاندی، جل و بهرگی خوی و ژنه که شی شر و په تور کرد و له ئاکامدا شووشه ی پهنجیره کانیشی شکاند، هه مووشی له بهر ئه وه بوو قسه ی خوی بچه سپینی. هه لبه ت روژی دواى، یان رهنگه هه ر ئه م ئیواره یه په شیمان ببیته وه و ئیزنی بدا بچیته وه بو کلیسه. له گهل ئه وه شدا سوپ دهیزانی باوکی ئازار به عالم بگه یه نی، به ئه می ناگه یه نی. ئالیوشا لیى پوون بوو که هیچ کهس له دنیا دا نابیته هو ی ئازاری و له گهل ئه وه دا ده شیزانی هیچ کهس ناتوانی ئازاری پیگه ی نی. بویه له و حاله شدا شک و گومانی نه بوو و به پشت به ستن به و باوه رده، به ئه ر خه یانی ریى خوی گرته بهر و پاشگه ز نه بووه.

به لām هەر لهو کاته دا دلّه ورێزه یه کی جیاواز تووشی په رووشی و شیوانی کرد و چونکه نهیده توانی خوئی قانع بکا، زیاتر بووه هوی خه م و دلّه خورپه ی. ئەو ترسهشی له ژنیک بوو، کاترینا ئیوانا، که ئاوا پێداگرانه، لهو یادداشته دا که مادام خوڤلاکوف پێی دابوو، داوای لی کردبوو سه بارهت به مه بهستیکی تایبهت بچی بۆلای و چاوی پێی بکهوئ. ئەو داخواییه و پێویست بوونی چوونه که ی، به جارێ دلی ئالیووشای خستبووه قرتوفرت، ئەو ههستهش پیشنیوه پۆی ئەو پوژره، به هوی ئەو کیشه و پرووداوانه وه که له حوجره ی حه زه ته ی پیر و وه تاغی باوکه عابید قه ومابوو، به جارێ ئاراوقارای لی هه لگرتبوو، له ناخه وه هه لی ده چۆقاند. له بهر ئەوه ئۆقره ی لی نه برابوو که نهیده زانی مه بهستی کاترینا چیه و ده یه وه ی بلی چی و ده بی چ وه لامیکی بداته وه. له بهر ژن بوونه کهشی لێی نه ده ترسا. ئەگه رچی سه بارهت به ژنان زۆری زانیاری نه بوو، ته مه نی هەر له مندالییه وه تا کاتی چوونه کلێسه به گشتی له گه ل ژنان رابواردبوو. لهو ژنه، له کاترینا ئیوانا ده ترسا. له یه که م جاره وه که دیتبوی لێی ترسابوو. ته نیا دوو سی جار دیتبوی و ئەوه نده ی قسه له گه ل نه کردبوو و ئەوی به کچیکی شوخ و شه نگ و له خو بایی و به بیانو ده زانی. جوانیه که ی نه بوو که تووشی دلّه خورپه و شیواوی کردبوو، شتیکی دیکه بوو. هەر ئەوه ی نهیده زانی هوی ترسه که ی چیه، ئەوه نده ی دیکه ترسی خستبووه دلّیه وه. کچه نه ته ی خرابی نه بوو، ئالیووشا ئەوهشی ده زانی. ئەو ده یویست دیمیتری رزگار بکا، چونکه ده ره ق به ئەو زۆر ده ست و دلّباز و به به زه یی بوو. ئەگه رچی دیمیتری خواری له گه ل جوولا بووه. له گه ل ئەوه شدا، ئالیووشا ئاگای له هه موو ئەو ههسته بهرز و دلّ فراوانیه ی کاترینا بوو و به چاوی ریزه وه ته ماشای ده کرد، به لām کاتی گه یشتنه نزیک ماله که یان تهزوویه ک به له شیدا هات و چۆکی وه له رزین که وت.

بیری کرده وه ئیوان فیودورویچ که یه کی له دۆسته زۆر نزیکه کانی ئەو بوو، له وێ نابینی، چونکه ئیوان ئیستا سوڤ ده یزانی له لای باوکییه تی.

لیشی پوون بوو که دیمیتیش لهوئ نابینی. سه بارهت به وهش دلی خه بهری پیدابوو. بویهش ئاخافته که ی تهنیا له گه‌ل ئه‌وبوو. ئاواتیشی ئه‌وه بوو بهر له وتووێژه که ی به بالی چاره‌نووس به ره‌ولای برا که ی بفری و بی ئه‌وه ی نامه که ی نیشاندا، سه بارهت به کاترینا قسه ی له گه‌لدا بکا. به لام شوینی ژیا نی دیمیتری زور دور بوو، دلنیا بوو له مالیش نییه. ماوه یه که له جیی خوی چه قی و پاشان بریاریدا، زور خیرا و به پیتی عادهت خاچی خوی کیشا و به پیکه‌نینه‌وه، گه‌رایه‌وه و به ئه‌رخه‌یانی به ره‌و مالی ئه‌و خاتوونه به سامه وه‌ریکه‌وت.

ماله که یانی ده‌زانی. ئه‌گه‌ر له شه‌قامی سه‌ره‌کییه‌وه و پاشان له‌ولای بازاره‌وه برۆیشتبایه، ریگا که ی دور ده‌که‌وته‌وه. ئه‌گه‌ر چی شاره‌که ی ئیمه چکوله‌یه و ماله‌کان دور له یه‌کتر دروستکراون. هه‌رله‌و کاته‌شدا باوکی چاوه‌روانی بوو، له‌وانه‌یه فه‌رمانه‌که‌شی له‌بیر نه‌چوو بیته‌وه. له‌وانه‌بوو له ریگای ئه‌قل کلابی بویه ده‌بوو خیرا بچی و به هه‌له‌داوان بگه‌ریته‌وه. هه‌ربویه بریاریدا له ریگای پشته‌وه نیوبر لیدا، چونکه بست به بستی ئه‌و شوینه ی ده‌ناسی. بۆ ئه‌وه‌ش ده‌بوو به شیشبه‌ند و په‌رژینه‌کاندا هه‌لگه‌ری و له حه‌وشه ی پشته‌وه تیپه‌ری، ئه‌و جیگایه ی که هه‌موو شاره‌زای بوون و سلّو و چاک‌وخو‌شیا ن له‌گه‌ل ده‌کرد. له‌و ریگه‌یه‌وه ده‌یتوانی له‌ماوه‌یه‌کی زور که‌مدا بگاته شه‌قامی سه‌ره‌کی.

چاره ی نه‌بوو جگه له‌وه ی له باخیکه‌وه تیپه‌ری که جیرانی باخه‌که ی باوکیه‌تی و هی مالیکی چکوله و داروخواه به چوار په‌نجیره‌وه. خاوه‌نی ئه‌و ماله‌ش هه‌روه‌ک ئالیووشا ئاگادار بوو، پیریژنیکی که له‌لا بوو له‌گه‌ل که‌که‌ی ده‌ژیا. که‌که‌ش پیشتر له پترزبۆرگ له مالی ژینراله‌کاندا په‌رستاری ده‌کرد. ماوه ی سالی که ده‌بوو هاتبۆوه بۆ مالی و ئاگاداری له دایکه گرده‌نشینه‌که ی ده‌کرد. دایمه جلو به‌رگی رازاوه ی له‌به‌ردا بوو. ئه‌گه‌ر چی خوی و دایکی له گیتراوی ئه‌و هه‌ژاری و لیقه‌وماوییه که‌وتبوون و هه‌موو پۆژی ناچار بوون بۆپاروویه‌ک نان و توزی شله په‌نا بۆ چیشته‌خانه‌که ی فیودور پاولوویچ به‌رن.

مارتاش بی‌ئووی دهست به پرویانه‌وه نی خیرا پییده‌دان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌رکاتی ئه‌و خاتونه جیله ده‌چوو بۆ نان و شله هیچکام له جله‌کانی نه‌فروشتبوو. یه‌کی له‌و جلانه‌ی هاودامینکی دریژ بوو. راستیه‌که‌شی ئه‌وه بوو که ئالیووشا به‌رێکه‌وت له‌ راکیتینی بیستبوو، که به‌رده‌وام ئاگای له‌ هه‌موو کاروباریکی شاره‌که‌بوو. به‌بیستنی ئه‌وه له‌بیری چووبۆوه، به‌لام ئیستا که گه‌یشه‌ نیو باخه‌که ئه‌و کراسه ئاودامینه‌ چینه‌داری وه‌بیر هاتبۆوه. هه‌روا سه‌ری داخستبوو و ده‌رۆیشت، له‌ ناکاو سه‌ری هه‌لینا و چاوی به‌ دیمیتیری برای‌که‌وت، که به‌ سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا ملی ده‌کینشا و شتیکی نابووه ژیر لاقی و بۆ پی‌شه‌وه نووشتابۆوه. به‌ ده‌ست و به‌ سه‌ر ئاماژه‌ی ده‌کرد، بانگیده‌کرد و به‌ رواله‌ت دیاربوو له‌ ترسی ئه‌وه‌ی مه‌بادا ده‌نگی بیستن، ورته‌ی لیوه نه‌ده‌هات. ئالیووشا به‌ هه‌له‌په‌رۆی بۆلای په‌رژینه‌که‌. دیمیتیری فیو‌دۆرۆویچ به‌ سرته‌یه‌کی شاد و به‌ تالووکه‌ گوتی: «باش بوو سه‌رت هه‌لینا. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو هاوار بکه‌م. زووکه‌ خیرا لی‌ره‌وه سه‌رکه‌وه! چه‌نده کاریکی به‌جیت کرد هاتی! هه‌ر ئیستا له‌بیری تۆدا بووم!»

ئالیووشاش دلی شادبوو، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن به‌ سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا سه‌رکه‌وی و بجیته‌ ئه‌ودیو، به‌لام میتیا به‌ ده‌سته به‌هیزه‌که‌ی بن پیلی گرت و یارمه‌تییدا باز بداته‌ ئه‌ودیو. ئالیووشا شاقه‌لی عه‌باکه‌ی هه‌لکرد و چالاخانه و گورج و پی‌خاوس به‌ سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا بازیدا ئه‌ودیو.

میتیا له‌به‌رخۆیه‌وه به‌روو خۆشی منجاندی: «ئافه‌رین ئیستا وه‌رێکه‌وه با برۆین.»

ئالیووشا به‌ نه‌رمی گوتی: «بۆ کوێ؟» پاشان چاویکی له‌ ده‌وروو‌پشتی خۆی کرد. خۆی له‌ نیو باخیکی چۆل و به‌ره‌للادا دییه‌وه، که له‌ خۆیان زیاتر که‌سی تیدا نه‌بوو. باخیکی چکۆله‌ بوو، ماله‌که‌ش نزیکه‌ی په‌نجا شه‌قاویک دوور له‌ باخه‌که هه‌لکه‌وتبوو.

- ئی‌ره‌ خو‌ که‌سی لی‌نییه، بۆ به‌ سرته‌ قسه‌ ده‌که‌ی؟

دیمیتري به هیز و قهوه‌تی خوی گوراندی: «بۆچی به سرتە قسه ده‌که‌م؟ به‌زیاد نه‌بی چ سه‌رده‌می‌که! دیوته سروشت چ فیل و ته‌له‌که‌یه‌کی له ژیر سه‌ردایه. به‌دزییه‌وه لی‌ره‌م و ئاگاداری له نه‌ینیه‌که ده‌که‌م. پاشان بۆت باس ده‌که‌م. به‌لام به‌تی‌گه‌یشتن له‌وه‌ی که‌ راز و نه‌ینیه‌، وه‌ک مرو‌قی‌کی گه‌م‌ژه ده‌ستم‌کرد به‌ سرتە و ویره‌ویر، ئه‌ویش له‌ کاتیکدا که‌ پئویست نه‌بوو. واچاکه‌ برۆین بۆ ئه‌و. تا ئه‌و کاته‌ بیده‌نگ به‌. ده‌مه‌وێ ماچت به‌که‌م.

سپاس له‌ بۆ خودای جیهان.

خولقی‌نه‌ری بوون و ژیان ...^۳

هه‌ر ئیستا، به‌رله‌وه‌ی تۆ بیی، لی‌ره‌ دانیشتبووم و ئه‌وه‌م دووپات ده‌کرده‌وه‌.»

باخه‌که‌ نزیکه‌ی سی هیکتار ده‌بوو، له‌چوارده‌وره‌که‌ی و په‌نا نه‌رده و په‌رژینه‌کان داریان چه‌قاندبوو. داری سیو و په‌لک و لیمۆ و غان. نیوه‌راستی باخه‌که‌ سه‌وزه‌لانی و راسته‌ می‌رگ بوو، هاوینان هه‌زاران باخه‌ گیایان لی ده‌دوورییه‌وه و ده‌یان برده‌وه‌. هه‌موو هاوینیک باخه‌که‌یان به‌ چه‌ند رۆبل به‌ ئیجار دهدا. به‌ چوار ده‌وری شیشبه‌نده‌کاندا بنچکی تووترک و شیلان و تری سه‌ریان لیک دابوو. له‌م دوااییانه‌دا باخچه‌یه‌کیان له‌ نزیک خانووبه‌ره‌که‌ش چه‌قاندبوو.

دیمیتري فیو‌دۆروویچ براکه‌ی برده‌ سووچی‌کی چۆل و هۆلی باخه‌که‌ و له‌وئ پۆلیک داری چروپری لیمۆ و بنجه‌ره‌زی ویشک بوو و پۆلیک گوله‌ شیلان و له‌یلانک و یاسی لی‌بوو. مالتی‌کی دارینه‌یان لی دروستکردبوو، که‌ له‌به‌ر کۆنی دار و دیواره‌کانی ره‌ش داگه‌رابوو. دیواری ماله‌که‌ هه‌مووی درز و که‌لین بوو، به‌لام هیشتا بۆ کاتی باران و گه‌رما ده‌کرا که‌لکی لی‌وه‌رگری. خودا ده‌زانی ئه‌و خانووبه‌ره‌یه‌ له‌ که‌نگیوه‌ دروستکرا‌بوو. ده‌یانگوت په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر سه‌ره‌ه‌نگی‌کی خانه‌نشین کراو به‌ ناوی «ئه‌لکساندر کارلو‌دوویچ فۆن ئیشمیت» ساز کراوه‌، که‌ ئه‌و کاته‌ خاوه‌نی باخه‌که‌ بووه‌.

3- له‌وه‌ ده‌چی دیمیتري هۆنراوه‌ی خوی بی.

میچ و تهختی بنه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌پووا و تهخته‌کانی له‌ق بووبوو، دار و دیواری بونی شیئی لیده‌هات و به‌ره‌و خاپووریوون ده‌چوو. له‌نیو ماله‌که‌دا کورسیه‌کی سه‌وز داندرا‌بوو که هیشتا بو ئه‌وه ده‌بوو له‌سه‌ری دانیشی. ئالیووشا خیرا تی‌گه‌یشتبوو که برا‌که‌ی سه‌رخۆشه. چونکه کاتی چوونه نیو ماله‌که‌وه بتریه‌ک براندی و په‌رداخیکی شه‌پاخۆری له‌سه‌ر میزه‌که بوو.

میتیا پیکه‌نی و گوتی: «ئه‌وه براندیه. به‌پوانیتدا دیاره له‌دلی خۆتدا ده‌لێ: «دیسان باده‌نۆشی کردووه.»

باوه‌پ مه‌که به‌شه‌یتان و شو‌قاران.

هه‌رگیز بپروا به‌تاقمی چل‌درۆ و گه‌لحویان مه‌که،

وه‌لانی د‌ردۆنگی و گومان!

باده‌نۆشم، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که هاو‌پیکه‌ت، پرا‌کتینی نا‌ره‌سه‌ن ده‌لێ «زیده‌ره‌وی» ده‌که‌م. ئاخ‌ری پو‌ژیک ئه‌و هه‌تیوه ده‌بیته‌ پ‌او‌یژکاری ده‌وله‌ت، چونکه هینده‌ سو‌یر قسه‌یه و چه‌نه‌ در‌یژی ده‌کا. دانیشه. ده‌مه‌ه‌وی ب‌ت‌گ‌رمه‌ باوه‌ش و ئه‌وه‌نده‌ت ری‌ک ب‌گ‌وشم هه‌تا جیقت ده‌رد‌ینم. چونکه له‌ته‌واوی دنیا‌دا - له‌پاستیدا - له‌پاس‌تی‌دا - (پ‌رواده‌که‌ی؟) ج‌گه‌ له‌تۆ هیچ که‌سی دیکه‌م خو‌ش نا‌وی!

ئه‌م وشانه‌ی دوایی به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ر‌بری.

- یانی ج‌گه‌ له‌تۆ و «گراو» یک که ئه‌شقی ئه‌و بو‌ته‌ه‌وی فه‌وتانم. به‌لام ئاشق بوون به‌مانای خو‌ش‌ویستن نییه. له‌وانه‌یه ئاشقی ژنیک بی و هه‌ر له‌و کاته‌شدا ر‌قت لی‌ی بی. ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چی! ده‌توانم هه‌روا به‌سه‌رخۆشی باسی ب‌که‌م. له‌و په‌نا میزه‌ دانیشه، منیش له‌پالت داده‌نیشم و چاوت لیده‌که‌م و در‌یژه به‌قسه‌کانم ده‌ده‌م چونکه ئیستا کاتی ها‌تووه. به‌لام کاتی بی‌ری لیده‌که‌مه‌وه، وا‌چاکه به‌ه‌یواشی قسه‌ ب‌که‌م، چونکه لی‌ره - لی‌ره - نا‌کرێ ب‌ل‌یین چ گ‌و‌ی‌چ‌که گه‌ل‌یک گ‌و‌ی‌مان لیده‌گرن. باسی هه‌موو شتی‌کت بو ده‌که‌م، وه‌ک ده‌ل‌ین:

4- به‌شیکه له‌شیع‌ری (ئه‌و کاته‌ی شه‌وی گه‌نده‌لی) که شیع‌ری «ن‌ک‌راسۆف»ه و سه‌باره‌ت به‌سه‌لیته‌یه‌کی عه‌فوو کراوه.

- خۆی داواى لىكردووى، نامه و شتى بۆ ناردووى، وا دهچى بۆلاى؟ خۆ بۆ شتىكى دىكه نهدهچووى؟
 «يادداشتكهى ئه و ئه وه تا.» ئاليووشا دهريهينا له گيرفانى - ميتيا به روانينيكي خيرا خوئينديه وه.

- كاتى به پىگاي پشته وهدا ده پويشتى! ئاخ خودايه گيان زورت سپاس ده كه م كه ئه وت به پىگاي پشته وهدا نارد بۆلام! ئه وه وهك ئه و ماسيه زيړينه وايه كه له ئه وسانه ي پهرياندا دهچى بۆلاى ماسيگريكي پيرى گه مژده.⁵
 گوئى بگره ئاليووشا، گوئى بگره برا كه م! ئىستا دهمه وهى هه موو شتيكت پى بلىم، چونكه ده بى به كه سيكي بلىم. گوتوومه فريشته ي ئاسمان. به لام دهمه وهى بلىم فريشته ي سه رزه وي. تو فريشته ي سه رزه ويني. گوئى ليمه، ده سه لاتت هه يه و ده توانى به خشنده ش بى. گوئى بگره! ئه گه ر دوو كه س له سه ر زه وي ليكدابرين و به نه ناسراوى بال بگرن. يان يه كيان لانيكه م به ر له بال گرتن يان له نيو چوون، بچى بۆلاى كه سيكي دىكه و بلى: «ئه و كارهم بۆ بكه.» - داخوازيه كه كه تا ئىستا بۆ جيبه جى كردنى چاوه روانى له هيج كه س نه بووه و ته نيا له سه ره مه رگدا ده توانى چاوه روانى هه بى - بلى ئه و كه سه، ئه گه ر هه قال يان برابى، خۆى لى ببوئى؟

ئاليووشا گوتى: «به سه رچاو، من خۆمى لى نابوئىرم، زوو كه پيمبلى، بزنام چيه؟»

- ده ته وهى زوو پيت بلىم! ئه ها!... ئاليووشا په له مه كه، په له په ل بكه ي دلى خۆت نار هه ت ده كه ي. ئىستا پيوست ناكا به تالووكه بى. ئىستا دنيا له سه ر گريژنه يه كى دىكه ده خوليته وه. ئاخ ئاليووشا، هه يفى تو له ئه شق و شاگه شكه بوون ناگه ي. منيش شتى وا ده ليم! قه ت ئه وه قسه يه؟ مه گين

5- له شيعرى «پوشكين» دا (ئه وسانه ي ماسى و ماسيگر) ماسيه كه به لين به ماسيگره كه دهدا ئه گه ر ئازادى بكا، هه ر ئاواتيكى بى بۆ دينيته دى. به لام ژنى ماسيگره كه وهك دواين ئاوات، گه وچانه داوا دهكا ببته ده سه لاتدارى زه رياكان - ماسيه كه ش ده بيه ت خزمه تكارى به لام ته واوى ئه و مال و داراييه ي ماسيگره كه وه ده ستى هينابوو، بزر ده بى.

دهكری تی نه گه ی. عهجهب كه ریکم، ئه وه ده لیم چی؟ «ئه ی مروّف نه جیم و ده سن به!» ئه وه شیعر ی کئیه؟

ئالیووشا ویستی چاوه پروان بمیخته وه. ههستیکرد، رهنگه له راستیدا کارهكهی هه ره ئه وه بی و له م شوینه بی. میتیا هه نیشکی دا سه ر میزه كه و سه ری نا سه ر له پی دهستی و چه ند ساتیک كه وته بیركردنه وه. هه ردووكیان بیده نگ بوون.

میتیا گوتی: «ئالیووشا، هه ركه سیکی دیکه له جیی تویی پیم پیده كه نی. پیمخوشه دهستبكه م به . دان پیا نان - به «پارانه وه یه کی شادانه ی» شیلیر. ئالمانیایی نازانم، هه ره ئه وهنده ده زانم به ئالمانیایی ده بیته An die Freude. پیته وانه بی چونكه مهستم، ئاگام له خۆم نییه و قسه ده په رینم. هه ره مهستیش نیم. براندی شتی چاكه، به لام بۆ مهستبوون دوو بوتلی ئاوام دهوی: سیله نووس¹ به گونای سووره وه

به سواری كه ریکی كه وا هه لدهستی و ده كه وئیه وه.

به لام چونكه په رداخیكیشم لی نه خواردۆته وه و سیله نووسیش نیم. سیله نووس نیم، به لام سیله ن² هه م. چونكه بریاری هه وه ل و ئاخرم داوه. بۆ ئه و (جیناس). هه بمبووره. ئه مرۆ ده بی زۆر له جیناس زیاترم لی ببووری. خۆت شلوی مه كه. زۆر درێژدادری ناكه م. خه ریکم ماقوولانه ده دویم و هه ره ئیستا ده چه مه سه ر باسه كه. ئه وهنده ت چاوه پروان را ناگرم. راوهسته بزانه چۆن دهستی بیکه م باشه!

سه ری هه لینا، تۆزی بیریکرده وه و به گه شه و نه شه وه دهستی بیکرد:

سلوک و ترساو له نیو ئه شكه و تا

خوی شار دبووه به رووت و قووتی

چۆلگه ری ته نیاش وئیل و ئاراگئیل

به جیی هیشتوو دهشتی پر داهات

6- سیله نووس: Silenus ئه ساتیری یۆنان، هاویری باکووس (دیۆنیزووس)، خودای شه راب.

7- سیله ن: Silen وشه یه کی رووسییه، یانی به هیز.

به تیر و ږمبی ترسینه ره وه
 راوچی دهگه ږی به دارستانا
 قور به سه ری نه و چاره په شان هی
 که واپه ریوه دی ږوخی دلره شی ږق و بیادین!
 له سه تر ږو پکی به رزی چیا وه
 دایک د نته خوار «سی یرسی» ناوه
 له و چولگه یه دا دهگه ږی له دووی
 پراسپړینی کچی بزر بووی
 به لام دالده یه ک نابینیته وه
 هه رچند به ته نیا ده سووړپته وه
 هیچ که سیش نه بوو بی به ده وپیری
 په رستگایه کیش نییه بنوینی
 ناسه واریکی خودا په رستی
 له دهشت و مه زرا و ده زو باخه وه
 میوه یه ک نه هات جیژنمانی پی برازیته وه،
 گوشتی قوربانای خویناوی نه بی
 له سه ر ناوړگان ده بوونه چزلیک،
 له هه ر کوئی ه کیش خودای په ژاره
 چاوی خه مبار و کزی دهگتیرا،
 له نیو بووږی سووکایه تیدا
 مروقی ده دی، مروث سی یرسی.

میتیا دای له پرمه ی گریان و دهستی ئالیووشای گرت.

- براگیان! خو شه ویسته که م! شه رمه زاری، سووک و چرووکی، هه تا نه مرو
 شه رمه زاری! مروث له م دنیا یه دا کویره وه ری و چاره په شی زور ده بینی.

8- سی یرسی ناوی ږومی دیمتر، خودای کشت و کاله. دیمتریش یانی «پتوه نندیدار به دیمتره وه.»

تووشی چه رمه سهری و ئازاری تاقه نپروو کین ده بی و ناچاره تاملی بکات. پیتوانه بی من پیئسخزمه تیکی ساویله و گه لحوم و به هوی پوتبهی ئه فسه ریبه وه خوم لی گوراه و بادیهه و بووم، و دکا دهخومه وه و خه ریکی عه یش و نوشم، به لکو ته نیا بیر له شتیگ دهکه مه وه. بیر له پیاوئیکی شه رمه زار دهکه مه وه. ئه گهر دروم نه کرد بی. شوکور بو خودا که ئیستا درو ناکم و خوم نانوینم. بیر له و مروقه دهکه مه وه، چونکه ئه و مروقه خوم.

بر ئه وهی گیانی له چلکی کونی زیان پاک کاته وه

به تیشک و هیژایی بگا

ده بی په ژبیوان بیته وه و

باوهش بکا به دایکیدا -

خاکی پاک و له میژینهی

به لام عه یبه که ی لیژدایه، ده بی چون هه تا هه تایه خوم به دایکی زه وییه وه پیوه ند بدهم. ماچیناکه م، پیئسیری ئاوه لا ناکه م و مه کی هه لئاندرم. ده بی بیمه لادیی یان شوانیگ؟ ده رومه پیشی و نازانم به ره و پروناکی و شادی ده چم یان به ره و شه ر و تاریکی. کوئسپ و گرفته که لیژدایه، چونکه هه موو شتیکی ئه م جیهانه مه ته له! جار له گه ل جار پتر به زه لکاوی سووکایه تی و شه رمه زاریدا روده چم (که زور جارم به سه ره اتوه) هه می شه ش ئه و شیعره سه بارهت به سی یرسی و مروف ده خوینمه وه. ئایا به ره و ریگای راستی کی شایوم؟ قهت قهت! چونکه کارامازوفم. چونکه هه رکاتی ده که ومه نیو که ندریکه وه، به سه ره وه تیده که وم و شادم له وهی ئاوا به شیوه یه کی سووک و چروو کانه سه ره وشور ده بم و به جوانیشم دیته به رچاو. له ناخی ئه و سه رشوری و چاره ره شییه شدا سروودی پارانه وه و مه تح ده چرم. لی مگه ری با به تاوانبارم بزنان. لی مگه ری با سووک و چرووک و خویری بم، به لام لی مگه ری با په راویزی ئه و چارشیه ماچکه م که خودا که می پی کفن کراوه. خودایه! هه رچه ند که من ریباری ریباری شه یتانم، کوری توم و خوشم ده ویی. هه ست به و شادییه ش ده که م که به بی ئه و دنیا ناتوانی به رده وام بی.

شادی هه تا هه تایی
 تین و تاو به گیاندارانی ئەم جیهانه ده به خشی
 به کلپهی پر له رازی خوی
 لیوهریژ دهکا په رداخی ژیان له تیشک
 چه که ره به گیا و گز دهدا و
 نیزه‌ی دهستیان به ره و چاوی خۆر ده‌راسی و
 ته‌نانه‌ت تیشک به و جییه ده‌گه‌یینی که ئەستیره‌ناسه‌کانیش
 مه‌حاله دهستیان بیگاتی.
 دۆزه‌خ و تاریکستانیش
 له‌گه‌ل پانتای بی‌سنووری ئاسمانه‌کان
 هه‌مووی تیشک‌باران ده‌کا
 له‌سینگی پر به‌ره‌که‌تی سروشته‌وه
 هه‌موو ئەو بوونه‌وه‌رانه‌ی که هه‌ناسه هه‌ل‌ده‌کیشن
 حه‌ز و شادی ده‌خۆنه‌وه،
 ته‌واوی خو‌لقاوه‌کان و ته‌واوی نه‌ته‌وه‌کانی
 له‌نیو به‌ئاگاییدا بۆلای خوی راده‌کیشی.
 دیاریی ئەویش بۆ مرۆف، دۆست و یارانی فریاره‌سه،
 تاجه‌گولینه‌یه و شه‌راب
 بۆ فریشته‌نوورانیه‌کان
 بۆ ده‌عبا و گیانه‌به‌رانیش
 چیژ و هه‌وه‌سیان بۆ دینی.
 شیعر به‌سه! گریانم دئ، لیم‌گه‌رئ با تیر بگریم. ره‌نگه‌گه‌وجیه‌تی بیت و
 خه‌لک وه‌پیکه‌نین بخا. به‌لام تو پێ‌ناکه‌نی. چاویشت بریق‌ه‌یان دئ. شیعر
 به‌سه. ئیستا ده‌مه‌وئ باسی ئەو ده‌عبایانه‌ت بۆ بکه‌م که خودا «هه‌وه‌سی»
 پێداون.
 بۆ گیانه‌به‌ر و ده‌عبایان

براکهه، من ئه وه دهعبایهه، ئه وه وه وه سهش به تایبهت شیاوی من بوو. ئیمه کارامازقه کان هه موومان دهعبایه کی واین، تو ئه گهر فریشهش بی، ئه وه دهعبایهت هه ره له ناخ دایه و له نیو خوینه که تدا توفان وه ری دهخا. توفانه کان، وهک هه وه سی توفان وان. - له توفانیش خراپتر! جوانیه کی به سام! بویه سامناکه چونکه بی بیه و قه تیش ناکری بگیه بیه که ی. چونکه خودا شتیکی وهک مه ته لمان دهخاته بهردهم. لیره سنوره کان بهیه که دهگن و هه موو دژ و دژوازه کانیش پیکه وه پال ریک دهدهن. براگیان! من مروقیکی خاوهن ژیار نیم. به لام له وه باره وه زورم بیر کردو ته وه. هیته دی راز و نهینی تیدایه پیاو سه ری سوړ ده مینی! مروق هیته دی نه زیله و مه ته له سه ره شانه چه ماو ته وه. ئه وانه ده بی ئه وه جوړه دی پیمان خو شه بیکه یه وه و هه ولبد هین له نیو ئاوه که دا ته ره نه بین. جوانی! ئه وه بیروکه یه م بو تامل ناکری. مروقیکی که زهین و دلکی والای هه بی و به ئامانجی (مادونا) دهست پی بکا و له ئاکامدا به ئامانجی (سوډوم) بگا. له وهش تازه تر ئه وه یه، مروقیکی ئامانجی سوډوم له دلیدا بی و چاوپو شى له ئامانجی مادونا بکات، به لکو دلی به و ئامانجه بسووتی، خیرا و خالیسانهش بسووتی، راست وهک سه رده می لاوی و بی توانی.

به لی، هه موو ئاوینه یه که مروقیکی به ربلاوه، زور به رین. من هه تا بتوانم توندتری له ئامیز ده گرم. ته نیا شه یتانیش له وه دهگا! ئه وه ی بو ئاوه ز شووره ییه، بو دل جوانه و نهک شتیکی دیکه. ئایا له سوډومدا جوانی هه یه؟ بره و بکه بو تاقمیکی زور له خه لک جوانی له سوډومدا هه یه و دهست دهکه وی. تو ئاگاداری ئه وه بووی؟ ئه وه جوانیهش زور پر نهینی و رازه و سامناکیشه. خودا و شه یتان له وی به شه ر دین و شه ر که که شیان دلی مروقه.

9- Madonna وشه یه کی ئیتالیا ییه، یانی، «خاتونه که م» که مه بهستی چه زره تی مه ریه مه.

10- Sodom شاریکی تووک لیکراوی فه له ستین که خه لکه که ی بو فسق و فجور به ناوبانگ بوون.

بەلام مەرۆف ھەميشە باس لە ئازارى خۆى دەکا، گوى بگره، ئىستا با بچينه
سەر راستىيەکان.

دان پيانانې دلیکی سووتاو - به چیرۆک

ئەو کاتە ژيانیکی درندنەم تپەر دەرکړ. باوکم هەر ئیستا گوتی که چەن هەزار رۆبلیت بۆ فریودانی کچان خەرجکردوو. ئەو ئیتر خۆی سازاندوویەتی، چونکه شتی وا هەر نەبوو. ئەگەر بووینیش، تەنیا پیوستیم بە پارە نەبوو، خۆ کچ هەر بە پارە هەڵنافریو. پارە بۆ من کەرەسەیه که و بەس، سۆز و کۆلی دلیشم چوارچیوکهیه تی. ئەو کچە ی ساز ی دەرکەم، ئەمرو خاتوونی من و سبەینی ژنیکی سەلیتە ی گەرۆک دیتە جیگاکی. هەردووکیانم سەرگەرم دەرکړ. وەک گەلا تالو پارەم هەڵدەرشت بۆ موسیقا و کهیف و نەهنگ و قەرەجان. هیندی جار دەما بە ژنانی ماقوولیش، چونکه دەبی روون بی لیت که چنۆک و تەماکارانە وەریدەگرن و لەبەر ئەو پارەیه دلخۆش و رازی دەبن. سیاسیش ل دەرکەن. ژنان زۆریان هوگری بە من هەیه: نەک هەموویان. بەلکو هەڵدەکەوت، بە هەلکەوت. بەلام هەمیشە کۆلانی چۆل و پیچەلاو پووچم پیخۆش بوو. وەک ئەو کۆلانی پشت ریگای سەرەکی که هاتوچۆی کەمی بەسەرەوایە. لەو شوینانەشە پیاو بە ویستی دلی دەگا و لە نیو قور و زیلاقە ی ئەو شوینانەدا پیاو مرواریی بە نرخ دەدۆزیتەو. براگیان، بە زمانی خوازه قسە دەرکەم. ئەو شارە ی منی لیووم، کۆلانی ئاوا تەنگ و چۆل و لاپەری نەبوو، پووالەتەن بەرچاو نەبوون، بەلام ئەگەر بتویستایە هەموو کۆلانی و گەرەکیک ژوانگە ی لیدەستدەکەوت. ئەگەر وەک من بوویتایە، دەتزان ی ئەو یانی چی. ناشقی فیسق و فجوو بووم، هەرچی کاری ناردەوایە لە من دەویشایەو. شوورەیی و ئابروو لای من

پارهیەکی چرووکی نه دههینا. وا که وتبوومه زه لکاوای داوین پیسی و خراپه کارییه وه هتا بینه قاقام پۆچوو بووم. ئەوی من دهعبا نیم، چیم؟ دهعبا له وه مزپ و به زه پتر ههیه؟ له راستیدا کارامازو فیککی ههژده عیارم! جاریک دهستهیه ک بووین پۆشتین بۆ گه ران، حهوت فایتو نمان پی بوو. ههوا تاریک بوو، زستان بوو، من کچیکم له پهناوه بوو، دهستمکرد به گوشینی قامکه شووش و باریکهکانی و ناچارمکرد ماچمبکات. کچی کابرایهکی مووچه خۆر بوو. کچیکی شۆخ و شهنگ و دلنهرم و پۆحسووک. خۆی بۆ شلکردم. له تاریکیدا ئیجازهی زۆر شتی پیدام. بهسته زمانه پیی وابوو پۆژی دواپی دهچمه خوازیینی (وهک که سیکی باشیش هاتبوومه بهرچاوی و هاوړیکانیش پییان وابوو دهزگیرانه) بهلام پینج مانگی ره بهق قسه م له گه ل نه کرد. له کۆری بهزم و سه مادا چاوم پیی دهکهوت (ئیمه هه میشه کۆری بهزم و سه مامان هه بوو) له سووچی که وه چاوی تیده بیریم. چاویم دهدی که بلیسه ی لی هه لدهستی. ئەو گرپ نه رمه ی چاوی، ئەو دهعبا ی هه وه سه ی له ناخمدا دنه دهدا که من سه ر له پی ناوی بووم. چهن مانگ دواتر شوو یکرد به فه رمانبه ریک و له و شاره رۆشت. هه روا رقه هستا و رهنگه هه روا دلشی له داوی مندا بووی. ئیستا ژیانیکی خوش و باشی ههیه. ئەوهش بزانه، له لای هیچ که سی باس منه کردوه و به شاتوشووت خۆم پیوه رانه ناوه. ئەگه رچی که لاو پۆژم له هه وهس و خویرییه تی و ته واوی داوین پیسانم خوش دهوی، بهلام بی ئابروو نیم. بۆ رهنگت هه لبز پرکاوه؟ چاوت پر بووه له ئاو! باشه ئیتر وان له و قسه پیس و گهنده لانه دینم. ئەوهی باس م کرد هه ر هیچ نه بوو. ئەو دهعبا گلاوه له ناخمدا وا به هیز بوو بوو، ئاراو قارای لی هه لگرتبووم. کوا ده متوانی دهستی لی هه لگرم. براگیان، دهفته ریکی بیر ده وریم ههیه ته واوی ئەوانه م تیدا نوو سیوه. خودا چاکیان بۆکا ئەو خاتو نانه. هه میشه هه ول م دهدا به بی شه ر و ده مه قالی تیکی ده م، بهلام کوا من دهسکم له دوو دهکردن، نامه وی خۆ به هیچ کامیانه وه رانیم. با له سه ری نه رۆم. نه وهکا پیتوایی بۆ ئیژه م هیناوی ئەو قسه قۆر و سووکانهت بۆ بگیری مه وه. نا، ده مه هوی شتیکی

زۆر سەيرت بۇ باس بکەم؛ سەريشت سور نەمينى بۇ ئەو قسەيە كە پىتى دەلئىم چونكە بەجىي ئەوہى شەرمەزار بىم، خوشحالم.

ئاليووشا لەپر دا گوتى: «بۆيە ئەوہ دەلئىي چونكە مەن رەنگم تىك چوۋە. پىتوايە لەبەر ئەوہى كر دووتە و باسى دەكەي رەنگم ھەلبزركاۋە؟ نا بۆيە رەنگم پەريوہ لە داخى ئەوہيە منىش وەك تۆ وام.»

- تۆ؟ دەست ھەلگەرە. ئەوانە لە تۆ ناوہ شىنەوہ!

ئاليووشا بە توورپەيى گوتى: «نا، زۆريش بە دوور نىيە.» (واديارە ئەو بىرۆكەيە بىرۆكەيەكى تازە نەبوو) «پليكان يەككە. مەن لە پليكانى خواروودام و تۆ لە پليكانى سىز دەھەمدای. مەن وای دەبينم. جياوازىشى نىيە. ھەر يەكن. ئەو كەسەي لە سەر پليكانى يەكەمە ناچار دەبى بەرەو پليكانى سەروو بپرواۋ.»

- كەوايە پياۋ نابى بە ھىچ شىۋەيەك پى لە سەر پليكان دانى.

- ھەركەس لە دەستى بى، چاكتەر وايە كارى وا نەكا.

- تۆ لە دەستت دى؟

- باۋەر ناكەم.

- ئاليووشا گيان، بىدەنگ بە بىدەنگ. خەرىكى وا كار دەكەيتە سەرم، دەمەۋى دەستت ماچبەكەم. ئەو گرووشنكا بلحە دايمە چاۋى بە دواي پياۋانەۋەيە. جاريكيان پىي گوتم ئەگەر نەمرم ئاليووشا وەك بابۇلە دەپچمەۋە. چاكە، چاكە، لەسەرى نەپۆم چاكتەرە! وەرە با لەم رىيازە گەندەل و مىش تىداۋەۋە، گەشتىك بە تراژىدياي مندا بکەين، كە ئەۋىش مىش تىيداۋە، يانى بە ھەموو جۆرە گەندەلى و زىندوولەيەك پرموودە بوۋە. ئەگەرچى پىرە پياۋى خەرەفاۋ سەبارەت بەۋەي كە كچانم فريو داۋە، درۆي دەكرد، لە راستىدا شتىك لەو شىۋەيە لە خەيالى منىشدا بوو، ئەگەرچى تەنيا جاريك بوو پاشان ئىتر بەلايدا نەچۈومەۋە. بەلام ئەو دەيھەۋى بەشتىك سەركۈنەم بكا كە راش نەبردوۋە، ئەو تەنانەت لەو رپووداۋەش ئاگادار نىيە. چونكە لەوبارەۋە تا ئىستا لەگەل ھىچ كەس نەدواۋم. تۆ يەكەم كەسى، ھەلبەت جگە

له ئیوان - ئیوان ئاگاداری ھەموو شتیکی، زۆر له پیش تو ئاگادار بووه. بهلام
خۆ ئیوان وهک که رهکیوی وایه.

- ئیوان که رهکیوییه؟

- بهلی، ئهی نییه!

ئالیووشا به وردی گوئی گرتبوو.

- له ههنگی پیادهنیزامدا ملازم بووم، بهلام ههروا له ژیر چاوه‌دیری و
فیرکاریدا بووم، وهک که سیتی تاوانبار. له گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌و شاره زۆر به
گه‌رمی وه‌ریان ده‌گرتم و پ‌یزیان بۆ داده‌نام. به چه‌پ و به راست پارهم
خه‌رج ده‌کرد. پ‌ییان وابوو زۆر ده‌وله‌مه‌ندم، خۆشم پ‌یمابوو وایه. بهلام له
ر‌یگاگه‌لیکی دیکه وه دل‌خۆشم ده‌کردن. ئه‌گه‌رچی له‌به‌ر ئاکار و کرده‌وهم
سه‌ریان ر‌اده‌وه‌شاند. بهلام خۆشیان ده‌ویستم. فه‌رمانده‌که‌مان سه‌ره‌ه‌نگیکی
پیر بوو، لیم به‌رقدا که‌وت و هه‌میشه ده‌یگوراند به‌سه‌رمدا. بهلام من دۆست
و ئاشنای که‌له‌که‌له‌م بوو، جگه له‌وه‌ش، ته‌واوی خه‌لکی شار لایه‌نگری من
بوون، بۆیه نه‌یده‌توانی ئازاریکی زۆرم پ‌ی‌بگه‌یه‌نی. خه‌تای خۆشم بوو، به
شیوه‌یه‌کی شیاو ر‌یزم بۆ داده‌نا. له‌خۆبایی بووم. ئه‌و کابرا خیشه‌سه‌ره که له
راستیدا م‌رو‌ف‌ی‌کی دل‌و‌شان و به‌ره‌حم و میوانه‌وی‌ن بوو، دوو ژنی هه‌بوو،
هیچیان نه‌مابوون. ژنی یه‌که‌می، له‌بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار بوو، کچیکی له‌پاش
به‌جیما وهک خۆی ب‌ی‌ئازار بوو. ئه‌و کاته‌ی له‌و‌ی بووم گه‌وره‌کچیکی بیست
و چوار سالانه بوو، له‌گه‌ل باوکی و میمکی ده‌ژیا. ئه‌و خوشکه‌ی دایکی
ژنیکی ساویله‌که و نه‌خوینده‌وار بوو، که‌شه خۆی هه‌روا ساده و ساویله‌که
بوو، بهلام به‌نه‌شه و گه‌شه بوو. پ‌یم‌خۆشه باسی چاکه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌که‌م.
ژنیکم پ‌ی‌شک نه‌ده‌هات وهک ئاگاتا خاوه‌ن که‌سایه‌تی و دل‌ر‌ف‌ین ب‌ی. بیهینه
به‌رچاوی خوت، ناوی ئاگاتا بوو! وهک ژنانی ر‌ووسی به‌ژن و بالای ناله‌بار
نه‌بوو: بالا به‌رز و چوار شانه و توند و تۆل و چاو جوان بوو. ئه‌گه‌رچی
سه‌ر و ر‌ووی تۆزئ له‌توورپه‌ ده‌چوو. شووی نه‌کردبوو. دوو خوازبینیشی
بۆ هاتبوو. بهلام جوابی کردبوون. بهلام وهک هه‌میشه به‌که‌یف و نه‌شه بوو.

پیکه وه زۆر گەرموگۆر بووین، نەک بەو «شیوە»یە، دۆستایەتیە کە مان پاک و بێ کڕیژ بوو. زۆربەى دۆستایەتیە کە شەم لە گەڵ ژنان وابوو. زۆربەى ژنان ئەو جۆرە ئازادییەیان پێخۆشە و کچ بوونی ئەویش ئەوەندەى دیکە بوارە کەى خۆش کردبوو. ئێتر وام لى هاتبوو قەت وەک کچی کچاوم لى نە دەکرد. ئەو و مێمکی زۆر خاکە رایانە و بە دڵخوازی خۆیان، لە مالێ باوکی دەژیان و قەت لە گەڵ خەڵکدا دانووین نە دەکۆلا. جێى سەرئەجى هەموان بوون، قازانجیان بە خەڵک دەگەیان. بەرگ دروویەکی زیرەک و دەست پەنگین بوو. سەلیقەى چاکى هەبوو. بەخۆرایى کارى دەکرد، پارەى لە هیچ کەس وەر نە دەگرت. کارى دەکرد، ئەگەر کړی کارە کەشیان پێدەدا وەرى نە دەگرت. هەلبەت سەر هەنگ لە گەڵ ئەوان جیاواز بوو، پیاویکی ناو بە دەرهوہ بوو. درگای مالە کەى بە پووی هەموو کەسدا کراوہ بوو. پۆل پۆل خەلکی بانگهێشت دەکرد و شیوی پێدەدان و کۆپى سەمای وەرپى دەخست. هەر لەو کاتەدا من گەیشتمى و لەو هەنگەدا ناو نووسى کرام. تەواوى خەلکی شارە کە باسى گەڕانە وەى کچی دوو هەمى سەر هەنگیان دەکرد. پەرى پوویە کە تازە یەکیک لە قوتابخانە بە ناو بانگەکانى پێتەختى بە جى هێشتبوو. ئەو کچەش ناوى کاترینا ئیوانا بوو، لە ژنى دوو هەمى بوو، کە لە بنەمالەى ژینرالیکی ناو بە دەرهوہ و پەسەن بوو. هەروەک لە ژێدەر گەلیکی جیى باوەرەم بیستوو، ئەم ژنەش هیچ پارەیهکی بۆ سەر هەنگ نە هینا و جیازییهکی ئەوتوى پێ نە بوو. ئەو تەنیا چەن قەوموقیلەیهکی پایە بەرزى هەبوو، هیوایهکی زۆریشى بە داها تووی خۆى بوو و لەو هەش زیاتر هیچى شک نە دەبرد لە دارەى دنیا. ئەوانیش هیچ داها تیکیان بۆ ئەو بە نێوچاوانە وه نە بوو.

لە گەڵ ئەوەشدا، کاتى شەنگە کچ لە قوتابخانەى شەوانە پوژى هاتە وه، هەلبەت بۆ سەردان، نەک بە قەستى مانە وه، شارە کە یە کپارچە شەژا بوو. بە ناو بانگترین سەرە ژنى شارە کە دوو ژنە ژینرالى خاوەن کەسایەتى و ژنە سەر هەنگیک بوون و پۆلیک کەنیز و قەرەواش و هاوڕێیان لە گەڵدا بوو،

خیرا دهوریان داو به شانازی ئه و هاتنه وه که میواندارییان وه ری خست. کۆری هه لپه پکی و سه مایان ساز ده کرد و به کۆر ده چونه گهشت و گهران، ئه وهش به قازانجی خزمهتکارانی بی هیز و شه کهت ته و او ده بوو و شانویان به ریوه ده برد و پاره که یان ده دا به و هه ژار و لیقه و ماوانه. من سه رنجیکی ئه وتۆم نه ده دایه و ههروهک پێشو و ههشییانه وه بهرم دا بوو. یهکی له شاکارهکانم ئه و کاته بوو بووه بنیشته خۆشه که ی هه موو کۆر و کۆبوونه وه یهک. رۆژیک له مالی فه رماندهری تۆپخانه تیگه یشتم داده خانم سهیر تیمده روانی، به لام نه چووم بۆلای، وهک ئه وهی له ئاشنایه تییه که ی وه رهن بم. ماوه یهک دوای ئه وه له کۆریکی عه سرانه دا چووم بۆلای و قسه م له گه ل کرد. چاوی لینه کردم و به رقه وه لیوی خوی ده کړوشت. له دلی خوما گوتم: «جاری راوهسته، بزانه چۆنت تۆله لینده که مه وه.» ئه و سه رده مه له زۆربه ی کاتهکاندا وهک مرقیکی خیشه سه ر و نابار هه لس و که وتم ده کرد و خۆشم ئه وه م ده زانی. ئه وه ی خراپتری ده کرد ئه وه بوو، هه ستمده کرد کاترینا که چه قووتابیه کی چاو و گوئی ئاخرا و نییه، به لکو کچی که زانا و چاوکراوه و له خۆبایی، له هه مووشی گرینگتر خوینده وار و به ئاوه ز بوو. منیش له و شتانه بنبهش بووم. پیتوایه ده مو یست بچه خوازیینی؟ نا، ته نیا ده مو یست تۆله ی لیکه مه وه. چونکه من ببوومه بنیشته خۆشه که ی سه ر زاری خه لک و ئه ویش به هیچی نه ده زانیم و به پیاویشی دانه ده نام.

ئه و عهینه، کاتی خۆم به که یف و نه ههنگ را ده بوارد، تا ئه وه ی جه نابی سه رههنگ دوو سی رۆژی کردمه زیندان. هه ر له و کاته دا باوکم شهش هه زار رۆبلی بۆ ناردم، تا کو سه نه دیکی بۆ بنیرم و چاوپۆشی له هه موو داواکارییه کانم بکه م و حیساب و کیتابمان له به یندا نه مینی و ئیتر چاوه روانیی هیچم لێ نه بی. ئه و کاته له شتیک هه ر نه گه یشتم. تا ئه وه ی هاتم بۆ ئیره. ئالیو شا! هه تا چه ند رۆژ له مه وه بهر، رهنگه هه ر ئیستاش، نه متوانیوه سه ر له کاروباری مال و دارایی باوکم ده رهینم. به لام کارت به سه ر ئه وه وه نه بی، له کاتی خۆیدا باسی ده که ین.

هەر ئه‌و کاته پاره‌که‌م به ده‌ست گه‌یشته، نامه‌یه‌کم له لایه‌ن دۆستیکه‌وه بۆ هات. باسی ڕووداوێکی کردبوو که زۆری سه‌رنج ڕاکێشام. تێگه‌یشتم که فه‌رمانده‌رانی ئه‌رته‌ش له جه‌نابی سه‌ره‌نگ دوو ڕازی نین. وا ده‌رده‌که‌وت که به‌ره‌و بۆ سه‌ره‌و به‌ره‌یی ده‌ڕوا. له ڕاستیدا نه‌یاره‌کانی خه‌ریک بوون چیشتیکیان بۆ لێده‌نا، بستیکی ڕۆن له سه‌ر بۆ. ئه‌و کاته فه‌رمانده‌ری لق خوی گه‌یاندی و به‌زم و هه‌رایه‌کی سازکرد ده‌تگوت ڕۆژی هه‌شسه‌ره. زۆری نه‌خایاند فه‌رمانی خانه‌نشین کرانی ده‌رچوو. پێت نالێم، که چی ڕوویدا. سووڕ ده‌شمزانی دوژمنی بوو. له‌په‌ر دا خه‌لک ده‌ره‌ق به‌ ئه‌و و بنه‌ماله‌که‌ی ساردبوونه‌وه و هیچ سه‌رنجیکیان پێنه‌ده‌دان. دۆسته‌کانی هه‌موو پشتیان تێکرد. ئه‌و کاته من یه‌که‌م هه‌نگام هه‌لێنایه‌وه. چووم بۆلای ئاگاتا ئیوانا که دۆستایه‌تییه‌که‌م له‌گه‌ڵ ئه‌و تیک نه‌دابوو، گوتم: «ده‌زانی باوکت چواره‌زار و پینجسه‌د ڕۆبلی له‌ حیسابی مال و دارایی ده‌وله‌ت که‌می هه‌تاوه؟»

- مه‌به‌ستت چییه؟ کوانی به‌لگه‌ت؟ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بوو که ژینرāl لێرده‌بوو و هه‌موو شتی که‌ی ئه‌و هه‌له‌ده‌سووړا.

- ئه‌و کاته‌بوو، به‌لام ئیستا نییه.

کچه زۆر ترسابوو.

گوته‌ی: «مه‌مترسینه! کێ به‌تۆی گوت؟»

گوتم: «خه‌مت نه‌بێ، به‌ هیچ که‌س نالێم و سه‌باره‌ت به‌و شته‌ له‌بزم له‌ له‌بزی که‌س ناگه‌ڕێ. به‌لام ده‌مویست له‌وباره‌وه شتیکی دیکه‌ت وه‌بیر بێنمه‌وه. کاتی داوای چواره‌زار و پینجسه‌د ڕۆبله‌که‌یان له‌ باوکت کرده‌وه و نه‌توانی بیدا، دادگایی ده‌که‌ن و ده‌ره‌جه‌کانی لێ ده‌ستیننه‌وه و ناچاری ده‌که‌ن به‌ پیری ڕوا بۆ سه‌ربازی، ته‌نیا ڕیگایه‌ک ده‌مینێ، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ تۆ کاترینای خوشکت بنێری بۆلام. له‌م به‌ینانه‌دا پاره‌یه‌کم به‌ ده‌ست گه‌یشته‌وه. ئه‌گه‌ر پێت خۆش بێ چواره‌زار ڕۆبلی پێده‌ده‌م و وه‌ک نه‌هینییه‌کی پیروژ ڕای ده‌گرم و مه‌گین گل لێم بیه‌ستی.»

گوتی: «ئەى بەرەللاى ھىچ و پوچ! ناکەسى ناپاک! چۆن دەویری قسەى
وا دەکەى؟!»

زۆر بە بقرههستاوى پۆشت. جارێكى دیکه گوراندم و گوتم ئەو رازه
پیرۆزه رادهگرم و کەس لیمنا بیستی. ھەر لیرەدا با ئەو ھەش بلیم، ئەو دوو
بوونەوەرە، یانى ئاگاتا و پوورى لە ھەوێل تا ئاخى ئەو مامەلەیدا وەک
فریشتە ھەلسوو کەوتیان کرد. کاتیا ئەو کچە بە ھەوا و لەخۆ با ییبەیان لە رۆح
و گیانیان خۆشتەر دەویست، ئەویان لە خۆیان بالادەستەر دەزانى و
دەستەونەزەر لە خزمەتیدا رادەوہستان. بەلام ئاگاتا باسى ئەو قسەى ھى خۆى
و منى بۆ دەکا. زۆر دواتر جا ئەو ھەم بۆ دەرکەوت. قسەکانمانى نەشاردەوہ و
ھەلبەت ئەو ھەش شتیك بوو کە من حەزم پیدەکرد. لەپەر سەرگوردیكى تازە
ھات و فەماندەریى گوردانەکەى وەئەستۆ گرت. سەرھەنگ دووى باوکی
کاترینا لەپۆھ نەخۆش کەوت و ھەتا دوو رۆژ نەیتوانى لە ژوورەکەى بیتە
دەرى، پارەى دەولەتیشى نەدایەوہ. دوکتۆر کرافشنکو گوتى سەرھەنگ
بەرەستى زۆر نەخۆشە. بەلام من دەمزانی و لەمیژ بوو لەوہ گەشتیبووم، کە
لە چوار سالى رابردوودا ھىچ پارەىکى دەولەتى لەبەر دەستندا نەبووہ، جگە
لەوکاتەى کە فەرماندەر بۆ بەسەر کردنەوہ ھاتبوو. پارەى بە کەسینكى جیى
متمانە دەدا، بازرگانىكى شارەکەمان کە ناوى تریفونوف بوو، بیوہ پیاویک
بوو پيش دريژ و چاویلکەى دەسک زیڕینى لەچاودەکرد. ئەو کابرایە
دەچووہ بازاری مەکارە^{۱۱} و بەو پارەى ھى قەرزى کردبوو مامەلەى زۆر
گەورە و پەر سوودی دەکرد و تەواوى پارەکەى بۆ سەرھەنگ دەبردەوہ.
بەوجۆرە دیاریبەکى لە بازاری مەکارە دەست دەکەوت و ھەر و ھا بە ھەرى
ئەو پارە و دراوانەشى دەنايە تەنگەى باخەلى. بەلام ئەمجارە (سەبارەت بەوہ
بە ھەلکەوت لە کورپىکى میراتگرى تریفونوفم بیست کە لاویکى بلقنە بوو و

11- مەکارە: وشەىکى پووسىيە، بازاری مەکارە: سالى چەند رۆژ لە ولاتىک دەکرىتەوہ و ھەموو
ولاتەکان، بۆ فرۆشتن کەلۆپەل دیننە ئەو بازارە.

یه کیك بوو له نارېسه نترین و خراپكارتین مروځی دنیا.) هه روهك گوتم
 ئه مجارهیان تریفونوف هیچی له بازار نه هیځنایه وه. سهره هنگ به هه له داوان
 چوو بولای. «هیچ پاره یه كم له تو وهرنه گرتووه و باوهر ناكه م قه تیشی
 وهرگرم.» ئه وه بوو وه لامه كه ی. هه ربویه سهره هنگ دووی ئیمه له تاوانا
 نه خوښ كهوت و له جیوباندا تخیل بوو. خاولییه کی به نیوچاوانه وه بوو، دوو
 كچه كه ی و ژنخوشکی سه هولیایان به سهر خاولییه كه دا دهگیرا. له ناكاو
 پیشخزمه تیک وه ژوور كهوت، دهفته ریکي به بن هه ننگه وه بوو. پسروله یه کی
 دهره ینا كه فهرمانی له سهر درابوو: «به ریز، تكایه هه تا ماوه ی دوو كاتژمیر
 پاره ی سهندووقه كه بیته وه.» سهره هنگ پسروله كه ی ئیمزا كرد. (من دواتر
 چاوم به ئیمزكه ی كهوت.) خیرا هه سستا سهر پی و واینواند كه دهیه هوی جله
 سهر بازییه كانی له بهر بكا. پاشان به له ز خو ی كرد به وه تاغه كه ی خویدا.
 تا پر ده دوو لوله كه ی داگرت و دوو گولله ی تی هاویشته. لوله كه ی نا به
 سینگییه وه و به قامکی لاقی به دوا ی ماشه ی تفهنگه كه دا گه را. به لام ئاگاتا،
 قسه كانی منی وه بیر دیته وه و دهكه ویتته دلله راوکی. به دزییه وه سهر
 دهكیشیتته ژووری خه وه كه ی باوکی، زور به جیش فریا دهكه وئ. خو ی دهكا
 به ژووریدا و له پشته وه خو ی به سهر دا ددها. توند باوهشی پیداده كا و
 تفهنگه كه دهرده چی و له بن میچه كه ددرئ. به لام زیان به هیچ كه س ناگا.
 كاترینا و پووریشی به ره و وه تاغه كه هه لدین. تفهنگه كه ی له چنگ دهر دینن و
 هه ردوو دهستی ده به ستن. دواتر باسی پرووداوه كیان به وردی بول گپرامه وه.
 له مالئ دانیشتبووم، خه ریک بوو هه وا تاریك ده بوو، ده مویست له مال
 وه دهر كه وم، جلوه رگم له بهر كرد بوو، سهرم داهینابوو. عه ترم له
 دهسه سهر كه م دابوو و كلاوه كه مم به دهسته وه گرتبوو. له پر درگاكه كرایه وه
 و كاترینا ئیوانا هاته ژووری و به ران به رم راوه ستا.

شیوه ی پیشهاته كان جاری وایه سهیره. هیچكهس له شه قام چاوی پیی
 نه كه وتبوو، بویه كهس له نیو شاریدا هه والی لی نه بوو. له گه ل دوو پیریژنی
 لاکه وته له مالئكدا ده ژایان. كه ئاگادارییان لی ده كردم و كاروباری ناومالیان

به‌ريوه ده‌برد. په‌کوو له‌و ژنانه، ده‌تگوت فریشتنه. هر کاریکم بو‌بوایه به دل و گیان ئاماده بوون. پاشان له‌ سهر داوای من سه‌بارت به‌و که‌ین و به‌ینه زمانیان نه‌گه‌را و له‌ ئه‌لفه‌وه نه‌هاتنه بی. هه‌لبه‌ت خیرا تیگه‌یشتم و باروودوخه‌که‌م هه‌لسه‌نگاند. هاته ژووری و راست چاوی تییریم. به‌و چاوه ره‌ش و گه‌شانه‌وه. نیگایه‌کی جیدی و ته‌نانه‌ت شه‌راشو. به‌لام به‌ لیو و زاریدا تیگه‌یشتم متمان‌ه‌ی پیم نییه.

هاته قسه و گوتی: «خوشکم پپی گوتم چوار هزار رۆبلم پی‌ده‌ده‌ی ئه‌گه‌ر بۆ وه‌رگرتنی خۆم بیم بۆلات. من ئه‌وه هاتووم... پاره‌که‌م پی‌ده‌!»
 ئیتر نه‌یده‌توانی دريژه به‌ قسه‌کانی بدا. که‌وتبووه هه‌ناسه‌برکی و ترس دایگرتبوو. ده‌نگی ده‌رنه‌ده‌هات. لیوی ده‌له‌رزی. گویت لییه یان خه‌وتووی؟
 ئالیووشا به‌ شه‌ژاوی گوتی: «میتیا، ده‌زانم ئه‌وی هه‌قیقه‌ته ده‌لیلی و لئی لانه‌دی.»

- ئه‌گه‌ر ته‌واوی هه‌قیقه‌ته‌که‌ مووبه‌موو نه‌لیم، له‌خۆم نابوویم. یه‌که‌م بیروکه‌م - بیروکه‌یه‌کی کارامازوفیانه بوو. براگیان جاریک کاکله‌میشانیکی پیوه‌ی دام و چه‌قوچویه‌کم گرت هه‌تا دوو سه‌وتوو له‌ جیدا که‌وتم. له‌وکاته‌شدا وام هه‌سته‌کرد، کاکله‌میشانیکی خه‌ریکه به‌ دله‌وه ده‌دا. ده‌عبایه‌کی مزی، تیده‌گه‌ی؟ چاویکم له‌ سه‌رتاپای که‌ه کرد. دیتوته؟ خودای جوانیه. به‌لام له‌و کاته‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه جوان بوو. له‌و کاته‌دا جوان بوو چونکه‌ بالاده‌ست بوو، منیش خویری و به‌ره‌للا. ئه‌و سه‌رچاوه‌ی ده‌ستودلبازی و له‌خۆبردوویی بوو. سه‌بارت به‌ باوکی و من ده‌عبایه‌ک بووم! به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ ده‌عبایه‌کی هیچوپوچ بووم، ئه‌و به‌ ته‌واوی به‌ رۆح و جه‌سته‌وه له‌به‌ر ده‌ستما بوو. که‌وتبووه داوم. به‌ ئاشکرا پیت‌ده‌لیم ئه‌و بیروکه‌یه، ئه‌و بیروکه‌ ژه‌هراوییه، وای دلم داگرت که‌ ئاراقارای لی‌هه‌لگرتم. ده‌تگوت ئیتر خۆراگری له‌هه‌مه‌به‌ریدا که‌لکی نییه.

راست وه‌ک ده‌عبا، وه‌ک کاکله‌میشانیکی ژه‌هراوی جوولامه‌وه. دل‌ره‌ق و بی‌به‌زه‌ییانه. وه‌هه‌ناسه‌برکی که‌وتبووم. تیده‌گه‌ی! ده‌بوو رۆژی دوایی

بچووبایه مه خوازبینی. بۆ ئه وهی ئه و رووداوه ئابروومه ندانه کۆتایی پێ بێ و هیچکس ئاگادار نه بێ. چونکه، ئه گهرچی مروفیکی شوال چه په ل و هه وه سبازم، به لام خاوه ن شه ره قم. هه ر له و کاته شدا ده تگوت ده نگیک له بن گویم سرتیه تی: «به لام کاتی سبهینی چووی بۆ خوازبینی، ئه و کچه هه رده ماری ناهیتنی چاویشت لیتکا. فه رمان به فایتونه وانه که ی دها و به شه پ وه دهرت نی. ده لی: «له ته واوی شاردا بیکه به قاو. من هیچ باکیکم له تو نییه.» چاویکم له خانمۆلی کرد، ده نگم فریوی نه دا بووم. هه روا ده ی. سبهینی به مروفیشم حیساب ناکا، شکی تیدا نییه. هه ر ئیستا له سیمایدا ده مدی که وه دهرم ده ی. رقم هه ستا. پیم خو ش بوو چه په ل ترین فی ل و ته له که ی بۆ وه کار خه م: به چه بزیه که وه چاوی لیبکه م و خیرا هه ر له و شوینه ی که به رانه رم راوه ستابوو، به له بزیک که ته نیا کابرایه کی به قال پێی ده دوی، له جیی خوی وشکی بکه م.

«چوار هه زار! مه به ست چیه؟ گالتهم ده کرد. به هیوا ی شین خو ر کردنی. ئه گه ر پیتخو ش بی دووسه د رو بلی له سه ر چاوم داده نیم. به لام چوار هه زار رو بلی بۆ ئه وه نابێ هه روا به فشه به ئاویدا ده ی. له خو را زه حمه ت به رخو ت داوه.»

هه له به ت دهستم له هیچ گیر نه ده بوو. له وانه بوو بسله میت ه وه. به لام تو له یه کی دیو ئاسایی ده بوو. بایی زه حمه ته که شی ده بوو. به وه کار خستی ئه و ته له که یه هه تا ئاخری ته مه نم گو یژم به کلک ده شکاند. باوه ر ده که ی، تا ئیستا ده ره ق به هیچ ژنیک ئاوا نه بووم. به هیچ ژنیک، که هه تا ئه و را دیه به رقه وه تی بروانم. به لام سی چرکه، یان په نگه پینچ چرکه به رقیکی ئه ستووره وه چاوم تیبری. هه ر ئه و قینه ی که له گه ل ئه شق له گه ل شیتانه ترین ئه شق، موویه کی مه ودا هیه!

چووم بۆلای په نجیره که، ناوچاوانم به شووشه سارد و سه ره که وه نا و له بیرمه سه هو لی شووشه که وه ک پشکو ناوچاوانی سووتاندم. مه ترسه، زو رم خانمۆله خان ماته ل نه کرد گه رامه وه چووم بۆلای میزه که، خواجه که م

کیشایه دواوه و چه کیکم به گوژمهی پینچ هزار رۆبل دهرهینا. (خستبوومه بهینی لاپه‌ره‌ی فره‌نگی فره‌نسییه‌وه). به بیده‌نگی نیشانیم دا و دووقه‌دم کرد و دامه دهستی. دهرگای رپیره‌وه‌که‌م کرده‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆ دواوه کشامه‌وه دهستم به سینگمه‌وه گرت، کرنۆشیکی پر له ریز و حورمه‌تم بۆ برد، بروام پی‌بکه! سهرتا‌پای گیانی ده‌له‌رزی، ماوه‌یه‌ک چاوی تییریم. ره‌نگی سپی هه‌لگه‌رابوو - وه‌ک هومایی - له‌پر و نه‌رم و هیدی له‌به‌ر پیمدا چوووه سوجه، له‌و شیوه‌ ریزگرتانه‌ی تایبه‌تی قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌رۆژی نه‌بوو، به‌لکو به‌ شیوه‌ی رووسی، ناوچاوانی به‌ چه‌قی وه‌تاغه‌که‌وه نابوو. هه‌ستا پی و به‌ هه‌لاتن دهرپه‌ری بۆ دهری. خه‌ریکی له‌قه‌د به‌ستنی شمشیره‌که‌م بووم. هه‌لمکیشا و زۆری نه‌مابوو خۆم بکووژم. له‌به‌رچی، نازانم، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر خۆم بکوشتبایه، زور کاریکی گه‌وجانه ده‌بوو. پیموا له‌به‌ر خۆشحالی بوو. تیده‌گه‌ی پیاو جاری وایه له‌به‌ر شادی و خۆشحالی زۆر خۆی ده‌کوژی؟ به‌لام شمشیره‌که‌م له‌خۆم رانه‌کرد. ماچمکرد و نامه‌وه کالانه‌که‌ی، ئه‌وه‌ش پیویست نه‌بوو، به‌تۆی بلیم. پیموایه بۆ درکاندن کیشه و ئاژاوه‌ی ده‌روونم لای تۆ دمه‌وئ گه‌وره‌ی که‌مه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خۆم مه‌زن و به‌ریز نیشانده‌م. به‌لام له‌وه گه‌رپین، خوا غه‌زه‌ب له‌ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ بگری که‌ ده‌یانه‌وئ شه‌یتانانه سهر به‌ ناخ و دلی ئه‌م و ئه‌ودا بکه‌ن! چاکه، سه‌باره‌ت به‌و پرووداوه له‌گه‌ل کاترینا ئیوانا هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه. ئیستا ته‌نیا تۆ و ئیوانی برام له‌و پرووداوه ئاگادارن و هیچ که‌سی دیکه نازانی.

دیمیتری فیودورۆویچ هه‌ستا سه‌رپی، به‌ شله‌ژاوی ده‌ستیکرد به‌ گه‌ران به‌ نیو ژووره‌که‌دا. ده‌سه‌ره‌که‌ی له‌ گیرفانی دهره‌ینا و نیوچاوانی سپی، دیسان دانیشه‌وه، نه‌ک له‌جیی خۆی، به‌لکو له‌ پشت سه‌ری ئالیووشاوه. ئالیووشا ناچار بوو به‌ ته‌واوی وه‌رسوو‌ری و رووی تیکا.

دان پيانانې دليكي سووتاو - «نامادهي روښتن»

ټاليووشا گوتي: «ئيسټا له نيوهي هوهل گه يشتووم.»
 - له نيوهي هوهل گه يشتووي. ئه وه نيوهي ئه و شانويه بوو كه له وي
 به ريوه چوو. نيوهي دووهه تراږيديايه و خهريكه ليره به ريوه ده چي.
 ټاليووشا گوتي: «به لام من نيوهي هوهل نه متواني هيچي لي هه لكرينم.»
 - پيتوايه من خوشم توانيومه سهرى ليدهر كه م؟
 - ديميتري، سه بر كه. پرسياركي گرينگ. پيم بلې بزنام، ئيوه ده زگيران
 بوون، ئيسټاش پيكه وه ماون؟
 - خيرا نه بووينه ده زگيران، سي مانگ دواي پاره پيدانه كه. رورژي دوايي له
 دلي خوما گوتم په راوي ئه و رووداوه پيچرايه وه، كوتايي پيهات و ئاكاميكي
 نه وتوي نيه. خوازيني كردنيس پيمو ابوو كاريكي سووك و رهيلا نيه.
 نزيكه ي شهش هه وتوو كه له و شاره مايه وه. چاوم پي نه كه وت هيچ
 هه واليكم لي نه بوو. ته نيا جاريك نه بي، رورژي دواي ديداره كه سهره سوه كوتي
 كلفه ته كه ي پيدا بوو، كه نامه يكي بو هيتابووم. پاكه ته كه م هه لچري، باقي
 پاره كه ي تيدابوو. ته نيا پتويستيان به چوار هه زار و پينج سهد روبل بوو.
 به لام كاتي نه غد كردنه وي چه كه كه، دووسه روبليكي لي گل درابوو.
 نزيكه ي دووسه و شهست روبلي بو ناردبوومه وه، به جواني له بيرم نيه و
 هيچ يادداشتيكيش له نيو نامه كه دا نه بوو. ته نانهت يه ك وشه ش. سهره و بني
 پاكه ته كه م پشكني - هيچ - هيچ شتيكم نه دوزيه وه! باقي پاره كه م له ري

که یف و رابواردنیکدا خه رج کرد، که سه رگوردی تازه ناچار بوو سه رکۆنه م بکا.

جه ناب سه ره هه نگیش، له گه ل ئه وهی هه موویانی تووشی سه رسامی کردبوو، پاره که ی گوردانی هینایه وه. چونکه هیچ کهس باوه ری نه ده کرد هه روا پاره که بینیتته وه بی ئه وهی فلسیکی لی که م بوو بیتته وه، چه ند پۆژ دوی دانه وهی قه رزه که نه خو ش که وت و ئیتر نه یتوانی له جیوبان بیتته ده ری. دوی سی حه وتوو که له لایی، شه پله ی می شک لییدا و پۆژی دوا ییه که ی مرد. به ری پوره سمی نیزامی به خاکیان سپارد. چونکه ته مه نی بۆ کاتی خانه نشین بوون، مابووی! ده پۆژ دوی به خاک سپاردنه که ی، کاترینا ئیوانا له گه ل پووری و خوشکی چون بۆ مۆسکو. چونکه کاتی پۆیشتنه که یان (نه مدیبوون و به ری نه کردبوون) یادداشتیکی کورتیان بۆ ناردبووم، کوته کاغه زیکی شینی ناسک بوو، ته نیا دیژیکی له سه ر نووسرابوو: «نامه ت بۆ ده نووسم، چاوه ری به. ک.» هه ر ئه وه.

پاشماوه که ی به کورتی باسده که م. له مۆسکو چاره نووسیان زۆر به خیرایی و چاوه روان نه کراو، وه ک چیروکی هه زار و یه ک شه و ئالوگو ری به سه دا هات. ئه ویش خزمیکی بیوه ژنیان بوو که زۆر ده وله مه ند بوو، دوو کچی برازای بوو که ده بوونه میراتگری، له پر هه ردووکیان به نه خو شیی هاوله مردن. ئه و خاتوونه پیره چونکه له ژیر باری خه م و که سه ردا برستی لی برابوو، کاتیای کرده کچی خو ی، وه ک ته نیا هیوای ژیان، ده سته وداوینی کاتیا بوو، وه سیه تنامه که شی به قازانجی ئه و گو ری. به لام ئه و به کاری داهاتوو ده هات. بۆ ئیستاشی هه شتا هه زار پۆبلی به ناوی جیازی پیندا، که به دلی خو ی خه رجی بکا. ژنیکی تووره و تۆسن بوو. دواتر له مۆسکو به خزمه تی گه یشتم.

له نا کاو پۆژیکیان چوار هه زار و پینج سه درپۆلم به ریگای پۆسته دا به ده ست گه یشتم. له بهر سه رسوورمان زمانم شکا. سی پۆژ دواتر نامه ی بۆ ناردم. هاوده می هه موو کاته کانمه، ئه و نامه یه هه تا کاتی مردن هه ر هاوده م

دهبى. پټ خوښه نيشانتى بدهم؟ دهبى بيخوينيته وه. پيشنيارى كردووه كه شووم پټدهكا، دهبههوى خويم بهسهردا بېرې، دهلى: «خولياى ئه شقى توم و خوښم دهوئى، تهنانهت ئه گهر تو خوښيست نهويم، گويم لى نيهه. ببه ميردم، مه ترسه. نابمه گوشتى گهردهمل، قهره واشيت دهكه م. دهبمه خوئى بهرپټ. دهبمههوى هه تا كاتى مردن خوښه ويستم بى و دهبمههوى تو له چنگ خوټ رزگار بكه م.» ئاليووشا، نامهوى به قسهى قور و بيتام و له بزي ناحه زى خو م، كه ساتيك رزگاريم نايه له دهستى، نووسراوه كهى ئه و دووپات بكه مه وه. ئه و نامه تهنانهت هيشتاش وهك خه نجر له دلم راده چى. پيتوايه گرينگى پيناده م - هيشتاش گرينگى پيناده م؟ ههرله رپوه وهلامى نامه كه يم بو نووسييه وه. چونكه چوونه موسكو بو من مه حال بو. به چاوى فرميسكاوييه وه نامه م بو نووسى. هه تا كوتايى ته مه نم له بهر شتيك هه ست به شهرمه زارى دهكه م. له جوابى نامه كهيدا ئاماژه م كردبوو كه دهوله مه ندى و جيازيت هه يه و من سوالكه ريكي له خوباييم! ناوى پارهم هينا! دهبوو ئه وه م به بيدهنگى بهرپوه بېردايه، به لام له پته م درچوو. ئه و كاته خيرا نامه يه كم بو ئيوان نارد و له شش لاپه ردا مووبه موو هه موو شتيكم بو نووسى و ناردم به دواى كاترينادا. بو ئاوا ته ماشام دهكهى؟ بو وا چاوت تى بريوم؟ به لى ئيوان ئاشقى بوو. ئيستاش ههر دلى پيوه يه تى. ئه وه ده زانم. به برواى خه لك كاريكى زور دزيو و گه و جانهم كرد؛ به لام رهنگه ئه و ته نيا كار هه و جانهم، ئيستا مايه ي رزگاريى هه مووان بى. ئاخ، نه تديوه چون له گه ل ئيوان كو كه و ريز و حورمه تى بو داده نى؟ كاتى ئيمه به يه كه وه هه لده سه نگينى. پيتوايه بتوانى كه سىكى وهك منى خوښبووئ، به تايبه ت دواى ئه و كيشه و چه له حانتيه ي كه ليزه رووى دا؟

- به لام من پيموايه كاترينا پياويكى خوشدهوى كه وهك تو وابى، نهك پياويكى وهك ئيوان.

«ئو ته نيا گه وره يى خوئ خوش دهوى و خو په رسته. منى ههر خو ش ناوى.» ئه م وشانه، بى ئيختيار و تاراده يهك له رووى به دزاتييه وه له زمانى

دیمیتري دەرپه‌ری. پیکه‌نی، به‌لام دواي ساتیک چاوی بریقە‌ی هات، سوور
 هه‌لگه‌را و به توندی مشتیکي کیشا به میزه‌که‌دا.
 به رقیکی ئەستورەوه دەرەق به‌خۆی، گوران‌دی: «ئالیوشا، سویند
 ده‌خۆم. رهنه‌گه‌ بروام پینه‌که‌ی، به‌لام به زات و گه‌وره‌یی خودا، ئەگه‌رچی
 هه‌ر ئیستا پیکه‌نینم به هه‌سته به‌رز و پیرۆزکه‌ی هات، به‌لام هه‌زاران جار
 گیانم گه‌ندەل و پیستره‌ له‌ گیانی ئەو، هه‌روه‌ها ئەو هه‌ست و سۆزه مه‌زنه‌ی
 ئەو وه‌ک هه‌ست و سۆزی فریسته‌یه‌کی ئاسمانی وایه. تراژیدیاش لی‌ره‌دایه‌ -
 دل‌نیام. چی ده‌بی پیاو تۆزیکیش خۆی هه‌ل‌کیشی؟ مه‌گین من خوشم وا نیم؟
 له‌گه‌ل ئەوه‌شدا من درۆ ناکه‌م، سادقم، به‌لام تیده‌گه‌م ئیوان ئیستا چۆن
 تووک و نزا له‌ سروشت ده‌کا - به‌ ئاوه‌زیشی ده‌بینی که‌ کێ به‌ سه‌ر کێیدا
 هه‌یه‌ و چی به‌ باشت‌ر ده‌زانی. ئەو دی‌وه‌زمه‌ی، که‌ هه‌رچه‌نده‌ ده‌زگیرانیشی
 هه‌یه‌ و هه‌موو چاویان لێیه‌تی ناتوانی به‌رگری له‌ بی‌به‌ند و بارییه‌کانی بکا -
 ئه‌ویش له‌به‌ر چاوی ده‌زگیرانه‌که‌ی دیاره‌ پیاویکی وه‌ک منیشی پی‌باش‌تره‌ و
 ده‌ست به‌ پرووی ئەوه‌وه‌ ده‌نی. ئه‌ویش بۆچی؟ بۆ ئەوه‌ی کچیک ده‌یه‌وه‌ی به‌
 هۆی هه‌قناسی و پی‌زانینه‌وه‌ ژیان و چاره‌نووسی خۆی فیدا بکا. شتیکی
 قۆره‌! هه‌تا ئیستا له‌وباره‌وه‌ یه‌ک وشه‌شم بۆ ئیوان باس‌نه‌کردووه‌. هه‌لبه‌ت
 ئیوانیش له‌وباره‌وه‌ هیچ ئاماژه‌یه‌کی به‌ من نه‌کردووه‌. به‌لام چاره‌نووس کاری
 خۆی ده‌کا و هه‌ق به‌ هه‌قدار ده‌گا و مرو‌قی هه‌ق‌خورا‌ویش بۆ هه‌میشه‌ له‌
 کۆلانی پر له‌ پی‌چه‌لا‌وپو‌و‌چی خۆیدا ون ده‌بی - کۆلانی گه‌رما و کۆلانی
 خوشه‌ویستی. پیس و خا‌وین، ناحه‌ز و جوان. هه‌ر ئەو جیگایه‌ی که‌ هه‌ست
 به‌ حه‌سانه‌وه‌ ده‌کا و هه‌ر ئەو جیگایه‌ی به‌ دلی خۆی و به‌تامه‌زرۆیییه‌وه‌ له‌
 چلک و پی‌ساییدا نوقم ده‌بی. گه‌وجانه‌ قسه‌م کردووه‌. قسه‌م پی‌نه‌ماوه‌. ئەوانه‌م
 هه‌روا کو‌یزه‌رکوت و ئەل‌لاقو‌یتاسی گوتووه‌. به‌لام هه‌روا ده‌بی که‌ کوتوومه‌.
 من له‌ کۆلانی ته‌نگه‌به‌ر و پی‌چه‌لا‌وپو‌و‌چی خۆمدا ئەوق ده‌بم و ئەو له‌گه‌ل
 ئیوان زه‌ماوه‌ند ده‌کا.

ئاليووشا بە كەشتەنگى و دلە خورپەو ھە پەريپە نيو قسەكانى: «سەبركە ديميتىرى. شتىك ھەيە ھىشتا پوونت نە كرەوتەو: تو دەزگىرانت ھەيە يان نا؟ چۆن دەتوانى دەزگىرانيپە كەت تىكبدەي، ئەگەر دەزگىرانه كەت پىي خوش نەبى، يەكلايەنە دەبى؟»

- ئەرى، بە شيۆەيەكى فەرمى و شەرى دەزگىرانىن. كاتى چووم بو. مۆسكو ريوپەسمى ديارىكردنمان بەپو ھەرد. زوريش بەشكو بوو. ژنەكەي ژينېرال تەقدىسى كردين و - بېروا دەكەي؟ - پېروژبايىي لە كاتيا كرد. «ھەلبۇزاردنەكەت زور چاك و ژىرانەيە، ناخى وجوودى دەبينم.» باوھريش دەكەي، ئىوانى ھەبەر دل نەكەوت و بە ناقايلى ھەلامى سلاوھكەي دايەو؟ لە مۆسكو زورم قسە لەگەل كاتيا كرد. باسى خۆم بو كرد و زور سادقانە و بەشەرفانە. زور چاك گوپى بو شل كرەبووم.

دلە خورپەيەكى شىرىن لە نىوانماندا بوو

وشەي شىرىن و ناسك لە لىومان ھەلدەفرى

وشەي غرووراویش لە گورپىدا بوو. بەلنىپەكى گەرەي لیدەركیشام بو. ئەو ھەي بمكاته گوى لە مشتى خوى. بەلنىپەكم پىدا و لىرە...

- چى؟

- دەي، بانگم كردي و بو ئىرەم ھىناي ئەمرو. لەبىرت نەچى. تاكو بتنىرم. ھەر ئەمروكە. بۆلاي كاترىنا ئىوانا و...

- بو؟

- بو ئەو ھەي پىي بللى ئىترقەت ناچم بو سەردانى. بللى «ئەو پىزى زورى بو تەھەيە.»

- ئاخىر شتىوا چۆن دەبى؟

- بەو ھۆيەش تو دەنىرم بەجىي خۆم، چونكە خۆم مەھالە بتوانم، خۆم چۆنى پىي بللىم؟

- دەتەوى بچى بو كوى؟

- بو ئەو كولانەي پشەتەو.

ئاليووشا به له بزیکي خه ماوی گوتی: «که وایه ده چی بۆلای گرووشنکا!»
پاشان دهستی هه لگۆفی «یانی راکیتین راستی ده کرد؟ پیم و ابوو تو ته نیا
چوو بوویه سهردانی و هیچی تر.»

- مه گین پیاوی ده زگیراندار ده توانی بو ئه و جوړه دیدارانه بچی؟ مه گین
شتی وا هه رده بی، ئه ویش به و ده زگیرانه وه و له بهر چاوی ته واوی دنیا؟
به زیاده نه بی، به لای ناخیرم ئابرووم هه یه! له گه ل ئه وه ی هامووشوی
گرووشنکام ده ستپیکرد، ده زگیرانه تی و شه رهم با بردی. ئه وه تیده گهم. بو
وا ته ماشام ده که ی؟ چاو لیکه، سهره تا به و قهسته چووم بریکی بکوم.
بیستبووم و ئیستاش بوم ده رکه وتوه، که ئه و کابرا سهروانه ی کارداری
باوکم، یه کی له قه باله کانی قه رزه که می داوه به گرووشنکا، تا کو بو
ساندنه وه ی شکایه تم لیبکا و تالام به گه روودا بکا. ده یان ویست بمترسینن.
بۆیه به قهستی لیدانی چووم. بهر له وه له دووره وه ده مناسی. له یه که م
دیداردا نایه ته بهر چاو. سه باره ت به و بازرگانه پیره ش که ئیستا نه خو ش و
که له لا که وتوه، ئاگادار بووم؛ به لام ئه و بره پاره یه کی بو گرووشنکا له پاش
به جی ده ما. هه روا ئاگاداریش بووم که خرینگی پاره بیستی ملی خوی بو
ده شکیتن و کوی ده کاته وه و به قهرز دهیدا به موبه و و سوودیکی زوریان
لی ده ستینن، که له ک و کوله که که شی له راده به دهره. به قهستی لیدانی چووم و
له وئ مامه وه، ره شه با هه لیکرد و وه ک چاو قوولکه له عهرزی دام. ئیستاش
هه روا چاو قوولکه مه و ده زانم هه موو شتیک ته واو بووه، منی تاعوون
گرتوش هیچم بو نه ماوه ته وه. له نیو بازنه ی زه ماندا ده خولیمه وه و دهر باز
بوونم مه حاله. ئه گه رچی چاره نووس کردوومی به سوالگر، به لام ئه و کاته
سی هه زار رو بلم له گیرفاندا بو. له گه ل گرووشنکا به سواری چووین بو
«ماکرویه» پازده کیلومه تر لیروه وه دووره. قه رجه کان هاتن و شامپانیان
هینا، هه موو لادییه کانی ئه وئ و هه موو ژنان و کچانم ناچار کرد شامپانی
بخونه وه. سی هه زار رو بله که م دا به بادا. له ماوه ی سی روژدا ده ست به تال
مامه وه، به لام بوومه پاله وان. پیتوایه پاله وان به ئامانجی خوی گه یشت بوو؟

له لایه ن ئه وه وه هیهچ دیاردهیهک له وه نه بوو. ئه و گرووشنکا به ستوکه یه له شیکه نه رموونۆلی هیه، سه ر تا پاشی وایه. لاقی خرپنه و ته نانه ت قامکه تیتۆله ی لاقیشی هه روا جوان و نه رم و سه رنجراکیشه. دیتم و ماچمکرد، هه ر ئه وه بوو سویندت بۆ ده خۆم! گوتی: «ئه گه ر پیت خوش بی شووت پیده که م. خۆ ده زانی سوالکه ری و هیهچ نییه. به لām به لیتم پی بده ی لیتماده ی و ده هیلی به که یفی خۆم رایده م، شووت پیده که م.» پیکه نی و هیشتاش هه ر پیده که نی. دیمیتری فیۆدۆرۆویچ زۆر به رقه هه ستاوی راسته وه بوو، له وه ده چوو مه ست بی، له پر چاوی بوو به گۆمی خوین.

هه ر به راستیش ده ته وی زه ماوه ندی له گه ل بکه ی؟

«ئه گه ر پی خوش بی هه ر له پیوه. ئه گه ر پی شخی خوش نه بی، هه روا ده میتمه وه و ده بمه نوکه ر و درگاوانی.» نه راندی: «ئالیووشا!» له هه مبه ریدا به بیده نگه ی راوه ستا، شانی گرت و ده ستیکرد به راتله کاندنی. «رۆله گیان، برۆا بکه ئه وانه هه مووی ورینه یه، ورینه یه کی بی مانا. چونکه لی ره تراژیدیا له گۆریدایه. با ئه وه شت پی بلیم. ره نگه مروقیکی خویری بم، هه وه سباز و داوین پیس بم، به لām دیمیتری فیۆدۆرۆویچ ناتوانی تاچه ساتیک دز و گیرفان بر بی، که وایه با پیت بلیم دز و گیرفان برم. هه ر ئه و رۆژه سه ر له به یانی، راست به ر له وه ی بچم بۆ لیدانی گرووشنکا، کاترینا ئیوانا ناردی به دوامدا، زۆریش به نه ئنی (نازانم له به ر چیش بوو، پیموایه هۆیه کی تایبه تی هه بوو). داوای لیکردم بچم بۆ ناوه ندی پاریزگا و سی هه زار رۆبل به ریگه ی پۆسته دا بۆ ئاگاتا ئیوانا بنیرم بۆ موسکو. جوړیکیش که هیهچ که سی له م شاره ئاگادار نه بی. که چووم بۆ سه ردانی گرووشنکا، ئه و سی هه زار رۆبله م له گیرفاندا بوو، هه ر ئه و پارده یی له ماکرۆیه خه رجمان کرد. دواتر وامنواد که چووم بۆ پاریزگا، به لām ره سیدی پۆسته که م نیشانده دا. گوتم پاره که م ناردووه و ره سیده که یت بۆ دینم. هیشتاش که هیشتایه بۆم نه بردووه و له بیر خۆم بردۆته وه. ئیستا پیتوایه ئه مرۆکه چووی بۆلای چی پی بلی باشه؟ «ئه و ده ست به سینگه وه ده گری و کرنۆشت بۆ دینی،» پاشان لیت ده پرسسی، «ئه و پارده یه بوو

به چي؟» دهكړئ پټې بڼې «ئو هه وه سبازيكي خوږې و هيچوپوچه و گړي هه وه سې دانامرکي. پاره که شتي نه نارد، بردی له ئاوی کرد. چونکه وهک بوونه وهریکي په ست و خوږې خوې پي رانه گيرا.» به لام دهكړئ بشلټي: «هه رچيیه ک بي دز نييه. ئو سې هه زار رږبله ش، دهنريته وه. خوت بو ئاگاتا ئيواناي بهرې بکه. به لام به مني گوتپيټ بڼم: ريزت ليده گړي و کړنوشت بو دهبأ.» به لام ئو ليت دهرسې: «ئو پاره که کوا؟»

- ميتيا ده زانم خه مبار! به لام ئو وهندهش خه مبار و ناشاد نبي که دنيا له خوت کردو ته چهرمه چوله که. بو له خوړا داخ و ديق ده که يه دلي خوته وه؟ - چي، تو پيټ وايه خوّم به داروبه ردا ددهم چونکه ئو سې هه زار رږبله م بو نادرپته وه؟ راست وايه. خوّم به ئاوريشدا ددهم. ئيستا له دهستم نايه. به لام خو دنيا هر ئاوا نابي، نه مرم دهیده مه وه. به لام ئيستا دمه وي بچم بولای گرووشنکا. گویشم لي نييه، هه رچي ده بي با بي. - ئو ده ته وي چي بکه ي؟

- دهمه ميړدي، ئه گهر پي خوش بي دهمه ميړدي. کاتيکيش ئاشقه کاني دين بو لای ده چمه ژووريكي دیکه. که وشه کانيان بو جووت ده که م و ده يانسرم. چايان بو ليده نيّم. خزمه تيان ده که م.

ئاليووشا به دلنيابيیه وه گوتي: «کاترينا له وه دهگا. ده زاني ئو گرفتاريه چهن گه وره يه و ده تبه خشي. ئو رږحيکي گه وره ي هيه و ده زاني چهنده کورپيکي ناشاد و ليقه وماوي. ئو خوې ئو هه باش ده زاني.»

ميتيا به چزه بزه يه که وه گوتي: «خو له هه موو شتيکم نابووري. براگيان شتيک هيه که هيچ ژنيک ناتواني لي بيووري. ده زاني باشتريڼ ريگه چاره چييه؟»

- چييه؟

- پيدانه وه ي ئو سې هه زار رږبله.

- جا له کوئی بینین؟ ئه ها وه بیرم هاته وه. من دوو هزار رۆبلم ههیه، ئیوانیش هزار رۆبلیت ده داتای. ئه وه ده بیته سی هزار رۆبله که، بیه پیی بده وه.

- ئه ی ئیوه. ئه و سی هزار رۆبله ی ئیوه چۆن و که ی بده مه وه؟ جگه له وه ش تو ته مه نیکی وات نییه. به لام ده بی ئه مپۆکه - حه تمه ن، حه تمه ن - سلاو و ریزی منی پینگه یه نی، جا به پاره که وه یان بپاره. چونکه ئیتر تاقه تم نه ماوه. بارودۆخه که ناجۆره و به بن به ست گه یشتوو. سه به ی نی دره نگه. ده مه و ی بتنیرم بۆلای باوکم.

- بولای باوکم؟

- به لای، له پیتشدا بچۆ بۆلای باوکم. داوای سی هزار رۆبلی لێکه.

- میتیا، ئاخړ کوا ئه و پاره یه له چنگ ئه و دردی؟ نایدا.

- وای دانی که دهیدا! ده زانم که نایدا. ئالکسی ده زانی هیوا برای چییه؟

- به لای، ئه ی چۆن نازانم!

- گو ی بگره. به شیوه یه کی یاسای هیچم پی قه رزدار نییه. هه تا رۆبلی ئاخړم لیوه رگرتوو. ئه وه ده زانم. به لام خو ئه خلاقه ن شتی کم پی قه رزداره، وانیه؟ خو ده زانی به بیست و هه شت هزار رۆبلی دایکم بوو ده ستی به کار کرد و سه د هه زاری پی دره هینا. با پیاوه تی بکا و تاقه سی هزار رۆبلی بدا به من. به و کاره گیانم له دۆزه خ پزگار ده کا. ده بیته کفاره ی زۆربه ی تاوانه کانی. ئه گه ر ئه و سی هزار رۆبلم بداتی - قه ولی شه ر هه ف به تو ده دم - کۆتایی به هه موو شتی ک بینم و ئیتر لێ نه به مه یه سکی نیو برین، وا ده پۆم و ئیتر به سه رو سو راخم نه زانی. بۆ دوا یین جار ئه و ده رفه ته ی پیده ده م که باوک بی. پیی بلای خودا خوی ئه و هه ل و ده رفه ته ی بۆ ره خساندوو.

- میتیا، پیموانیه باوکم به هیچ شیوه یه ک ئه و پاره یه ی لی هه لوه ری.

- ده زانم. زۆر چاک ده زانم. ئیستا، چه ند رۆژ له مه وه ر، ره نگه هه ر دوینی یه که م جار «به شیوه یه کی جیدی» بۆم ده رکه وت که گرووشنکا له راستیدا گالته ناکا و ده یه وه ی شووم پی بکا. باوکم باش له خووخده ی گرووشنکا

دهگا، چاكيش ئو پشيله منجره دهناسى. كهوايه تو پيت وايه ئو پارديه م پيندهدا تاكو زهماوندهكه سهر بگرئ، ئهويش له كاتيكداه خوى شيت و شهيدا بووه بوى؟ ديسان خو ههر ئهوهش نيه. دهتوانم زور لهوه زياترت بو باسبكه م. دهزانم ههر پينج رۆژ لهمهوبهر سى ههزار رۆبلى له بانك وهرگرتوو. كرديوته گهلاى ههزار رۆبلى، خستويهته پاكتيكي گهروه و پينج دانه لاکومورى ليداوه و به تهنزىلى سوور بهستويهتى. ديتووته چۆن ئاگا ليه! له سهر پاكتهكه نووسيوه: «بو فرشتهكم، گروشنكا، ههركاتى كه بى بۆلام.» به قهله مى جندوكان له بيندهنگى و خهلوهدا نووسيوهتى و كهس له شويىنى شاردهوهكهى ئاگادار نيه. جگه له خزمهتكارهكهى ئيسمير دياكوف كه بهقهده خوى باوهرى پى هيه. ئىستا ئهوه سى چوار رۆژه چاوهروانى گرووشنكايه. به هيوايه لهبهر پاره بچى بو لاي. ههوالى لى ناردوو، ئهويش وهلامى بو ناردوتهوه كه رهنگه بچى. ئهگهر بشچى بو لاي ئو پيره، دهتوانم پاشان زهماوندى لهگهله بكم؟ ئىستا تيگهيشتى بو ليره خوم شاردهوتهوه و كيشكى چى دهديرم.

- بو ئهو؟

- بهلى، بو ئو. توماس له مالى كلفهتهكانى ئيره وهتاغيكى هيه. توماس له ناوچهى خومانوه هاتوو و له گوردانهكهى ئيمهدا سهربازه. كار بو ئهوان دهكا. شهوانه كيشكچيه و به رۆژيشدا خهريكى راوى بالنده و لهو ريگايهوه بژيوى خوى دابين دهكا.

- كهوايه تهنيا ئيسمير دياكوف لهوه ئاگاداره!

- بهلى تهنيا ئو، ئهگهر گرووشنكا بچى بۆلاى باوكم، زوو ئاگادارم دهكا.

- كهوايه ههر ئهويش سهبارته به پارهكه ئاگادارى كردى؟

- بهلى، زور به نهينى. تهنا ته ئيوانىش له پاره و شتى ئاگادار نيه. باوكم

دهيهوى به سهفهريكى دوو سى رۆژه ئيوان بنيرى بو «چرماشنيا».

كرپاريكى بو دارستانهكه پهيدا كردوو و برپار وايه به ههشت ههزار رۆبل

لى بكرى. بويه بهردهوام داوا له ئيوان دهكا بو ئو سهفهره پى داگرى. ئو

کارەش دوو سى پۇژى وەخت دەوى. فيۇدۇر پاولۇويچىش ھەر ئەوھى دەوى. بو ئەوھى لە كۆليان كەوى و گرووشنكا بتوانى بى بۆلای. - كەوايە ئەمپرو چاوەروانى گرووشنكايە؟

ميتيا لەپ ھاوارىکرد: «نا، گرووشنكا ئەمپرو نايە. نيشانەگەليک ھەيە. بە دلنياييەو دەليم نايە. ئىسمير دياكوفيش ھەر لە سەر ئەو بپوايەيە. باوكم ئىستا خەريكى بادە نۆشينە. لەگەل ئىوانى برام لە سەر سفردەيەك دانىشتون، بچو بۆ لايان و داواى ئەو سى ھەزار پۆلەي لى بکە.» ئاليووشا لە جيگای خوى راستەوھ بوو. چاويكى لە ئەدگارى شىتانەي براكەي کرد و گوراندى: «تو دەليى چى؟» بۆ ساتيک واى بە زەين گەيشت كە ديميتري فيۇدۇرۇويچ شىت بووھ.

ديميتري فيۇدۇرۇويچ بە وردى چاويكى بە سەرتاپاي براكەيدا گىرا و گوتى: «چيىھ؟ من شىت نەبووم مەترسە. تو دەنيرم بۆلای باوكم و ئەوھى دەشيليم لى ئاگادارم. ئيمانم بە مۆجزەش ھەيە.» - مۆجزە؟

- بە مۆجزەي خودايى. خودا ئاگاي لە دلە ھەيە. دلە شكاوھكەم و ھىوابراوييەكەم دەبينى. يەقینم ھەيە كە نايەلى پووداوى تال و ناخۆش بقەومى. ئاليووشا ئيمانم بە مۆجزە ھەيە. بپرو! - دەچم. پىم بلى بزنام، ھەر ليژە چاوەروانم دەبى؟

- ئەرى، دەزانم ماوھەك دەخايىنى، ناتوانى بە بى پيشەكى بپويە پيشى. ئەو ئىستا سەرخۆشە. سى سەعات لەسەرت ماتل دەبم، چوار، پىنج، شەش، ھەوت سەعات. بە لام لەبىرت نەچى ئەمپرو دەبى بچى بۆلای كاترينا ئىواناش. ئەگەر نيوھشەويش بى، بە پارەوھ، يان بەبى پارە، پىي بلى «پىزى بۆت ھەيە و كپنۆشت بۆ دەبا.» لە تۆم دەوى ئەو شىعەرەي ھەتمەن بۆ بخويىتەوھ:

«بە گيان و بە دل رىزت لى دەگرى

كپنۆش دەبا بۆت ھەتاكو دەمرى»

- میتیا! ئەگەر گرووشنکا ئەمڕۆکە هات چی . ئەمڕۆ، سبەینی، یان دووسبەیی؟

- گرووشنکا؟ دەیینم. بە هەلاتن دەچم پیشی پێ دەگرم.
- ئەی ئەگەر...؟

- ئەگەر، ئەگەر ئێکی تێدابی کوشتنە. حەياتی لێ دەبڕم، بۆم تامل ناکرێ.
- کێ دەکووژی؟

- باوکم. خو گرووشنکا ناکووژم.
- براکەم، ئەو دەلێ چی؟

- ئاخ، نازانم... نازانم پەنگە نەشی کووژم، پەنگە بشی کووژم. مخابن ئەو لەو کاتەدا بەو ئەدگار و قەلافەتەو لەبەر چاوم دزیو و قیزەون دەبی، لە بەرملە گلاوێکە و لووت و چاوە بێ شەرمەکە و چەزەبە حیزانەکە بێزم هەڵدەستی. پشانەو دەم دێ. هەر لەو دەترسم. هەر بۆیە لە تاقەتم بەدەرە و بۆم تامل ناکرێ.

- میتیا، من ئەو دەچم، هیوادارم خودای مەزن خێرم بە دەستەو بێنی و پووداوی تال نەقەومی.

- منیش چاوەروان دادەنیشم، بەلکوو ئەو مۆجزەیه ببینم. ئەگەر ئەو مۆجزەیه ش وەرپاست نەگەر...

ئالیووشا لەگەڵ کۆلێک فکر و خەیاڵ بەرەو مالی باوکی وەرپێ کەوت.

نيسمير دياكوف

ئاليوشا كه گه يشته مالى باوكى سفره كه كو نه كرابوو. وه تاغى نان خوارديان له مالىدا هه بوو، به لام سفره كه يان له وه تاغى نشيمه ن پاختبوو. باوكى هيشتا له سهر سفره كه بوو. وه تاغه كه گه وره و پازاوه بوو. به دابى كون داروديواره كانيان نه خشانده بوو. كه لوپه له كان سپى و قه ديمى بوون و سه رپوشى سوور و هه ورى شمينيان پى دا دابوون. له نيوان په نجيره كاندا ئاوينه هه لواسرابوون، چوارچيوه كه يان سپى و زيركفت و به شتوانى قه ديم كه نده كارى كرابوون. ديواره كانى كاغه ز ديوارى ليدرابوو و له زور جىگاوه درابوو. دوو وينه ي گه وره به ديواره كه دا هه لواسرابوو. يه كيان وينه ي شازاده يه كه بوو كه سى سال له مه و بهر پاريزگارى ناوچه كه بوو، ئهوى ديكه شيان وينه ي ئوسقوفيك بوو، كه ئه ویش چهند سال له مه و بهر مردبوو. له سووچى پووبه پووى ده رگا كه چهن په يكه ره ي لىبوو كه شه وانه چرايه كيان له بهر دا هه لده كردن.... ئه ویش له بهر پووناكايى ماله كه بوو، نهك له بهر بارى ئايىنيه كه ي. فيودور پاولوويچ درهنگ ده خهوت، سه عات سى يان چوارى نيوه شهو، شه وانه ش به نيو وه تاغه كه دا ده گه را، يان له سهر كورسيله يه كى لانكه يى داده نيشت و بىرى ده كرده وه. ئه وه شى بو بووبوه عاده ت. هه ميشه به ته نيا ده خهوت و خزمه تكاره كانى ده نارد وه تاغى خويان. به لام ئيسمير دياكوف ده ماوه و له پيشخانه كه له سهر قه ره ويلاه يه كه راده كشا.

كاتى كه ئاليوشا چووه ژوورى، شتويان خواردبوو، به لام قاوه و شه وچه له يان تازه هينابوو. فيودور پاولوويچ پى خوش بوو دواى شام

شیرینیات به براندیییه وه بخوا. ئیوان فیؤدۆروچییش له سهر سفرهكه بوو و قاوهكهی قومه قومه دهخواردوه. خزمه تكارهكان، یانی گریگۆری و ئیسمیر دیاكۆف له سووچیك پاره ستابوون. له وه دهچوو خانه خۆی و خزمه تكارهكان له سهر نه شه بن. فیؤدۆر پاولوویچ قاقای دهكیشا. ئالیووشا بهرله وهی بگاته ژووری گوپی له قاقایهك بوو كه زۆر چاکی دهناسی و دهیزانی باوكی سهرهتای نه شهیهتی و هیشتا زۆری ماوه به تهواوی سهرخۆش بی. فیؤدۆر پاولوویچ، كه به دیتنی ئالیووشا زۆر خۆشحال بوو، گۆراندی: «ئوه تا! ئوه تا! هاته ریزی خۆمانه وه. دانیشه. قاوه خۆراکی پاریزگارانه، زۆر گهرم و خۆشه. خولگی براندیت ناكهم. چونكه بهرۆژووی. بهلام قومیكت دهوی، نا؟ وا چاكه پیکیکمان له گهڵ بخۆیه وه، شه رابیکی كۆنه و چاكمان ههیه. ئیسمیر دیاكۆف برۆ سهر گهجهكه له سهر رهفحهكهی دووهه می دهسته راسته. ئوهش كلیلهكهی. له بیرت نه چی كامه دهلیم!»

ئالیووشا نه بخواردوه و داوای لیئوردنی كرد.

- قهیناكا. تۆ ناخۆی، مهخۆ؛ خۆمان دهیخۆینه وه. بهلام سهبركه شیوت خواردوه؟ ئالیووشا كه له راستیدا پهنچکی نان و پیالهیهك شلهی له چیشتهخانهكهی باوه عابید خواردبوو، وهلامی دایه وه: «بهلی، بهلام پهرداخیک قاوه دهخۆمه وه.»

- ئافهرم كۆرم! پهرداخیک قاوه دهخواته وه. بهلام دهبی گهرمی بكه نه وه؟ نا، وادیاره ههر دهكۆلی. قاوه زۆر خۆشه. بهتاییهت دهستاوی ئیسمیر دیاكۆف. ئیسمیر دیاكۆفی من بۆ لیئانی قاوه و ماسی، ههروهها شفتهی ماسی، زۆر شارهزایه. دهبی پۆژیک بیی شفته ماسیهكمان له گهڵ بخۆی. بهر له هاتن ئاگادارم بكه... بهلام پارهسته، مهگین ئه مرۆ بهیانی پیمنهكوتی سههرین و دۆشهك و كهلوپهلهكانت هه لگهره و وهره وه بۆ مالی؟ دۆشهكه كهت هیناوه؟ هه، هه، هه!

ئالیووشا به زهرده خه نهیه كه وه گوتی: «نا، نه مهیناوه ته وه.»

- ئاخ، ئاخ ترسای، ئەمڕۆ بەیانی ترسای، نا؟ ئاخەر لە دەورت گەریم بۆ وروژاندنی تۆ چیی دیکەم لە دەست دەهات. ئیوان، دەزانی کاتی چاو لە چاوی پیاو دەبرێ و بزەیی دیت، ناتوانم چاوی لە سەر هەلگرم؟ وەپێکەنینم دەخا. ھۆگرییەکی زۆرم پێی ھەیە. ئالیووشا راوەستە با تەقدیست بکەم، تەقدیسی باوکیک.

ئالیووشا ھەستا سەرپێ. بەلام فیۆدۆر پاولوویچ لە خواستەکەیی خۆی پاشگەز بۆ. گوتی: «نا، نا. جارێ تەنیا خاچت دەکێشم. ئارام دانیشە: سەرگەرمییان ھەیە بۆت. ئەویش بە شیوەی خۆت. وەپێکەنینت دەخا. کەری بەلەم^{۱۲} لێرە وەقسە هات و لەگەڵمان دووا - وەرە ببینی چۆنیش قسە دەکا!» دەرکەوت کە کەری بەلەم مەبەستی ئیسمیر دیاکوفی نوکەری بوو. ئەو ھیشتا لاویک بوو، تەمەنی نزیکەی بیست و چوار سال دەبوو. زۆر کەمبلی و دوورە پەرێز بوو. وانەبوو کە مڕۆڤیکی ھەیا بەخۆ بی. بە پێچەوانە، مڕۆڤیکی لەخۆرازی بوو. لەوەش دەچوو رقی لە ھەموو کەس بی. بەلام پێویستە لێرەدا پەلە نەکەین و ھیندیکێ باس بکەین. گریگۆری و مارتا عاملانديان. بەلام گریگۆری گوتەنی «بەبێ ھیچ چاوەروانییەک بارمان ھێناوە. کۆریکی دوورە پەرێز و خانەکی و دوور لە خەلک و کۆمەڵ و تەریک بار هات، لەو دەچوو باوەری بە ھیچ شتێکی دنیا نەبی. بە منداڵی پشیلەیی دەگرت لە داری دەدا و پاشان بە رێپەرەسمیکی شیاو بە خاکی دەسپارد. پەرۆیەکی وەک عەبا بە شانیدا دەدا، خۆی وەک قەشە لی دەکرد و لە سەر گۆری پشیلەکە دوای دەخویند. ھەموو ئەو کارانەشی لە خەلوەتدا بە دزییەو ئەنجامدەدا. گریگۆری جارێکیان لە سەر ئەو کارەیی گرتی و چەخسێکی چاکی کوتا. ئەویش لە سووچیکدا خۆی مەلاس کرد و ھەتا ھەتوویەک نەهاتە دەری. گریگۆری بە مارتای گوت: «ئەو رەموزنە من و تۆ بە ھیچ نازانی. نەک ھەر من و تۆ ھیچ کەس.» ئەمسا راستەوخۆ بە کۆرەیی

12- کتیی پیرۆز، سیفری ژومارەکان، بەشی بیست و دووھەم. کەری بەلەم وەزمان دی، مەگین فریشتەیی خودا لە خاوەنەکەیی ببووری.

گوت: «تو بنیادهمی؟ نا، تو بنیادهم نیی. تو له چلکاوێ هه‌مام ده‌رپه‌پوی. ئه‌ری له چلکاوێ هه‌مام.» دواتر مه‌علووم بوو که ئیسمیر دیاکۆف ئه‌و قسانه‌ی قه‌ت له‌ دل ده‌رنه‌چوو و دلی له‌ گریگۆری هه‌شاوه. گریگۆری خۆینده‌وه و نووسینی فیر کرد و کاتی ته‌مه‌نی گه‌یشه‌ دوازه‌ سالان ده‌ستیکرد به‌ فیرکردنی کتیی پیرۆن، به‌لام ئه‌م فیرکردنه‌ی به‌ هیچ کوی نه‌گه‌یشه‌ت و له‌ وانه‌ی دووه‌م یان سه‌یه‌مدا، کۆره‌ له‌په‌ر ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین.

گریگۆری که له‌ ژیر چاویلکه‌یه‌وه به‌ چاوی هه‌ر شه‌ ته‌ماشای ده‌کرد، پرسیی: «به‌چی پینده‌که‌نی؟»

- به‌هیچ، میژووی پیرۆن ده‌لی، خودا پووناکیی پۆژی یه‌که‌م خولقاند و خۆر و مانگ و ئه‌ستیرانی پۆژی چواره‌م. ئه‌ی پۆژی یه‌که‌م پووناکی له‌ کۆیوه‌ هات؟

گریگۆری تووشی سه‌رسووهرمان بوو. کۆره‌ به‌ مامۆستاکی پیکه‌نی، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌زه‌یی پیندابی. گریگۆری خۆی پێرانه‌گیرا. گوران‌دی: «پیت ده‌لیم له‌ کۆیوه‌!» شه‌پلاخه‌یه‌کی خێوانده‌ لاروومه‌تی، کۆره‌ بی ئه‌وه‌ی ورته‌ی لێوه‌ بی شه‌پلاخه‌یه‌کی نۆشی گیان کرد، به‌لام دیسان چه‌ند پۆژ خۆی خزانده‌ قوژبنیک و مات بوو. دوا‌ی هه‌وتووێه‌ک یه‌که‌م هه‌رشه‌ی ئه‌و نه‌خۆشییه‌ پووی تیکرد. یانی فی. که‌ هه‌تا ئاخری ته‌مه‌نی هه‌ر له‌گه‌لیدا بوو. چه‌ن وه‌خت جارێک سه‌رودلی لیده‌هات. فیو‌دۆر پاولوویچ کاتی له‌وه‌ ئاگادار بوو، به‌ چاویکی دیکه‌ ته‌ماشای کۆره‌ی ده‌کرد. تا ئه‌و کاته‌ هیچ سه‌رنجیکی نه‌دابوو، ئه‌گه‌رچی قه‌تیش سه‌رکۆنه‌ی نه‌ده‌کرد و هه‌رکاتی چاوی پیتی ده‌که‌وت کۆپکیکی پینده‌دا. هه‌ندێ جار که‌ که‌یفی سازده‌بوو، بریکی شیرینی بۆ ده‌نارد. به‌لام کاتیک له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی ئاگادار بوو، هۆگرییه‌کی ته‌واوی ده‌ره‌ق به‌ ئه‌و له‌ خۆی نیشاندا و هه‌ستی به‌ به‌رپرسیاره‌تی ده‌کرد. بۆیه‌ ناردی به‌ دوا‌ی پزیشکدا و ویستی ماریجه‌ی بکا، به‌لام نه‌خۆشییه‌که‌ی ماریجه‌ی نه‌هات، پزیشک له‌ چاره‌ی نه‌خۆشییه‌که‌ی دۆشدامان. به‌ شیوه‌یه‌کی

مامناوهندی مانگی جاریک فئی لیده هات. به لām له کاتی جوراوجوردا. سه رودل لیهاته که ی هه میشه وهک یهک نه بوو، جاری وابوو سووک بوو، جاری وابوو زور به سه ختی لئی ده هات. فیودور پاولوویچ ته مبین کردنی جه سته ییی له گریگوری قه دهغه کرد و ماوه یهک بردی بۆلای خوئی. ههروه ها نه یه یشت گریگوری دهرسی پی بلی. پوژیکیان که کورپه ته مهنی گه یشتبووه پازده سالان، فیودور پاولوویچ دیتی له لای کتیبخانه که ی راوه ستاوه و له پشت جامخانه که وه ناوی کتیبخانه ده خوینته وه. فیودور پاولوویچ هیندیکی کتیب هه بوو. زیاتر له سه ده بهرگ. به لām هچکه سه نهیدیوو کتیب بخوینته وه. هه ره له ریوه کلیلی کتیبخانه که ی دایه و گوتی: «ها، بیگره، به که یفی خوت بیخوینته وه. له ئیستاوه تو کتیبدار ی خومی. خه ریکی خوینده وه بی زور له وه چاکتره له هه وشه دا خه ریکی پیاسه و راویچکه کردن بی. ها، ئه وه بیخوینته وه» فیودور پاولوویچ کتیبی (شه وانه له مه زرای نزیک دیکانکا^{۱۳}) ی دایه دهستی.

خویندیه وه، به لām پی خوش نه بوو. بو جاریکیش بزه ی نه هاتی و به گرژ و مونی کتیبخانه ی ته و او کرد.

فیودور پاولوویچ پرسیی: «چییه؟ پیکه نینی نییه؟»

ئیسیمیر دیاکوف هیچی نه گوت.

. گه مژه، جوابم بده وه!

کورپه به چه بزه یه که وه، منجاندی: «هه مووی درۆ و ده له سه یه.»

. که وایه برۆ بو دۆزه خ، تو مروفتیکی په ست و خویری. سه برکه، ها، ئه وه

«میژووی گشتی» ئیسماراگدۆفه بیخوینته وه. هه مووی راسته.

به لām ئیسیمیر دیاکوف ده لاپه ره ی له کتیبخانه ی ئیسماراگدۆف نه خوینده وه

تاقه تی لئی به سه ره چوو. هه ره بۆیه دیسان کتیبخانه که داخرا یه وه.

زوری نه خایاند، مارتا و گریگوری به فیودور پاولوویچیان راگه یاند:

ئیسیمیر دیاکوف ورده ورده خه ریکه به قیز و بیژ ده بی و خووخده یه کی

13- یه که مین کومه له چیرۆکی نیکولای گوگل، کومیدیا نووسی بلیمه تی رووسی (۱۸۰۹ - ۱۸۵۲)

سەير و سەمەرەى لى پەيدا بوو. كە چىشتەكەى لەبەر دەم دادەنن،
دەستەداتە كەوچكەكە و چاۋ لە چىشتەكە دەبرى، سەرەتا چىشتەكە دەباتە
پىشى و كەوچكەكە پىر دەكا و دەيداتە بەر پۇشنایى.

گريگورى لى دەپرسى: «چىيە، قالۇنچەيە؟»

مارتا دەلى: «رەنگە مېشى تىدا بى.»

ئىسمير دياكوفى لاۋ جواب ناداتەو، بەلام ھەر چىشتىكى بۇ دادەننى، ئەو
كارە دەكا. جنچكە گۇشتىك بە چىگالەكەى دەگرى و دەيداتە بەر پۇشنایى،
زۆر بە وردى چاۋى لىدەكا و دواى دلىا بوون بىرپار دەدا بىخاتە دەمىەو.

گريگورى چاۋىكى لىدەكا و دەمنجىنى: «پەكو، لەو ئەداۋ ئەتوارە

ئاغاۋاتىيانەيە!»

فىۋدور پاولوۋىچ كە ئەوۋى بىست خىرا بىرپاريدا بىكاتە ئاشپەزى خۇى و
بۇ فىربوون ناردى بۇ مۇسكو. ئىسمير دياكوف چەن سال لەۋى مايەو و بە
سەر و پۇتراک و قەلەفەتىكى گۇراۋەو ھاتەو. لەچاۋ تەمەنى زۆر پىرى
نىشانەدا. رۇخسارى زەرد و پىر لە چىچ و لۇچ بوۋبو، كۆستەش بوو.
گۇرانكارى بە سەر خوۋخەدە و ئاكاريدا نەھاتبو. ۋەك پىشو پارىزى لە
خەلک دەکرد، پى خۇش نەبو لەگەل ھىچ كەس قسە بكا. لە مۇسكۇش ھەر
ئاۋا بىدەنگ بوو. دلى بە مۇسكو نەكرابۇو و پى خۇش نەبو. زۆر كەم بۇ
دیتى شاران و ئەملاۋئەولا دەچو، بەلام بىدەنگ و دلتنەنگ ھاتە دەرى. لە
لايەكى ترەو، تەپپۇش و پاك و خاۋىن، بە جلوبەرگى تازەو لە مۇسكو
ھاتەو. پۇژى دوو جار زۆر بە ۋازى ۋازىيەو جەلەكانى دەتەكاند و شەى
دەكىشان. زۆرى پى خۇش بو پۇتىنە چەرمىنەكانى بە بۇياغى ئىنگلىزى
برىقەدار بكا و ۋەك ئاۋىنە بدەرەشىتەو. ئەو بوۋبە ئاشپەزىكى كەم وىنە.
فىۋدور پاولوۋىچ ھەقدەستىكى بۇ بىيەو، كە ھەتا دوايىن كوپكى دەدا بە
جل و بەرگ و خەمىر و عەتر و ئەو جۆرە شتانە. بەلام لەۋە دەچو بەقەد
پىاۋان رقى لە ژنانىش بى؛ قەت لىيان نىك نەدەبوو. فىۋدور پاولوۋىچ بە
چاۋىكى دىكە تەماشای دەکرد. فى لىھاتنەكەى زياتر بوۋبو. ئەو پۇژانەى كە

نەخۆش دەكەوت مارتا چىشتى لىدەنا بەلام فيؤدۆر پاولوويچ ئىشتىي نەيدەبرد.

فيؤدۆر پاولوويچ، بە لاچاويك تەماشاي ئىسمير دياكوفى ئاشپەزى كرد و پرسىي: «بۇ نەخۆشپەكەت قورستر بوو؟ پىت خۆشە ژن بىنى؟ دتەوى ژنىكت بۇ پەيدا بكم؟»

ئىسمير دياكوف لە داخانا رەنگى ھەلبزپكا و جوابى نەدايەو. فيؤدۆر پاولوويچ ئىتر لەسەرى نەپۇشت و وازى لەو شتە ھىنا. گرینگ ئەو بوو باوهرپكى تەواوى بە راست و دروستىي ئاشپەزەكەى بوو. خوداوپراستان رۆژىك كە فيؤدۆر پاولوويچ مەست بوو، سى گەلای سەد رۆبلى كە تازە بە دەستى گەيشتبوو، فرییدا نیو خۆل و خاكى حەوشەكەو. رۆژى دوايى تىگەيشت كە پارەكەى لى ونبوو. بەپەلە پرووزى و ھەلەپرووكى خەرىكى پشكىنىي گىرفانى بوو، كەچى تەماشاي كرد سى گەللكە لە سەر مێزەكە بوون. لە كۆيو ھاتبوون؟ ئىسمير دياكوف رۆژى پىشوو دۆزىبونىيەو و ھىنابوى لە سەر مێزەكە داینابوو.

فيؤدۆر پاولوويچ گوتى: «كۆرەكەم، كەسم وەك تۆ نەديو،» پاشان دە رۆبلى پىدا. ئەو ھشمان لەبىر نەچى، نەك ھەر برپاوى بە راست و دروستىيەكەى بوو، بەلكو لەبەر ھۆيەك خۆشيشى دەويست. ئەگەرچى ئەو ھەروا بە گرژى و رپووتالى چاوى لە فيؤدۆر پاولوويچ دەكرد و ھەروا بىدەنگ بوو. بە دەگمەن قسەيەكى دەكرد. ئەگەر لەو كاتەدا ئەو پرسىيارە بە زەينى كەسك بگەيشتايە كە ئەو پىاو ھەلە ھۆگرىي بە چىيە و چىي لە دلدايە، مەحال بوو تىي بگەن. لەگەل ئەو ھشدا ھىندى جار لە مالى لە جىي خوى رادەو ھستا. يان تەنانەت لە حەوشە يان لە سەر شەقام، دە دەقيقەيەك لە فكر و خەيالدا نوقم دەبوو و بە بىدەنگى لەجىي خوى نەدەجوولا. قەلەفەتى لەگەل رپوخسارى، ھەركەسى لىكى بدايەتەو، بوى دەرەكەوت كە ھىچ بىرۆكە و خەياللىكى تىدا نىيە، بەلكو جۆرىك كاس و وړپى تىدايە. تابلۆيەكى

سهرنج ږاكيښه له كرامسكو^{۱۴} ۽ وينهگر به ناوې «كاس وور» ليرې واريكه له زستاندا و له ږيگای ليرې واره كېدا و له وپېرې ته نياييدا، لاديبيې كې سهرگرېدان به كه پېنكي دږاو و كهوشې دارينه وه، جوړيك ږاوه ستاوه دهليې له نښه شېدا نو قم بووه. به لام ټو بيرنا كاته وه، به لكو «وړوكاس» بووه. ټه گهر دهستان ليدايه وا داده چله كا و تماشاي ده كرد ده تگوت له خويكي قول ږاچه نيوه و تووشې حېه پېسان بووه. راسته خيرا وه خو ده هاته وه. به لام ټه گهر ليدان بېرسيابه بېرته له چي ده كرده وه، هېچي وه بېر نه ده هاته وه. له گهل ټه وه شدا ټو كارتېكه ريبه ي كاتي كاس وور بوون سهرتاپاي داده گرت و ویده چوو له دېرووني خويدا به نهيني مابېته وه، ټو كارتېكه ريبانه ي به لاوه شيرين بي و ټه وانه بېگومان و به شيوه يه كې هسټ پېنه كراو و ته نانه ت بي ئيختيار له ناخي خويدا كو كاته وه. چو و بو، ټو خووشې نازانې. له وانه يه كتوپر دواي سالانيكي زور كو كړنه وه ټو كارتېكه ريبانه، ده ست له هه موو شتيك هه لگري و بو دېر باز بووني گياني بچي بو زياره تي ئوور شه ليم. يان له وانه يه له ناكاو شويني له دايكېووني خوي ئاور تېبه ردا، يان له وانه يه هه ردووكيان بكا. له نيو لاديبيېه كاندا زورن ټو كه سانه ي ئاوا كاس وورن. كه وايه ئيسمير دياكو فېش يه كيك له وانه بوو، له وانه يه خووشې نه زانې بو ټو كارتېكه ريبانه ي به چنوكي و رېزيلي له ناخيدا كو ده كرده وه؟

چەلەخانى

بەلام كەرى بەلەم كتوپر وەقسە ھات. باسەكەش شىتىكى سەير و سەمەرە بوو. گريگورى ئەو پۇژە سەرلە بەيانی چووبوۋە بازار، چىرۆكى سەربازىكى پروسىيى لە زمان لۇكيانوفى بەقال بىستبوو، گوايە پۇژنامەكانى ئەو پۇژە نووسىيىويان سەربازىك لە ناۋچەيەكى دوورە دەستى ئاسيا كەوتۇتە زىندانەۋە و پىنى دەلەين دەبىي حاشا لە دىنى مەسىح بىكەي و موسلمان بى، دەنا مەرگىكى خىرا و پر ئازار و ئەشكەنجەت لەپىشە. بەلام سەربازەكە حاشا لە دىنەكەي خۆي ناك، ئەشكەنجەي دەكەن. بە زىندوۋىي پىستى لەشى دادەمالن و ئەو لەگەل مەتەح و دۇعا كردن و بەھەق زانىنى دىنى مەسىح گىانى دەردەچى. گريگورى لە سەر سفرەكە ئەو باسەي گىراۋە. فىۋدور پاولوۋىچ پىي-خۇش بوو دواي شام و شەۋچەلە قسە بىكات و پىيكەنى. تەننەت ئەگەر لەگەل گريگورىش بوايە. ئەمۇ ھەر لە دوانىۋەپۇۋە كەيفى ساز بوو. لەگەل ئەۋەي قوم قوم براندى دەخواردەۋە گۈيى لە باسەكە گرتبوو. گوتى: «دەبى ئەو سەربازە بىكرىتە قەدىس و پىستەكەي بەرن بۇ كلىسەيەك. ئەو كارەش دەبىتە ھۆي ئەۋەي پۇل پۇل خەلك تىپۇژىن و پارە بىنن.

گريگورى كە دىتى فىۋدور پاولوۋىچ بەو چىرۆكە تىكەنەچوۋە و ھەروا لە سەر بەزم و پىكەنىنى خۇيەتى، گرژ بوو زەردەيەكى گرت. ئىسمىر دىاكوف زۆربەي كات دواي شام رادەۋەستا و چاۋەپىي فەرمان دەبوو، لەو پۇژەۋە ئىۋان ھاتبۇۋە، بۇ شارەكەمان ئەۋە كارى بوو.

فیؤدۆر پاولۆویچ ئاگای له بزهکهی ئیسمیر دیاکۆف بوو و دهیزانی به گریگۆری پیکهنیوه، پرسیی: «ئوه بهچی پیدهکهنی؟»
 ئیسمیر دیاکۆف به دهنگیکی بهرز و چاوه‌پروان نه‌کراو جوابی داوه:
 «قوربان بروای من ئه‌وهیه ئه‌گهر ئه‌و سه‌ربازه کاره‌کهی پیروژه و جیگای ریژبوو، به بروای من قوربان، تاوان نه‌ده‌بوو ئه‌گهر له‌و ته‌نگه‌ژیه‌دا حاشا له ناوی مه‌سیح و مه‌سیحی بوونی خۆی بکا. چونکه ده‌یتوانی گیانی خۆی رزگار بکا و به چاکه‌کاری له پاشماوه‌ی ته‌مه‌نیدا که‌فاره‌تی ئه‌و ترسه‌نۆکییه‌ی بداته‌وه.»

فیؤدۆر پاولۆویچ گوتی: «چۆن تاوان نه‌بوو؟ قسه‌ی قۆر ده‌کهی، ههر له‌به‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ت راست ده‌ته‌به‌نه دۆزه‌خ و وه‌ک په‌ز ده‌تبرژین.»
 ههر له‌و جیگایه‌دابوو که به ئالیووشای گوت دانیشی و به هاتنه‌کهی که‌یفی ساز بوو و گوتی: «خه‌ریکین له سه‌ر ئه‌و باسه مشتومر ده‌کهن که تو پیت‌خۆشه.»

ئیسیمیر دیاکۆف به له‌بزیکی قورس و قایم گوتی: «په‌زی چی قوربان شتی وا ههر نییه، ئه‌و کوا جیگای سوتاندن و برژاندنه؟ ههر نابێ واش بێ، ئه‌گهر وایه قوربان له‌گه‌ڵ عه‌داله‌ت یه‌ک ناگرێته‌وه.»

فیؤدۆر پاولۆویچ ده‌ستیکی کیشا به رانی ئالیووشادا و ههر به نه‌شه‌وه گۆراندی: «مه‌به‌ستت له "عه‌داله‌ت و..." چیه‌؟»

گریگۆری په‌رییه نیو قسه‌کانی: «ئوه گه‌وج و نه‌فامه، خۆ تیناگا!» پاشان به رقه‌وه چاویکی له ئیسیمیر دیاکۆف کرد.

ئیسیمیر دیاکۆف، زۆر له‌سه‌ره‌خۆ، جوابی دایه‌وه: «گریگۆری واسیلیه‌ویچ، زۆر پێی زیادی دامه‌کێشه و کارت به سه‌ر گه‌وج و نه‌فامیی منه‌وه نه‌بێ، چاکتر وایه سه‌رنج بده‌یه ئه‌و شته، کاتیک دوژمنانی نه‌ژادی مه‌سیح بمخه‌نه به‌ندیخانه و داوام لێکه‌ن ده‌ست له دینه‌کهی خۆم (دینی مه‌سیح) هه‌لگرم، به ته‌واوی هه‌قم هه‌یه ئه‌قلی خۆم وه‌کارخه‌م، تاوانیش نییه.»

فيودور پاولوويچ نه‌راندی: «ئه‌وه‌ت پيشتر گوت. له‌خوږا قسه‌ی زيادی مه‌که، بيسه‌لمينه.»

گريگوري به‌له‌بزيکی قيناوی و ليوه‌کوروژي گوتي: «به‌چکه ئاشپه‌زا!»
- به‌لام به‌چکه ئاشپه‌ز بوون، ديسان پيی زيادی دامه‌کيشه، به‌بي ئه‌وه‌ی سووکايتی به‌من بکه‌ی، سه‌رنج بده گريگوري واسيلييه‌ويچ! چونکه بيتوو من به‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه بلیم، «نا، من مه‌سيحی نیم و له‌دینی خۆم وهرده‌گه‌ریم.» ئه‌و کاته خيرا به‌هوی عه‌دلی بالای خودا، به‌له‌دين وهرگه‌راوم ديننه ئه‌ژمار و وهدهر دهنريم. چونکه به‌کافرمان ده‌زانن. به‌جوړی که ههر له‌وکاته‌دا، نه‌ک ئه‌و کاته‌ی به‌دهنگی به‌رن ده‌يلیم، به‌لکو کاتيک که له‌بیری گوته‌که‌شيدا بم، به‌ر له‌وه‌ی يه‌ک له‌چواری چرکه‌ش تی‌په‌ريی، له‌کليسه وهدهر دهنريم. گريگوري واسيلييه‌ويچ وايه يان نا؟

به‌ئاشکرایي گريگوري کرده به‌ر دهنگی خوی، به‌لام له‌راستیدا وه‌لامی پرسياره‌کانی فيودور پاولوويچ ده‌دايه‌وه و له‌وه به‌جوانی ئاگادار بوو، ههر به‌قهستی وای نواند که گريگوري ئه‌و پرسيارانه‌ی کردوه.

فيودور پاولوويچ له‌ناکو گوراندي: «ئيوان، داخوت دانه‌وينه و گوچکه‌ت بينه پيشی شتيکت پييلیم. ئه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر تو هيناوه‌ته گوړی. ده‌يه‌وی ئافه‌رينی پييلی و سپاسی لی‌بکه‌ی. ئافه‌رينی پی‌بلی ده‌ی!»

ئيوان فيودورويچ زور به‌جيددی گوئی بو سرتی باوکی راگرتبوو.
فيودور پاولوويچ ديسان گوراندي: «سه‌برکه ئيسمير دياکوڤ، تاوی بيده‌نگ به. ئيوان دا ديسان گوچکه‌ت بينه پيشی.»

ئيوان فيودورويچ به‌ئه‌دگاريکی ته‌واو نه‌وه‌شه‌يه‌وه سه‌ری برده پيشی.
- به‌قه‌د ئاليووشام خوش ده‌ویی، پيت‌وانه‌بی خوشم ناوی. توزيکت براندي بو تيکه‌م؟

ئيوان فيودورويچ گوتي: «به‌لی» چاوکی له‌باوکی کرد و له‌دلی خویدا گوتي: «به‌لام تو تا راده‌يه‌ک سه‌رخوشي.» زور به‌وردی چاوی له‌ئيسمير دياکوڤ بريبوو.

گریځوړی هه لیدایه: «دیاره تۆ له دین وهرگه راوی. ګلاوی هیچوپوچ. چۆن دهوړی دواى ئه وه دهلیل و به لکه دینییه وه، ئه گهر...»
فیودور پاولوویچ قسه که ی پی بری؛ «گریځوړی، سهرزهنشتی مه که، سهرزهنشتی مه که.»

- گریځوړی واسیلیه ویچ، باشته تۆزی سهر بکه ی، تهنانهت ئه گهرده توانی ماوهیه کی زور کورت گوی بگره. چونکه هیشتا قسه م ته واو نه بووه. چونکه، قوربان هر ئه و ساته ی له دین وهرده گه پیم، هر له و ساته شدا، قوربان، به ته واوی وهک کافر م لی دی و ناوی مه سیحیم له سهر لاده چی و له و دینه ده شوړیمه وه، وانییه قوربان؟

فیودور پاولوویچ که زورتر به تامه زرویییه وه، قوم قوم له پیکه که ی ده نوښی، گوتی: «کوړی چاک زووکه قسه که ت ته واو بکه.»

- ئه گهر ئیتر مه سیحی نه بم، ئه و کاته دوژمنان لیان ده پرسیم مه سیحیم یان نیم. دروم نه کردووه، چونکه به هو ی فکره که وه، بهرله وه ی وشه یهک به دوژمنه کانم بلیم، خدا خو ی منی له مه سیحی بوون رزگار کردووه. ئه گهر له دین ده رچوو بیتم، چۆن و به کام عه دالته، له بهر حاشا کردن له مه سیح، له و دنیا به تاوانبار ده ناسریم، کاتیک به هو ی فکره وه. بهرله وه ی حاشا له دینی مه سیح بکه م، له دینی مه سیح وهرگه راوم؟ ئه گهر ئیتر مه سیحی نه بم، ئه و کاته ئیتر ده توانم ده ست له دینی مه سیح هه لگرم، چونکه ئه و کاته حاشا له چی بکه م. گریځوړی واسیلیه ویچ، کی تاتاریکی کافر ی، تهنانهت له به هشت به تاوانبار زانیوه، چونکه کاتی له دایکبون مه سیحی نه بووه؟ کی به و هو یه سزای ده دا؟ خو مانگا دوو جار که ول ناکړی! چونکه کاتی ئه و تاتاره ده مرئ، وای دانیین خدای مه زن ئه و به بهر پرسیش بزانی، پیوايه که مترین سزای بو له بهر چاو ده گری. (چونکه ده بی سزا بدری) چونکه ئه گهر ئه و کافر یکی ګلاوه و له دایک یکی کافر بووه، تاوانیک ی نییه و نابی سهرکونه بکړی. دلنایم خدای گه وره ناتوانی ده ستی تاتاریک بگری و بلئ ئه وه مه سیحیه؟ ئه گهر

وابی مانای ئه وهیه خودا راست ناکا. مه گین ده کری خودای ئاسمان و زهوی،
ته نانهت یه که وشه ی دروی به زاردا بی؟

گریگوری سهیر چه په سابوو، چاوی له ئیسمیر دیاکوف برپیوو و
ههردووک چاوی وه که شکله فهریکه ده رپه راندبوو. ئه گهرچی به ته واری
قسه کانی ئه وی بۆ نه ده چوو وه سه ریه که، به لام شتیکی له قسه هه لله ق
مه لله قه کانی هه لکراند و له جیی خوی راوه ستا. وا کاس بووبوو ده تگوت
سه ری به دیواردا کیشاوه. فیوډۆر پاولوویچ په رداخه بران دییه که ی هه لقو راند
و دای له قاقای پیکه نین.

- ئالیووشا! ئالیووشا! له جوابی ئه و قسانه دا چیت بۆ گوتن پییه؟ ئه ی
سه فسه ته چی! ئیوان، چه تمن ئه و له جیگاهه که له گه ل یه سووعییان بووه. ئاخ،
ئه ی یه سووعیی چه په ل، کی ئه وه ی فیر کردووی؟ به لام تۆ سه فسه ته چی
ده غه ل، قسه ی قۆر کاویژ ده که ی، قسه ی قۆر، قسه ی قۆر. گریگوری تۆ
خه مت نه بی و مه گری، هه ر ئیستا په روپوی پیوه ناهیلین. ئه ی که ره. بیللی
بزانم له هه مبه ر ئه شکله نه گه رانتدا ره نگه هه ق به تۆ بی. به لام له دلی خۆتا
حاشات له ئیمانته کردووه. خۆت ده للی هه ر ئه و کاته له دین وه رگه راوی.
ئه گه ر له دینیش وه رگه ری دۆزه خیه کان چه پله ت بۆ لی ناده ن. یه سووعیه
جوانکیله که م، له و باره وه ده للی چی؟

- گومانی تیدا نییه قوربان، که له ده وه حاشام له ئیمانته کردووه، به لام
قوربان، تاوانیکی تایبه ته ئه نجام نه داوه. ئه گه ر تاوانیش بی، تاوانیکی ئاساییه
و شتیکی وانییه قوربان.

- چۆن شتیکی وانییه و تاوانیکی ئاساییه کاکی هیژا؟

گریگوری وستیکی لی کرد: «ئه ی مه لعوونی نه گبه ت، درۆ ده که ی!»
ئیسیمیر دیاکوف، له سه رخۆ و چاو قایم، ده یزانی سه رکه وتوو بووه، به لام
له گه ل ئه وه شدا دلفراوانانه به سه ر توو ره یی خۆیدا زالبوو. له دريژهی
قسه کانی دا گوتی: «چاو لیکه گریگوری واسیلیه ویچ. له کتییی پیروژدا هاتووه:
ئه گه ر ئیمانته بی، ته نانهت به قه ده ده نکه هه رزنیکیش، فه رمان به چیا بده ی

بروا بۆلای دهریا، به بی هیچ بیانوو هینانه وهیه ک وه پئی ده که وئ. دهی باشه، گریگوری واسیلیه ویچ، ئەگەر من بی ئیمانم و تۆش ئەوهنده ئیماندارى و له پهستا جنتیوبارنم ده که ی، یاللا فه رمان به و کتیه بده نهک بۆلای زهریا، چونکه دووره، با بی بۆلای ئەم چۆمه له بۆگه نهی نیو باخه که. گه وره! ئەو کاته تیده گه ی له جینگای خۆی چورته ناکا. ئیستا جه نابی هیژا هه رچه نده به سه ر ئەو کتیه دا بگو پیتی، له جیتی خۆی ناجمی و دهر ده که وئ که تۆ جه نابی گریگوری واسیلیه ویچ ئیمانیکى دروست و حیساییت نییه و ته نیا ده زانی جنتیو بده ی و بگو پیتی. هه مووشمان ئەوه ده زانین، نهک هه رتۆ، به لکو هیچ کهس له دنیا دا، له بالاترین کهسه وه بگه هه تا خواروترین کهس له م زه مانه دا ناتوانی چیا به ره و دهریا رادا - جگه له که سیک، یان په نگه به لانى زۆره وه دوو کهس، که ویده چی ئەوانیش له شوینتیکى شاراهى بیابانى میسر مژوولاهى پزگار کردنى رۆحى خویان بن، بۆیه ناتوانی ئەوانیش وه دۆزی ئەگه ر واش بی و ئەگه ر ئەو هه موو خه لکه ی دیکه ئیمانیان نه بی، بلیى خودا ئەو عاله مه سزا بدا و غه زه بیان لیگه رى؟ یانی ته وای خه لکی سه رگۆی زه وى - جگه له دوو کهسى چله گر و گوشه نشین له بیابان، ناکه ونه به ر په حمه تی بی پایان؟ که وایه هیوادار ده بم هه رچه ند جارێک وه شک که وتبیتم، به هه لوه راندنى فرمیسکی په شیمانى ده به خشریم.»

فیوڤۆر پاولوویچ سه رخۆش و به نه شه گو راندی: «سه برکه! که وایه تۆ پیت وایه دوو کهسن، که ده توانن شاخ و کتو له جیتی خویان بگو یزنه وه؟ ئیوان یادداشتی که، بینوسه. به بی کهم و زیاد ئیمانى پروسپییه کی په سه نه!»

ئىوان فیوڤۆرۆویچ به بزیه کی پر له په زایه ته وه گوتی: «له وه ی که تابه تمه ندی ئیمانى خه لک وایه، هه ق به تویه.»

- تۆ قه بوولته؟ ئەگه ر تۆ قه بوولت بی، که وایه ده بی وابی. راسته، مه گین وانیه ئالیووشا؟ به بی هیچ کهم و زیادیک خاوه ن ئیمانیکى پروسپی په سه نه، مه گین نا؟

ئالیووشا قورس و قایم گوتی: «نا، ئیسمیر دیاکۆف ریزهیه کی ئیمانی پرووسی نییه.»

- کارم به ئیمانی نییه. مه به ستم ئه و دوو کهسه ی بیابانه. ته نیا ئه وه. دلنیا م ئه وان پرووسین، وایه یان نا؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «به لئ پرووسییه کی خالیس و هه ژده عه یار.»
- ئه ی که ره، قسه کانت لیره یه کی ئالتوون ده ژی و هه ر ئه مرۆ پیتی ده ده م.
به لام له مه ر قسه کانی دیکه ته وه، هه مووی که وچه که وچه بوو، که وچه که وچه.
هه قه ق گیان، راوه سته با پیت بلیم که هه موومان لیره ئیمانیکی لاوا زمان هه یه. ته نیا له بهر ئه وه ی بی فکرین، ده رفه تمان نییه و کاری زۆرمان به تووشه وه بووه. هه روها خودای مه زن ده رفه تیکی زۆر که می پینداوین.
ته نیا بیست و چوار سه عات له پوژدا. جوړیکه ته نانه ت پیاو تیر خه ویش نابو. چ بگا به وه ی تۆبه له تاوانه کانی بکا. تۆش ئه و له هه مبه ر ئه شکه نجه گه رانندا حاشات له ئیمانته کردووه، ئه ویش ئه و کاته ی هه یچ فکر و زکریکت نه بوو جگه له وه ی ئیمانی خۆت بنوینی! براکه م، بۆیه به برۆای من له تاوان ده چی.

- رهنگه له تاوان به چی. به لام گریگۆری واسیلیه ویچ، برۆانه ئه گه ر له تاوانیش به چی، باری تاوانه که سووک ده کا. ئه گه ر له و کاته دا ئیمانم به خودی هه قیه ته که بوایه و ئیمانداریم به ئه رکی خۆم زانیایه، ئه و کاته ئه گه ر له بهر ئیمانم تووشی شکه نجه ش نه بوایه م، ده چوومه سه ر دینی کافر، ئه و کاته له راستیدا کرده وه یه کی پر تاوانم ده بوو. هه لبه ت ئه و کاته تووشی ئه شکه نجه نه ده بووم، چونکه له و کاته دا فه رمانم به کیۆیک ده دا: «وه ره ئه و شکه نجه گه ره م بۆ پان و فلیچ که وه.» کیۆه که ش ده هات و شکه نجه گه ره که ی وه ک قالۆنچه ده فلیقانده وه و منیش له گه ل مه ته کردنی خودا و دۆعا کردن له وێ دوور ده که و تمه وه، هه روکه نه بای هاتبو و نه بۆران. به لام وای دانی له و کاته دا ئه و کاره م له ده ست به اتبایه و فه رمانم به کیۆه که بدایه: «ئهم ئه شکه نجه گه ره م بۆ پان و فلیچ که وه.» ئه ویش نه ی کردایه ده ی فه رموو له و

کاته دا و له و شويڼه پر مه ترسی و توقينه ردها چوڼ دهمتوانی شک نه کهم؟
 جگه له وهش، دهمزانی دهستم به ئاسمانان راناگا. (چونکه لهوئ کيو به قسه ی
 نه کردبووم و له جيی خوئ نه جوولابوو، دانيشتوانی ئاسمانيش ئيماننه که میان
 به هيچ نه دهزانی و له و دنياش پاداشيکم بو له بهرچاو نه گيرابوو.) که وايه بو
 بهيلم پيستی له شم دامالن، ئه ویش به بی هيچ ئامانجیک؟ چونکه ئه وان کاتيک
 نيوهی پيسته که شيان دابماليبايه م، ته نانه ت ئه و کاته ش کيوه که گوئی به هاوار
 و سکا لام نه ده بزوت و له جيگای خوئ نه ده جمی. له و کاتانه شدا پياو نه که
 ههر وهشک ده که وئ، به لکو له ترسانا به جارئ ئاوه زيشی ده دوړيڼی و
 ناتوانی ته نانه ت بيريشی لی بکاته وه. که وايه بو ده بی من به تاييه ت بيمه
 ئامانجی لومه و سه رکونه، ئه گهر له وئ چاوم به جهزا و پاداشيک ناکه وئ،
 لانيکه م با گیانی خو م پرگار که م. بويه شه به ته مای ويستی خودای گه وره م
 و ئه و هيوايه م هيه که بکه ومه بهر ره م و دلوقانييه که ی، قوربان.

كۆرى خوار دنهوى براندى

چەلەخانچ تەواو بوو. بەلام ئەو سەير بوو، فيۇدۇر پاولۇويچ، كە ئەو ھەموو سەرخۇش بووبوو، لەپر نيوچاوانى تىكنا. بە مېومۇچى قومىكى لە پەرداخە براندىيەكە دا، پاشان شووشەكەى نا بەسەريەو و گلاسكى لە رادەى ئاسايى زياتر خواردەو. گوراندى بە سەر خزمەتكارەكاندا: «ئىو ھەمووتان يەسووعين، ياللا ليرە وەدەر كەون! ئىسمير دياكۇف تۆش بېر. ئەو ليرە ئالتونەى ئەمىرۇ قەولم پىداى، سبەينى بۆت دەنيرم. ئىستا بېر ليرە! گريگورى مەگرى. بېر لاي مارتا. جىگات بۆ رادەخا و ئەوھەنت دەكاتەو.» ھەر بەو قسانەى، خزمەتكارەكان ھەموو پۇيشتن. بە شىواوى گوتى: «بىشەرەفانە ناھىلن دواى شام پياو وچانېك بدا و بە ئاسوودەى دانىشى.» پاشان پووى كرده ئىوان فيۇدۇرۇويچ و گوتى: «ئىسمير دياكۇف ھەمىشە دواى شىو دى بۆ ئيرەو ھۇگرييەكى زۆرى بە تۆ ھەيە. چىت كىردو و خولياى تۆ بوو؟»

- ھىچم نە كىردو و. پىنخۇشە من بە چاويكى رىزدارانەو تەماشاي بكم. مۇقۇكى سووك و خوڭپىيە. لەگەل ئەوھەشدا راست لەكات و وادەى ديارى كراودا دەگاتى و ھەمىشە يەكەم كەسە. يەكەم كەسە؟

- مۇقۇ دىكە و لەئەو چاكتريش ھەيە. بەلام كەسكى وەك ئەويش ھەيە و لە پىش ھەموياندا قوت دەبىتەو و چاكەكانيان دواتر دىن. لەكات و وادەى ديارى كراودا دەگاتى؟

- وهك مووت لی هه لپروزاندبی. تا ئیستا لادییه کان نه یانویستوه گوی بهو ئاشپهز و پیشخزمه تانه بدن.

- ئاخ، براكه م، به لām کهری به لعه می چونکه هر بیر دهکاته وه و بیر دهکاته وه، شهیتانیش تی ناگا.

ئیوان به بزهیه که وه گوتی: «ئو دهیه وی هه موو فکرهکانی بخاته سه ریه ک.»

- خو ده زانم من یان که سیکی دیکه ی بو تامل ناکری، ته نانه ت توش، ئه گهرچی پیت وایه به چاوی ریزه وه ته ماشات دهکا. به لām له گهل ئالیوشا وایه، نییه، زوری رق له ئالیوشایه. به لām دزی ناکا، شهیتانی و شو قاریش ناکا. ئاگای له زمانی خویه تی وزهنگه که مان نازپینی. له ماسی لینانیش زور شاره زایه. به لām، به له عنه ت بی، کوا شیایوی ئه وهیه ئه وهنده ی باسبکه یین؟

- جا دیاره شیایوی باسکردن نییه.

- به لām سه باره ت بهو فکرانه شی که له وانهیه وهکاری بخا، گوندنشین ی رووسی به تیکرای ی پیوستیان به قامچی لیدانه. ئه وهش بروای هه می شه ی منه. لادییهکانی ئیمه گه مژ و نه فامن و بو ئه وه نابن به زه ییت پیاندا بی، جیی خوشیه تی که هیشتا جاروبار دارکاری ده کرین. رووسیا له داری غاندا دهوله مه نده. ئه گه ر ئو لیژه واران له نیو ببرین، رووسیاش کاول ده بی. من لایه نگری مروقی زانا و به هوشم. دهستمان له لیدانی لادییهکان هه لگرتوه، زور وریا بووینه ته وه، به لām ئه وان خویان قامچی له خویان ده دن، که ئه وهش شتی چاکه. «چونکه هر بهو پیوانه یه ی خویان بو توشی ده پیون^{۱۰}»

یان ده لین چی؟ به هه ر حال، ده ی پیون. به لām هه موو شتیکی رووسیا به راز ئاساییه. پوله گیان، خوزگه ده تزانی چه نده له رووسیا بیزارم... یانی نه ک له رووسیا، به لکو له و هه موو توند و تیژییه! به لām له وانهیه مه به ستم هر

پرووسیا نه بئ. Tout celac est dela cochonnerie^{۱۶}.... ده زانی چیم
 پیخوښه؟ جوانی و نهرم و نیانی، ورده کاری و ناسکی.
 - په رداخیکی دیکه شت خوارده وه، به سته.

- تو زئ سه برکه، په رداخیکی دیکه شت دهخومه وه و پاشان په رداخیکی دیکه
 و نه وسادهستی لی هله دهرگرم. نا، سه برکه، په پریه نیو قسه کانم. له ماکرویه
 له گهل پیاوړکی پیر قسه مده کرد، پی گوتم: «هیچ شتیکمان له وه پی خوشتر
 نییه کچان مه حکومت به قامچی لیدان بکهین، هه میسه شت لیدانی قامچییه که
 دهخهینه نه ستوی کوران. کورپکی لاو که نه مړ قامچی له کچیک داوه،
 سبهینن دهچته خوازینینی. هر بویه نه و کاره به قازانجی کچانیسه و
 هه ست به هیژایی دهکن.» نه مه شت دهوریه که له ناسه واری مارکی
 دووساده^{۱۷}! به لام هرچونیک بی کارپکی زیره کانهیه. پیته خوشه بروینه پیشی
 و چاوپکی لی بکهین؟ نالیووشکا بو خه ریکی سوور ده بییه وه؟ روله گیان،
 نه وه دنده شه رمیون مه به! به داخه وه بو فراوین نه مامه وه دنا به سه رهاتی
 کچانی ماکرویه م بو راهیبه کان ده گپرایه وه. نالیووشا گیان قه لس مه به له وهی
 نه مړ به یانی سووکایه تیم به باوه عابید کرد. ئیمان هه رده بووم، نه وه دنده م
 رق هه ستابوو. نه گهر خودایه که بی، جی خویه تی سزا بدریم و سه رزه نشتم
 که ن و ده بی تاوانه که شتی بده مه وه. به لام نه گهر خودایه که نه بی، باوکانی ئیوه
 شیاوی چین؟ ته نیا سه بربرینان به س نییه، ده بی له وه خراپتریان به سه ر بینن،
 چونکه بهر به پیشکه و تن ده گرن. ئیوان باوه پ ده که ی نه و کاره دلم پاراو
 ده کا؟ نا، به چاوتدا دیاره باوه پ ناکه ی. تو باوه پ به و شتانه ده که ی که خه لک
 سه باره ت به من ده یلین؟ ده لین حه نه کچیم، قه شمهریم. نالیووشا توچی، باوه پ
 ده که ی من حه نه کچیه کم و هیچی تر؟
 - نا باوه پ ناکه م.

16- «هه مووی به راز سفه تیه.»

17- مارکی دووساد Desade نووسهر و بیریری فهره نسی (۱۷۴۰-۱۸۱۴) که گوايه زور زالم بووه،
 وشه ی «سادیسیم». نازاردانی دیتران - له ناوی مه باره کی نه و وه رگیراوه.

- باوه پت پیده کهم و ده زانم به راسته. چونکه پیاویکی راستی و قسه کانیش
سادقانه. به لām ئیوان وانیه. ئیوان له خۆباییه... له گهڵ ئه وه شدا کاری راهیان
یه کلایی ده که مه وه. هه موو ئه و قورپاته عیرفانییه ی پروسیای داگرتوو
به جاریک کۆده که مه وه و زه وتی ده کهم. هه تا ته واوی ئه و گه و جانه ئاقل ده کهم.
ئه و کاته بزانه چ زیڕ و زیویک ده پزێته زه رابخانه وه! ئیوان پرسیی: «ده ی
بوچی زه وتی ده که ی؟»

- بو ئه وه ی هه قیقه ت دنیا داگرئ، له بهر ئه وه.
- چاکه ئه گه ر هه قیقه ت ده بی دنیا داگرئ، ده زانی تو یه کهم کهس ده بی که
ماله که ی تالان ده کرئ و پاشان... زه وتی ده کهن.

فیوڤدۆر پاولوویچ، به سووکی دهستی کیشا به ته ویلی خۆیدا و گوتی:
«به ها به راسته، ها. ئه گه ر وایه من که رم. که وایه ئالیووشا، ئه گه ر ئاوا بی با
کلێسه که ی تو هه ر له جیی خۆی بی. ئیمه ش خه لکانی وریا له سووچیک
داده نیشین و براندی ده خۆینه وه و که یف ده که ین. ئیوان ده زانی، په نگه له
لایه ن خودای بانی سه ره وه ئاوا بر د رابیته وه. ئیوان بیلی بزانه، ئه ری خودا هه یه
یان نییه؟ سه برکه، راست برۆ، بی پیچ و په نا، راست به راست. بو پیده که نی؟
- به وه پیده که نم هه ر ئیستا سه باره ت به بیرو باوه ری ئیسمیر دیا کوف، که
دوو پیاو هه ن ده توان شاخ و کیوان به فه رمان پیدانیک له جیی خۆی
بگوزینه وه، قسه یه کی زیره کانه ت کرد.

- ده ی ئیستا ده فه رمووی شیوه ی ئه و ده ده م؟

- زۆریش.

- ده ی ئه وه نیشاندهری ئه وه یه پروسیم و تاییه تمه ندیی پروسیم هه یه.
توش ئه گه رچی ماشه لا فه یله سووفیکی، له وانه یه هه ر به و شیوه غافلگیر بی.
له وه گه ریین، پیم بلین بزانه خودا هه یه یان نییه؟ به لām جیددی به جیددی،
داوات لیده کهم لانیکه م ئیستا جیددی بی.

- نا، خودا نییه.

- ئالیووشکا، خودا هه یه؟

- به لئی ههیه.

- ئیوان ئه‌ی زیندوو بوونه وه ههیه، ته‌نیا هیندیک، هه‌ر پێزهیه‌ک؟

- زیندوو بوونه وه‌ش نییه.

- هه‌رنیه، نییه؟

- هه‌ر نییه، نییه.

- که‌وایه‌ مردن و به‌یه‌کجاری ته‌واو بوون و برانه‌وه. پهنه‌گه‌ شتیکی دیکه‌ش

هه‌بێ. ویناچی ئه‌م هاتن و چوونه‌ش هه‌روا گوتیه‌ بێ.

- مردن و برانه‌وه.

- ئالیووشکا، تو ده‌لێی چی، زیندوو بوونه وه هه‌یه؟

- به‌لێ هه‌یه.

- خوداش و زیندوو بوونه وه‌ش؟ پو‌حیش شتیکی هه‌تا هه‌تاییه‌؟

- به‌لێ خوداش و زیندوو بوونه وه‌ش. هه‌رمانی پو‌حیش به‌ ده‌ست خودایه‌.

- ئه‌ها! زۆر وێده‌چی هه‌ق به‌ ئیوان بێ. خودایه‌ گیان! تو بیرێ لێیکه‌وه‌

مرو‌ف له‌به‌ر هه‌یج و خه‌ون و خه‌یالیکی تاییه‌ت چ ئیمان و وزه‌یه‌کی سه‌رف

کردوو. ئه‌ویش چه‌ند هه‌زار سال. به‌لام کێته‌ تا ئه‌و راده‌یه‌ مرو‌فی به‌ شیت

زانیه‌؟ ئیوان! بۆ دوایین جار، راست و ره‌وان پیمبلی خودا هه‌یه‌ یان نییه‌؟

- بۆ دوایین جار ده‌یلمه‌وه، نییه‌.

- ئیوان، کێ ئاوا کللوی له‌ سه‌ر مرو‌ف ناوه‌ و پێشی پێده‌که‌نی؟

- ئیوان فیو‌دۆروویچ، به‌ بزیه‌که‌وه‌ گوتی: «ره‌نگه‌ شه‌یتان!»

- شه‌یتانی چی؟ مه‌گین ئه‌ویش هه‌یه‌؟

- نا، شه‌یتانی‌ش هه‌ر نییه‌.

- جێی داخه‌. به‌زیاد نه‌بێ چ ژیانیکه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌و مرو‌فهم ده‌ست بکه‌وێ که‌

بۆ یه‌که‌م جار خودای داھینا، ده‌زانم چیی لێده‌که‌م! ته‌نیا له‌ سێداره‌دانیشی به‌س

نییه‌. ده‌بێ ده‌ردی بدریت.

- ئه‌گه‌ر خودایان دانه‌هینایه‌، ژیا‌ریش نه‌ده‌بوو.

- ژیا‌ر نه‌ده‌بوو؟ به‌بێ بوونی خودا ژیا‌ر نه‌ده‌بوو؟ به‌راسته‌ته‌؟

- به‌لى، نه ژيار دهبوو، نه براندی. كه‌وايه ده‌بى ئه‌و براندييه له‌به‌ر ده‌ستت لا‌به‌م.

- سه‌بركه، سه‌بركه، پۆله‌گيان، په‌رداخىكى ديكه، من هه‌ستى ئاليووشام رووشاندووه. ئالكسى، دلت ليم هيشاو؟ ئاليووشا كووچه‌لانه‌كه‌م، به‌رخه‌كه‌م!

- نا، نه رقم هه‌ستاو و نه دلم لیت ديشى. چونكه له‌بیر و باوه‌پت ئاگادارم، دلت چاكتره له‌ميشكت.

- دلم چاكتره له‌ميشكم، هه‌ر به‌راست؟ خودايه‌گيان! ئه‌ویش تو پيم ده‌لىی.

ئيوان، تو ئاليووشكات خو‌ش ده‌وى؟

- به‌لى.

- ده‌بى خو‌شت بو‌ی. (فيودور پاولوويچ ئيتير ته‌واو سه‌رخو‌ش بو‌بوو.)

گو‌ی بگره، ئاليووشا، ئه‌م‌رۆ به‌يانى سووكايه‌تيم به‌ پيره‌كه‌ت كرد. به‌لام هينده‌م رق هه‌ستابوو ئاگام له‌خۆم نه‌بوو. پيموايه ئه‌و پيره‌ی تو زور دليكى گه‌وره‌ی هه‌يه و شلو‌ی نابى، ئيوان وايه يان نا؟

- ره‌نگه واش‌بى.

- با وايه. «LLya du piron la dedans»^١، ئه‌و يه‌سووعيه، مه‌به‌ستم يه‌سووعى رووسييه. مرو‌فنيكى به‌شه‌ره‌فه، به‌لام چونكه ده‌يه‌وى به‌ ناچارى خو‌ی پيرو‌ز نيشاندا، رقيكى شاراوه له‌ ناخيدا قولپه‌دا.

- به‌لام به‌ ته‌واوى ئيمانى به‌خودا هه‌يه.

- وانىيه... نه‌زانىوه؟ خو‌ی به‌ هه‌موو‌كه‌سى گوتوو. يانى به‌ هه‌موو‌كه‌سىش نا، به‌لكو به‌ هه‌موو ئه‌و خه‌لكه وريا و چاو‌كراوانه‌ی ده‌چن بو‌لاى. هه‌روا ماوه‌يه‌ك له‌مه‌وه‌به‌ر به‌ سولتيزى حاكى گوتبوو: «ئيمان، به‌لام نا خو‌شم نازانم ئيمان به‌چيه‌يه.»

- به‌راسته؟

- به لای، به لām ریزی لیده گرم. بریکیش شیوهی «مفیستافیلیس»^{۱۹} ددها. یان «قارهمانی سهردهمی ئیمه»^{۲۰}... ئاربنین، یان ناوی چیه؟ خو دیتوته چهنده هه وه سبازه. ئه وهنده تۆلازه پیاو کاتی کچه که ی یان ژنه که ی بو دان پیا نان ده چن بۆلای تووشی خانه گومانی ده بی. خو ده زانی کاتی ده سته دکا به گیرانه وهی چیرۆک... پیراره که ئیمه ی بو چایی خواردنه وه بانگه یشت کرد، چایی و شه راب. (ژنان شه رابی بو دهنیرن) ده ستیکرد به گیرانه وهی سهربرده و نه قلی رابردوو، ئه وهنده پیکه نیم له وانه بوو ناوسکم بچیر... به تاییه ت کاتی که نه قلی ماریجه کردنی ژنیکی نفوستانی بو گیراینه وه. «ئه گهر لاقوقولم ساخ بوایه ن سه مایه کم بو ده کردی که یف بکه ی. ته وای ته مه نم به سه ما و هه لپه رکی رابواردوو». ده یگوت: «فیل و ته له که ی زوری کردوو». شه ست هه زار پۆبلی له دۆمیدوفی بازرگان خوارد. - چیی لای دزی؟

- چونکه جیی متمانه ی بوو، پاره که ی هیناو پیندا، پاشان پیی گوت: «دۆستی خۆشه ویست، ئه م پاره یه با وه ک ئه مانه ت له لای تۆبی. پۆلیس بریارویه سبه ینی ماله که م بپشکنی». ئه ویش پاره که ی لی وه رگرت و گوتی: «تۆ وابزانه ئه و پاره یه ت داوه به کلێسه». پییگوت: تۆ خویری و هه رزه ی. گوتی: «نا، من خویری و هه رزه نیم. ده ست و دل بازم».

به لām ئه و که سه ئه و نه بوو، که سیکی دیکه بوو. له گه ل که سیکی دیکه لیم شیوا بوو... بی ئه وهی سهرنجی بده می. گلاسیکی دیکه م بو تیکه و ئیتر به سه. ئیوان ئه و بتریه لابه، کۆی که وه. خه ریک بوو درۆم ده کرد. ئیوان، بو قسه که ت پی نه بریم و نه تگوت خه ریکم درۆ ده که م؟ - ده مزانی ده ست هه لده گری.

19-MephistoPheles، نوینه ری لوسی فیر (ئیلیس) له شانوی فاوستی گوته دا.

20- ناوی پۆمانی به ناویانگی «لیرماتوف» ه و قارهمانی ئه و پۆمانه ش «پچورین» ه «ئاربنین» له یه کی له شانۆکانی لیرمانتوفدا. بالماسکه. ده وری مروفیکی هه رزه و خویری ده گیر.

- ئەمە درۆيە. لەبەر قىن، لەبەر بوغز لەزگى ئەو كارەت لەگەڵ من كرد. تۆ قىنت لىمە. ھاتووى بۆلام و لە مالاھەكى خۇمدا قەلەسم لى دەگىڭرى.

- باشە ئەو دەروم. زۆرت براندى خواردۆتەو و زىدە پەويت كردووە.

- بۆخاترى خودا، تەكام لىكردووى يەك - دوو پۆژى بچى بۆ چىرماشنىا، كەچى ناچى.

- ئەگەر ئەو ھەندە بە پىويستى دەزانى و پرىكىشى لە سەر دەكەى سەبەينى دەچم.

- ناچى دەتەوئى من بخەيتە ژىر چاوەدىرى. ئەى سەگى قىزەون، تۆ ھەر ئەو ھەت دەوئى، بۆيە ناچى.

پىرە پىاو لە سەر قەسەكەى خۆى سوور بوو. تەواو سەرخۆش بووبوو. ئەگەرچى بە مەستىش قەتى قەسەى سووك و جىئو بە دەمدا نە دەھات، واى لى ھاتبوو سەرى لە شەپوكىشە دەخورا و دەويست خۆى بنوئى.

- بۆ چاوم لىناكەى؟ بۆچى ئاوا تىمەدەروانى؟ چاوانت پىمەدەلئىن: «ئەى مەستى دزىو!» چاوت پىر لە گومان. پىر لە رىق. بە پلانكەو ھاتووى بۆ ئىرە. ئالىووشا تىم دەروانى و چاوى دەبرىقتەو. ئالىووشا رقى لىمىنيە. ئالكسى، تۆ نابى ئىوانت خوشبوئى.

ئالىووشا بە لەبىزىكى قايم و فەرمان پىدەرانەو گوتى: «تۆ نابى لەگەل كاكە ئەو ھەندە بە دخولقى بكەى، ئەو ھەندە لەگەل تىو ھەمەچۆ.»

- ئاخ، باشە باش. ئاخ، چەندەم سەر دىشى. ئىوان، ئەو بوتلە براندىيە ھەلگەر، ئەو سىھەم جارە پىت دەلئىم.

فىدۆر پاولوويچ كەوتە بىر كردنەو، لە ناكاو بزەيەكى ھاتى، زۆر نەرم و ھىدى گرژىيەو: «ئىوان، رىق لە پىرە پىاويكى نەخۆش و لاواز ھەلمەگرە. دەزانم خۆشت ناوئىم، بەلام قەلەس مەبە. ھىچىوام نىيە تاكو لەبەر ئەو خۆشت بوئىم. بچۆ بۆ چىرماشنىا. خۆم دىم بۆ ئەوئى بۆلات و ديارىيەكت بۆ دىنم. لەوئى كچىكىشت نىشانەدەم. كە زۆر لەمىژە ھەلمناو و چاوەدىرىم لىكردووە.

هه‌روا به پىخاوسى به‌ملاو ئه‌ولادا هه‌لدى. له‌كچانى پاپه‌تى مه‌ترسه. رقت
لتيان نه‌بى. گه‌وه‌رن!»

چوار قامكى ده‌ستى به‌ده‌ميه‌وه‌نا و شه‌قه‌ى ماچى لى‌هه‌ستاند.

فيو‌دور پاولوويچ زوو مه‌ستيه‌كه‌ى ره‌وى و كاتى گه‌يشته‌مه‌به‌ستى
دلخ‌وازي خو‌ى، ده‌گوت ته‌واو وريا بو‌ته‌وه: «به‌برواى من.. به‌برواى من...
هاوار له‌ده‌ست ئيوه‌هه‌تياوه! پو‌له‌كانم، كووده‌له‌خرپنه‌كانم. به‌برواى من... له
ماوه‌ى ژياندا هيج ژنيكم پى‌ناشيرين نه‌بووه. ئه‌وه‌ش خووخده‌ى منه، ده‌توان
تيمبگه‌ن؟ چبكه‌م بو‌ئه‌وه‌ى تيمبگه‌ن؟ ده‌مارتان شيرى تيدايه، نه‌ك خو‌ين.
هيشتا سه‌رتان له‌هيلكه‌نه‌جووقاوه، ده‌متان بو‌نى شيرى خاوى ليدى. من
بروام وايه‌كه‌پياو ده‌توانى له‌هه‌ر ژنيكدا شتيكى باش و سه‌رنجراكيش،
بدورزيتيه‌وه‌كه‌له‌ژنيكى ديكه‌دا نيه‌يه. ته‌نيا ده‌بى بزاني چو‌نى په‌يدا بكه‌ى، خالى
گرينگ ئه‌وه‌يه. ليزانيشى ده‌وى. به‌برواى من ژنى ناشيرين نيه‌يه. هه‌ر ئه‌وه‌ى
كه‌ژن بى‌نيوه‌ى خواسته‌كه‌ديته‌دى... به‌لام چبكه‌م تاكو له‌وه‌تييگه‌ن. ته‌نانه‌ت
veilles filles [پيره‌كچان]يش شتيكيان تيدايه‌كه‌له‌دلى خو‌ياندا ده‌لين ئه‌و
پياوانه‌چه‌نده‌گه‌وج و ناهير بوون هه‌ميه‌تيان پينه‌داون و هيشتوويانه‌پير بن.
كچانى پاپه‌تى و هه‌ژار و ئه‌وانه‌ى زور پووبازارى نين ده‌بى خافلگيريان كه‌ى.
ئه‌وه‌تان ده‌زاني؟ ده‌بى وايان تووشى سه‌رسورمان بكه‌ى و شه‌يدا و هه‌شه‌رى
بن. هه‌ست به‌شه‌رمه‌زايى بكه‌ن كه‌پياويكى ئاوا گه‌وره‌ئاشقيان بووه. ئه‌وه‌ش
زور چاكه. هه‌تا دنيا بووه ئه‌رباب و نو‌كه‌ريش هه‌ر بووه، بو‌يه‌هه‌ميشه‌ش
كله‌ت و ئه‌رباب به‌جو‌رئ كه‌ينو‌به‌نيان بووه، ئه‌وه‌ش بزاني، كه‌باشترين شته
بو‌به‌خته‌وه‌رى و چيژ وه‌رگرتن له‌ژيان. سه‌بركه‌... گو‌ى بگه‌ه، ئاليووشكا،
هه‌ميشه‌دايكتم تووشى سه‌رسامى ده‌كرد، به‌لام به‌شيويه‌كه‌ى ديكه. قه‌ت
ئه‌وه‌نده‌م سه‌رنج نه‌ده‌دايه، به‌لام كاتى بو‌م ده‌رده‌كه‌وت هه‌ليه‌تى، به‌قوربان و
سه‌ده‌قه‌ى ده‌بووم و بخ گاه‌گو‌لى بو‌لاى ده‌خوشيم و لاقيم ماچده‌كرد. هه‌ميشه
- ئه‌و ساته‌م له‌بيروه‌قه‌تم له‌بهر ناچيته‌وه‌و و واده‌زانم دو‌يني بو - وه‌پيكه‌نينم
ده‌خست، ورده‌قاقايه‌كى سه‌ير به‌نه‌ختالى تووره‌يه‌وه، ئه‌و جو‌ره‌پيكه‌نينه‌ش

تایبه تی خوئی بوو. دهمزانی هیږشه کانی واده سټیډه کا، رږژی دوايي زور شیتانه دهیقيژاند و ئه و ورده قاقایانه دیاردهی شادی و رهازیه نه بوون. به لام نیشاندهری جوریک عه شق و خدهی سروشتی بوون. گرینگ ئه وهیه بزانی چوَن که سیک هه لفریوینی. جاریکیان «بلیافسکی» - لایوکی دهوله مه ند و جوانچاک - دههات بو ئیره و خوئی تی هه لده قوتاند - له بهر چاوی دایکت یه ک زلله ی خیاونده لاروومه تم. ئه ویش - وهک مه ری پیغه مبه ر و ابوو - له داخی ئه و شه پلاغه یه و هیچ نه گوتنی من، وهک شیت و هاری لیها ت و ده سټیکرد به لیندلم. حوکمی لیکردم: «شه پلاغه ت خواردووه، لینان داوی. چوَن ئه و هه تیوه زلله ی له تو دا. ئه وه ده ته وی منی پی بفروشی... چوَن ده ویرئ له بهر چاوی من له تو بدا! ئیتر تخوونم نه که وی. نامه وی چاوم به چاوت بکه وی، برؤ، ئیتر نامه وی قه ت قه تت ببینم، قه ت قه ت. هه سته برؤ تو له ی خوئی لیکه وه، بانگی بکه بو دوئی!... هه ر ئه و کاته بردم بو کلیسه به لکو بیته وه سه ر ئه قل. قه شه کان زوریان دوعا به سه ردا خویند و ئارامیان کرده وه. به لام ئالیووشا، به و خودایه ی له ژووری سه ره به قه د سه ره ده رزییه کم سووکایه تی به و کچه هه ژار و شیتوولکه یه نه کرد! ته نیا جاریک، ئه ویش پیما یه که م سال بو، ئه وکات زوری هوگری به عیبادت بوو. به تایبه ت جیژنی بو مریه می پیروژ ده گرت و له وه تاغه که ی وه در ده نام. له دلی خوُمدا گوتم: «با ئه و عیرفانه ی له می شک ده رهاوِژم!» گوتم: «چاو لیکه، ئه وه ش په لیکه ره پیروژه که ت، خو دیتووته. ئه وه تا. ده یه نیمه خواری. پیتوایه په رجو ده کا. به لام چاو لیکه، تفی لیده که م و هیچ به لایه کی شم به سه ر نایه!» که ئه وه ی دی، خودایه گیان! پیما ابوو ده مکوژئ. به لام ته نیا جینگلیکی له خوئی دا و ده سټی خوئی هه لگوفی. پاشان به هه ر دوو ده سټی ده موچاوی گرت، سه رتا پای له شی وه له رزین که وت و درا به عه رزدا... گرموله بوو. ئالیووشا، ئالیووشا. ئه وه چیه، بو رهنگت گوراوه؟

پیره پیاو له ترسانا له جیی خوئی داچله کی. له و کاته وه ده سټیکردبوو به باسکردنی دایکی، ئالیووشا رهنگ و پرووی گورابوو، سوور سوور بوو بووه. چاوی فرمیسکی تیزابوو، لیوی ده له رزی. پیره مه ست، بی ئه وه ی گویی بداتی

ههروا دريژهي به چه نه دريژي و هه له وه پي ددها، تا ئه و ساتي ئاليووشا
 حالي ليها. راست ئه و جوړه ي كه باسي داكي كرابوو. له ناكاو ئه و حاله ي
 به سه ردا هات و له جتي خوي دهر په پي. راست به و شيوه ي كه داكي
 دهر په رپوو و جينگي له خوي دابوو دهستي خوي هه لگوفي و هه ردوو دهستي
 به دهموچاوييه وه گرت، دهستي كړد به گريان و له گه ل به رسينچكه و گريان
 هه موو گيانى دله رپيه وه. ئه و شيوه حال ليها تنه ي ئه و ونده له داكي دهچوو،
 به جاري شويي له سه ر فيوډور پاولوويچ دانا.

ئيوان، ئيوان، زووكه ئاو بينه ئاو! راست وهك ئه وي ليها توه، ئه و يش ئه و
 كاته راست ئاواي ليها، مه به ستم داكيه تي. ئاو بكه دمه توه و له سه ر و
 چاوي بپرژينه. منيش هه ر ئه و كارم كړد بو داكي. «له بن ليوييه وه به ئيواني
 گوت: «له تاوي داكي حالي تيكچوو، له بهر خاتري داكي»

ئيوان رق و قين وهك خوين بهرچاوي گرت و به توورپه ي گوراندي: داكي
 ئه و داكي منيش بو، وانپيه؟» پيره پياو له ترسي رق و توورپه ي و چاوي
 ئيوان كه ئاوريان لي ده بووه، كشا دواوه. به لام شتيكي زور سه ير قه و ما بو، له
 ساتيكش زياتري نه خايدنبوو، دهنگوت له داغه ي پيره پياودا هه رنه ماوه كه
 داكي ئاليووشا، داكي ئوانپشه.

كتوپ له بن ليوه وه منجاندې: «داكي تو؟ مه به ستم چپيه؟ باسي كام داك
 دهكه ي؟ داكي توش بوو؟... فكرم له كوييه! دياره داكي توش بوو! ئه وه فكرم
 له كوييه! قهت تا ئه و راده يه داغه م نه شيواوه. بمبووره، ئيوان، فكرم
 روښتنبوو.... ها، ها، ها!» له قسه كهوت. ليوي به بزده كي مه ستانه و نيوه
 شيواوانه گرژپيه وه.

هه ر له و ساته دا قرموقال و هاواركي ترسناك له سه رسه راوه هه ستا. گوره
 و هه رايه كي توورپه، دهرگاكه به توندي كرايه وه و ديميتري فيوډورويچ خوي
 كړد به ژوورپدا. پيره پياو له ترسانا هه لات بولاي ئيوان. دهستي به شاني
 ئيوانه وه گرت و قيژاندې: «دهمكوژي! دهمكوژي! مه هيله دهستي پيم بگا!
 مه هيله!»

هه وه سبازان

گریگوری و ئیسمیر دیاکوف به دواى دیمیتى فیودور و وچدا به هه له داوان خویان کرد به وه تاغه که دا. له سه سه را کیشمه کیشمیان له گه ل کردبوو، به پیی ئه وه فرمانه که چهن پوژ له مه وه بهر فیودور پاولوویچ پیی دابوون، ئیزنیان نه دابوو بیته ژووری. دیمیتى کاتى چاوى به وه که وت توژی راوه ستا و چاویکی به دهووبه ری خویدا گتپا. گریگوری دهوویکی سفره که ی لیدا و به رهو ده رگایه کی دووتایی هه لات که له وه به ری وه تاغه وه هه لکه وتبوو، به سه ژووره ناوینییه کاند ده کرایه وه. له بهر ده رگا پیوه ده راوه که دا هه ده ستی لیک بلاو کردو خوی ئاماده کرد، تاکو هه تا دوایین دلوی خوینی به رگری له درگا که بکا و نه هیلی بپواته ژووری. دیمیتى که ئه وه ی دی، ئه وهنده ی دیکه رقی هه ستا. نه راندی و هه رای کرده گریگوری.

که وایه لیڤهیه! لیڤه خوی شار دوته وه! لاچو له بهر ئه وه درگایه خویڤی! پى له من ده گری؟

هه ولیدا گریگوری بخاته ئه ولاره و خو بکا به ژووریدا، به لام خزمه تکاری پیر پالکی پیوه نا و رایدا بو دواوه. دیمیتى چه قوت لیدایه خوینی نه ده هات، وهک شیت و هار هومه نی بو پیره پیاو برد و مشتیکى له سه سینگی پیره پیاو راکیشنا. گریگوری وهک باخه گیا له سه زهوی گولوله بوو. دیمیتى به سه رهشی تخیل بووی پیره پیاو دا بازی و خوی کرد به ژووریدا. ئیسمیر دیاکوف له وه به ری هوده که وه شانی داته پاندبوو و له نزیک فیودور پاولوویچ وهک میژۆکه ده له رزی و پهنگی هه لیزرکابوو.

دیمیتى فیودور و وچ گوراندى: «ئو لیڤهیه هه ر ئیستا دیم به رهو ئه و ماله بایداوه، به لام پیی نه گه یستمه وه. کوانى؟ له کوینی؟ ئه و نه رپهیه ی «ئو لیڤهیه» سهیر شوینی له سه ر فیودور پاولوویچ دانا. ئه وى ترسی له دلیدا بوو پوژا.

هاواری کرد: «بیگرن! بیگرن! به شوین دیمیتریدا وهک تیسکهی تفهنگ دهرچوو و خوی کرد به وهتاغه کهی دیکه دا. گریگوری ههستا بۆوه و هیشتا کاس بوو. ئیوان و ئالیووشاش به په له به دواى باوکیاندا رۆیشتن. له وهتاغی سییه مدا خرمه ی شکانی شتیگ هات. گۆلدانیکی شووشه یی گه وره بوو - زۆریش گرانبایی نه بوو - له سهر پیچکه یه کی مه رمه ری، دیمیتری به په نایدا رۆیشتبوو، که وتبوو به عه رزدا.

پیره پیاو هاواری کرد: بیگرن! کوره بگه نی!»

ئیوان فیۆدۆرۆویچ و ئالیووشا پیلی باوکیان گرت و گێرایانه وه. ئیوان به توورپه یی گوران دی به سهر باوکید: «بۆ وه دواى که وتووی؟ بتگری له رپوه دهتکووژی.»

- وانچکا، ئالیۆشچکا! لیم پروونه لیڕه یه. گرووشنکا لیڕه یه. خوی گوتی دیویه تی به ره و ئیڕه هه لاتووه.

وه هه ناسه برکی که وتبوو. له و کاته دا چاوه روانی گرووشنکا نه بوو، ئه و هه واله کتوپره ش که لیڕه یه، به جارێ وه دله خورپه ی خست. سه رتا پای ده له رزی. وهک شیتی لیها تبوو.

ئیوان نه راندی: «به لام خۆت ده زانی نه ها تووه.»

- به لام په نگه له ده رگایه کی دیکه وه ها تینته ژووری.

- ئه و ده رگایه ی دیکه داخراوه و کلله که ی به خۆته.

دیمیتری دیسان ها ته وه بۆ وه تاغی نشیمه ن. دیتبوی درگا که ی دیکه قوفل کراوه، کلله که شی له گیرفانی فیۆدۆر پاولۆویچدا بوو. په نجیره ی هه موو وه تاغه کانیش پیوه درابوون. بۆیه گرووشنکا له هیچ رێگایه که وه وینه ده چوو ها تینته ژووری و خوی شار دینته وه.

فیۆدۆر پاولۆویچ هه رکه چاوی به دیمیتری که وته وه قیزاندی: «بیگرن! له وه تاغی خه وه که ی من دزی کردوه.» خوی له چنگی ئیوان راپسکاند و شالاوی برد بۆ دیمیتری. به لام دیمیتری به هه ردوو دهستی چنگی له تووکه سه ری ئه ملاوئه ولای سه ری فیۆدۆر پاولۆویچ گیرکرد و دای به زه ویددا. دوو سی

پىلاقەى كىشا بە سەر و سەكوتىدا. پىرە پىاو بە دەنگىكى گرىناوى ھاوارى لى
هەستا. ئىوان فىۋدۆرۋويچ ئەگەرچى قەۋەى بە قەۋەى دىمىترى نەدەشكا،
بەلام لە دواۋە توند باۋەشى پىداكرد و كىشايە دواۋە. ئالىوۋشاى بىتتىن و
ھىزىش چوۋە يارىدەى و لە پىشەۋە براكەى گرت.

ئىوان نەپاندى: «شىت و وىت! كوشتت!»

دىمىترى بە ھانكە ھانك ھاوارى كرد: «ھەقى خۆيەتى! ئەگەر نەشم كوشتتى،
جاريكى دىكە دىمەۋە و دىكوژم. ناتوانى ئاگادارىشى لى بكەى!»
ئالىوۋشا بە توۋرەى گوراندى بە سەرىدا: «دىمىترى، زوو لىرە برۆ
دەرى!»

- ئالكسى! تۆ پىمبلى، تەنيا باۋەر بە تۆ دەكەم. ئەو ئىستا لىرە بوو يان نا؟
خۆم دىتم بەپەنا پەرژىنەكاندا بەرەو ئەملايە خوشى. ھەرام لىكرد، ھەلات.
- سويندت بۆ دەخۆم نەھاتوۋە بۆ ئىرە، ھىچ كەسش چاۋەرۋانى نەبوۋە.
- بەلام دىتم... ئەى ئەۋە دەبى... ئىستا دەيدۆزمەۋە لەكوئىيە... خودا حافىز
ئالكسى! ئىستا سەبارەت بە پارە لەگەل ئەو خويىرىيە مەدوى. خىرا بچۆ بۆلاى
كاترىنا ئىۋانا و «كرنۆشى بۆ بەرە!» پىشى بلى رىز و سلاوم ھەيە بوى، رىز
و سلاو. خۆت ھەموو شتىكى بۆ بگىرەۋە!

ئىۋان و گرىگۆرى خىرا فىۋدۆر پاولۋويچيان ھەستاندەۋە و لە سەر
كورپسىلەيەك داين نىشانىد. چرو چاۋى شەللى خوين بوو... بەلام ھۆشى بوو
و بەۋپەرى رەزىلى و رەۋە گويى لە گورە و ھەراى دىمىترى گرتبوو. ئەو
ھەروا بىرى لە گرووشنكا دەكردەۋە و پىيوابوو لە جىيەكى مالاكەدا خۆى
شاردۆتەۋە. دىمىترى لەگەل رۆيشتنە دەرى، چاۋىكى پر لە قىنى لىكرد.
گوراندى: «ئەگەر بتكوژم و خوينت برىژم پەشىمان نابمەۋە! دەست
ھەلگەرە، پىرە پىاو، دەست ھەلگەرە. دەست لەو ئارەزوۋەت ھەلگەرە، چونكە
منىش ئارەزووم ھەيە. تووك و نرات لىدەكەم و حاشا لە باۋكىتت دەكەم.»
ئەمسا لە ۋەتاغەكە چوۋە دەرى.

پىرە پىاو بە نوۋزە نوۋزىكەۋە گوتى: «ئەو لىرەيە. ھەتمەن لىرەيە.

ئىسمير دياكوف، ئىسمير دياكوف!» به قامكىشى ئاماژەى دەکرد.

ئىوان به پرقەستەستاي نەراندى: «نا، ئەو لىژە نىيە، پىرى لەون لىگورپاوا! ئى، ئى، ئى، خۆ خەرىكە لە ھۆش خۆ دەچى! ئا، خاۋلى، زوۋكە ئىسمير دياكوف!»

ئىسمير دياكوف ھەلەت بۆ ئا. جەلەكانيان لەبەر داکەند و برديانە سەر چىراي خەۋەكە و رايان كىشا. خاۋلىيەكى تەريان لەسەرى پىچا. ھىندەى براندى خواردبۆۋە فل بوۋوبو، دىلەخورپە و کوتان خواردنىش ئەۋەندەى دىكە شلىكردبو، بۆيە ھەركە سەرى كىردە سەر بالىجەكە چاۋى قوچاند و خەۋى لىكەۋەت. ئىوان فىۋدورپاولوۋىچ و ئالىوۋشا گەرانەۋە بۆ ۋەتاغى نشىمەن.

ئىسمير دياكوف لەتوكوتى گولدانە شكاۋەكەى خىر كىردەۋە. گرىگورىش لە پەنا خانەكە راۋەستابو، مات و خەمناك چاۋى لە چەقى ژوۋرەكە بىيۋو.

ئالىوۋشا پىيگوت: «پىنماۋا چاكە تۆش پەپۆيەكى تەپ لە سەرت ھالىنى و بچىيە سەر پىخەفەكەت. ئىمە ئاگامان لىيەتى. دىمىترى زەبرىكى سەختى لەسەرت دا.»

گرىگورى بە لەبىزىكى خەمبارانەۋە گوتى: «سوۋكايەتى پىكرىد!»

ئىوان فىۋدورپاولوۋىچ بە لەبىزىكى ناچارىيەۋە گوتى: «تۆ بەجىي خۆى، سوۋكايەتى بە باۋكىشى كىرد.»

گرىگورى دوۋپاتى كىردەۋە: «لەدايك و باۋكى زىاتىرم خىزمەت پىكرىدوۋە، لە نىۋتەشتدا شتوۋمە و خاۋىتم كىردۆتەۋە، سوۋكايەتى بە من كىرد.»

ئىوان فىۋدورپاولوۋىچ بە سىرتە بە ئالىوۋشاي گوت: «غەزەبە دەلەى بەرازە، نەمكىشايەتە دواۋە دىكۆشت. وادىارە زۆر سانا دەكرى ئەو ئۆزۈپە لە كۆل خۇمان كەينەۋە، وانىيە؟»

ئالىوۋشا گوراندى: «خودا نەكا، شتىۋا مەلى!»

ئىوان بە بىزەيەكى تالەۋە، دىسان سىرتاندى: «بۆ خوا نەكا؟ خەزىيەك خەزىيەكى دىكە ھەلدەلوۋشى و ھەردوۋكىشيان ھەقى خۇيانە بەۋ دەرە بچن.»

ئالىوۋشا موچىكىكى پىداھات.

- هه‌ل‌ب‌ت ناهیل‌م بیکوژئ، هه‌روه‌ک ئیستا نه‌مه‌یشت. ئالیووشا تو لیره دانیشه، من سه‌رم دیشی، ده‌چم توژی له‌ه‌وشه‌پیا سه‌ ده‌که‌م.

ئالیووشا چوو بو ژووری خه‌وه‌که‌ی باوکی و نزیک سه‌عاتیک له‌ژوور سه‌ری دانیش‌ت. پیره‌پیاو به‌هیوری چاوی هه‌ل‌ینا و ماوه‌یه‌ک له‌ئالیووشا رام‌ا، دیاربوو خه‌ریکه‌فکر ده‌کاته‌وه و پووداوه‌که‌ی وه‌بیر دیته‌وه. کتوپر په‌نگی تیکچوو. به‌خه‌مباری و ده‌ل‌ه‌وایی گوتی: «ئالیووشا، ئیوان له‌کوئییه؟

- له‌ه‌وشه‌یه، سه‌ری دیشی، خه‌ریکه‌کتشک ده‌دیرئ.

- دا ئه‌و ئاوینه‌یه‌م بده‌یه، ها ها له‌و سه‌ره‌یه. دا‌بۆم بینه‌.

ئالیووشا ئاوینه‌یه‌کی گردی چکۆله‌ی له‌سه‌ر دۆلا‌به‌که‌هه‌ل‌گرت و بۆی هینا. پیره‌پیاو چاویکی له‌خۆی کرد، لووتی ماسیبوو، لای چه‌پی نیوچاوانیشی قرینجا بوو، برینه‌که‌ی سووری ده‌کرده‌وه.

- ئیوان ده‌ل‌ی چی؟ ئالیووشا گیان. هه‌ر تو به‌کارم دئی کورم، له‌ئیانیش ده‌ترسم. له‌ئیوان زیاتر ده‌ترسم تا ئه‌وه‌ی دیکه‌. ته‌نیا له‌تو ناترسم...

- له‌ئیانیش مه‌ترسه‌. که‌می تو‌وره و تو‌سنه‌. به‌لام له‌سه‌ری کردیه‌وه.

- ئالیووشا، ئه‌ی ئه‌و هه‌تیوه‌ی دیکه‌؟ هه‌لدی بۆلای گرووشنکا. فریشه‌ نازه‌نینه‌که‌م، راستم پی‌بل‌ئالیووشا، گرووشنکا ئیستا لیره‌بو یان نا؟

- هه‌یج که‌س نه‌یدیوه. به‌هه‌له‌چوو ده‌یمیتري. نه‌هاتوه‌بو ئیره‌.

- ده‌زانی ده‌یمیتري ده‌یه‌ه‌وی ماره‌ی کا؟

- شووی پیناکا.

- شووی پیناکا، ده‌زانم شووی پیناکا. به‌هه‌یج له‌ونیک شووی پیناکا!

فیو‌دور پا‌لو‌ویچ له‌خو‌شیا‌نا وه‌خته‌بوو بال‌بگری، دیاربوو هه‌یج قسه‌یه‌ک به‌قه‌ده‌وه ئوخ‌رنی پی‌نا‌به‌خشی. به‌شادییه‌وه ده‌ستی ئالیووشای گرت و له‌سه‌ر دلی‌خۆی دانا و فرمی‌سک له‌چاویدا قه‌تیس ما.

گوتی: ئه‌و په‌یکه‌ره‌ی دایکی پی‌روژ که‌هه‌ر ئیستا بۆم باسکردی، هه‌لی‌بگره‌ و بیبه‌بو‌خوت. ئیزنت ده‌ده‌م بچیته‌وه بو‌کلێسه‌ش... ئه‌مرۆ به‌یانی گالته‌م

له گهل كردى، به دلييه وه نه گرى. سهرم ديشى ئاليووشا. توزى دلم خوشكه. وهك پياوان ئه و كارهم بۆ بكه و راستم پيلى.

ئاليووشا خه مبارانه گوتى: «هيشتا هر دتهوى بزاني گرووشنكا ليړه بووه يان نا؟»

- نا، نا، نا. باوه به قسهى تو دهكم. ئيستا پيتدهليم چبكهى: خوت برؤ بولاي گرووشنكا، يان به شيويهك ببينه. خيرا بچؤ و لىي بپرسه، خوت بزانه دلى به كاممانهويه. من يان ئه و؟ دهى؟ دتهوانى ئه و كاره بۆ باوكى خوت بكهى؟

ئاليووشا به حه په ساوى له بهر خويه وه منجاندى: «ئه گهر دىتم، لىي ده پرسم.»

پيره پياو په ريبه نيو قسه كانى ئاليووشا: «نا، به تو نالى. زور حيله بازه، هر بتبينى باوه شت پيدادهكا و ده ستهكا به ماچكرنت و پيتدهلى، له تو زياتر كهسى خوش ناوى. سه ليتهيهكى زور فيلزان و بى حه يايه، خونه نابى بچى بولاي، نابى.»

- نا، باوه چوونى من جوان نيبه، هر نه چم چاكتره.

- دهويست بؤكويت بنيرى؟ كاتى ده رپه رى و هه لات، پى ده گوت «بچؤ».

- بولاي كاترينا.

- بۆ پاره، بچى داواى پارهى لييكهى؟

- نا، بۆ پاره نا.

- ئه و تاقه كوپكيكىشى نيبه. ئه مشه و سه رحيساييكي پاره كانم ده بم، ديسان بيرى ليده كه مه وه، توش دتهوانى برؤى. په نگه گرووشنكا ش ببينى... به لام به يانى حه تمه ن و ده وه بۆلام. ده مه وى شتيكت پيلىم. ديتته وه؟ به لى.

- كاتى دى، واخوت نيشانده كه هاتوى بۆ سه ردان و هه والپرسيم. به هيچ كهس مه لى من پيم گوتوى بى. له لاي ئىوان دهنگى نه كهى.

- به لى باشه.

- خودا حافیز فریشته کهم. هر ئیستا له سهرت کردمه وه و لایه نگریت لیکردم،
قتم له بیر ناچی. سبهینی قسه ت له گهل ده کهم - به لام ده بی بیر لیکه مه وه.
له وه گه پنین حالت چونه؟

- سبهینی گورج و گول و به ده ماخ هه لدهستم و دیمه ده ری.
ئالیووشا، له حه وشه که تیپه ری و دیتی ئیوانی برای له لای ده رگای حه وشه
له سهر سه کو که دانیشتو وه. خه ریکی نووسینی شتیک بوو له ده فته ری
یادداشته که یدا. ئالیووشا پنی گوت که باوکی له خه وه ستا وه و وه هوش
ها تو ته وه، ئیزنی پنداوم بو خه وتن بجمه وه بو کلێسه.

ئوان له گهل ئه وهی هه ستایه سه ری، به ریزه وه، پرسیی: «ئالیووشا،
خوشحال ده بم ئه گه ر سبهینی چاوم پیت بکه وئ». ریز و حورمه تی ئوان
بو وه هو ی سه رسو ورمانی ئالیووشا.

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «سبهینی ده چم بو مالی خو خلا کو ف، یان ره نگه
بچم بو مالی کاترینا ئیوانا، هه لبه ت ئه گه ر ئیستا نه بیی نه مه وه.»

ئوان، به زه رده خه نه یه که وه گوتی: «به لام ئیستا هه رچونیکه ده ته وئ بچی
بو لای کاترینا؟ بو گه یاندنی ئه و په یامه ی دیمیتری، "ریز و کرنو ش" ها؟»
ئالیووشا مات بوو.

- پیموایه له گوربه گوری ئیستای و به شیک له وهی که له پیندا رابردو وه به
جوانی گه یشتوو م. دیمیتری داوای لیکردووی بچی بو لای کاترینا و پنی بلیی،
که به وه په ری ریز و حورمه ته وه لیت جیا ده بیته وه و واز له وه عه شقه دینی؟
ئالیووشا گوتی: «کاکه، ئه م کی شه یه ی نیوان باو کم و دیمیتری بلیی چون
ته واو بی؟»

- هیچ شتیک روون نییه. ره نگه هیچیش نه قه ومی، گر په یه کی خیرا داگیرسی
و بکو و ژیته وه. ئه و ژنه ش ده عبا یه کی مزیره. نابی بیلین باو کم له مالی بچیته
ده ری و دیمیتیش سهر به و ماله دا بکا.

- کاکه، با شتیکی دیکه ت لی بیرسم. که سیک هه قی هه یه چاو له خه لک بکات
و بریار بدا کامیان مافی ژیا نی هه یه؟

- بۆ ئۇو پرسىيارە دىنييه گۆرۈ؟ ئۇو شتانه لە دلى مړوڤدا لە سەر
بنه‌مايه‌كى زور سروشتيتړ بريارى بۆ دودرى. به‌لام سه‌بارەت به هه‌ق كى
ماڤى ئاوات خواستنى نښه‌؟

- بۆ مه‌رگى كه‌سيكى ديكه‌ش نا؟

- تهنانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆ مه‌رگى كه‌سيكى ديكه‌ش بى؟ چونكه هه‌موو مړوڤه‌كان
به فلان شيوه دژين و ږهنگه جگه له‌وه‌ش چاره‌يه‌كيان نه‌بى، بۆ مړوڤ درو
له‌گه‌ل خوى ده‌كا؟ خه‌ريكى راست ئاماژه به‌و شته ده‌كه‌ى وا ئىستا باس‌م‌كرد.
كه «دوو حه‌زيا يه‌كتري هه‌لدوله‌وشن؟» كه‌وايه با لىت بېرس‌م، نه‌كا منيش
وه‌ك ديميتري چاو ليكه‌ى و پىت وابى توانايى رشتنى خوښى ئوزوږم هه‌يه و
ده‌توانم بيكووژم؟

- ئىوان ئه‌وه ده‌لى چى؟ من قه‌ت شتى وام به زه‌ينيش نه‌گه‌يشتووه. پىم
وانښه ديميتريش ئه‌وه‌ى پىكړى.

ئىوان پىكه‌نى و گوتى: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بى سپاست ده‌كه‌م. دلنښه هه‌تا بمىنم
به‌رگري لىده‌كه‌م. به‌لام له ئاره‌زووه‌كاندا سه‌بارەت به‌و مه‌رگه به‌هه‌قى خومى
ده‌زانم. خوداحافىز.» به پىكه‌نينيشه‌وه گوتى: «مه‌ه‌كووم مه‌كه و به چاوى
مړوڤيكى تاوانبار و دل‌ږه‌ش ته‌ماشام مه‌كه.»

به گه‌رمى ده‌ستى يه‌كتريان گوشى، كاريك كه تاكو ئىستا قه‌تيان نه‌كردبوو.
ئاليووشا هه‌ستى‌كرد براكه‌ى ده‌ست پىشخه‌ريى كردووه و ده‌شى‌زانى بۆ ئه‌و
كاره ئامانجيكى ديارى‌كراوى هه‌يه.

هەردوو پێکەوه

ئالیووشا، تا پادەیهک ورەى بەردابوو، شیواوتر لەو کاتەى پێى نایە مالى باوکی، لەوئ چوو دەری.

زەینیشی ئالۆز و شلەژا بوو، هەستیشی دەکرد، ئەو زەینە ئالۆزەى بۆ ناخریتەوه سەرێک و ناتوانی بە سەرجه می ئەزمونەکانی بپروکەیهکی گشتی سازکا. بۆیه لەو ئەزمون و بیرەوه‌رییه ژانای و پر لە دژوازییهى ئەو پۆژە دەترسا. هەستیکی بوو هاوتەریب لەگەڵ هیوابراوی، هەستیک که تاكو ئەو کاتە، بەلایه‌وه نامۆ بوو. ئەم پرسیاره پر لە گریکویره و مەرگاوییه وهک کێو بە سەر شتەکانی دیکه‌وه قورسایى دەکرد و بالای کردبوو: کێشه‌ی نێوان باوکی و دیمیتیری برای لەگەڵ ئەو ژنە سه‌لێته و سامناکه چۆن کۆتایی پێده‌هات؟ ئیستا خۆی شایه‌دی پروداوه‌که بوو، ئاماده بوو له شوێنه‌که و هه‌موو شتیکی به‌ چاوی خۆی دیتبوو. لەو نیوه‌شدا ته‌نیا دیمیتیری برای ناشاد ده‌بوو، ئەویش ناشادییه‌کی دژوار و پر له ئازار: گیروگرفتیکى له‌پیدا بوو. هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وت ده‌ستی تاقمیکى دیکه‌ش له‌کاردايه. زۆر زیاتر له‌وه‌ی ئالیووشا بیرى لێده‌کرده‌وه. شتیکی زۆر نه‌ینی و پر له‌ رازیشی تیدا بوو. ئیوانی برای هه‌نگاوی یه‌که‌می بۆلای ئەو هه‌لێنا بۆوه، شتیکی که ئالیووشا زۆر له‌میژ بوو ئاواتی بۆ ده‌خواست. له‌گەڵ ئەوه‌شدا، ئیستا له‌بەر هۆیه‌ک ترسی خستبووه‌ دلێیه‌وه. به‌لام ئەو ژنانه؟ زۆر سه‌یره پێشتر به‌و په‌رى سه‌رسامیه‌وه ده‌یویست به‌ره‌و مالى کاترینا ئیوانا وه‌رئ که‌وئ؛ به‌لام ئیستا ئەو هه‌سته‌ی نه‌ما‌بوو، ترسی شکابوو. به‌په‌له‌

بهره و ئه‌وێ ملی رێی گرتبوو، ده‌نگوت چاوه‌پوانی ئه‌وه‌یه رینوینی له‌و
 وهرگرێ. به‌لام گه‌یانندی ئه‌و په‌یامه‌ دیار بوو زۆر له‌ پێشوو دژوارتره‌. سێ
 هه‌زار رۆبڵه‌که‌ش به‌ ته‌واوی بوو بوو به‌ هیچ و دیمیتری که‌ خۆی به‌
 ئابرووچوو ده‌زانی، به‌جاری هیوابراو بووبوو، له‌وانه‌بوو خۆی به‌ کونیکه‌وه
 بنی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، پێیگوتبوو باسی کێشه‌که‌ی ئه‌و و باوکی کاترینا ئیوانا
 بگێڕێته‌وه‌.

سه‌عات چه‌وت بوو، کاتی که‌ ئالیووشا گه‌یشه‌ ماله‌ به‌رین و خۆشه‌که‌ی
 کاترینا ئیوانا، که‌ له‌ سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کی هه‌لکه‌وتبوو، هه‌وا ته‌واو تاریک
 داها. ئالیووشا ده‌یزانی که‌ کاترینا له‌گه‌ل دوو پووری له‌و ماله‌دا ده‌ژی.
 یه‌کیان ژنیکی نه‌خوینده‌وار بوو، پووری ئاگاتا ئیوانای زرخوشکی بوو، که‌ له‌
 مالی باوکی کاتی له‌ قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌پوژی ده‌ها ته‌وه‌، ئاگاداریی لێده‌کرد.
 پووره‌که‌ی دیکه‌ش، ئیستا نه‌بوونی و هه‌ژاری پووی تیکردوو، ده‌نا کاتی
 خۆی یه‌کێ له‌ سه‌ره‌ ژنانی به‌ناوبانگی مۆسکۆ بوو. ئه‌و دوو ژنه‌ وه‌ک
 باسیان ده‌کرد له‌ هه‌موو باریکه‌وه‌ کاترینا ئیوانایان به‌ مه‌هره‌می خۆیان
 ده‌زانی. ئه‌ویش ئه‌وانی ته‌نیا بۆ خزمه‌ت و قه‌ره‌واشی راگرتبوو. کاترینا ئیوانا
 خۆی هیچ که‌سی به‌ مه‌هره‌می خۆی نه‌ده‌زانی، جگه‌ له‌ خوابژیو، ژنی ژینرالی
 کۆچ کردوو، که‌ نه‌خۆشیی له‌ مۆسکۆ گیرساندبوویه‌وه‌ و کاترینا ئیوانا وه‌ک
 ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی چه‌وتووی دوو جار به‌ وردی هه‌موو کاروباره‌کانی
 خۆی بۆ ده‌نوسی.

کاتیک ئالیووشا گه‌یشه‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌ و داوی له‌و پێشخزمه‌ته‌ کرد که‌
 درگا که‌ی لیکردبووه‌، بچێ و هه‌والی هاتنی ئه‌وی پێیدا، دیار بوو که‌ له‌
 هاتنه‌که‌شی ئاگادارن. له‌وانه‌یه‌ له‌ په‌نجیره‌که‌وه‌ چاویان لێبووی. لانیکه‌م
 ئالیووشا گوێی له‌ ده‌نگیک بوو، ترپه‌ی به‌په‌له‌ی هه‌نگاو و خشه‌خشی ته‌شک
 و داوینی بیستن. دوو سێ ژن له‌ وه‌تاغه‌که‌ ده‌رپه‌ریبوون.

ئالیووشا سه‌ری له‌وه‌ سوورپامبوو که‌ هاتنه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تووشی
 شله‌ژاویی کردوون. هه‌ر بۆیه‌ خێرا به‌ره‌و وه‌تاگی میوانداری رینوینیان کرد.

وه تاغیکی گه وره بوو، پر له که لوپه لی رازاوه، له گه ل نه ریت و شیوازی ناوچه که یه کی نه ده گرتوه. قه نه فه و چوارپایه و کورسیله ی لانکه یی و میزی گه وره و بچوکی تیدا بوو. دیواره کان ره سم و وینه ی پیوه هه لواسرابوو، گولدان و چرا له سهر میزه کان و چهن چه پکه گول و ته نانه ت ئاکواریوم، له بهر په نجیره کان داندرا بوون. ژووره که زور پووناک نه بوو. ئالیووشا چاوی به بالته یه کی هه وریشمین که وت که له سهر قه نه فه که داندرا بوو، دیار بوو که سیک له وئ بووه. له سهر میزه که ی په نای قه نه فه که دوو په رداخ قاوه ی نیوه خوراوه و که یک داندرا بوون. ده فریکی بلوورینیش پر بوو له کشمیشی مالاگا و ده فریکی دیکه ش پر بوو له شیرینی. ئالیووشا بوی دهر که وت که ناوخت هاتوه و میوانیه که ی لی تیكداون، بویه گرژ بوو. به لام ههر له و کاته دا په رده که لادرا و کاترینا ئیوانا به په له و هه له داوان هاته ژووری و به بزیه کی شیرین و پر له شادییه وه، هه ردوو دهستی بولای ئالیووشا دریژ کرد. ههر له وکاته دا، پیسخزمه تیگ دوو مؤمی داگیرساوی هینا و له سهر میزه که داینا.

- خودایه زور شوکور! ئاخری توش هاتی! له به یانییه وه هه تا ئیستا دهسته و دوعا بووم بۆ هاتنت! دانیشه.

جوانی کاترینا ئیوانا سی هه وتوو له مه و بهر ئالیووشای تاساندبوو. یا ههر ئه و کاته ی دیمیتیری برای، بۆ یه که مچار، له سهر داوای تاییه تی کاترینا ئیوانا له گه ل خوی هینا بووی بۆ ئه وه ی به یه کترینا بناسیتن. به لام ئه و کاته له گه ل یه کتر نه دوا بوون. کاترینا ئیوانا چونکه پیی وابوو ئالیووشا شهرمیونه، بۆ ئه وه ی تووشی شهرمه زاری نه بی، له گه ل دیمیتیری فیودور وویچ که وتبووه قسه. ئالیووشا بینه نگ بوو. زور شتی بۆ پوون بوو بۆوه. لووت به رزی و حوکم کردن و خۆبه زل زانینی کچه ماتی کردبوو. له و باره شه وه گومانی تیدا نه بوو، که ئالیووشا ههستی ده کرد زیده ره ویی تیدا نییه. چاوانی رهش و گهش و گه وره ی کاترینای زور پیجوان بوو، به تاییه ت به و روخساره رهنگ په ریوه یه وه، ته نانه ت تۆزی مه یله و زهرده و دریژوکه. به لام له و چاوانه یدا و

لهو لیوه خونچه ئاسایی و بیوینه یهیدا شتیکی تیدابوو که لهوانه یه هر ئه وه دلی براکه ی پفاندی. زور دانه نیشتن، دوا ی دیداره که، دیمیتری له بهری دهپارایه وه بیروپای خوی سه بارهت به دهزگیرانه که ی دهربرپی. ئه ویش بیروپای خوی به شیوه یه کی ئاشکرا درکاند.

له گه ل ئه ودا به خته وهر ده بی، به لام پهنگه به خته وهرییه کی ئاویت به له گه ل هیمنا یه تی نه بی.

براکیان ههروایه. ئه و جوړه مروقانه هه میشه دهمین. خو ناده نه ده ست چاره نووس. که وایه به بروای تو هه تا هه تا خوشم ناوی و لهوانه یه له بهر چاوم بکه وی؟

نا، پهنگه هه تا هه تایه هر خوشت بوی. به لام، لهوانه یه بو هه میشه له گه لیدا به خته وهر نه بی.

ئالیووشا له شهرما سوور هه لگه پابوو، له و کاته دا بیروپای خوی له و باره وه دهربرپیوو، له وه ی که ملی به خواستی براکه ی داوه و ئه و بیروپا گه و جانه یه ی دهربریوه، رقی له خوی هه ستا بو. چونکه دوا ی بیروپا که ی هر خیرا بوی دهرکه و تبوو گه و جانه یه. ههروه ها ههستی به شهرمه زاری ده کرد که بیروپایه کی ئاوا پر له متمانه ی سه بارهت به ژنیک دهربریوه. بویه ئیستا له گه ل یه که م پوانین بو کاترینا ئیوانا، به سه رسورمانه وه هه ستیکرد لهوانه یه بیروپا که ی به ته وای هه له بی. ئه مجاره پووخساری کاترینا له بهر دلوقانی و خولک خوشی و سه داقهت و خوین گهرمی ترووسکه ی ده هات. «ئه و هه واه و دهماره ی» که پیشتی سه رنجی ئالیووشای پاکیشابوو، ئیستا بوو بووه وزه یه کی ئاشکرا و سه خی و ئیمانیکی به قه وهت دهره ق به خوی. ئالیووشا هر له یه که م پوانیندا، که له گه لی که وه ته قسه، بوی دهرکه و ت که تراژیدیای بارودوخی ئه و له پیوه ندی له گه ل پیایو یکدا که به گیان و دل خوشی ده وی، به پوونی دیاره و هه موو شتی که ده زانی. له گه ل ئه وه شدا، به و مه به سه ته وا گه شابوو و ئیمانی به داهاتوو بوو که هر باسی ناکری. ئالیووشا هر له ریوه بوی دهرکه و ت به هه له چوووه. بویه خیرا به زی و

گیرۆده بوو. له گه ل ئه وه شدا، کاتێ کاترینا که و ته قسه، هه ستیکرد، دلی به پرتاو لیده دا و دله خورپه و بی ئوقره یی وایلێکردووه خه ریکه حالێ لیدئ. - زۆر تامه زرۆی دیدارت بووم، چونکه ده توانم ئه وی هه قیقه ت هه یه له توه فیڕم - ته نانه ت له تۆ نه ک که سیکی دیکه.

ئالیووشا، کاس و وپ، منجاندی: «من - ئه و ناردمی.»

کاترینا ئیوانا زهرده یه کی گرت و گوراندی: «ئه ها! پێشبینیم کردبوو. ئیستا هه موو شتیک ده زانم - هه موو شتیک. ئالکسی فیۆدورۆویچ، تۆزێ سه برکه، پێت ده لێم بۆچی ئه وه نده تامه زرۆی دیدارت بووم. چاو لیکه، ره نگه له تۆ زیاتر بزانم و پێویستیش ناکا هه موو شتیک به من بلێ. پێت ده لێم که چیم له تۆ گه ره که. ده مه وی دوایین بیرو پای تۆ سه باره ت به دیمیتری فیۆدورۆویچ بزانم. له تۆم ده وی راست و ره وان و ته نانه ت به رقیشه وه (هه رچۆنیکت پێ خۆش بوو) به من بلێ برۆای تۆ سه باره ت به ئه و و بارودۆخی ژیا نی، دوا ی دیداره که ی ئه مڕۆ که ت له گه لی، چیه. ره نگه ئه مه چاکتر بی له وه ی که رۆبه رۆو قسه ی له گه لدا بکه م. چونکه نایه وی بی بۆلام. حالێ بووی چیم له تۆ ده وی؟ ئیستا زۆر به ساده یی پیم بلێ، په یامه که ی دیمیتیریم وشه به وشه پێ بلێ. (ده مزانی تۆ ده نیڕئ.)»

پێگوتم، به ریزه وه کرێنوشت بۆ به رم و - پیتبلیم که ئیتر نایه ت بۆلات - به لام ریز و خۆشه ویستی هه یه بۆت و کرێنوشت بۆ ده با. - کرێنۆش؟ هه ر ئه وه ی گوته ته ی خۆیه تی؟ - به لی.

- ره نگه به ریکه وت هه له یه ک له و وشه یه دا هه بی، یان وشه که ی به دروستی ده رنه بریبی؟

- نا؛ ئه و زۆر به وردی و به رۆونی گوته ئه م وشه یه بۆ تۆ دووپات که مه وه. دوو سی جار داوا ی لیکردم له بیرم نه چیته وه. کاترینا ئیوانا سوور هه لگه را.

- ئالكسى فيؤدۆر پاولوويچ، ئىستا يارمه تيم بده. ئىستا به راستى پئويستيم به يارمه تيت هه يه. بيروپاي خومت پئده ليم و داوات لئده كه م پئيمبلى، دروسته يان نا. گويى بگره! ئه گهر هه روا به ده ميدا بهاتبايه كرئوش بۆ من دهب، له سهر ئه وه پئداگرى نه ده كرد كه ئه و وشه يه دووپات بكه يه وه، بۆيه دوايى به هه موو شتيك ده هات! به لام ئه گهر به تاييه ت له سهر ئه و وشه يه پئداگرى كردبى و ئه گهر به تاييه ت پئنگوتبىتى، دووپاتى «كرئوش» بۆ منت له بير نه چى، رهنگه شاگه شكه و دهسته پاچه بووبى. بريارى خوى داوه و تئيدا تووشى ترس بووه. به ههنگاوى پته وه وه له من دوور نه كه وتوته وه، ته نيا سه رهنگرى بووه. پئداگرى له سهر ئه و وشه يه ش رهنگه ته نيا شاتوشوت بووبى و به س.

ئاليوشا به گهرمى گوراندى: «ئهرى، ئهرى! پئموايه راست ئه وه يه، چاكى بۆ چووى.»

- ئه گهر واش بى، به ته واوى له ده ست دهر نه چووه. ته نيا گرفتارى ئه و هيوابر اوييه، به لام هه نوو كه ده توانم نه جاتى بدهم. سه بر كه! سه باره ت به پاره هيچى به تۆ نه گوت - سه باره ت به سى هه زار رۆبل؟

ئاليوشا وه لامى دا يه وه: «با، ههر ئه و شته يه ئاوا ئاراقاراي لئ هه لگرتووم. گوتى به جارئ ئابرووى چووه و ئىستا ئيتر هيچ شتيك بۆ ئه و هه ميه تى نيه.» ئه وه شى به گهرمى كوت. له دليدا ترووسكه ي هيوايه كى هه ست پئده كرد و له سهر ئه و باوه ره بوو كه له وانه يه دروويه كى رزگارى بۆ براكه ي له گورئدا بى. گوتيشى: «بۆ تۆ ئاگادارى پاره هه ي؟» له پريش بيدهنگ بوو.

- زۆر له ميژده له وه ئاگادارم. بۆ ئاگاداربوون برووسكه م لئدا بۆ مۆسكو. زۆر له مه وه به ريش بيستم كه پاره كه نه گه يشتووه. پاره كه ي نه نار دبوو، به لام هيچم نه گوت. هه وتووى پئشو وه و الم پئگه يشت كه پئويستى به پاره هه يه. تاقه ئاواتى منيش له و كاردا ئه وه بوو، ديميتري بزاني بگه رپته وه بۆلاى كى و دۆستى راسته قينه شى كنيه. به لام، ئه و تئناگا دۆستى راسته قينه ي ههر منم.

به داخه وه نامناسی و ته نیا وهک ژنیک چاوم لیده کا. ئەم هه وتوووه عه جمانم لئ هه لگیرابوو، بیرم له وه ده کردهوه کاتی تووشی ده بم چبکه م که له بهر ئه و سئ هه زار پۆبله به خۆدا نه شکیته وه و هه ست به شه رمه زاری نه کا. له خۆی شه رمه زاره، با بی؛ له ئاگادار بوونی که سانی دیکه شه رمه زاره، بابیی، به لام له ئاگادار بوونی من نا. ده توانی به بی شه رمکردن و خه جاله تی کیشان هه موو شتی که به خودا بلئ. بۆچی ئه و تیناگا من ئاماده م له بهر خاتری ئه و زۆر شت تامل بکه م؟ بۆچی، بۆچی نامناسی؟ چۆن دلئ دئ دوا ی ئه و هه موو پیکه وه بوونه ده ستم لئ هه لگرئ؟ من ده مه وئ بۆ هه میشه نه جاتی بده م. قه یناکا با له بیریشی بچیته وه من ده زگیرانیم. ئه وه سه یره ده ترسی به بۆنه ی منه وه ئابرووی چووبی. ئالکسی فیۆدۆروویچ، ئه ی بۆ کاتی لای تو پاستی ئه و شتانه ی گوت، نه ترسا؟ ئه ی بۆ ده بی من مافی ئه وه م نه بی؟

دوایین قسه کانی به گریان وه ده ربړی، فرمی سک به چاویدا هاته خواری. ئالیووشاش به ده نگیک له زرۆکه وه گوتی: «با پیتبلیم تاویک له مه وه بهر چ کیشیه ک له نیوان ئه و و باوکما ساز بوو.» هه موو پرودا وه که ی به وردی بۆ گیرایه وه و ته نانه ت ئه وه ش که دیمیتری ئه و ی بۆ پاره ناردوه، به زۆر خۆی کردوه به ژووریدا، باوکی داوه به زه ویدا و پاشان ئیسه ره می کردوه که ده ستی بۆ به سینگه وه بگرئ و به کرنۆشه وه بپرواته ده ری. هه روه ها گوتیشی: «چو بۆلای ئه و ژنه.»

«تو پیتوایه ناتوانم له گه ل ئه و ژنه پیکبیم؟ ئه ویش پیی وایه ناتوانم؟» کاترینا له ناکاو قاقایه کی توورپی کیشا و درێژدی به قسه کانی دا: «به لام ناتوانی له گه ل ئه و ژنه زهماوه ند بکا. یانی ئه و هه وه سه تاهه تایه له کارامازوفیکدا ده میتی؟ هه وه سه، نه ک ئه وین. له گه ل ئه و ژنه زهماوه ند ناکا، چونکه ئه و ژنه شووی پیناکا.» کاترینا ئیوانا دیسان قاقایه کی سه یری کیشا. ئالیووشا سه ری به ردایه وه و به له بزیککی خه مبارانه وه گوتی: «ره نگه زهماوه ندی له گه ل بکا.»

کاترینا ئیوانا بەتین و گورپکی کتوپرەووە گوتی: «ئەو قسەییەى منت لەبیر بێ زەماوەندى لەگەڵ ناکا. ئەو ژنە فریشتەییە. ئەو دەزانى؟ تێدەگەى؟ ژنیکی بێوینەییە. دەزانم زۆر حیلەبازە، بەلام دەزانم زۆریش دلۆڤان و خۆراگر و بەشەرەفە. ئالکسى فیۆدورۆویچ بۆ ئاوام تەماشای دەکەى؟ پەنگە سەرت لە قسەکانم سوڕ مابى، یان باوەر ناکەى؟» سەرى بۆلای ھۆدەکەى دیکە سووړاند و بە دەنگیکى بەرز گوتى: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، فریشتەکەم! وەرە ئەمدیو، دۆستیک هاتوو. ئالیووشایە. ئاگادارى ھەموو شتیکمانە. وەرە ئەمدیو وەرە.»

دەنگیکى نەرم و ژنانە، دەشکری بلیین شیرین، گوتى: «لەپشت پەردەکە چاوەروانى فەرمايشتى ئێوە بووم.»

پەردەکە لادرا و گرووشنکا، شاد و لیو بە بزە ھات بۆلای میزەکە. ئالیووشا واقى و پرم. چاوى تێپى و نەیدەتوانى چاوى لە سەر ھەلگرى. ئەمەش ئەو، ئەو ژنە بەسامە، ئەو «دەعبا»یە، ھەر ئەو جۆرەى نیوسەعات لەمەوبەر ئیوانى براى گوتبووى و ئەو ناوەى پێوە لکاندبوو. گرووشنکا لە ھەمبەریدا راوەستابوو، ئالیووشا پێى وابوو لە ھەموو ژنیکی سادەتر و ئاسایى ترە. ژنیکی خدەپاک و دلۆڤان و شوخ و شەنگ، بەلام وەک ژنانى دیکە جوان و «ئاسایى»! ئەو کال و کرچى و جوانییەى تاییەتى ژنانى پرووسیە، ئەوى سەد ھیندە شوخ و دلرفیتتر کردبوو، بۆیە پیاوان بۆى شیت و شەیدا بووبوون. ژنیکی بالابەرز بوو، بەلام تۆزى لە کاترینا کورتەبالا تر، چونکە کاترینا ئیوانا لە پادەبەدەر کە لەگەت بوو. توندوتۆل، ھیدی و لەسەرەخۆ، بێدەنگ و کەم دوو، دەنگیشى وەک ھەلسوکەوتەکەى نەرم و نیان بوو. رەوت و پۆینی وەک کاترینا ئیوانا توند و بەلەز و جەسوورانە نەبوو، بەلکو زۆر نەرم و ھێواش، وەک ئەوەى پێ لە سەر پەلکی گۆل دانى. لەگەڵ ئەوەى جل و بەرگە ھەوریشمین و پەشەکەى بە نەرمى خەشەشى لێدەھات و گەردنە سپى و سۆل و شان و ملە ریکوپیکەکەى، بە شالیکى کشمیریى گرانبایى داپۆشیبوو، بە ئارامى لە سەر کورسیلەیکە دانیشت.

بیست و دوو سالی ته‌مه‌ن بوو، پوخساریشی راست وای‌نیشانده‌دا. سپی و
 سوّل و کولمئال، ده‌موچاو پان و شه‌ویلکه‌ی خوارووی گوشتن و پر و
 به‌رجه‌سته، ده‌تگوت ماسیوه. خه‌رمانی بسکه خورماییه‌که‌ی و بروی که‌وانی
 و چاوی شین، به برژوولی دریژ و هه‌لگه‌پاوه‌وه، له نیو ئاپوره‌ی خه‌لک‌دا
 سه‌رنجی دلمردووترین پیایو راده‌کیشا و له جیی خوئی وشکی ده‌کرد.
 هه‌رکه‌سی ده‌یدی تا ماوه‌یه‌ک له‌بیری نه‌ده‌چۆوه. له پوخساریدا ئه‌وه‌ی زیاتر
 له هه‌موو شتیک سه‌رنجی ئالیووشای راده‌کیشا، گه‌شاوییه‌ مندالانه‌که‌ی بوو.
 حاله‌تیکی مندالانه‌ی له‌چاودا بوو، گه‌شه و نه‌شه‌ی مندالانه. به پرویه‌کی
 کراوه و پشکووتووه‌وه هات بۆلای میزه‌که، ده‌تگوت به کونچکاوویه‌کی
 مندالانه و بی‌سه‌بر و پر باوه‌ره‌وه چاوه‌روانی شتیکه. ترووسکه‌ی
 چاوه‌گه‌شه‌کانی شادیی له‌گیان ده‌گیرا - ئالیووشا هه‌ستی به‌وه کردبوو.
 شتیکی دیکه‌شی تیدابوو که ئالیووشا سه‌ری لی دهرنه‌ده‌هیتا. یان نه‌یده‌توانی
 تاریفی بکا، به‌لام بی‌ئیختیار شوینی له سه‌ر هه‌ست و پۆحی دانابوو. ئه‌و
 شته‌ش نه‌رموونۆلی و شلوملی و هه‌لسوکه‌وتی ئارامی بوو. وه‌ک پشیل‌ه‌ی
 نه‌رم و خرین. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌شیکی به‌هیز و گوشتتی بوو. شان و مله
 نه‌رم و ناسکه‌که‌ی له ژیر شاله‌که‌وه دیاربوو. سینگ و به‌روکی کچانه و له‌ش
 ولاری ریکوپیکی ده‌تگوت وینووسه، له‌ویش قیتوقۆز و له‌بارتر، ئه‌وه‌ش پیاو
 به ئاشکرا تینده‌گه‌ه‌شت. جوانی‌ناسانی پووسی به‌متمان‌ه‌وه ده‌یان‌توانی
 پیشینی بکه‌ن که ئه‌م جوانییه‌ ته‌رو پاراوه، که هیشتا گه‌شاوه‌یی پیوه دیاره،
 له ته‌مه‌نی سی سالاندا تیک‌ده‌چی و ده‌شلوئ؛ ده‌موچاوی هه‌لده‌زله‌پی و
 چرچولۆچ ده‌که‌وینه‌ ته‌ویل و ده‌وروبه‌ری چاویان، گرژومۆن ده‌بی و سوور
 هه‌لده‌گه‌رئ - له‌راستیدا ئه‌و جوانییه‌کی کاتی بوو، جوانییه‌کی زوو تیه‌په‌ر که له
 زۆربه‌ی ژنانی پووسیدا وه‌به‌رچاو ده‌که‌وئ. هه‌لبه‌ت ئالیووشا بیری بۆ ئه‌وه
 نه‌چوو. به‌لام به‌جاری شله‌ژابوو، ده‌تگوت جادوو کراوه، هه‌ستیکی ناخۆش
 دل‌ی ده‌گوشی، ده‌شکرئ بلین، به‌داخ و که‌سه‌ره‌وه له‌خوئی پرسی، بۆ وا
 ده‌نگی ده‌له‌رزئ و زمانی ته‌ته‌له‌ ده‌کا. دیاربوو ئه‌و جوړه ئاخافته‌ی له‌گه‌ل

ئەو ھەستە ئاۋىتە بوۋە و كېشان و دريژكردنەوھى ھىجاكانى خۇشتر كىردوۋە. ئەو خووخدە خراپە، بەھۆى كەم زەھوقىيەوھ بوو، كە فەرھەنگى دواكەوتوو و پەنگە ھەلە لە ئەدەب و ئاداب و نەرىتى باش جىا دەكاتەوھ. ئەوھش بەجىي خۆى، ئەم كرژ و خاوى و شيۋە ئاخافتنە بۆ كەسيكى وەك ئاليووشا، لەگەل خدەى مندالانە و ساكار و شادى و گەشاۋىيى پوخسارى و تاسەى ئارام و مندالانە لە چاويدا، بە شيۋەيەكى دوور لە باوەر ئالوز و ناتەكوز دياربوو! كاترينا ئىوانا لە رېۋە گرووشنكاى لە سەر كورسيليەكى پروبەرووى ئاليووشا دانىشانند و چەن جار بە تامەزروۋىيەوھ لىۋە پر بزهكانى رامووسى. واى دەنۋاند كە بەجارى ئاشق و شەيداي بوو.

كاترينا ئىوانا وەك كەسيكى جەزم بوو گوتى: «ئالكسى فيودورويچ، يەكەم جارە كە يەكتر دەبينىن، دەمويست بيناسم، چاوم پىنى بكوئ. دەمويست بچم بۆلاى، بەلام ھەرچى سەرم ھىناۋبرد، نەمزانى چۆنى پىنلېم و بانگى بكەم بۆلاى خۆم. دەمزانى ھەموو شتيك پىكەوھ ھەلوفەسل دەكەين. ھەموو شتيك! دلم خەبەرى دابوو. داوايان لىكردم كە پىشقەدەم نەبم، بەلام پىشبينىم دەكرد، كە ئەو رېگايەكە بۆ دەربازبوون لەو تەنگۈچەلەمە و بە ھەلەش نەچووبووم. گرووشنكا ھەموو شتيكى بۆ باسكردووم، پىنگوتووم قەستى چ كاريكى ھەيە. ئەمرو وەك فريشتەى خىروپىر بەرەو ئىرە بالى گرتوو ھىمنايەتى و شادىي ھىنا بۆمان.»

گرووشنكا بە دەنگىكى نىان و ئەو زەردەخەنە دلپىنەيەوھ گوتى: «خاتوونى نازەنين و بەرپىز، خۇ رقت لى ھەلنەگرتووم، لىم توورەى؟»
 - ھەى عىار. ھەى جادووباز، چۆن دەۋىرى ئاۋا قسە لەگەل من بكەى؟
 من و پق ھەلگرتن، ئەۋىش لە تۆ! پاۋەستە، دەبى جاريكى دىكە لىۋى خوارووت ماچبكەم. ئەو لىۋە گوشتن و جوانەت، ھەر دەللى خودا بۆ مژىن و ماچكردنى خولقاندوۋە. ئالكسى فيودورويچ چاۋى لىكە چەندە جوانە پىدەكەنى! دىتنى ئەو فريشتەيە شىفاى دل و پۆحە.

ئاليووشا سوور ھەلگەرا، مۆچركىكى سىر بەنىو شانيدا ھات.

- خاتوونی به‌پِرز و هیژا، زیدە‌پەوی دەکەوی سەبارەت بە من، ڕەنگە من قەت شایانی ئەو ھەموو خۆشەویستی و دڵۆقانییە نەبم.

کاترینا ئیوانا دیسان بە گۆر و تینیکەوێ گۆراندی: «شایانی نەبی! جا ئەو قسەییە، دەلی شایانی نییە! دیوتە، ئالکسی فیۆدۆروویچ، ئیمە خەیاڵ‌پالو دەکەین، سەرەپۆین، بەلام لە نیو دڵ چکۆلەکەماندا لە ھەموو بەدەماریک بەدەمارتر و غوللوورتین. ئالکسی فیۆدۆروویچ، با ئەو شت پێ‌بلیم، ئیمە بەشە‌پەفین. ئیمە دەست و دلبازین. بەلام ناوچاوێکەمان نە‌یھێناوێ. ئیمە بۆ مرقۆیکی ھەرزە و نەشاز و بیرە‌بیرە ئەو ھەموو لەخۆ بووراین. پیاویک لە نیواندا بوو - پیاویک، ئەویش ئەفسە‌ریک بوو کە خۆشم دەویست، لە‌بەر خاتری ئەو پشتم لە ھەموو شتیک کرد. زۆر لە‌مە‌و‌بەر بوو، پینچ سال لە‌مە‌و‌بەر، ئەویش وازی لێ‌ھێتاین و لە‌بیری بردینە‌و و ژنی ھێنا. ئیستا بۆتە بێ‌و‌پیاو، نووسیویەتی دیت بۆ ئێرە، دەشزانێ جگە لە‌و کەسمان خۆش نە‌ویستوو و لە ھەموو ماوەی تە‌مەندا یەکە خۆشە‌ویستمان بوو! ئەو دیت و گرووشنکا ھەمیشان بە‌ختە‌و‌ەر دە‌بیتە‌و. پینچ سالە لە‌گەڵ خەم و ئازار دەژی و جینگلی داوێ. بەلام کێ دەتوانی لۆمە‌ی بکا، کێ دەتوانی خۆی پێ‌و‌ە‌پانی؟ تە‌نیا ئەو بازەرگانی پیرە کە لە‌لایە، ئەویش زیاتر وەک باوک چاوی لی دەکرێ، وەک برا و سەر‌پە‌رشتی ئیمە وایە. ئەو لە‌و کاتەدا ئیمە‌ی لە‌و‌پە‌ری ناھومیدی و لێ‌قە‌وماویدا دی و زانیی ئەو پیاوێ دلمان پێ‌و‌ە‌ی بوو، دەستی لە‌ گۆزەدا ھێشتوونە‌تە‌و و بۆی دەرچوو. گرووشنکا دە‌یویست خۆی بخنکێنێ، بەلام بازەرگانی پیر نە‌جاتی دا - ئەرێ ئەو نە‌جاتی دا!!»

گرووشنکا دیسان بە دەنگیکی نیانە‌وێ گوتی: «خاتوونی ھێژا و بە‌پِرز، تۆ زۆر دڵۆقانا نە‌لایە‌نگری لە من دەکە‌ی. زۆر بە‌تالووکە‌ی و لە‌خۆ‌را ھە‌ل‌دە‌چی.»

- لایە‌نگری لە تۆ دەکەم! من شیاوی لایە‌نگری لە تۆم؟ چون دەتوانم ئەو وەرہیە بە‌رخۆم بنیم و لایە‌نگری لە تۆ بکەم؟ گرووشنکای ئازیز، فریشتە

نازشیواوہکەم، دەستت بدەرە دەستم. ئالکسی فیودوروویچ، تۆ چاۋ لەو دەستە خرپن و ناسک و جوانانە بکە! بڕوانە! ھەر ئەو دەستانە بەختەوہریی بۆ من ھیناۋە و ھەلیستاندوومەتەوہ. دەمھەوئ پشت و لەپی ماچبکەم، ئالکسی فیودوروویچ!

پاشان سێ جار لە سەر یەک دەستە ناسک و خرپنەکە ی گرووشنکای رامووسی و لەوانەبوو شاگەشکە بێ. گرووشنکا بە نەرمە بزەییەک و توورە بوونیکێ نەرم و نیاوہ دەستی کیشایەوہ دواوہ، چاوی لە «خاتوونی شوخ و نازدار» بڕی و دیاربوو ماچکردنی دەستی بە لاوہ خوش بووہ.

ئالیووشا لە دلی خۆیدا گوتی: «رەنگە حال لیھاتنیکێ لەرادەبەدەر لە گۆریدا بێ.» سوور ھەلگەر، ھەستی بە شلەژانیکێ سەیر دەکرد.

- خاتوونی ئازیز و ھێژا، لەبەر چاوی ئالکسی فیودوروویچ بەو دەست ماچکردنە بە خۆمدا مەشکینەوہ.

کاترینا ئیوانا، تا رادەییەک تووشی سەرسووڕمان بوو، گوتی: «پیتواہ قەستی ئەوہم بوو تووشی بەخۆدا شکانەوہ و شەرمەزاریت بکەم؟ ئاخ چاۋەکەم، تۆ لە نیازی دلم ئاگادار نیت!»

- بەلێ خاتوونی ھێژا و بەرپز، تۆش رەنگە بە تەواوی لە مەبەستم نەگەیشتبیتی. لەوانەییە ئەو جۆرە کە دەمبینی، وا نەبم. من بەدزاتم! راست بەپیی رەوہشتی خوشم ھەلسوکەوت دەکەم. ئەو پوژە تەنیا بۆ رابواردن دیمیتری فیودوروویچی بیچارەم ھەلفریواند.

- بەلام ئیستا رزگاری دەکە ی، بەلینت بە من داوہ. ھەموو شتیکێ بۆ شی دەکەیتەوہ. ئاگاداری دەکەیتەوہ کە لەمیژە دلت بە پیاویکەوہییە و ئیستا ھاتوتە خوازبینیت.

- ئاخ، نا! بۆ ئەو کارە ھیچ بەلینتیکم بە تۆ نەداوہ. خۆت ئەوہت دامەزراند. من ھیچ بەلینتیکم بە تۆ نەداوہ.

کاترینا ئیوانا تۆزێ رەنگی ھەلبزکا و لەسەرەخو گوتی: «کەواہ بە جوانی لە مەبەستت نەگەیشتم. پیمابوو بەلینیت پێداوم.»

گرووشنکا، ههروا به سادهیی و بزهیهکی نهرمونیانهوه، په‌پیه نیو قسه‌کانی: «ئه‌یه‌پۆ، نا، خاتوونی به‌پیز، من هیچ به‌لینیکم نه‌داوه. خاتوو فریشته‌ی هیژا، خو ده‌زانی له چاو تو چه‌نده سه‌ره‌پۆم. ئه‌گهر بمه‌ه‌وئ کاریک بکه‌م ده‌یکه‌م. له‌وانه‌یه هه‌ر ئیستا به‌لینیکم به‌تو دابی. به‌لام ئیستا خه‌ریکم بیر ده‌که‌مه‌وه. له‌وانه‌یه دیسان دل به‌ میتیا بده‌مه‌وه. جاریک زۆرم به‌ر دل که‌وت - ماوه‌ی سه‌عاتیک زۆرم به‌دل بوو. له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌م‌رۆ بچم بۆلای و پیتی بلیم له‌ ئه‌م‌رۆ به‌دواوه له‌گه‌لت ده‌مینم و دیوته چۆن گۆراوم.»

کاترینا ئیوانا به‌ شیواوی گوتی: «هه‌ر ئیستا شتیک - شتیکی دیکه‌ت گوت.»

- چی، هه‌ر ئیستا! به‌لام خو‌ت ده‌زانی من بوونه‌وه‌ریکی به‌ به‌زه‌یی و گه‌م‌ژه‌م. بیرى لیکه‌وه له‌به‌ر خاتری من چه‌نده‌ی ئازار چیشته‌وه! ئه‌گهر بچم بۆ ماله‌که‌ی و دلم پیتی بسووتی، چبکه‌م؟

- قه‌تم ئه‌و چاوه‌پوانیه له‌ تو نه‌بوو که...

«ئاخ. خاتوونی هیژا، تو له‌چاو من چه‌نده چاک و دل‌فراوانی! خو ئیستا له‌ خووخ‌ده‌م گه‌یشتی، په‌نگه‌ بۆ بوونه‌وه‌ریکی که‌ل‌حو‌ی وه‌ک من بایه‌خ دانه‌نی.» پاشان زۆر له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: «خاتوونی په‌ری‌شیوه، ده‌سته‌ ناسک و نازداره‌که‌ت بده‌ ده‌ستم،» زۆر به‌پیز و گه‌رم‌وگۆپیه‌وه، ده‌ستی کاترینا ئیوانای گرت.

- خاتوونی به‌پیز و ئازیز، ده‌ستت ده‌گرم و هه‌ر ئه‌و جووره‌ی تو ده‌ستی منت ماچکرد، منیش ئاوا ده‌ستی تو ماچده‌که‌م. تو سێ جار ده‌ستی منت ماچکرد، به‌لام من ده‌بی سێ هه‌زار جار ده‌ستی تو ماچبکه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک یه‌ک بینیه‌وه. له‌وه‌گه‌پین. ئه‌و کاته ئه‌وه‌ی خودا بیه‌ه‌وئ هه‌ر ئه‌و ده‌بی. په‌نگه‌ بيمه‌ قه‌ره‌واشی ئیوه، ته‌واوی کاروباره‌کانتان وه‌ک کلفه‌تیک جیه‌جی بکه‌م. لیگه‌پێ هه‌رچی خودا ده‌یه‌ه‌وئ با هه‌ر ئه‌و بی، به‌بی قه‌رارو‌بریه. چ ده‌ستیکی جوان و خشیپیلانه، چ ده‌ستی جوان و خشیپیلانه‌ت هه‌یه! خاتوونی به‌پیز و هیژا، ئه‌ی جوانی بی‌وینه!

دهستی کاترینا ئیوانای برد بۆلای لیوی، بهو قهستهی که له ماچکردندا، لهگهڵ ئه و «بهراڤهر» بێتهوه. کاترینا ئیوانا دهستی کیشا دواوه. به ترس و هیواوه گوێی له دوایین وشهکان گرت، ئهگهڕچی گرووشنکا بهلێنی خۆی بۆ کار و فهرمانی ئه و وهک کلفهتیک به شیوهیهکی سهیر دهبرێ. به وردی چاوی له چاوی بری، له چاوانیدا ههشتا ئه و حالهتی پاکی برۆایه، ئه و بزه شیرینهی به ئاشکرا دیاربوو. کاترینا ئیوانا، بهتین و تاوێکی پرهیواوه بهخۆی گوت: «پهنگه زۆر ساویلکه بێ.» ههر له و کاتهدا، گرووشنکا تامهزرۆی ئه و «دهسته جوان و خشیلانه»ی کاترینا بوو. بهقهستی بردی بۆلای لیوی. بهلام چهن ساتیک له پهنا لیوی رایگرت، له وه دهچوو سهبارهت به شتیک دوودل بێ.

به دهنگیکی نهرمتر و شیرینتر له پێشوو گوتی: «دهزانی چی، خاتوونی پهری شیوه، پیموایه دهستت ماچنهکههه باشتره!» به شادی دای له قاقای پیکهنین.

کاترینا ئیوانا واقعی و پما و دواي تاوی گوتی: «ههر چۆنی مهیلت لێیه. کهس له تو ناگا!»

«بۆ ئه وهی له بیرت بمینی که تو دهستت ماچکردم، بهلام من دهستی تۆم ماچنهکرد.» زهردهیهکی گرت و به وردی چاوی له کاترینا ئیوانا بری. کاترینا ئیوانا، وهک ئه وهی کتوپر له شتیک ئاگادار بووی، گورانندی: «ئه ی بێحهیا!» ئالهتی بوو و ههستایه سهری. گرووشنکاش ههستا، بهلام زۆر به ئارامی.

- بۆ ئه وهی به میتیا بلیم تو دهستت ماچکرد، بهلام من دهستی تۆم ماچنهکرد. پاشان جا وهره و ببینه چۆن قاقا دهکیشی!
- ئه ی سهلتهی بێ شهرم، برۆ له بهرچاوم ون به!
- حیات بێ، خاتوونی بهرێزا! حیات بێ! خاتوونی بهرێز و ئازیز ئه و قسهیه له کهسیکی وهک تو ناوهشیتهوه.

کاترینا ئیوانا قیزانندی: «برۆ شهپی له خۆت ههله، بلحی لهش فروش!»

پهنگی سوور هه‌لگه‌پابوو و لیوی ده‌له‌رزى.

- راست ده‌که‌ی! تو خۆت سه‌رده‌مى بۆ پاره ئیواران په‌گه‌ل پیاوان ده‌که‌وتى. جوانی خۆت بۆ فروشتن هیناوه، چاک ده‌زانم.

کاترینا ئیوانا دیسان قیژاندی و ئه‌گه‌ر ئالیووشا به‌هیز و قه‌وه‌تى خۆی نه‌یگرته‌یه، هۆمه‌نى بۆ گرووشنکا ده‌برد.

- نه‌ هه‌نگاوێک ده‌چیته‌ پێشى و نه‌ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ی! هیچ مه‌لێ! جوابی مه‌ده‌وه. لیتره‌ ده‌روا - خیرا لیتره‌ ده‌روا.

له‌وکاته‌دا هه‌ردوو پووره‌که‌ی کاترینا ئیوانا گوینیان له‌ قیژه‌که‌ی بووبوو، به‌ هه‌له‌داوان خۆیان به‌ ژووریدا کرد و کله‌ه‌تیکیشیان له‌گه‌لدا بوو. هه‌موویان هه‌لاتن بۆلای.

گرووشنکا عه‌باکه‌ی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ هه‌لگرت و گوتی: «ئه‌وه‌ ده‌رۆم. ئالیووشا گیان هه‌تا مالێ له‌گه‌لم وه‌ره‌!»

ئالیووشا ده‌ستی هه‌لپیکا و وه‌ک پارانه‌وه‌ گوراندی: «برو - برۆ، زووه‌ برۆ!»

- ئالیووشنکا وردیله‌ی ئازین، هه‌تا مالێ له‌گه‌لم وه‌ره‌. له‌پێگا قسه‌یه‌کی خۆشت بۆ ده‌گێرمه‌وه. ئالیووشنکا من له‌به‌ر خاتری تۆ و قازانجی تۆ ده‌ست له‌م کیشه‌یه‌ هه‌له‌دگرم و ده‌رۆم. خۆشه‌ویسته‌که‌م، هه‌تا مالێ له‌گه‌لم وه‌ره‌، زه‌ره‌د ناکه‌ی، زۆریش خۆشحال ده‌بی.

ئالیووشا، ده‌ستی هه‌لپیکا و پووی وه‌رگێرا. گرووشنکا وه‌ک که‌و ده‌ی‌قاسپاند، به‌ هه‌له‌داوان پۆیشته‌ ده‌ری.

کاترینا ئیوانا وای پق هه‌ستابوو، ئازای ئه‌ندامی ده‌له‌رزى و دای له‌ پېرمه‌ی گریان.

پووره‌ گه‌وره‌که‌ی گوتی: «به‌ گویمدا دای، هه‌ولمدا به‌ر به‌ ئه‌و کاره‌ت بگرم. خیرا رقت هه‌له‌ده‌ستی و هه‌له‌ده‌چی. ئه‌و کارانه‌ له‌ تۆ ناوه‌شیننه‌وه. تۆ ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ نانه‌سی، ده‌لێن له‌وانه‌ی دیکه‌ش خراپتره‌. تۆ زۆر سه‌ره‌رپۆی.»

كاترينا ئىوانا نەپەندى: «ئەو دەيلى بەورە! ئالكسى فيودورويچ بۇ نەتەشت لىدەم؟ لىمدەدا، زۆر پىسم لىدەدا!»
لە ھەنتەشى ئاليووشادا نەيدەتوانى دان بەخۇيا بگرى؛ رەنگە لەراستىشدا،
ھىچ ھەمىيەتتىكى پىنەدا.

دەبى لەبەر چاوى ئاپورەى خەلک بە قامچى لىدەرى و ئەتک كرى!

ئاليووشا بەرەو درگاگە پاشەوپاش كىشايەو.

كاترينا ئىوانا ھەردو دەستى قوچاند و گوراندى: «بەلام، خودايە! يانى ئەو! ئەو ھەتە ئەورادەيە ناكەس و بىئابروو! باسى ئەو پوژە نەخس و نەگبەتەى بۇ گىرپاوتەو! «خاتونى بەپىز و ھىژا، تۆ جوانى خۆت بۇ فروش ھىناو.» لەو ئەگادارە! ئالكسى فيودورويچ، براكەت زۆر ھىچوپوچە.

ئاليووشا ويستى شتەك بلى، بەلام نەيزانى بلى چى. دلى رىك گوشرابوو و ژانى دەکرد.

ئالكسى فيودورويچ، لىرە برۆ، بۆ من شوورەيىيە، سامناكە! سبەينى،
تکات لىدەكەم سبەينى وەرەو. لۆمەم مەكە، بمبورو. ئىستا سەرم لىشىواو
و نازانم چبکەم!

ئاليووشا، سەرى لەگىژەو دەھات، گەيشتە سەر شەقام. لەوانەبوو لە
تاوى كاترينا و ھەلسوگەوتەكەى دەستبكا بە گریان. لە ناکاو كلفەتى مالى
خۆى گەياندى.

خاتون ئەم نامەيەى مادام خۇلاکوفى لەبىر نەبوو بتداتى. وەختى
شىوخواردن بوو ھىتايان.

ئاليووشا بىئىختيار پاكتىكى چكۆلەى پەمەيى وەرگرت و نايە گىرفانى.

ناپروویه کی دیکهش چوو

له شاره وه هه تا کلیسه نیو کیلومه تر ری بوو. ئالیووشا به قه راغ ریگا که دا، که نه و کاته چۆل وهۆل بوو، به په له ههنگاوی دهنه. زۆری نه مابوو شه و به سه ردا بی. هه وا وا تاریک داها تبوو نه تده توانی سی ههنگاو پیشی خۆت ببینی. له نیوهی ریگا دوو ریانیکی لیوو. له ژیر تاقه داره بیی په نا دوو ریانه که تا پویه ک وه در که وت. هه رکه ئالیووشا گه یشته دوو ریانه که، نه و تارماییه له بن داره که ها ته ده ری، وه ک شیت و هار هه پای کرده ئالیووشا و نه پاندی:

- یان پاره یان گیانت!

ئالیووشا، به سه رسو پماوی و هه راسانی، گو پاندی: «میتیا نه وه توی؟»
- هه، هه، هه! چاوه پوانی نه وه ت نه ده کرد؟ بیرم کرده وه له کوئ چاوه پوانت بم. له لای ماله که ی نه و؟ ماله که ی نه و سی ریگای هه یه و له وانه یه نه تبینم. پاشان بیرم کرده وه لی ره له سه رت راوه ستم، چونکه ناچار بووی لی ره وه بگه ریته وه و کلیسه ش جگه له وه ریگایه کی دیکه ی نییه. ئیستا راستم پی بلی و وه ک قالونچه جیق و فیمق ده رهینه. چیم لیده که ی بیکه، به لام پیمبلی چی بووه؟

«هیچ نه بووه، براكه م، زاورم چوو. ئاخ دیمیتری! خوینی باوکم، هه ر ئیستا.»

ئالیووشا دای له پر مه ی گریان. ماوه یه کی زۆر بوو کولی هه ستابوو. ئیستا وادیاره بوغزه که ی ته قی بوو. «نه ونده ی نه مابوو بیکوژی - تووک و

نزات لیکرد - ئیستاش - فەرموو - ئیستاش خەریکی گالتە دەکە ی - یان پارە،
یان گیانت!

دە ی چی بوو؟ یانی کاریکی باشم نە کردوو. ها؟ یانی نە دەبوو ئەو کارە
بکەم و لە من نە دەو شایەو؟
- نا. من تەنیا....

- سەبر کە. چاو لە شەو بکە. دیوتە چ شەو یکی خەمناکە. هەور و هەلایە،
دیوتە چ بایەک هەلێکردوو. لێرە لە ژێر ئەو دارە خۆم مەلا سکرد و
چاوەروانت مامەو. خوداش لەوسەرە ئاگای لێیە، لە دلی خۆما گوتم:
«تاکە ی درێژە بەو ژیانە پڕ لە نەگبەت و چەرمەسەرییە بەم؟ ئیتر خۆ هیچ
هیوا یە کم نەماو. دارە بییەک و دەسەر یەک و کراسی کم لە ئیختیار دایە، لە
دەقیقە یە کدا دەتوانم بیکەم بە پەت و هەروەها قایشی پانتۆلە کە شەم هە یە. بۆ
لەخۆرا سەرباری زەوی بم و بە بوونی خوێریانیە ی خۆم سووکایە تی
پێبکەم. هەر لەو بیردا بووم گویم لە ترپە ی پێت بوو - خودایە، دەتگوت لە پڕ
ژێر پیم خالی بوو بە عەرزیدا پوچووم. کەسیک خەریکە دێ بۆ ئێرە کە
خۆشم دەوێ. ئەو تە، ئەو کە سەش، براچکۆلە خۆشەویستە کەمە، کە لە دنیا دا
لە هەموو کەسم خۆشتر دەوێ. تەنیا کەسیکە کە لە دنیا دا خۆشم دەوێ. لەو
کاتە شدا خۆشەویستیم بۆ تۆ ئەو نەندە لە زیادی دا، لە دلی خۆمدا گوتم:
«لە پێو دەست دەکەمە ملی.» بەلام کتوپر بیرکی گەوجانە بە می شکمدا هات،
کە گالتە یە کت لە گەلدا بکەم و بترسیئم. وەک کەسیکی گەمژە و نەزان
قوولاند: «یان پارە....» لەو گەوجییەم ببوو. تەنیا وراو یە ک بوو، شتیکی
ناشایستیشم لە دلدانە بوو... خودا غەزە بیان لیگری، باسە کەم بۆ وەگێرە.
گوتی چی؟ تێمەل دە. جیقم دەر هینە، چاوپۆشیم لیمە کە! خۆ توو رە نەبوو، ها؟
- نا، شتیکی وانە بوو، شتیکی وانە بوو، میتیا. لەوێ - هەردووکیانم پێکەو دە ی.
- هەردووکیان؟ کێ؟

- گرووشنکا لە مالی کاترینا ئیوانا بوو.

دیمیتیری فیودوروویچ گیتروویژ بوو، هاواری کرد: «مه‌حاله، گالته ده‌که‌ی! گرووشنکا و ئه‌و پیکه‌وه؟» ئالیووشا ته‌واوی به‌سهراته‌که‌ی مووبه‌موو بۆ گیترايه‌وه. گیترايه‌وه‌ی رووداو‌ده‌که ده‌دقیقه‌یه‌کی خایاند. ناتوانین بلّین هه‌مووی په‌وان و بی‌گریوگول گیترايه‌وه. به‌لام وای دهنواند که روونی ده‌کاته‌وه و وته و کرده‌وه‌یه‌کی شایانی هه‌میته له‌قه‌له‌م ناخا و بووچوونه‌کانی خۆی زیاتر به‌وشه‌یه‌ک به‌روونی باسده‌کرد. دیمیتیری برای مه‌قی نه‌ده‌کرد و گوپی بۆ شلکردبوو و به‌چاوکی پر له‌ترسه‌وه تیی‌رامابوو. به‌لام ئالیووشا ده‌یزانی که له‌هه‌موو شتیک ده‌گا و به‌جوانی حالی بوو. به‌لام هه‌روا که چیرۆکه‌که ده‌چووه پێشی روخساری ئه‌ویش نه‌ک خه‌مناک به‌لکو سامناکیش ده‌بوو. نیوچاوانی تیکده‌نا، و ددانه‌وه چیره ده‌که‌وت و چاوی وه‌ک که‌شکه‌ فهریکه‌ ده‌رده‌په‌راند. تا ئه‌وه‌ی کتوپر ئه‌دگار ه‌رق‌تیزاو و وه‌حشییه‌که‌ی گورّا، لیوه‌ قووچاو‌ه‌کانی کرایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نینیکی توند و قاقای ده‌کیشا و هه‌موو گیانی له‌گه‌لی ده‌له‌رزیه‌وه و هه‌تا ماوه‌یه‌ک قسه‌ی بۆ نه‌هات.

له‌په‌ستا ده‌یگوت: «که‌وايه ده‌ستی ماچنه‌کرد! ماچینه‌کرد؛ هه‌لات!» هینده شاد بوو شیتانه قسه‌ی ده‌په‌راند. ئه‌و شادییه‌شی ده‌کرا وه‌ک کرده‌وه‌یه‌کی رووه‌له‌مال‌دراوانه ناو به‌رین. هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر ئاوا بی‌ئیختیار نه‌بووايه.

«گوتت ئه‌وی دیکه‌یان به‌وی گوت دیله‌به‌ور! دیله‌به‌وریش هه‌یه! که ده‌بی له‌به‌رچاوی ئاپۆره‌ی خه‌لک قامچی لی‌ده‌ن. براگیان، قه‌یناکا با ئه‌و سزا بدری، به‌لام سه‌ره‌تا ده‌بی من باشتر بم. ئاگاداری خووخده‌ی ئه‌و مه‌له‌که‌ی سه‌ربزیوی و رووه‌له‌مال‌او‌یه‌ش هه‌م. پاست و په‌وان خۆیه‌تی! له‌کاتی ئه‌و ده‌ست ماچکردنه‌دا، ئه‌و ژنه‌ دۆزه‌خییه‌ت به‌جوانی دیوه‌! شاژنی ته‌واوی ژنانی دۆزه‌خی که له‌م دنیا‌یه‌دا بیرى لێک‌ه‌یه‌ته‌وه! له‌شیوه‌ی تاییه‌ت به‌خۆیدا بی‌وینه‌یه! هه‌لاته‌وه بۆ مالّی، ها؟ منیش ده‌رۆم - ئاخ - منیش هه‌ل‌دیم بۆلای ئه‌و! ئالیووشا، لۆمه‌م مه‌که، ده‌زانم له‌داردانی‌ش بۆ ئه‌و که‌مه.»

ئالیووشا به‌له‌بزیکی خه‌مبارانه‌وه‌گوتی: «ئهی کاترینا ئیوانا؟»

- ئەوئىش دەيىنم! تەننەت قوولايى گيانى دەيىنم، كارىك كە تا ئىستا نەمكردووه! دۆزىنەوھى چوارقورنەى دنيا، يانى، پىنج قورنە، دەمىننەتەوھ. ئەوئىش چ كارىك؟ راست وھك كارى كاتنكا وايە، ھەر ئەو خاتوونە نازەننەى دامەزراوھى دەولەتى كە لە ژىر كارتىكەريپپەكى كەريمانەدا بۆ پزگار كرنى باوكى، لەو ئەفسەرە توورپە و تۆسنە نەترسا و خۆى لەبەر سووكايەتتەيە گيانپرووكىنەكەيدا راگرت! بەلام چ شەپىك، غەپەبوون و نەترسان، شەپ لەگەل چارەننوس، شەپىكى لەپادە بەدەر پر مەترسى!

گوتت ئەو پلكەى دەيوست دەستى بگرى و نەھىلى تووشى شەپ بى؟ ئەو پوورە خاتوونەشى خۆى بە خەلوارىك شەكرەوھ ناخورى و تامل كرنى دژوارە. خوشكى ئەو بئوھژنەيە كە مئردەكەى ژينرالىكى مۆسكۆيى بو، لەوئىش پەسەنترە. بەلام كاتى دزىنى پارەى دەولەت مەچەكيان گرت. ھەموو شتىكى لە دەست بۆوھ، ملك و مال و ھتد... ژنە لەخۇبايەكەشى ناچاربوو لەو فاكوفىكە بكەوئ و لەو كاتەوھ ئىتر سەرى ھەلنەھىناوھ. دەى ويستى پىش بە كاتيا بگرى و ئەوئىش جوابى نەدايەوھ! پىتوايە بە سەر ھەموو شتىكدا زالە و ھەموو كەس كەوئ و دەستەمۆى ئەوھ. پىتوابووھ ئەگەر بىھەوئ دەتوانى گرووشنكا فريودا، خۆشى برۆاى بەوھ كردووه. خەرىكى دەورگىرپانە و ئەوھش خەتاي كىيە؟ پىتوايە سەرەتا بەقەست و بە ويستىكەوھ دەستى گرووشنكاى ماچكردبى؟ نا، ئەو لەراستىدا، جادووكراوى دەستى گرووشنكايە، يانى گرووشنكا نا، خەون و خەيالى خۆى، لە دەست خۆى فريوى خواردووه، چونكە خەون و خەيالى خۆى فريودەرى خۆى بوو! ئالىووشاگيان، لەدەست ئەوان، ئەو ژنانە، چۆن دەرباز بووى؟ عەباكەت ھەلگرت و ھەلاتى؟ ھە، ھە، ھە!

- براگيان، ديارە تيگەيشتووى كە بە گىرپانەوھى پرووداوى ئەو پۆژە چۆنت سووكايەتى بە كاترينا ئىوانا كردووه. گرووشنكاش بەرەو پروو پىگوت كە بەدزىيەوھ پەگەل پىاوان كەوتووھ كە جوانى خۆى بفروشى! يانى سووكايەتى لەوھ خراپتر دەبى؟

ئەوھى كە ئاليووشاى لە ھەموو شتتەك زياتر شلەژاندىبوو، ئەوھ بوو كە براكەى بە ئابرووتكانى كاترينا ئيوانا گەشەى دەكرد و خۆشحال بوو. ئەگەرچى لەوانەيە واش نەيى.

«پێته!» دیمیتري فيۆدورۆويچ گرژ بوو و کيشای به نيوچاوانی خويدا. تازه تيگهيشتبوو، ئاليوشا باسی ئەو سووکايهتی و گوراندنهی کاترينا ئيوانا دهکا که گوتبووی: «براکهت ههچو يووچه.»

- ئەرئى، سەبارەت بەو «پۆژە نەخسە» كاتىيا گوتەنى، رەنگە باسما بۆ گرووشنىكا كىردى. ئەرئى بۆم گىزايەو، لەبىرمە! ھەر ئەو كاتە بوو كە چووبووين بۆ (ماكرۆيە) مەست بووم، قەرەجەكان گۇرانىيان دەگوت... بەلام من ھۆن ھۆن دەگىريام. چۆكم دادابوو و لە ھەمبەر وىنەكەى كاتىيادا زوورەزوور دەگىريام، گرووشنىكا تىگەيشت. بە ھەموو شتىكى زانى. لەبىرمە دەستىكىرد بە گىريان... خودا بيانكوژئ! بەلام ئىستا مقەدەر وايە كە ئەو بەى... ئەو كاتە گىريا، بەلام ئىستا «دركى لە دل چەقو»! ژنان ھەروان ھىدى.

دیمیتری فیودوروویچ سەری داخست و کەوتە بیرکردنەوه. لە ناکاو بە دەنگێکی خەماوی گوتی: «ئەڕ، من هیچوپووچم، شەش دانگ هیچوپووچ! گرینگ نیه گریام یان نەگریام، من هیچوپووچم! پێی بلێ کە بەگیان و بە دل ئەو ناوهم قەبوولە. هەلبەت ئەگەر مایە ئۆخژن و ئۆقرە بێ. چاکە ئیتر بەسە. خوداحافیز، قسەکردن بێ فایدەیه! بۆ سەرگەرمیش نابێ، تۆ بە پێی خۆتا برو منیش بە پێی خۆمدا. ئیتر نامەوی چاویشم پێت بکەوێتەوه، مەگین وەک دوایین پەنا و دالەدە. خوداحافیز، ئالکسی!» دەستی ئالیووشای بەگەرمی گۆشی و هەروا ملی بە خوزدا گرتبوو، بێ ئەوهی سەری هەلێنی، لەجیی خۆی بزووت، بە پڕتاو بەرەو شار وەرپێ کەوت. ئالیووشا لە دواوه چاوی تێبیری، بروای نەدەکرد کە ئاوا لە ناکاو بروا.

دیمیتری فیودوروویچ له پېر ئاوپې دایه وه و هاواری کرد: «سه برکه، ئالیووشا، راستی شتیکی دیکه ش ده لیم، به لام ته نیا له لای تو دهی درکینم! چاوم لیکه، چاک بروانه، چاو لیره بکه، ئیره شووره ییه کی تالی بو من

پنوهیه.» (دیمتری فیودورویچ به گوتنی «نیره» شیتانه به مشته له سنگی خوی رادهکیشا، دهتگوت شوورهیه که راست له سینگیدا خوی شارووتهوه. له جیگایه کدا، له گیرفانیدا، رهنکه به ملیشیدا هلیواسییی.) ئیستا تو وهک مروفتیکی هیچوپوچ، هیچوپوچیکی سویندخواردوو من دهناسی، به لام راوهسته پیتبلیم که بهر له ئیستاش و دواتریش کاری وام نه کردوه، که له پهستی و خویریه تیدا له گهل ئه و ننگ و شوورهیه پینکی بگری و ئیستا هر لهم کاته دا له دلمدایه، نیره، نیره ئه گهر گه شه بکا، هرچه ند له راگرتنی ئه ودا به ته وای ئازادم، ده توانم بهری پینگرم، یان ههتا کوتایي رایدهم، جوان ئه وه تیبه که. با ئه وهشت پینلیم، ئه وه ههتا کوتایي ده بم. پینشی پیناگرم. هر ئیستا هه موو شتیکم پینگوتی، به لام ئه وه م پی نه گوتی. چونکه ته نانهت ناتوانم به ته وای پرکیشیشی تیدا بکه م. هیشتا ده توانم پینشی پینگرم؛ ئه گهر وابکه م. ده توانم نیوهی ته وای ئابرووی له کیس چووم بکرمه وه. به لام وانا که م. پیلانی خویرییانهی خوم ده به مه پینشی. توش ده توانی شایه دی بدهی که له پینشدا ئه وه م بو باس کردووی. تاریکی و له بهریه ک چون! پیویست به گوتن ناکا. به وهختی خوی تییده گهی. کولانی ته نگه بهری گه مار و ژنی دوزهخی. خودا حافیز. دوام بو مه که. چونکه شیاوی نیم. پیویستیش نییه، قهت پیوست ناکا.... نیازیشم پی نییه! ده پوم!»

له ناکاو وهرسووراو ئه مجاره لای نه کرده وه. ئالیووشاش به ره و کلیسه که وته ری. «چی؟ یانی ئیتر قهت نایینم! ئه وه ده لی چی؟ لیم پروونه که سبهینی ده بینم. ئه وهشی لی درده کیشم. مه بهستی چییه؟»

دهوریکی کلیسه که ی لیداو له دارستانه که تیپه ری و گه یشته حویره که... ده رگیان لیکرده وه. ئه گهر چی له وکاته ی شه ودا ئیزنی چوونه ژووریان به کهس نه ددها. له و دمه دا که پیی نایه حویره که ی باوه زووسیماره، دلی ده له رزی. «بو، بو چووبوه پینشی؟ بو ئه وی ناردبووه بو دنیا؟ نیره هیمنایه تی لیوو. نیره پاکی لیوو. به لام ئه وی پر له ئالوزی و خه م و

کۆشان بوو. پیاو سهری لیندهشیوا و خیرا گومرا ده‌بوو و سه‌رهنده‌ری نه‌ده‌کرد...»

پۆرفیژی تازه‌ مرید و باوه‌ پایسی له‌ حوجره‌که‌ بوون، ئه‌وان هه‌موو سهری سه‌عاتیک ده‌هاتن و له‌ حال‌وبالی باوه‌ زووسیمایان ده‌پرسی. ئالیووشا تیگه‌یشت که‌ حالی باوه‌ زووسیمایا خراپه‌ و پۆژ له‌گه‌ل پۆژ خراپتریش ده‌بی. ته‌نانه‌ت ئه‌و پۆژه‌ نه‌یتوانیبوو به‌ شیوه‌یه‌کی ئاساییش له‌گه‌ل براده‌ران بدوی. وا باو بوو هه‌موو شه‌وی دوا‌ی به‌ریوه‌چوونی ری و په‌سمی عیشای په‌بیانی هه‌موو راهیبه‌کان ده‌پژانه‌ حوجره‌که‌ی باوه‌ زووسیمایا و تیکرا به‌ ده‌نگیکی به‌رز ده‌ستیان ده‌کرد به‌ پارانه‌وه‌ و تۆبه‌ کردن. دانیان به‌ هه‌موو کرده‌وه‌کانیاندا دهنایا، هه‌ر له‌ ده‌مه‌قالی و کیشه‌ی پۆژانه‌وه‌ بگره‌ه‌تا بیرۆکه‌ و وه‌سواسی پر له‌ تاوان و خه‌یالی خراپ، هیچیان نه‌ده‌هیشته‌وه‌. تاقمیکیان چۆکیان داده‌ا و ده‌پارانه‌وه‌. پیری کلیسه‌ ده‌یبه‌خشین و ئاشتی ده‌کردنه‌وه‌. ئامۆژگاریی ده‌کردن و تۆبه‌ی داده‌دان و ته‌قدیسی ده‌کردن و پاشان مه‌ره‌خه‌سی ده‌کردن برۆن. هه‌ر ئه‌و ریوره‌سمی تۆبه‌دادان و دانپانانه‌ ئاساییه‌ بوو که‌ دژانی پیری کلیسه‌ی پی وه‌ره‌ز بووبوو و نا‌په‌زایه‌تیان ده‌رده‌ب‌ری. ده‌یانگوت ئه‌و کاره‌ ده‌بیته‌ هۆی سووک بوون و نا‌حه‌زبوونی فه‌رزه‌که‌ و تا راده‌یه‌ک کفریشه‌، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاره‌ شتیکی جیاواز بوو. ئه‌وان ته‌نانه‌ت به‌ سه‌رانی کلیسه‌یان راده‌گه‌یانده‌ که‌ ئه‌و شیوه‌ دانپانان و تۆبه‌کردنه‌ ئاکامیکی باشی نییه‌ و به‌لکو له‌راستیدا تا‌راده‌یه‌کی زۆر ئاکامیکی پرتاوان و در‌دۆنگی و په‌شبینیشی به‌دواوه‌یه‌. زۆربه‌ی برایان پیتان خۆش نه‌بوو له‌و کۆرده‌ا به‌شداریکه‌ن و به‌بی مه‌یلی ده‌چوون و تا‌راده‌یه‌ک ناچار بوون. چونکه‌ هه‌موو ده‌چوون و له‌وه‌ ده‌ترسان وه‌ک که‌سیکی لووت‌به‌رز و به‌فیزو بیرچه‌وت و به‌دزات چاویان لێکه‌ن. خه‌لکی ده‌یانگوت تاقمیک له‌ راهیبان له‌پیشدا له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ ریک که‌وتوون و ده‌شیانگوت: «من دانی‌پیا‌ده‌نیم که‌ ئه‌م‌رۆ رقم‌ لیت هه‌ستا و تۆش ئه‌وه‌ بسه‌لمینه‌.» ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شتیکیان بۆ گوتن به‌ده‌سته‌وه‌ بی. ئالیووشا

دهیزانی که هیندی جار ئه و مهسه له دیته گۆڕی. ههروهها دهیزانی له نیو راهیباندا کهسانیک هه ن که زۆریان ڕق لهو کارهیه که ئه و نامانهی له لایه ن خزم و کهسانه وه دهگا، دهیانبه ن بۆلای پیر و بهر له خۆیان نامه کان هه لده پچرن و دهیانخویننه وه.

هه لبهت ئه وهش له بهر ئه وه بوو هه موو شتیك ئازادانه به ڕیوه بچی و به نییه تی خیره وه له ڕیگای ته سلیم بوونی خوویستانه و ڕینوینی به سووده وه بی. به لام له راستیدا ئه و کاره راستی و سه داقه تی تیدا نه بوو و پڕیش بوو له ناراستی و چه وتی. له گه ل ئه وه شدا راهیبانی پیرتر و به ئه زمونتر به بیر و باوه ڕی خۆیا نه وه نوو سابوون و به لگه یان ده هینایه وه که: «بۆ ئه وانه ی که سادقانه و به دلکی پاکه وه وه داوی ڕزگاری که وتوون و هاتوونه ته نیو ئه م چوار دیواره یه وه. ئه و جوړه فه رمانبه ری و له خو بردووییه ش به ڕوونی دیاره سوودیکی مه زنی ده بی؛ له لایه کی تریشه وه، ئه و که سانه ی که ئه و کاره به شتیکی خراپ و ناحه ز و مایه ی نیگه رانی ده زانن، راهیبی راسته قینه نین و به هه له هاتوونه ته نیو کلیسه وه. جیگای باش و له بار بۆ ئه وان ئاسمانانه. ته نانه ت له په رستگاشدا پیاو ناتوانی له ده ست تاوان و شه یتان له ئه ماندا بی. هه ر بۆیه نه بوونی سه داقه ت ڕی جار نابێ ئه وه نده شی حیساب له سه ر بکری.»

باوه پایسی، هه روا خه ریکی ته قدیس کردنی ئالیووشا بوو، به ورته ورت پیی گوت: «حه زه تی پیر کز و لاوا تر بووه، هه میشه خه والووه و خه وه نووچکه ده بیاته وه. له خه وه ستانیشی زۆر دژواره. ناشکری له خه وی هه ستینین. نزیکه ی پینچ ده قیقه خه به ری بووه، به ئاماژه ی ده ستی حازریان ته قدیس کرد و داوی لیکردن شه وانه دوعای بۆ بکه ن. ده یه وه ی سه به نی به یانیش فه رزی دانپیانان و تۆبه کردن به جی بین. ئالکسی، ناوی تۆشی هینا. پرسی ڕویشته وی یان نا، عه رزیان کرد ڕویشته وی بۆ شار، گوتی: «بۆ ئه و کاره ته قدیسی ده که م. جیگای ئه و ئه وییه، نه ک ئیره، بۆ ماوه یه ک.» قسه کانی ئه و سه به ره ت به تۆ هه ر ئه وه بوو. زۆر به سوژ و تامه زرۆییه وه ناوی تۆی

هینا؛ تیدهگهی چۆنی ریز بۆ دانای؟ بهلام چۆنه بریاریداوه ماوهیهک له دنیای ئازاددا بژیت؟ هه‌تمه‌ن چاره‌نووسی تۆی پیشبینی کردووه! ئالكسی، تیدهگهی ئه‌گه‌ر بگه‌رێته‌وه دنیا، بۆ ئه‌وه‌یه ئه‌و ئه‌ركه‌ی پێت سپێردراوه له‌لایه‌ن پیره‌وه ئه‌نجامی ده‌ی، نه‌ك بۆ رابواردن و خۆشی و چێژی دنیایی.»

باوه پایسی رۆیشته ده‌ی. ئالیووشا سوور ده‌یزانی باوه زووسیمما خه‌ریكه ده‌مری، له‌وانه‌یه ته‌نیا دووسی رۆژی دیکه بمینی. ئالیووشا بریاریدا، واده و به‌لینه‌کانی باوکی و به‌ماله‌ی خۆخلاقوف و کاترینا ئیوانا، پشت گوێ بخا و رۆژی دوا‌یی له‌ کلێسه نه‌رۆاته ده‌ی و تاکوتایی له‌ ژوورسه‌ری پیر بمینی. دلی له‌ گری عه‌شقه‌دا ده‌سووتا، خۆشی سه‌ركونه و لۆمه ده‌کرد كه چۆن توانیویه‌تی بۆ ماوه‌یه‌ك پیره‌كه‌ی خۆی له‌بیر به‌رێته‌وه، یانی ئه‌وی له‌ سه‌ر جیوبانی مه‌رگ به‌ كه‌له‌لایی به‌جی هێشتبوو، ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ له‌ هه‌موو كه‌سه‌ی زیاتر له‌ دنیا‌دا ریزی بۆ داده‌نا. چوو بۆ وه‌تا‌غی خه‌وه‌كه‌ی باوه زووسیمما، له‌ هه‌مبه‌ر پیردا چۆکی دادا و - پاكشایوو چرته‌ی نه‌ده‌کرد، به‌ ده‌كوته و پشووسواری و رۆخساریکی ئارامه‌وه - كرنۆشی بۆ برد.

ئالیووشا گه‌رایه‌وه هۆده‌كه‌ی دیکه، ئه‌و شوینه‌ی كه‌ پیری کلێسه به‌یانیی ئه‌و رۆژه زیاره‌تکه‌رانی لیکۆکردبووه و قسه‌ی بۆ کردبوون. پۆستاله‌كه‌ی داكه‌ند و له‌ سه‌ر كه‌تیکی ره‌ق و باریک راکشا. كه‌ ماوه‌یه‌ك بوو له‌جیاتای چرپای نوستن كه‌لکی لیوه‌رده‌گرت. ته‌نیا بالنجیکی له‌گه‌ل خۆی هینابوو. ئه‌و دۆشه‌كه‌ی كه‌ به‌یانیی ئه‌و رۆژه باوکی به‌ گۆره‌ گۆر باسی کردبوو، ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌بیری چووبۆوه له‌ سه‌ریشی بخه‌و. عه‌باكه‌ی داكه‌ند و ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌ستیکرد به‌ دوعا و پارانه‌وه. له‌ پارانه‌وه‌كه‌یدا داوای له‌ خودا نه‌کرد كه‌ند و كۆسپی له‌ سه‌ر ری لاببا و له‌ به‌لای شه‌یتانی بیاریژی، به‌لکو تینووی هه‌ستیکی شادانه‌ بوو كه‌ داوای شوكر و ستایش و پارانه‌وه، كه‌ هه‌میشه‌ تاعه‌تی شه‌وانه‌ی له‌وه پێكه‌ده‌ات و به‌رده‌وام خۆی له‌ رۆح و گیانی ده‌هالاند. هه‌روا كه‌ خه‌ریکی پارانه‌وه بوو، له‌ ناکاو ده‌ستی له‌ كاغه‌زیکی په‌مهی كه‌وت له‌ گیرفانی كراسه‌كه‌یدا كه‌ پێشخزمه‌ته‌كه‌ی کاترینا ئیوانا پیتی

دابوو. دلی کهوته قرت و فرت به لām هه رچۆنی بوو فه پزی تاعهت و پارانه وه که ی به جی هیتا. پاشان دوی تۆزی درپۆنگی، پاکه تی نامه که ی هه لپچری، نامه که بۆ ئه و نووسرابوو. به ئیمزای لین، کچی مادام خو خلاکوف، که به یانی ئه و رۆژه له بهر چاوی پیری کلیسه پی پیکه نیبوو.

نووسی بووی: «ئالکسی فیودوروویچ، ئه و نامه یه م بۆ نووسیوی به بی ئه وه ی هیچ که س بزانی، ته نانهت دایکیشم. ده شزانم کاریکی باش نییه، به لām به بی ده ربړینی ئه و هه سته ی له ناخمدایه و هه لده چی، ناتوانم بژیم. هه تا ماوه یه کیش نابی جگه له من و تۆ هیچ که س له و مه سه له ئاگادار بی. به لām ئه و شته ی که زۆر هه ز ده که م به تۆی بلیم، چۆنت پیبلیم؟ ده لین کاغه زه هه ر خه جاله تی ناکیشی، به لām دلنیا به ئه و قسه یه راست نییه و ئه م کاغه زه هه ر ئیستا وه ک خۆم له شه رمانا سوور هه لگه راوه. ئالیووشاگیان، خۆشم ده ویی له مندالییه وه، له و کاته وه که له مۆسکۆ بووین، تۆش وه ک ئه و کاته نه ماوی و زۆر گوپاوی. بۆیه خۆشم ویستوی و هه تا ئاخری ته مه نیشم خۆشم ده ویی. دلم تۆی هه لبژاردوه تا کو ژیانمان پیکه وه گریدری و هه تا کۆتایی ته مه ن پیکه وه بژیین. هه لبهت به و مه رجه ی واز له کلیسه بیتنی. به لām ته مه نمان نایگه یینی و هیشتا مندالین. هه تا ده گه ینه ته مه نی یاسایی سه بر ده که یین. هه تا ئه و کاته دلنیا م هیز و وزه مان دیته بهر، به ریدا ده پۆین و سه ما ده که یین. هیچ درپۆنگی و دوو دلییه کیشی ناوی.

ده زانی چی بیرم له هه موو شتی ک کردۆته وه. به لām شتی ک هه یه که نه متوانیوه ته نانهت بیریشی لیکه مه وه: به خویندنه وه ی ئه م نامه یه سه بارهت به من چۆن بیر ده که یته وه؟ من هه میشه پیده که نم و بزۆزی ده که م. ئه مپۆ به یانی قه لسم کردی، به لām دلنیا به بهر له به ده سته وه گرتنی قه لām، له هه مبه ر په یکه ره ی دایکی پیروژدا پارامه وه، ئیستا خه ریکی دوعا و پارانه وه م و خه ریکه ده سته ده که م به گریان.

پازی من له ده سته تۆدایه. سه به نیی ئه گه ر بیی بۆلام، نازانم چۆن چاو له چاوت بکه م. ئاخ ئالکسی فیودوروویچ، ئه گه ر وه ک مرو فیککی گیل و گه مژه

نەتوانم ددان بەخۆدا بگرم و کاتى چاوم پىتدەکهوئ دەستبکەم بە پیکەنین -
 ئەو کارەى که ئەمرو کردم - چبکەم؟ پیتوایە کچیکی خراپم و سەردەخەمە
 سەرت. بۆیە برۆا بە نامەکهشم ناکەى. کهوایە خۆشەویستەکهەم تگات لیدەکهەم
 سبەینى کاتى دى بۆ ئیرە، ئەگەر دلت پیم دەسووتى راست چاو لە چاوم
 برە، چونکە ئەگەر چاوم بە چاوت بکەوئ، لیم روونە وەپیکەنین دەکهوم.
 بەتایبەت ئەگەر ئەو عەبا شۆرەت لەبەردابى. کاتى بیر لەو دەکهەمەو ئەزای
 ئەندامم سې دەبى. کهوایە کاتیک دى، ماوہیک چاوم لیمەکه، یان چاو لە
 پەنجیرەکه بکە یان لە دایکم...

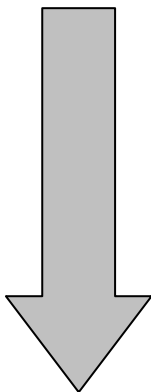
ئەم نامەیه، نامەیهکی ئەویندارانەیه که بۆم نووسیوی. پەککو منى
 چارەپەش چم کردووه؟ ئالیووشا رقت لیمەهەلنەستى، ئەگەر کارىکی
 ناحەزیشم کردووه و هەستم رووشاندووى، بمبوورە. ئیستا رازى ئابرووى
 من، که رەنگە بۆ هەمیشە چووبى، لەدەستى تۆدایە.

دانیام ئەمرو دەگریم. بەهيوای دیدار، دیدارى سامناک و پر لە
 دلەخورپەمان.»

- لیز -

«کۆتایی نووسین. - ئالیووشا؟ تۆ دەبى حەتمەن بى بۆ لام! - لیز.»
 ئالیووشا نامەکهى بە سەرسوورمانەو خويندەو، لە سەرەتاو هەتا
 کۆتایی دیسان خويندییەو، تاوى چوو فکەرەو و دای لە قاقای پیکەنین.
 داچلەکی. ئەو پیکەنینە تاوان بوو. بەلام دواى تاویک دیسان بە نەرمى و
 ئارامى دەستیکردەو بە پیکەنین. نامەکهى بە ئەسپایى نایەو نیو پاکەتەکه،
 دوغایەکی خویند و پاکشا. ترس و دلەخورپەکهى لەرپۆە نیشتەو. «خودایە،
 بە سەر هەموو عالەمدا رەحمەت ببارینە، هەموو گیانە ناشاد و ئالۆزەکان بدە
 ژیر بالى خۆت و بەرەو رینگای راست هیدایەتیا بکە. هەموو رینگاکان لە
 دەستى تۆدایە. بە گەرەبى خۆت رزگاریان بکە. تۆ سەرچاوەى دلۆفانى و
 خۆشەویستى. شادى بۆ هەموو عالەم دەنیری!» ئالیووشا ئەوێ زۆر بە
 ئارامى گوتو خاچى خۆى کیشا و لە خەویکی قوول پۆچوو.

به ندى دووهم

**کتیبی چوارهم
زامی ته شه ناکردوو**

(۱)

باوه خراپۆنت

به‌یانی زوو ئالیووشایان له‌ خه‌و هه‌ستاند. باوه‌ زووسیماش خه‌به‌ری
بووه‌، ئه‌گه‌رچی ده‌یویست له‌ پێخه‌فه‌که‌ی بێته‌ ده‌ری و له‌ سه‌ر کورسیله‌که‌
دانیشی، هه‌ستی به‌ بیهێزییه‌کی زۆر کرد. زه‌ینی پووناک پووناک بوو؛
پوخساری شه‌که‌ت و ماندووی ده‌نواند، به‌لام نوورانی و تا راده‌یه‌ک کراوه‌
بوو و ده‌تگوت بزه‌ی تیزاوه‌. شادی و دلۆقانی و گه‌شاوه‌ییی پێوه‌ دیاربوو.
به‌ ئالیووشای گوت: «له‌وانه‌یه‌ نه‌گه‌مه‌ سه‌به‌ینی.» ئه‌مجار ویستی به‌بی ماتل
بوون فه‌رزی تۆبه‌ و دانپیانان و پارانه‌وه‌ به‌جی بیتی. بیسه‌ری هه‌میشه‌یی
دانپیانانه‌کانیشی باوه‌ پایسی بوو. پێورپه‌سمی چه‌ور کردنی که‌شیش به‌رۆنی
پیرۆز دوا‌ی ئه‌و دوو فه‌رزه‌ به‌جی ده‌هات. راهیبان کۆ بوونه‌وه‌ و حوچه‌که‌،
ورده‌ ورده‌ پڕ بوو له‌ مرید و راهیبی گوشه‌نشین. ئیتر پۆژ بووبوو. خه‌لک
پۆل پۆل له‌ کلێسه‌وه‌ به‌ره‌و حوچه‌که‌ ده‌هاتن. دوا‌ی ته‌واوبوونی
پێورپه‌سمه‌که‌، پیری کلێسه‌ ویستی هه‌موویان ماچکا و مائاوا‌یی و
گه‌ردن‌ئازادیان لێبکا. چونکه‌ حوچه‌که‌ زۆر بچووک بوو، ملاقاتچیانی
پیشوو چوونه‌ دواوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تازه‌هاتوه‌کان جێیان بێته‌وه‌. ئالیوشا
له‌په‌نا پیردا، که‌ هه‌روا له‌ سه‌ر کورسیله‌که‌ی دانیشیبوو، پاوه‌ستا. پیر به‌پیتی
توانا قسه‌یکرد. هه‌رچه‌نده‌ ده‌نگی زۆر کز بوو، به‌ گالته‌وه‌ گوتی: «سالانکی
زۆره‌ ئێوه‌ فێر ده‌که‌م، به‌ ده‌نگی به‌رز هینده‌م قسه‌ کردووه‌، که‌ ئاخافتم بۆ
بۆته‌ عاده‌ت، به‌جو‌ری که‌ ده‌م لیکنانم هه‌تا راده‌یه‌ک پێ‌دژوارتره‌ له‌
مژولیا‌یش. ته‌نانه‌ت ئیستا، به‌و بیهێزی و بیتاقه‌تییه‌وه‌ هه‌روام باوکان و
برایانی ئازیز.»

ئاليووشا دواي و تهكاني پير هيندي شتي وهبير هاته وه. بهلام له گهل
 نه وهي پير زور به ناشكرا قسه يده كرد و دهنگي تا راهديهك پته و و جيدي
 بوو، وتاره كه ي پچرپچر ديار بوو. باسي زور شتي كرد، تامه زرو بوو بهر له
 مهرگ نه وي ژراو ماوه بيوژي، نه ويش نهك بو فيركاري، بهلكو له وه
 دهچوو تينووي نه وه بي هه موو شادي و حه زهكاني له گهل مروژ و تهواوي
 مه خلوقات به شكات و جاريكي ديكه له ته مه نيدا دهركاي دلي ئاوه لا بكا.
 تا نه وجيهي كه دواتر ئاليووشا له بيرى مابوو، باوه زووسيم گوتي:
 «باوكان، يه كترين خوڤش بووي، خواپه رستانتان خوڤش بوئ و پزيان بو
 داني، چونكه ئيمهش هه به وهي هاتوينه نيو ئه م چوار ديواريه وه و
 خوڤمان به ند كردوه، پيتان وانه بي له خه لكاني دهري پاكترين، بهلكو
 به پيچه وانه، كه هاتوينه ئيره، ههركامه مان دانمان پيداناوه كه له خه لكى و له
 تهواوي خه لكاني سه زهوي خراپترين... راهيبش هه رچه نده زياتر له م
 حوجره يه دا بژي، ده بي باشتر له وه بگا. نه گه ر وانه بي بو هاتنه ئيره هيچ
 به لگه يه كيان به دهسته وه نيه. كاتي كه تيده گا جگه له خراپتر بوون له خه لك،
 له هه مبه ر مروڤايه تيدا به رپرسيشه . له به ر خاتري هه موو كه س و هه موو
 شتيك و تاواني خه لك به خاس و عامه وه . نه و كاته يه كه به ئامانجي
 گوشه نشيني و تهركه دنيايي دهگه ين. چونكه، خوڤه ويسته كانم، ده بي بزانه
 ههركام له ئيمه بيگومان له به ر خاتري هه موو كه سيك و هه موو شتيك له
 سه زهوي به رپرسين. نهك هه ر له به ر تاواني گشتي عالهي وجود، بهلكو
 ههركه سيك له به ر تيكراي خه لك و يه كه به يه كي مروڤه كان. نه و ماريڤه تهش بو
 خوداي راهيب و هه موو كه سيكي ديكه تاجي ژيانه. چونكه راهيبان له ئاو و
 گليكي ديكه نين و وهك خه لكى وان. تهنيا به هوئى نه و ماريڤه ته شه وهيه كه
 دلان به خوڤه ويستي بي پايان و گشتي دهگه شيته وه. نه و كاته يه كه ههركام
 له ئيوه دهتواني به خوڤه ويستي تهواوي دنيا داگير بكا و هه موو تاوانه كاني
 دنيا به فرميسي بشواته وه.... هه مووتان به رده وام ئاگاتان له دلي خوڤتان بي
 و تاوانه كانتان وهبير خوڤتان بيننه وه. هه تا توبه له گوڤدياه، ترستان له تاوان

نه بڼې. تهنانهت ئه و کاته ی تووشی تاوان دهن. هیچ چه شنه مه رچیک له گه ل
خودا دامه نښن. دیسان ده یلیمه وه، بادیه وه مه بن. له هه مبه ر چکوله و گه ورده ا
له خو دهر مه چن. ئه و که سانه ی سووکایه تیتان پیده که ن، بوختانتان بو
هه لده به ستن، جنیوتان پیده دهن، یان تهره تان ده که ن له خو یان، ئیوه رقیان
له هه لمه گرن. قینتان له کافر و بیدیان و شه رخوازان و مالپه رستان نه بڼې -
مه به سستشم ته نیا چاکه کانی ئه و کومه لگایه نییه - چونکه له نیوانیان، به تایبه ت
له م سه رده مه ی ئیمه دا، مروقی چاک زوره. تهنانهت رقتان له هه ره
خراپه کانیشیان نه بڼې. له دوعا و پارانه وه کانتاندا له بیریان مه به نه وه و به و
شیوه یه دوعایان بو بکه ن: خودایه! هه موو ئه و که سانه ی که بیکه سن و که س
نییه بو یان بپاریته وه، به که رهمی خو ت ببه خشه. هه موو ئه و که سانه ش که
تاریکه سه لاتن و تاعه ت به جی ناهینن نه جات بده. هه روه ها بلین: خودایه!
له به ر غروور ئه و کاره ناکه یین، چونکه له هه موو که س چرووکترین...
خه لکتان خوشبو ی. مه هیلن بیگانان به که یفی خو یان ده مینتتان که ن و راتان
بدن. چونکه که و تنه ساله وه و که له لابوون و بادیه وه او بوونی قیزه ون و
له وه ش خراپتر به خیلی و چاوچنوکي هیژتان لیده بری و بیگانان سانتر
ده توانن سواری ملتان بن و راتان بدن. به رده وام کتیبی پیروز (ئینجیل) بو
خه لکی بخویننه وه و راقه ی بکه ن.... چاو برسی و ته ماح کار مه بن.... دل به
زیروزیه مه به ستن، رسق و پوزی عه مبار مه که ن بو گرانی... هیواتان به
خودا بڼې. ئالای ئیمان و ناشتی ده ست بده نڼ و رای شه کینن.»

به لام پیر پچر پچر تر له وه ی که دواتر ئالیوشا باسی ده کرد، دوو ابوو.
زور زوو هه ناسه ی سوار ده بوو و قسه ی بو نه ده ات. بو ئه وه ی هیژی
بیته وه به ر توزیک راده وه ستا و وه ک ئه وه ی حال ی له هاتبې، دریزه ی به
مژولیا ی شه که ی دده ا. هه موو به هه سته وه گو ییان بو راگرتبوو. ئه گه رچی
زوریان سه ریان له قسه کانی سوړ ما بوو و تی نه ده گه یشتن... دوا روژ
هه موویان ئه و وشانه یان وه بیر دیته وه.

خوداوپاستان بۆ ساتىك ئاليووشا له حوجره كه چووه دهري، له نيو راهيبانى دهوروبهري حوجره كه دا، ههستي به دله خورپه و چاوه پوانى كرد. ئه و حاله ته چاوه پوانيه ش له ئه دگارى تاقمىكياندا وهك دله وپريزه و مه ترسى خوى ده نواند و له تاقمىكي شياندا وهك ئوخژن و ئوقره. هه موو چاوه پوانى ئه وه بوون، بهر له مه رگى پير شتيك بقه ومى. چاوه پوانيه كه شيان له لايه كه وه، هه تا رادهيه كه هه پوانه بوو. به لام ته نانه ت چله كيشترين راهيبانىش كه وتبوونه ژير كارتىكه رى ئه و ههسته وه. روخسارى باوه پايسى له هه موويان جيدتر ديار بوو. راهيبىك به نهينى ئاليووشاى بانگ كرد، تاكو چاوى به راكتين بكه وى. راكتين تازه له شاره وه هاتبووه و نامهيه كى له لايه ن مادام خوڤلاكوفه وه هينابوو بۆ ئاليووشا. مادام خوڤلاكوف له نامه كهيدا باسى رووداوىكى سهير و زور داخوازىكارانهى بۆ ئاليووشا نووسىبوو. گوايه له نيو ئه و ژنانه دا كه دوينى هاتبوون بۆ زياره تى باوه زووسىما، پيريژنيكى شارستانى، ژنى گورووبانيكى كوچى دوايى كردوو به ناوى پروخورنا، هه بووه. له هه زه رته پير ده پرسى ئايا ده توانى بۆ شادىي روڤى واسنكاى كورپى كه چووه بۆ ئيركوٽيسك و ماوهى ساليك ده بى نامهيه كيشى نه ناردوو، بپاڤته وه؟ باوه زووسىماش له وه لاميدا به پرووگرژى ده لى: «كارى وا مه كه، دوعا كردن بۆ زيندوو به و قهسته وهك ئه وه وايه مرديت، ئه وه ش جوڤىك جادووبازييه. پاشان به هوى نه زانيه كهيه وه ده بيه خشى. به جوڤىك كه ده تگوت كتىبى داهاتوو ده خوڤلته وه.» (راست وهك بۆچوونى مادام خوڤلاكوف) ئه و وشه دلخوشكه رانهيه ده دركىنى كه: «واسياى كورپى به دلنبايه وه زيندوو و به م زووانه يان خوى ده گه رپته وه يان نامه ده نيرى. ژنه ش واچاكه بپواته وه بۆ مالى و چاوه پوان بى...» مادام خوڤلاكوف به سه رسورمانه وه نووسىبووى: «باوه ر ده كن كه پيشوڤييه كهى وه راست گه راوه و ئه وه ش هه موو مه بهسته كه نيه.» پيريژن ده گاته مالى و ناگاتى، نامهيه كى ده ده نه ده ست كه له سىبريه وه هاتبوو. ئه وه ش ته واوى مه بهسته كه نيه. واسيا له نامه كهيدا به

دایکی ږاگه یاندېوو که له گه ل خاوهن پله وپایه یه که خه ریکه ده گه ږیته وه بۆ ږووسیا و سۍ هه وتوو دواى گه یشتنی نامه که هیواداره «بگه ږیته وه ئامیزی دایکی».

مادام خوځلاکوڤ به گوږ و تینه وه داواى له ئالیووشا کړدېوو، ئه و په رجو و پېشوژیږیه به باوکه عابید و راهیبانی دیکه ږاگه یتنۍ. له کوټاییدا نووسیېوۍ: «هه موو که س، هه موو که س ده بۍ له وه ئاگادار کړین!» نامه که زوړ به په له نووسراېوو. دلّه خورپه ی نووسه ره که شی به هه موو دپره کانیه وه دیارېوو. به لام ئالیووشا به پوږیستی نه زانی به راهیبان بلۍ، چونکه هه موویان له وه ئاگادار بوون. ږاکیټین هه ر له و راهیبه ی نامه که ی هیناېوو، داواى کړدېوو به وپه ږی ږیزه وه عه رزی باوه پایسی بکا، که ږاکیټین دهیه وه سبهاره ت به مه به سټیک له گه لیان بدوۍ. مه به سټیکى هینده ش گرینگه که ناتوانۍ بۆ ساتیک وه درهنگی بخات. هه روه ها به هوۍ جه ساره ته وه، خاکه ږایانه داواى لیووردنۍ ده کړد.» ئه و راهیبه ش به رله گه یاندنۍ نامه که بۆ ئالیووشا، هه والّه که ی به باوه پایسی ږاگه یاندېوو، ئالیووشا دواى خویندنه وه ی نامه که به باشی زانی بۆ سه لماندنۍ ئه و مه به سته نامه که بدا به باوکه پایسی. ته نانه ت به و کابرا چله کیش و ږاریزگاره ش ئه گه رچی کاتۍ خویندنه وه ی هه والۍ «په رجوکه» ناوچاوانۍ ټیک نابوو. نه یتوانۍ به ته واوۍ دان به خویدا بگرۍ. چاوی زیته ی هات و بزیه کی جیددۍ و قورساغ نیشته سه ر لیوانۍ. هه لیدایه و گوټۍ: «شایه دۍ ږووداوگه لۍ زوړ گه وره تریش ده بین!»

ئو راهیبانه ی که له و ده ورپېشته بوون دووپاتیان ده کړده وه: «شایه دۍ ږووداوگه لۍ زوړ گه وره تریش ده بین!»

به لام باوه پایسی، هه روا که نیوچاوانۍ ټیک نابوو، داواى له هه موویان کړد ئه و مه به سته هه تا ماوه یه که پووشبه سه ر بکه ن. «هه تا زیاتر ږوون ده بیته وه و قه بوولده کړۍ. ئه گه رچی له نیو خه لکانۍ ئه م دنیا به دا که سانیکۍ زوړ ساویلکه و خو شباوږ هه ن. له ږاستیشدا ئه و مه سه له یه له وانه یه به

شیوه‌یه‌کی سروشتی و ئاسایی پروی دابی و به‌هه‌لکه‌وت بووبی. «ئەم وتەیه‌ی کۆتایی زۆر به پارێزه‌وه درکاند. گوایه بۆ رازیکردنی ویژدانی، ئەگەرچی برۆای به حاشاکردنی خۆی نه‌بوو. راسته‌قینه‌یه‌ک که گۆیگره‌کانی به ئاشکرا تییگه‌یشتن.

هه‌لبه‌ت له ماوه‌ی سه‌عاتیکدا «مۆجزه‌که» به گۆی ته‌واوی که‌سانی نیو کلیسه‌که و ئەوانه‌ی بۆ زیاره‌ت هاتبوون، گه‌یشت. هه‌یچکه‌س لهو راهیبه‌ی رۆژی پیشوو له سین‌سیلۆستیر و له کلیسه‌ی چکوله‌ی ئابدوورسک له باکووری دووره‌وه هاتبوو، نه‌که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری. هه‌ر ئەو بوو که رۆژی پیشوو له په‌نا مادام خۆخلاقوف راوه‌ستا بوو و به ئاماژه‌کردن به شیفای کچی ئەو ژنه، له باوه زووسیمای پرسیبوو: «چۆن ده‌ویری خۆ له قهره‌ی کاریکی ئاوا بده‌ی؟»

به‌لام ئیستا ماق‌مابوو و نه‌یده‌زانی باور به قسه‌ی کێ بکا. شه‌وی رابردوو چوو بۆلای باوکه‌ فرایۆنت، که حوجره‌که‌ی له پشت پلووره‌ی هه‌نگوینه‌کانه‌وه هه‌لکه‌وتبوو، ئەو دیداره‌ش زۆری شوین له سه‌ر داناو بووه هۆی سه‌رسام بوونی. ئەو باوکه‌ فرایۆنته هه‌ر ئەو راهیبه‌ پیر و به‌ناوبانگه‌ی له نوێژ و تاعه‌تا بێ‌هاوتا بوو، که به‌ر له ئیستاش باسی ئەو هاته‌ گۆڕی، په‌خنه‌ی له باوه زووسیمای و دامه‌زراوه‌ی پیران ده‌گرت و ئەوه‌ی به شتیکی زیانبار و گه‌وجانه‌ ده‌زانی. ئەو په‌قیبکی ته‌واو به‌ره‌هه‌لستکاریان بوو. ئەگه‌رچی به هۆی پله و پایه‌که‌یه‌وه به دگمه‌ن له‌گه‌ل ئەم و ئەو دده‌وا. ئەوه‌ی بووبوووه هۆی دژایه‌تی کردنی و ئاوا له سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی خۆی سوور بوو، تاقمیک له راهیبه‌کان له‌گه‌لی هاوده‌نگ بوون و زۆربه‌ی زیاره‌تکه‌ران به‌چاوی پیاوچاک و قه‌دیس لییان ده‌روانی، ئەگه‌رچی گومانیان له‌وه‌دا نه‌بوو که شیته‌. به‌لام هه‌ر ئەو شیتیه‌ی بوو سه‌رنجی هه‌مووانی راده‌کیشا.

باوه فرایۆنت بۆ تاقه‌ جاریکیش نه‌چووبوووه دیده‌نی پیری کلیسه‌. ئەگه‌رچی هه‌ر لهو چله‌خانه‌یه‌ ده‌ژیا. قه‌تیان وادار نه‌ده‌کرد یاساوپرسا‌کان پیشیل نه‌کا. ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ بوو ته‌واوی هه‌ل‌سوکه‌وته‌کانی شیتانه‌بوو.

تهمه‌نی حه‌فتا و پینج سال یان زیاتریش ده‌بوو، له سووچیکی حه‌وشه‌که له حوجره‌یه‌کی دارینه‌ی کوندا ده‌ژیا، که له‌میژ بوو بۆ زاهیدیکی گه‌وره‌ی دیکه درووستکرا‌بوو، بۆ باوه ئیوانایان ساز کرد‌بوو که سه‌د و پینج سالی عومر کرد و چیرۆکی زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره له که‌رامات و پینشوژییه‌کانی ده‌گیژنه‌وه.

باوه فراپۆنت توانیبوو‌ی له حه‌وت سال له‌مه‌وبه‌ره‌وه بخ‌ریته ئه‌و حوجره‌یه‌وه و له‌ویدا گۆشه‌نشین بۆ. دیوکی هه‌ژارانه بوو، ئه‌گه‌رچی زیاتر له نو‌یژگه ده‌چوو، چونکه پر بوو له ره‌سم و په‌یکه‌ره‌ی قه‌دیس و پیاوچاکان و مۆم و چرا له هه‌مبه‌ریاندا داگیرسابوو. ئه‌م مۆم و چرا‌یه‌ی که خه‌لکی به شی‌وه‌ی نه‌زری ده‌یانه‌ینا بۆ کلێسه. باوه فراپۆنتیان کرد‌بووه به‌رپرسی رۆشن پاگرتنی ئه‌و چرا‌یه‌. ده‌یانگوت (راستی‌شیان ده‌کرد) به سێ رۆژ ته‌نیا سه‌د و په‌نجا گرهمی نان ده‌خوارد. هه‌نگه‌وان که له نزیک پلورره‌کان ده‌ژیا، به سێ رۆژ جارێک نانی بۆ ده‌برد. باوه فراپۆنت ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئه‌و کابرا هه‌نگه‌وانه‌ش که له راستیدا خزمه‌تی پێده‌کرد، به دگمه‌ن ده‌دوا. سێ سه‌د گرهم نانی فه‌تیری پیرۆز که رۆژانی یه‌کشه‌ممه‌ دوای رپورهمی حه‌وته باوه عابید بۆی ده‌نارد، جیره‌ی حه‌وتوو‌یه‌کی بوو. ئاوی گۆزه‌که‌ی هه‌موو رۆژی ده‌گۆری. بۆ رپورهمه‌کان نه‌ده‌هات. ئه‌و زیاره‌تکه‌رانه‌ی ده‌چوونه ده‌یده‌نیی، زۆر جار ده‌یاندیت، رۆژ هه‌تا ئیواره بۆ ئه‌وه‌ی چاو له ده‌وروبه‌ری خۆی بکا، چۆکی داداوه و خه‌ریکی نو‌یژ و تاعه‌ته. ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش بووبوایه‌نه به‌رده‌نگی و قسه‌ی بۆ بکر‌دایه‌ن، وتاره‌که‌ی کورت و توند و غه‌ریب بوو، هه‌میشه‌ش توورپه‌ و ئاله‌تی. زۆر به ده‌گمه‌نیش هه‌لده‌که‌وت له‌گه‌ل زیاره‌تکه‌ران بدوێ. به‌لام زۆرجار قسه‌یه‌کی سه‌یری ده‌کرد که وه‌ک نه‌زیله وابوو. به هه‌یچ داوا و پارانه‌وه‌یه‌کیش باسه‌کانی خۆی بۆ بیسه‌ران شی نه‌ده‌کرده‌وه. قه‌شه نه‌بوو، ته‌نیا راهییبکی ساده بوو. بر‌وایه‌کی سه‌یر له نیو خه‌لکدا بابوو. زیاتریش له نیو خه‌لکانی گه‌لحۆ و ساویله‌دا: ده‌یانگوت باوه فراپۆنت له‌گه‌ل رۆحه ئاسمانییه‌کان له پێوه‌ندی دایه و ته‌نیا له‌گه‌ل ئه‌وان

دهدوئ، بۆيه له گه‌ل مرو‌ف قسه ناکا. راهیبي ئابدو‌رسکی، دواي ئه‌وه‌ی هه‌نگه‌وان، که ئه‌ویش راهیبيکی زو‌ر بیده‌نگ و مرو‌مۆچ بوو، رینوینی کرد بۆ لای پل‌ووره‌ی می‌شه‌کان، له سووچیک که حو‌جره‌که‌ی باوه فراپو‌نت هه‌لکه‌وتبوو، هه‌نگه‌وان وه‌ک وریایی پیدان پی‌گوتبوو: «چونکه له‌وانه‌یه غه‌واره‌یه‌ک قسه‌ت له‌گه‌ل بکا، له‌وانه‌شه قسه‌ت له‌گه‌ل هه‌ر نه‌که‌ن.» راهیب هه‌روه‌ک دواتر ده‌یگێ‌رایه‌وه، به‌وپه‌ری نگه‌رانی و دل‌گو‌شرانه‌وه له حو‌جره‌که نزیک‌بو‌وه. ئی‌واره‌یه‌کی ده‌رنگ وه‌خت بوو. باوه فراپو‌نت له سه‌ر کورسیله‌یه‌کی پی‌چکه کورتي له‌ق له په‌نا ده‌رگا‌که‌وه دانیش‌ت‌بوو. ناروه‌نیکی ساقه‌ته ئه‌ستوور و پر‌لق و پۆپ و پیر به‌نه‌رمی له ژو‌ور سه‌ری خشو‌هو‌ری بوو. شه‌ویکی فی‌نک و خو‌ش بوو. راهیب له هه‌مبه‌ر پیاوی خودادا چۆکی دادا و داواي ته‌قدیسی کرد.

باوه فراپو‌نت گوتی: «ئه‌ی راهیب! ده‌ته‌وئ له‌به‌ر پیتدا سه‌ر بنی‌مه عه‌رزى و سوو‌جده‌ت بۆ‌به‌رم؟ هه‌سته، ده‌ی هه‌سته.»
راهیب هه‌ستا سه‌رپێ.

- ئی‌ستا‌که ته‌قدیست ده‌وئ، فه‌رموو. وه‌ره له په‌نام دانیشه. له کو‌یو هاتو‌ی؟

ئه‌وه‌ی بووه هو‌ی سه‌رسو‌ورمانی راهیبي چاره‌په‌ش، ئه‌وه‌بوو که باوه فراپو‌نت ئه‌گه‌رچی زو‌ری پۆ‌ژوو ده‌گرت و به‌سالا‌چووش بوو، به‌لام پیره‌پیاویکی تی‌کسم‌راو و پته‌و بوو. که‌له‌گه‌ت بوو، قیت و ر‌ه‌پ به‌رید‌ا ده‌ر‌و‌یش‌ت. ده‌مو‌چاویکی وردیله و گه‌ش و ساغی هه‌بوو. گومانی تی‌دا نه‌بوو که هی‌شتا خاوه‌ن تین و گو‌ره. توندوتۆ‌ل و به‌هیز بوو. له چاو ته‌مه‌نی هی‌شتا به‌ته‌واوی سه‌رو‌ریشی ماشو‌برنجی نه‌بو‌وبوو، خاوه‌نی سه‌ر و ریشیکی پر و تو‌پ بوو که سه‌رده‌می خو‌ی ر‌ه‌ش بوون. چاوی گه‌وره و شین و گه‌ش بوون، به‌لام بریک زه‌ق. به‌زاراوه‌یه‌کی ر‌ه‌سه‌ن قسه‌ی ده‌کرد. عه‌بایه‌کی شو‌ر و مه‌یله و سو‌وری له‌به‌ردا بوو که قوما‌شه‌که‌ی له مالیکی زبر و ئه‌ستوور بوو، گوریسیکی ئه‌ستو‌وریشی له نی‌و قه‌دی ده‌به‌ست. سنگی و به‌رو‌کی ئاواله

بوو، له ژیر عهباکهیدا کراسه که تانه کهی به جارئ چلکه سوو بوو بوو، چونکه چەندین مانگ بوو نهی گۆرپیوو. دهیانگوت له ژیر عهباکهیهوه نزیکهی سی پوڤد ئاسنه واله به خویهوه ده به ستی. گۆرهویی له پی نه ده کرد و که وشه کانی کونه و درپا بوون.

راهیب چاوه چکۆله و زیته کانی که ههتا رادهیهک ترسی تیدا دیار بوو، له زاهید برپیوو، خاکه رایانه وهلامی دایهوه: «له کلیسهی بچوکی ئابدو رسک، له سین سیلۆستیر.»

- له سین سیلۆستیری ئیوه بووم. دانیشتووی ئهوی بووم. ئیستا سین سیلۆستیر چونه؟

راهیب تۆزی مات بوو.

- ئیوه کومه لیک مروقی بی شعورن! ماوهی پۆژووگرتن چۆن به پۆیه ده بن؟

«پۆژووی ئیمه له سه ر بنه مای یاسا و نه ریتی پیشینانه. له ماوهی ئه و چهند پۆژه پارێزه دا، دوو شه ممه و چوار شه ممه و ههینی چیشته ناخوین. سین شه ممه نانی وشکی و میوهی کولاو و ههنگوین و توودرک و که له رمی سویرکراو و جوی کولاو ده خوین. شه ممانه که له رمی سپی و هه رشته و له په و برویش، که هه موویان به پۆنی شادانه ساز ده که یین. له ماوهی هه وتوودا ماسیی وشک و برویش به سوپی که له رمه وه ده خوین. له دوو شه ممه وه هه تا عه سری شه ممه، شه ش پۆژی ته واو له هه وتوودا پیرۆزه و هه یچ شتی که نا کو لئین و ته نیا نان و ئاو ده خوین. ئه ویش به پارێزه وه ئه گه ر بۆمان بلوئ هه موو پۆژی چیشته ناخوین. یانی هه ر ئه و جوهری که بۆ هه وتووی یه که می ماوهی پارێز له به رچاو گیراوه. خاچه پۆژ¹ ده م له هه یچ شتی که ناده یین. به م شیوه یه پۆژی شه ممه ده بی هه تا سه عات سیی دوانیوه پۆ به پۆژوو بین، پاشانی شت تۆز قالی که نان و ئاو ده خوین و پیکتی که شه رابی به سه ردا ده که یین. پۆژی سین شه ممه ی پیرۆز شه راب ده نوشین و شتی که لی ده نیین، ئه ویش به بی

پڙن، يان جاري وايه هر هيچ لينانين.» راهيب كه زياتر دنيا بووبوو، دريژه ي پيدا: «به لام نه ي باوكي پيروږ! له چاو ئيوه ي هيڙا و مه زن نه وه هر هيچ نيبه. چونكه له ماوه ي سالدا، تهنانهت له جه څني پيروږدا، ئيوه له نان و ئاو زياتر دم له هيچ شتيك نادهن و نه وه ي ئيمه له دوو پوږدا ده يخوين ئيوه به شي ه و توويه كتان دهكا. به راستي كاريكي جوان و بيوينه يه، پوږوو گرتي ئيوه.»

باوه فراپونټ له ناكاو پرسى: «قارچك چي؟»

راهيب به هله شه يي گوتي: «قارچك؟»

- به لى. ده توانم چاوپوښي له نانه كه يان بكه م و هيچ نياز نيم پيان نه بى. خو بكه م به نيو ليرپه واردا و به قارچك و توو شيرين به ريبچم، به لام لير نه ناتوان واز له نان بينن، هر بويه دايمه ديلي شه يتانن و له غاوى كردوون. له م پوږانه دا ناپاكه كان حاشا له و جوړه پوږوو گرته ده كن. كار ه كه شيان ناپاك و شه يتانيه.

راهيب هه ناسه يه كي ه لكيشا و گوتي: «راست ده فهرموون.»

باوه فراپونټ پرسى: «له نيو نه واندانده يتانت ديوه؟»

راهيب به ترس و له زه وه گوتي: «له نيو نه واندانده؟ له نيو نه وان خو...؟ پاره كه پوږي «يه كشه ممه ي سيانه» چووم بولاي باوكه عايد و له و كاته وه ئير نه چووم. شه يتانيك دى له سهر سينگي كه سيك دانishtبوو و له ژير عه باكهيدا خوى مه لاس دابوو، تهنيا شاخي به دهره وه بوو؛ پياويكي ديكه ش شه يتانيك سهرى له گيرفانيه وه قوت كرده وو و چاوى زيته ي ده هات، له من دهره س؛ شه يتانيكي ديكه له زگي ناپاكي كه سيكي ديكه دا خوى هه شار دابوو، شه يتانيكي ديكه ش خوى به ملي پياويكدا هه لواسي بوو و بى نه وه ي بيبيني به ملاوئه ولادا له گه ل خوى ده ي گيرا.

راهيب پرسى: «ئيوه - ده توانن نه رواحيش بيبين؟»

- به لى ده توانم بيبينم، ده توانم هه تا قولا يي گيانيان بيبينم. كاتيک له ژوورى باوكه عايد هاتمه دهرى، شه يتانيك دى له پشت دهرگاكه خوى له

من مات دابوو، گهورهش نه‌بوو، دوو مه‌تر يان زياتر دريژ بوو، به کلکيکي دريژ و ئه‌ستوور و خوله‌ميشييه‌وه، سه‌ري کلکي له که‌ليني درگاکه‌دا بوو، به ته‌رده‌ستی درگاکه‌م پيوه‌دا و کلکي گيري کرد. ده‌ستیکرد به قيژه‌قيژ و هه‌لبه‌زدا به‌ن، منيش سئ جارم خاچ کيتشا. هه‌ر له‌ريوه وهک جالجالووکيه‌کي ژير پئ که‌وئ جيقی ده‌رهات و توپی. حه‌تمه‌ن له‌وئ له‌چه‌قی ده‌رگاکه‌دا رزيوه و بۆگه‌ن بووه، به‌لام نای‌بينن، بۆنه‌که‌شی هه‌ست پيناکه‌ن. ساليک له‌مه‌وبه‌ر بوو له‌وئ بووم. وهک غه‌ريبه‌يه‌ک، ئه‌وه لای‌تو ده‌درکينم.

راهيب که جار له‌گه‌ل جار زياتر غيره‌تی ده‌بزووت، گوته‌ی: «قسه‌کانت زورتر سناکن! به‌لام ئه‌ی باوکی پيروژ و هيژا، ئایا - ئه‌و جوړه‌ی که حه‌ديسی ئيوه له چوارقورنه‌ی دنيا ده‌نگی داوه‌ته‌وه - راسته که ئيوه له‌گه‌ل (روح‌القدس) له پيوه‌ندی دان؟»

- جاروباريک نازل ده‌بی.

- چۆن نازل ده‌بی؟ به چ شيوه‌يه‌ک؟

- وهک بالنده‌يه‌ک.

- (روح‌القدس) وهک کوتریک؟

- (روح‌القدس) مان هه‌يه و پوحي پيروژيشمان هه‌يه. پوحي پيروژ وهک بالنده‌ی دیکه‌ش ده‌توانی خوی بنويینی - هيندی جار وهک چوله‌که، هيندی جار سيروو و بری جاريش وهک سيچره.

- ئه‌ی چۆن له‌گه‌ل سيچره‌ی ئاسايی ليکی ده‌که‌نه‌وه؟

- قسه ده‌کا.

- چۆن قسه ده‌کا؟ به چ زمانیک؟

- به زمانی مروق.

- ده‌لی چی؟

- راستت ده‌وئ ئه‌مرو پيگوتم، گه‌وجيک دی بۆ دیدارت و پرسياړی زور

نابه‌جيت لیده‌کا، راهيب ده‌ته‌وئ سه‌ر له راز و نه‌ينييه‌کان ده‌رهيني؟

پراھیب سەری لەقاند و گوتی: «ئەي باوکی زۆر پیرۆز و هیژا، قسەکانت زۆر بەسامە.» بەلام لە چاوە گچکە و ترس لێنیشتووەکانیدا دپدۆنگی و گومان دەبیندرا.

باوە فراپۆنت تۆزی پراوەستا و پرسیی: «ئەم دارەت دیوە؟»
- بەلێ قوربان.

- بە پڕوای تۆ نارەوونە، بەلام من پیموایە شکیکی دیکەیه.
پراھیب دوای تاویک بیدەنگی، لەپاش چاوەروانییە بئەوودەکە، پرسیی:
«چ شکیک؟»

- شەوانە دیتە پێش. ئەو دوو لقەي دەبینی؟ کە شەو دادی دەبی بە مەسیح و باوەشم بۆ دەکاتەو و دەمکێشی بۆلای خۆی، بەجوانی دەبینم و ئازای ئەندام دەلەرزێ. سامناکە، زۆر سامناکە!

- ئەگەر مەسیح خۆی بی، ئیتر بۆ سامناکە؟

- ئاخر لەباوەشم دەکا و لەگەڵ خۆی دەمبا.

- بە زیندوویی؟

- لە پۆح و جەلالی ئەلیاسدا، مەگین نەتبیستوو؟ ئەو لەباوەشم دەکا و لەگەڵ خۆی دەمبا.

ئەگەرچی پراھیب بە داڵغەیهکی ئالۆز و شیواوەوە گەپایەووە بۆ ئەو حوجرەیهی کە لەگەڵ برایهکی دیکە پراھیب تێیدا دەژیان، لە دای خۆیدا ریزیکێ زۆر زیاتر لە باوە زووسیمای بۆ باوە فراپۆنت هەبوو. لایەنگری سەر سەختی پۆژوو گرتن بوو، سەیریشی نەبوو ئەگەر کەسیکی پۆژوووەوانی وەک باوە فراپۆنت ئاوپ لە غەریبان بداتەو. وشەکانی بەپراستی سەیر بوون، بەلام تەنیا خودا دەزانێ ئەو وشانە چ نەینییەکیان تێدابوو، ئەو نەینییە جاری وایە و تەو کردەوێ زۆر سەیر و سەمەرە بە کەسیکەو دەبینن، کە ئاوەزی خۆیان لەبەر خاتری خودا فیدا کردووە! تاسەبار و ئامادەي ئەو بوو باوەر بە وەبەر دەرگا کەوتنی کلکی شەیتان بکا، ئەویش نەک بە مانا مەجازییەکە. جگە لەو هەش بەر لە زیارەت کردنی کلکسە، لەگەڵ

دامه زراوهی «پیران» که هیندی ده مگۆی له مه‌ریانه‌وه بیستبوو، به شتیکی خراپ و زیانباری ده‌زانی و سه‌رسه‌ختانه دژایه‌تی له‌گه‌ل ده‌کرد. زۆر به سه‌ر هاتنیا بۆ کلیسه‌ تێ نه‌په‌رپیوو، سرتوخورت له‌ نیۆ هیندی له‌ برایانی ر‌واله‌ت‌بیندا ساز بوو، که‌ ئه‌و دامه‌رزاه‌یان به‌دڵ نییه‌، ئه‌وه‌ به‌گۆیی ئه‌ویش گه‌یشته‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و پیاویکی زیته‌له‌ و خۆ تێه‌له‌قوتین بوو. ده‌یویست سه‌ر له‌ هه‌موو شتیکی ده‌ره‌ینی. هه‌ر به‌و هۆیه‌وه‌ مۆجره‌ تازه‌که‌ی باوه‌ زووسیمه‌ به‌جاری تووشی سه‌رسوورمانی کردبوو. ئالیووشا دواتر وه‌بیری هاته‌وه‌ که‌ میوانه‌ ئابدورو سکینه‌که‌یان زۆر کونچکاوه‌ و له‌ په‌ستا له‌ نیۆ گرووپ و تا قمی راهیباندا ده‌هات و ده‌چوو له‌ نیویاندا که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ و ژووره‌وه‌ی حوچه‌که‌ی باوه‌ زووسیمادا کۆریان ده‌به‌ست، گۆیی ر‌اده‌گرت و پرسیماری ده‌کرد. به‌لام ئه‌و کاته‌ ئالیووشا زۆری گۆی نه‌ده‌دایه‌ و زۆر دواتر ئه‌وانه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌. راستت ده‌وی ده‌رفه‌تیشی نه‌بوو له‌و شتانه‌ ورد بێته‌وه‌. چونکه‌ کاتیکی باوه‌ زووسیمه‌، که‌ دیسان هه‌ستی به‌ شه‌که‌تی و بێهیزی ده‌کرد، چووبووه‌ سه‌ر چرپای خه‌وه‌که‌ی و خه‌ریک بوو خه‌وی لێده‌که‌وت، ناردی به‌شوین ئالیووشادا. ئالیووشا به‌هه‌له‌داوان گه‌رپایه‌وه‌. له‌ حوچه‌که‌دا ته‌نیا باوه‌ پایسی و باوه‌ یوسف و پۆرفیری تازه‌ مرید مابوونه‌وه‌. پیر که‌ چاوه‌ ماندووه‌کانی هه‌لده‌هینا و به‌ وردی له‌ ئالیووشای ده‌روانی، پرسیی:

کورم، تۆ خزم و که‌سه‌کانت چاوه‌روانت نین؟

ئالیووشا مات بوو و هیچی نه‌گوت.

- مه‌گین دویته‌ی به‌لێنت پێ نه‌دان که‌ چاوت پێیان بکه‌وی؟ مه‌گین نیازیان پێت نییه‌؟

- با، واده‌م داوه‌ به‌ - باوکم - به‌ براکام - به‌ که‌سانیکی دیکه‌ش.

- که‌وايه‌ پێویسته‌ بچی، خه‌م مه‌خۆ. دلنیا به‌هتا تۆ له‌ ژوور سه‌رم نه‌بی و دوايين و ته‌م لێ نه‌بیستی، نامرم. کورم ئه‌و که‌لامه‌ به‌ تۆ ده‌لێم، دوايين خه‌لاتی

منه بۆ تۆ. بۆ تۆ كۆرى خۆشه ويستم. چونكه تۆش منت خۆش دهوئى. به لّام ئىستا له سهر به لّينه كهت سوور بهو برۆ.

ئاليووشا به بئى ئەوهى خۆى بگخينئى و ماتل بئى وه پيكهوت. ئەگه رچى رويشتنه كهى زۆر دژوار بوو، به لّام ئەو وادهيهى كه ئەو دوايين وتەى پير له م دنياهه دا دهبيستى و دوايين خه لاتى ئەوه بۆى، له خۆشيانا دهتگوت حالى لى هاتوو و ههر ئىستانا ئىستا شاگهشكه دهبئى. به په له وه پيكهوت تاكو كاروبارهكانى نيو شار جيبه جئ بكات و زوو بگه رپته وه. باوه پايستيش چەن وشەى پر ئامۆژگارىي پيگوت، كه ئاليووشاى راپله كاند و به جارى سه رسامى كرد. يانى كاتيک له حوجره كه هاتنه دهري، ئەو قسانهى كرد.

باوه پايستى به بئى پيشه كى و هينان و بردن گوتى: «كۆرى چاك! تيبگه و وريا به، كه زانستى ئەم دنياه، به تاييهت له م سه دهيه دا بۆته هيژيكي مه زن، پاكى و پيرۆزيه نه ئينييه كانى كتىبه ئاسمانيه كه مان، كه به ره له دواى به ره پيمان گه يشتوو، هه مووى راقه كردوو. دواى ئەو راقه و شيكارىيه زالمانه، بيرمه ندان و زانيارانى ئەم دنياه نه يانه يشتوو له سهر زهوى ئاسه واريك له نه ريتى پيرۆزى پيشينيان بمينيته وه. به لّام، ئەوان پاژيان راقه كردوو و چاوپوشييان له گشت كردوو و له راستيدا دياره ئەوان زۆر كوئردلن. له گه ل ئەوه شدا، گشت هه روا له بهر چاويان زهق بۆته وه و راوه ستاو و درگاكانى دۆزه خى به روودا ناكريته وه.^۲ مه گين نۆزده سه ده دهوامى نه هيناوه؟ مه گين هه روا له نيو گيانى تاكه كه س و له نيو ئاپورهى خه لكدا هيژيكي زيندوو و كارا نيه؟ ته نانهت له گيانى بئ دينه كانيشدا، كه باوه ريان به هيچ شتيك نيه، به توانا و زيندوو! چونكه ته نانهت ئەوانه ش كه وازيان له دينى مه سيح هيناوه و هيرشى ده كه نه سهر، له ناخى دلدا هه روا پيره وى له ئايىنى مه سيح ده كه ن. چونكه تا ئىستا به وردىنى يان تاسه ي پر له تىنى دلان نه يانتوانوه سه بارهت به مروؤف و مه زنايه تى، شتيكى بالاتر و ته و او تر له مه سيح به ده سه ته وه بدن. ئەگه ر ده ستيان به شتيكيش راگه يشتبئى، ئاكامه كهى هه له و

2- ئينجىلى مه تا، به شى سازده هه م.

نابه جي بووه. ڪوري چاڪا! ٺهوهت قهت له بير نه چي، پيره كهت له سه ره مه رگدا دهيهه وي بٽنيري بؤ دنيا. رهنگه ٺهوه پوڙه گهورهت له بير نه چي و وته كه م له دالغه ي خوتدا راگري. وته يه كه كه بؤ ريوني تو له ناخي دلوه هه لده قول، چونكه تو لاوي و وهسوه سه ي دنيايش زورن و له وانه يه پيت تامل نه ڪري. چاڪه ئيسا برؤ ڪوره خوشه ويسته كه م.»

به و وشانه، باوه پايسي ته قديسي ڪرد. ٽاليوشا ڪاتي چوونه دهرئ له ڪليس ه و بير ڪردنه وه له وته ڪاني باوه پايسي، بؤي دهر ڪهوت كه ٺهوه راهيهه چله ڪيشه كه بهر له وه زور به گرڙي و ساردوسري هه لسو ڪهوتي له گهل ده ڪرد، له ناڪاو تيگه يشت له گهل دوستي ڪي تاز ه و چاوه پروان نه ڪراو و مامؤستايه ڪي دلؤز و به ريز ٽاشنا بووه. به جور ڪي كه ده تگوت باوه پايسي ميراتيڪه و باوه زووسيمه له ڪاتي گيانكه نشتا بؤي به جي هيشتووه. ٽاليوشا له دلي خويدا گوتي: «رهنگه هر ٺهوه شته بي كه له نيوانياندا ده مه ته قيني له سه ر ڪراوه.» ٺهوه ٺهدينشه هه لسه فيانه ي كه ئيسا بيستوي، ٺهويش ٽاوا چاوه پروان نه ڪراو، نيشاندهري سؤز و تيني دلي باوه پايسي بو. باوه پايسي دهويست خيرا زهيني ٺهوه ڪوره لاوه بؤ ٽانگزا بوونه وه له گهل وهسوه سه ي دنياي ٽاماده بكا وگه وره ترين بهرگري له گيان ي لاويڪ بكا كه به ٺهمانهت پتي سپيردراوه.

(۲)

لەمالی باوکی

ئالیووشا بەر لە ھەموو شتیک چوو بۆلای باوکی. لە رینگا وەبیری ھاتەوہ کە پوژى پىشوو باوکی لە سەر ئەوہ پىنداگرى کردبوو کە جۆرىک بچى نەھىلى ئىوان بزانی. ئالیووشا لە ناكاو لەخوى پرسى: «بۆ ئاوا؟ ئەگەر باوکم قسەيەکی تايبەتیشى لەگەل مندا ھەبى، بۆ بەدزییەوہ بچم؟» ئاخري بەو ئاکامە گەشت کە: «لەوانەيە دويىنى لەبەر شىواوى و ھەيەجان ويستبىتى باسى شتیک بکا.» وەلحاسل کاتيک مارتائىگناتيفنا دەرگای باخەکەى بۆ کردەوہ (دياربوو گريگورى نەخۆشە و بە جىوبان کەوتووہ) لە وەلامى پرسىارەکەيدا گوتى ئىوان فيودورويچ دوو سەعات لەمەوبەر چۆتە دەرئى، زۆر خۆشحال بوو.

ئەى باوکم؟

مارتا بە لەبزیکی ساردوسپ وەلامى دایەوہ: «لە سەريیە. خەريکە قاوہ دەخواتەوہ.»

ئالیووشا چووہ ژوورئى. پیرە پیاو دەمپایى لەپى، بە عەبايەکی چکۆلە و کۆنەوہ لە سەر میزی نانخۆرى بە تاقى تەنیا دانیشبوو. خەريکی حیساب و کىتاب بوو خوى بەوکارەوہ سەرقال کردبوو. لە مالئ بە تاقى تەنیا بوو. چونکە ئىسمیر دیاکوف بۆ کرپنى کەلوپەل چووبووہ دەرئى. ئەگەرچى بەيانى زوو ھەستابوو و ھەولئ دەدا خوى کامرەوا بنويى، بەلام شەکەت و بىھىز دیاربوو. نيوچاوانى لکەى خوينى پىوہ وشک ھەلاتبوو و بە دەسریەکی سوور پىچابووئى. لووتیشى ماسىبوو و جىجى لکە خوین پىوہى قەتماغەى

بەستبوو، بەگشتی دەموچاویکی ناحەز و قیزەونی ھەبوو. پیرە پیاو لەو
حالەتە ئاگادار بوو. ھەرکە ئالیووشا چوو ژیووری بە چاویکی توورە و
رقاویبەو تیی روانی.

بە لەبزیکی تۆسنەو ھەو گوراندی: «قاوھە ساردبۆتەو. خولکت ناکەم. بۆ
نیوەرۆ پیمگوتوون شەفتە ماسی سازکەن، داوا لە کەسێش ناکەم لەگەڵ
بخوا. بۆ ھاتووی؟»

ئالیووشا گوتی: «ھاتووم بزنام حالت چۆنە.»
- ئەرێ. دویینی خۆم پیمگوتی بێی. بەلام بێفایدە. رازی بە زەحمەت
نەبووم. بەلام دەمزانێ راناوھستی و خیرا دیی.

ئەوێ بە ھەستیکی تیکەڵ بە رقاو ھەربەری، ھەستا سەرپی و بە
نیگەرانی لەبەر ئاوینە کە چاوی لە لووتی خۆی کرد (رەنگە ئەو پۆژە چل
جار زیاتر چوینتە بەر ئەو ئاوینە. ھەروەھا دەسماڵە کە ی نێوچاوانی
کر دەو و جوانتر بەستییەو.

بە لەبزیکی ئامۆزگاریانەو ھەو گوتی: «سوور چاکترە. دەستمالی سپی پیاو
و ھبیر نەخۆشخانە دەخاتەو. چاکە، وەعز و حالی کلێسە چۆنە؟ پیرە کەت
چۆنە؟»

ئالیووشا وەلامی دایەو: «حالی زۆر خراپە؛ لەوانە ھە ئەمرۆکە بمری.»
بەلام فیوودۆر پاولوویچ گویی نەدایە و خیرا پرسیارە کە ی خۆی لەبیر بردەو.
گوتیشی: «ئێوان چۆتە دەری. دەیەوێ ئەو پەری ھەولی خۆی بدا کە
دەزگیرانە کە ی میتیا ھەلفریوینی بۆخۆی.» پاشان بەدزاتانە درێژە ی بە
قسەکانی دا: «بۆیە لێرە ماوھتەو.» لچیکی ھەلقوورتاند و چاوی لە ئالیووشا
کرد.

ئالیووشا پرسیی: «دەلێام خۆی ئەوێ بەتۆ نەگوتووە!»
با. با. زۆر لەمەو بەر خۆی گوتی: باوەر ناکە ی، سێ ھەوتوو لەمەو بەر
پیی گوتم؟ تۆ پیت وانییە ئەویش بۆ کوشتنی من ھاتبوو؟ ھا؟ ھەتەن بۆ ئەو
ھاتنە مەبەستیکی بوو.

ئاليووشا بە شلەژاوى گوتى: «مەبەستت چىيە؟ بۇ قسەى وادەكەى؟
 راستە داواى پارە ناك، بەلام ئەگەر داواش بكا كۆپكىكى پى نادەم.»
 ھەر لەو كاتەدا كە بەنىو وەتاغەكەدا پياسەى دەكرد، دەستى خستە
 گىرفانى عەبا چلكنەكەيەو، كە قوماشەكەى لە كەتانی زەرد بوو و دريژەى
 بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيودوروۋىچى خۆشەويستىم! رەنگە بزانى كە
 دەمەھەى زۆر عومر بكەم، بۆيە پىويستىم بە پارەيە و تەنانتە فلسىكىش بۇ
 مەن بايەخى خۆى ھەيە، ھەرچەندەش تەمەنم دريژتر بى پىويستىم بە پارە
 زياتر دەبى. ئىستاش لە تەمەنى پەنجا و پىنچ سالىدا لە پياوھەتى نەكەوتووم.
 دەمەھەى ھەتا بىست سالى دىكەش لە پياوھەتى نەكەوم. بەلام پىرتەر دەبىم،
 قەلافەتیشم ناحەز و دزيو دەبى و سەلىتەكان ئەمجارە بە مەيلى خويان نايەن
 بۇلام. بۆيە پىويستىم بە پارە دەبى. بۆيە ھەرچى زياتر پاشەكەوتى بكەم،
 بۇخۆمى پاشەكەوت دەكەم و پىويستىم پىيەتى ئالكسى فيودوروۋىچى
 خۆشەويست. رەنگە وا چاكتر بى تۆش بزانى. با پىت بلېم دەخوام ھەتا
 كۆتايىي تەمەنم دريژرە بە تاوان بدەم. چونكە تاوان شىرينە، ھەموو كەس
 پىيان خراپە، بەلام ھەموو مروۋى دنيا لەگەلىدا دەرژىن، بەلام ئەوان بە نەينى
 دەيكەن و مەن بە ئاشكرا. ھەر بۆيە تاوانباران لەبەر ساويلكەيىم
 تىمرا دەخوون. ئالكسى! با ئەوھشت پى بلېم، بەھەشتى تۆ لەگەل زەوق و
 ھەستى مەن سازگار نىيە، ئەم بەھەشتەى تۆ ئەگەر بوونىشى ھەبى، شوينىكى
 بەجى نىيە بۇ مروۋىكى رىزدار. پىموايە خەوم لىدەكەوى و ئىتر خەبەرم
 نابىتەو. مەرگ يانى ئەوھو تەواو. ئەگەر پىتخۆش بى، دەتوانى بۇ شادىي
 رۆحم دوعا بكەى. ئەگەر پىتخۆش نەبوو دوعا مەكە بە توون! فەلسەفەى
 مەن ئەمەيە، ئىوان دوينى قسەيەكى باشى كرد، ئەگەرچى ھەموومان
 سەرخۆش بووين. ئىوان مروۋىكى سەختىكىش و خۆنوینە. بەلام زانىارىيەكى
 ئەوتۆى نىيە... بارھىنانىشى ھەروا. بىدەنگ دادەنىشى و بى ئەوھى مەق بكا بە
 پياو پىدەكەنى، ھەر ئەوھش لە تەنگانە دەر بازى دەكا.»
 ئاليووشا بە بىدەنگى گويى بۇ راگرتبوو.

- بۆ قسه له گه‌ل من ناکا؟ ئەگەر بشیکا، به پۆزیکه‌وه خۆ هه‌لده‌ماسینی. کو‌رم، ئیوان زۆر هیچو‌پو‌وچه. «ئەگەر بمه‌ه‌وئ، له‌ ماوه‌ی ده‌قیقه‌یه‌کدا له‌گه‌ل گرووشنکا زه‌ماوه‌ند ده‌که‌م. ئالکسی فی‌دۆر‌و‌و‌یچ، ئەگەر پا‌ر‌ه‌ت هه‌بی کافیه‌ دا‌وای شتی‌ک بکه‌ی زوو وه‌ده‌ستت ده‌که‌وئ. ئیوان هه‌ر له‌ئوه‌ ده‌ترسی. چاو‌یک‌ی کردۆته‌ چوار چاو و ده‌یه‌ه‌وئ به‌ر به‌ ژنه‌یانی من بگرئ. بۆیه‌ میتیا هان ده‌دا له‌گه‌ل گرووشنکا زه‌ماوه‌ند بکا. ده‌یه‌ه‌وئ به‌و کاره‌ له‌ گرووشنکام دو‌ور خاته‌وه‌. (پین‌وایه‌ ئەگەر پا‌ر‌ه‌که‌م خه‌رجه‌که‌م، ده‌یده‌م به‌ ئه‌و!) جگه‌ له‌وه‌ش ئەگەر میتیا له‌گه‌ل گرووشنکا زه‌ماوه‌ند بکا. ئیوان ده‌زگیرانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی ئه‌و وه‌گیر دینی و دلیشی هه‌ر به‌وه‌ خۆشه‌! کو‌رم، ئیوان زۆر هیچو‌پو‌وچه!

ئالی‌وشا گو‌تی: «چه‌نده‌ تو‌ور‌ه‌ی تۆش. هه‌ر له‌به‌ر دو‌ینی‌یه‌؛ وا‌چا‌که‌ تۆزئ را‌کش‌یی.

پیره‌ پیا‌و وه‌ک ئه‌وه‌ی تازه‌ به‌ زه‌ینی گه‌یشتی، له‌ ناکاو گو‌تی: «فه‌رم‌و‌و! به‌لام قه‌ینا‌کا تۆ هه‌رچی‌یه‌ک بلێی لی‌ت تو‌ور‌ه‌ نا‌ب‌م. ئەگەر ئیوان بیکوت‌بایه‌، لی‌ی قه‌لس ده‌بو‌وم. ته‌نیا له‌لای تۆ د‌ل‌م ده‌حه‌سی‌ته‌وه‌ و هه‌ست به‌ هی‌م‌نایه‌تی ده‌که‌م، ده‌نا سه‌رتا‌پام رق و قین دا‌ی‌گر‌تو‌وه‌ و قیزه‌ونی‌شم.»

ئالی‌وشا به‌ بزه‌یه‌که‌وه‌ گو‌تی: «ر‌قا‌وی و قیزه‌ون نی‌یت، به‌ل‌کو له‌رئ ده‌ر‌چ‌و‌وی، هه‌له‌شه‌ی، هه‌له‌شه‌.»

- گو‌ی بگره‌، ئەم‌رۆ به‌یانی ده‌م‌وی‌ست ئه‌و میتیا نا‌ر‌ه‌سه‌نه‌ به‌ گر‌تن بده‌م، نا‌زان‌م بر‌یا‌ره‌که‌شم ده‌بی به‌چی. هه‌لبه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌ چاو‌یک‌ی ده‌مار گر‌ژانه‌وه‌ چاو له‌ دا‌یک و با‌و‌کان ده‌که‌ن، به‌لام ته‌نانه‌ت ئی‌ستاش یا‌سا ئیزن نا‌دا تو‌و‌که‌سه‌ری با‌و‌که‌ پیره‌که‌ت بگرئ و به‌ملا‌وئه‌ولا‌دا را‌یک‌یش‌ی، له‌ ما‌له‌که‌ی خۆیدا وه‌به‌ر مست و پ‌ی‌لاقه‌ی ده‌ی و هه‌ره‌شه‌ی کو‌شت‌نی‌شی لی‌که‌ی. ئە‌و‌یش له‌به‌ر چا‌وی چه‌ن شا‌یه‌د. ئەگەر ئی‌شتیام لی‌‌وایه‌، ده‌م‌توانی له‌به‌ر ئه‌و کاره‌ی دو‌ینی‌ی تا‌لا‌وی به‌ گه‌ر‌ودا که‌م و بی‌خه‌مه‌ به‌ندی‌خانه‌وه‌.

- که‌وا‌یه‌ نا‌ته‌و‌ی شکایه‌تی لی‌که‌ی؟

- ئىوان پەشىمانى كۆردىمەن. ئىوان سەگى كۆيى، شىتېكى دېگەن گۆرۈپدە.
پاشان ئالىووشا سەرى داخست، فېدۆر پاولوۋىچ بەنئو سەرتەيەكى
نەيتى لە دىرېزەي قەسەكانىدا گوتى:

- ئەگەر ئەو ھېچوچۇق بەگرتەن بىدەم و بىكەۋىتە بەندىخانەدە، گرووشنىكا
دەيىنىتەدە و بىماتل بون دەچى بۇ مەلقاتى. بەلام ئەگەر بزانى منى پىرە
پىاۋى بىھىزى خورىشۇر كۆردۈدە و بەقەستى كۆشت لىنىدەم. لەوانەيە
ۋاز لە ئەو بىنى و بى بۆلەي مە... چۈنكە شىۋەكەي ۋايە و ھەموو شىتېك بە
پىچەۋانەيە. لە ناخى گەيشتۈم! قومىك براندى ھەلەندەي؟ چۆرى قاۋەي
ساردەۋەبو بەنئو پەرداخەكەۋە با براندىت بۇ بەگم بە سەرىدا، كۆرم قاۋە
و براندى تېكەل بەكى زۆر خۆشە.

ئالىووشا گوتى: «سپاس. ئەگەر بىستەم، ئەو كۆلېرەيە ھەلدەگرم،» دەستى
بىرە و كۆلېرە فەرنەسىيەكەي ھەلگەرت و نايە گىرفانى عەبەكەيەدە. پاشان
چاۋى لە باۋكى بىرى و بەنىگەرەنىيەدە گوتى: «تۆش ۋاچاكە براندى
نەخۋەدە.»

«پاست دەكەي ھەق بەتۋەيە. بەجىي ئەۋەي ئەسەبام ئارام كاتەدە، زىاتىرى
دەشلەزىنى. تەنبا پەرداخىكى چكۆلەي دېگە، لە دۆلەبەكە دەردىنەم.» قوفلى
دۆلەبەكەي كۆردەدە و پەرداخىكى پىر كۆردە، پاشان داخستەدە و كىلەكەي
نایەدە گىرفانى. «ئىتر بەسە، خۇ پەرداخىك نامكۆزى.»

ئالىووشا بە زەردەخەنەدە گوتى: «دېۋتە ئىستە ئەخلاقەت باشتر بۈۋە.»
- ئىم! تەننەت بەبى براندىش خۆشە دەۋىي، بەلام لەگەل ئەو ھېچوچۇقچە
مىنىش ھېچوچۇق دەبەم. ۋانكا ناچى بۇ چىرماشنىيا - بۇ ناچى؟ دەيەۋى
سىخورى بىكا و بزانى كاتى گرووشنىكا دى چەندەي پارە دەدەمى. ھەموۋىان
ھېچوچۇقچە! بەلام سەر لە كارى ئىۋان دەرناكەم. ھەر نايەنەسەم، ھەرچى
دەكەم تىيەناگەم، لەبارى رۇخىشەۋە لە ئىمە ناچى. پىي ۋايە مىراتى بۇ بەجى
دەھىلەم! تۆش ۋاچاكە بزانى، ۋەسىيەتنامە لەپاش خۇم بەجى نايەلەم. مىتىش
ۋەك قالدۇنچە پان و فلىچ دەكەمەدە. قالدۇنچە بەرسۈرەكەش ۋايە شەۋانە بە

دەمپایی دەیانکوژم. کاتی پێیان لێدەنیم، کرچەیان دێ لە ژێر پێمدا. میتیای
خۆشەویستی تۆش بەو دەردە دەبەم. دەلێم میتیای خۆشەویستی تۆ، چونکە
دەزانم خۆشت دەوێ. ئەو، تۆ خۆشت دەوێ و مەیلی خۆتە خۆشت دەوێ.
هیچ ترسیکم لەو نییه. بەلام ئیوان هیچکەسی خۆشناوێ. ئیوان لە ئێمە نییه.
ئالیوو شاگیان! ئەو جووڕە مروڤانە لە ڕەچەڵەکی ئێمە نین. وەک تەپوتۆز وان،
بایەک هەلیکا، تەفروتوونا دەبن.... کاتیک پێمگوتی وەرە بۆ ئێرە، بیرۆکەیەکی
گەوجانەم لە میتشکدا بوو. دەموست هەموو سەرۆتری میتکا لە تۆ دەرکێشم.
بۆوینە ئەگەر هەزار یان دوو هەزار ڕۆبلی پێدەم، بلێی ئەو خوێرییە لە برسا
مردوو قەبوولی بکا و بۆ ماوەی پێنج یان باشتەر بلێم، سی و پێنج سال ملی
خۆی بشکێنێ و گۆری گومبکا و دەست لە کۆل گرووشنکا بکاتەو؟
ئالیوو شا لە بنەوێ منجاندی: «لێی - لێی دەپرسم. ئەگەر سی هەزاری
پێدەم، ڕەنگە...»

«وێنە دەکە! پێویست ناکا لێی بپرسی! ڕام گۆراوێ. لەخۆرا و ڕێنەیه کم
کرد.» ئەمجار پیرەپیاو، دەستی هەڵتەکاند و نەپاندی: «هیچی نادەم،
تەنانەت کووپیکیکیش، خۆم پێویستیم بە پارەیه. بەبێ ئەوەش وەک کەرەجە
جیقی دەر دینم. هیچی پێ مەلێ، دەنا دلی خۆی خۆش دەکا. تۆش لێرە کارت
نییه، پێویست ناکا لێرە بمینیتەو، بڕۆ. ئەو دەزگیرانە، کاترینا ئیوانا، کە
هەتا ئێستا لێی شار دوومەتەو، شووی پێدەکا یان نا؟ پێموایه دوینی
چووبووی بۆ دیدەنی!»

- بە هیچ شێوەیه ک دەستی لی هەلناگرێ.
- دیوتە ئەو چەتیوێ بەناز و نووزانە چۆن ئاشقی ئەو هەتیوێ بەرەللا و
سووک و چرووکە بوون. ئەوێ بزانە ئەو خاتوونە ڕەنگ بزرکاوانە
جیاوازیان زۆرە لەگەڵ... ئاخ، ئەگەر وەک ئەو لاوێ دەبووم و ئەو قەڵەفەت و
بەژن و بالایەیی ئەو کاتەم دەبوو، (لە تەمەنی بیست و هەشت سالاندا زۆر
لەو قیت و قۆز و جوانچاکتر بووم) پالەوانیکی سەرکەوتوو دەبووم، راست

وهك ئەو. مەرقىكى خويىيە! بەلام بە ھىچ شىۋەيەك نابىتتە خاۋەنى
گرووشنكا، نا كورم، نابى! دەيتۈپىنم. جىقى دەردىنم!
بەم وشانەى كۆتايى، تەۋاۋ رەقەكەى گەرابۆۋە و چەقۇت لىدايە خويىنى
نەدەھات.

بە تورەيىيەۋە درىژەى پىدا: «دەتۋانى بېرۆى. ئەمرو لىرە ھىچ كاريك نىيە
بىكەى.»

ئالىووشا بۇ خوداھافىزى لىچۈۋە پىشى و شانى ماچکرد.
پىرە پىاۋ تۈزى بە سەرسوورمانەۋە پرسىي: «ئەۋە بۆچى بوو؟ دىسان
يەكتر دەبىنن، يان پىتۋايە يەكتر نابىننەۋە؟»
- ديارە يەكتر دەبىننەۋە، مەبەستىكم نەبوو.

پىرەپىاۋ چاۋىكى لىكرد و گوتى: «منىش ھىچ مەبەستىكم نەبوو.» پاشان
لەپشت سەريەۋە گوراندى: «گوئيگرە گوى، دىسان ۋەرەۋە پىيان دەلىم
شفتەى ماسىت بۇ ساز كەن، شفتەى چاك، نەك ۋەك ئەۋەى ئەمرو. حەتمەن
ۋەرەۋە! سبەينى ۋەرە، گويت لىيە، سبەينى!»

نيۋە پەرداخىكى دىكەى براندى تىكرد، سىنگى سافکرد و لەبن لىۋەۋە
منجاندى: «ئىتر ناخۇمەۋە!» و دىسان دەرگاي دۆلابەكەى داخستەۋە و
كلىلەكەى نايەۋە گىرفانى. پاشان پۆيى بۇ ۋەتاغى خەۋەكەى. شەكەت و
ماندوو لە سەر چىپاكە خۇى پاكىشا و خىرا خەۋى لىكەۋەت.

(۳)

دیدار له کهل کورانی قوتابی

ئالیووشا، که له مالی باوکی هاته دهری و بهرهو مالی مادام خوځلاکوڤ بایدايه وه، له دلی خویدا گوتی: «خودایه زور شوکور سه بارهت به گرووشنکا هیچی لی نه پرسیم، دهنه نه مده توانی درق بکه م و ده بوو باسی دیداری دوینی خوم له گهل گرووشنکای موو به موو بو بگيرمه وه.»

ئالیووشا به داخ و که سه ره وه هه سستیده کرد هه ردوو ره قیبه که که له دوینیوه رق نه ستوورتر بوون و دلایان به جارای له یه کتر رهش بووه. «باوکم قین و رق دایگرتووه و پیلانیکی داپشتووه، دیمیتیش له وانه یه له دوینیوه دلره قتریش بوو، حه تمه ن ئه ویش رق و توورهی ناخی داگرتووه، بیگومان ئه ویش پیلانیکی داپشتووه، په ککو له و به لایه، هه رچونیکه ده بی ئه مړو په یدای بکه م.»

به لام بیرکردنه وهی ئالیووشا زوری نه خایاند. له ریگا رووداو یک قه و ما. ئه گه رچی رواله تن ساکار بوو، به لام شوینیکی قورسی له سه ر دانا. دوا ی ئه وهی له گوره پانه که تیپه ری. به ره و کولانیک بایدايه وه، که ده چووه سه ر شه قامی میخایلو فسکی و کهنده لانیکی چکوله له شه قامی سه ره کی جیا ده کرده وه. (هه موو شه قامی شاره که ی ئیمه یان به قولکه و کهنده لان لیکه له بریوه) له لای پردیک چاوی به پولیک کوری قوتابی که وت. که هه موویان ته مه نیان ده دوا زده سالان بوو. له قوتابخانه وه به ره و مالی ده رویشته وه. هیندیکیان جانتایان له کول نابوو، هیندیکیان به جانتای قایشی قه یتانداره وه، بریکیان کوله بالته یان له به ردا بوو. تاقمیکیشیان چاکه تی چکوله.

ته نانهت هیندیکیان چه کمه ی مل دریژیان له پی دا بوو و حاندی قولاپه ی لاقیان چرچ ولۆچ بوو، له و زمانه ی کورانی نازپهروهرده له پیتی دهکهن و دلایان پیوهیه تی. هه موویان به تامه زروویه وه باسی شتیکیان دهکرد، دیار بوو پیکه وه ته گیر و را دهکهن. ئالیووشا هه ر له و پۆژه وه که له مۆسکو نیشته جی بوو، نه یتوانیوو کاتی تیپه رین به لای قوتابیاند سهرنجیان نه داتی، به تاییه ت مندالانی سی چوار سالانه ی زۆر خووش دهو یست. قوتابیانی دودوا زده سالانه شی خووش دهو یست. هه ر بۆیه له بهر دلته نگ ی و شیواییه که ی ئه مپۆی دهو یست خیرا بجی بۆ لای ئه و مندالانه و سهری قسه یان له گه ل بکاته وه. چاوی له پوخساری سووره له گه راو و قوشقییان بری و خیرا بۆی ده رکه وت هه موویان به ردیان به دهسته وه یه. له ولای کهنده لانه که وه، نزیکه ی سی مه تر دوورتر، کورپکی قوتابی دیکه له په نا محه جه ریه ک راوه ستابوو، ئه ویش جانتایه کی قایشی له شاندا بوو. ده سالانه ده بوو. لاواز و رهنگ بزپکاو، چاوی رهش و گهش. شهش مندالی دیکهش که دیاربوو هاو پۆلی ئه ون و پیکه وه له قوتابخانه هاتوونه ده ری، به لام له گه ل ئه وان به کیشه هاتووه و دیاره رقی لییان هه ستاوه. سرک و قوشقی راوه ستابوو. چاوی له منداله کان بریبوو. ئالیووشا لییان چووه پیتشی، کورپکیان تووکه سهری بۆر و لوول بوو. بالته یه کی رهشی له بهردا بوو، ئالیووشا پنیگوت:

- کاتی هاوته مه نی ئیوه بووم و جانتای قایشدارم هه بوو، له شانی چه په م دهکرد بۆ ئه وه ی دهسته راستم ئازاد بی، به لام تو جانتاکه ت له شانی راسته ت کردووه. ئاوا ناب، ناجۆره.

ئالیووشا له گه ل فرتوفیلی ئه و جۆره قسانه ئاشنا نه بوو. به لام مروقی گه وره ئه گه ر بیهه وی له گه ل مندال یان تاقمیک مندال بکه ویتته قسه ئیتر ناچاره و ده بی به شیوه یه کی جیددی سهری قسه بکاته وه تاکو وهک ئه وان بیهته وه. ئالیووشا ئه وه ی له پووی غه ریزه وه ده زانی.

کورپکی یازده سالانه ی جوانکیله و شادیک، خیرا وه لامی دایه وه: «ئاخه چه په ره.» منداله کانی دیکهش هه موو چاویان له ئالیووشا بری.

کورپکی دیکه یان گوتی: «کاتی بهردیش ده‌هاوی به دهستی چه‌په‌ی ده‌یهاوی.»

هر له و کاته‌دا به‌ردیک ویزه‌ی هات و به‌ره‌و کورپکه هات. ئه‌گه‌رچی ده‌قیق و به‌هیز له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌وه به دهستی کورپه‌ی کزه‌لۆک هاویژرابوو، لاچاوی کورپه‌ی چه‌پله‌ری توزیک فرینجاند.

هه‌موویان گوراندیان: «ئیس‌مۆرۆف، زووکه تۆله‌ی خۆت بکه‌وه.» به‌لام ئیس‌مۆرۆف، کورپه‌ی چه‌پله‌ر، پیویست به‌گوتن نا‌کا، هه‌ر له‌رێوه‌ بۆ تۆله‌ی خۆی، به‌ردیکی هاویش‌ت به‌لام له‌عه‌رزه‌که‌ درا. ئه‌و کورپه‌ی له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ راوه‌ستابوو، که له‌سی مه‌تریبه‌وه دیاربوو گیرفانی پره‌ له‌ به‌رد. به‌ردیکی دیکه‌ی هاویش‌ت. ئه‌مجاره‌ راست له‌ ئالیووشای هه‌لکرد و له‌ شانی درا.

منداله‌کان به‌ قاقاکیشان هاواریان کرد: «له‌ تۆی هه‌لکرد، به‌قه‌ست ئه‌و کاره‌ی کرد. تۆ کارامازۆفی. کارامازۆف! ده‌تناسی زوو که‌ن به‌ردبارانی که‌ن!»

شه‌ش به‌ردیان له‌ کورپه‌ هه‌لکرد، به‌ردیکیان راست له‌ ته‌پلی سه‌ری درا و که‌وت به‌عه‌رزیدا. به‌لام خیرا هه‌ستایه‌وه و زور ته‌رده‌ستانه‌ وه‌لامی دانه‌وه. هه‌ردوولا ده‌ستیانکرد به‌ به‌رده‌فپکی. زۆربه‌ی منداله‌کان گیرفانیان پر بوو له‌ به‌رد.

ئالیووشا نه‌راندی: «ئه‌وه‌ چده‌که‌ن؟ پۆله‌گیان، پیتان عه‌یب نییه‌؟ شه‌ش که‌س له‌گه‌ل یه‌ک که‌س به‌شه‌ر دین! ئاخه‌ر ده‌یکوژن.»

هه‌لاته‌ پینشی و بۆ ئه‌وه‌ی کورپه‌ی کزۆله‌ پزگار کا، بارانی به‌ردی به‌گیانی کړی. بۆ ساتیک دوو سی که‌سیان ده‌ستیان له‌ به‌رده‌فپکی راگرت.

کورپکی کراس سوور به‌ ده‌نگیکی توورپه‌ و منداله‌نه‌وه‌ هاواری کرد: «سه‌ره‌تا ئه‌و ده‌ستی پیکرد! هه‌چوپووچه‌. چه‌ن پۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌ نیو پۆله‌که‌دا چه‌قویه‌کی له‌ کراسووتکین دا. خوینی لی‌هات. کراسووتکین شکایه‌تی لیتاکا، به‌لام پیویسته‌ ته‌ممی کړی.»

- ئاخر بۇ؟ حەتمەن سەردەننە سەرى و ئازارى دەدەن.

مەنئالەكان تىكرا گوراندیان: «چاۋ لىكە، ديسان بەردىكى تېھەلكردى. دەتناسى. ئىستا ئىتر تۆ بە دژى خۆى دەزانى. ياللا دەى با ھەموومان سىرەى لىبگرىن، ئىسمۆرۆف تۆلەى خۆت بکەۋە!» ديسان بارانى بەرد، ئەۋىش زۆر توند و تىژتر لە پىشۋو دەستىيكردەۋە. بەردىك لە سەر سنگى كۆپەى ئەۋبەرى كەندەلەنكە درا؛ قىژەى لى ھەستا و دەستىكر بە گریان و بە ھەلاتن لە سەر گردەكەۋە بەرەۋ شەقامى مىخايلوفسكى داگەر. ھەموو پىكەۋە گوراندیان: «بەزى ترسەنۆك، قولەى رىخەلۆك!»

كۆرىك كە كۆتى لەبەردا بوو و چاۋى برىقەى دەھات، گوتى: «كارامازوف نازانى چ بوئەۋەرىكە. كوشتنىش بۇ ئەۋ كەمە.» وىدەچۈۋ ئەۋ كۆرە لە ھەموویان گەرەتر بى.

ئالىووشا پرسىى: «مەگىن چدەكا؟ قسەبەرە؟»

كۆرەكان ھەموویان بە شىۋەىكى گالئەئامىز، چاویان لە يەكتر كرد. ھەر ئەۋ كۆرەى پىشۋو گوتى: «رىگاكت بەرەۋ مىخايلوفسكىيە؟ خۆتى پىنگەننە.... چاۋ لىكە، ديسان راۋەستاۋە، خەرىكە چاومان لىدەكا.» كۆرەكانى دىكە تىكرا ھاۋاریان كرد: «خەرىكە چاومان لىدەكا.» - لىى بېرسە بزەنە لەگەل بەستەىك گسكى ھەمام چۆنە. گۆیت لىئە، لىى بېرسە دەى!

دەنگى قاقای پىكەننىيان بەرز بوۋە. ئالىووشا چاۋىكى لىكرەن. ئەۋانىش چاویان لە ئەۋ كرد.

ئىسمۆرۆف بە دەنگىكى توۋرە و ھەرەشەئامىزەۋە ھاۋارىكر: «لىى نرىك مەبەۋە، برىندارت دەكا.»

- سەبارەت بە بەستەى گسك ھىچى لىئاپرىسم، چونكە پىمۋايە بە ئەۋ پىرسىارە سەردەننە سەرى. بەلام قسەى لى دادەكىشم، بزەنم بۇ لىى بىزارن. كۆرەكان ھەموو بە پىكەننەۋە گوتیان: «كەۋايە زوو ئەۋ كارەمان بۇ بکە.»

ئاليووشا له پردهكه په پييه وه و به گرده كهدا ودهر كهوت و راست
رؤيشت بولای كوره.

كوره كان تيكرا هاواريان كرد: «ئاگات له خوت بى، له تو ناترسى. زمانت
بگهړى، چه قويه كت ليدهدا، هر به وجورهى له كراسووتكىنى دا.»

كوره چاوه پروان راوه ستابوو و له جى خوى نه دهبزووت. ئاليووشا بهرو
لاى ئه و دهرؤيشت، كه نزيك بووه بوى دهر كهوت كوره نو سالى ته مهنه.

له گهل نه وهى لاوازه و هه لینه داوه، نه خو شيشه. به دهموچاويكى زهر دهل و
رهقه له وه چاوه رهش و رقاوييه كهى تيبرييوو. روپوشى كونه و رهنگ
بواردوى له بهر دا بوو كه زور به بهرى تهنگ بوو. قوله رووته كانى هه تا
پشت هه نيشكى به دهر وه بوو. پينه يه كى گه و ره به سهر چوكى راسته
پانتوله كه يه وه بوو. نووكى چه كمه لاقى راسته كون بوو بوو كه به وردى
به جه وهر ره شيان كرد بوو. هه ردوو گيرفانى چاكه ته كهى پر بوون له بهر
و له بهر قورسى داچورابوون.

ئاليووشا دوو ههنگاوى مابوو بگاته لاي راوه ستا. هاوړى له گهل
چاكوخوشى چاوى تيبرى. كوره كه له رپوه له چاوانى ئاليووشا گه يشتبوو كه
ليينادا، خاو بووه و ئاواى گوت به ئاليووشا!

شاه كهس له گهل يه كهس، نه گهر ته نيا بين، هيچيان دهره قه تم نايه ن!
ئاليووشا گوتى: «دهيانگوت من دهناسى و به قهستى بهردم تى
هه لده كهى.»

كوره به تووړه پييه وه گوراندى: «له كولم به وه.» به لام له جى خوى
نه بزووت. دهنگوت چاوه پروانى شتيكه و ديسان بريقه يه كى پر له رق و قين له
چاويدا دياربوو.

ئاليووشا گوتى: «زور چاكه، من دهرؤم. به لام نه وه بزانه هه ر ناتناسم.
سهر يش نانيمه سهرت. پتيان گوتم، گالته پيده كهن، به لام من نامه وى
سهر بنيمه سهرت و گالته پييكه م. خودا حافيز!»

کورپه هه‌روا توورپه و تۆسنانه به دواى ئاليووشادا وه‌رپكه‌وت و گورپاندی: «راهيبي پاتۆل هه‌وريشم!» هه‌ستيشى ده‌کرد كه ئاليووشا هيرشى بۆ ده‌با، بۆيه خۆى راست و چه‌پ كرد و ئاماده‌ى به‌رگريکردن له خۆى بوو؛ به‌لام ئاليووشا پووى وه‌رگيڤا و چاوى لي‌کرد، پاشان ملێ رپي گرت. سێ هه‌نگاوى نه‌نابوو، كورپه گه‌وره‌ترين به‌ردى له گيرفانى ده‌رهينا و زۆر به توندی له پشتي ئاليووشاى راكيشا.

ئاليووشا ديسان ئاورى دايه‌وه و گوتى: «ده‌ى كه‌وايه له پشته‌وه زه‌بر ده‌وه‌شيني! قسه‌ى ئه‌وان راسته ده‌لين به دزييه‌وه شالاو ده‌به‌ى.» ئه‌مجاره، كورپه زۆر به توورپه‌يى به‌ردىكى له ده‌موچاوى ئاليووشا هه‌لكرد؛ به‌لام ئاليووشا فريا كه‌وت ده‌ستى بكاته قه‌لغان و به‌رده‌كه له باسكى درا! گورپاندی: شه‌رم ناكه‌ى؟ ئاخىر خۆ من كارم پي‌ت نيه‌ى. ويستم يارمه‌تيشت بده‌م!»

كورپه هيدى و شه‌رپانى راوه‌ستا، دلنیا بوو كه هه‌ر ئيستا شالاوى بۆ ده‌با. هه‌ر بۆيه كاتيک تيگه‌يشت ئاليووشا كارى پي‌تى نيه‌ى، وه‌ك بوونه‌وه‌ريكى بچووكى وه‌حشى رقى هه‌ستا و وه‌ك شي‌ت و هار هيرشى برد بۆ ئاليووشا و به‌رله‌وه‌ى له‌جيى خۆى چرته بكا، كورپه‌ى رق له زگ ده‌ستى چه‌په‌ى ئاليووشاى به هه‌ردوو ده‌ستيگرت و به قامكى زه‌رپه‌قووته‌يدا نووسا. ئاليووشا له‌به‌ر ژانى ده‌ستى نه‌راندی و به هه‌موو هيز و قه‌وه‌تى خۆى ده‌ستى راپسكاند و قامكى له گيرگه‌ى ددانى كورپه ده‌رهينا. كورپه ده‌ستى به‌ردا و هه‌لاته‌ ئه‌و لاوه. ددانى هه‌تا سه‌ر يه‌سقانى په‌نا نينو‌خى چووبوو خوارى و خوينى لى ده‌رپه‌راندبوو. ئاليووشا ده‌سره‌يه‌كى له گيرفانى ده‌رهينا و توند به‌ستى. ده‌قيقه‌يه‌كى ته‌واو خه‌ريكى پي‌چانى قامكى بوو. كورپه‌ش له‌و ماوه‌يه‌دا راوه‌ستابوو و چاوى لي‌ده‌کرد. پاشان ئاليووشا سه‌رى هه‌لينا و نيگا دلۆقانه‌كه‌ى تيب‌پى و گوتى:

«باشه بۆ وات كرد؟ ديوته چ گازيكت لي‌گرتم؟ ئيت‌ر به‌س نيه‌ى؟ پي‌مبلى من

چيم كردوه؟»

كورپه عه‌به‌سرابوو و چاوى نه‌ده‌ترووكاند.

ئاليوشا ھەر بەھلە سەرھۆيىيە ۋە درىژەي بە قسەكانى دا: «ئەگەرچى ناتناسم و ئەۋە يەكەم جارە چاۋم پىت دەكەۋى، رەنگە ئازارېكم پى گەياندىتى دەنا لەخۇرا ئاوقاي من نابى. كەوايە پىمبلى چىمكردوۋە؟ چ ھەلە يەكەم كىردوۋە پىمبلى؟»

كۆرە لەجىياتى ۋەلام، زوورە زوور دەستى كىرد بە گىيان و تىتەقاند. ئاليوشا ھىۋر ھىۋر بە دوايدا بەرەو شەقامى مىخايىلفسكى سەرى پىۋەنا و ھەتا ماۋەيەكى زۆر دوور بە دوور كۆرەي دەدى بە پىرتاۋ ھەلدى و ئاۋر ناداتەۋە، بىگومان ھەروا دەشگىريا. بىرپاريدا ھەر كاتى دەرفەتى بۆ ھەلكەۋى، بىدۆزىتەۋە و گىرى پوۋچكەي ئەۋ نەينىيە بىكاتەۋە. بەلام لەۋ كاتەدا دەرفەتى ئەۋەدى نەبوۋ.

(۴)

له مالى مادام خوڅلاكوڤف

ئاليوشا زوو خوى گهيانده مالى مادام خوڅلاكوڤف، ماله كه يان خانووبه رهيكي به ردين و دوو نهوم، يه كيكيش له جوانترين خانووبه ره كاني ئه م شارهي ئيمه بوو. ئه گهرچي مادام خوڅلاكوڤف زوربه ي كاتي ژياني له پاريزگايه كي ديكه تيپه رده كړد، كه له وي ملكيكي هه بوو، يا له موكو دهبوو كه له ويش خانووبه رهيكي تايبه تي هه بوو. له شاره كهي ئيمه ش خانووبه رهيكي بوو كه له باب و باپيرانه وه به ميرات پي گه شتتوو. ئه و ملكه ي له شاره كهي ئيمه بوو له دوو ملكه كهي ديكه ي گه وره تر بوو، له گه ل ئه وه شدا، ماوه يه كي زور كه م له شاره كهي ئيمه ماووه. له بهر هه يوانه كه وه ئاليوشاي ديت و به هه له وداوان هات به ره وپيري.

«نامه كه م سه باره ت به موزده ي تازه به ده ست گه شت؟» زور توند و تووره قسه ي ده كړد.

- به لي.

- پيشان هه موانت دا؟ پير كورده كهي به دايكي گهياندا!

ئاليوشا گوتي: «ئهمرو دهمري.»

- بيستوومه، ده زانم. ئاخ چه ندم پيخوشه له و باره وه له گه ل بدويم. ته نيا له گه ل تو نه ك كه سي ديكه، ته نيا له گه ل تو! چه نده ش به داخه وه م ناتوانم چاوم به ئه و بكه وي! ته واوي خه لكى شاره كه شله ژاون، هه موو چاوه ريڼ. زانيوته كاترينا ئيواناش ليړه يه؟

ئاليوشا گوراندی: «ناوچاوانه كه م هيناوييه تي. كه وايه هه ر ليړه چاوم پي ده كه وي. دويي پي گوتم ئهمرو چه تمه ن بچم بو ديده نبي.»

- دهزانم، له ههموو شتيك ئاگادارم، ږووداو هكهى دوينيشم مووبه موو
 بيستوهه. ههروهها كردهوهى شيتوشوورانهى. ئهوه دهعبايهش. C'est
 tragique، ئهگه بهجيى ئهوه بوايه، نازانم چمدهكرد. دهى بيروپات
 سهبارت به ديميتريى برات چيه؟. خودايه گيان! ئالكسى فيودورويچ!
 خهريكه لهبيرم دهچى، بيهينه بهرچاوى خوت؛ براكهت لهگهل ئهوه، ئهوه
 برادهرت ناليم، براكهى ديكهت ئيوان فيودورويچ دهليم، پيكهوه قسهيان
 كردووه. پيكهوه بو مشتومرى جيدى دانىشتوون. خوزگه بتهينايه ته
 بهرچاوى خوت ئيستا له نيوانياندا چى دهگوزهرى. واوهيلايه واوهيلا، من
 پيموايه زور جهرگېره، وهك چيروكيكى تراژيك و پر كارسات دهچى. ږوون
 نيه بو خهريكن ژيانى خويان له نيو دهبن. ههردووكيشيان لهوه تيدهگن و
 چيژى لى وهردهگرن. چاوهريت بووم، بهراستى تاسهم دهكردى ئيتىر له توانامدا
 نهماوه و ئهوهش له ههموو شتيك خراپتره. ههريستا ههمويت بو
 دهگيرمهوه، بهلام ئيستا دهبي باسى شتيكى ديكهت بو بكه، گرینگترين شت
 چيه. پيم بلينزانم ليزا بو تووره بووه؟ ههركه بيستى ليږه قهلس بوو!
 دهنگى ليزا له كهلىنى درگاكهى تهنيشتيانوه هات: «دايه، توى ئيستا رقت
 ههستاوه، نهك من.» دهنگى گر بوو، وهك ئهوهى بيههوى پيكهنى، بهلام
 ئهوپهري ههولى خوى دا بو ئهوهى دان به خويدا بگرى. لهريوه كهلىنى
 درگاكه سهرنجى راكيشا، ليزاش بيگومان له كهلىنهكهوه چاوى ليدهكرد، بهلام
 ئيتىر ئهوهى نهدهدى.

- سهيريش نيه ليزا، سهير نيه... بيره بيره بوونى توش منى له دين
 دهركردووه. بهلام ئالكسى فيودورويچ، ليزا حالى باش نيه، شهوى پابردوو
 زور نهخوش بووه، بهدهم چهقوچو و تاوياوهوه نالاندوويه! زور به زهممهت
 توانيم چاوهروانى بهيان و هاتنى هيرترنستيو ب. دهلى سهرى ليدهرناكه
 و دهبي جارى سهبر بكهين. هيرترنستيو ب ههميشه ديت و دهلى سهرم

لینی دەرناچن. کاتی گەشتیتە ئێرە لیزا قیژاندی و توورە بوو، ئیسەرەمی کرد
کە ببەمەوہ بو ھۆدەکە ی خۆی.

- دایە! نەمدەزانی ئەو ھاتووہ. لەبەر ئەو نەبوو ویستم بو ئەم وەتاغەم
بیتییەوہ.

- قسە ی تێدا نییە لیزا، یولیا بە ھەڵاتن ھات و پێی گوتی ئالکسی
فیۆدۆرۆویچ خەریکە دێ بو ئێرە. خەریک بوو بو تۆی کیشک دەدێرا.
- دایکە گیان، قسە یەکی ژیرانەت نەکرد. بەلام ئەگەر دەتھەوی قەرەبووی
بکەیتەوہ و قسە یەکی ئاقلانە بکە ی، وا چاکە بە میوانە بەرێژەکەمان ئالکسی
فیۆدۆرۆویچ بلێی دوا ی ئەو ڕووداوی دوینی و بوونە مەلحەکە ی خەلکی،
کاریکی ژیرانە ی نەکردووہ ھاتووہ بۆلامان.

- لیزا! خەریکی پێی زیادی دادەکیشی. ناچارم دەکە ی توورە بم. بۆتە
مەلحەکە ی کی؟ من زۆرم پێخۆشە ھاتووہ، پتویستم پنیەتی، بەبی ئەو ناتوانم
ھەلکەم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ بگە فریام زۆر خەمبارم!

- دایە گیان، بو ئاوا دەکە ی، چبووہ؟

- ئاخ لیزا! ئەو حالەتە کشمیشییە ی تۆ و نەخۆشی و بی ئۆقرەییەت، ئەو
شەوہ تالووتووہ و لە ھەمووی خراپتر حەزەرەتی ئەجەلی ئەمجەدی ئەفخەم
ھێرتزەنستیۆب! ھەموو شتیک، لەراستیدا ھەموو شتیک... تەنانەت ئەو
مۆجزە یەش! ئاخ ئەو مۆجزە یە تووشی دلەخوریە و شلەژانیان کردم، وردیان
کردم، ئە ی ئالکسی فیۆدۆرۆویچ خۆشە ویست! ئەو تراژیدیایەش لە وەتاغی
میوانداری، با پیتبلیم لە تاقەتی من بەدەرە. بۆم تامل ناکرێ. ڕەنگە کۆمیدی
بی نەک تراژیدیەش. پیتبلی بزەنم، باوہ زووسیم بلێی ھەتا سبەینی بمینی، ھا؟
ئاخ خودایە گیان! من بو وام لیھاتووہ؟ ھەموو ساتیک چاوم دەقوچینم و
دەبینم ھەمووی و ڕینە یە، و ڕینە.

ئالیووشا لە ناکاو پەرییە نیو قسەکانی: «زۆری منەت ھە یە ئەگەر
کونە پەڕۆیەکی خاوینم بدەنی قامکمی پیبەستم. کۆلەوار بووہ و زۆر
دیشی.»

ئاليووشا قامكه گه ستر او دهكەى كردهوه، دهرهكه له خوينا شه لال بوو بوو. مادام خوڤلاكوڤ قهژاندى و چاوى خوى گرت.

- خودايه گيان چ برينيك، ئه وه بۆ وايلىهاتووه؟

به لام ليزا ههركه له كهلىنى درگاكه وه قامكى ئاليووشاى دى، درگاكهى له سه ر چه قى پشت كرده وه و هاوارى كرد: «وه ره، وه ره بۆ ئيره. ئيت ر وڤينه و قسهى بى سه ره وه بهر، به سه! خودايه گيان، بۆ تا ئيست له وى را وه ستاوى و هيج نالى؟ دايه، له وانه يه به وى خوڤن له به ر وڤيشتنى بمرى! چۆن وات ليهات؟ ئاو، ئاو! له پيشدا ده بى خاوين بيشوى. بيخه نيو ئاوى سارده وه با ژانهكهى بشكى. هه ر ئاو را يگره، هه ر ئاو را يگره... دايه! زووكه، برى ئاو و ته شتوكه يه ك بينه. خيراكه.» زور به تو وڤه يى قسه كانى ته واو كرد. به ديتنى برينهكهى قامكى زراوى چوو بوو.

مادام خوڤلاكوڤ هاوارى كرد: «وا چاكه بنيرين به دواى «هيرترنيسيتوب» دا!

- دايه! ئاخري ديقم پيدهكهى. هيرترنيسيتوبى خو شه ويست ديت و ده لى سه رم لى دهرناچى! ئاو، ئاو! بوخاترى خودا خو ت بچۆ و به يوليا بللى په له بكا. ئه و ته وه زه لى ده سته و ستانه ش هه ميشه خوى ده گنخينى! دايه خيراكه، خيرا، ده نا دهرم، دلم ده توقى.

ئاليووشا، ترسا كيشه و هه را سازبى له نيوان داىك و كچدا، هاوارى كرد: «هيج نيبه، خو شتىكى وا نيبه. خو تان نار ههت مه كه ن.»

يوليا به له ز به ئاو و تاسه وه ها ته ژو وڤى و ئاليووشا قامكى له ئاوه كه نا. - دايه! بوخاترى خودا تو زى ته نزيل و تراوكهى كزانه وهى تايبه تى برينم بۆ بينه. چى پيده لىن، هينديكمان هه يه، هينديكمان هه يه، هه مانه، دايه ده زانى بتريبه كه له كو ييه؛ له ژو وڤى خه وه كهت له نيو دو لابى ده سته راست دايه، بتريبه كى گه و ره و به سته ته نزيله كه له ويدا يه.

- لیزا! ھەر ئیستا ھەموو شتەكانت بۆ دینم، تۆ ھەر مەقیزینە و دلی خۆت ناردەحت مەكە. دیوتە ئالكسی فیۆدۆرۆویچ ئازایانە تاملی دەکا. ئالكسی فیۆدۆرۆویچ قامکت بۆ ئاوا کۆلەوار بوو؟

مادام خۆخلاقوف بە ھەشتاو رۆیشت. لیزاش چاوەرێ بوو. بەبی ماتل بوون لە ئالیووشای پرسى:

- بەر لە ھەموو شتیك ئەم وەلامەم بدەرەو، قامکت بەچ ئاواى لیھات؟ ئەوکات سەبارەت بە شتیکی دیکە قسە دەکەین. باشە؟

ئالیووشا ھەستی بەو کردبوو کە ئەو چەن ساتەى چوونە دەرەوێ مادام خۆخلاقوف بۆ لیزا چەندە بەنرخە، باسی دیدارە پر نھینییەکەى لەگەل مندالانى قوتابیى بە چەن وشە بەیانکرد. لیزا بە بیستنى ئەو پووداوە داى بە رانی خۆیدا و وەك ئەوێ مافی بەرگری کردن لە کارەکانى ئەوى بێ، بە توورەیی گوراندى:

- عەیب ناکەى، بەو جلو بەرگەو لەگەل مندالانى قوتابی دەکەوى! ئەگەرئەو کارانە بکەى لە مندالیش مندالترى! بەلام سەبارەت بەو کورە در و وەحشییە دەبی ھەرچۆنیکە پەیدای بکەیت و ئاگادارم بکەیتەو، چونکە لەو دەچى رازیک لە گۆریدا بى. ئیستا با بچینە سەر مەبەستى دووھەم. بەلام سەرەتا پرسىاریک: ئالكسی فیۆدۆرۆویچ! پیت وایە ژان و ئازار دەبیتە ھۆى ئەوێ سەبارەت بە شتیکی زۆر بى ھەمیەت بتوانى بدوێ، ئەویش بە شیوەیەکی ماقوولانە؟

- دیارە دەبی، چونکە ئیستاش ھەست بە ژانیکی زۆر دەکەم. - ھى ئەوێە قامکت لەو ئاوەدایە. دەبی زوو ئاوەکە بگۆرین، چونکە ھەر ئیستا گەرم دەبی. یۆلیا، خیرا لە ھەمارەکە کوتى سەھۆل و تەشتیکی دیکە بێنە! ئیستا کە ئەویش رۆیشت، دەتوانم قسە بکەم. ئالكسی فیۆدۆرۆویچی ئازیز، ئەو نامەییەى دوینى بۆم ناردى بمدەو - زوو کە ئیستا دایکم دیتەو و نامەوێ...

- نامەکەم پى نییە.

- درۆ مهكه، پيته. ده‌مزانى وا ده‌لێ. له گيرفانت دايه. شه‌وى هه‌تا به‌يانى له‌به‌ر ئه‌و گالته‌يه گرى په‌شيمانى هه‌لى چۆقاندووم، زووكه پيم بده‌وه.
- له‌مالى به‌جيم هيشتووه.

- به‌لام له‌پاش ئه‌و گالته‌يه ناتوانى به‌چاوى كچۆله‌يهك، به‌چاوى كچيكي چكۆله‌ ليم‌بروانى! سه‌بارت به‌و گه‌وجيه‌تييه‌شم داواى لى‌بووردنت لى‌ده‌كه‌م.
به‌لام ده‌بى نامه‌كه‌م بۆ به‌ئىتته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌راستى پىت نيه‌ - ده‌بى هه‌رچۆنيكه‌ ئه‌مرو بۆم به‌ئىتته‌وه.

- ئه‌مرو له‌وانه‌يه نه‌توانم، چونكه ده‌بى برۆمه‌وه بۆ كلێسه و هه‌تا دوو پۆزى ديكه‌ - په‌نگه سى‌چوار پۆزى‌ترىش - نه‌توانم بيم بۆلات - چونكه باوه زووسىما...

- چوار پۆز. قسه‌ى قۆر! ئه‌رى زۆرم پى‌پىكه‌نييت؟
- نا هه‌ر پىنه‌كه‌نيم.

- بۆ پىنه‌كه‌نييت؟

- چونكه باوه‌رم به‌ قسه‌كانت كرد.

- ده‌ته‌وى سووكايه‌تيم پىبكه‌ى؟

- نا، به‌هه‌چ شى‌وه‌يه‌ك. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى خویندمه‌وه له‌ دلى خۆمدا گوتم:
سه‌رده‌گرى، چونكه له‌ داوى مردنى باوه زووسىما، ده‌بى وا‌ز له‌ كلێسه بىنم و بىمه‌ ده‌رى. ئه‌و كاته ده‌ستده‌كه‌مه‌وه به‌ خویندن و ته‌واوى ده‌كه‌م، هه‌تا ئه‌و كاته تۆش ده‌گه‌يته ته‌مه‌نى ياساى و زه‌ماوه‌ند ده‌كه‌ين. زۆرم خۆش ده‌ويى. هه‌ميشه‌ش هه‌روا خۆشه‌ويستم ده‌بى. ئه‌گه‌رچى ده‌رفه‌تى ئه‌وه‌م نه‌بوو سه‌بارت به‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌يه بىر بكه‌مه‌وه. به‌لام پىموايه‌ ژنى له‌ تۆ چاك‌ترم ده‌ستناكه‌وى، باوه زووسىماش پىيگوتم ده‌بى ژن بىنم.

ليزا سوور هه‌لگه‌را و به‌ پىكه‌نينه‌وه گوته‌ى: «ئاخ‌ر من نه‌قوستانم و به‌ كورسىله‌ى ته‌گه‌ردار بۆ ئه‌ملاو ئه‌ولام ده‌به‌ن.»

- خۆم ده‌تگىرم و خزمه‌ت ده‌كه‌م، به‌لام هه‌تا ئه‌و كاته دلىام چاك ده‌بىته‌وه.

ليزا به تورپيه وه گوتى: «تو شيت بووى به كه وچكيك ئاو كه وتوو به مه له و بۇ گالته يه كه ئه وه مو و ريئه و قسه قوربت تيك هه لكيشاوه؟ ئه وه دايكيشم هاته وه. هاتنه كه شى به جئيه. دايه بۇ ئه وه ندته پيچوو، ئه وه يولياش به سه هۆله وه هاته وه.»

- ليزا، ئه وه ندته مه گورپينه، چونكه ئه وه گورانده نه له هه موو شتيك زياتر تووشى... ئاخو چبكه م تو ته نزيله كه ت له جئيه كى ديكه دانا وه. ولاتم هه مووى سه نگو سووژن دا - پيموايه به قه ستي ئه وه كاره ت كردوو و شار دوو ته وه.
- من چوو زانم به قامكى برينداره وه دى، دهنه رهنكه به قه ستي ئه وه كاره م بكر دايه. دايه گيان، تو ش قسه ت خو ش كردوو و له سه ر به زمى خو تى.

- كارت به قسه و به زمى من نه بى. به لام بۇ ئازار و ژانى ئالكسى فيودور وويچ له راده به دهر دلسوزى ده كه ي. ئاخ ئالكسى فيودور وويچى خو شه ويست ئه وه ي ده مكوژئ شتيكى تايه ت نييه. هيرتيزنيستيو بيش نييه، به لكو وه موو شتيك پيكه وه ده ستيان دا وه ته ده ستي يه ك و گير وده يان كردوو، بو يه تاقه تم ليپرا وه.

ليزا به پيكه نينه وه گوتى: «دايه گيان به سيكه، سه باره ت به هيرتيزنيستيو ب مه دوئ. دايه زووكه ئه وه ته نزيل و تراوكه يه بينه. ئالكسى فيودور وويچ، ئه وه تراوكه يه ئاوى گولارده. ئه وه ناوه كه يم وه بير هاته وه. به لام زور دهرمانى چاكه و يه كاويه كه. دايه بروا ده كه ي له ريگاي ئيره له گه ل منداله وركه شه ري كردوو و يه كى له منداله كان گازى له قامكى گرتوو، يانى خو شى منداله! دواى ئه وه پرودا وه ئيتر شياوى ئه وه نييه شووى پييكه م. چونكه دايه گيان تو بيه تته به رچاوى خو ت، ده يه وه ي ژن بيتنى. له بيرى ژيانى هاوبه شى دايه، ئه وه ش نه ك هه ر پيكه نينى، ئابروو چوونيشه! وا نييه؟»

ليزا له به رخويه وه ر ق هه ستاوانه پيده كه نى و له بنه وه چاوى له ئاليوشا ده كرد.

- مەسەلەكە چ پۈتۈندىيەكى بە زەماۋەندەۋە ھەيە؟ چى بۆتە ھۆى ئەۋەدى
باسى شتى وا بىكەى كچم؟ ئەۋە ھەر بۆ قىسەش نابى. - پەنگە كۆرە ھار
بوۋى.

- دايە ئەۋە تۆ دەلىى چى؟ يانى كۆرى ھارېش لەم زەمانەدا ھەيە؟!
- ئەى بۆ نىيە، پۆلە، پىتۋايە لەخۆرا قىسەم پەراۋدەۋە؟ لەۋانەيە ئەۋ كۆرە
سەگى ھار گرتىتى و ھار بوۋى. بۆيە ھەر كەسى لىى نىزىك بىتەۋە ئاۋقاي
دەبى و دەيگەزى. ئالكسى فېۋدۆرۋويچ زۆر چاك بىرېنەكەت پېچاۋە، مەن
نەمدەتۋانى ئاۋات بۆ بېچم. ژانى نەشكاۋە؟
- ئىستا زۆر نايەشى.

لىزا پرسىى: «لە ئاۋ ناترسى؟»

- لىزا، ۋاز بىنە ئىتر، سەبارەت بە ھارېۋونى ئەۋ كۆرە قىسەيەكى كال و
نەكۆلىۋم بە دەمدا ھات، تۆش نايىرېيەۋە. ئالكسى فېۋدۆرۋويچ، كاترىنا
ئىۋانابىستۋويەتى لىرەى، لەۋانەيە ھەر ئىستا بگاتە سەرمان، ۋەختە گىيانى
دەرچى بۆ دىتنت!

- تۆخودا دايە لىى گەرې، خۆت بچۆ بۆلايان. ئەۋ كۋا دەتۋانى بېۋا، خۆ
لەبەر ژانى پەنجەى عەجمانى نىيە.

ئالىۋوشا گوتى: «نا ۋانىيە، گۆيم لە ژان نىيە دەتۋانم بېۋم.»

- چى! دەتەۋى بېۋى؟ يانى بە راستتە؟

- ئەى چى، با جارى بچم بۆ دىدەنىى ئەۋان، سەرم سووك بى دىمەۋە بۆ
ئىرە ۋ ھەرچەندەت پىخۆش بوو قىسە دەكەين. بەلام پىۋىستە زۆر زوو چاۋم
بە كاترىنا ئىۋانا بىكەۋى، چونكە زۆر تامەزۋى ئەۋەم بگەرېمەۋە بۆ كلىسە.
- دايە، زۋوكە لىرەى بىبە دەرې. ئالكسى فېۋدۆرۋويچ، لەمەۋلا بۆ دىتتى
مەن زەحمەت بەرخۆت مەدە ۋ راست بگەرېۋە بۆ كلىسەكەت. خەۋم دى،
دوئىنىشەۋ تا بەيانى خەۋ نەچۆتە چاۋم.

مادام خۆخلاكۆف گوراندى: «ئەيەرۋ لىزا، ئىشەللا بەراستت نىيە، پەنگە
خەۋت بى، بچۆ بىخەۋە.»

ئاليووشا لەسەرەخۆ گوتی: «نازانم چیمکردوو... ئەگەر پێت خۆش بێ، سێ خولەک یان پێنج خولەکی دیکەش لێرە دەبم.»
- تۆ بێ تەنانەت پێنج چرکەش! دایە زووکە ببێە دەری، ئەوە پەمووزنە، پەمووزن.

- لیزا، تۆ شیت بووی. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ وەرە با برۆین، ئەمڕۆ
حالەتەکی کەشیشییە. دەترسم پەم لێ هەستی و بە گژیدا بچم. ئاخ لە
دەست کچی شیتووکە، پیاو تووشی چ چەرمەسەرییەک دەکات! دواى دیتى
ئێوە پەنگە بتوانى بخەوى. زۆر زوو خەوالووت کرد، زۆر کاریکی باشت کرد
هاتی بۆ ئێرە.

- ئەیه‌ڕۆ دایە، قسەکانت چەندە لەبەردلانی. دایەگیان دەبی لەبەر ئەو قسە
شیرینە ماچت بکەم.

مادام خۆخاکۆف گوتی: «لیزا گیان، منیش ماچتەدەکەم.» پاشان بە
حالەتێکی رازاوی و زۆر لەخۆپازی، بە سەرتەیه‌کی توند گوتی: «گوئیگرە،
ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، نامەوی پێشنیازی هیچت پێکەم و نامەوی بۆت لە بنی
کۆلەکە بە دەم، خۆت پاشان تێدەگەى چ دەبی. پیاو کاسووپ دەبی.
پێکەنینترین شیوەی مەلحەکەیه، کاترینا ئیوانا، ئیوان فیۆدۆرۆویچی براتی
خۆش دەوی. زۆریش هەولەدا وای بنوینی کە دیمیتری فیۆدۆرۆویچی خۆش
دەوی. پیاو کاسووپ دەبی! لەگەڵ تۆ دیم، ئەگەر دەرم نەکەن هەتا کوتاییی
دانیشتنەکەتان لەوی دەبم.»

سۆزى دل له ژوورى ميواندارى

بەلام لە ژوورى ميواندارى، مشتومر و چەلەحانى كۆتايى پىهاتبوو. كاترينا ئىوانا ئەگەرچى پوالەتتىكى جىددى پىنە ديار بوو، بەجاري تووشى سەرسامى بووبوو. ھەر لەو كاتەدا كە ئاليوشا و مادام خۇخلاكوڤ وەژوور كەوتن، ئىوان فيودورويچ ھەستايە سەرىن بروت. رەنگى پەريبوو. ئاليوشا بە نىگەرانييە وە تىپروانى. لەو كاتەدا دەبوو شك و گومان وەلانى چونكە ئەو مەتەلە ئازاراييە ھەلئىابوو كە لەمىژ بوو عەجمانى لى ھەلگرتبوو. لە ماوەى مانگى رابردوودا چەن جاريان بە گوى ھەل ھىنابوو كە ئىوانى براى دلى بە كاترينا وەيە و دەيەوئى لە چنگى مېتياى دەرھىتى. ھەتا ئەم دواييىنەش لەگەل ئەو ھى ئاليوشاى لەرادەبەدەر ئازاردەدا، بەلام ھەرچى سەرى دىنا و دەبرد نەيدەتوانى بپوا بكا. ھەردوو براكەى خۆشدەويست و ئەو كەلەو ھە كىشىيەى ئىوانيان تووشى دلەخورپەى كردبوو. لەو سەروبەندەدا، دىمىترى فيودورويچ پوژى پىشوو گوتبووى زۆرم پىخۆشە ئىوانى برام بۆتە پەقىيم. ئەو ھەش زۆرم يارمەتى دەدا. يارمەتییەكەشى چىبوو؟ تاكوو لەگەل گرووشنكا زەماوەند بكا. بەلام ئەو ھى ئاليوشا زۆر تال و ناخۆش بوو، جگە لەو ھەش، ئاليوشا ھەتا دويىنەشەو بە نەيىنى لەو بپوايەدا بوو كە كاترينا ئىوانا پوچ و گيانى لەلای دىمىترىيە. ھەروەھا پىي و ابوو كە كاترينا ئىوانا لەو كەم جىكەلدانەترە بتوانى ئاشقى كورپىكى وەك ئىوان بى، لە راستيدا ئاشقى دىمىترىيە و ئەگەرچى خۆشەويستىيەكى سەير و سەمەرە بوو، بەلام بە گيان

و به دل خوښی دهوښت و ئه‌وی به هه‌موو ئاکار و خووخده‌کانییه‌وه خوښ دهوښت.

به‌لام له دواى ئه‌و دیداره‌ی دوینی له‌گه‌ل گرووشنکا، بیر و خه‌یالیکی دیکه له‌سه‌ری‌دا بوو. وشه‌ی «جه‌رگېر» که چهن سات له‌مه‌وبه‌ر به زاری مادام خوځلاکوڤدا هاتبوو، هه‌تا راده‌یه‌ک تووشی راپه‌له‌کانی کړدبوو. چونکه ئه‌و شه‌وه له‌که‌ره‌ی به‌یانیدا به‌دم خه‌وه‌وه هاواری کړدبوو: «جه‌رگېر، جه‌رگېر،» که ویده‌چوو له‌خه‌ونه‌کانیشیدا په‌نگی دابیته‌وه. ئه‌و شه‌وه هه‌تا به‌یانی پرووداوی پوژى پېشووی مالّی کاترینا ئیوانا هاتبووه خه‌ونی و ئیستاش درکاندنی راسه‌وخو و پیداکرانه‌ی مادام خوځلاکوڤ، که کاترینا ئیوانا ئه‌وینداری ئیوانه، ئه‌ویش وه‌کو خوځواندن و تپوتوپ، له‌پرووی دلسوزییه‌وه خو‌ی گیل ده‌کات و سه‌باره‌ت به‌ئهرکی هه‌قناسی وا ده‌نوینی که دیمیتري خوځده‌وئ، به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه له‌ناخه‌وه خو‌ی ده‌خواته‌وه، ئه‌و قسانه شوینی له‌سه‌ر ئالیووشا دانا و له‌دلی خویدا گوتی: «ئهری، په‌نگه هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌که له‌و وشانه‌دا شاردرابیته‌وه.» به‌لام له‌و کاته‌دا ئیوان چ حالّیکی ده‌بوو؟ ئالیووشا له‌پرووی غه‌ریزه‌وه هه‌ستی به‌وه ده‌کرد که مروّقیکی وه‌ک کاترینا ئیوانا خووخده‌یه‌کی ده‌سه‌لاتخوازانه‌ی هه‌یه و ته‌نیا ده‌توانی که‌سیکی وه‌ک دیمیتري بینیته ژیر په‌کیفی خو‌ی، نه‌ک که‌سیکی وه‌ک ئیوان. چونکه دوور نه‌بوو دیمیتري «بو به‌خته‌وه‌ربوون» ئاخری ته‌سلیمی ده‌سه‌لاتخوازیی ئه‌وبی، (ئالیووشاش له‌دله‌وه ئه‌وه‌ی پېخوښ بوو) به‌لام ئیوان وانه‌بوو، ئه‌و قه‌ت خو‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌ده‌دا، ئه‌و خو‌به‌ده‌سته‌وه دانه‌ش بو ئه‌و مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری نه‌بوو. بیروپای ئالیووشا سه‌باره‌ت به‌ئوان هه‌ر ئه‌وه بوو. ئیستاکه پتی‌نایه ژووری میوانداری، هه‌موو ئه‌و گومان و ئه‌ندی‌شانه له‌پانتای زه‌ینی ده‌رپه‌رین. گومان و خه‌یالیکی دیکه خو‌ی به‌سه‌ردا سه‌پاند: «ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل هېچکامیان - نه‌ئوان و نه‌دیمیتري - زه‌ماوه‌ند نه‌کا چی؟»

ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی ئالیووشا خو‌ی سه‌رکونه ده‌کرد و شه‌رمه‌زار بوو له‌وه‌ی که له‌ماوه‌ی مانگی رابردوودا ئاواى بیر کړدبووه. دواى ئه‌و گومان و

دردونگییانه به لومهوه له دلی خویدا گوتی: «له ئه‌وین و ژنان تیناگه‌م و چو‌ن ده‌توانم سه‌باره‌ت به‌و په‌رسقانه بریار بده‌م؟» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌یده‌توانی گو‌یی پینه‌دات و بیرى لینه‌کاته‌وه. هه‌ر به‌ شی‌وه‌ی غه‌ریزی هه‌ستیکردبوو که ئه‌و رقه‌به‌رایه‌تییه‌ی نی‌وان براکانی گرنگیه‌کی به‌رچاوه و پی‌وه‌ندی به‌ زور شتیانه‌وه هه‌یه.

نی‌وانی برار پو‌ژی پيشوو، به‌ رقه‌وه باسی باوکی و دیمیتیری کردبوو، گو‌تبوو: «هه‌ژدیه‌یه‌ک، هه‌ژدیه‌یه‌کی دیکه هه‌لده‌لووشی.» له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو نی‌وان، دیمیتیری برار وه‌ک هه‌ژدیه‌یه‌ ده‌هاته به‌رچاو، رهنه‌گ زور له‌مه‌وه‌به‌ریش هه‌روای دی‌یی. رهنه‌گ له‌ کاتی ئاشنا بوون له‌گه‌ل کاترینا نی‌واناوه ئه‌وه‌ی به‌ خه‌یالدا هات‌بی؟ ئه‌و قسه‌یه‌ش، هه‌لبه‌ت، دو‌ینی له‌ ده‌می نی‌وان ده‌رپه‌پییوو، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو‌بووه‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی گرینگیه‌تی زیاتری پیندا. ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌سته‌شی بوو‌بووایه ئیتر ئاراقارای لی‌هه‌لده‌گیرا و هیمنایه‌تیش له‌ ماله‌که‌دا نه‌ده‌ما و له‌وانه‌یه‌ قین و دو‌ژمنایه‌تی له‌ بنه‌ماله‌که‌یاندا ریشه‌ی دا‌کو‌تی. له‌و نی‌وانه‌دا ئالیووشا ده‌بوو لایه‌نگری له‌ کام‌لایان بکا؟ هه‌روه‌ها ده‌بوو بو‌ هه‌رکامیان دا‌وای چی له‌ خودا بکا؟ هه‌ر دووکیانی خو‌ش ده‌ویست، به‌لام! له‌و نی‌وانه‌ ئالوز و پرکیشه‌یه‌دا چ ئاواتیکی له‌خودا بو‌ ده‌خواستن؟ له‌وانه‌بوو له‌و ته‌نگ‌ژه‌ و تاریکییه‌دا سه‌ری لی‌بش‌نی‌و و ئالیووشا نه‌یده‌توانی بی‌باوه‌ری تامل بکا، چونکه‌ مرؤفیکی دلۆ‌شان و به‌ره‌حم بوو. نه‌یده‌توانی خو‌ی له‌ خو‌شه‌ویستی ببو‌یر. ئه‌گه‌ر که‌سیکی خو‌ش بو‌یستبایه، به‌بی مامل بوون و خاوه‌خاو کردن ده‌چوو بو‌ یارمه‌تیدانی. بو‌ به‌پی‌وه‌بردنی ئه‌و کاره‌ش ده‌بوو بزانی چ ئامانجیکی هه‌یه و ده‌بوو بو‌ی پروون بو‌وایه‌ته‌وه هه‌ق به‌ کامیانه و کامیان له‌ پيش‌تره، که‌وایه‌ دوای ئه‌و دل‌نیا‌بو‌ونه بو‌ ئه‌و سروشتی بوو که یارمه‌تی هه‌ر دووکیان بدا. به‌لام به‌جی ئامانجیکی دیاریکراو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌ستی به‌ شی‌واوی و بی‌باوه‌ری ده‌کرد. هه‌روا که ساتی له‌مه‌وه‌به‌ر گو‌تبوو، «جه‌رگه‌ر بوو» خو‌ ئه‌و «دلسۆ‌زییه‌ش» وا نه‌بوو که بتوانی

سهرندهرى لىبكا. لهو شىواوى و ئالوزىيه پر له سهرسامىيه دا هيچ وشه يه كى بۆ نه ده چۆوه سهر يه ك.

كاترينا ئىوانا، له گه ل ئه وهى چاوى به ئاليووشا كه وت، زۆر به تالووكه و پرووخوشىيه وه پرووى له ئىوان فيودورويچ كرد كه هه ستابوو بپروا، گوتى: «دهقيقه يه ك، دهقيقه يه كى ديكه راوهسته، جارى مه پۆ! دهمه وهى بپرواى ئه و پياوهم بۆ دهركه وهى، كه زۆرم بپروا پنيه تى.» پاشان پرووى له مادام خوخلاكوف كرد و گوتى: «تۆش مه پۆ.» ئاليووشاى له پال خوى دانيشاند، مادام خوخلاكوفيش له په نا ئىوان فيودورويچ به ره وپرووى دانىشت.

كاترينا ئىوانا، له كاتيكدا فرميسك له چاويدا قه تيس مابوو و دهنگى دهله رزى، به گوپ و تينيكه وه گوتى: «خوشه ويسته كانم، له م دنيايه دا له ئيوه زياتر كه سم نيه، » هه ر له و كاته دا ئاليووشا له دلله وه به زه يى پيدا هات. «ئالكسى فيودورويچ! تۆ دوينى شايه دى ئه و ديمه نه پر شووره يه بووى و ديتت چۆن تيكچووم. ئىوان فيودورويچ تۆ نه تدى، ئه و ديتى. نازانم دوينى سه باره ت به من چۆنى بير كرده وه، به لام شتيك دهزانم، ئه ويش ئه وه يه ئه گه ر ئه و ديمه نه ئه مپۆ دووپات بووبوايه ته وه، ديسان ئه و هه ست و سۆزه ي دوينيم ده رده بپرى - ئه و هه ست و سۆزه، ئه و وشانه، ئه و هه لسووكه وته. ئالكسى فيودورويچ كرده وه كه مت له بيره؟ له بيرته پيشت به يه كيان گرت؟...» (له گه ل ده ربپرى ئه و وشه يه سوور هه لگه را و چاوى پر بوو له ئاو). «دهبى پيشت بليم ناتوانم به سه ريدا زال بم. گوئى بگه ر ئالكسى فيودورويچ، نازانم هه نووكه «ئوم خوشده وهى يان نا. به زه ييم پيدا هات، ئه وه ش نيشانه ي سارد و سړى خوشه ويستيه. ئه گه ر خوشمويستبايه، ئه گه ر هيشتا خوشمويستبايه، رهنگ بوو ئيستا بۆى به داخه وه نه بم، به لكو رقيشى لى هه لگرم.

دهنگى دهله رزى و فرميسك له چاويدا قه تيس مابوو. ئاليووشا له ناخه وه جينگلى ده دا و دهله رزى. له دلى خويدا گوتى: «ئه و كچه راست ويژ و يه كرهنگه و ئيتىر دلى بۆ ديميتى لى نادا و خوشى ناوى.»

مادام خۇخلاکۆف بە دەنگیکى بەرز گوراندی: «راست وایه، راست وایه.»
 - کاترینا ئاسپینای خۆشەویست، سەبرکە، بریاری سەرەکی و کوتایم، کە
 لە ماوەی شەوی رابردودا داو، بۆتانی باسەدەکەم، هەستەدەکەم بریارەکەم
 بریاریکى دژوار بى، بەلام دەزانم هیچ شتیک ناتوانى پاشگەزم بکاتەو. هیچ
 شتیک. هەتا کوتایى تەمەنیشم هەروا دەبم. تەگبیرکاری خۆشەویست و
 دلۆقان و هەمیشە وەفادار و جوامیزم، کە جگە لە ئەو لەم دنیایەدا دۆستیکى
 دیکەم نییە، یانى ئیوان فیودورۆویچ، بریارەکەمى بەدلە و ئافەرىنم پێدەلى،
 ئەویش بەو پروانینە قوول و دلە گەشبینەیهو. لەو ئەگادارە.
 ئیوان فیودورۆویچ، بە دەنگیکى نزم بەلام قورس و پیاوانە گوتى: «ئەرى
 بەدلەم.»

«بەلام پێمخۆشە ئالیووشاش (ئاخ! ببوورە ئالکسى فیودورۆویچ کە بە
 ئالیووشا ناوم هینای)، حەز دەکەم ئالکسى فیودورۆویچ لەلای ئەو دوو
 هاوڕێیەم پێمبلى بریارەکەم بەجێیە یان نا. بە شیوەی غەریزی هەستەدەکەم
 کە تۆ ئالیووشا، براى بەرێزم (چونکە تۆ براىەکی زۆر خۆشەویستى بۆ من)،
 «ئەوەشى کاتیک دەربى کە دەستى ساردوسرى ئالیووشای بە دەستە
 گەرموگورەکەى گرتبوو و دەنگوت ئیستا نا ئیستا لە خوشیانا شاگەشکە
 دەبى. «پیشبینى دەکەم کە بریارى تۆ و پەسند کردنى تۆ، هاوکات لەگەڵ
 تەواوى ئازارەکانم، هیمنایەتیم بۆ پیکدینى. چونکە داوى قسەکانى تۆ ئۆقرە
 دەگرم و سەر لە پێناوت دەنیم ئەوەش بەگیان و دل هەستیدەکەم.»

ئالیووشا سوور هەلگەرا و گوتى: نازانم چیت لە من دەوى، هەر ئەوەندە
 دەزانم خۆشم دەوی و لەم کاتەدا زیاتر لە بەختەوهرى خۆم ئاواتەخوای
 بەختەوهرى تۆم!... بەلام سەبارەت بەو کارانە هیچى لىنازانم. «شتیک
 ناچارى کرد ئەو و تەیه زۆر بە تالووکەو دەربیرى.

«لە وەها کاریکدا، ئالکسى فیودورۆویچ، لە وەها کاریکدا، ئەوەى گرینگە
 شەپەف و ئەرکە و شتیکى بەرزتریش - نازانم چى - بەلام پەنگە لەو
 ئەرکەش بەرزتر و پیرۆزتر بى. لەم هەستە قوڵپەدرەى ناخیشم کە بە

شیوہیہ کی خوراگرانہ ناچارم دہکا، ئاگادارم، بہ لّام دہکری بہ دوو وشہ سہروہری پیکبیتی. «لہ سہرخو گوتی: «بریارم داوہ ئہگہر تہنانت لہگہل ئو. دہعبایہش کہ قہت قہت لئی نابورم، زہماوہند بکا، تہنانت ئو کاتہش پشتی بہر نادم و ہەر خوشم دہوی.» بہ ہہلچوونیکی گہشکہئاسا و ئازارابیہوہ گوراندى: «لہمہ بہدواوہ قہت، قہت قہت پشتی بہر نادم، نہک ئوہی بہردہوام بہ دویاہوہ بم و وہک ملّوزم ری پیگریم و ئازاربیدہم. ئاخ، نا! دہچم بۆ شاریکی دیکہ، - ئو شوینہی دلّی لئ خوشتہ - بہ لّام ہہتا کوتایی تہمہنم ئاگاداریی لیدہکہم. - ہہتا کوتایی تہمہنم بہردہوام ئاگاداریی لیدہکہم. ہەر کاتیکیش لہگہل ئو ژنہ ہہستی بہ بہختہوہری نہکرد، کہ ئوہ دوو بہختہکیہ، قہیناکا با بگہریتہوہ بۆلای خوّم، ئو کاتہ منی خوش دہوی و دہزانئ ہەر من بہکاری دیم، وہک خوشکی خوئی... یان ہتد. - ئویش بۆ ہہتا ہہتا - بہ لّام لانیکہم فیر دہبی کہ ئو خوشکەى بہراستی خوشکیہتی، خوشکیک کہ خوشی دہوی و ژیانى خوئی لہ پیناوی ئو دا فیدا کردوہ، بۆ ہہمیشہ خوشی دہوی. ئو کاتہیہ منیش بہ ئامانجہکہم دہگہم.» بہ شیوہیہ کی شیتانہ دہنگی ہہلّینا: «لہسہر ئوہ پیداغری دہکہم کہ من بناسی و بہ مہحرہمی نہینییہکانی خویم بزانی. بۆی دہبمہ خودایہک کہ سووجدہم بۆ بہری. ئہمہش لانیکہم بہہوی خہیانہتہکہیہوہ و بہہوی ئازاریکہوہ کہ پی داوم، خوئی بہ منہتبارم دہزانئ و لیتیگہرئ با بزانی ہہتا ئاخری تہمہنم بۆ ئو و بہلّینیہک کہ پیمداوہ، وہفادار دہمینم. چونکہ خوئی بیوہفا بووہ و خہیانہتی پیکردووم. من شتیک نا. - نابم جگہ لہ ئامرازیک و ہویہک بۆ بہختہوہری ئو یان چۆن بلّیم؟ - کہرہسہیہک، مہکینہیہک بۆ گہیشتن بہ بہختہوہری، ئویش ہہتا کوتایی تہمہنم، ہہتا کوتایی تہمہنم، ئویش ویدہچی لہ ماوہی تہمہنیدا لہوہ ئاگادار بی! بریارم ئہمہیہ. لیشم پوونہ ئیوان فیؤدورویچ ہہمووی بہلاوہ پەسندہ.»

ہہناسہی سوار بووبوو. رہنگہ ویستبیتی ئہندیشہی خوئی بہ قورساخی و ہونہر و سروشتی بوونیکی زیاترہوہ دہبرئ. بہ لّام قسہکەى زۆر توورہ

و خیرا بوو، لیورپژ بوو له ههست و سۆزی لاویتی، ئهوهشی ئاشکرا کرد که ههروا له ناخهوه ئازار دهکیشی و شهرم و شوورهیی دوینیی لهبیر ناچیتهوه و زۆر لهخوباییانه تامهزرۆی رهزامهندییه. خۆی ئهوهی باش دهزانی. لهپر پهنگی رهش داگهرا و گرژ بوو: ئالیووشا ههر لهپوه تیگه‌یشت و رمی هاودلی له جهرگی چهقی. ئیوانی برای کاتیک کارهکهی خراپتر کرد که به چهکمهوه په‌پیه نیو قسه‌کان و گوتی:

- من ته‌نیا بیرورای خۆم دهربرپوه. ئه‌گه‌ر ئه‌و قسانه که‌سیکی دیکه بیکردایه، به‌هه‌لچوون و وه‌سواسیان ده‌زانی، به‌لام چونکه تۆ گوتوته جیاوازه. ههر ژنیکی دیکه ئه‌و قسه‌یهی بیکردایه تاوان بوو، به‌لام تۆ راست ده‌که‌ی. نازانم بلیم چی، به‌لام ده‌زانم تۆ به‌راستی سادقی و که‌وايه راست ده‌که‌ی.

«به‌لام ئه‌وه ته‌نیا پتوه‌ندیی به‌م کاته‌وه هه‌یه و ئه‌م کاته‌ش رهمزی چیه؟ هیچ شتیک نییه جگه له سووکایه‌تی دوینی.» مادام خۆخاکوف نه‌یده‌ویست خۆیان تیهه‌لقوتینی، به‌لام نه‌یتوانی واز له‌و پیتشیاره به‌ئینسافانه‌یه‌ش بینی و هیچ نه‌لی.

ئێوان دیاربوو له‌وه دلی شلوی بووه که قسه‌که‌یان پی‌برپوه، به‌لام به‌ تامه‌زرۆیه‌کی تایبه‌ته‌وه گوتی: «دلنایام وایه. ئه‌م کاته‌ش بۆ ههرکه‌سیک پتوه‌ندیی به‌ بۆچوونی دوینییه‌وه هه‌یه و ته‌نیا چرکه‌یه‌کیش ده‌خاینی. به‌لام به‌هۆی خووخده‌ی تایبه‌تی کاترینا ئیواناوه، ئه‌و چرکه‌یه هه‌تا کوتایی ته‌مه‌نی به‌رده‌وام ده‌بوو. ئه‌وه‌ی بۆ که‌سانی دیکه ته‌نیا به‌لینییه‌که و به‌س، بۆ ئه‌و ئه‌رکیکی هه‌تاهه‌تایی و دژوار و په‌نگه پر په‌ژاره بی، به‌لام به‌بی ئه‌شکه‌نجه و ئازار. ئه‌ویش به‌هه‌ستکردن به‌ ئه‌م ئه‌رکه وه‌دی ها‌تووه و زیندوو ده‌مینێ و هه‌ست به‌ بوونی خۆی ده‌کا. کاترینا ئیوانا، ژیا‌نت له‌مه‌به‌دواوه پر له‌ بیرکردنه‌وه‌ی ژاناوی سه‌باره‌ت به‌ رهم و دلۆقانی و قاره‌مانی و ئازاره‌کانت ده‌بی، به‌لام له‌ کوتاییدا، باری ئه‌و ئازاره له‌ سه‌ر شانت سووکده‌بی و له‌ خه‌یال و بیرى شیریندا ئه‌و ته‌رحه جه‌سوورانه و پرله‌خوبایی بوونه وه‌راست

دەگەر ئۇ ۋە خۇ دەنۇپنى. ئەر، ھەر بەرپاستى پىر لە غرور و ھەر چۆنىك
بى جەسورانە، بەلام بۇ تۇ سەرکەوتتە. ھىندى جارىش بە تىگەشتەن لەو
ئاکامە سەرچاۋە شادمانى كامىل دەبى ۋە دەبىتە ھۇى ئەۋەى لەبەر
دەرگانەى تەسلىم بووندا ملکہ چ راۋەستى.»

ئەم وتەيە بەبى ھىچ دىرۇنگىيەك ۋە لە ۋوۋى چەشنىك رەشبینىيەۋە بە
دەمىدا ھات ۋە دياربوو بە ئانقەست ئەو قسەيەى کردوۋە؛ يان لەوانەيە ھەر
نەىۋىستىبى بىشارىتەۋە ۋە بە ئانقەست قسەدەکا.

مادام خۇخلاکوف ديسان گوراندى: «زۆر چاک بە ھەلە چوۋى گيانە!»
كاترىنا ئىوانا بە دەنگىكى بەرز گوتى: «ئالکسى فىۋدورۋىچ تۆ شتىک
بلى. بە دل ۋ گيان ھەز دەکەم بزنام تۆ دەلىنى چى!» لەگەل ئەۋەدا دای لە
پىرمەى گریان. ئالىۋوشا لە سەر کورسىلەكە ھەستا.

كاترىنا ئىوانا بە گریانەۋە دىرژەى بە قسەکانى دا: «ھىچ نىيە، گرینگ نىيە!
رقم ھەستاۋە، دوتشەۋ خەۋ نەچۆتە چاۋم. بەلام لەلای دوو ھاۋپىۋى ۋەکو تۆ
ۋ کاکت ھىشتا ھەست بە ھىز ۋ تۋانا دەکەم، چونکە دەزانم ئىۋە ھىچ
كامىکتان ۋازم لىناھىنن ۋ دەزانم دلان نايە.»

ئىۋان فىۋدورۋىچ ھەلىدایە: «بۇ بەدبەختى ناچارم بگەرپمەۋە بۇ مۆسکو
- پەنگە سبەينى - بۇ ماۋەيەكى زۆرىش بەجىت دەھىلم. نىۋچاۋەكەم ۋاى
ھىناۋە ھىچ چارەيەكى دىكەم نىيە ۋ دەبى برۆم.»

«سبەينى دەچى بۇ مۆسکو؟!» كاترىنا ئىوانا رەنگىكى ھىناۋەرد. بە
دەنگىكى توۋرە ۋ گریانۋى گوراندى: «بەلام - بەلام، خودايەگيان، زۆر
زۆرىشم پىخۆشە.» كتوپر ۋا گەشايەۋە دەتگوت ھەر نەشگرىاۋە. ئەو
گۆرپانە لە ناکاۋەشى ئالىۋوشاى توۋشى سەرسوۋرمان کرد. لەجياتى كچىكى
بىنچارە ۋ سوۋكايەتى پىكراۋ كە لە ناخى دلەۋە دەگىرا، ژنىكى دى بە
تەۋاۋى بە سەر نەفسى خۇيدا زالبوو ۋ تەنانەت زۆرىش دلشاد، دەتگوت لەو
كاتەدا ۋوۋداۋىكى زۆر خۆش قەۋماۋە.

به بزه‌یه‌کی شیرین و دل‌پزیننه‌وه له ناکاو و ته‌که‌ی خۆی راستکرده‌وه: «ئاخ، بۆ من نابیتته هۆی به‌خته‌وه‌ری له‌کیسدانی تۆ، دیاره خۆ دۆستکی وه‌ک تۆ نابێ وایر بکاته‌وه. به‌ پێچه‌وانه زۆریش خه‌مبارم که تۆی خۆشه‌ویست لێم دوور ده‌که‌وییه‌وه.» بێ‌ئیختیار پۆیی بۆلای ئیوان فیوڤدۆرۆویچ و هه‌ردوو ده‌ستی گرت و گوشیی. «به‌لام ئه‌وه بۆ من ده‌بیتته هۆی شادی و به‌خته‌وه‌ری که تۆ له‌ مۆسکۆ ده‌توانی پووری گیانم و ئاگاتای خوشکم بپینی و باسی ئهم بارودۆخه‌ پر له‌ خه‌م و دل‌ه‌خورپه‌یه‌میان بۆ بگێریتته‌وه. ده‌توانی زۆر بپه‌رده و به‌ دلی خۆت له‌گه‌ل ئاگاتا بدویی، به‌لام کارت به‌ سه‌ر پوورمه‌وه نه‌بێ. خۆ ده‌زانی چۆنیش ئه‌و کاره‌ بکه‌ی. ناتوانی بیهێنیه‌ به‌رچاوت که دوتینی و ئه‌م‌پ‌رۆ به‌یانی چ ئازاریکم چیشتوو و له‌ ناخه‌وه کولیوم، له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت چۆن ئه‌و نامه‌ ترسناکه‌ی بۆ بنووسم. چونکه‌ پیاو ناتوانی ئه‌و شتانه‌ له‌ نامه‌دا بپنێ... ئیستا نووسینی نامه‌که‌م بۆ ئاسان ده‌بیتته‌وه، چونکه‌ ده‌یانینی و هه‌موو شتیکیان بۆ باسده‌که‌ی. ئاخ چه‌نده‌ دل‌شادم! هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌و مه‌به‌سته‌ش دل‌شادم، برۆام پێ بکه‌. هه‌لبه‌ت، هه‌یچکه‌س ناتوانی جێی تۆم بۆ پرکاته‌وه...» له‌ ناکاو و ته‌که‌ی ئاوا کوتایی پێهنا: «هه‌ر ئیستا ده‌چم نامه‌که‌ ده‌نووسم، هه‌نگاوی هه‌لێنایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ژووره‌که‌ برواته‌ ده‌ری.

مادام خۆخلاقوف گۆراندی: «ئهی ئالیووشا؟ ئالکسی فیوڤدۆرۆویچ و بیروپراکه‌ی، که‌ ئه‌و هه‌مووه‌ تامه‌زرۆی بیستنی بووی؟» ده‌نگی جوړیک ته‌شه‌ر و توورپه‌یی پێوه‌ دیاربوو.

کاترینا ئیوانا له‌ پێ له‌ جێی خۆی راوه‌ستا و هاواری کرد: «له‌ بیرم چووبۆوه.» به‌ له‌ بزکی تال و پر توانجه‌وه‌ درێژه‌ی پێدا: «کاترینا ئاسپینا، بۆ له‌م ساته‌ وه‌خته‌دا ئه‌وه‌نده‌ قه‌ل‌س و جارزی؟ ئه‌وه‌ی گوتم دووپاتی ده‌که‌مه‌وه. ده‌بی بیروپرای بیستم. جگه‌ له‌وه‌ ده‌بی بریاره‌که‌شیم بۆ پروو بپنێه‌وه! هه‌رچی بلی، هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی. ئالکسی فیوڤدۆرۆویچ، دیوته‌ چه‌نده‌ تامه‌زرۆی بیستنی و ته‌کانتم... به‌لام چ بووه‌؟»

ئاليووشا له ناکاو به شله ژاوی گوراندي: «بروام نه ده کړد. سهرم
ليني دهرناچي!»
- چي؟ چي؟

- نه و دهيه وي بجي بؤ مۆسکو، تۆش له خۆشيانا وهک که و دهقاسپيني.
ئه ویش به ئانقه ست! واده نويني که خۆشحالیه که ت له بهر ئه وه نييه و
به داخه وهی که - دۆستیکت له کیس دهچي. به لام ئه وهش گمه بوو - خه ریک
بووی دهورت دهگیرا - وهک ئه وهی له سهر شانۆ بی.

کاترینا ئیوانا، به سهرسوورمانه وه، سوور بوو بؤوه و ناوچاوانی
تیک نابوو، به توورهی پرسي: «له سهر شانۆ؟ چي؟ مه به ست چیه؟»
ئاليووشا به پشووسواری گوتي: «ئه گهرچی خاترجه می دهکهی که بؤ
له کیسدانی ئه و به داخه وهی، له سهر ئه وهش پيداگری دهکهی که به ره وړوو
پینیلې رویشتنی ئه و ده بیته هوی به خته وهریت.» له پال میزه که دا راوه ستا
بوو و دانه نیشت.

- باسی چی دهکهی؟ تی ناگه م.

ئاليووشا ههر به و دهنگه له رزوک و پسپسه وه دريژه ی پيدا: «خۆشم
تیی ناگه م... کتوپر به زه ينمدا هات... ده زانم ئه و به جوانی دهرنا برم، به لام
ههرچونیک بی ههر ده یلیم. ئه وهی به زه ينمدا دی ئه وهیه که تۆ دیمیتري
برامت خۆش ناوی... ههر له سهره تاوه خۆشت نه ویستوه... دیمیتريش
رهنگه قه تی تۆ خۆش نه ویستی... ههر ئه وهنده شت ریز بؤ داده نی...
له راستیدا نازانم چۆن ئیزن به خۆم دده م که ئه و قسه یه بکه م، به لام ده بی
که سیک ئه و راستیه ئاشکرا بکات... چونکه لیږه هیچکس نییه دان به
راستیه کاندایه بی.»

کاترینا ئیوانا که به ئاشکرا توورهی و شله ژان به دنگیه وه دیار بوو،
گوراندي: «کام راستی؟»

ئاليووشا به په له و له بزیکی هیوا برآوانه وه، وهک ئه وهی بیهه وي له
سهربانیکه وه خوی فریدات، دريژه ی پيدا: «پیتده لیم. خیرا دیمیتري بانگ بکه

بابى - خۇم دەيھىنىم - پىيىلى بى بۇ ئىرە و دەستى تۇ و ئىوانى بىرام بگرى،
دەستتان بداتە دەستى يەكتر. چونكە تۇ دەتھەوى ئىوان ئازار بدەى، لەبەر
ئەوئى لەرپووى رەحم و بەزەيىەو دەيمىترىت خۇشەدەوى . بە عەشقىكى
درويينەو . ھەر لەبەر ئەوئى بەخۇت سەلماندووە.

ئالىووشا ورتەى لىپرا و بىدەنگ بوو.

كاترىنا ئىوانا ھەلىدایە: «تو... تو... تو ئىماندارىكى ئەقلسووى و لە ھىچ
ناگەى!»

رەنگى وەك ھومابى سېى ھەلگەرپابوو و لەداخانا لىوى دەلەرزى. ئىوان
فىدورووىچ لە ناکا و قاقاى كىشا و ھەستا سەرپى، كالاوھەكى بە دەستەو
گرتبوو.

جۇرىك رەنگى تىكچوو كە ئالىووشا لە عومراتى خۇى وای نەدیتبوو .
حالەتىك كە سەداقەت و گەنجىيەتى و ھەستىكى بەھىز و ئاشكراى پىو
دىاربوو . گوتى: «ئالىووشاى خۇشەويست، تۇ بەھەلە چووى. كاترىنا ئىوانا
تۇزقاليكىشى خۇشەويستى من لە دلدا نەبوو! لەوئەش گەيشتوو كە خۇشم
دەوى . ئەگەرچى سەبارەت بە خۇشەويستىيەكەى قەت لەلاى خۇى زمانم
نەگەرپاوە . ئەوئەشى دەزانى بەلام قەت خۇشەويستى خۇى دەرھەق بە من
دەرنەبىرى. خۇ منىش قەتم ئەشقىتى لەگەل نەکردوو و دۇستى نەبووم، بۇ
چرکەيەكىش ئاشقى نەبووم؛ چونكە ھىندە لووتبەرز و لەخۇبايىە پىويستى
بە خۇشەويستى و ئەوين نىيە. منى وەك كەرەسەى تۆلە كىردنەو، لەلاى
خۇى راگرتوو. تۆلەى تەواوى ئەو سووكايەتییانەى لەسەرەتاو بەردەوام
دیمىترى پىيىکردوو، دەيھەوى بە ھوى خۇمەو لە خۇمى بکاتەو. چونكە بە
ئاشكرا ديارە تەنانەت ھەر لە يەكەم كاتى ئاشنايەتیمانەو دلىكى ناپاکی
ھەبوو و دايم لەبىرى سووكايەتى كىردندا بوو . ئەرى ئەو دلىكى ئاواى
ھەيە! لەگەل من جگە لە ئەشقى ئەو باسى ھىچ شتىكى دىكەى نەکردوو. من
ئەو دەپۇم؛ بەلام كاترىنا ئىوانا لىم پرونە تۇ تەنیا ئەوت خۇش دەوى.
ھەرچەندەش زیاترت سووكايەتى پىيىكا، تۇ زیاترت خۇشەدەوى. - «سۆزى

دل»ی تۆش ئه وهیه. ئه وت ئه و جۆره ی که هه یه به لاهه شیرینه و دیاره ئه و ئاکاره شت پی جوانه، بۆیه خۆشده وئ چونکه سووکایه تیت پیده کا، ئه گهر ملکه چ و گوێزایه لئ بووایه، دلنایم خیرا لی جیا ده بوویه وه و خۆشه و یستی ئه وت له دلدا له ریشه وه هه لده که ند. به لام پیوستیت پیته تی. ده ته وه ی به وه ی ئه وه وه له سه ر وه فای خۆت پی داگری بکه ی و ئه ویش به وه ی بی وه فاییه که یه وه بده یه به ر لومه و له ته ر. هه مووشی خه تای له خۆبایی بوونته. ئه شقی تۆ پراوپره له سووک و چرووکی و هه مووشی له غرووره وه سه رچاوه ده گری... من زۆر لاهوم و له راده به ده ر خۆشه و یستی خۆم ده ره ق به تۆ ده ربیره. ده زانم نابی باسی ئه وه بکه م، پیموایه ئه گهر لی ت جیا ببه وه زۆر کاریکی شیام کردوه و جیگای ریزیشه و له وانیه تۆش زۆری پی دلمه ند نه بی. به لام به ره و دووره ولات مل پیوه ده نیم و ئیتر قه ت ناگه ریمه وه... هه تا هه تا، نامه وئ هاو نشینی ئه م «سۆزی دل» به م... به لام ئیتر نازانم چۆن بدویم، هه موو شتی کم گوتوه... خودا حافیز، کاترینا ئیوانا؛ نابی لیم قه لس بی، چونکه من له به ر چاو له چاو هانتی تۆش بی ده رۆم. چونکه زۆر له تۆ زیاتر ته مبی بووم و تالاهوم به گه روودا کراوه. خودا حافیز! تۆ قه ت له گه ل نا که م. هینده ت به ئانقه ست ئازار داوم، له م کاته دا ناتوانم لی ت ببوورم. دواتر ره نگه لی ت خۆش بم، به لام ئیستا تۆ قه ت له گه ل نا که م.» پاشان به بزیه کی به زۆرییه وه گوتی: «begehr ich nicht, Dame. Den Danke» و به شیوه یه کی سه خت و چاوه پروان نه کراو و اینواند که ئه ویش له گه ل به ره مه می شیلهر ئاشنایه و ئه و ئاشنایه تییه ش به راده یه که، که له به ر ده یخوینیته وه - به لام ئالیووشا به هیچ شیوه یه ک بروای نه ده کرد. له ژووره که چووه ده ری، بی ئه وه ی خودا حافیزی له خانه خویکه ی واته مادام خۆخلاقوف بکا. ئالیووشا دهستی لیک هه لپیکا و به په له و هیوا بر او انه هه رای لیکرد: «ئیوان! بگه رپوه، ئیوان!» چونکه بۆی ده رکه وت ناگه رپته وه، هه ناسه یه کی هه لکیشا و دیسان هاواری کرد: «نه خیر، که س ناتوانی بیگه رپته وه! هه مووی

4- «خاتوونی من پاداشیکی ئه وتوم له تۆ ناوی.» دیری که له شیعی شیلهر، به ناوی «دهسته وانه».

خه‌تای منه، خه‌تای من. من داممه‌زrand! ئیوان به رقه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. زۆر تووڤه و بی‌ئینسافانه.» ئه‌و قسانه‌شی وه‌ک شیت و هار ده‌رده‌بڤی. کاترینا ئیوانا له ناکاو رۆی بۆ وه‌تاغه‌که‌ی دیکه.

مادام خۆخلاقوف شه‌ژاو و به‌تالوکه سرتاندی به گویی ئالیووشادا: «تۆ هیچ تاوانیکت نییه، کاره‌که‌شت زۆر به‌جئ بوو، وه‌کو فریشته وای. من ئه‌وه‌نده‌ی له ده‌ستم بی هه‌ولده‌دم ئیوان فیوڤدۆروویچ له‌و بڤیاره‌ پاشگه‌ز بکه‌مه‌وه و نه‌هئلم بڤوات.»

ئالیووشا ئه‌گه‌رچی به‌جاری شه‌ژا بوو، به‌لام به‌و قسانه‌گه‌شایه‌وه. کاترینا ئیوانا کتوپر گه‌راپه‌وه. دوو گه‌لای سه‌د رۆبلی به‌ده‌سته‌وه بوو.

رووی له ئالیووشا کردو به‌ ده‌نگیکی ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ، وه‌ک ئه‌وه‌ی هیچ نه‌قه‌ومابی، گوتی: «ئالکسی فیوڤدۆروویچ داوات لیده‌که‌م پیاوه‌تییه‌کم له‌گه‌ل بکه‌ی. هه‌وتوویه‌ک - ئه‌ری، پیموایه‌ هه‌وتوویه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بوو - دیمیتری فیوڤدۆروویچ گومانی ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بوو که‌ کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌پۆیانه و نا‌عادلانه‌ی ئه‌نجامداوه - کرده‌وه‌یه‌کی زۆر دزیو. مه‌یخانه‌یه‌کی گلاو لێره‌یه و له‌و شوینه‌ تووشی ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ ده‌رکراوه‌ ده‌بی، ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی وا باوکت کاری پێدا‌بوو. دیمیتری فیوڤدۆروویچ رقی له‌و ئه‌فسه‌ره‌ هه‌لده‌ستی، ڤیشی ده‌گرئ و رای‌ده‌کیشی بۆسه‌ر شه‌قام، له‌به‌ر چاوی خه‌لک ئه‌و سووکایه‌تییه‌ی پێ‌ده‌کا و هه‌تا مه‌ودایه‌کی زۆر هه‌روا رایده‌کیشی. بۆیان گێڤاومه‌ته‌وه‌ کاتی‌ک کوڤه‌ چکوله‌که‌ی له‌ ڤیگای قوتابخانه‌ چاوی به‌و دیمه‌نه‌ ده‌که‌وی، هه‌لدی بۆلای دیمیتری فیوڤدۆروویچ و ده‌سته‌ده‌کا به‌ پارانه‌وه. ده‌لێن له‌و کاته‌دا که‌ خه‌لکی ده‌وره‌یان دا‌بوون و هه‌موو قاقا پێ‌ده‌که‌نین. ئه‌مجار له‌به‌ر خه‌لکه‌که‌ ده‌پارێته‌وه‌ یارمه‌تی به‌دن. ئالکسی فیوڤدۆروویچ بمبووره‌، ناتوانم به‌بی رقی و بی‌زاری بیر له‌و کرده‌وه‌ ناحه‌زه‌ی بکه‌مه‌وه.... ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ش که‌ ته‌نیا له‌ دیمیتری فیوڤدۆروویچ ده‌وه‌شیته‌وه، کاتی‌ک رقی هه‌لده‌ستی و خوین به‌رچاوی ده‌گرئ، له‌ وتن نایه.... و نازانم به‌ چ زمانیک باسی‌یکه‌م. سه‌باره‌ت به‌و کابرا قوڤه‌سه‌ره‌ش پرسیارم کردووه، ده‌لێن

پیاویکی هه ژار و بینچارهیه و ناوی ئیسینگریفه. له ئهرته شدا تووشی هه له دهیی و له سه ره ئه وه ده ری ده که ن. ناتوانم بلیم له سه رچی بووه، ئیستاش خوی و بنه ماله که ی زور له ته نگانه دان و نانی شه و بیان نییه. بنه ماله یه کی لیقه و ماون. شه ش سه رخیزان، پیموایه ژنه که شی شیته. له میژه لیره ده ژین. له نووسینگه یه ک کاری ده کرد و هه قده ستیکی نه مرنه ژییان پنده دا، به لام ئیستا هیچ داهاتیکی نییه. پیموابوو ئه گهر... یانی پیموابوو... نازانم. می شکم به جارئ شله قاهه، ده زانی چی! ده مویست داوا له تو بکه م، ئالکسی فیو دۆرۆویچی خۆشه ویست، بچی بۆلای، بیانوویه ک بدۆزه وه و بچو - ده زانی مه به ستم ئه وه یه بچی بۆلای ئه و سه روانه - په ککو خودایه منیش چه نده خراپ ده دۆیم! خۆشم نازانم ده لیم چی. ده بی زوریش وریا و لی زانانه بچی، ئه و کاره ش ته نیا له ده ست تو دی. - ئالیووشا سوور هه لگه را - «ئه م یارمه تییه ی بۆ به ره، ئه و دووسه د رۆبله. دلنایام وه ری ده گری... به لام هانییه وه ری بگری... یان، مه به ستم چییه؟ چاو لیکه، ناکری له رێگای قه ره بوو کردنه وه وه، له شکایه ت کردن پاشگه زی که یه وه (چونکه پیموایه ده یویست شکایه ت بکا)، وه کو دیارییه ک، وه کو یارمه تییه کی مرۆف دۆستانه. یارمه تییه ک له لایه ن منه وه، ده زگیرانی دیمیتری فیو دۆرۆویچ، نه ک له لایه ن ئه وه وه... ده مویست خۆم بچم، به لام تو چاکتر ده زانی ئه و کاره بکه ی. چاکتر له باره که ی ده زانی. ماله که یان له شه قامی ده ریچه یه، له مالی ژنیکدا ده ژین ناوی کالمیکوفه... ئالکسی فیو دۆرۆویچ بیکه به خاتری خودا ئه و کاره م بۆ بکه، ئیستاش زور ماندووم، ده چم پشوویه ک بده م، خودا حافیز.»

هینده به په له گه رایه وه و خوی کرد به پشت په رده که دا، ئالیووشا فریانه که وت قسه بکات، ئه گه رچی ده یویست شتیک بلی، چونکه زۆردلیر بوو. بی ئه وه ش توانایی نه بوو بڕواته ده ری. به لام مادام خۆخلاقوف دهستی گرت و به دوا ی خۆیدا رایکیشا. له بهر هه یوانه که دیسان وه ک پێشوو رایگرت.

به سرته گوتی: «ئه وه زور به ترو تۆپه، هینده ش له خۆ رازی و جینگزییه، له گه ل تری خۆشی به شه ر دی؛ به لام دلۆقان و شوخوشه نگ و دلاواشه. ئاخ

نازانی چه ندهم خوش دهوئ. به تاييهت هيندئ جار. له گهل ئه وه شدا زور دلشادم! ئالكسى فيؤدورؤويچى خوشه ويست، تو نه تده زانى، به لام ده بئ پيتبليم كه هه موومان، هه موو - هه ردوو پووره كهئ، من و هه موومان، ته نانهت ليزاش - له مانگى رابردوودا له خودا ده پارينه وه و خودا خودامان بوو دهست له ديميتري گيانت هه لگري، كه خوشى ناوئ و به هيچى نازانى، به دل پيمان خوش بوو شوو بكا به ئيوان فيؤدورؤويچ كه لاويكى خوينده واره و زور كورپكى باشه و له دنيا دا لهو خوشه ويستتري نيبه. ئيمه خه ريكين پلانئيك داده پيژئين كه ئه و كاره سه ر بگري و ئيوان و كاترينا پيكه وه زه ماوه ند بكه ن. ته نانهت مانه وهئ منيش ليژه رهنگه هه ر له بهر ئه وه بئ. «
 ئاليووشا دهنگى هه ليئا: «به لام ئه و ده گريا - ديسان له وه ده چئ دلي بريندار بووبئ.»

- ئالكسى فيؤدورؤويچ، باوه ر به فرميسكى ژن مه كه. له و بارانه وه من لايهنگري له ژنان ناكه م. من هه ميشه لايهنگري پياوانم. دهنگه ناسكه كهئ ليزا له پشت درگا كه وه هات: «دايه، تو خه ريكي زورى به دمه وه ده دهئ. ئه وهندهئ پروو مه دهيه.»
 ئاليووشا، هه ردوو دهستى به دمه وچاوييه وه گرت و داخى په ژيوانى و كه مته رخه مى له ناخه وه هه لي ده چوقاند، هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوتى: «نا، هه مووى خه تاي من بوو. من ده بئ سه ركونه بكرئم. خه تاي من بوو.»
 - نا وانبيه، به پيچه وانه، تو وهك فريشته هه لسو كه وتت كرد، وهك فريشته. ئاماده م هه زار جار دان به وه دا بنئم.

ليزا ديسان له پشت درگا كه وه دهنگى هات: «دايه، كوا وهك فريشته هه لسو كه وتى كردو وه؟»
 ئاليووشا وهك ئه وهئ گويئ له وته كانى ليزا نه بووبئ، دريژهئ به قسه كانى دا:

«هه ر له خورا پيموا بوو حه ز له ئيوان ده كا و ئه وى خوشتر ده وئ، بويه ئه و قسه گه وانه يه م كرد... بلئي ئاكامى كاره كه به كوئ بگا؟»

ليزا گوراندي: «ئەو ە باسى كى دەكەن؟ بۆ جواىى من نادنەنەو؟ دايە تۆ ئاخىرى دىقم پىدەكەى.»

هەر لەو كاتەدا كلفەتەكەيان بە ەلەداوان ەات.

كاترينا ئىوانا نەخۆشە... دەگرى، جىنگل دەدا، كەوتۆتە بالەپەرژى، وەك مەلى سەربراو، پىمواى سەرودىلى لى ەاتووە.

ليزا بە لەبىزىكى پر لە دلەخورپەو ەاوارى كرد: «ئەو ە چىبوو؟ دايە، وەختە شىت بىم، من خەرىكە لە داخان سەرودىلم لىدى نەك ئەو!»

ليزا بىكە بەخاترى خودا مەقىژىنە، جەرگت خواردووم. كچىك لە تەمەنى تۆدا باش نىيە ەموو شتىك بزانى. ئەو ەندە خۆت لە كارى گەورەكان ەلەمەقوتىنە. پاشان دىم و ئەو ەى بە پىوىستى بزنام بۆت دەگىرپەو. ئاخ خودايە، رۆحمان پىبكهى؛ ئەو ەاتم، ئەو ەاتم... ئالكسى فىودوروىچ، سەرودىل لى ەاتن و تووشى ەيرشى ەسەبى بوون دياردەيەكى باشە؛ زۆر باشە كە تووشى ئەو ەيرشە ەسەبىيە بوو. راست ئەو ەيە كە دەبى بى، لەو كاتانەدا من دژى ژنام و دژى ەموو ئەو فرمىسك و ەيرشە ەسەبىيانەم. يوليا، ەللى پىبلى ەر ئىستا دەگەمى. بەلام رۆشىتنى ئىوان فىودوروىچىش بەو شىو ەيە من پىموايە خەتاي كاترينايە. دەزانم ئىوان ناروا. لىزا بىكە بۆخاترى خودا ئەو ەندە مەقىژىنە! ئەها بەللى، ناقيژىنى. منم دەقىژىنم. بمبوورە كچم. بەلام من زۆر شادم زۆر زۆر شادم، زۆر شادا! ئالكسى فىودوروىچ، سەرنجتدا ئىوان فىودوروىچ ەر ئىستا چوو ەدرى، ئەو ەموو ەى درىژدادرى كرد و چوو ەدرى، كارەكەى مندا لانە بوو! پىمواوو خويندەوارە و لاوىكى زانكويى، كەچى كتوپر زۆر ئالەتى و بەپەلە و ەرزەكارانە ەلسوكەوتى كرد؛ بەو لاوى و بىئەزمونىيەش، زۆر جوان بوو، وەك تۆ... كاتىكىش كە ئەو شىعرە ئالمانيەى خويندەو، راست لە تۆ دەچوو! بەلام دەبى ەللىم، دەبى ەللىم! ئالكسى فىودوروىچ زووكە و فەرمانەكە بەجى بىنە و خىرا بگەرپو. لىزا، چىتدەوئ؟ بەخاترى خودا،

تەنەنەت دەقیقەيەكیش ئالكسى فيؤدورؤويچ ماتل مەكە خىرا دەگەپتەو
بۆلات.

مادام خۇخلاكوڧ بە ھەلەداوان رۆيشت. بەر لە رۆيشتن، ئاليوشا
دەيويست بۆ ديتنى ليزا درگاكة بكاتەو.

ليزا قىژاندى: «ئابى، ئىستا بە ھىچ شىۋەيەك ئابى. لە كەلتنى درگاكةو
قسە بكة. چۆنە بووى بە فرىشتە؟ دەمەھوئى لەو بەگەم.»

- بەھوئى گەوجىيەتيەكى زۆرەو، ليزا! خوداحافىز!

- ناتوانى ھەرنائاا برؤى، پەلە مەكە.

- ليزا خەمىكى گەورەم لە دلدايە! زوو دەگەپمەو، بەلام ئەو خەمە لە
سەر دلم بۆتە گرى.

ئەوھى گوت بەرەو دەرئى پىي پىوھنا.

(۱)

سۆزی دل له مالۆچکه دا

به پراستی خه میکی هینده قورس خوی له دلی ئالیووشا وه ریچا بوو، که ههتا ئه و کاته له ژیانیدا ههستی به خه می وا نه کردبوو. چونکه وهک گه وچیک خوی کردبوو به ژووریدا و خوی له کاریک ههلقوتاندبوو، که نه دهبوو بیکا. مهسه لهی ئه وین. به روخساریکی سوورهه لگه پاره وه بۆ سه دهمین جار به خوی گوت: «من کوا له وه دهگه م؟ شتیک که تیناگه م بۆ له خۆرا خوی تیه لده قوتینم له خۆرا ده مه وه ری ده که م؟ ناخ، شه رمه زار بوونیش هیچ دهر دیک ده وا ناکا. شه رمه زاری ته نیا سزایه که که مسته هه قم بیچیژم. گرفتاری ئه وه یه که به پراستی له وانه بوو ببه هوی ناشادی و ناخوشیه کی زیاتریش... خۆ باوه زووسیم ناردمی ناشتیا ن بکه مه وه، ئه وه یه پیگای ناشت کردنه وه و یه که خسته وه؟» ئه و کاته له ناکا و هبیری هاته وه چۆن هه ولای داوه ده ستیا ن بنیته نیو ده ستی یه کتر و دیسان هه ستی به شه رمه زاری کرد. به لام کتوپر به و ئاکامه گه یشت: «ئه گه رچی زۆر سادقانه هه لسو وکه وتم کرد، له داها تودا ده بی ژیرانه تر بجو لیمه وه، » به و بیر کردنه وه و به ئاکام گه یشتنه ش ته نانه ت بزه یه کی نه هاتی.

پاسپار ده که ی کاترینا ئیوانا گه یان دییه شه قامی ده ریچه، دیمیتیری براشی ماله که ی هه ر له و نزیکانه، له ولای شه قامی زه ریچه وه هه لکه وتبوو. ئالیووشا هاته سه ر ئه وه ی له پیشدا بچی سه ریک له دیمیتیری برای بدا، پاشان بچی بۆلای سه روان ئیسینگریف. ئه گه رچی له دلی دابوو که برا که ی نابینی.

ئاليووشا پيئوابوو ديميتري به قهستي خوي لي دوورده پهريز دهكا و نايههوي چاوي پيئيكهوي، به لام به هر شيويهك بي دهبي بيدوزيتهوه. زه مان تيده پهرى: لهو كاتهوه له كليسه هاتبووه دهري، بو ساتيكيش له بيري پير خافل نه بوو كه به گيانه لالاوه بوو.

خالكي تاييهت له راسپاردهكهى كاترينا ئيوانادا بوو كه به تاييهتى ئهوه سهرنجى ئاليووشاى راكيشا و به جاري به خويهوه سهرقال كر دبووه. كاتيك كه ناوي كوردهكهى سهروانى هيتابوو كه منداليكى قوتابيه و به گريانهوه هه لاتووه بولاي باوكى و له بهر ديميتري پاراوه توه، له ريوه ئه و مندالهى وه بير هاتهوه كه گازی له قامكى گرتبوو، ئاليووشا پيئووتبوو به چ تاوانيك دهيههوي ئازارى بدا. ئيستا ئاليووشا ليى پوون بوو كه خويهتى، ئه گهرچى نه يدهزاني بو به و يه قينه گه يشتووه. بير كردنه وه له مه سه له يه كي ديكهش ده بووه هوئ هيو ربوونه وهى، بو يه هاته سهر ئه وهى كه ئيتير بير لهو شه يتاني و بيره خراپه نه كاتهوه و خوي به گري په شيماني هه لنه كزيئي و كاريك بكا كه پي سپير دراوه، جا چش ههرچى دهبي با بيى. ئه و بيرهش به ته و اوى بووه هوئ هيو ربوونه وهى. به ره و شه قامه كهى مالى ديميتري بايدايه وه، هه ستي به برسييهتى ده كرد، ئه و كوليزه ي له مالى باوكى هه ليگرتبوو، ده ريھينا و خواردى، خواردنى كوليزه كه هيزيكي وه به ره ينايه وه. ديميتري له مالى نه بوو. خيزاني ماله كه، دارتاشيكي پير بوو له گه ل كوړ و ژنه پيره كهى، زور به در دونگى چاويان له ئاليووشا كرد. پيره پياو له وه لامى پرسياره په يتا په يتاكانى ئاليووشادا گوتى: «سى شه وه لي ره خه وتووه. له وانه يه رو يشتي». ئاليووشا تيگه يشت كه پيره پياو چوني پيكتوتراوه ئاوا وه لام ده داته وه. كاتيك پرسىي چوو به مالى گرووشنكا يان له مه يخانه كهى توماس خوي شار دوتوه (ئاليووشا به ئانقه ست ئاوا به ئاشكرا قسه ي ده كرد)، هه رسيكيان به ترس و گومانه وه چاويان تيپري. ئاليووشا له دلي خويدا گوتى: «وادياره، خوشيان ده وي، زور چاكيان ئاگا لييه تى و پيوه ي ماندوون، ئه وهش زور چاكه.»

هه‌رچۆنیک بوو مالی خانمی کالمیکۆفی له شه‌قامی زه‌ریاچه‌ دۆزییه‌وه‌:
 مالیکی چکۆله‌ و کۆن، لایه‌کی نشستی کردبوو، دیواره‌که‌ی درزی بردبوو.
 سێ په‌نجیره‌ی به‌ره‌و شه‌قام و هه‌وشه‌یه‌کی پڕ له‌ قوڕوچلپاوی هه‌بوو که له
 نیوه‌راسته‌که‌یدا مانگایه‌ک به‌سترا‌بووه‌. له‌ هه‌وشه‌که‌ تێپه‌ری و ده‌رگای
 ژووره‌که‌یانی دییه‌وه‌. له‌لای چه‌پی هه‌یوانه‌که‌ پیریژنی خاوه‌ن مال و
 پیره‌که‌که‌ی ده‌ژیان. له‌وه‌ ده‌چوو هه‌ردووکیان که‌ پ.ب.ن. له‌ وه‌لامی پرسیاره
 په‌یتا په‌یتاکانی ئالیووشادا، سه‌باره‌ت به‌ سه‌روان، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت یه‌کیان
 تیگه‌یشت که‌ کاری به‌ کرێ‌نشینه‌که‌یانه‌ و ئاماژه‌ی به‌ ده‌رگایه‌ک کرد که
 له‌ وه‌سه‌ری هه‌یوانه‌که‌ هه‌لکه‌وتبوو، ژووریکی چکۆله‌ و ده‌رک و دیوار
 چه‌په‌رکه‌ بوو و شوینی ژیا‌نی سه‌روان ژووریکی ئاسایی بوو. ئالیووشا
 ده‌ستی برد بۆ ده‌سکی درگاکه‌ و ویستی بیکاته‌وه‌، به‌لام بیده‌نگی نیو
 ژووره‌که‌ سه‌رنجی ڕاکێشا و به‌ قسه‌کانی کاترینا ئیوانادا بۆی ده‌رکه‌وتبوو
 که‌ سه‌روان خاوه‌نی بنه‌ماله‌یه‌. «یان هه‌موویان خه‌وتوون، یان ڕه‌نگه‌ گوێیان
 له‌ ده‌نگم بووه‌ و چاوه‌ڕوانن درگاکه‌م لێکه‌نه‌وه‌. و‌اچاکه‌ له‌ پێشدا له‌ ده‌رگاکه‌
 بده‌م،» له‌ ده‌رگای دا. که‌س جوابی نه‌دایه‌وه‌، به‌لام نه‌ک خێرا، به‌لکو دوا‌ی
 ده‌ چرکه‌یه‌ک، که‌سێک به‌ ده‌نگی به‌رز و زۆر توو‌په‌ گۆراندی: «کیته‌؟»
 ئالیووشا ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌ و له‌ که‌رکه‌رۆکی درگاکه‌ پێی نایه‌ ئه‌ودیه‌ و
 چووه‌ ژووری. ژووریکی به‌ره‌فراوان بوو، به‌لام پڕ بوو له‌ که‌لوپه‌ل و
 شتومه‌کی مالی و چه‌ند که‌س له‌ نیو ژووره‌که‌دا بوون. له‌لای چه‌په‌
 وه‌جاخیکی گه‌وره‌ی ڕووسی داندرا‌بوو. له‌ وه‌جاخه‌که‌وه‌ تا‌کو په‌نجیره‌که‌ی
 لای چه‌په‌ ته‌نافیک ڕایه‌ل کرابوو و په‌ڕوپالی پێدا درا‌بوو. له‌به‌ری راست و
 چه‌پی ژووره‌که‌ چرپای درێژۆکه‌ داندرا‌بوو و لیقه‌یان به‌سه‌ردا دا‌بوو. له‌ سه‌ر
 چرپایه‌کی لای راسته‌ چوار بالنج له‌ سه‌ر یه‌ک هه‌لچندرا‌بوون. بالنجه‌کان
 له‌ ژێره‌وه‌ بۆ سه‌ری یه‌ک له‌ یه‌کی چکۆله‌تر بوون و وه‌ک هه‌رم ده‌چوو. له‌
 سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کی دیکه‌یان ته‌نیا بالنجیکی زۆر چکۆله‌ داندرا‌بوو. سووچی
 ڕووبه‌ڕووشیان په‌رده‌ کێشابوو. له‌ پشت په‌رده‌که‌وه‌ ته‌ختیک ده‌بیندرا که‌ به‌

دار و تهخته ساز کرابوو، سهندلّیه کیش له پهنای داندراووو. کورسییه دارین و زبرهکه، چوار گۆشه بوو، له لای دهرگای وه تاغه کهوه تاکو بهر پهنجیره که ی نیوه راست چووبوو. سی پهنجیره ی ژووره که که ههر کامیان چوار شووشه ی چکۆله ی مه یله وسه وزی تیگیرابوو، پووناکییه کی که میان دهدایه ژووره که، به تهواوی پیوه درابوون و ژووره که خهفه و شیرزه دیاربوو. تاوه یک له سهر میزه که داندراوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونی تیدا مابوو، له تیک نان و بتریه کی چکۆله ی ودکاشی له پالدا بوو که قومیک له بنه کهیدا مابوو.

ژنیکی بهرواله ت رازاوه، شه وچه پکه نیکی که تانی له بهردا، له سهر کورسیله ی په نا قهره ویله که ی لای چه په دانیشتبوو. دهموچاوه وردیله که ی و روممه ته تیک قوپاوه که ی به ناشکرا نه خوشنی پیوه دیار بوو. به لام ئوه ی له ههموو شتیک زیاتر بووه هوی سهرسورمانی ئالیووشا، روانینی ئو ژنه به سته زمانه بوو. روانینی پر له پرسیار و سهر سوور هینهر، له گهل ئوه شدا پر له غروور. کاتیک ئالیووشا له گهل میرده که ی ددوا، سهرنجه پر له بایی بوون و پرسیاره که ی له سهر زاری ههر دووکیان له هاتوچودا بوو. له پال ژنه دا، له نزیک پهنجیره که کچی عازهب راوه ستابوو. قژی ته نک و مه یله وسوور بوو، بهرگیکی هه ژارانه، به لام زور خاوینی له بهردا بوو. ههر له گهل چوونه ژووره وه ی ئالیووشا، به بیزاریه وه چاویکی لیکرد. له پال قهره ویله یه کی دیکه دا کچی تر دانیشتبوو. روخساری خه می لیده باری، نزیکه ی بیست سالی ته مه ن بوو، به لام له ش به بار و پشت چه ماوه. دواتر به ئالیووشایان گوت، «لاقیشی سه قه ته» دارشه قه کانی له سووچی قهره ویله و دیواره که هه لپه سیردراوو، دهستی دهیگه یشتی. چاوانی زور جوان و نه رم و دلوفانی ئو کچه به سته زمانه، به ئارامی له ئالیووشایان دهروانی. پیاویکی چلوپینج سالانه له سهر میزه که دانیشتبوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونه که ی دهخوارد. لاواز و کورته بالا و پیوه له بوو. تووکه سهری مه یله وسوور بوو و ریشیکی زهره و تهنکی هه بوو. زور له گه سک دهچوو. (ئو ویچوونه ی

«گسکه کۆل» له پێوه له بهر هۆیهک له داڵغه ی ئالیووشا دهر په پێ؛ ئه وهی پاشان وه بیر هاته وه. دیار بوو که ئه و پیاوه گوراندوویه تی «کێیه»، چونکه پیاوی دیکه له ژووره که دا نه بوو. به لام کاتیک ئالیووشا چووه ژووری، له سه ره ئه و کورسیله ی که له سه ری دانیشتبوو هه ستاو به پرتاو هات بۆلای ئالیووشا و هه ره به پێوه به ده سه ریه کی کۆنه ده موپه لی سه ری.

ئه و کچه ی که له سووچی لای چه پ راوه ستابوو، به ده نگیکی به رز گو تی: «راهیبیکه هاتووه سوأل و سه ده قه بۆ کلێسه کۆ ده کاته وه. به راستی جێیه کی چاکیشی هه لبژاردووه!» کابرا هه ره له پێوه بۆلای کچه وره سوورا و به ده نگیکی شه ژاو و له رزۆک وه لامی دایه وه.

«نا، باربارا نیکۆلافنا خان، وا نییه، به هه له چووی خانم گیان.» دیسان ڕووی کرده وه ئالیووشا و لێی پرس ی: «قوربان، ئیزن بفرموون لیتان به رسم چی بۆته هۆی ئه وه ی ئیوه قوربان بین بۆ ئه م کاو لاشه ی ئیمه؟»

ئالیووشا به وردی چاوی تیی پی. یه که م جار بوو ده یدی. توو په و شه ژاوی ده نواند. ئه گه رچی دیار بوو تازه عاره قی خواردۆته وه. سه رخۆش نه بوو، وریاییه کی زۆر به ڕوخسارییه وه دیار بوو، هه روه ها ترسیکی غه ریبیش دایگرتبوو. وه ک که سییک که ماوه یه کی دوور و درێژ مل که چ و فره مان به ر بووبی و ئیستا له پڕ ئازادیان کردبی و بیهه وی مل هه لێنی و خۆی بنوینی، یان چاکتر بلیم، وه ک که سییک وابوو که ده یهه وی زه بریکی کاری له که سیکی دیکه بوه شی نی، به لام ده ترسی زه بری ویکه وی. ده نگ و قسه کردنه که ی ره وان و جۆریک خۆشیرین کردنی شیتانه ی پێوه دیار بوو، هیندی جار قیناوی و هیندی جاریش مه رای ی و زمان لووسی و هه رتاوی به جۆریک له بز و زمانی ده گۆپی. په رسیاری سه به رته به «کاو لاشی ئیمه» ی که په رسیبوو، سه رتا پای ده له رزی و گلێنه ی چاوی له هیلوونه که یدا وه ک خو لخوله هه له ده سووران. هینده له ئالیووشا چووه پێشی که ئالیووشا ناچار بوو به شیوه یه کی غه ریزی هه نگاو ییک بکشیته وه دوا وه. با لته یه کی کۆنی که تانی توخی، پینه پینه ی له به ردا، پانتۆلیکی دامه یی سپی واشیشی له پادا، که

دهمیک بوو له که لک و که رهم که وتبوون. پانتول که ی زور تهنک و ناسک بوو. هیندهش به بهری تهنگ بوو له وانه بوو بیچرئ.

ئالیووشا له وه لامدا گوتی: «من ئالکسی کارامازوفم.»

کابراش هر له ریوه هه لیدایه: «زور چاک ده زانم قوربان، «بو ئه وهی دانیای بکا که ده زانی کینه. «منیش قوربان سه روان ئیسنگیریفم، به لام هه زده که م بزانه چی بوته هوئی ئه وهی بین بو ئیره، قوربان...»
- راست دهوئ بو شتیکی تایبته نه هاتووم. عه رزیکی چکوله م بوو له خزمه تاندا - هه لبهت ئه گهر ئیزن به فرموون.

«که وایه فرموون دانیشن قوربان، تکتان لیده که م فرموون دانیشن، قوربان، له کومیدییه کانی قه دیمدا وایان ده گوت: «تکتان لیده که م فرموون دانیشن» خیرا که مه ی کورسیله یه کی گرت و هینایه پینشی، (کورسیله یه کی دارینی قورس بوو، به رگی پیوه نه بوو) هینای له نیوه راستی ژووره که داینا، پاشان کورسیله یه کی دیکه ی وهک ئه وهی هینا بو خوی و به ره ورپووی ئالیووشا داینا و له سه ری دانیشت، هیندهش نزیک که چوکیان به چوکی یه که وه بوو.

- نیکولای ئیلیچ ئیسنگیریف، قوربان، سه روانی پینشووی پیاده نیزامی رووس قوربان، خویری گه ری بووه هوئی ئابرووچوونی، به لام هه روا سه روانه. ئه گه رچی چاکتر وایه بلیم سه روان «به لئ قوربانوف» چونکه نیوه ی ته مه نم فیڕ بووم بلیم «قوربان». ئه مه ش وشه یه که له م دنیا یه دا کاتیکی پیاو له عه رز ده درئ، به کاری دین.

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «راست ده که ی، به لام پیتوایه بی ئیختیار به زارتدا دی یان به ئانقه ست؟

- خودا له و سه ره ئاگای لیه بی ئیختیار به زارمدا دی و پینشتر قهت به زارمدا نه ده هات! به عومراتم ئه و وشه یه م به زاردا نه هاتووه، به لام له وه تا که وتومه ته چالی نه گبهت و نه هاتییه وه، ده ستمکردووه به کوتنی ئه م قوربان هه یزه. ده ستیکی به هیژ و زالم له کاردایه. ده زانم هه ز به باسوخواسی تازه

دهكەى، به لām له شوينيكي وهكو ئەم مالهى من كه بۆ ميواندارى نابى، چۆن توانيومه سهرنجى ئيوه راكيشم؟
- هاتووم - سه بارهت بهو مه سه له يه.

سهروان بى سه برانه په ريبه نيو قسه كانى ئاليووشا: «سه بارهت به كام مه سه له؟»

ئاليووشا زۆر له خۆى نووسا ههتا گوتى: «سه بارهت به ديدارى ئيوه له گه ل ديميتريى برام.»

«كام ديدار، قوربان؟ نه كا مه به ستت ئەو ديداره بى، قوربان! ئەها تيگه يشتم، سه بارهت به گسكه كۆلهى من، گسكه كۆلهى تاييه تى هه مام.»
خۆى ئەوه نده له ئاليووشا برده پيشى چۆكى به چۆكويه وه نا، زۆر سه ير بوو، وهك ژيى كه وان ويك هاتبوو.

ئاليووشا منجاندى: «كام گسكه كۆله؟»

دهنگيى ئاشنا له پشت په رده كه وه هاته گوى - دهنگى كورەى قوتابى -

گوتى: «باوه گيان، هاتوو هه شكايهت له من بكات، گازم له قامكى گرتوو.»
په رده كه لادرا و ئاليووشا چاوى به كورپه كه كهوت له سه ر ته ختيكى چكۆله راكشابوو، ته خته كه ش كورسي له و سه نده لى درابوو ژيى و له سووچيكي ژوورده كه له ژيى په يكه ره كاندا ساز كرابوو. كورپه ليفه كونيكي چرچ و لوچ و بالته يه كى به خويدا دابوو و تخيل بوو بوو. دياربوو ناساغه، به چاوه سوور هه لگه راوه كانيدا دياربوو تاوياو دايرگرتوو. به بى ترس چاوى له ئاليووشا بريوو، دياربوو شويته كه ي خۆى پى ئەمنه و هيج كه س ناتوانى ده ستى بۆ به رى.

سهروان له سه ر سه نده لى كه ي هه ستا: «چى! گازى له قامكتان گرت؟

گازى له قامكى ئيوه گرت، قوربان؟

- به لى. له گه ل قوتابيه كانى ديكه به رده فركيان ده كرد. به شه ش مندا ل

به رديان له م كورپه ي تۆ هه لده كرد، چووم بۆلاى، به رديكى تيهه لكردم و

به‌رديکی له سه‌ريشم دا. ليئمپرسی چمکردوو. که‌چی ئاواقام بوو و به قامکدا نووسا، ئیتر نازانم بۆ ئاواي کرد.

سه‌روان ئالەتی بوو و گوراندی: «هەر ئیستا پشتی له زگی نه‌رمتر ده‌که‌م - هەر ئیستا!»

- به‌لام من بۆ شکایه‌ت نه‌هاتوم، ته‌نیا بۆ تۆم گێڕایه‌وه... نابێ لییده‌ی. دیاره نه‌خۆشه.

«پیتوايه ده‌یده‌مه‌ به‌ر زه‌بری قامچی، قوربان؟ یانی من ئیلیۆشچکای خۆم ده‌گرم و له‌به‌ر دلی تۆ ده‌سته‌ده‌که‌م به‌ لیدانی؟» له‌ ناکاویش به‌ره‌ولای ئالیووشا وه‌رسووړا و وه‌ک ئه‌وه‌ی بیهه‌وئ ئاوقای بی، گوتی: «پیت‌خۆشه هەر ئیستا ئه‌و کاره‌ بکه‌م، قوربان؟ زۆر به‌داخه‌وه‌م سه‌باره‌ت به‌ قامکتان؛ به‌لام به‌جیی لیدانی ئیلیۆشچکا، هه‌ز ده‌که‌ی هەر ئیستا چوار قامکی خۆم له‌به‌ر چاوت به‌و چه‌قویه ده‌قرتینم، با گری رق و تۆلە‌تان دامرکیته‌وه، قوربان. خۆ ناته‌وئ پینجه‌مین قامکیشم بپه‌رینم؟»

بوغزیک گه‌رووی گرت و قسه‌ی بۆ نه‌هات. لیوی خۆی ده‌کروشت و هینده ئالە‌دینی دنواند، پیاو ده‌یگوت شیت بووه و له‌وانه‌یه به‌ گژ دار و به‌رددا بجی.

ئالیووشا هه‌روا له‌ سه‌ر جیی خۆی دانیشتبوو، زۆر مات و له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: «پیموايه ئیستا تیگه‌یشتم، وادیاره‌ کوپه‌که‌تان زۆر کوپیکی باشه، باوکی خۆی خۆش ده‌وئ، بۆیه ئاوقای من بووه، زانیویه برای ئه‌و که‌سه‌م وا سووکایه‌تی به‌ ئیوه کردوو...» خه‌مبارانه‌ دووپاتی کرده‌وه: «ئیستا تیگه‌یشتم. به‌لام دیمیتیری برام له‌ کاره‌که‌ی خۆی په‌شیمانه و ده‌زانم، ئه‌گه‌ر بۆی بلوی دئ بۆلاتان، یان چاکتر وایه، ئیوه هەر له‌و شوینه‌ بیینی و له‌به‌ر چاوی خه‌لک داواي لیئوردنتان لیتکا. ئه‌گه‌ر هه‌زتان لیه‌؟»

- مه‌به‌ستتان ئه‌وه‌یه داوی کیشانی ریشم داواي لیئوردنم لیده‌کا؟ پیشی وایه دلم پاک ده‌بیته‌وه و هه‌موو شتیک کۆتایی پیدئ. ها، قوربان، - نا! به‌ پیچه‌وانه، ئیوه چۆنتان پینخۆشه و چۆن ده‌لین واده‌کا.

- يانی ئەگەر داوا لە حەزرەتی ئەجەلیان بکەم لە ھەمبەر مندا ھەر لەو مەیخانەییە - ناوی «مترۆپۆلیس»ە یان لە نیو بازار چۆک دادا و داوی لیبوردنم لێکا، دەیکا؟
- بەلێ، لە ھەمبەرتاندا بە چۆکیشدا دی.

- ئیوە دلتان ھەلقراچاندم، قوربان. وەگریانت خستم و دلت ھەلقراچاندم، قوربان، ! لەبەر دلفراوانیی براکەتان کۆلی دلم ھەستاوە. ئیزن بفرموون با بنەمالەکەمتان پێبناسینم. دوو کچ و کورەکەم، قوربان! ئەگەر بمرم، کێ بەختیوان دەکا و وەفریایان دی، ھەتا ئەو کاتەی زیندووم کێ جگە لەوان ئاگای لە منی چارەپەش دەبی؟ ئەو ھش شتیکە کە خودا بۆ مۆفکەلی وەک منی بریوەتەو ھەر پۆژی بەرێ لە نیو چاوەکەمی نووسیوە، قوربان! چونکە کەسیک ھەر ھەییە مۆفکیکی لێقەوماوی وەک منی خۆش بویت. قوربان.
ئالیووشا گوتی: «بەلێ، بەراستی وایە!»

کچیک کە لە پال پەنجیرەکەدا راوەستا، لە ناکاو بۆلای باوکی وەرسوورا و بە شیوەیەکی جارزانە و پرسووکایەتی دەنگی ھەلینا: «باوە گیان دەست لەو قۆریاتە ھەلگرە! گەمژەیک لێمان پەیدا بوو و تۆی ساویلکەش دەتھەوێ ئابروومان بەری!»

باوکی بە لەبزیکی توورە و روانینیکی ھەق پێدەرانی، گورانیدی: «باربارا نیکۆلافنا، سەبرکە! ئیزنم بدە دەسەلاتم بە سەر بیرورای خۆمدا ھەبی.» پاشان پرووی لە ئالیووشا کردووە و گوتی: «بە دەست خۆی نییە، خووخدەیی ھەروایە، قوربان.

تاقە شتیک نەبوو لە نیو سروشتا

کە ئارەزووی خێر و چاکەیی بۆ نەکا^۵

بەلام، قوربان، ئیزن بفرموون با ئارینا پترۆفنا خیزانت پێبناسینم. ژنیکی چل و سی سالانەی ئاسایییە، دەتوانی لەجیی خۆی ھەستی، بەلام زۆر کەم. لە بنەمالەییەکی ھەزار و بی بەشە. ئارینا پترۆفنا، ئەوەندە پووناخۆش

5- بەیتیک لە شیعری (دیو)ی پووشکین

مه‌به، ئەمه ئالكسى فيؤدؤرؤويچ كارامازؤفه. ههسته ئالكسى فيؤدؤرؤويچ. «دهستی ئاليووشای گرت، به شیوهیهکی چاوه‌پوان نه‌کراو، یه‌ک ته‌کان هه‌لیستاند. «بۆ ئاشنایه‌تی له‌گه‌ڵ خاتوونیک ده‌بی هه‌ستییه‌ سه‌رپی، قوربان. خاتوون ئەمه‌ ئەو کارامازؤفه‌ نییه... که... برایه‌تی، زۆر تیگه‌یشتوو و خاکه‌راو له‌سه‌ره‌خۆیه. وهره‌ ئارینا پتروڤنا، وهره‌ خاتوون، به‌لام سه‌ره‌تا ئیزنم بده‌ ده‌ستت ماچبکه‌م.»

ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و به‌ریز و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ماچیکرد. که‌که‌ی پال په‌نجیره‌که‌ به‌ ناقایلییه‌وه‌ رووی وهرگی‌را. ژنه‌ روخساره‌ پر له‌ غروور و پرسیاره‌که‌ی گه‌شایه‌وه‌ و گوتی:

ـ فهرموون دانیشن. ئاغای چرنۆمازؤف^۱

«کارامازؤف، خاتوون، کارامازؤف». به‌ منجه‌ منج گوتی: «ئیمه‌ له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی بی‌به‌شین، قوربان.»

ـ چاکه‌ کارامازؤف، یان هه‌رچییه‌که‌، به‌لام من چرنۆمازؤفم پی‌ باشتره‌.... دانیشه‌. بۆ هه‌لتسانده‌ سه‌رپی؟ به‌ من ده‌لی قه‌شه‌ل، به‌لام من قه‌شه‌ل نیم. به‌لام لاقم وه‌ک خه‌گه‌ ماسیوه‌ و خۆشم وشکوره‌ق بوومه‌ته‌وه‌. کاتی خۆی قه‌له‌و بووم، به‌لام ئیستا ده‌لیی سیلدارم.

سه‌روان دیسان له‌ بنه‌وه‌ منجاندی: ئیمه‌ بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و بی‌به‌شین، قوربان.»

که‌چی پشت چه‌ماوه‌ که‌ تاکو ئەو کاته‌ مه‌قی نه‌کردبوو، کتوپر گوتی: «په‌ککو. باوه‌ په‌ککو! پاشان له‌چه‌که‌ی به‌ به‌ر چاویدا هه‌لدا. که‌چی پال په‌نجیره‌که‌ گوتی: «حه‌نه‌کچی!»

ژنه‌ ئاماژه‌ی به‌ که‌که‌انی کرد و گوتی: «خۆ به‌سه‌ره‌اتی ئیمه‌ت بیستوو؟ ئەوه‌ش مال و حاله‌که‌مانه‌. شپ‌رزه‌ و شپ‌رئو. زۆرجار میوانی ناوه‌ختمان لی‌په‌یدا ده‌بوو. ئەو کاته‌ی می‌رده‌که‌م له‌ ئه‌رتشه‌دا بوو، له‌و جو‌ره‌ میوانانه‌مان

6- «کارا» (Kara) به‌شی به‌که‌می وشه‌ی «کارامازؤف» وشه‌یه‌کی تورکییه‌ و یانی «په‌ش» لیره‌دا، ئارینا پتروڤنا، «چرنۆی رووسی له‌جی «کارا» دانا که‌ به‌ مانای «په‌ش»

زۆر بۆ دەھات، وەك دلوپە پەيدا دەبوون. نامەوئ ھەلیان سەنگینم، ھەركەس بە سەلیقە و مەرامی خوئی. مەسەلە یەك ھەییە دەلی دوو كەس ئەگەر خووخ دەیان لە یەك بچئی، زۆر پیکەو دەگونجین و یەك دەكەون. ژنیکی راھییە دەھات بۆ مالمەن، دەیگوت: «ئەلكساندر ئەلكساندر وویچ پیاوئیکی زۆر باش و لەبەر دلانە، بەلام ناستازیا پتروفا دەلیی شەیتانە» من دەمگوت: دەئو دە بیروپرای خوئە، توئش ھەر لە دار دەمووكانە دەچی.» گوتی: «وا چاكە تو پئی زیادی دانەكیشی.» گوتم: «تو دەلیی كۆلەو وەژئی رەشی بە تو چی، كئ پئی گوتووی بیی بۆ ئیرە و دەرسم دادەئی؟» گوتی: «بەلام، توئی دەمگەنیگ بوئی دەمت ناخوئشە و من دەم بۆن خوئشە.» «لە ھەموو ئەفسەرەكانیش بپرسە بزانیە بوئی دەمی منیان پیناخوئشە؟» لەو كاتەو ھەر لە بیرمە و قەتم لەبیر ناچیتەو. چەند مانگ لەمەوبەر ھەر لەم جیگایەئی ئیستام دانیشتبووم. ئەو ژینرالی كە بۆ گەردن ئازایی جیژن دەھات بۆ مالمەن، لە ناكاو وەژوور كەوت، لیمپرسی: «قوربان، وا ھەییە ژنیك دەمی بۆگەن بی؟» وەلامی دایەو: «بەلی، دەبی پەنجیرەكە یان درگاكە بكەنەو، با ھەوای ژوورەكە بگۆردری.» ھەموویان ھەر وان! بوئی دەمی من چییە؟ خو بەقەد بوئی مردوو ناخوئش نییە، گوتم: «ھەواكە لەوە زیاتر پیس ناكەم، رادەسپیژم جووتی پینالوم بۆ بینن، سەری خووم ھەلدەگرم و دەپۆم.» خوئشەو یستەكانم دایكتان لۆمە مەكەن! نیکۆلای ئیلیچ، چبکەم ناتوانم رازی و بەختەو ەرت كەم! دەزانم ھیچكامتان منتان خوئش ناوئ. تەنیا ئیلۆشچكا كاتی لە قوتابخانە دیتەو ھەلدئ بۆ باو ەشم و خوئشی دەویم. دوینئ سیوئیکی بۆ ھینابوومەو. پۆلەكانم لە دایكتان ببوورن - بوونەو ەریکی چارەپەش و تەنیا، لئیی ببوورن! بۆ ئەو ەندەم لئ و ەپەرن؟ بیژ لە بوئی دەم دەكەن، دەزانم! «ژنەئی چارەپەش و شیتۆكە دای لە پرمەئی گریان و فرمیسك بە رومەتیدا ھاتە خواری. سەروان ھەلات بۆلای.

«ھاوسەرە خوئشەو یستەكەم، بەسە ئیتر، دلی خوئ نارەحتە مەكە! تو بیكەس نیت. ھەموو خوئشیان دەوئی، خوئشان دەوئی پڕوا بكە، ھەموو

دهتپهرستين.» دهستیکرد به ماچکردنی هەردوو دەستی. پاشان دەستی به سەریدا هینا و به دەسرهیهک فرمیسکهکانی بۆ سڤی. ئالیووشا هەستیکرد، سەروانیش فرمیسک له چاوی زاوه. سەروان زۆر به گرژی و پووتالی چاوی له ئالیووشا بڤی و لهگه‌ل ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی به ژنه‌ شیت و ویتته‌که‌ی کرد، گوتی: «دیوته‌ قوربان، خۆ گویت لیبوو، قوربان؟»

ئالیووشا له بن لیوه‌وه‌ منجاندی: «به‌لی، دیتم و گویشم لی‌بوو.» کوربه‌که‌یان له سەر قەرەوێله‌که‌ی هه‌ستا و دانیشت، چاوی له باوکی بڤی و چاوی وا سوور بووبوو، ده‌تگوت ئاوری لی‌ده‌بیته‌وه‌، قیزاندی: «باوه‌، باوه‌، بۆ قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ی، ویلیکه‌!»

باربارا نیکولافنا، له‌ کاتی‌کدا به‌ شله‌ژاوی لاقی له‌ عەرزى ده‌وه‌ژاند، گوراندی: «ده‌ست له‌و قۆڤیات و خۆن‌اندن و فی‌ل و ته‌له‌که‌ هه‌قمه‌قانه‌یه‌ت هه‌لگره‌، به‌ هیچ کوێ ناگه‌ی!»

- باربارانی‌کولافنا، توورپه‌ بوونی ئه‌مجاره‌ت به‌جییه‌. هه‌ولده‌ده‌م هه‌رچی زووتر دلت رازی بکه‌م. تو چۆنت پى‌خۆش بى‌ وا ده‌که‌م. وه‌ره‌ ئالکسی فی‌ودۆرۆویچ کلاوه‌که‌ت له‌ سەر بنی، منیش کلاوی خۆم له‌ سەر ده‌که‌م. پیکه‌وه‌ ده‌چینه‌ ده‌ری. ئه‌م کچه‌ی که‌وا لی‌ره‌ دانیشتوو، ناوی نینا نیکولافنايه‌، قوربان. له‌بیرم چۆوه‌ ئه‌ویشته‌ پى‌بناسینم، قوربان. ده‌لی فریشته‌یه‌ و له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتۆته‌ خوارى بۆ نیو ئیمه‌ی مرو‌قی خاکی... خۆزگه‌ بمزانیايه‌ چیی له‌ دلدايه‌! خۆ تیده‌گه‌ی؟

باربارانی‌کولافنا به‌ توورپه‌ی گوتی: «چاوی لی‌که‌ چۆن وه‌ک می‌وژۆکه‌ ده‌له‌رزى، ده‌لی فنی لی‌هاتوو!»

- ئه‌و کچه‌ش که‌ لاقی له‌ عەرزى ده‌وه‌ژینی و به‌ گه‌وجم ده‌زانى، به‌راستی وه‌ک فریشته‌ی ئاسمانى وایه‌ و هه‌قیه‌تى هه‌رشتیکم پى‌بلی. فه‌رموو، ئالکسی فی‌ودۆرۆویچ، وا چاکه‌ کۆتایی پى‌بینین قوربان.

ده‌ستی ئالیووشای گرت، له‌ وه‌تاغه‌که‌ چوونه‌ ده‌ری و هه‌تا سەر شه‌قام به‌دواى خۆیدا ڤایکیشا.

له دەر وه

- ههوايه کى خو و تازهيه قوربان، به لām له باله خانه کهى مندا ئەم ههوا پاکه دهستناکهوئ! گه ورهه، با تو زئ شينه يى تر پياسه بکهين. له وهى که دلۆفانانه گويم دهدهيتى سپاست دهکهه.

ئالکسى فيودور وويچ گوتى: «منيش دهمهه وئ مه به ستيكى گرینگتان عهرز بکهه، به لām نازانم چۆنى دهستيپيکهه.»

- دلنiam کاريکت به من بووه، قوربان. دهنه له خوړا نه دههاتى بۆ ديددهنيم. مه گين بۆ سکا لا له دهست کورپه کهه هاتييتى. که ئەوهش مه حاله قوربان. سه بارهت به وه کورپهش قوربان، له وئ نه مدهتوانى بۆتى باسبکهه، به لām لي ره با پرو داوه کهى ئەو رۆژهت بۆ بگيرمه وه. گسکه کۆله کهه هه وتووى پيشوو پرو بژتر بو. - مه به ستم ريشمه، قوربان. ئەوه ناويکه به سه ر ريشمدا برپاوه، زياتریش له نيو مندالانى قوتاييدا ئەم ناوه دهنگى داوه ته وه. ديميتري فيودور وويچى براشت ريشى گرتم و رايکيشام، خو هيچم نه کردبوو، هينده توورپه بوو خوين به رچاوى گرتبوو. بۆ به دبەختى من که و تمه داوى. هه ر له مه يخانه که وه هه تا نيو بازار رايکيشام. هه ر له و کاته دا مندالان له قوتابخانه هاتنه ده رى و ئيلوشايان له گه لدا بوو. هه رکه چاوى به من کهوت ئاوا به دهست ديميترييه وه پيوه بووم، به هه لاتن هات بۆلام. قيژاندى: «باوه، باوه!» دهستيکرده ملم، باوه شى پيدا کردم. دهيوست رزگارم بکا له چنگى ده يقيزاند و ده پارايه وه: «به ريده، لييببوره.» به دهسته چکۆله کانى دهستى ديميتريى -

هەر ئه‌و ده‌سته‌ی پێشیمی گرتبوو - گرت و ماچیکرد، قوربان... له‌و کاته‌دا
 ڕه‌نگی ڕوخساریم دی... هەر له‌بیرمه‌، قوربان، قه‌تم له‌بیر ناچیته‌وه‌.
 ئالیووشا گوران‌دی: «سویند ده‌خۆم که‌ دیمیتیری برام دیت بۆلات و به‌
 شیوه‌یه‌کی سادقانه‌ و به‌داخ و په‌شیمانییه‌وه‌ داوای لیبوردنتان لێده‌کا. ته‌نانه‌ت
 ئه‌گه‌ر پیت خۆشبێ هه‌روا له‌و بازاره‌دا له‌به‌رده‌متدا به‌ چۆکدا دی... ناچاری
 ده‌که‌م ئه‌و کاره‌ بکا، ئه‌گه‌ر نه‌یکا برای من نییه‌!»

- ئه‌ها، که‌وایه‌ پێشنیارکردنه‌! له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ نه‌هاتووێ. دلّه پڕبه‌زه‌یی و
 نه‌رمه‌که‌ی خۆت هانی داوی، قوربان. ده‌بوو ئه‌وه‌ به‌فرمووی قوربان. که‌وایه‌
 ئیزنم بده‌یه‌ له‌مه‌ڕ دلّاوایی و جوامیرێ و فیداکاریی براکه‌ته‌وه‌ بدویم، چونکه‌
 له‌و کاته‌دا ئه‌وه‌په‌ری لیبوردوویی نواند و ده‌ستی له‌ ڕاکێشانم هه‌لگرت و
 به‌ریدام. گوتی: «تۆ ئه‌فسه‌ری، منیش ئه‌فسه‌رم، ئه‌گه‌ر پیاوێکی
 دروست و حیسابیت ده‌ستکه‌وێ شایه‌دیت بۆ بدا، بانگم بکه‌ بۆ دوئیل. کاریک
 ده‌که‌م دلّت خۆش بێ. چش له‌وه‌ی خوێری و هیچوپووچیشی.» ئه‌وه‌ ده‌ق و
 دوغری وته‌کانی بوو، قوربان. به‌راستی خاوه‌نی دلّیکی گه‌وره‌یه‌ و ڕه‌وشتیکی
 جوامیرانه‌ی هه‌یه‌! له‌گه‌ڵ ئیلوشا کشایه‌ داوه‌. ئه‌و دیمه‌نه‌ش سه‌ره‌هوردیکی
 بنه‌ماله‌یییه‌ و تاهه‌تایه‌ ئیلوشا له‌بیری ناچیته‌وه‌. گه‌وره‌یی و شه‌ره‌ف له‌ ئیمه‌
 ناوه‌شیته‌وه‌، خۆت قازیبه‌ و قه‌زاوه‌ت بکه‌، قوربان. تاوێک له‌مه‌وبه‌ر مال و
 حاله‌که‌مت دی، قوربان. ئه‌وه‌ ژیانه‌ من هه‌مه‌؟ سی ئافره‌ت، یه‌کیان نو‌ق‌وس‌تان
 و نه‌خۆش، ئه‌وی دیکه‌یان که‌له‌لاو پشت چه‌ماوه‌، سی‌هه‌میش ساغه‌ و زۆر
 زیره‌ک و ڕیایه‌. خویندکاری زانکویه‌. قوربان. به‌ ئاواته‌وه‌یه‌ بگه‌ڕیته‌وه‌ بۆ
 پترزبۆرگ. تا‌کو بۆ ڕزگاریی ژنانی ڕووسی له‌ ڕۆخی نه‌وا چالاکی بنوینێ.
 باسی ئیلوشاش ناکه‌م، قوربان. تۆ سالی ته‌مه‌نه‌. من له‌م دنیا‌یه‌دا زۆر بیکه‌س
 و لێقه‌وماوم. ئه‌گه‌ر بمرم چییان به‌ سه‌ر دی؟ له‌ ئیوه‌ ده‌پرسم قوربان. ئه‌گه‌ر
 دیمیتیری بانگ بکه‌م بۆ دوئیل و ده‌سته‌وبه‌جی بمکوژێ، پاشان چی؟ ئه‌و
 قوربه‌سه‌رانه‌ لییان ده‌قه‌ومی. له‌وه‌ش خراپتر، ئه‌گه‌ر نه‌مکوژێ، کۆله‌وار و
 گرده‌نشینم بکا: ئیتر توانای کارکردنم نابێ و خۆ ده‌میشم نادووردی، چۆن

زگی خوّم و ئەو خیزانه ڕەشپووتە تێرکەم. کێ هەیە بگاتە فریامان و تیرمان کا؟ هیچ چارەیه‌کەم نامینی جگە لەوەی ئیلوشا لە قوتابخانە بگیرمەو و بینێرم بۆ سوال. ئاکامی بانگکردنی ئەویش بۆ دوئیل ئەووە دەبی، قوربان. قسەیه‌کی قوڕ و گەوجانەیه قوربان. وانیه‌؟!»

ئالیوشا چاوی زیتکرده‌وه و دیسان دەنگی هەلینا: «ئەو دیت بۆ عوزرمایی و لە نیوه‌راستی بازار بە سەر کەوشەکاندا دەکەوێ.»

سەروان لە درێژە قسەکانیدا گوتی: «دەموست شکایەتی لێیکەم. چاوە یاساش بکە، دەمتوانی بە هۆی ئەو سووکایەتییه‌وه کە پیمکراوه، خەسارەتیکی زۆری لێیستینم. بەلام ئاگرافنا ئەلکساندرفنا ناردی بە دوامدا و گوراندی بە سەرمدا: «بە خەونیش بیر لەوە نەکەیتەوه! ئەگەر شکایەتی لێیکە، لە ته‌واوی ولات دەیکەم بەقاو، لەبەر بێ‌شەرەفی لێی داوی و ئەو کاتە بانگ دەکریته‌وه بۆ دادگا.» خۆ خودا بۆخۆی ئاگای لێیه، قوربان. ئەو فیل و تەلەکە و بێ‌شەرەفییانە لە کوێو ئەو دەخواتەوه و من بە فەرمانی کێ جوولامەته‌وه! خۆ من بەبێ فەرمانی خۆی و فیۆدۆرپاولوویچ قامک بە ئاودا ناکەم. دادە خانم هەروەها گوتی: «ئەو‌هش بزانه، بۆ هەتاهەتایە لە سەر کارەکەت دەرتەدەکەم و ئیتر چاوت بە فلسیک پاره ناکەوێ. لەگەڵ تاجەرەکەشم قسە دەکەم» بەو ناوە بانگ لە پیرەمێردەکە ی دەکا. «ئەویش دەرتەدەکا!» ئەگەر ئەویش دەرمبکا، چۆن بە‌پێدەچم؟ چاوی لەو دوو کەسەیه، چونکە فیۆدۆرپاولوویچ، بە هۆیه‌کی دیکە، لەوانەیه لە سەر کارەکەم دەرم بکا، هەروەها دەبیه‌وێ بە هۆی ئەو سەفتانەوه کە ئیمزام کردووه لە دادگا شکایەتم لێیکا. بۆیه پاشگەز بوومەوه و لەسەری نە‌ڕۆیشتم، قوربان. خۆ کا‌ولاشە‌کەشمانت دی. ئیستا ئیزن بفرموون لێتان بپرسم ئیلوشا قامکتی زۆر کۆلە‌وار کردووه؟ پیمخۆش نە‌بوو لە مالێ و لە‌لای خۆی باسی ئەو مەسە‌له‌یه بکەم.»

بە‌لێ، زۆریش، دیاربوو زۆری ڕق هەستاو. تۆ‌له‌ی تۆی لە من کردەوه. چونکە دەزانی منیش کارامازوفم. تازه تیگە‌یشتم. بەلام ئەگەر دەتدی چۆن

بەرد لە ھاو پۆلەکانی ھەڵدەکا! زۆر کاریکی پر مەترسییە. لەوانەبوو بێشی کوژن. منداڵن و نەفام. یان بەردەکە لە سەر و چاوی کەسیک دەدەن.

- ئەو ھە پووی داو، قوربان. بە بەرد لییانداو. ئەمڕۆ بریندار بوو بوو. سەری نەشکاو، بەردەکە لە سینگی دراو، راست لە سەر دلی دراو. بە گریانەو ھاتەو ھەو بۆ مائی و ئیستا نەخۆشە.

- ئەو زانیوتە لە پێشدا ئەو دەستیپێکرد. لەبەر تۆیە و پقی لیان ھەستاو. ئەوان دەیانگوت ماوێک لەمەوبەر بە قەلەمبەر کوپێکی بە ناوی کراسووتکین بریندار کردووە.

- ئەو ھەشم بیستوو، زۆر مەترسیدار، قوربان. باوکی کراسووتکین لێرە کارمەندە، لەوانە ھە ھەم مەسەلە ھە تووشی گیرەو کیشەم بکا، قوربان.

ئالیووشا بە گەرموگوری گوتی: «بە باشی دەزانم ماوێک نەینیریتەو ھە بۆ قوتابخانە، بەلکو تۆزی ئارامبیتەو و... ڕقەکە ی دامرکیتەو.»

سەروان دووپاتی کردەو: «رێ! خۆی سەرتاپا ڕقە، قوربان. ڕقەکە ی لە چاو چکۆلەییەکە ی نییە. زۆر ڕق ئەستوو. تۆ نازانی، قوربان. ئیزن بفرموون با بەسەر ھاتە کەتان بە تێرۆتەسەلی بۆ وەگیرم. لە دای ئەو ڕووداوە ی نیو بازارەکە، ھەموو منداڵانی قوتابخانە بە وشە ی گسکە کۆلە ڕقیان ھەڵدەستاند و دەیانبوغزاند. کوپانی قوتابی وەچە یەکی بێ بەزەیین، کاتیک بە تەنیان وەک فریشتە ی خودا وان. بەلام کە یە کدە کەون بەدفعە ڕ و بێ بەزەیی دەبن. بە تەشەر و ناوینتکە ھەستی ئیلووشا دەرووشینن و ئەویش وەک ئاور ھەڵدەبێ. ناھەقیشی نییە. کوپێکی ئاساییە. لاوازە، ھەست بە سووکایەتی دەکا. بە ھۆی باوکییەو تووشی ئەو شەرمەزارییە دەبێ، قوربان. ئەو بە تەنیا، بەلام لە تاوی باوکی ناچارە لە ھەمبەریاندا ڕادەووستی و لەبەر باوکی و لەبەر ھەقیقەت و عدالەت ناچارە خۆی بە ئاو و ئاوردا بدا، قوربان. ئەو وا نەبوو. ئەو ڕۆژ بە ھەڵدەوان ھات و دەستی براکەتی ماچ کرد و ھاواری کرد: «لە باوکم خۆش بە، بیوورە،» تووشی ڕووخانیکی سەیر بوو، تەنیا خودا دەزانی ئەو ساتە چ ئازاریکی کیشا. منیش قوربان،

ههستم بهوه كرد. چونكه منداللى ئيمه، منداللى ئيوهنا، تهنيا منداللى ئيمه . منداللى فقير و ههزار كه ههمووكهس به چاوى سووك تهماشايان دهكا . دهزانن ماناي عهدهالهت چييه، قوربان. تهنانهت له تهمهنى نو سالييدا. دهوله مهندان كوا لهوه دهگهن؟ ئهوان به عومراتى خويان لهو شتانه ناكلنهوه و ههستى پيئناكهن. بهلام ههر لهو كاتهدا كه ئيلوشاى من لهو بازاره و له بهر چاوى خهلكى دهستى براكهتى ماچكرد، ههر لهو كاتهدا له ماناي عهدهالهت گهيشت، قوربان.» سهروان ديسان وهك شيت و ماخوليا ههلبوو و گوته: «ئهو ههقيقهته له ناخى رۆچوو و بۆ ههتا ههتايه ورديكرد، قوربان.» مشتى راستهى له لهپى دهستى چهپهى راكيشا، دهتگوت دهيههوى نيشانيدا «ئهو ههقيقهته» چۆنى ئيلوشا ورد كرد. «راست ئه و رۆژه، قوربان، نهخوشكهوت و تاوياو له جيدا خستى و ئه و شهوه ههتا بهيانى بهدهم چهقوچۆوه راواندى. ئه و رۆژه قسهى لهگهڵ نهكردم، قوربان، بهلام دهمزاني به سيلهى چاو ليمدهروانى، ئهگهرچى رووى له پهنجيرهكه بوو و واينواند خهريكى خويندنهوهى كتييه. بهلام تيگهيشتم هوشى لاي دهرسهكهى نيه. رۆژى دوايى، منى تاوانبار بۆ لهبهر بردنهوهى خهمهكانم ئارهقم خواردوه و مهستمكرد، قوربان. بۆيه شتيكى ئهوتۆم لهبهر نيه. خيزانيشم داي له پرهمى گريان - زۆرم هاوسهرهكهم خوش دهوى، قوربان. - چووم، ئهوى پارهم له گيرفاندا بوو دام به ئارهق و شهراپ، بۆ ئهوهى خهمهكانمى پى تهفروتوونا بكهم. له بهر ئهوهش ليم دلمهند مه به، قوربان، له روىسيا پياوانى ئارهقخۆر چاكترين پياوان. بهلى چاكترين پياوان له نيو ئيمهده ئارهقخۆره له زهبرهكانن. مهگين له خهودا ئيلوشام لهبهر چووبيتهوه. ئه و رۆژه منداله ورتكه زوريان ئازاردابوو، گالتهيان پيكدربوو، قوربان. وهدواى كهوتبوون و قاويان ليكدربوو: «گسكه كۆله، گسكه كۆلهى باوهگيانيان گرتى و له مهىخانهيان دهركيشا. توش ههلاتى و پاراپيهوه، بهلام جواييان نهدايهوه.» «رۆژى سيههم كه له قوتابخانه هاتهوه، ديتم رهنگى ههلبزركاوه و ماته. ليمپرسى: «چييه؟ چ بووه؟!» وهلامى نه دامهوه. لهو كاوالاشهى ئيمهشدا هيچ

قسه يهك به بې به شداري خيزانم و كچه كان ناكړئ. كچه كانيش هه رپوړي يه كه به مه سه له كه يان زانيوو. بار بارانيكو لافنا ليو خوي ده كوروست و خوي ده خوارده وه: «جاريك بووه نيوه ي گه مژه و قه شمه ركاريكې ژيرانه بكن؟» گوتم: «وايه، قهت بووه كاريكي ژيرانه نه نجامېده ين؟» بو يه كه مجار به و شيويه گيرامه وه، قوربان. لاي نيواره بو پياسه كردن كورم برده دري، با نه وهش بزاني هه موو پوژيك نيوارانه ده چين بو گه پان و پياسه كردن، هه ميشه له شوينيكه وه ده پوين. هه ر نه م پيگايه ي نيسا پيدا ده پوين. له بهر درگاي ماليوه هه تا ده گاته نه و گابه رده ي كه به ته نيا له ريگاي بهر په رژينه كان هه لكه وتوو و نيشانه ي ده ستپيكردي چيمه نى شاره و شوينيكې خو ش و خه لوه ته، قوربان. من و نيلوشا وهك هه ميشه ده ستى يه كترمان گرتبو و ده پويشتين. ده ستى چكوله و قامكى باريك و سر. له تاوى ژاني سينگي نو قرده ي نيه. گوتي: «باوه، باوه!» گوتم: «ده لتي چي پوله گيان؟» ته ماشامكرد چاوى پرېوو له ناو. «باوه نه و ناپياوه بو واي لي كړدي؟» گوتم: «نيلوشا گيان، بليم چي، چيم له ده سته هات.» «باوه، مه ي به خشه، قهت مه يبه خشه! له قوتابخانه ده لين له بهر نه و كارى ده پوبلى پاره پيداوى.» گوتم: «نا، نيلوشا به هيچ شيويهك پارى ليوه رناگرم. نازاي نه ندام كه وته له رزين. به هه ردو ده ستى ده ستمى گرت و ديسان ماچيكرد. گوتي: «باوه، باوه، بانگيكه بو دوئيل. له قوتابخانه ده لين، تو ترسه نو كي و ناويري بانگي بكه ي بو دوئيل و ده پوله كه ي ليوه رده گري.» وه لام داوه: «نيلوشا، ناتوانم بانگي بكه م بو دوئيل.» به كورتي نه وه ي نيسا بو تو م باسكرد، هه مووم پيگوت. گوئي بو شلكردم و گوتي: «باوه، هه رچونيكه مه يبه خشه. خو م گه وره بم بانگيده كه م بو دوئيل و ده يكوژم.» چاوى زيت كرده وه و بريقه ي هات. هه لبه ت منيش باوكيم و ده بوو شتيك بليم. گوتم: «پياو كوشتن گوناچه، ته نانه ت له دوئيليشدا.» گوتي: «باوه، با گه وره بم، ده يده م به زه ويدا، شمشيره كه ي لينده ستينم و نووكي شمشيره كه له سه ر قورقورچاچكه ي راده گرم و ده ليم: ده توانم بتكوژم، به لام ده تبه خشم.» ديوته له ماهوى دوو

پوژدا لهو زهینه چکوله‌یدا چه‌نده‌ی پیلان دارشتووه؛ چه‌تمه‌ن له ماوه‌ی پوژدا پیلانی توله‌ کردنه‌وه‌ی دارشتووه و شه‌ویش هه‌تا به‌یانی پیوه‌ی جینگلی داوه و بیرری لیکردوته‌وه، قوربان.

به‌لام پیړی بوم دهرکه‌وت کاتیک دیته‌وه بو مالئ، له قوتابخانه زوری لیده‌ده‌ن، راست ده‌فرمووی قوربان. ئیتر ناینیرم بو ئه‌و قوتابخانه‌یه. بیستوومه به‌تاقی ته‌نیا له هه‌مبه‌ر ته‌واوی منداله‌کاندا راده‌وه‌ستی و شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کا. دلئ پره له رق و بیزاری - به‌گیانی ئه‌و تاقه‌ کوږم زور ده‌ترسم. ده‌ترسم خوئی به‌کونیکه‌وه‌ئی. جاریکی دیکه‌ چووین بو پیاسه‌ کردن. لیئ پرسیم: «باوه، ده‌وله‌م‌نده‌کان له‌خه‌لکانی‌تر به‌هیزترن؟» گوتم: «ئه‌ری، ئیلوشا گیان، له‌سه‌ر زه‌وی هیچک‌سه‌ به‌قه‌د ده‌وله‌م‌ندان به‌هیز نییه، که‌سه‌ ده‌ره‌قه‌تیا‌ن نایه.» گوتی: «باوه، من ده‌وله‌م‌ند ده‌بم و ده‌بمه‌ ئه‌فسه‌ر و هه‌موو که‌سه‌ ده‌به‌زینم. تیزار خه‌لاتم ده‌کات و ده‌گه‌ریمه‌وه‌ بو ئیره، ئیتر هیچ که‌سه‌ پیم ناویرئ.»... پاشان بیده‌نگ بوو به‌لام هه‌روا لیئوی ده‌له‌رزی. گوتی: «باوه، ئیره زور شاریکی ناخوشه.» گوتم: «ئه‌ری، کوږم وایه، شاریکی باش نییه راست ده‌که‌ی.» گوتی: «باوه، با برۆین بو شاریکی دیکه. شاریکی خوش، بچین بو شاریک، که‌خه‌لکه‌که‌ی نه‌مانناسن.» گوتم: «ئیلوشا، ده‌رۆین، چه‌تمه‌ن ده‌رۆین. به‌لام خو ده‌بی برئ پاره‌ پاشه‌که‌وت بکه‌ین، ده‌نا له‌ شاریکی غه‌ریب لیما‌ن ده‌قه‌ومی.» توژی دلم‌ حه‌سایه‌وه‌ که‌توانیم ئه‌و خه‌یاله‌ تالانه‌ی له‌بیر به‌رمه‌وه‌ و سه‌رنجی به‌ره‌و لایه‌کی دیکه‌ راکیشم. له‌ دنیا‌ی خه‌یالدا ده‌ستم‌ان‌کرد به‌کوچکردن بو شاریکی دیکه‌ و ئه‌سپ و داشقه‌ کرپن و.... «دایکت و خوشکه‌کانت سواری عاره‌بانه‌که‌ ده‌که‌ین و به‌شتیک دایان ده‌پوشین و وه‌رئ ده‌که‌وین. تو جارجاره‌ سوار به‌و من له‌ته‌نیشته‌وه‌ به‌ پییان ده‌رۆم. چونکه‌ ده‌بی ئاگامان له‌ئه‌سپه‌که‌مان بی، خو به‌سته‌زمانه‌ هه‌موومان ناتوانی. ئیشه‌للا ئاوا ده‌رۆین و خومان له‌چنگ ئه‌و شاره‌ رزگار ده‌که‌ین.» به‌و قسانه‌ ده‌تگوت شاگه‌شکه‌ بووه‌ له‌خوشیانا، له‌هه‌موو شتیک زیاتر که‌یفی به‌ئه‌سپ و عاره‌بانه‌که‌ ساز بووبوو. چونکه‌ کوږی پووسی له‌

نیو رهوهی ئهسپدا له دایکدهبی و سواری پیخۆشه. ماوهیهکی زۆر پیکهوه
دواين. له دلی خۆمدا گوتم: خودایه زۆر شوکور توانیم زهینی به شتیکی
دیکهوه خهریک بکهه و دلی ئارام بێتهوه.

«ئههه قسهی پێزییه، بهلام دوتشه وهموو شتیکی گۆرا. بهیانی چووبوو
بۆ قوتابخانه، مات و مهلول هاتهوه بۆ مالی، زۆر مات بوو. لای عهسر
دهستیم گرت و چووین بۆ گهپان و پیاسه. قسهی نهدهکرد. بای دههات و
ههتاو بهدهرهوه نهبوو، هههه له ههوا ی پایز دهچوو، تاریک و ڕوون بهسهردا
هات ههروا پیاسهمان دهکرد. ههردوو کمان مات و بێدهنگ. گوتم: «دهی
کورپهکهه، سهبارت به سهفه رهکهمان دهلی چی؟» له دلی خۆمدا گوتم به لکو
باسوخواسهکهی ڕۆژی پێشووی وهبیر بێنمهوه. وهلامی نه دامهوه. بهلام
ههستمکرد قامکی له دهستدا دهله رزی. له دلی خۆمدا گوتم: پهککو، وادیاره
خراب کهوتوو و شتیکی تازه له گۆریدایه. گهیشتبووینه لای گابه ردهکه، ههه
ئهه شوینهی ئیستا من و تو لیی ڕاوهستاوین. له سهه به ردهکه دانیشتم.
پۆلیک کۆلاره به ههواوه دهجوولانهوه و تیکه دههالان، نزیکه ی سی دانه
دهبوون. ههلبهت ئیستا کاتی کۆلاره ههلدانه، قوربان. گوتم: «چاو لیکه،
ئیلوشا، کاتی ئهوهیه ئیمهش کۆلاره کهی خۆمان بینین و وههوا ی خهین، جا
چاکی دهکهینهوه، ئههه له کویت داناوه؟» وهلامی نه دامهوه، چاوی له دوور
بری و ڕووی له من وهرگێرا. لهو کاته دا گژه بایهک ههلیکرد و تهپوتۆزی
ساز کرد. له ناکاو خۆی خسته باوهشم و دهستی له ملم کرد، سهرمی به
سنگی خۆیهوه گوشی، وههه ئهوهی بایهکه بییات و بیههوی خۆی به من
بگریتهوه. دهزانی کاتیکی منداڵ بێدهنگ و غلوور دهبن و کاتیکی خه میکی
گهوره دلایان دادهگرێ، ههولدهههه دان به خویاندا بگرن و نهگرین. بهلام له
ناکاو تاقهتیا ن لیده بردری و فرمیسک به چاویاندا دیته خواری، قوربان. بهه
سیلاوی فرمیسکه گهرمه، قوربان، دهموچاوی خووساندم. زووره زوور
دهگریا و وههه شقهشهقه دهله رزی. دهتگوت گهشکهی لیها توه و ههروا که
له سهه به ردهکه دانیشتبوو، دهیگوشیم بهخۆیهوه. له پهستاش هاواری

دهکرد: «باوه، باوه، باوه گيان، بۆ ئه و سووکايه تيبه ی پنده کردی؟» منيش هۆر هۆر ده گريام قوربان. له باوه شى يه کتريدا هه نيسکمان دها و ده گريان قوربان. گوتى: «باوه، باوه.» گوتم: «ئيلوشان گيان، کور ه جوانه که م.» له و کاته دا هه چکه س ئيمه ی نه دى، قوربان. خدا خوى ئيمه ی دى، هيوادارم ئه وه له نامه ی کرده وهدا بنووسى، قوربان. ئالکسى فيؤدور وويچ، قوربان، ئيمه ده بى سپاس له برا که ت بکه ين. که وايه قوربان، له بهر دلى ئيوه له ئيلوشا ناده م و ته ميبى ناکه م، قوربان.»

به له بزيکى قيژه ون و هه نه که چيانه ده دا. له گه ل ئه وه شدا، ئاليوشا هه ستیکرد که ته وا و متمانە ی پیکردوه، ئه گه ر که سيکی دیکه بووايه له جياتى ئاليوشا، ده يزانی سه روان به روونی قسه ناکات و ئه وه ی ده یلى له دله وه نييه. هه ر ئه وه ش هيوای خسته وه دلى ئاليوشا که دلى پر بوو بوو هه سيلى فرميسکه کانی خه ریک بوو که لاوى ده کرد.

دهنگى هه لينا: «ئاخ، چه نده م پيخوشه له گه ل کور ه که ت بيمه برادر و هاوړی! خۆزگه ئه و کاره ت بۆ جيته جى بکر دايه م...»

سه روان له بن ليوه وه منجاندی: «به سه رچاو، قوربان.»

ئاليوشا له دريژه ی قسه کاني دا گوتى: «به لام ئيستا با شتيکی ته وا و جياواز ت پيبلينم. په ياميکم بۆ هيناوى. هه ر ئه و برايه ی من، ديميتري، سووکايه تيبه به ده زگيرانه که شى کردوه، که چيکی باش و دلاوايه و رهنگه تاري فيشت بيستى. هه قى ئه وه شم هه يه باسى ئه و خاتونه به ريژه ت بۆ بکه م که چه نده ی زولم ليکراوه، له راستيدا ناچارم باسيشى بکه م. چونکه کاتيک بيستى ئه و سووکايه تيبه به ئيوه کراوه، ده شزانى بارودوخى ژيانى ئيوه چۆنه، هه ر له ريوه راسپاردم، - که خيرا - ئه م يارمه تيبه له لايه ن ئه وه وه بۆ ئيوه بينم - به لام ته نيا له لايه ن ئه وه وه، نه ک ديميتري برام که وازى له يه ناوه، ته نيا له لايه ن ئه وه وه! خۆزگه ی ده خواست و تکای ليده کردى ئه و يارمه تيبه وه رگرى... چونکه هه ردووکتان له لايه ن که سيکه وه سووکايه تيتان پيکراوه. ئه و کاتيک ئيوه ی وه بير هاته وه که له لايه ن ديميترييه وه ئه و سووکايه تيبه ی

پیکرا. سووکایه تییه کی وهک ئه وهی به ئیوه کراوه، یانی ئاوا زالمانه. وهکو خوشکیک دهیبه وی یارمه تی براهی بدات و دهستی بگری... پیگوتم تکتان لییکه م ئه م دووسه د پۆبله وهرگرن و وهک یارمه تییه کی خوشکانه قه بوولی بکه ن. هیچکه سیش له وه ئاگادار نییه، دلنیا به هیچکه سیش نازانی و قاوی بلاو نابیته وه. ئه مه ش دووسه د پۆبله که و سویندت ده دم که وهریگری، ئه گهر ته وای خه لکانی سهر زه وی دوژمنی یه کتر بن، هیشتا چه ن که سی باش ههر پهیدا ده بن.... ئیوه دلکی گهره تان ههیه... ده بی ئه وه ش بزانی و تیگه ی.»

ئالیووشا دوو گه لای شهق و تازه ی گول له پشتی بو راگرت. ههر دووکیان له په نا گابه ردی لای ته یمانه که راوه ستا بوون. هیچکه سیش له و نزیکانه دیار نه بوو. وا دیار بوو ئه و دوو گه لا پارهییه شوینیکی سهیری له سهر سهروان داناوه. داچله کی، به لام سه ره تا له بهر سه رسوورمان، به هیچ شیویه ک بریای نه ده کرد ده مه ته قیکه یان ئاکامیکی ئاوی هه بی. هیچ شتیک به قه د وهرگرنتی ئه و یارمه تییه له خه ون و خولیاکانی دوور نه بوو. ئه ویش ئه و گوژمه یه! پاره که ی وهرگرت، و هه تا ماوه یه ک تاسا، به شیویه کی تازه رهنگی پوخساری گۆرا.

- ئه وه بو من؟ ئه و هه مووه پارهییه - دووسه د پۆبل! خودایه گیان! له م چوار ساله ی رابردوودا ئه وه نده م پاره به خومه وه نه دیوه! خودای گهره! ده شلی هی خوشکیکه... یانی خه ون نابینم، ئه وه راسته؟

ئالیووشا به بزهییه که وه گوئی: «سویندت بو دهخوم ئه وه ی گوتم هه مووی هه قیقه ته.» سهروان سوور هه لگه را.

«گویی بگه، قوربان. تو گیانی من، گویم لییگره قوربان، ئه گهر وهی بگرم، وهک که سیکی خوازه لۆک و هیچوپوچ چاو لیناکریم؟ ئالکسی فیوژروویچ به بریای ئیوه پیی سووک نابم؟ ئالکسی فیوژروویچ، گویی بگه قوربان گویی بگه.» ئه وه ی گوت به ههر دوو دهستی ئالیووشای گرت.

«هانم ده دی وهی بگرم و ده لئی خوشکیک بو ی ناردووم، به لام ئه گهر

وهری بگرم، له ناخهوه، له دلهوه، سووک نابم له بهر چاوت و لیم وهره
نابی؟ قوربان، ها؟»

- نا، نا، سویندت بۆ دهخۆم، به ئیمانم، خه مت نه بئ، ههچکه سیش جگه له
من له وه ئاگادار نییه و نابئ - من و تۆ و ئەو و ژنیکی دیکه ش که دۆست و
هاورپیی گه وره ی ئەو خاتوونه یه.

«کارت به سهر ئەو خاتوونه وه نه بئ! گوئیگره، ئالکسی فیۆدۆروویچ، له
ساتیکی وهک ئیستادا ده بئ گویم لیبگری، قوربان، چونکه تۆ نازانی ئەو
دووسه د رۆبله بۆ من له کاتیکی وهک ئیستادا یانی چی وچ جئیه که دهگری.»
قهسه ی ئەو کابرا بیچاره یه ورده ورده دهشیواو خه ریک بوو خولیا بوونیکی
وهحشیانه ی به خۆیه وه دهگرت. تووشی شله ژانیکی سهیر بووبوو و زۆر
خیرا و به په له ده دوا، ده تگوت ده ترسی نه هیلن هه موو قسه کانی ده ربړی.

«بیجگه له وده سه ته یانی شه رافه ته ندانه ی ئەو پاره یه له لایه ن
«خوشک» یکه وه، خوشکیکی ئاوا به پیز و مه زن، ئیستا ده توانم له خیزانم و
نینا و ئەو کچه فریشته پشت چه ماوه یه م، ئاگاداریکه م. دوکتۆر
هیرتیز نیستیۆب دلی پیم سووتا و هات بۆ ماله که م، ماوه ی سه عاتی که
هه ردوویکیانی معاینه کرد و گوتی: «تیناگه م.» به لام جوړیک ئاوی گراوی بۆ
نووسین که له دووکانی عه تاریه کانی ئیره وده سه تده که وئ. گوتی: ئەوه بۆ
حالیان باشه. بری ده وا له نیو ئاوه که بکه ن و خۆیانی پی بشۆن. ئاوکانه که
بایی سی کوپکه و نزیکه ی چل بتریان له و ئاوه پیویسته؛ منیش پسوله که م
هه لگرت و له سهر ره فه که له ژیر په یکه ره کاندایا شاردمه وه، و ئیستاش هه ر
له وئیه. ده ستووری دا نینا به و ئاوه پوژی دوو جار به یانی و ئیواره خۆی
بشوا. به لام کوا له و کاو لاشه بی جی و پیه ماندا ده توانین ئەو کچۆله
به سه ت زمانه تیمار بکهین، قوربان. چونکه نه هه مامان هه یه، نه ئاو مان هه یه
و نه کلفه ت و یاری ده ریشمان هه یه. نینای بیچاره ش ژان سه رتا پای
ماسوولکه کانی له شی داگرتووه. هه تا ئیستاش پیوانیه ئەوه م بۆ باس
کردبیتی. شه وانه لای راسته ی به چریکه ده وئستی و به ده م ئازاره وه جینگل

دهدا. ئەو فريشته بەستەزمانە ھەتا بەيانی دان بە جەرگی خۆیدا دەگرئ و ئەو ژانە تامل دەکا، لەو دەترسئ ئيمە خەوئەکەمان لئ بزرئ. ھەر شتيکمان دەستبکەوئ دەخوئ و ئەو بەردەماوئەکەمان دەخوا، خوراکيک کە بۆ سەگي دانئ نايخوا. "من شياوئ ئەوش نيم، ئەو بەردەماوئەش لە من زيادە، چونکە من سەربازئ ئيوەم،" ئەو قسەئ ئەو فريشته چاوپرەشەيە و ھەول دەدا بە چاوانئ بيدرکيئ. بە ئەرکي سەرشانی خۆمي دەزانم خزمەتي پيئکەم، بەلام ئەو پئي خۆش نيبە. "من کچيکي نوستان و ھيچوپوچم و بەکاری ھيچکەسئ نايەم." پئيوايە شياوئ ھيچ شتيک نيبە، قوربان. بەلام بەوخووخدە شیرين و فريشته ئاساييەئ بۆتە ھوئ دلخوшимان و لە راستيدا بەبي ئەو و بەبي وتە نەرم و نيانەکانئ ئەو ژيانمان لئ تال دەبي! تەنانەت بارباراش ئاھون دەکاتەو. سەبارەت بە باربارانيکولافناش خراپ بير مەکەو، ئەويش وەک فريشته وايە، ئەويش زۆر بەستەزمان و مەزلوومە. ھاوينئ ھات بۆلامان و شازدە رۆبلي ھينابوو کە بە وانە وتەو و فيرکاری وەدەستی ھينابوو و پاشەکەوتئ کردبوو، تاکو لە مانگي سپتامبردا، يانی ئيستا، پئي بگەرئتەو و بۆ پترزبۆرگ. بەلام پارەکەيمان لئوەرگرت و خەرجمانکرد، بۆيە ئيستا پارەئ نيبە کە پئي بگەرئتەو، قوربان. ئەگەرچي بيھەوئ بشگەرئتەو، ناتواني. چونکە دەبي وەک کلفەت کارمان بۆ بکا. وەک ئەسپيکي ھيژ لئ براو وايە کە ھەمووماني ھەلگرتبي. بە ھەموومان رادەگا. شيووگول و خاوئ کردنەو و مالاکە و گسک ليدان لە ئەستۆئ ئەو. خزمەت بە خيزانيشم دەکا و جيوبانەکەئ بۆ رادەخا و دەيخەوينئ. خيزانم زۆر وازئ وازئ و گرینوک و جينگيزييە، قوربان! چاکە ئيستا بەو پارەيە دەتوانم پيشخزمەتيک بگرم، قوربان. ئالکسي فيودوروويچ، ئيستا دەتوانم دەوا و دەرمانيان بۆ بکرم، دەتوانم کچە خوئندکارەکەم بنيرمەو و بۆ پترزبۆرگ قوربان. دەتوانم گوشتئ پرەشەولاخ بکرم و خوراکيکي باشيان پيئدەم. خودايەگيان دەلئئ خەون دەبينم!

ئاليووشا شادی له دلی گهړابوو، که بووه هوۍ دلخوۍ و بهجیهناني
نارهزووی ئو کابرا ههژار و لیتکهوماوه.

سهروان که له خویشيانا پیی وههرز نه دهکهوت، بهپهله دهستیکرد به
قسهکردن و گوتی: «سهبرکه، ئالکسی فیودوروویچ، سهبرکه. دهزانی ئیستا
من و ئیلوشا دهتوانین به نارهزوومان بگهین. ئهسپیک و عارهبانیهکه
دهکړین، ئهسپیکي رهش. ئیلوشا پییخوۍ رهش بی. ههروا که چه ند رۆژ
لهمهوبه بریارماندا کوچبکهین. دۆستیکي قهديمیم ههیه، پاریزره له
پاریزگای ک.... قوربان. له کهسیکی باوهړ پیکراوم بیستووه، ئهگه ر بچم بۆ
ئهو، له دایه رهکهی خوۍ دامدهمه زرینی و دهمکاته نووسه ری
نووسینگه کهی. بهشکو ئو پیاوه تیه م له گه ل بکا. نینا و خیزانم سواری
عارهبانیه که دهکم، ئیلوشا لیی دهخوړی و منیش به پییان ده رۆم، ئهگه ر
بمتوانیبا یه کیک له قه رزه کانم بدهمه وه زور چاک ده بوو، رهنگه بۆ ئه وهش
ئو پارهی لیم سه روزیاد بی!»

ئاليووشا دهنگی هه لیتا: «خه مت نه بی، هه رچه ندهت پیویست بی کاترینا
ئیوانا دهتاتی. منیش پارهم ههیه، هه رچه ندت دهوۍ دهتده می. من به برای
خۆت بزانه و وه بزانه له برای خوۍ و ده دهگری. ههروهختیکیش بووت
بمده وه... (دهوله مند ده بی، دهوله مند ده بی، خه م مه خو!) ئه وهش که
دهته وهۍ به ره و پاریزگایه کی دیکه کوچبکهی زور فکریکی باشه. ده بیته هوۍ
دل حه سانه وهی خۆت و به تاییه ت کوړه که ت. - پیویسته زور زوو بارگه و بڼه
تیکنن، به ره له وهی سه رماو سه غله تی زستان به سه ردا بی. له گه ل گه یشتنه
ئهو، به نامه ئاگا دارمان که ن و بی هه والمان مه که ن. ئیمه تازه هه تاهه تایه
برای یه کتر ده بین... ئه وهش راسته و خه ون نییه!»

ئاليووشا له خویشياندا دهیویست باوهشی پیدابکا. به لام چاوکی لیکرد و
له جیی خوۍ نه بزووت. سهروان به ملیکی باریک و دهم ولیوی وشک و
بارگرتوو و رهنگیکی بزپکاوه وه شیتانه راوه ستابوو، لیوی ده له رییه وه و

دەتگوت دەبھەوئ شتیک بلی. دەنگی دەرنەدەھات، بەلام لیوی لە پەستا دەجوولا، لەبەرخۆیەو قسەیدەکرد. زۆر سەیر بوو.

ئالیووشا، بە سەرسوڕمانەوہ لیی پرسی: «چبۆوہ؟»

سەروان دەتگوت زمانی لەگۆ چووە، بە شیوەیەکی سەیر و سەمەرە و وەحشی، چاوی زەق کردبۆوہ و وەک ئەوہی لەو بریارە ناھومئید بووبی لە ئالیووشای دەروانی، لەبەر خۆیەوہ گوتی: «ئالکسی فیۆدورۆویچ... من... ئیوہ،» «ھەر لەو کاتەدا بزەییەکی ماناداری ھاتی. «من، قوربان... ئیوہ، قوربان... پیتخۆشە فیلیکی چکۆلە دەزانم، نیشانئیدیەم، قوربان؟» ئەوہشی کتوپر بە سرتەییەکی توند و خیرا و بە دەنگیکی پیاوانە دەبرێی.

فیلی چی؟

سەروان گوتی: «فیلیکی جوان.» دەمی بۆلای چەپە خوار دەکردەوہ، چاوی چەپەیی بۆ سەری زەق کردبۆوہ و لە ئالیووشای دەروانی.

ئالیووشا ترسی لینیشت، لەپر گۆراندی: «ئەوہ چییە، شیت بووی، فیلی

چی؟»

سەروان لە ناکاو گۆراندی: «جوان، تەماشاکە.» ئەو دووسەد رۆبلەیی کە لە ماوہی مشتومرەکەیاندا لەنیوان قامکەکەلە و زەرنەقووتەیدا بوو، بە توندی گرمۆلەیی کرد و لە قولەمیچەیی دەستە راستیدا گوشتیی.

توورە و رەنگ بزپرکاو گۆراندی: «دیتووتە قوربان، دیتووتە؟» لە ناکاو دەستی راوہشاند و پارە گرمۆلەبووہکەیی فرێدایە سەر خیزەکە. دیسان ئاماژەیی پیکردن و نەپراندی: «دیتووتە قوربان؟ چاوەوئ بکە!»

وەک شیت و ھار ھەلیکوتایە سەریان و وەبەر پیتلاقەیی دان و بەدەم پیتلاقە پیتادان و ھەناسەبرکێوہ گوتی:

– ئەوہش پارەکەتان قوربان! ئەوہش پارەکەتان، قوربان! ئەوہش

پارەکەتان قوربان! ئەوہش پارەکەتان قوربان!

له ناکاو وهک تیسکهی تفهنگ گه‌رایه‌وه و له‌به‌ر دهمی ئالیووشا چه‌قی و به
قه‌لافه‌تیکی غروور ئامیزه‌وه دهستی بۆ حه‌وا هه‌لب‌ری و هاواریکرد: «برۆ به‌و
که‌سانه‌ی تۆیان ناردووه بلی، گسکه کۆله ئابرووی خۆی نافروشی.»

پاشان به توندی وهرسو‌رایه‌وه و هه‌لات؛ به‌لام هیشتا پینج هه‌نگاو دوور
نه‌که‌وتبووه، ئاو‌ری دایه‌وه و به دهستی ماچیکی بۆ ئالیووشا حه‌وادا. پینج
هه‌نگاوی‌تر دوور نه‌که‌وتبووه، دیسان بۆ دواچار ئاو‌ری دایه‌وه. ئه‌مجاره
پوخساری زه‌رده‌خه‌نه‌ی پتوه دیار نه‌بوو، پروومه‌تی به فرمیسک خووسابوو.
به‌دهم پرمه‌ی گریان‌ه‌وه هاواریکرد: «ئه‌گه‌ر ئه‌و پارهی‌م بۆ ئابروو‌چوونمان
له تۆ وهرگرتایه، چم جوابی کور‌ه‌که‌م بدایه‌ته‌وه؟»

پاشانیش بی‌ئوه‌ی ئاو‌ر بداته‌وه پیتی پتوه‌نا و هه‌لات. ئالیووشا به
خه‌میکی قووله‌وه چاوی تیب‌ری.

ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی هه‌تا دوا‌یین سات ئه‌و کابرایه نه‌ی‌زانیبوو پار‌ه‌کان
کرمۆله ده‌کات و توو‌ری هه‌ل‌ده‌دا. ئاو‌ری نه‌دایه‌وه. ئالیووشا ده‌یزانی تازه
ئاو‌ر ناداته‌وه. ئه‌ویش وه‌دوای نه‌که‌وت و قاویشی لینه‌کرد، چونکه
تیگه‌ه‌شتبوو سه‌روان بۆ ئه‌و کاره‌ی کرد. کاتی له‌ چاو و ن بوو، ئالیووشا
پار‌ه‌کانی هه‌ل‌گرت‌ه‌وه. زۆر چرچ و لۆچ و گرمۆله بوون. له‌ خیز و خۆله‌که
هه‌ل‌چه‌قیبوون و پرووشابوون، به‌لام نه‌درا‌بوون. ئالیووشا له‌ سه‌ر له‌پی
دهستی راسته‌و پاسته‌ی کردن و چرچ‌ولۆچه‌که‌یانی راست‌کرده‌وه. وه‌ک پار‌ه‌ی
تازه خشه‌خشیان ده‌هات. پاشان قه‌دی‌کرد، نایه گیرفانی و گه‌رایه‌وه بۆ‌لای
کاترینا ئیوانا، تا‌کو ئاکامی راسپارد‌ه‌که‌ی پێ‌راگه‌یه‌نی.

کتیّبی پینجہم

دژ و ھاوړا

ديارى كردن

مادام خۇخلاكوڧ ديسان بەر لە ھەمووكەس لووتى بە لووتى ئاليووشادا تەقى. ھەلەشە بوو، پووداويكى گرینگ قەومابوو. دلەخورپە و نىگەرانى كاترينا ئيوانا بووبوو ھۆى بوورانهوہى و پاشان سەرى لەگىژەوہ ھاتبوو، بە چاوانى بە مۆلەق وىستاوہوہ پاكشابوو و وړينەى دەکرد. كەوتبووہ چەقوچۆ، سەرتاپاى وەك گرى تەندوور داييسا. ناردبوويان بە دواى ھىرتىزنىستىۆب و پوورەكانيدا. پوورەكانى ھاتبوون، بەلام ھىرتىزنىستۆب ھىشتا نەھاتبوو. ھەموويان چاوەرپى بوون و لە وەتاغەكەى دانىشتبوون. ھەروا بىھۆش بوو، ئەگەر بىتە تاوياوى مېشك چى!

مادام خۇخلاكوڧ تەواو ترسى لىنىشتبوو، لەپەستا دەىگوت: «جىددىيە، جىددى، » وەك ئەوہى ھەرچى لەمەوبەر پوویداوہ جىددى نەبووبى. ئاليووشا بە دلەخورپەوہ گوئى پاگرتبوو، دەيويست دەستبكا بە گىزانەوہى قسەكانى. مادام خۇخلاكوڧ كتوپر ھەلدايە. ئىتر دەرفەتى گوئ پاگرتنى نەبوو. تكاى لىكرد لەگەل لىزا دانىشى و ھەر لەوئ چاوەرپى بى.

دەمى بردە بنگوئى ئاليووشا و بە سرتە گوتى: «ئالكسى فيودورۆويچى خۆشەويست، ھەر ئىستا لىزا بەجارى تووشى واقوپمانى كردم. كەوتوومە دلەوړيزە، ھەر ئەوہش بۆتە ھۆى ئەوہى لىنى خۆش بم. بىھىنە بەرچاوى خۆت، ھەركە تو پۆيشتى، سەبارەت بەوہى ئەمرۆ و دوئى پىت پىكەنيوہ، لە دلەوہ پەشىمانە، ئەگەرچى پىت پىنەكەنيوو، بەلكو سەرى خستبووہ سەرت و ويستبووى سەرى ئاشنايەتت لەگەل داخا. بەلام سەبارەت بەوہ زۆر پەشىمانە و بەجارى دلئ پىر بووبوو. ھەر بۆيە تووشى سەرسووپمان بووم.

ئەو كاتىك بە من پىندەكەنى پەشىمان نابىتتەو، ھەر جارى نەقل و نەزىلەيەكم
 بۇ ساز دەكا. زۆر جار پىم پىندەكەنى، بەلام ئەمجارەيان زۆر جىددىي دەنۋاند.
 سەبارەت بە بىروراي تۆ بەردەوام خەرىكى بىرکردنەوہيە. ئەگەر دەتوانى
 لىنى دلمەند مەبە و وەرۋوى خۆتى مەھىنە. من بە گزىدا ناچم. چونكە كچىكى
 نازەنين و دل ناسكە، بپوا بكە زۆرىش بەھۆش و گۆشە. ھەرتاوى لەمەوبەر
 دەيگوت ئالىووشا ھاورپى سەردەمى مندالىمە. «گەورەترىن ھاورپى
 سەردەمى مندالى.». بىرى لىيكەوہ. «گەورەترىن ھاورپى.». خاوەنى ھەست
 و ھۆشكى زۆر بەھىزە و لەگەل ئەوہشدا ئەو قسانە، شتىكى چاوەروان
 نەكراوہ، كەكتوپر و بىئىختىار لە زارت دەردەپەرپى. بۇ وىنە ھەر لەم
 دوایانەدا باسى كاژىكى دەكرد: ئەو كاتەي لىزا مندال بوو دار كاژىك لە
 ھەوشەكەماندا بوو، لەوانەيە ئىستاش ھەر مابى: بۆيە پىويست ناكە باسى
 رابردوو بكەم. ئالكسى فيۆدورۋويچ، داركاژ زۆر وەك مەرۋف دەچى، ئەويش
 وەك مەرۋف زوو گۆرانی بەسەردا نايە. گوتى: «دایە، كاتى بىر لەو كاجە
 دەكەمەوہ، كاجدانم وەژان دەكەوئى، «دەكرا ئەوہ بە شىۋەيەكى دىكە
 دربرپى، چونكە ئەوہ وشەيەكى گەوجانەيە. بەلام قسەيەكى زۆر سەيرى
 سەبارەت بە ئەو كەد ئەتوانم دووپاتى بكەمەوہ. ئەوہ ھەر لىيگەرپى، من لە
 بىر خۆم بەردۆتەوہ. دەي جارى خۇداحافىز! وا كەتوومە دلەخورپە لەوانەيە
 شىت بىم. ئاخ، ئالكسى فيۆدورۋويچ، لە ماوہى تەمەندا دووجار تووشى ئەو
 شىتى و دلەخورپەيە بووم. بپو بۆلای لىزا، دلشادى بكە، وەك ھەمىشە.»
 رۆيى بۆلای دەرگای ژورەكەي لىزا و گوراندى: «لىزا، وەرە ئالكسى
 فيۆدورۋويچم بۇ ھىتاوى، ئەگەرچى ئەو ھەموو سووكايەتتە پىكرد. بەلام
 لىت توورە نىيە و دلنابە دلى گەردى نەگرتووە. بە پىچەوانە زۆرى پىسەيرە
 كە تۆ ئاوات بىر كەردۆتەوہ.»

سپاس دايەگيان، وەرە ژورپى ئالكسى فيۆدورۋويچ.

ئالىووشا چوہ ژورپى. لىزا تارادەيەك شىۋابوو و دەست و لاقى تىكەل
 دەھات و دەموچاوى سوور ھەلگەرابوو. دياربوو شتىك تووشى

شهرمه زاری کردووه و مروّف زۆربه یان لهو کاته دا تووشی ئهو حاله ته ده بن. خیرا دهستی کرد به قسه کردن. دهتگوت لهو کاته دا ئهم شتانه گرینگیه کی زۆریان ههیه بۆی.

- ئالکسی فیودوروویچ، دایکم باسی ئهو دووسه د رۆبلی بۆ گێراومه ته وه. ئه وهشی پینگوتم که تو بردووته بۆ ئهو کابرا ئه فسه ره چاره ره شه... باسی سووکایه تی پیکرانه که شی بۆ گێراومه ته وه... خو ده زانی دایکم ئه گه رچی ته واو هۆشی له سه ره خو نییه و جاری وایه له پهر هه لده بی و دۆ و دۆشاو تیگه ل ده کا... کاتی ئه وه م بیست، دهستمکرد به گریان. پیمبلی بزانم، پاره که ی لیوه رگرتی، حال وبالی ئهو چاره ره شه چۆن بوو؟

ئالیوشا وه لامی دایه وه: «راستت ده وئ پاره که م نه دایه، ئه وه ش باسی کی دوور و درێژه.» ئه وهشی جوړیک ده ربهری که ئه ویش ناتوانی بیر له شتیکی دیکه بکاته وه، جگه له وهی که به ئامانجه که ی نه گه یشتووه. له گه ل ئه وه شدا لیزا به جوانی بۆی ده رکه وتبوو که ئه ویش خو ی گیل ده کا و هه ولده دا باسی شتیکی دیکه بکا. ئالیوشا به ره وپووی میزه که دانیشیت. دهستی کرد به گێرانه وه ی به سه رهاته که. به لام هه ر له سه ره تای قسه کا نییه وه خو ی شلوی نه کرد و به ته واوی سه رنجی لیزای بۆلای خو ی راکیشا. له ته نگژه و ئابلقه ی خه میکی قوولدا گیرى خواردبوو، به لام به هه ستیکی به هیز و زاله وه قسه ی ده کرد و توانی زۆر ورد و به رپو و جی به سه رهاته که بگێریته وه. له رابردوودا، له مۆسکو پیخو شبوو سه ردانی لیزا بکا و کاروبار و پرودا وه کانی پۆژانه ی بۆ باسبکا، بیره وه ربی سه رده می مندالی و باسی ئهو کتیبانه ی که خویندبوویه وه، هه مووی مووبه موو بۆ باسده کرد. هیندی جار ده ستیانده کرد به خه یال پلاو و نه قل و چیرۆکی پیکه نینی و گالته جار ییان بۆ یه کتر ده گێراوه. ئیستا هه ردووکیان له نا کاو هه ستیان کرد گه راونه ته وه بۆ رابردوو، بۆ دوو سال له مه وه به ر له مۆسکو. لیزا به جار ی که وته ژیر کاریگه ربی قسه کانی ئالیوشا. به تایبه ت کاتیک به ئیحساسیکی گه رمه وه باسی ئیلیۆشچکای بۆ کرد. کاتیک له کو تایی قسه کا نیدا گو تی ئهو کابرا

چاره‌ریشه پاره‌که‌ی فریڤداوه و پاشان وه‌بەر پیل‌اقه‌ی داوه، لیزا بی‌ئیختیار ده‌ستی کیشا به‌رانی خویدا و هاواریکرد:

- پاره‌که‌ت پینه‌دا! بۆ هیش‌تت هه‌لی؟ خۆشه‌ویسته‌که‌م نه‌ده‌بوو به‌ئیلی هه‌لی!
ئالیووشا، به‌خه‌مباری له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی هه‌ستا و به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌راویچ‌که‌کردن و گوتی: «نا، لیزا، چاک‌تر که‌ وه‌دوای نه‌که‌وتم.»
- چۆن؟ بۆ باش بوو؟ ئیستا نانیان نییه‌ بیخۆن و ده‌بی ده‌ستیان لی‌دابشۆین.

ئالیووشا، خه‌مبارانه‌ به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، گوتی: «نا وای نییه، هه‌رچۆنیک بی‌ئو دووسه‌د رۆب‌له‌یان به‌ده‌سته‌گه‌یه‌نم. سبه‌ینی به‌ ده‌ستیان ده‌گا، دل‌نیا به‌سبه‌ینی وه‌ری ده‌گرن.» له‌ناکاوه‌به‌ر ده‌می لیزادا راوه‌ستا و درێژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا: «دیوته‌ لیزا چ ده‌سته‌گولیکم به‌ئاودا دا، به‌لام ئه‌وه‌شم له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی و چاکه‌کاری بوو.»
- کام ده‌سته‌گول، کام چاکه‌کاری؟

- پیتده‌لیم، ئو مروفیککی خو به‌که‌م زانه‌ و خووخ‌ده‌یه‌کی لاوازی هه‌یه.
زۆری چه‌رمه‌سه‌ری و کویژه‌وه‌ری دیتووه‌ و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر رۆح‌سووک و رۆوخۆشه‌. پیم‌سه‌یره‌ بۆ واکتوپ‌ر دلی گه‌ردی گرت و گو‌رانی به‌سه‌ردا هات، چونکه‌ دل‌نیام هه‌تا دوا‌یین‌سات خۆشی نه‌یده‌زانی پاره‌کان توور‌هه‌لده‌دا و وه‌بەر پیل‌اقه‌یان ده‌دا، ئیستا بۆم ده‌رکه‌وتووه‌ زۆر شت هه‌بوو که‌ ئه‌وی تووشی ئو حاله‌ته‌کرد... به‌و حال‌وبال‌ه‌شه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ هیچی‌تری بۆ نه‌ده‌کرا... پیم‌وايه‌ بۆیه‌ واکتیکچوو له‌به‌ر چاوی من سه‌باره‌ت به‌و پاره‌یه‌ گه‌شاپووه‌ و خۆش‌حالی ده‌بر‌پیوو و نه‌یتوانیوو شادییه‌که‌ی بشاریته‌وه‌. ئه‌گه‌رخۆش‌حال نه‌بوايه، که‌ زۆریش نه‌بوو؛ ئه‌گه‌ر ده‌ری‌نه‌بر‌پیايه، ئه‌گه‌ر وازی وازی بوايه‌ و برو‌بیانووی به‌یتایه‌ته‌وه‌، هه‌ر ئو کاره‌ی خه‌لکی دیکه‌ له‌کاتی وه‌رگرتنی پاره‌دا ده‌یکه‌ن، ده‌کرا رۆنی وه‌رگرتنی ئو پاره‌یه‌ له‌ له‌شی خۆی هه‌لساوی. به‌لام شادییه‌که‌ زۆر سادقانه‌ بوو و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانی بکا. لیزا، نازانی چه‌نده

مروڻيڪي سادو و سادقو - گرفتو ڪوش هر لهو دايو. له تهاوي ماوهي قسوانيدا، به دنگيڪي لاوز و لهرزوڪ ددوا. نازاني چنده به پهله قسويده ڪرد و چوڻ پيده ڪهني، پيموا ده شگريا - باسي ڪچه ڪاني خوي ده ڪرد - باسي ژيان و بارودخو ژياني له شاريڪي ديکه ده ڪرد... ڪاتي هه موو ڪولو ڪوي دهر ووني خوي هه لڙشت و لهوهي ڪه شارهه ترين چه مک و لايه نه ڪاني ژياني خوي ئاشڪرا ڪرد بوو، ههستي به شه رمه زاري ده ڪرد. هه ربوي له پيوه مني له بهر چاو ڪهوت. ئه و ڪه سيڪي هه ژار و دهست تهنگ و دل ناسکه. ئهوهي زياتري تووشي شه رمه زاري ڪرد بوو، ئهوهو ڪه زور زوو ته تسليم بوو و مني وهک دوسي خوي وهرگرت.

سه رته هيندهي نه مابوو ئاوقام بي و ههلدا بمرسيني، به لام هه رکه چاوي به پاره ڪهوت. باوهشي پيدا ڪردم و له پهستا دهستي دهگوشيم. پيموا له بهر ئهوه بوو ههستي به سووک بووني خوي ده ڪرد و منيش لهو ڪاتدا ئه و شه ڪرهم شکاند. له ناڪاو پيمگوت ئه گهر پارهي به دهسته وه نييه، مالي بچيته شاريڪي ديکه، پارهي پيده دهين و له راستيدا پارهي خومي دهدهمي، هه رچهنديڪي پيوست بي. هه ئه وهش بووه هوئي سه رسوورماني. بيري ڪرده وه بو من دهمهوي يارمهتي بدهم؟ دهزاني، ليزا، بو ڪه سيڪ ڪه ئازار و ڪویره وهري ديبي، زور دژواره تي بگا خه لڪي چوني چاو لينده ڪن و له وانهيه خويان به خاوهن بژيوي بزائن... ئه وهم بيستوهه، باوه زووسيمه بوي باس ڪردووم. نازانم چوني دهربرم، به لام خوشم زورجار ئه وهم ديتوهه. خوشم به تهاوي ههست بهو شته ده ڪم. له هه مووشي خراپتر ئه وهيه، ئه گهرچي ههتا دوايين سات نه يدهزاني پاره ڪان توور هه لدهدا، به لام له دلي دابوو ڪه ئه و ڪاره ده ڪا، لهوه دلنيام. هه ئه وهش ئهوي ئاوا تووشي شادي ڪرد. دلي خه بهري دابوو... له گهل ئه و هه موو خهم و ئازاره شدا ته نيا ريگاي بهر ژه وهندي ئهوه بوو. له راستيدا پيموايه ههلي لهوه چاڪتر هه لنه ده ڪهوت.

لیزا که به واق و پمانیکی له پاده به دهره وه چاوی له ئالیووشا بریبوو دهنگی هه لێنا: «بۆ، بۆ هه لی له وه چاکتر هه لێ ده که وت؟»

- چونکه ئه گهر پاره که ی وهر گرتایه، سه عاتیک دوا ی گه یشتنه وه مائی له شه رمانا ده که وته گریان، به لێ دانیام وا ده بوو. به یانی زوو خۆی ده گه یانده لای من و په نگه پاره کانی بۆ فری بدایه م و وه بهر پیلایه ی بدایه ن. ههر ئه و کاره ی ئه مرۆ کردی. به لام ئیستا به غروور و سه ره به رزییه وه چۆته وه بۆ مائی، ئه گه رچی ده زانی «خۆی زایه کردوه». بۆیه ئیستا هه یچ شتیک له وه سانتر نییه که سه به نیی هانیبده م ئه و دووسه د پۆبله وهر گری، چونکه ئیتر به رگری له ئابرووی خۆی کردوه و پاره که ی توو پ هه لداوه و پێشلی کردوه... کاتیک ئه و کاره ی کرد، نه یده زانی سه به نیی دیسان بۆی ده به مه وه، چونکه ده زانم زوری ئه و پاره یه پێویسته. ئه گه رچی ئیستا به خۆی ده نازی، ته نانته ههر ئه مرۆ له دلی خۆیدا ده لێ چۆن خۆم له و یارمه تییه گه و ره بیبه شه کرد و له کیس خۆم دا. شه و ی زیاتر له هه موو کاتی، بیری لێ ده کاته وه و خه و نی پێوه ده بین. هه تا سه به نیی له وانه یه په شیمانیتیه وه و به هه له داوان بی بۆلام و داوای لیبوردن بکا. راست له و کاته دا منیش هه لده ده می و ده لیم: «فه رموو، تۆ مرۆ فیککی له خۆبایییت. بۆم ده رکه وت. به لام ئیستا ئه و پاره یه وهر گره و له ئیمه ش ببوو ره!» ده زانم ئه و کاته وهریده گری!

ئالیووشا له گه ل وتنی ئه و قسانه، هه ینده ی هه ست به شادی ده کرد ده نگوت رۆنی قازت لێداوه. «ده زانم ئه و کاته وهریده گری!» لیزا دهستی به یه کدا دا.

- به لێ، راست ده که ی! ئیستا به ته واوی تیگه یشتم. ئاخ، ئالیووشا، تۆ چۆن ئه و هه مووه ده زانی؟ به و گه نجییه ئاوا له گه ل راز و نه ینی ناخ و دل ناشنای... من قهت سه رم له و شتانه ده رناچی.

ئالیووشا به و په ری شادییه وه درێژه ی به قسه کانی دا: «ئیستا گرینگ ئه وه یه پێی سه لمینین ئه گهر ئه و پاره یه شمان لی وهر گری، هاوشانی ئیمه یه و زۆریش له ئیمه زیتره.»

- ئالكسى فيۇدۇرۇويچ «لە ئىمە زىتەر» دەستەواژەيەكى جوانە. دەى
 درىژەى پىندە، درىژەى پىندە!
 - مەبەستت ئەوہىە دەستەواژەى «لە ئىمە زىتەر» لە زماندا نىيە؛ بەلام
 گرىنگ نىيە چونكە....

«ئەيەرۇ، نا، نا، دەزانم گرىنگ نىيە. ئاليوشاى بەرپىز، بمبورە... دەزانى
 ھەتا ئىستا چەندم رىز بۇ دادەناى - يانى رىزم بۇ دادەناى - وەك ھاوشان؛
 بەلام ئىستا بە شىوہى لەخۇم زىتەر رىزت بۇ دادەنىم.» بە ھەستىكى
 ئاگرىنەوہ گوتىشى: «لە قسە بى سەرۋبەرەكانم دلمەند مەبە. من
 بوونەوہرىكى بىكەلك و گچكەم، بەلام تۇ، تۇ! گوئ بگرە ئالكسى
 فيۇدۇرۇويچ. لە ھەموو بۇچوونەكەى ئىمەدا، مەبەستم بۇچوونى تۇ... نا،
 چاتر وايە ئەوہ بە بۇچوونى ئىمە بزانىن - ئىمە، ئەو، يانى ئەو كابرا
 چارەرەشە بە سووك و چرووك نازانىن - بە بۇچوونى خۇمان ئەو بە
 كەسىكى رۇحزل و سەرۋەرز دەزانىن، وا نىيە؟ تەنانەت لەو كاتەشدا كە لىمان
 پوونە پارەكە وەردەگرئ؟

ئاليوشا، وەك ئەوہى خۇى بۇ ئەو پرسىيارە ئامادە كەردى، وەلامى
 دايەوہ: «نا لىزا، ئەوہ بە سووك و چرووك زانىن نىيە. كاتى بەرەو ئىرە
 دەھاتم لە رىگا بىرم لەوہ دەكردەوہ. چۇن دەكرئ ئەوہ بە سووك و چرووك
 زانىن بى، لە كاتىكدا ھەموومان وەك ئەو واين. راست وەك ئەو واين. خۇ
 دەزانى ئىمەش وەك ئەو واين، لەو شىاوتر و چاكتر نىن. ئەگەر چاكتر بىن،
 دەبى راست خۇمان لەجىئ ئەو دانىين... تۇ نازانم، لىزا، بەلام پىموايە من لە
 زۇر لايەنەوہ گيانىكى شەكەت و مەلوولم ھەيە، بەلام ئەو وەك من دلمردوو
 نىيە و بەپىچەوانە دەروونى پرە لە ھەست و سۆزى جوان... نا لىزا، ئەو بە
 سووك و چرووك نازانم. دەزانى لىزا، ھەزەرەتى پىر جارىكيان ھەرمووى
 دەبى وەك مندال ئاگات لە زۇربەى خەلك بى و لە تاقمىكيان وەك نەخۇشى
 لەجىدا كەوتوو ئاگادارى و پەرستارى بكەى.»

- ئاخ، ئالكسى فيؤدؤرؤويچى ئازين، كهوايه وهره با وهك نهخوش
ئاگادارى له خهلك بكهين!

- زؤر چاكه ليزا، من ئامادهم. ئهگهرچى سهرتاپاي لهشم به تهواوى ئاماده
نييه. هيندى جار كاسهى سهبرم پر دهبي و برى له شتهكان نابينم. تو لهگه
من جياوازى.

- ئهيهرو، ئالكسى فيؤدؤرؤويچ، دهنا من باوهر ناكهم وابى. بهلام زؤريش
خوشحالم.

- منيش زؤر شادم كه وادهلى ليزا.

«ئالكسى فيؤدؤرؤويچ تو زؤر پياوى چاكى. بهلام هيندى جار خوت فهرمى
دهنوئى، بهلام له راستيدا ريژهيهك فهرمى نيت.» ليزا به ويروهويريكي بهلهز
و توورهوه گوتى: «برؤ بؤ لاي دهرگاكه، به هيواشى بيكهوه، بزانه دايكم
خوى ليگرتووين، يان نا.»

ئاليوشا چوو دهرگاكهى كردهوه و گوتى: نا، كهس له پشت درگاكه نييه.
ليزا كه جارلهگه جار روخسارى سوور ههلهدهگهرا، دريژهى پيدا: «وهره
بؤ ئيره، ئالكسى فيؤدؤرؤويچ، دهستت بده دهستم - ئاوا. دهبي دان به شتيكى
گهورهدا بنيم، دوينى ئه و نامهيهم به گالته بؤ ناردى، تهواو، تهواو به جيديدى
بؤم نووسييت.» پاشان هردوو دهستى بهبهر چاوييهوه گرت. دياربوو به و
دان پينانه زؤر شهرمهزاره.

لهناكاو دهستى ئاليوشاى گرت و سى جار له سهريهك ماچيكرد.
ئاليوشا بهويهرى شادييهوه هاواريكرد: «ئاخ ليزا، چ كاريكى باشت كرد!
دهزاني به تهواوى خاترجهم بووم كه نامهكهت جيديديه.»

«دلنيام؟ به شهرفهم!» دهستى برده ئهولاوه بهلام بهرىنهدا، بهجاري
سوورههلهگهرا و به خوشحالييهوه زهرديهكى گرت. «من دهستى ماچدهكه
ئه و دهلى: «چ كاريكى باشت كرد.»

سهزنهشتهكهى زؤر نابهجى نهبوو، بهلام ئاليوشا زؤر سهير خوى
دؤراندبوو.

به نەرمى گوتى: «ليزا، پىمخۆشه هەميشە دلشادت كەم، بەلام نازانم چۆن ئەو كارە بكەم.»

- ئاليووشاى خۆشه ويست، تۆ بىهەست و كەمتەرخەمى. چاۋ ئەو كابرايە، منى بۆ ھاوسەرى ھەلبژاردوو و پىي وايە كەلەبابى خۆى بە لەپەوھ لىناوھ. دلنايشە كە نووسراوھكەم جىددى بووھ. ئەو قسەيە! ئەوھش ئەوپەرى پرووھەلما دلراويىيە و نازانم چ ناويكى لىبنىم جگە لەوھ.

ئاليووشا بە پىكەننىكى كىتوپرەوھ پرسىي: پىتوايە بەھەلە چووم ئەگەر ھەست بە متمانە بكەم و لەوھ دلنيا بم؟»

ليزا كە بە ھەز و شادىيەوھ چاۋى تىبىريبوو ھاواريكرد: «ئەيەرۆ، ئاليووشا، وا نىيە بەسەرى تۆ، پىموايە كاريكى باشىشت كردووھ.» ئاليووشا، ھەروا كە دەستى لىزاي گرتبوو، بەرىنەدا و ئارام لەجىي خۆى راوھستا. لە ناكاو دانەويىيەوھ و لىۋى بە لىۋىيەوھ نا و ماچىكرد.

ليزا گوراندى: «ئەيەرۆ، ئەوھ بۆ وادەكەي؟» ئاليووشا زۆر بە خۆيدا شكايەوھ.

- لىزاگيان بمبوورە نەدەبوو... واديارە زۆر گەوجم... گوتت بىھەستم، بۆيە ماچمكردى... بەلام واديارە خۆم گەوج كرد.

ليزا پىكەنى و دەستى بە دەمووچاويىيەوھ گرت. «ئەويش بەو جلو بەرگەوھ!» بە پىكەننەوھ وەك ئەوھى دوعا بكا دەستى ھەلبىرى. بەلام لە ناكاو لە پىكەنن كەوت و زۆر جىددى و تا رادەيەك خۆى پروتال كرد.

- ئاليووشا، دەبى ماچوموچ وەلانين. ھىشتا ئەو شتە نىم و دەبى ماوھىەكى دوور و دريژ چاۋەرى بين. بەلام پىمبلى، تۆ كە ئەوھندە زىرەك و خاوھن فەرھەنگ و تىگەيشتووى، بۆ گەوجىكى وردىلە و گردەنشىنى وەك منت ھەلبژاردووھ؟ ئاليووشا، من زۆر دلخۆشم چونكە تەنانەت تۆزقالىكىش شياۋى ئەوھ نىم.

- من پىموايە ھەى و زۆرىش. ھەر لەم رۆژانەدا بە يەكجارى كليسە بەجى دەھىلم. خۆم لە چنگ تەركەدنيايى دەر باز دەكەم. كاتى ئەوھىە زەماوھند

بکه‌م. دهرانم، خۆی پینگوتم زه‌ماوهند بکه‌م. له تۆش چاکترم پئ‌شک نایه زه‌ماوهندی له‌گه‌ل بکه‌م. هه‌چکه‌سی دیکه‌ش جگه‌ له تۆ شوو به من ناکا. زۆرم بیر لیکردۆته‌وه. گرینگ ئه‌وه‌یه تۆ له منداڵیه‌وه من دهناسی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کت هه‌یه که من نیمه. تۆ له من به‌رحم و دلۆقانتری. له سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه، تۆ له من بی‌تاوانتری. من خۆم له‌قه‌ره‌ی زۆر شت داوه.... ئاخ، تۆ نازانی، به‌لام منیش کارامازۆفم. جیی خۆیه‌تی پیم پینکه‌نی و گالته‌م پئ‌بکه‌ی. ناوینتکه‌م لئ‌هه‌لده‌ی. هه‌روا پینکه‌نه، زۆرم پینخۆشه‌ ئاوا ده‌که‌ی، وه‌ک منداڵی چکۆله‌ ده‌تریقیته‌وه. به‌لام وه‌ک شه‌هید بیر ده‌که‌یته‌وه.

- وه‌ک شه‌هید؟ چۆن؟

- به‌لئ‌ لیزا، ئه‌و پرسیاره‌ی ئیستا کردت: (به‌ پرووشاندنی هه‌ستی ئه‌و کابرا به‌سته‌زمانه، نه‌بووباینه‌ هۆی سووکایه‌تی پینکردنی). ئه‌و پرسیاره‌ پرسیاره‌ مرووفیکی کویره‌وه‌ری و ئازارچیشتووه... بروانه، نازانم چۆنی ده‌ربیرم، به‌لام هه‌رکه‌سیک بیر له‌و جووره‌ پرسیارانه‌ بکاته‌وه توانایی ئازارچیشتنی هه‌یه. تۆ به‌ دانیشتن له‌ سه‌ر ئه‌و سه‌نده‌لییه‌ ته‌گه‌رداره‌ی تایبه‌تی شهل و گرده‌نشینان، دیاره‌ بیرت له‌ زۆر شت کردۆته‌وه.

لیزا به‌ ده‌نگیکی گر و له‌رزۆکه‌وه، که له‌ خوشیانا ده‌نگی ده‌رنه‌ده‌هات، ورتاندی: «ئالیووشا ده‌ستت بده‌ ده‌ستم. بۆ ده‌ستت ده‌کینشییه‌ دواوه؟ گوئ بگره، با شتیکت پینلیم. کاتی له‌ کلێسا هاتییه‌ ده‌ری چی له‌به‌ر ده‌که‌ی؟ چ جلوبه‌رگیک؟ پیمه‌که‌نه، رقیشت هه‌لنه‌ستی، ئه‌وه بۆ من زۆر گرینگه.»

- سه‌باره‌ت به‌ جلوبه‌رگ بیرم لینه‌کردۆته‌وه. لیزاگیان تۆ هه‌رچیت پئ‌خۆش بی ئه‌وه له‌به‌ر ده‌که‌م.

- پینخۆشه‌ کۆتی مه‌خمه‌ری شینی تۆخ و جلیسقه‌ی سپیی پئ‌رئ‌ له‌به‌ر که‌ی. کلاوی چه‌رمینی خۆله‌میشینیش له‌ سه‌ر نیی... ده‌ی ئالیووشا پینمبلی بزانه‌م، کاتی گوتم نووسراوه‌که‌م به‌ گالته‌ بۆ نووسیوی، باوه‌رت کرد و پینتابوو به‌راسته‌م؟

- نا، بروام نه‌ده‌کرد.

ـ ئاخ، ئاليووشا، تۆ قەت نايە سەرپى.

ـ دەزانى چى، لەو ە گەيشتبووم كە تۆ دلت بۆ من دەكوركىنى، بەلام وام دەنوند تۆ سەرساردى، دەمويست كارەكەت بۆ ئاسان كەمەو ە.

ـ دەى ئەو ە خراپترى كرد! خراپتر و چاكتەر لە ەموو شتيك! ئاليووشا، پەر بەدل خۆشمەوئى. بەر لەو ەى ئەمرو بەيانى بئى بۆ ئيرە، بەختى خۆم تاقى كردهو ە. لە دلى خۆمدا گوتم سؤراخى نامەكەم دەگرم، ئەگەر تۆ بە ەيورى دەريبهينى و پيمبەدى. (كە ئەو چاوەروانيەشم لە تۆ ەبوو) بۆم دەردەكەوت بئەست و كەمتەرخەمى و پيرزەيەك منت خۆش ناوى، كورپىكى گەمژە و ەپۆلى و بەكارى ەيچ شتيك نايەى و من دؤراو و بەهەلەچووم. بەلام تۆ نامەكەت لە مالى لى بەجيمابوو، ەەر ئەو ەش دلخۆشى كردم. دەزانم بەقەستى بەجيت ەيشت، لەبەر ئەو ەى نەمدەيتەو ە، چونكە دەترانى سؤراخى دەگرم! وانىيە؟

ـ ئاخ ليزا، بە ەيچ شينەو ەك وانىيە. ەەر ئىستا نامەكەم پينە، ئەمرو بەيانى لە گيرفانمدا بوو، ەەر لەم گيرفانەمدايە، ئەو ەتا.

ئاليووشا بە پيکەنينەو ە نامەكەى درهينا و لە دوورەو ە نيشانى دا.

ـ بەلام نامەوئى پيتى بدەمەو ە. ەەر لە دوورەو ە چاوى لتيكە.

ـ دەى كەوايە درؤتكرد؟ بە جلوبەرگى راهييانەو ە درؤتكرد!

ئاليووشا بە پيکەنينەو ە گوتى: «تۆ وايدانى، بۆيە درؤمكرد، لەبەر ئەو ەى نامەكەت نەدمەو ە.» لە ناکاو بە تينوتاويكەو ە گوتيشى: «رؤح و گيانم لەلاى ئەو نامەيە.» ديسان سوور ەلگەرا. «هەتا بمينم ەروا بەلامەو ە شيرينە و وەك رؤح و گيانم دەپاريزم نايدەمە دەست ەيچكەسيك!»

ليزا گەشايەو ە و بە بزەيەكى شيرينەو ە چاوى تيبىرى. ەميسان بە نەرمونيانى گوتى: «ئاليووشا، چاويك لە پشت دەرگاگە بكە بزانه دايكم خوى لى نەگرتووين.»

ـ باشە، بەچاوان ليزا گيان، چاوى ليدەكەم؛ بەلام واچاكتەرە چاوى ليتەكەم.

بۆ پيتوايە دايكت ئەو ەندە پەست و چرووكە؟»

لیزا وەك كێچ ھەلبەزێیەو و گۆراندی: «پەست و چرووکی چی؟ ئەگەر بیهەوئ ئاگای لە کچەکە ی بێ، ھەقی خۆیتە، ئەو ئێتر پەست و چرووکی نییە! با خەیاڵت تەختکەم، ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، ئەگەر رۆژیک بێمە دایک و کچیکی وەك خۆم ھەبێ، بە ھەقی خۆمی دەزانم خۆی لیبگرم و ئاگام لێی بێ!»

- بەراستتە لیزا؟ خۆ ئەو کارێکی جوان نییە.

- ئاخ خودایە! ئەو چ پێوەندییەکی بە پەست و چرووکییەو ھەیە؟ ئەگەر گوێی لە دەمەتەقنییەکی ئاسایی بگرتایە، دەرگا بە کارێکی خراپی بزانی، بەلام کاتیک کچەکە لە ژووریکی دەرگا داخراودا لەگەڵ پیاویکی جھێڵ بە تەنیا... ئەو ھش تیبگە ئالیووشا، ئەگەر شووت پێیکەم، دلپیسیت لێدەکەم و با ئەو ھشت پێبێم، نامەکانت دەخوینمەو، گیرفانت دەپشکنم، لە ئیستاو ھۆت ئامادە بکە.

ئالیووشا لەبەر خۆیەو گوتی: «بەلێ، وایە، ئەگەر ئاوا... بەلام ئەو کارێکی باش نییە.»

- ئاخ ئالیووشا گیان، رەنگە خوێریگەری بێ، ھەر لە رۆژی یەكەمەو دەست ناکەین بە شەرەچەقە. واباشە راستییەكەت پێبێم. دەزانم، سیخووی و خوگرتن لە خەلک کارێکی ھەلە و ناحەزە، بەلام ھەق بە من نییە و تۆ راست دەکە، بەلام من دلپیسیت لێدەکەم.

ئالیووشا بە پێکەنینەو گوتی: «دە ی چۆنت پێخۆشە وا بکە؛ دەزانم ھیچت وەچنگ ناکەوئ.»

- راستم پێبێ ئالیووشا، تەسلیمی من دەبی؟ سەبارەت بەو ھش دەبی باریار بدەین.

- زۆرم پێخۆشە ئەو کارە بکەم، لیزا، دنیایە وادەکەم. بەلام لە کاروباری زۆر گرینگدا نا. تەنانت ئەگەر لەگەڵیشم ھاوڕا نەبی، لە کاروباری گرینگدا ئەرکی خۆم بەجی دێنم.

«وايه؛ به لَام با ئەوهشت پيڤلېم ئامادەم نەك هەر له كاروبارى گرینگدا، به لكو له هەموو شتيكدا تەسليمى تۆبم.» ليزا بەگور و تينيكەوه دەنگى هەلينا: «هەر ئىستا ئامادەم سويند بخۆم - له هەموو شتيكدا و تەنانت هەتا ئاخري تەمەنم. بە ڕەزايەتى خۆمەوه ئەو كارە بكەم. زۆريشم پيخۆشه! جگە لەوه، سويند دەخۆم كە سيخوړى و دلپيسيت لينەكەم. تەنانت تاقە جاريكيش. هيچ كاتيک تەنانت نامەيه كيشت ناخوينمەوه. چونكە هەق بەتويه و بە من نيينە. ئەگەر بۆ سيخوړى كردن وەسوەسەش بـم، دەزانم ئەو كارە ناكەم، چونكە تۆ بە كاريكى دزيوى دەزانی. تۆ ئىستا ويژدانى منى.... حالى بووى ئالكسى فيودوروويچ، بۆ بەينيكە ئەوهندە خەمبارى - دوينيش و ئەمروش؟ دەزانم دلەخورپە و گرفتاريت زۆرە، بە لَام تىگەيشتووم جگە لەوانە پەژارە و خەمىكى تايبەتت هەيه، خەمىكى نهينى، ڕەنگە!»

ئاليووشا بە لەبزيكى خەماوييه وه وەلامى دايەوه: «وايه، ليزا خەمىكى شاراوهم هەيه. دەزانم خۆشەدەويم، چونكە هەستمپيكردووه.»

ليزا بە ترس و لەرز و دلەكوته وه پرسىي: خەمى چى؟ سەبارەت بە چى؟ دەتوانى پيڤلېي؟

ئاليووشا بە حەپەساوى گوتى: «ليزا، دوايى پيتەدەلېم - پەلەمەكە. ئىستا ڕەنگە نەتوانى لەوه تيبگەى - ڕەنگە منيش نەتوانم ئەوهى لە دلمدايه دەريبېرم.»

- براكانت و باوكت بوونە هوى ئەو نىگەرانييەت!

ئاليووشا، خەمبارانە ورتاندی: «بەلێ، براكانيشم.»

ليزا كتوپر دەنگى هەلينا: «ئاليووشا، زۆرم ڕق لە ئيوان فيودوروويچى براتە.»

ئاليووشا ئەو قسەيهى پىسەير بوو، بە لَام وەرپووى خۆى نەهينا و هيچ وەلامىكى نەدايه وه.

- براكانم خەريكن يەكتري دەخۆن، هەربينا خۆشيان و باوكيشميان لە نيو برد و عالەميكيشيان بەخۆيانەوه بەقوردا برده خواری. چەن پوژ

لەمەوبەريش باوە پايسی ئەوەی پيگوتم: «وزە و توانای کارامازۆفانەیه.»
وزەیهکی دنیایی و تۆسن و هەوسار پساندوو. بۆی پۆچی خودا بە سەر ئەو
توانایی و وزانەدا بگەرێ؟ تەنانەت لەوەش ناگەم. تەنیا ئەوەندە دەزانم منیش
کارامازۆفم... من و تەرکە دنیایی! یانی من پراهییم، لیزا؟ هەر ئیستا گوتت من
پراهییم.

- بەلێ، گوتم.

- لەوانەیه هەر ئیمانم بە خوداش نەبێ.

لیزا، نەرم و لەسەرەخۆ گوتی: «ئیمانێتی نیه؟ مەبەستت چییه؟» بەلام
ئالیووشا وەلامی نەدایەو. ئەم وتانەی دوايی شتیکی زۆر نەهینی و زەینیی
تیداو، لەوەدەچوو بۆخۆشی سەری لێی دەرناچێ، بەلام بەحوالەشەو
زۆری ئازار دەدا.

- بەلام لەسەرەووی هەموو ئەوانەو، پیرەکەم، باشتەین مەوۆی دنیا
خەریکە دەروا، ئەم دنیایە بەجێ دێلێ. خۆزگە دەتزانێ لیزا، چۆنی پەموودە
بووم و خووم پێگرتوو. لەپاش ئەو تەنیا دەمێنمەو... دیم بۆلای تۆ، لیزا...
ژیانی داها توومان پێکەو پادەبویرین.

- ئەرێ، پێکەو، پێکەو! لەمەبەدواو هەمیشە پێکەو دەبین، هەتا کوتایی
تەمەن دەست لەهەیک بەرنادەین. گۆی بگرە ئالیووشا گیان، وەرە ماچمبکە،
ئیزنت پێدەدەم ماچمبکە.
ئالیووشا ماچیکرد.

«باشە، ئەمجار برۆ، خودات لەگەڵ!» پاشان خاچی کیشا. «هەتا زیندوو،
خیزاکە بچۆ بۆلای. وادیارە دڵرەقانه پامگرتووی. ئەمڕۆ دوعا بۆ
هەردووکتان دەکەم. ئالیووشا، ئێمە بەختەوەر دەبین! بە چاوی خۆت دەبینی
بەختەوەری ئامیزمان بۆ دەکاتەو. بۆی وایی؟»

- وایە لیزا منیش دڵم خەبەری داو، بەختەوەر دەبین.

ئالیووشا وای بە باش زانی نەچێ بۆلای مادام خۆخلاقوف، بێ ئەوەی
خودا حافیزی لیبکا، خەریکبوو لە دەرگاکی دەچووەر. بەلام کاتی

دەرگاځه یی کردهوه، مادام خوځلاکوف له ههمبه ریا چه قیوو. له گهل قسه یی کرد، ئالیووشا تیگه یشت به قهستی چاوه پروان راوه ستاوه.

مادام خوځلاکوف دهمی هه لمالی و گوتی: «ئالکسی فیودوروویچ، چاو و دلم پروون، چاک دهی برن و دهشی دوورن. ئه و قسه قور و مندا ل بازارییه چییه وه پرتان خستوه؟ دلنیا بن به خه ونیش نایبین... گه وجیهه تییه، گه وجیهه تی... خه یالتان خاوه!»

ئالیووشا گوتی: «به لام ئه وه به لیزا مه لی، ئیستا باش نییه ئه و قسه یه یی پیلانی و دلی بشکینی.»

– ئامور گارییه کی ژیرانه له لایه ن پیاویکی جحیل و ماقوله وه. یانی دهفه رمووی له بهر دلسوزی و به زه یی له گه لی ریککه وتوو، چونکه نه تده ویست نار هزایه تی دهربری و رقی هه ستینی؟

ئالیووشا پیاوانه گوتی: «نانا، وانییه، ئه وه ی گوتم جیدی بوو.»

– شتی وا ئه سته مه و بروا ناکه م. ناتوانم بیریشی لیکه مه وه، ئیتر له مه به ولاوه ناهیلم پیت به و ماله دا بی. دلنیا به له گه ل خو م ده ییه م و ناهیلم لی ره بی.

ئالیووشا پرسیی: «جابو؟ هیشتا خو زوری ماوه. رهنگه ناچار بین سال و نیویکی دیکه ده ست را گرین.»

– جوانه، ئالکسی فیودوروویچ، راست ده که ی، به لام ئیوه له ماوه ی ئه و سال و نیوه دا هه زار جار شه ره چه قه وه ری ده خه ن و لیک جیا ده بنه وه. بویه من پیمخوش نییه و دلم له و کاره ئا و ناخواته وه. رهنگه ئه و نیگه رانییه شم له خورا بیت، به لام بو من زه بریکی کاریگه ره. هه ستیکی وه ک فامیوسوفم هه یه، له دوا یین دیمه نی «ئاخ له ئاوه ز»^۱ دا. تو م وه ک چاتسکی دیته به رچاو و ئه ویش وه ک سوفیا، بیهینه به رچاوی خو ت، منیش هه لاتوومه خوار ی بو سه ر پلیکانه کان بو ئه وه ی چاو م پیت بکه وی. له و شانویه شدا دیمه نی پر کاره سات له سه ر پلیکانه کان خو دهنوینی. هه موو شتیکم گو ی لیوو؛ ئه ژنوم ده له رزی

1- شانوانامه یه کی به ناوبانگی ئا. ئیس. گریبایدوفه.

و خەریک بوو دەکەوتم بە عەرزیدا. کەواوە باسی شەوانی پر لە خۆف و
دڵخۆرپە و ئازارە پۆچییهکانی ئەم دواییانەی ئەوە بووانەووە بۆ کچ بە
مانای ئەوینە و بۆ دایک بە مانای مەرگ. هەر لەوانە بوو دستەوبەجی بە
عەرزیدا بچمە خواری. بەلام هێشتا مەسەلەی گرینگم نەهێناوەتە گۆرێ،
وادیارە ئاوتان لە ئاوەرۆ دەرکردوو. ئەو نامەیه چیه نووسیویەتی؟ خێرا
پیشانم بدە، دەی زووکه.

- نا، پێویست ناکا. پێمبێ کاترینا ئیوانا حالی چۆنە؟ دەبی بزاتم.

- هێشتا خەریکی و پڕینە و قسە هاتەران پاتەرانه. وەهۆش نەهاتۆتەوه.
پلکەکانی لیڤن، بەلام دەستەوهستان بەلایەوه دانیشتوون و هەناسە
هەڵدەکێشن. هێرتیزنتسیۆب هات، بەلام ئەویش ئەوەندە ترس لێنیششت کە
تیدا مابووم چبکەم. هێندە نەمابوو بنێرم بە شوێن نوێشداریکدا بیت و
پێی پابگا و ئاگای لیبیی. بە کەژاوەکە ی من بردیانەوه بۆ مالی. تۆ و ئەو
نامەیهش ئەوە بۆ من بوونەتە دەردی سەرباری دەردان! لەوانەیه بۆ سال و
نیویک هیچ پروداویک نەقەومی. ئالکسی فیودورۆویچ، تۆ ئەو کەسە ئیمان
پێیهتی، تۆ گیانی ئەو پیرەت کە لە حالی گیانکەنشت دایە، ئەو نامەیه
پیشانبدە. من دایکی ئەوم. ئەگەر برۆاشم پێناکە ی، هەر بە دەستی خۆتەوه
رایگرە تا دەخوینمەوه.

- نا، کاترینا ئاسپینا، پیشانتادەم. تەنانەت ئەگەر لیزاش ئیزن بدە، من کاری
واناکەم. سبەینی دیمەوه، ئەگەر پێت خۆش بێ، دەتوانین سەبارەت بە زۆر
شتان بدوین. بەلام ئێستا دەبی برۆم، خوداحافیز.

ئالیووشا ئەوەی گوتو بە هەڵەداوان لە پلێکانەکان چوووە خواری و گەیشته
سەر شەقام.

نيسمير دياكوف به كيتاروه

له راستيدا ئاليووشا دهرفته تى ئه وهى نه بوو كات به فيرۆ بدا. ته نانه ت ئه وه كاته ش كه مائاوايىي له ليزا كرد، ئه وه بيره ي به زهيندا هات كه ده بى بو دۆزينه وهى ديميتريى براى چاره يه ك وه دۆزى. درهنگ وهخت بوو، كاتزمير له سى نزيك بوو بووه. ئاليووشا فكر و زكرى له لاي كليسه و پيره كه له لاهه ي بوو. به لام ديتنى ديميتريى له هه موو شتيك به گرينگتر ده زانى. واى هه ست ده كرد كاره ساتيكى گه وره و دلته زين خهريكه دهقه ومى، ئه وه ههسته ش سات له دواى سات زياتر له زهينى ئاليووشادا ره گاژوى ده كرد. به لام ئه وه كاره ساته چى بوو؟ له و كاته دا چى به براكه ي دهگوت؟ رهنگه نه شى توانيبايه دهقودوغر باسيبكا، «ته نانه ت ئه گهر پۆزى درهكه شم به بى من بمري، هه موو ماوه ي ته مه نم به و بيره وه خۆم لۆمه و سه ركۆنه ناكهم، كه بوچى هيچم له ده ست نه هات و هه روا دهستم له سه ر دهستم دانا و كاريكم نه كرد، زۆر به په له و سه رساردانه ش به په نايدا تيه پريم و چوومه وه بو مالى. ئه گهر ئه وه جوړه ي كه دلم دهيه هوى، كاره كه م به دهسته وه بى، ئاموژگارييه به نرخه كه ي ئه وم له گوئ گرتوه و به پيوهم بردوه.»

پلانه كه ي ئه وه بوو ديميتريى براى خافلگير بكا، به سه ر محه جهره كاندا باز بدات و وهك پۆزى پيشوو، بچيته نيو باخه كه و له خانه باخه كه دا دانيشى. ئاليووشا له بهر خويه وه گوتى: ئه گهر ديميتريى له وى نه بى، هه والى چوونه كه ي به توماس يان ژنانى ماله كه راناگه يتى و هه روا له نيو ئه وه خانه باخه دا ده مي نيته وه، ته نانه ت ئه گهر ناچار بى هه تا ئيواره ش له وى دانيشى. ئه گهر وهك پيشوو ديميتريى له بۆسه ي گرووشنكادا بووبى، زۆر ويده چى

هاتبى بۇ نىو ئەو خانەباخە. لەگەل ئەو ەشدا ئالىووشا زۆرى بىر لە چۆنەتتى. پلانەكەى نەكر دەو، بەلام ھاتە سەر ئەو ەى وەدواى كەوئ، تەنانەت ئەگەر ناچاربى ئەو رۆژە نەگەرپتەو ە بۆ كلىسە.

ھەموو شتىك بەبى راوہستان بەرپوہچوو. ھەر لەو شوئەى رۆژى پىشووہو ە بەرژىنەكەدا ھەلگەرا و بە دزىيەو ە خۆى كرد بە نىو باخەكەدا. نەيدەويست ھىچكەس پىى بزائى. ژنانى مالەكە و توماسىش، ئەگەر لەوئ بوايەن، لەوانەى ەرھەق بە براكەى وەفادارىيان بنواندبايە و فەرمانيان بەجى بەئنايە و ئىزنيان نەدايە ئالىووشا پى بنىتە نىو باخەكەو، يان لەوانەبوو بە ديمىترى راگەيەنن كەسيك بە دوايدا دەگەرئ.

خانەباخەكە چۆل بوو. ئالىووشا دانىشت و چاوہروان ما. چاويكى لە دارووديوارەكەى كرد و كۆنتر لە پىشووئ ھاتە بەرچاو. ئەگەرچى ئەمپوش ھەواكەى وەك دويئى خۆش نەبوو، بەلام ئەمجارە چكۆلە و نەوئ ھاتە بەرچاوى. گردىيەكى چكۆلە بە سەر مېزەكەو ەبوو، بىگومان جىگائى پەرداخى پر لە براندئ بوو ە لىئى رژاو. بىر و خەيالى گەوجانە مېشكى داگرتبوو، بىر و خەيالىكى بىجئ و خورائى. وەك ئەو ەى پياو لە چاوہروانىيەكى پر لە خەم و پەژارەدا ھەلبچۆقئ. بۆ وئە، بە سەرسامى لەخۆئ پرسى بۆ راست لە جىگاكەى دويئى دانىشتوو ە نەچۆتە شوئىنىكى دىكە. ئاخىر ھەستى بە شەكەتى و دلەدوايىيەكى زۆر كرد. دلەدواى ئەو چاوہروانى و ئامانجە تەمومژاويىيە بوو كە نەيدەزانى بەكوئ دەگا. بەلام نىك چارەگىك دواى دانىشتنەكەى، گوئى لە دەنگى ژەنىنى گىتار بوو لەو نىكانەو ەدەات. بىست ھەنگاويك لەولاترەو، خەلكى لە نىو دار و دەوہنەكاندا دانىشتبوون. ئالىووشا لەپر وەبىرى ھاتەو ە رۆژى پىشوو كاتى ھاتتە ەرى لە خانەباخەكە چاوى بە راخەرىكى كۆن كەوتبوو لەلاى چەپى دەوہنەكان و پەنا تەيمانەكە راخرابوو. لەو ەچوو ئىستا خەلكى لەسەرى دانىشتىتن، ھەرواش بوو.

دەنگى گۆرانى چرىنى لاويك بەرز بوو، گىتارى دەژەنى و دەنگى ھەلئنابوو:

به دلّیکی پر هیواوه
 له گهل یارم دهسته ملانم
 ئه ی خودایه رهحمی بکه
 به من و به ئه و
 به من و به ئه و
 به من و به ئه و!

گورانی بیژده که بیده نگ بوو، له دهنگی پیاویکی سووک و خویری دهچوو.
 دهنگیکی دیکه شی هاته گوئ، دهنگی ژنکی به ناز و نوون، دهنگیکی دلرفین و
 شه رمیونانه، پرسیی:

- پاول فیوډورویچ بۆ ماوهیه که لیمان ناپرسی؟ چ بووه وا لووتمان پی دا
 ناهینی؟

دهنگی پیاویکی ماقوول و به ئه دهب، به لام به ویقاریکی پر هه بیه ته وه
 وه لامی دایه وه: «نا به هیچ شیوهیه ک وا نییه، خاتون.» دیار بوو ئه و پیاوه
 خوی قورس و قایم راگرتبوو، ژنه دهیویست خوی له دلیدا جی بکاته وه،
 ئالیووشا له دلی خویدا گوتی: «ئه و کابرایه به دهنگیدا له ئیسمیر دیاکوڤ
 دهچی. ئه و ژنه ش پهنگه کچی ئه و ماله بی که له مؤسکووه هاتون، هه ر ئه و
 کچه ی که جلوه بهرگی که لبه دوون و ریشکوډار له بهر دهکا و بۆ سووپ
 خواردن دهچی بۆ لای مارتا.»

دهنگی ژنه گوتی: «من زۆرم هه ز له شیعرى سه رواداره، بۆ دهستت له
 گورانی گوتن هه لگرت؟

پیاوه دهستی پیکرده وه:

خوش بین دلدارى نازیز

تاجی شاهیم بۆ چیه

خوایه تو رهحمی بکه

به من و به ئه و!

به من و به ئه و!

به من و به ئەو!

دەنگی ژنەكە گوتی: «ئەوجارەى دىكە خۆشتر بوو، كە گوتت، خۆش بێ
لدارەكەى خۆم.»

«هەواكەشى نەرم و نیاوتر بوو. پیموایە ئەمڕۆ لەبیرت چۆتەو.»

ئیسیمیر دیاكۆف لەسەرخۆ گوتی: «خانم، شیعەرەكە قۆرە!»

«ئەیه‌ڕۆ وا مەلێ، من زۆرم حەز لە شیعەرە.

خانم هەتا ئەو جیگایەى من بزانم، شیعەر شتیكى قۆرە. برۆانە كێ قسەى

سەرۆادار دەكا؟ ئەگەر بپاری بێ هەموومان قسەى سەرۆادار بكەین، تەنانەت

ئەگەر فەرمانى حكومەتیشى لە سەر بێ، ناچارین كەمتر قسە بكەین، وانیه‌؟

ماریاكاندرا تیفنا شیعەر بەكارى هیچ نایە.

دەنگی ژنە به‌ شیوەیەكى دل‌رفیتانە تره‌وه‌ گوتی: «تۆ چەندە وردبین و

بەهۆشى! چۆن دەتوانى ئاوا به‌ ناخى شتەكاندا پچییە خوارى؟»

خانم، دەمتوانى زۆر لەوه‌ش باشتر بم، دەمتوانى زۆر لەوه‌ زیاتریش

بزانم و تیبگەم، ئەگەر ناوچاوانەكەم بیهێتایە و لە منداڵیه‌وه‌ چارەنووسم

ئاواى لێنەهاتایە. ئەگەر ئاوا نەبواى، هەركەسێك لەبەر داكەوتن لە داوینى

شتىكى بۆگەن گالتەى پێبكرداىەم و به‌ زۆلى بزانیاىەم، بانگمەدە كرد بۆ دوئیل

و دەمتۆپاند. لە مۆسكۆش زۆریان ئەوه‌ به‌ چاودا داومەتەوه‌. خانم لە سایەى

گریگۆرى واسیلیه‌ویچەوه‌ ئەو قسەیه‌ لە مۆسكۆش دەنگى دابۆوه‌. گریگۆرى

واسیلیه‌ویچ هەمیشە به‌هۆى ئەو لەدايكبوونە پڕ تاوانەوه‌ سەركۆنەم دەكا.

دەلێ: «منداڵانیت دراند، » به‌لام ئەگەر بەر لە لەدايكبوونم بیان كوشتایەم

دەستخۆشیم پێدەكوتن، با ئەو دنیاىەم هەر نەدیتباىە. لە بازار دەیانگوت،

تەنانەت داىكى تۆش وەدوام دەكەوت و به‌وپەرى بێشەرمیه‌وه‌ ده‌یگوت

تووكە سەرى لە گسكە كۆتەرە دەچوو، «بستە بالا» و خریلە بوو. به‌جیى

ئەوه‌ى بلێ كۆرتە بالا» بۆ ده‌یگوت «بستە بالا»؟ چونكە ده‌یویست

واى بنوینى كە زۆرى به‌زەیه‌ى پێیدا دى. واتە فرمیسكى به‌ درۆى بۆ

هەلدەوه‌رینى. خۆى وەك خەمخۆرى دەنواند. وەكو هەستى مرقۆئىكى لادییى.

کوا لادییه کی ږووسی له چاو مروځیکي خوینده وار هه ست و فامی هه یه؟ به هوی نه زانیه که وه یه وه به هچ شیوه یه که ناتوانین بلین خاوه نه هه ست. له سهرده می مندالیمه وه هه تا نه مړو، هه رکاتی گویم له وشه ی «بسته بالا» ده بی، له وانه یه له داخانا شه ق به رم. ماریا کاندرا تیفا، له ږووسیا وه ږه زم و به دل رقم لیه تی.

- نه گهر نیزامی بویه ی یا سهر بازی سواره نیزام، نه و قسه یه نه ده کرد، دلنیم نه و کاته بو به رگری و پاراستنی ږووسیا سینی خوت ده کرده قه لغان. - ماریا کاندرا تیفا، نامه وی بیه سهر بازی سواره نیزام، چونکه نه و کاته ده خوازم نیزامی سهر بازی له به ریه که هه لوه شینم.

- نه ی نه و کاته نه گهر دوژمن هیرشی هیئا، کی به رگریمان لیده کا؟

- پنیوست به به رگری ناکا. سالی ۱۸۱۲ ناپلئونی یه که م نیمپراتوری فهرنسا، باوکی نه م نیمپراتوری^۲ نیستا، که و ته خو و به له شکه ریکی زوره وه هیرشیکرده سهر ږووسیا و نه گهر بیتوانیایه ده ست به سهر ولاندا بگری زور باش ده بو. نه ته وه یه کی تیگه یشتو به سهر نه ته وه یه کی زور گه وچ و نه فامدا زال ده بو خا که که ی نه وی به خاکی خویه وه ده لکاند و نه و کاته نیمه دامه زراوه یه کی ته و او جیا وازمان ده بو، خانم.

ماریا کاندرا تیفا، که زور به ناز و غه مزه وه قسه ی ده کرد، به مه کریکی تاییه ته وه گوئی: «یانی پیتوایه نه وان له ولاته که ی خویان ژیانان زور له نیمه چاکتره؟ پیتوایه له نیمه پیشکه و تووترن؟ دنا من چلی مووی بوره پیاوکی قرتی ږووسی که دهیناسم، به سی لوی ئینگلیزی ناده م.» هه رکه س بوچوونیکي هه یه خانم.

- تو زیاتر وهک پیاوکی بیانی ده چی - راست وهک بیانییه کی لووت به رز و به ته شه خوس. نه وه به تو ده لیم، نه گه رچی به شهرمه زارییه وه نه وه ده لیم. - نه گه ر هه ز ده که ی بزانی و راست ده وی مروځی نه ویش و ئیره ش له شر و دریدا یه که له یه که خراپترن و که س ده سک له دوویان ناکا. هه موویان

2- ناپلئونی سینه م، هه لبت برازی ناپلئونی یه که م بو.

فیلاوی و گزیکارن، خانم. جیاوازییه که شی له وه دایه مروقی هه رچی و په رچی ئه وی پیلای و پۆستالی بۆیاغکراو له پیده کهن. به لام مروقی هه رچی و په رچی ئیره له نیو زبلوزالدا ده تلینه وه و میشتیکیشیان میوان نییه. رووسییه کان قامچی لیدانیان ده وی، خانم. ههروهک دوینی فیودور پاولوویچ گوتی و خودا هه لئاگرئ قسه که شی به جیته. ئه گه رچی شیتته و کور هکانیشی هه ر شیتتن.

- تو خۆت گوتت ریژیکی زۆرت بۆ فیودور پاولوویچ ههیه.

- به لام ئه و من به خویر یلهیه کی بۆگه ن ده زانی و پیی وایه ناتوانم که له شه قی بکه م. به هه له ش چوه. ئه گه ر پارهیه کم له ده ستدا بووایه، زۆر له میژبوو تیمده ته قاند. خانم، دیمیتری فیودوروویچ خووخده و ئاکاری له خویریش خویریانه تره. ئه و سه ری له هیچ شتیک ده رناچی و له گه ل ئه وه شدا هه موو که س ریژی بۆ داده نی. من رهنگه قول ه ئاشپه زیک بم، به لام ئه گه ر نیوچاوانه که م بیهینایه ده متوانی ریستورانیک له پتروفکای مۆسکو بکه مه وه. چونکه ده ستاوی من بیوینه یه و له مۆسکو هیچکه س نییه جگه له بیانییه کان که شاره زایییه کی باشی له ئاشپه زیدا هه بی. دیمیتری فیودوروویچ سواله ریکی خویرییه، به لام ئه گه ر بریار بی له گه ل کوری کینت ململانی بکا و بانگی بکا بۆ دوئیل. به بی راوه ستان ده چی. نازانم من چیم له ئه و که متره. خۆ ئه و زۆر له من هه پۆلتره. ئه وه تا له خۆرا ئه و هه موو پارهیه ی له ئاو کرد! ماریاکاندا تیفنا له پر گوتی: «رهنگه دوئیل شتیکی زۆر باش بی.»

- له چ لایه نیکه وه پیت باشه؟

- له وانه یه زۆریش مه تر سیدار بی و زۆریش ئازایانه. به تاییه ت کاتیک ئه فسه رانی لاو، ده مانچه به ده سه ته وه ده گرن و له به ر خاتری ژنیک به یه کترییه وه ده نین. دیمه نیکی زۆر سه رنجراکیش ده بوو ئه گه ر ئیزن بدرایه کچانیش له دوئیلدا به شدارییکه ن، ئه گه ر وابوایه من به شبه حالی خۆم به سه ر ده چووم!

- کاتیک تەقە لە کەسێک دەکەى، زۆر خۆشه. بەلام کاتیک ڕەقیبەکەت
راست سێزەى لە دەمت گرتووە، گەوجییەتیی خۆت بۆ دەردەکەوئ. ماریا
کاندرا تیفنا، دوو لاقى دیکەش قەرز دەکەى و ھەلداى.
- مەبەستت ئەوێهە لە کاتیکى وادا خۆت ھەلداى؟

بەلام ئیسمیر دیاکۆف گوێ پێنەدا. دواى تاویک بێدەنگى، گیتارەکەى
دیسان کەوتەوێ کار و ئەویش ھەر بەو ھەوايەى پێشووتى چریکەند:

ھەرچیت پێخۆشە بێئ
سەرم ھەلدەگرم، دەڕۆم
بەرەو ژيانیکى خۆش
بەرەو مەلبەندیكى دوور
سەرم ھەلدەگرم، دەڕۆم
با بەس بێ شین و گریان،
قەت ناکەم شین و گریان،
نامەھوئ شین و گریان.

بەلام لەو کاتەدا ڕووداویكى چاوەڕوان نەکراو قەوما. ئالیووشا لە ناکاو
پشیمى. ھەردووکیان بێدەنگ بوون. ئالیووشا ھەستا و ڕۆیشت بۆ لایان.
ئیسمیر دیاکۆف جلۆبەرگیكى خاوینى لەبەردا بوو. پۆستالى بۆیاغکراوى لە پێ
کردبوو. سەر و فۆلکەى چەور کردبوو و دەقى داوو. گیتارەکەى لە سەر
کۆشى دانابوو. ھاودەنگەکەى کچى بنەمالەکە بوو، کراسیکى شینی کالى
لەبەردا بوو بە لفکە و سۆرانى درێژەوێ. عازەب بوو، ئەگەر پوخسارى خڕ
و شلە نەبواى، بەژن و بالایەكى نالەبارى نەبوو.

ئالیووشا زۆر لەسەرەخۆ و سەبوورانە پرسى: «دیمیتريى براى بەم
زووانە دیتەوێ؟»

ئیسمیر دیاکۆف بە ئارامى ھەستا سەرپێ؛ ماریاکاندرا تینفاش ھەستا.
ئیسمیر دیاکۆف، ئارام و بەدەمارانە وەلامى داى: «من چووزانم! خۆ
من پاسەوانى ئەو نیم.»

ئاليووشا له دريژهي قسه كانيدا گوتي: «هه روا پرسيم، گوتم ږهنگه بزاني له كوښه!»

- نه خير نازانم و ناشمهه وي بزانم، قوربان. - به لام ديميتري پيگوتم تو له ږووداوه كاني بڼه ماله ئاگاداري و به لينښت داوه ههركاتيک ئاگرافنا ئه لكساندرفنا بيت پي راگه يني.

ئيسمير دياكوف بي نه وهی خوی شلوی بكا چاوی تيبری و پرسى: - دهروازه سه عاتيک ده بي داخراوه. بهر موون له كوټوه هاكنه ژوورئ؟ «به سه ر شيشه بنده كاندا بازمدا، له كوټلاني پشته وه، راست به ره و خانه باخه كه ږويشم.» پاشان ږووی له ماريكاندرا تيفنا كرد و دريژهي به قسه كاني دا: «هيوادارم بمبوورن. زور به په له بووم بو ډوزينه وهی براكه م.» ماريكاندرا تيفنا به شانازي زاني كه ئاليووشا داوی ليووردني لیده كا و به دهنكي زايه له داره وه گوتي: «ئه په ږو، پيتوانه بي نه و كاره تانم پي ناحهزه! چونكه ديميتريش زورچار هه ر له ويوه ديته نيو باخه كه وه. ئيمه نازانين ليږه يان نا، ږهنگه له نيو خانه باخه كه دا دانښتبي.»

- من زور تامه زروم ببينمه وه، تكانان ليده كه م نه گه ر ده زانن شوينه كه يم پي بلين، ږوا بكن كاريكي زور گرینگم پيته تی.

ماريكاندرا تيفنا گوتي: «خو قهت به ئيمه نالي.»

ئيسمير دياكوف ديسان هه ليدايه: «نه گه رچي وهك برادرېك ده هاتم بو ئيره، به لام ديميتري فيوډورويچ ليږه ش به وپه ري بي ږه حميه وه له په ستا پرسياړي نه ربام ليده كا و ئازارم ددها. ده پرسى: «خه به ر چيه؟ ئيستا له وي چ خه به ره؟ كي ديت و كي ده ږوا؟» چونكه ناتوانم هه والي زياتري پي راگه يينم، تا ئيستا دووچار هه ږه شه ي كوشتني ليكردووم.»

ئاليووشا به سه رسوړمانه وه پرسى: «هه ږه شه ي كوشتن؟»

- پيتوايه به و خووخديه وه، كه خوټان دويني ديتتان، له و كارانه سل ده كاته وه؟ ده لي نه گه ر ږيگا به ئاگرافنا ئه لكساندرفنا بدهم شه وي ليږه بمينيته وه، يه كه م كه سم كه سزاكه ي ده بينم. قوربان زوري ليده ترسم، نه گه ر

ئەو ترسەم نەبوايە، پۆلیسم ئاگادار دەکرد. خودا دەزانى کارىكى بەدەمەوہیە
قوربان!

مارياکاندرا تيفنا گوتى: «جەنابى ئەر باب چەند رۆژ لەمەوہەر پىنگوت:
وہک ئەسپۆن دہتہارم!»

ئاليووشا گوتى: «ھاھ ئەگەر کوشتن و ھارپىن لە گۆرپیدا بى، گوئى
مەدەيە، ھەر قسەيە. ئەگەر بيبينم، سەبارەت بەوہش لەگەلى دەدويم.»
ئىسمير دياکوف وەک ئەوہى تۆزى گەشبين بووى گوتى: «چاکە، تەنيا
شتىک کە دەتوانم پىتبلىم ئەمەيە. من وەک دۆست و ھاوسىيەكى دىرىن لىرەم
و ئەگەر نەھاتبايەم سەير دەبوو. لە لايەكى تریشەوہ، ئىوان فيودورويچ
ئەمپۆ سەرلەبەيانى ناردى بۆ شويى نىشتەجى بوونى براکەتان لە شەقامى
زەرياچە. بەبى نامە، قوربان، منى راسپارد ئەو پەيامەى پىراگەيىنم، کە
دیميترى فيودورويچ لەم رىستورانەى نىو بازار دہيەوئ شىوى لەگەل
بخوا، قوربان. چووم بەلام ئەگەرچى سەعات ھەشت بوو، دیميترى لە مالئ
نەبوو. ژنى خاوەن مالەکەيان گوتى: «لىرەبوو، بەلام لەمىژە رۆيشتووە.»
قوربان. لەوہ دەچى کەين و بەيىنکيان ھەبى. رەنگە ھەر ئىستا لەگەل ئىوان
فيودورويچ لە رىستورانەکە بى. چونکە ئىوان بۆ شىو نەھاتۆتەوہ بۆ مالئ و
فيودور پاولوويچ سەعاتىک لەمەوہەر بە تەنيا شىوى کرد و رۆيشت بخەوئ.
بەلام تکات لىدەکەم مەلئ من ئەو قسانەم بۆ کردووى، چونکە وەک
ئاوخاردنەوہ دەمکوژى و حەياتم لىدەبرئ قوربان.»

ئاليووشا بەپەلە دووپاتى کردەوہ: «ئىوانى برام ئەمپۆ دیميترى بۆ
رىستوران بانگھىشت کرد؟»

- بەلئ قوربان.

- مەيخانەى مەروپۆليس لە نىو بازار؟

- بەلئ بانگھىشتى کردووە بۆ ئەوئ قوربان.

ئالیووشا لەخۆشیانا خەریک بوو شاگەشکە بێ، هاواری کرد: «زۆر
وێدەچێ لەوێ بن. سپاس ئێسمیر دیاکۆف. سپاس. هەواییکی گرینگت دامی.
هەر ئێستا دەچم بۆ ئەوێ.»

ئێسمیر دیاکۆف قاوی لێکرد: «نەلێی من پێمگوتوی قوربان.»
- نانا، وا دەچم، پێیان وابێ بە هەلکەوت پێم کەوتۆتە ئەوێ. خەمت نەبێ.
ماریاکاندرا تیفنا هەرای کرد: «پراوەستە با درگاگەت بۆ بکەمەوه.»
- نا بە سەر نەردەکاندا باز دەدەم، لەوێوە نزیکترە.

ئەوێ ئالیووشا بیستبووی، بەجاری ئاراقارای لێ هەلگرتبوو. بە
هەلەداوان بەرەو مەخانی هەلکەوت سەری پێوەنا. بەو جلوبەرگە پراپراوەیهوه
چوونە مەخانی هەلکەوت نەدەکرا. بەلام لە درگاگەوه دەیتوانی سۆراخی براکانی
بگرێ و بانگیان بکاتە دەرێ. بەلام لەگەڵ گەیشتنەبەر مەخانی هەلکەوت،
پەنجێرەیهک کرایهوه و ئیوان قاوی لێکرد.

- ئالیووشا دەتوانی ئێستا بێی بۆلام یان نا؟ ئەگەر بێی زۆرت سپاس
دەکەم.

- پێمخۆشە بێم، بەلام نازانم بەم جلوبەرگەوه...
- من لە وهتاغی ئێلا حیدەم. لەو پلێکانانەوه وەرەسەرێ. هەلێ ئەوه دێم
بۆ لات.

دوای تاویک ئالیووشا لە پەنا براکە ی دانیشیت. ئیوان بە تەنیا خەریکی
شیوێخواردن بوو.

برایان پټکوه ناشنا دهن

به لّام ئیوان له وهتاغیکي ئه لاحتیده نه بوو، له جیگاههک بوو به په رده له وهتاغه که جیا کرابووه. شونینیک بوو که هاتوچوی به سه ره وه نه بوو و هیچ کهس نهیده دیتن. یه کهم وهتاغ بوو له بهر دهرگای هاتنه ژووره وه، رفحه یه که به دیواره که وه بوو. پټشخزمه ته کان وهک خولخوله له م ژوور بو ئه و ژوور هه لده سووران. ته نیا مشته ریبه که له وهتاغه که دا بوو، ئه ویش نیزامیه کی پیری خانه نشین کراو بوو له قوژبنیک دانیشتبوو و چایی ده خوارده وه. به لّام له وهتاغه کانی دیکه ی مه یخانه که وهک هه میشه به زم و ره زم و ژاوه ژاوی مشته ری و قاو کردنی پټشخزمه ته کان و دهنگی هه لچپرانی سه ری بتل و ته قوتوقی توپی بیلارد و دهنگی ئورگ و پیانو ولاتی داگرتبوو. ئالیووشا دهیزانی ئیوان که موایه بی بو ئه و مه یخانه یه و له سه ریبه ک زور کهم هاموشوی مه یخانه دهکا. له دلّی خویدا گوتی: که وایه بو یه هاتووه بو ئیره له گه ل دیمیتري قه راریان داناوه لیره یه کتری بینن. به لّام دیمیتري له وی نه بوو.

ئیوان دیار بوو زور شاده له وهی ئالیووشای وه گیر خستوو. گوتی: «پییان بلیم شفته ی ماسیت بو بینن یان شتیکی دیکه؟ پیموایه ته نیا له گه ل چایی نیوانت هه یه.» شتوی کردبوو و خه ریکی چایی خواردنه وه بوو. ئالیووشا به بزه یه که وه گوتی: «واچاکه له پټشدا شفته ی ماسیم بو بینن، برسیمه، پاشان چایی ده خوم.»

ئه ی مره بای باللووک؟ لیره هه یانه. له بیرته به مندالی له مالی پالیوف چه ندت مره بای باللووک پی خوش بوو؟
- له بیرته؟ که وایه مره باش ده خوم. ئیستاش هه روا پیمخوشه.

ئىوان بانگى خزمەتکارەكەى كرد و داواى شىفتەى ماسى و مرەبا و چاىى كرد.

- ھەموو شتىكم لەبىرە، ئالىووشا. تۆشم لەبىرە ئەو كاتەى يازدە سالت تەمەن بوو منىش يازدە سالان بووم. جياوازيەكى وەھا لەنىوان يازدە و يازدەدايە كە لەو تەمەندا برا ھىچكات پىكەوھ نابنە ھاوړى. تەنانەت نازانم تۆم خوښ دەويست يان نا. كە چووم بۆ مۆسكو، ھەتا چەن سالى ھەوھل تۆم ھەر لەبىريش نەبوو. ئەو كاتە، كە تۆش ھاتى بۆ مۆسكو، پىموايە تەنيا جاريك چاومان بە يەكتەر كەوت. ئىستاش ئەوھ بۆ سى مانگ دەچى لىرەم و ھەتا ئىستا قسەيەكمان لەگەل يەكتەر نەكردووه. سبەينى دەمھەوئى لىرە برۆم، ھەر ئىستا بىرم لەوھ دەكردووه چۆن چاوم پىتبكەوئى و خوداحافىزىت لىبكەم. بەوھ چاك بوو خۆت لىرەوھ تىپەرييت.

- يانى زۆر تامەزرۆى دیدارم بووى؟

- زۆريش، دەمھەوئى بەبى پىچوپەنا بتناسم و داوا لەتۆش دەكەم من بناسى. ئەو كاتە مالىئاوايى لە يەكتەر دەكەين. پىموايە بەر لەجىابوونەوھ لە خەلكى، چاكتر واىە بيانناسين. سەرنجم داوى لەو چەند مانگەدا چۆنت چاو لە من دەكرد. نىگايەكى بەردەوام و پڕ لە داوام لە چاوتدا دەدى. من خۆ لەبەر ئەو ڕوانىنە ڕەمزىاوييانەدا ناگرم. ھەر بۆيە لە تۆ دوورەپەريز كەوتووم. لە دلى خۆمدا دەمگوت ئەو پىاوھ وردىلانەيە قورس و قايم ڤاوھستاوھ. ئەگەرچى پىدەكەنم، بەلام دلنبايە بەراستمە. تۆ قورس و قايم ڤاوھستاوئى، وانىيە؟ زۆرم ئەو كەسانە خوښدەوئى كە ئاوا قورس و قايم ڤادەوھستن. جا پالەپشتيان ھەرچى ھەيە با ببى. تەنانەت ئەگەر كەسانىكى وەك تۆ وردىلەش بن. چاوانى پڕ لە داخوازيان ئىتر ئازارم نادەن. پاشان عاشقى ئەو چاوانەت بووم. ئەو چاوھ پڕ داخوازيانەت ئالىووشا. واديارە لەبەر ھۆيەك خوښت دەوئىم. واىە؟

- من به راستی خوشم دهویی، ئیوان. دیمیتیری برام سه بارهت به تو دهلی -
ئىوان گوراوه! من دهلیم ئىوان مه ته لیکه به کهس هه لئایه. به لام ئیستا شتیک
سه بارهت به تو ده زانم، که هه تا ئه مپرو به یانی نه مده زانی.

ئىوان پیکه نی و گوتی: «چییه؟»

ئالیووشا پیکه نی: «تو پره نابی.»

- نا، فه رموو، تو پره نابم.

- توش لاوی، وه کو ئه و لاوانه ی تر که بیست و سی سالیان ته مه نه، توش
وه کو ئه وان گهنج و تازه بالغ و خوین شیرینی، له راستیدا خاویلیکه شی! ئیستا
بلی بزنام زور خراپم سووکایه تی پیکردوی؟

ئىوان به گه رموگوری و خوش خوکی دهنگی هه لئینا: «به پیچه وانه، ئه و
ویکچوونه تووشی سه رسووپمانی کردووم. برپا بکه له دواى دیداری ئه و
پورته له گه ل کاترینا ئیوانا، جگه له خاویلیکه یی و خده ی مندا لانه ی خوم بیرم
له هیچی دیکه نه کردو ته وه، هه رو هک له دلی مندا بی وایه. زور جار لیره به
ته نیا دانیش تووم و له دلی خومدا گوتوومه: ئه گه ر بروام به ژیان نه بی و
ئه گه ر متمانه م به ئه و ژنه نه مینی که خوشم دهوی، ئیمانم به ریک و پیکیی
شته کان نامینی و له راستیدا دیمه سه ر ئه و باوه رهی که هه موو شتیک
بینه زم و قیزه ونه و په نگه دوژه خیکی پر له شه ی تانیش بی. ئه گه ر هه موو
ترسیکی سه رکویرکه ری مروف به سه ر پوحمدا بباری و ژیانم لیبکاته
ژه قنه مووت - هه روا دهمه وی بژیم و ئه گه ر بو تاقه جاریک له جامی ژیان
بچیزم، هه تا دوا قوم و خلته که شی هه لئه قورینم ده می لی ناکه مه وه! ئه گه رچی
دلنیا شم له ته مه نی سی سالیاندا جامه که وه لا ده نیم، ته نانه ت ئه گه ر چوپره شم
لی نه بریبی، وازی لیدینم - چده که م و پوو له کو ی ده که م خوشم نازانم، به لام
هه تا ده که مه ته مه نی سی سالی لیم پوونه لاوییه تیم به سه ر هه موو شتیکدا
زالده بی و ده یان به زینی - به سه ر هه موو سه رکویری و بیزاریه کدا. زور جار
له خوم پرسیه بلی له دنیا دا نا هومیدیه ک هه بی به سه ر ئه م تینویتییه
شیتانه و ناشیاوه ی مندا زالی؟ به و ئاکامه ش گه یشتووم بوونی نییه، یانی

هەتا ئەو کاتەى دەبمە سى سالان و تارادەيەك کاملدەبم، ئەو تامەزرۆيىم
لەكيس دەچى. ھىندى لە خەلکانى بيرکورت و خۆپەرست و دەغەزدار،
بەتايىەت شاعيرانى بەرچاوتارىک ئەم تاسە و تىنويىتيە و ئەم ژيان
خۆشەويستىيە بە شتىكى خراپ و ناحەز دەزانن. ئەو دەش راستە تامەزرۆ
بوون بۆ ژيان و بايەخ نەدان بە شتەکانى دیکە يەکی لە تايەتمەنديەکانى
بنەمالەى کارامازوفە. بىگومان توش ھەرواى، بەلام بۆ دەبى شتىكى سووک
و چرووکانە بى؟ وزەى ماييل بە ناوھند لەم ھەسارەيەى ئىمەدا ھەروا
خاوەنى ھىزىكى ترسناکە، ئاليووشا. من حەزم لە ژيانە. بەو پىشەش درىژە بە
ژيان دەدەم. تەنانەت ئەگەر برواشم بە نەزمى جىھان نەبى. حەزم لە
پشکووتنى وردە چرۆى بەھارانەيە، ئاسمانى سامالم خۆش دەوى. ھىندى
مروڤم خۆش دەوى. ھىندى لەو کەسانەى کە جارى وايە بى ئەو ھى خوشمان
بزانين بۆ، خوشمان دەوين. ھىندى لە ئاکارە گەورەکانى مروڤم پىشاشە و
حەزى پىدەکەم. ئەگەرچى ماوہيەكى زۆرە ئىتر بروام پىيان نەماوہ. لەگەل
ئەو ھشدا بەپىي خووخدەى دىرين پياو بە دل رىزيان بۆ دادەنى. ھا ئەو دەش
شفتەى ماسى، بخۆ، با تۆزى ھىزت بىتەوہ بەر. لەوہ چاکتر ھەر نىيە، لىرە
شيوہى سازکردنەکەى باش دەزانن. دەمەھوئى بە فەرەنگدا بگەریم ئاليووشا،
لىرەوہ وەرپىدەکەوم. دەزانم رەنگە بەرەو گورستان بچم، بەلام گورستانىكى
پىروژ و خۆشەويستە لەلام، بەلى، مردووەکانىشى کە لەویدا خەوتوون
خۆشەويستن. ئەو بەردەى لە سەر گورپەکەيانە باسى ئەو ژيانە گەرموگورپە
دەکا کە لە رابردودا رايان بواردووە. کرپوشيان بۆ دەبەم و کليلەکانيان
رادەمووسم کە ئەو ئيمانە بەھىزەيان بەکارى خويان و ھەقىقەت و شەر و
تىگەيشتنى خويان بووہ. بە سەر گورپەکانياندا دەگریم، ئەگەرچى بەدل بروام
بەوہ ھەيە کە لە مىژە ھىچ شتىک جگە لە مەرگ و گورستان لە گورپىدا
نەبووہ. لەبەر ھىوابراوى ناگریم، بەلکو لەبەر ئەو ھى لەگەل گريانەکەمدا
نەبووہ. لەبەر ھىوابراوى ناگریم، بەلکو لەبەر ئەو ھى لەگەل گريانەکەمدا
ھەست بە شادى دەکەم و گيانم لە ھەست و سۆزدا ئەوق دەکەم. وردە

چروى تازه پشگوتووى به هارانم خوښ دهوى^۲، ئاسمانى سامال و هيچى تر. نامهوى باسى ئاوهز و مهنتق بگه، مه به ستم خوښه ويستنيه كى راسته قينه يه له ناخى دله وه. مروڤ، يه كه م هيڙى لاويى خوى خوښ دهوى. ئه رى له م وته و زمان پاراوييهى من هيچت هه لكراند ئاليووشا؟» ئيوان له پر به پيكه نينه وه ئه وهى پرسى.

«زور چاك تيگه يشتم ئيوان. مروڤ دهخوازى له ناخى دله وه، ئاشق بى. ئه و قسه يه شت زور جوان بوو، زور دلخوشم كه بوم دهر كه وت ئه وه ندهت ژيان خوښ دهوى و له لات شيرينه. پيموايه چاكرت وايه هه موو كه سيك له دنيا دا ژيانى له هه موو شتيك خوشتر بوى.»

- يانى ژيانى زياتر له ماناى خوى به لاوه شيرين بى؟

- به لى، ده بى خوشى بوى، به لام جيا له مهنتق - به دهردى تو ده لى - ده بى جيا له مهنتق بى و ته نيا ئه و كاتيه كه مروڤ له ماناى ئه و ده گا. زور له ميڙه وا بير ده كه مه وه پيموايه نيوهى كار ه كه ت به ئاكام گه يشتووه و به ره مه كه يه ت وه ده ست كه وتووه. تو ژيان ت خوشدهوى، ئيستا ده بى هه ولدهى نيوه كهى ديكهى به ئاكام بگه يه نى. ئه و كاتيه پرگار ده بى.

- بو دته هوى پرگار مبه كى! خو نه فه وتاوم، ئيتر ئه و نيوهى ديكه چ مانايه كى هه يه؟

- چاكه، پياو ده بى مردووه كه ت راجله كينى، ئه گه رچى پهنگه نه شمرد بى. باشه لي مگه رى با چاييه كه م بخومه وه. ئه و ده مه ته قيه مانم زور پيخوش بوو ئيوان.

- ده زانم چاك گه شاويه ته وه. زورم پيخوشه كه ئاوا خاوه ن ئيمانى. تو مروڤيكي به وره و خوراگرى ئاليووشا. راسته ده لىن دته هوى واز له كليسا بينى؟

- به لى، پيره كه م فه رمووى ده ست له ته ركه دنيايى هه لگرم و بگه ريمه وه سه ر ژيانى ئاسايى.

3- ديريكي پووشكينه، له شعرى «گزه باي سوتينه ر هه روا هاڙه دى».

ـ که‌وايه ده‌توانين زوو زوو يه‌کتر ببينين. بهر له‌وه‌ی بېمه سی سالان، يانی ئه‌و کاته‌ی که واز له جامه‌که بېنم، يه‌کتر ده‌بينين. باوکم نايه‌وئ هه‌تا ته‌مه‌نی حه‌فتا سالی ؤ واز له خوارنده‌وه بېنئ. راستت ده‌وئ به هيوايه به هه‌شتا سالیښ بگا، خوئ وا ده‌لئ. ته‌واو به راستيشيه‌تی، ئه‌گه‌رچی پياوئکی هه‌نه‌کچييه و به‌س. له سه‌ر په‌وه‌زه به‌رديک راه‌ستاه، له سه‌ر هه‌وه‌سبازي خوئ ـ ئه‌گه‌رچی دواي گه‌يشته سی سالی، له راستيدا له‌وانه‌يه شتيکی ديکه‌ی وه‌گير نه‌که‌وئ پياو له سه‌ری راه‌ستئ... به‌لام مانه‌وه هه‌تا حه‌فتا سالان شووره‌ييه. چاکتر وايه پياو هه‌تا سی سالان له سه‌ری بمنيته‌وه. ده‌کرئ خوټ فريو ده‌ی و «سيبه‌ری شکو و گه‌وره‌یی» به سه‌ر خوټه وه ببينئ. ئه‌رئ ئه‌مړو ديميتريت نه‌ديوه؟

«نا، به‌لام ئيسمير دياکوفم دی،» «ئاليووشا خيرا خيرا و به وردی چۆنيه‌تی ديداره‌که‌ی خوئ له‌گه‌ل ئيسمير دياکوف گيرايه‌وه. ئيوان زور به تامه‌زرۆی گوئی راگرتبوو و له په‌ستا پرسياړی ليده‌کرد.

ئاليووشا دريژه‌ی به قسه‌کانی دا: «به‌لام داواي ليکردم له‌م باره‌وه هيچ به ديميتري نه‌لیم.» ئيوان نيوچاوانی تيکنا و سه‌ری داخست.

ئاليووشا پرسیی: «له داخی ئيسمير دياکوف ئاوا تیکچووی؟»

ئيوان وهک به زور قسه‌ی پي بکه‌ی، گوئی: «به‌لئ، تف له چاره‌ی. راستت ده‌وئ ده‌مويست چاوم به ديميتري بکه‌وئ، به‌لام ئیستا ئیتر پيويست ناکا. کاکه، به‌م زووانه ده‌ته‌ه‌وئ برۆی؟

ـ به‌لئ.

ئاليووشا به نيگه‌رانييه‌وه پرسیی: «ئهی باوکم و ديميتري؟ کيشه‌ی ئه‌وان به کوئ ده‌گا؟»

ئيوان به تووره‌یی گوراندی: «تۆش ئه‌وه‌ت کردۆته بنیشته خوشه‌که! به من چی. مه‌گين من پاسه‌وانی ديميتريم؟» به‌لام دواي ئه‌وه له‌پر بزه‌یه‌کی تال

و ماناداری گرت. «پاستت دهوئ وهلامی قائین^۵ که سهبارت به برا کوژراوهکهی به خودای دایهوه، وانییه، پیموا هر له و کاته دا بیرت لهوه ده رکردهوه! دهی به قهرمه قهر، چاویان ده ری، خودای ده کرد یه کتریان ده کوشت. خو من ناتوانم لی ره بمینمه وه و کیشکیان بدیرم. ده توانم؟ نه وهی ده بوو بیکه م، کردم و دهمه وهی برۆم. پیتوایه به غیلی به دیمتری ده به م و له م سی مانگهی رابر دوودا هه ولمداو ه کاترینای شوخ و شهنگی لی هه لفریونیم؟ نا، کاکي خو م، کاریکی تاییه تم هه بوو. کاره که م ته واو کرد و له سه ر پویشتم. هر ئیستا ته واو مکرد، خو ت شایه د بووی.»

له مالی کاترینا ئیوانا؟

به لی خو شم به یه کجاری نه جاتدا. له کوتاییدا هر کاریکم به دیمتری هه بی پتوه ندی به خو مه وه هیه و به دیمتری مه ربووت نییه. کاری خو م بوو و ده بوو له گه ل کاترینا ئیوانا یه کلایی که مه وه. توش ده زانی خو، به پیچه وانهی دیمتری جو ریک هه لسوکه وتی کرد، ده تگوت که یین و به یینکیان هیه. داوام لی نه کرد نه و کاره بکه م، به لام نه و کاترینا ئیوانای به ریزه وه به من سپارد و دو عای به خیریشی بو کردین. زور دزیوه، ئاخ ئالیووشا، خو زگه ده تزانی ئیستا دلم چه نده ئاسووده یه! برپوا ده که ی، بو خواردنه وه لی ره دانیشتم و زوری نه ما بوو داوای شامپانی بکه م، تا کو یه که م سه عاتی رزگاریم بکه م به جیژن. سهیره نزیکه ی شه ش مانگی خایاند و به یه کجاری توو پم هه لدا و وازم لی هیتا. ریزه یه کیش بیرم بو نه وه نه ده چوو، ته نانه ت دوینیش، نه گه ر بمویستایه کوتایی پی هیتانی زور سانا بوو.

باسی نه شق ده که ی ئیوان؟

نه گه ر پی ت خو شبی، به سه ر چاو. زور سهیر ئاشقی نه و کچه بوو بووم. نه و کچه به جارئ هو شی لی بریبووم. نهوین و خو شه ویستییه که ی وای لی کرد بووم، خو م ئازار ده دا و نهویش زوری ئازار ده دام. وام لی هات کیشکی

5- خودا به قائین (قابیل)ی گوت: هابیلی برات له کوئییه؟ گوتی: نازانم، بو من پاسه وانی برا که م؟»
عه هدی عه تیق، سیفری دوزینه وه، به شی چواره م.

بدیترم و چاوی له سەر هەلنەگرم... بەلام له ناکاو هەموو شتیک شیوا و دەم له پووش مامەوه! ئەمڕۆ بەیانی بە ئەوین و سۆزێکی زۆرەوه دەدوام، بەلام کاتی لەوێ دوور کەوتەوه دام له قاقای پێکەنین و برۆا دەکە؟ هەقیقەتە کەیم پێ گوتووی.

ئالیووشا چاوی له ئەدگاری براکە ی کرد، گەشابۆوه، گوتی: «وا دیارە زۆر زۆر دلخۆشی.»

- با ئەوەشت پێلێم، له راستیدا هیچ گرینگایەتییهکم پێ نەدەدا! ها! ها! ئاخری دەرەکەوێ کە من گرینگایەتیم پێنەداوه. لەگەڵ ئەوەشدا کاتی لەگەڵی کەوتە دەرەتەقی، زۆری سەرنجراکێشام. بە جاری تووشی دلەکوتهی کردبووم. برۆا بکە هەر ئێستا دلم بۆی دەکورکێتی. هەر بۆیە واز هێنان لەو عەشقه زۆر دژوار بوو. پێتوایە شاتوشوت دەکەم؟ نا، بەلام ڕەنگە ئەشقیکی راستەقینە نەبووبێ.

ئێوان دەستیکرد بە پێکەنین و کوتی: «ئالیووشکا، ئەوەندە بیر له عەشق مەکەوه، ئەو کارە له تۆ ناوەشیتەوه. کاریکی باشت کرد ئەمڕۆ بەیانی پەڕییتە نیو قەسەکان! له بیرم نەبوو لەبەر ئەو کارە جوانە ماچتێکەم... بەلام زۆری ئازار دام! من دەمزانی خۆشی وەک من له ناخەوه هەڵدەقێ، دەزانی به دل خۆشمدەوێ. له راستیدا ئەویش دلی به منەوهیه نەک دیمیتری. به پێچهوانە دیمیتری بۆتە هۆی خەم و خەفەتیشی. ئەوهی ئەو کاتە پێمگوت پێچ و پەنای تێدا نەبوو. هەقیقەت بوو. بەلام ناخۆشییهکە ی لەوهدا یە وێدەچی هەتا یازدە بیست سالی دیکە بۆی دەرەکەوێ کە دلی به دیمیترییهوه نییه و ئەگەرچی ئازارمەدا، بەلام منی خۆشەوێ، ڕەنگە قەتیش بهو ئاکامە نەگا، ئەگەرچی ئەمڕۆ ئەو پەندەشی پێدرا. واشی به باش دەزانم بۆ هەتا هەتایە لیڤه برۆم. ئەرێ به راستی حالی چۆنە، دوا ی ڕۆیشتنی من چی قەوما؟ ئالیووشا پێگوت کە تووشی هێرشێ عەسەبی بووه و بێهۆش کەوتووه، ئێستاش هەر وایە و ڕێنە دەکا.

- پێتوانییه مادام خۆخلاقوف خۆی سازاندوویەتی؟

- نا، پیموانییە.

- دەبی له بنج و بناوانی ئەو کارە بگەم. هیچ کەسێش بە هۆی هێرشێ عەسەبییەو نامری. گرینگ نییە. خودا بوورانهوێ دەک دەوای ئارام بوونهو بە ژنان بەخشیو. تازە من پیم بە ویدا ناچیتەو، بۆ دیسان لەخۆرا خۆمیان تی هەلقوتینم؟

- بەلام خۆ پیتگوت هیچ کاتی گرینگایەتی بە تو نه داوه!
- بە قەستی وامگوت. ئالیووشکا، دەهیلای داوای شامپانی بکەم؟ وەرە با بە بۆنەی پزگار بوونی منەو دەستبکەین بە خواردنەو. خۆزگە دەترانی چەندە دلخۆشم!

ئالیووشا له ناکاو کوتی: «نا برا گیان، وا چاکە نه خوینهو. چونکه هەتا رادەیهک هەست بە پەژارە دەکەم.»
- ئەری له میژە بۆم دەرکەوتوو دلتەنگ و خەمباری، وایە.

- کەوايە بریارت داوه سبەینی بەیانی برۆی؟
- بەیانی؟ کوا گۆتم بەیانی دەرۆم... بەلام رەنگە بەیانیش برۆم. برۆا دەکە، بۆیە بۆ نان خواردن هاتووم بۆ ئێرە، تاکو لەگەڵ ئەو پیرە پیاو لە سەر سفردیهک دانەنیشم، چونکه پیمخۆشە کویر بم و نهیبینم. هەتا ئەو جییە کە پێوهندیی بە ئەوهو هەیه، دەبوو زۆر بەر لە ئیستا برۆیشتبایەم. تو بۆ ئەوهندە بە رۆیشتنی منەو هیلاکی؟ بەر لە رۆیشتن کاتیکی زۆرمان هەیه. کاتیکی بە بارتهقای هەتا هەتایی!

- ئەگەر سبەینی دەرۆی، مەبەستت لە هەتا هەتا چییە؟
ئێوان بە پیکەنینەو کوتی: «بۆ ئیمە چ فەرقیکی هەیه؟ بۆ ئاخافتن و بۆ مەبەستیک کە ئیمە کیشاوتە ئێرە، دەرەتیکی زۆرمان هەیه. بۆ ئەوهندە تووشی سەرسامی بووی؟ وەلامم بدەو: بۆ لیترە دیدەنیی یەکترمان کرد؟ تاکو باسی دلداریی من و کاترینا ئیوانا بکەین؟ باسی باوكم و دیمیتری؟ سەفەری هەندەران؟ بارودۆخی نالەباری رۆوسیا؟ ئیمپراتۆر ناپلیۆن؟ ها؟»
- نا.

- كهوايه دهزانی بۆچی. بۆ خهڵکی دیکه مهسهلهکه جیاوازه؛ بهلام ئیمه له تافی ههرزهکاریماندا سهرهتا دهبی به پرسیاره ئه بهدییه کانمان بگهین. چاره ی ئیمهش ههر ئه وهیه. لاوانی ڤووسی ئیستا جگه له په رسفی ئه بهدی باسی هیچ شتیکی دیکه ناکهن. ئه ویش راست له کاتیکدا که فکر و زکری پیران به په رسفی کار و کرده وه وه خه ریکه. له م سى مانگه ی رابردوودا بۆ به و چاوه پر له پرسیارانه وه تیم راده مای؟ ده تویست لیم بیرسی ئیمانم به چی هه یه، یان ئیمانم ههر نییه؟ له و سى مانگه دا مه به ست ههر ئه وه بوو ئاوا چاوت لیده کردم. وا نییه؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «رهنکه وا بووبی. ئیوان، خو ئیستا پیم پی ناکهنی؟»

- من و پیکه نین؟ من نامه وئ هه ستی برا چکوله که م که ماوه ی سى مانگه به و چاوه پر له پرسیاره وه تیم راماره برووشینم. ئالیووشا، چاو له چاو م بره! خو منیش کورپکی وه ک تو م. به لام ته رکه دنیا نیم. کورانی ڤووسی تا ئیستا چیان کردووه؟ مه به ستم تا قمیکمانه. بۆ وینه له م مه یخانه بۆگه نه دا یه کتر ده بیننه وه و له قوربنیک داده نیشن. بهر له وه به عومراتی خو یان یه کتریان نه دیوه و کاتیک له مه یخانه ده رۆنه دهر، هه تا چل سالی دیکه یه کتر نابیننه وه. له و دانیشننه زوو تیپه ره شدا باس له چی ده که ن؟ باسی پرسیارى ئه به دی، باسی بوونی خودا و ههرمان و زیندوو بوونه وه؟ ئه وانه ی که ئیمانیا ن به خودا نییه، باسی سۆسیالیسم یان ئانارشیزم ده که ن، به شیوه یه کی نوئ باس له بارودۆخی ژیا ن و مرۆقاهیه تی ده که ن، به جو ریک که هه موو مه به سته کانیا ن له ده وری ئه و پرسیارانه ده خولیته وه و کردوو یانه ته بنیشته خو شه که و هه روه ها کۆمه لئ له کورانی ره سه ن زاده ی ڤووسی جگه له مشتومر سه باره ت به و پرسیاره ئه به دی یانه کاریکی دیکه نازانن! وا نییه؟

«به لئ، بۆ ڤووسییه راسته قینه کان پرسیار و لیکۆلینه وه سه باره ت به خودا و ههرمان، یان وه ک تو ده لئى ههر ئه و پرسیاره هه میشه بیانه ی بوونه ته بنیشته خو شه که ی سه ر زاران گرینگه. هه لبه ت ئه وه ش بهر له

هه‌موو شتیک سهر هه‌لده‌دا و بۆیه‌شه له‌و باره‌وه قسه و ده‌رده دل ده‌که‌ن. «
ئالیووشا ئه‌وه‌ی گوت و ههر به‌و بزه و سه‌رنجه دلۆقانه و پر له
پرسیاره‌وه چاوی له ئیوانی برای بری.

– باشه ئالیووشا، تۆش هه‌ستت به‌وه کردووه جاری وایه زۆر زۆر
گه‌وجانه‌یه پیاو پووسی بێ، به‌لام هیچ شتیک له‌وه گه‌وجانه‌تر نییه کورانی
پووسی ئاوا کاتی خۆیان به‌ فیڕۆ ده‌دن. به‌لام کورێکی پووسی هه‌یه ناوی
ئالیووشایه که یه‌کجار زۆرم خۆشده‌وێ.

ئالیووشا له‌ نا‌کاو پێکه‌نی و گوتی: «چه‌نده جوانت به‌یان کرد!»
– ده‌ی بیژه بزانه له‌ کوێوه ده‌ستپێکه‌م؟ فه‌رمان بده ده‌ی. باسی بوونی
خودا، ها؟

«له‌ کوێوه پێت خۆشه ده‌ستپێکه‌، ته‌نانه‌ت له‌ بێ بایه‌خه‌کانیه‌وه. دوینی
له‌ مالی باوکم گوتت خودا نییه.» ئالیووشا به‌ وردی له‌ ئیوان راما.
دوینی کاتی شیو خواردن به‌ قه‌ستی ئه‌و قسه‌یه‌م کرد، ویستم سهر بخه‌مه
سه‌رت، به‌لام زوو بۆم ده‌رکه‌وت زۆری پێ تیکچووی، به‌لام ئیستا به‌ خرابی
نازانم له‌و باره‌وه له‌گه‌لت بدویم، به‌راستیش ئه‌و باسه‌م به‌ لاوه‌ گرینگه‌.
ده‌مه‌ه‌وێ زیاتر له‌ یه‌ک نزیک بینه‌وه. ئالیووشا، چونکه‌ زۆرم خۆشده‌وێ.
دۆست و هاوڕێم نییه و ده‌مه‌ه‌وێ ئه‌مجاره‌ تا‌قیی بکه‌مه‌وه و هاوڕێیه‌کی
دلسۆزم هه‌بێ. جوان بیرێ لێکه‌وه، په‌نگه‌ منیش ئیمانم به‌ بوونی خودا
هه‌بێ. «ئێوان پێکه‌نی، «وا دیاره‌ پێت سه‌یره، ها؟»
– جا دیاره، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ گالته‌ت نه‌بێ.

– گالته‌؟ دوینی له‌ حو‌جره‌ پیری کلێسه‌ش پێیگوتم گالته‌ ده‌که‌م. کاکی خۆم،
بیستوته‌ تا‌وانباریکی پیر له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا هه‌بوو، گوتی ئه‌گه‌ر خودا
نه‌ب‌وایه، پێیست بوو دایه‌پنن. *il faudrait, S'il n'existait Pas Dieu, l'inventer*⁶
له‌ راستیدا مرۆف خودای دایه‌پناوه. ئه‌وه‌ی زۆریش سه‌یر و
سه‌ر سوورپه‌ینه‌ره ئه‌وه‌یه که له‌ راستیدا خودا بوونی هه‌بێ؛ شتیکێ دیکه‌ش

6- «ئه‌گه‌ر خودا نه‌ب‌وایه، دایان ده‌هینا.» دێرێک له‌ رېساله‌یه‌کی وۆلتیر.

سەيرە كە ئەو شىۋە ئەندىشەيە، يانى ئەندىشەي پىۋىست بوونى وجوودى
خودا بچىتە زەينى بوونەۋەرىكى دېر و ۋەحشىي ۋەك مرقۇقەۋە. ئەۋەش
هېندە پىرۋز و ھەست بزۋىن و ھەكىمانە و مەزنە و ئىحتىيارىكى گەۋرەيە بۇ
مرۇق ھەر باسى مەكە. بەلام با سەبارەت بە خۇشم بدویم. زور لە مېژە
ھاتومە سەر ئەۋەى بىر لەو مەسەلەيە نەكەمەۋە كە خودا مرقۇقى خولقاند،
يان مرۇق خوداى داهىنا. باسى ئەو مەسەلەش ناكەم كە كورپانى پووسى
سەبارەت بەو مەبەستە سازاندوويانە و ھەموويان لە گریمانەكانى فەرەنگ
ۋەرگرتوۋە. چونكە ئەۋەى لە فەرەنگ گریمانەيە، لە لای كورپانى پووسى
مەسەلەيە و نەك ھەر بۇ كورپان بۇ مامۇستاكانىشىيان. چونكە مامۇستايانى
پووسى ئەغلەب ھەر ئەو كورپانەن.

ھەر بۇيە ھىچكام لە گریمانەكان لە قەلەم ناخەم. چونكە ئىستا مەبەستى
ۋتووژدەكەمان شتىكى دىكەيە. من خەرىكم ھەۋلەدەم بەپەلە باسى خووخدە
و سروشتى خۇم بكەم، يانى بىدركىنم كە چ جورە مرۇقىكم. ئىمانم بەچى
ھەيە و بەھىۋاى چىم. وايە يان نا؟ كەوايە دەبى راست و رەۋان پىت بلىم
ئىمانم بەخودا ھەيە. بەلام ئەۋە بزانه؛ ئەگەر خودا ھەيە و ئەگەر بەراستى
ئەو دىۋاى خولقاندوۋە، كەوايە ھەر بەو جورەى كە دەرزانىن دىۋاى لە سەر
پىۋانەى ھەندسەى ئەقلىدىس و زەينى مرۇق، بە شىۋەى سى رەھندى بە
ھەۋاۋە خولقاندوۋە. لەگەل ئەۋەشدا، فەيلەسووفان و ئەندازيارانىكى زور
بوون و ھەن لەۋە بەگومانن كە تەۋاۋى جىھان، يان بە شىۋەيەكى گشتىتر
بلىن تەۋاۋى ھەستى، بەپى ھەندسەى ئەقلىدىس خولقا بى ئەۋان تەنانەت
غىرەتى ئەو خولياۋ خەۋنەيان ۋەبەر خۇيان ناۋە كە بلىن دوو ھىلى تەرىب
بە پىي ئەو ھەندەسەيە لە سەر زەۋى ھىچكات بەيەك ناگەن. لەۋانەشە لە
شۋىنىكى بىكۆتايى بەيەك بگەن. بەو ئاكامەش گەيشتووم چونكە سەرم
لەۋەش دەرناچى، نابى چاۋەرۋانىى ئەۋەشم بىى سەرم لە بوونى خوا
دەرچى. بە خاكەرايى دانى پىادەنىم كە بۇ لىكدانەۋەى ئەو جورە پرسیارانە
مىشكە كارناكا. من زەينىكى خۇلىنە و ئەقلىدىسىم ھەيە و چۆن دەتوانم

مهسه له گه ليک شيكه مه وه كه پيوه نديي بهم دنيايه وه نيه؟ ئاليووشاگيان ئه و
 ئاموژگار ييه شم له گوئ بگره، قهت بير له و شته مه كه وه. به تاييه ت خوا و
 بوون و نه بوونه كه ي. بۆ زهينيك كه به ئه نديشه يه كه وه خولقاوه كه ته نيا سى
 ره هه ندى هه يه، ئه و چه شنه پرسيارانه به ته واوى بيهووده و خوڤايين. له بهر
 ئه وه يه ئيمانم به خدا هه يه و له وبابه ته وه دلخوش و ئه رخه يانم. دواى ئه وه،
 ئيمانم به حيكمه تى ئه و و ئامانجى ئه و هه يه - به گشتى له و په ږى زهين و
 ږوانگه ي ئيمه وه يه - ئيمانم به نه زمى شاراو و ماناى ژيان هه يه. ئيمانم به و
 هه ماههنگى و نه زمه ئه به دبويه هه يه، كه ده لىن ږوژيك هه موومان ئاو يته ي
 ده بين. هه روه ها ئيمانم به و «وشه» يه ش هه يه كه جيهان به ره ولاى ئه و
 ده ږوا. خودى ئه و يش «له گه ل خدا» بو و خوداشه.⁷ هه تا ئاخر و هه تا بى
 ږانه وه. ئه وه ش هه موو چه شنه ناو و مانايه كى هه يه. هه ر ده لىي له سه ر
 راسته ږييه كى بيكو تايم! له گه ل ئه وانه شدا، ږوام پى بكه له ئاكامدا ئه م
 دنيايه ي خودام قه بوولنا بى، ئه گه رچى ده شزانم بوونى هه يه، به لام به ه يچ
 شيوه يه ك قه بوولم نيه. وانويه كه ئيمانم به خدا نه بى، ده بى ئه وه بزاني من
 دنيائى به ده ستى ئه و خولقاوم قه بوول نيه و ناتوانم قه بوولى بكه م. با
 زياترت بۆ ږوون بكه مه وه. وهك سه رده مى مندا لى ئيمانم به وه هه يه كه ږهنج
 و ئازار شيفاي هه يه و قه ره بوو ده بيه ته وه. هه موو ږوږو و چييه ږر له په ستى و
 ليكدژه كانى مروڤ وهك تراويلكه يه كى چاو خه له تين، وهك سازكراوى
 قيژه ونى زهينى ئه قليد يسى به بى توانا ئاوه زى بى ږرانه وه ي مروڤ
 ده ږووكي ته وه. له كو تايبى دنيا دا، له چركه ساتى هه ماههنگى ئه به ديده شتيكى وا
 خو شه ويست وه راست ده گه ږى و ده بيه ته هاوسهنگييه ك بۆ دلى هه مووان. بۆ
 ئارام كرده نه وه ي هه موو دله ږه نجاوه كان. بۆ كه فارتى هه موو سزاكانى
 مږوقايه تى و ئه و خوينا نه ي به ده ستى مروڤ ږژاون، جگه له وه ش ئه گه ر
 بوارى ئه وه بدا هه موو تاوانه كانى مروڤ بيه خشري ن و هه موو به

7- «سه رده تا وشه هه بوو وشه له لاي خدا بوو. وشه كه خودى خدا بوو.» ئينجيلى يوحه ننا، به شى
 يه كه م.

سهرهاته کانی مرؤف موو به موو لیکداته وه - به لام ئەگەر ته واوی ئەوانه ش وه پراست بگهړی، هیشتا قه بوولم نییه. ته نانه ت ئەگەر دوو هیللی ته ربیش به یه ک بگه ن و به چاوی خۆم ببینم، ببینم و بلیم هیلله کان پیک گه یشتوون، دیسان قه بوولم نییه. ئەوهی له زاتی مندايه ئەمه یه. ئالیووشا ئەوه بیر و برآوی منه. ئەوه شم بپه رده و له ناخی دلله وه درکاند. به قه ستیش ئاخافتنه که م به شیوه یه کی گه وجانه دامه زراند. بوینه دانم به هه موو شتیکدا نا، چونکه تۆش هه ر ئەوه ت دهو یست. تۆ نه تدهو یست سه باره ت به خودا هیچ ببیستی، به لکو ده تو یست بزانی برا خوشه ویسته که ت ژبانی له سه ر چ ریباز و بنه مایه که. منیش هه موویم پیکوتی. ئیوان ئاخافتنه ره وان و گه رموگوره که ی به هه ستیکی ئاشکرا و چاوه روان نه کراوه وه کۆتایی پیهینا.

ئالیووشا له ئیوانی برای پاما و لینی پرسى: «بۆ قسه کانت «گه وجانه» ده ست پیکرد؟»

- یه که م له بهر ئەوهی پروو سیم. وتوێژی پروو سییه کانیش له سه ر ئەو جۆره مه به ستانه هه میشه گه وجانه ده ست پیکده کا و ته واو ده بی. هه روه ها، هه رچه نده گه وجانه تر بی له راسته قینه نزیکتره. هه رچه نده گه وجانه تر بی، پروو و ئاشکرا تره. گه وحییه تی بی گریوگۆل و ساده یه. وریایی خۆی ده گنخینی و شاراو ده یه. وریایی بی سه ره وه به ره و هیچووچه.

به لام هه قمه قی سادق و بی پیچ و په نایه. ئاخافتنه که م به هیوا برآوی گه یاندوو، هه رچه نده ش هه قمه قانه تر دوو ابیتم، به لامه وه باشت ره.

ئالیووشا گوتی: «ئەوه م بۆ پروو ده که یه وه بۆچی دنیات قه بوول نییه؟»

«مه علومه، خۆ شتیکی نهینی نییه. ئامانجیشم هه رئه وه یه که پنیبگه م. برا وردیله خوشه وسیته که م، نامه وی هه تلته بکه م یان له قه لای میزدانت ده رکیشم. رهنگه بمهه وی به ده ستی تۆ شیفا بدریم.» ئیوان وه ک مندالکی ساوا و هیدی، له ناکاو زه رده یه کی گرت. ئالیووشا تا ئیستا زه رده خه نه ی وای به سه ر لیوی ئیوانه وه نه دیتوو.

(۴)

نافرمانی

ئیوان ئاواى گوت: «دهبى راستى شتيكت پييليم. قهت بهوه نهگه يشتووم كه مروفت دهتوانى دراوسيگاني خوئ خوشبوئ. به پرواى من، هه رئه و دهروجيرانانهن پياو ناتوانى خوشيبووئن. لهوانه يه بكرئ له دووره وه خوشتبووئن. جاريگيان له شوينيك سه ربرده ي پياويكى خودام خوئنده وه، ناوى «يوحه نناى خاوه ن به زه يي» بوو. پارسه كيكي برسى و له سه رمانا كه سيره بوو ده چئ بؤ لاي و داواى ليده كا گهرمى كاته وه، ئه ويش ده ياته نيو پيخه فه كه ي خوئه وه و له باوه شي ده گري و دهم به دهميه وه دهنى و هه ناسه ي گهرمى خوئ ده كا به ده ميده. دهم به دهمى كه سيكه وه دهنى كه به هوئ نه خوشيه كي قورسه وه بؤگه ن و قيزه ون بووه. من پيموايه ئه و كارهى بؤ رپا كردووه. له بهر خوشه ويستى و په حميگ كه ئهرك به سه ريده سه پاندي، وهك تاعهت و چله گرتيك كه له سه ري فه رز بووبئ. چونكه خوشه ويستى ده بى شاره وه بئ، ئه گه ر ئاشكرا بئ خوشه ويستيه كه له نيو ده چئ.»

ئاليووشا گوتى: «باوه زووسيمه يه كه دوو جار ئه وه ي كردووه. ئه ويش ده يگوت ئه غلب جار ئه دگارى هيندى كه سى كه رپيوارى رپگاي ئه وين نين، وايلىده كا هه ستى خوشه ويستيم بؤى نه بئ. له گه ل ئه وه شدا كومه لگا پره له ئه وين، ئه ويش عه شقى مه سيحيانه. خوم له وه ده گه م ئيوان.»

«من تا ئيستا له وه نهگه يشتووم و تووشيشى نه هاتووم. كومه لى بئ ژمارى مروفتيش له م بواره وه له گه ل من هاوپان. پرسيارم ئه وه يه، بلي ئه م شته پيوه ندي به خووخده ي خراپى مروقه وه هه بئ، يان له هه وين و سروشتى مروفتدايه. به پرواى من ئه شقى مه سيحيانه بؤ مروفت وهك

په رجويه ک وايه که له سهر زهوى مهاله. نهو خودا بوو. بهلام من نيم. بو وينه، وايدانې من به سهختي نازار دهکيشم. که سيکي دیکه تيناگا من چ ژان و نازاريک دهکيشم، چونکه نهو که سيکي دیکه يه و «من» نييه. بويه که موايه که سيک له نازار و ژاني که سيکي دیکه بگا. (نهو دهش مايه ي ته شه خوسه) به برواي تو بو تي ناگا؟ چونکه بونيکي ناخوشم ليندې. چونکه نه دگاريکي ه پولا نه م هيه. چونکه جاريک پيلاقه م به لاقيدا داوه. جگه له وهش نازار هکان جياوازن؛ نازاري سووکايه تي و پروشکيني له و جوړه نازارانه ي که پياو سووک و چرووک دهکا - بو وينه، برسپيه تي - بژيوده رکهم رهنکه تيگا؛ بهلام کاتيک به نازاريکي گهوره تر دهگه ين - بو وينه نازارکيشان له بهر نه نديشه، نيتر بژيوده رکهم له وه ناگا. رهنکه به وهويه به بي که نه دگاري من له بهر گوشاري نهو نه نديشه به بزپکاوه و به برواي نهو له نه دگاري مروث ناچي. بويه خيرا من له خيروبيري خوي بيهش دهکا، که به هيچ شيويه که له بهر نينوک وشکي و قرنيسي نييه. سوالکه رهکان، به تاييه ت نهو سوالکه رهانه ي نه جيم و شه رميون، نابي خويان ناسکرا بکن، به لکو واکچه له ريگاي روظنامه وه داواي سوال و سه دهقه بکن. پياو ده تواني به شيويه که شاروه، يان دوور به دوور دهر وجيراني خوي خوش بووي، بهلام له نزیکه وه هه تا رادهيه که مهاله. نه گهر بريار بي نهو کاره له بهر چاوي خه لک، يان له سهر په رده ي شانو به رپوه بچي، يان له شويتنيک که سوالکه رهکان دينه سهر په رده و به جلو به رگي هاوري شمين و پينه پينه وه و به که وشي قه يتان پچراوه وه، ده سته دهکن به سهما و به هه لپه رکي و داواي سوال و سه دهقه دهکن، نهو کاته له وانه يه پياو پيخوش بي چاويان ليکا. بهلام ته نانه ت نهو کاته ش خوشمانناوين. با له وه زياتري له سهر نه پوم. هر نه وه ندهم دهويست بيروپاي خومت بوباسبکه م. دهويست به شيويه که گشتي باس له نازار هکاني مروفايه تي بکه م. بهلام واکچه خومان ته نيا به نازاري مندالانه وه نه به ستينه وه. هر نه مهش پانتايي باسه که م تا رادهيه که زور به رته سک دهکاته وه. له گه ل نه وه شدا چاکتر وايه زور له دنياي مندالان نه ترازيين،

ئەگەرچى مەبەستى باسەكەم لى كەمبايەخ دەكا. بەلام بەرلە ھەموو شىتىك پياو دەتوانى مندالى لە نىكەوۈە خوش بوۈى، تەنانت كاتىك كە زور پىس و چەپەلىش بن، تەنانت ئەگەر ناشىرىن و دزىۈش بن. (بەلام پىموايە مندالان قەتقەت ناحەز و دزىۈ نىن). ھۆى دوۈھەمىش كە بۆ نامەۈى باسى گەرەكان بكەم ئەۈدەيە جگە لە دزىۈى و قىزەۈنى و موستەھەقى نەبوۈنى خوشەۈىستى، سزا دەدرىن . ئەۋان سىۈيان خواردوۈە و خىر و شەر دەناسن. ھەمووشيان «ۈەك خودا^۱» يان لىھاتوۈە. بەلام ھەروا خەرىكى سىۈ خواردنن، بەلام مندالان ھىچيان نەخواردوۈە و بىگوناخ و پاكن. ئالىۈوشا تۆ مندالانت خوشدەۈى. دەزانم كە زورىشت خوشدەۈىن. دەشزانم لەۈە دەگەى كە بۆ دەمەھەۈى زياتر باسى ئەۋان بكەم. ئەگەر ئەۋانىش لە سەر زەۈى توۈشى ئازارىكى تال و ترسناك بن، دەبى بەھۆى گەرەكانيانەۈە ئەۋ ئازارە بچىژن. دەبى بەھۆى گەرەكانيانەۈە كە سىۈيان خواردوۈە توۈشى ئەۋ ئاكامە تالە بن. بەلام ئەم بەلگەنە پىۈەندىي بە دىنياهكى دىكەۈە ھەيە. ئەۈەش لە دەرەۈەى چوارچىۈەى قامى مروۋە لە سەر ئەم دىنياه. مروۋى بىتاۋان نابى لەبەر تاۋانى كەسانىكى دىكە ئازار بكىشن، ئەۈىش بەتايىبەت ئەۋ مندالە پاك و بەستەزمانانە! رەنگە سەرت لە من سوۈر مابى. بەلام منىش زۆرم مندال خوشدەۈى. دىۈتە ئالىۈوشا مروۋى زالم و توۈرە و درندەش، يانى مالىباتى كارامازۈفەش ھىندى جار منداليان خوش دەۈى. مندالان ھەتا ئەۋ كاتەى چكۆلەن . بۆ وىنە ھەتا تەمەنى ھەۈت سالان . زور لە گەرەكان دوورن. جىاۈازىيان زۆرە، بوۈنەۈەرىكى جىاۈازن و ھەر دەلىلى لە رەگەزىكى جىاۈازن. لە بەندىخانە تاۋانبارىكم دەناسى لە سەردەمى چەتەيىيەكەيدا بنەمالەيەكى بە تىكرایى كۈشتبوۈ، كە ھەۈت كەسىيان مندال بوۈبوۈن. بەلام كاتى لە زىندان بوۈ خوشەۈىستىيەكى سەيرى بۆ مندالان ھەبوۈ. رۆژ تا ئىۋارى لەبەر دەلاقەى بەندەكەى رادەۈەستا و لەۈ مندالانەى دەرۋانى كە لە ھەۈشەى بەندىخانەكەدا يارىيان دەكرد. لەگەل كورپىكى چكۆلە سەرى

ئاشنايتى داخستبوو و دىھاتە بەر دەلاقى بەندەكەى و سەير خويان بە
يەك گرتبوو... نازانى بۆ دەمەھەى ئەۋەندەت قەسە بۆ بىكەم ئاليووشا؟
ژانەسەرم گرتوۋە و خەمبارم، وەختە دلم بتوقى.»

ئاليووشا بە سەرسامى گوتى: «ھىندە غەرىب و سۆزدارانە دەدوئى ھەر
دەلىي گۇراۋى.»

ئىوان ۋەك ئەۋەى قەسەى براكەى نەبىستى، لە درىژەى وتەكانىدا گوتى:
«ماۋەيەك لەمەۋبەر لە مۇسكۇ توۋشى كابرايەكى بولغارىيى بووم باسى
جىنايەتى توركان و چركىسيەكانى بۆ كردم كە لە سەرانسەرى بولغاريا لە
ترسى شۇرشى يەكپارچەى ئىسلالەكان ئەنجاميان دابوو. ئەۋان گوندەكانيان
سووتاندبوو، دەستدرىژيان كردبوۋە سەر ژنان و مندالان. گويچكەى
پياۋانيان بە بزمار بە دىۋارەۋە داکوتابوو ھەروا پايانگرتبوون و پۇژى
دۋايى لە داريان دابوون. جىنايەت و كەندەۋەى وايان كردبوو كە پياۋ ناتۋانى
بىرىشى لىيكاتەۋە. خەلك ھىندى جار باسى دېرەندەيى ئاژەل دەكەن، دەلىن
بۆتە ئاژەلى دېرەندە، بەلام ئەۋە بىئىنسافىيە و تۆمەتلىكى گەۋرەيە دەرھەق بە
جېۋجانەۋەر. چونكە ھېچ دېرەندە و جانەۋەرىك ناتۋانى بەقەد مەۋۇف زالم و
خوين رىژ بى. چونكە زولم و زۆرەكەى زور فىلاۋى و ھونەرمەندانەيە. شىر
تەنيا نىچىرەكەى ھەلدەدېئ و دىخوا، ھەر ئەۋەشى لەدەست دى. قەت بىر
لەۋە ناكاتەۋە گويچكەى خەلك بە دىۋارەۋە مېخكوت بكا، تەننەت ئەگەر
توانايى ئەۋە كارەشى بىي، نايكات. ئەۋە توركانە چىژ لە ئەشكەنجە كەندى
مندالانىش ۋەردەگرن. ورگى دايكان دەدېن و مندالەكەيان دەردين و فرى
دەدەن بۆ ھەۋا و بە نوۋكى نىزەيانەۋە دەكەن. ئەۋە كارەشيان لەبەر چاۋى
ژنان و دايكان ۋەك رابواردن و گەمەيەكى خۇش چاۋى لىدەكرد. ئەۋەش
دىمەنىكى دىكە كە پىمۋايە زور جىي سەرنجە. دايكىكى ترساۋ بىنە بەرچاۋى
خۇت كە ۋەك مېۋژۇكە دەلەرزى. منداللىكى بە باۋەشەۋە، كۆرپىك تورك
گەمارۋى دەدەن. وادىارە ھەزىان لە گەمەيەكى سەرنج پاكىشە. مندالەكە بە
باۋەشى دايكىيەۋە دەلاۋىتنەۋە و خىلكەى دەدەن تاكو ۋەپىكەنن دەكەۋى.

مندال دەستدەکا بە پیکەنین. ھەر لەو کاتەدا یەکی لەو تورکانە لولەیی چەکەکەیی لە مەودایەکی نزیکەو بەرەو دەموچاوی مندالەکە دەگرێ. مندالەکە لەبەر شادی دەتریقیتەو. دەستە وردیلەکانی بۆ تەنگەکە درێژ دەکا و تورکەش لەو کاتەدا قامک بە پەلەپیتکەدا دەنی و میشکی مندالە لەبەرێکە بلاو دەبی. ھونەرمانەکانە بوو، نا؟ راست دەوی تورکان زۆریان دل بە گەمە و یاری بەتام و چێژووە ھەیە.»

ئالیووشا پرسیی: «کاکە مەبەستت چییە؟»
 «پێموایە ئەگەر شەیتان وجودی نەبی و مەرۆف خولقاندبیتی، ئەوی بە شکل و شیوەی خۆی خولقاندووە.»

ئالیووشا گوتی: «یانی ھەر ئەو جوۆری کە خودای داھینا؟»
 ئیوان بە پیکەنینەووە گوتی: «زۆر خۆشە دەتوانی وشەکان دووپات بکەییەو. ھەر بەوجوۆری کە پۆلۆنیۆس لە «ھاملیت» دا دەلی؛ (وشەکانم بۆخۆم دەگێڕیتەو.) زۆر دلخۆشم. خودای تۆ وادیارە زۆر خودای چاکە. ھەلبەت ئەگەر مەرۆف ئەوی لە سەر شکل و شیوەی خۆی خولقاندبی. ھەر ئیستا پرسیت مەبەستم چییە. دەزانی چی، من زۆرم ھەز لە کوو کردنەووی پووداوە چکۆلەکانە و باوەرت بی تەنانەت ھەقاییەت و چیرۆکی زۆرم لە پۆژنامە و گوڤارەکان بپیو و ئیستا کۆمەلە چیرۆکیکی باشم ھەیە. ھەلبەت تورکەکانیش جیی خۆیان لەو کۆمەلە چیرۆکەدا کردۆتەو، بەلام تاجیک و غەوارەن. نمونە گەلیکیشم لە ولاتەکەیی خۆمان ھەیە کە زۆر لە ھی تورکان باشترە. زانیوتە ئیمە قامچی خواردنمان بەلاو شیرینە و ئەوێش لە زاتی نەتەواوەتی ئیمەدا. میخکوت کردنی گوێچکە بە دیوارەو لە زەینی ئیمەدا ناگونجی. چونکە ھەرشتیک بی، ئیمە فەرھەنگیان بۆیە ھەمیشە دار و قامچیمان بە سەرەوویە و ناتوانین دەستیشی لی ھەلگرین. ئیستا لە ھەندەران قامچی لە ھیچکەس نادرێ. پەنگە شیوەی سزادانەکانیان مەرۆقانەتر بی، یان یاسا و رێسایەکیان داناو کە ئیتر ناوێرن قامچی لە ھیچکەس بدەن. بەلام لە سەریکی دیکەو قەرەبووی دەکەنەو، کە وەک ئەو شیوەیە ئیمە

نه ته وایه تیبه. هیندهش نه ته وایه تیبه که له نیو ئیمه دا به کرده وه ئه ستمه. ئه گه رچی خه ریکه به سه رمانیدا ده سه پینن، چونکه بزووتنه وهی مه زه بهی له نیو چینی بالادا دهستی پیکردوه. ریساله یه کی چاکم هه یه له زمانی فه رهنسییه وه وه رگێردراوه. شیوهی سه ربړینی قاتلیکی تیدا هاتوه، که ناوی رېچارده و له م دواییانه دا، پینچ سال له مه و بهر پیموایه لایکی بیست و پینچ سالان بووه و له کاتی سزا دانه کهیدا توبه دهکات و دیته سه ر دینی مه سیح. ئه م رېچارده گوايه زو لېووه و دایکی له ته مه نی شهش سالاندا دهیدا به شوانیک له چیاکانی سویسرا. ئه و شوانه گه وره ی کرد و باری هینا تا کو کاریان بو بکا. له نیو ئه واندا وهک بیچووه ئاژه لیک و وحشی بارهات. شوانه کان هیچیان پینه ده دا. جلوه رگ و خوراکیشیان نه ده دایه. له ته مه نی حه وت سالی دا، له کاتی باران و سه رمادا دهیانرا ده بهر میگهل و زور بی به زه بییانه له گه لی ده جوولانه وه و پینان وابوو هه رچونیکي راده ن هه قیانه. چونکه رېچار دیان وهک کویله وه رگرتبو و ئه وانیش به پیوستیان نه ده زانی ته نانه ت خوراکیشی بده نی. رېچار د خوی ده گێرته وه که له و سالانه دا وهک «کوریکي خوشگوزهران» له ئینجیلا، به ئاواته وه بوو له و شلقاوه بخوا که دهیاندا به به رازه دابه ستر او دهکان بو ئه وهی قه له و بن. به لام ته نانه ت نه یانده هیشته له وهش بخوا. هه رکاتیکیش له و خوراکه ی به رازه کانی ده دزی، قامچییان بو ده خسته کار. سه رده می مندالی و گه نجی به و جوړه رابوارد. تا ئه و کاته ی گه وره بوو و به راده یه ک به هیژ بوو که نه یانتوانی به رگری لی بکه ن، هه ر بویه له وی رۆیشته و بوو به چه ته. ئه و کورپه وه حشییه بوو به کریکار و به شیوه ی پوژانه له ژنیو کاری ده کرد. ئه وهی په یدای ده کرد، ده سته بهی دهی خوارد و له زور جیگاش به نانه زگی کاریده کرد، وه لحاسل ژیانیکي گولیی راده بوارد. له ئاکامدا پیره پیاوکی کوشت و مال و سامانه که ی تالان کرد، هه ر بویه قو لبه ستیان کرد و دوا ی دادگای کران به مه رگ مه حکووم بوو. خه لگی ئه وی زوو هه لنانچن و به که وچه ئاوی ناکه و نه

مهله. له بهنديخانه دا زور زوو قهشهكان و ئه دنامانی كورې براهه تی مه سیح و ژنانی مروځدوست و... یارمه تییان دا. له زینداند فیږی خویندنه وه و نووسینیان کرد و ئینجیلیان بو شیکرده وه. ئاموژگارییان کرد و ئه وهنده یان به گویدا هه لځویند هه تا دانی به تاوانه کهیدا نا. ئیمانی به دینی مه سیح هیئا. بو دادگای نووسی من ږمووزنم، دیوه زمه یه کی کویرم. به لام خودای مه زن بینایی پیبه خشیم و به هانامه وه هات. ته وای خه لکی ژنیوی تووشی سه رسو و ږمان کردبوو. - هه موو خه لکانی مروځدوست و ئایینی ژنیو. هه موو عیلى ئه شرافى و نه جیمزادان ږژانه نیو بهنديخانه و ږیچاردیان له ئامیز گرت و ماچیانکرد: "تو برای ئیمه ی. خدا به هاناته وه هاتووه." ږیچاردیش له ناخی دله وه دهکولا و فرمیسی هه لده رشت: «به لى! خودای دلوثان به هانامه وه هاتووه! له ته وای ماوه ی مندالیمدا ته نیا دلخویشیم ئه وه بوو ژه میکم خوراکى به راز دهستکه وى. به لام ئیستا ته نانه ت لوتف و به زه یی خودام به نسیب بووه و من له باوه شی خودادا دهرم!» به لى بمره، ږیچارد له باوه شی خودادا بمره! چونکه تو خوینت رشتووه و ده بی سزا بدری. ئه گهرچی سه رده میک ته ماحت له خوراکى به راز ده کرد و له سه ر دزینی چورې شلقاو دار و قامچیت نوش ده کرد. هه قى خوشت بوو لی ت بدهن. (چونکه ئه و کاره هه لیه و دزیکردن حه رامه.): به لام ئیستا پیاوت کوشتووه و ده بی بمرى. «پوژى ئاخر ږیچارد به وپه ږى بی هیزییه وه، له گریان زیاتر هیچی له ده ست نه ده هات. سات له دواى سات دووپاتی ده کرده وه: "خوشتړین پوژى ته مه نم ئه مړویه. خه ریکم دهرؤم بولاى خودا." قه شه كان و داوهران و ژنانی مروځدوست هاواریان ده کرد: "به لى، ئه مړو خوشتړین پوژى ته مه نته، چونکه خه ریکى دهرؤى بو لای خودا!" تاقمیكى زور به پییان و سواره به شیوه یه کی ږیکوپیټک به دواى عاره بانه ی هه لگری ږیچاردا ده رويشتن که به ره و گوره پانی سزا ده چوو. له گوره پانه که ږیچاردیان دابه زاند و پییانگوت: "بمره براکه م، له باوه شی خودادا بمره، چونکه ته نانه ت توش وه بهر لوتفى خودا که وتی!" به وشیوه یه ږیچارد که

له لايهن خه لکه وه ماچباران دهکرا، برديانه سهر سه کوئی سزا و بهر هولاى
 گيووتينه که يان برد. ئيمانداران به شيويهه کی برايانه مليان په راند، چونکه
 که وتبووه بهر لوتفى يه زدان. به لئى ئه وه دياردهيه کی شاز و هه لېژاردهيه. ئه و
 ريساله يه ش تا قميک له مروځ د دوستاني پووسى له چيني ئه شراف زادان و
 مزگيڼي ده راني رزگاري له ژير تيشکي ئيماني مه سيحدا، به زماني پووسى
 وه ريانگير او ده وه. هر به خوږايش له نيو خه لکدا دابه شيانکړدوه تاکو چاو
 و دليان پي پوون بيته وه. به سهرهاتي رپچار زور سهرنجراکيشه. چونکه
 رووداو يکي نه ته وايه تيبه. ئه گهرچي به برواي ئيمه په راندني سهرى که سيک
 بى بايه خ و هيجه. چونکه ئه و بوته برامان و وه بهر لوتف و به زه ييى خودا
 که وتووه. له گه ل ئه وه شدا ئيمه شيوه ي تابيه تي خو مان هيه، که زور له وه
 خراپتره. گه مه ي ميژوويي ئيمه ش ئه وه يه به خواستي خو مان و به شيويهه کی
 راسته وخو ده بينه هو ي ئازاري ئه م وئو. نيکراسوف له نو سوراويه کدا باسى
 کابرايه کی لاديبى دهکا که به خه رزه نگ له چاوى ئه سپيک ددا. «له چاوه
 سه بووره که» ي هه موو که سيک رهنگه چاوى به و شيوه ديمه نه که وتبى.^۱
 رهنگ و موري پووسى پيوهيه. نيکراسوف ده لئى ئه و ئه سپه، ئه سپيکي پير و
 چکوله بوو. بار يکي قورسى لئى نرابوو و تواناي نه بوو به پيدا بروا. ئه و لاديبه
 ده ديات بهر زه برى خه رزه نگ، درندانه ليندهدا، ئه و نه ده ي ليندهدا که له ئاکامدا
 به باده ي رق و سته م مه ست ده بى و خوشى نازاني چدهکا. بى به زه ييانه و
 شه لم کويرم ناپاريزم تبي به رده بى. "ئه گهرچي پير و بيهيږي، به لام ده بى ئه و
 باره هه لگري، دنا ده بى بتويى." ئه سپي چاره رده ش هه رچه ند له خو دهنووسى
 و هيږ وه بهر خو ي دهنى ناتواني، ئه ويش ده ست دهکا به لينداني چاوه پر
 ئاوه کاني، «چاوه سه بووره که ي» ئه و ئاژده له به سته زمانه. ئه و ئه سپه
 چاره رده شه توقيوانه هه ولدهدا باره که به ري، که وتوته هانکه هانک و ئازاي
 ئه ندamani ده لرزي. له په سته سهرسم ددا و خه ريکه بکه وي. به لام ئه وه
 ئه سپيکه و بهس، خوداش ئه سپي بو ليندان و خه رزه نگ خواردن داوه به

10- «تا شفهق» دوستويؤفسكى ئه م ديمه نه ي له «تاوان و سزا شدا هيتاوه.

مروّڤ. ئه وهش تاتاره كان فيريان كردين و قامچيان به يادگاري بو به جي هيشتين. به لام دهكړئ قامچي له مروڤش بدهي! ئاغايه كي خوينده وار و خاوهن فرههنگ، له گهل ژنه كه ي به شوولكه ته ر له كچه كه ي خويان ددهن كه حوت سالي ته من بووه. دهقي ئه وهشم له لايه. كابرا به وه دلخوشه كه شوولكه ته ري به دهسته وه. گوتويه: "چاكي هه لده ته زين" هر بويه دهسته كا به هه لته زاندي كچه كه ي. بوم دهركه وتوو مروڤي وا هه به هر زه بريك دهو شيني مهيل و تاسه ي قولپدها و هه رچه ند زياتر بوه شيني هه وهس و تاسه ي زياتر ده بي. ده قيقه يه كه دهو شين، پينج ده قيقه دهو شين. ده ده قيقه دهو شين. هه رچه نده زياتر پش بوه شين درنده يه كه يان زياتر پهر ده ستيني. من داله هه تا ده تواني ده قيژيني، ده زريني، له ئاكامدا تواناي قيژانديشي ناميني. به هه ناسه بريكوه ده لي: "باوه! باوه!" وايلندي كابراي ديوه زمه به ره و دادگا راكيش دهكړئ. وهكيل ده گيري. پووسيه كان زور له ميژه وهكيليان ناو ناوه «ويژدانكي به كړئ گيراو» ئه وه كيله بو پاريزگاري له كابراي تاوانبار ده لي: "دوسيه يه كي زور ساده يه. رووداويكي روژانه ي بنه ماله يه. باو كيك من داله كه ي ده عامليني. بويه زور كاريكي ناحه ز و شووره ييه بو ئيمه ئه و گرفته چكوله مان كيشاوه ته دادگا." ئه نداماني كوړي داد، كه به و قسه يه قانع بوون، حوكمي په زايه تيان دهركرد. خه لكيش به ديتني ئه و ديمه نه و ئازاد بووني كابراي درنده ده ستيان كرد به چه پله پريزاني شادي. مخاين له وي نه بووم! ئه گهر له وي بووايه م، پيشنبارم ده كرد يارمه تيه كيشي بو كو بكه نه وه و خه لاتي بكه ن!... ديمه نيكي سيحراوي بو، وانيه؟

«به لام هيشتا سه باره ت به من دالان چيروكي چاكرتم له لايه. سه باره ت به من دالاني رووسي زورم مه تلېب كو كر دوتوه ئاليوشا. كچيكي پينج سالانه دايكي و باوكي "كه سانكي زور به ريز و هيژا و خوينده وار و نه جيمزاده" لي به رقا ده چن. ده بي ئه وهش دوپات بكه مه وه كه ئه م مه به سته زور به ي مروڤه كان ده گريته وه، مه به ستم ئه م مگيزي من دال ئازاردانه يه. ته نيا من دالانيش. ئه م ئه شكه نه جه گه رانه ده ره ق به خه لكاني تر و گه وره كان

کرده‌وه‌یان زور به نهرمونیان و خیرخوازنه‌یه، راست وهک فهره‌نگیه خاوه‌ن فهره‌نگ و مروّف‌دوسته‌کان؛ به‌لام سه‌یر هز به ئازاردانی مندالان ده‌کن. له‌لایه‌که‌وه زوړیشیان مندال خوښ ده‌وئ. ته‌نیا بیده‌سه‌لاتی و بی‌هیزی مندالانه‌ئو ئه‌شکه‌نجه‌گرانه هان دهدا. راست برّوا و متمانه‌ی فریشته‌ئاسای مندالی به‌سته‌زمان و بی‌په‌نایه، خوینی پیس و گه‌ماری ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌گرانه وه‌کوّل دینئ. هه‌لبه‌ت له‌ناخی هه‌موو مروّفیکدا درنده‌یه‌ک وه‌رکه‌وتوو. درنده‌ی رِق، درنده‌ی ئاگری هه‌وه‌س که به‌قیژهی قوربانئیی ئه‌شکه‌نجه‌کراو راده‌چهنئ. درنده‌یه‌کی هه‌وسار پساندووی بی‌یاسا، درنده‌ی نه‌خوښیک که له‌دوای شرودری و باداری و نه‌خوښیی گورچيله‌ سهر هه‌لده‌دا.

«ئه‌و کچه به‌سته‌زمانه‌ پینچ سالانه‌یه، دایک و باوک خاوه‌ن فهره‌نگه‌کی به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ئازاریده‌دن. لیده‌ده‌ن، به‌قامچی هه‌لیده‌ته‌زینن، به‌بی هیچ بنۆسیک هینده‌ی لی‌رهبه‌ ده‌دن و سیخورمه‌ی تیده‌کوتن و به‌شه‌پ تی‌ی هه‌لده‌ده‌ن هه‌موو گیانی وه‌ک که‌وه‌که‌مانه‌ شین و ره‌ش هه‌لده‌گیژن. پاشان له‌وه‌ش زیاتر شووی لی‌هه‌لده‌کیشن و له‌کاتی سه‌رما و به‌سته‌له‌کدا ده‌یکه‌نه‌ نیو مه‌بال و ده‌رگای له‌سهر داده‌خن. چونکه‌ داوای لی‌ته‌ده‌کردن شه‌وانه‌ش له‌و ئاوده‌سته‌ی بیننه‌ ده‌رئ، (پینان وایه‌ مندالیکی پینچ سالان که‌ وه‌ک فریشته‌ خه‌و ده‌بیاته‌وه، ده‌کرئ فی‌ر بیت و له‌خه‌و راپه‌رئ و داخو‌زیه‌کی هه‌بی) می‌ز و پیسی به‌سه‌روچاویدا ده‌کن و ناچاری ده‌کن بی‌خوا. دایکیشی، ئه‌رئ دایکیشی ئه‌و کاره‌ی له‌گه‌ل کردوو. جا بی‌هینه‌ به‌رچاوی خو‌ت دایکیکی ئاوا زوره‌ زوورپی منداله‌ زیندانی و به‌سته‌زمانه‌که‌ی له‌نیو ئاوده‌سته‌وه‌ بگاته‌ گوئی و خه‌وی لی‌که‌وئ! سه‌رت له‌وه‌ ده‌رده‌چی که‌ بوونه‌وه‌ریکی چکو‌له، که‌ ته‌نانه‌ت له‌وه‌ ناگا چ به‌لایه‌کیان به‌سهر هیناوه، له‌و شوینه‌ پیسه‌دا، له‌و ئاوده‌سته‌ سارد و تاریکه‌دا به‌ده‌سته‌ چکو‌له‌کانی له‌سینگه‌ پر ژانه‌که‌ی خو‌ی دهدا و فرمی‌سکه‌ زو‌لال و بی‌ر‌قه‌که‌ی پی‌شکه‌ش به‌خودای خو‌شه‌ویست و دلۆ‌شان ده‌کا تا‌کو ئا‌گای لی‌بی‌ی؟ برا‌که‌م، هاو‌ر‌پ‌که‌م، مریده‌ ئی‌ماندار و خا‌که‌را‌که‌م، تو ده‌توانی له‌و کاره‌ دزیو و پر له‌شووره‌یه‌ بگه‌ی؟ له‌وه‌ ده‌گه‌ی

که بۆ دەبىي ئەو جۆره دلرەقى و باوهره قۆره له كۆمه لدا هەبىي و ئازاديش بىي؟ دەلەين بەبىي ئەوه مروۆف نەيدەتوانى له سەر زەوى بژى. چونكه نەيدەزانى چۆن له خيەر و شەپ ئاگادار بىي. بۆ دەبىي لەو خيەر و شەپه نەگبەتى و دزيوه بگا، كه ئەوهه مووه گرانى بۆ تهواو دەبىي؟ ئاخىر ئەگەر تهواوى دنيا پەر له ماريهت و ئيمان و خواپەرستى بىي، بهقەد دۆعاى ئەو مندالەى بايهخ نيبه كه له بهر «خوداى خوۆشه ويست و دلۆقان» دەپاريتەوه! باسى ئازارى گەورەكان ناكەم ئەوان سيۆه كەيان خوار دووه. له عەنتيان لىيى. گلەينهيان دەرئ! به لām ئەو مندالانە! ئاليووشكا خەريكم دەبمه هۆى ئازارت، بۆ ئاوا تىكچووى؟ ئەگەر پييت خوۆشبىي لەوه زياترى له سەر نارۆم.»

ئاليووشا له بهرخۆيه وه گوتى: «گوڤى مه دهيه. منيش دهمه وي ئازار بكيشم. «دیمه نیکی دیکه. ته نیا دیمه نیکی دیکه. چونكه زۆر سەرنج پراکیش و بهرچاوه. له مبهینانه دا له كۆمه له كتيبيكى دەسنووسى پووسیدا خویندمه وه كه له «ئەرشيف» دا راگیرابوو. ناوه كەيم له بیر نه ماوه. دەبىي دیسان بیخوینمه وه. ناوه كەيم له بیر نه ماوه. دەبىي دیسان چاوى لیكه مه وه. له پوژانى رهشى كۆيله داریدا كه له سەر هتای ئەم سه دهیه دا پوویدا وه. كه وایه بژین پزگار كهرانى خەلك! لهو سەر دمه دا ژینرالیك بوو له گەل دەستوپيۆهنده ئەشرافی و خاوهن ملكه گەورەكان، یه كى لهو كه سانه . كه پیموایه ئەو وهختهش دانووى له گەل كهس نه كولاوه . دواى خانه نشین کران له كارى دهوله تى و هسانه وه و لاق پراکیشان پییوادەبى ژيان و مه رگى په عيه ته كان له دهستى خوى دایه و هەرچۆنى پییخوۆشبى دهتوانى رايدا. ئەو كاتانه مروۆفى ئاواش هەبووه. ئەو ژینراله ش كه باسمانكرد دهچى له سەر ملكه كەى خوى دادەنیشى و دوو هەزار په عيه تى دەبى و به شیوه یه كى زۆر زالمانه كاریان لیده كیشى و ژيان لهو خەلكه رشوروت و هەژارانه دهكاته زهقنه مووت. كولانه سه گى وای بووه جیگای سه د تانجى و تولەى تیدا بوته وه. نزیکه ی سه د كه سیشى سه گه وان گرتبوو كه هەموویان سواره بوون و یونیفورمیان له بهردا بووه. پوژيک كوپى یه كيك لهو په عيه ته هەژارانە، كه ته مەنى هەشت

سالان بووه، بهرديک ده‌هاوی و له لاقی توله‌ی خوښه‌ويستی ژينرال دهری و برينداری ده‌کا. "ئو توله خوښه‌ويستم بۆ ده‌شه‌لی؟" پښی ده‌لین ئه‌و کورپه به‌ردی هاويشتووه و لاقی توله‌که‌ی بريندار کردووه. "ده‌ی که‌وايه تو ئه‌و کاره‌ت کردووه؟" ژينرال چاویک له سه‌رتاپای کورپه ده‌کا. "بيگرن." ده‌يگرن و له کاتيکدا ده‌ستی به داویننی دايکيه‌وه گرتبوو به راکیش راکیش ده‌ييه‌ن و ئه‌و شه‌وه هه‌تا به‌يانی زيندانیی ده‌که‌ن. به‌يانی زوو ژينرال به پوژ و هه‌وايه‌کی شاهانه‌وه ديته دهری. په‌وه‌يه‌ک تاژی و سه‌گه‌وان و راوچی هه‌موو به سواری له ده‌وری کو ده‌بنه‌وه. ژينرال سواری ئه‌سپه‌که‌ی ده‌بی. ته‌واوی په‌عيه‌ته‌کان به ژن و منداله‌وه ديئن بۆ چاوترسين کردن له‌وئ رايانده‌گرن. دايکی کورپه له ريزی پيشه‌وه راده‌وه‌ستی. کورپه له به‌نده‌که‌ی ديننه دهری. پوژيکی سارد و خه‌مناک و ته‌مومژاویی پايز بوو. کزه‌ی زريان چزه‌ی له لووت و ده‌ست و پلی خه‌لکی رووته‌له هه‌لده‌ستاند و تفت هه‌لاويشتبايه ده‌ييه‌ست، پوژي واش خودا دايناه‌وه بۆ راو. به فه‌رمانی ژينرال کورپه‌يان رووت کرده‌وه. کورپه له سه‌رمانا وه‌ک شه‌قشه‌قه ده‌له‌رزی. ئه‌گه‌رچی له ترسانا ئه‌ژنوی شکاوه، به‌لام ناویري بشگری... فه‌رمانده‌ر فه‌رمان ده‌رده‌کا. "هه‌ليپرن با هه‌لی." سه‌گه‌وانه‌کان ده‌گورينن: "هه‌لی ده‌ی! هه‌لی!" کورپه هه‌لدي... ژينرال ده‌نه‌پينی: "ئو تانجی و توله‌يانه‌ی تيبه‌رده‌ن!" ته‌واوی تاژی و توله‌کان وه‌سه‌ر کورپه ده‌که‌ون. هه‌لده‌کوته‌ سه‌ری و له‌به‌ر چاوی دايکی له‌توپه‌تی ده‌که‌ن!.. وه‌ک ده‌گيرنه‌وه دواي ماوه‌يه‌ک ژينرال له سه‌ر کاره‌که‌ی لاده‌بن چونکه توانایی به‌پړه‌به‌رايه‌تی نابي. باشه له سه‌ر چی؟ يانی گولله‌بارانی ده‌که‌ن؟ ته‌نيا له‌به‌ر رازی کردنی دلی ئيمه؟ ئاليووشکا، بۆ قسه‌ ناکه‌ی؟ ده شتی بلی!»

ئاليووشا به بزيه‌کی خه‌ماوی و پوخساری بزپکاوه‌وه سه‌ری هه‌لينا و له‌به‌رخويه‌وه گوته‌ی: «گولله‌باران!»

ئىوان بەوپەرى شادىيەو گوراندې: «ئافەرەم! ئەگەر ئەوئەش بلىنى ماناى ئەوئەكە... راھىيىكى باشى! ئالىووشا كارامازوف ديارە شەيتانكى چكۆلە لە نىو دلتا ھەلگورماوہ.»

- ئەوئەى گوتەم ھىچ نەبوو، بەلام...

ئىوان گوراندې: «ئەوئەى جىي سەرنجە ھەر ئەوئەكە، ئەم «بەلام»ە. ئەى خاوەن ئىمان، با پىتبلىم كارى ھىچوپوچ لە سەر زەوى زۆر پىويستە. دنيا لە سەر ھىچوپوچ دامەزراوہ و بەبى ئەوئەش رەنگە ھىچ شتىك سەرنەگرى. چونكە ئەوئەى دەيزانىن ھەر دەيزانىن!»

- تۆ چى دەزانى؟

ئىوان وەك ورپنە بكا درىژەى بە قسەكانى دا: «من سەرم لە ھىچ شتىك دەرنەچى. ئىستاش نامەوى لەو شتەنە بگەم. دەمەوى راستەقەنەكان بگرم و بەرینەدەم. زۆر لەمىژە برىارمداوہ نەزانم. ئەگەر بمەھوى لە شتىك بگەم، خەيانەتم بە ھەقىقەت و راستى كردووہ. ھەر بۆيە برىارمداوہ راستى و ھەقىقەت بگرم و دەستى لى بەرنەدەم.

ئالىووشا بە لەبىزىكى تالەوہ ھاوارىكرد: «بۆ ئازارم دەدەى؟ پىمدەلىنى مەبەستت چىيە يان نا؟»

- ئەى چۆن پىتتالىم، مەبەستم ھەر ئەوہ بووہ. تۆ زۆر خۆشەويستى لەلام. ناشمەھوى ھەروا لىنگەرپىم برۆى. بە زووسىماشت ناسپىرم.

ئىوان ماوئەك بىدەنگ بوو. لە ناكاو رەنگى ھەلبىزپكا و خەمىكى قورس داىگرت.

«دەزانى چى! بۆيە باسى مندالانم ھىنا گوڤى، تاكو مەسەلەكە پرووتەر كەمەوہ. باسى ئەو فرمىسكانەى مروڤىش ناكەم كە پووكار و ناخى زەوىى خووساندووہ. بەقەستى لە سەر ئەو مەسەلەيەى خۆم پىداگرى دەكەم. من گەنەكەولەيەكم و ھىچى تر، بەوپەرى خاكەرپايشەوہ دەزانم كە ناتوانم لەوہ بگەم بۆچى دنيا بەو شكەى كە ھەيە دامەزراوہ. پىموايە مروڤ خۆى شياوى لۆمەيە. بەھەشتيان پىدان. ئازادىيان ويست و ئاگرىيان لە ئاسمان پفاند،

ئەگەرچى دەيانزانى خىرى لىنابىن. بۆيە پىۋىست ناك دىلئۆزىيان بۆ بىكەم. بە
 قامى ئەقلىدىسى و خۆلىنەى خۇم سەروبنى تىگەشتوۋىم ئەۋەيە كە ئازار
 ھەيە و ھىچ كەسش تاونبار نىيە. مەعلول بەدۋاى عىللەتدا دى، راست و
 رەۋان ھەموو شتىك ۋەگەر دىكەۋى و بۋارى خۆى دەدۆزىتەۋە، بەلام ئەۋە
 قۇرپاتىكى ئەقلىدىسىيە، ئەۋەش دەزانم، بەلام ناتوانم بەخۇمى بىسەلمىنم كە
 لەگەلىدا بژىم! ئەۋە كۋا مايە ھىمنايەتى و ھەسانەۋەم كە ھىچكەس تاونبار
 نىيە و مەعلول راست و رەۋان و سانا بەدۋاى عىللەتدا دى و دەزانم دەبى
 تۆلە و سزايەك لە گۆرپىدا بى دەنا خۇم لە نىۋ دەبم. ئەۋىش تۆلە و سزايەك
 نەك لە كات و شۋىنكى بى پرانەۋە، بەلكو ھەر لىرە لە سەر ئەم زەۋىيە، بە
 مەرچىك بە چاۋى خۇم بىيىنم. باۋەرەم بەۋەش ھەيە. دەمەۋى بىيىنم، ئەگەر
 تا ئەۋ كاتە مردبىتم، چاكتىر ۋايە دىسان كفن بدېم و گۆرەكەم ھەلتەكىنم،
 چونكە ئەگەر بەبى من ئەۋ پروۋداۋە بقەۋمى، ئەۋپەرى بى ئىنسافىيە.
 ئاشكراشە كە ئازارم نەچىشتوۋە. لەۋانەيە تەنيا بوۋنى من و تاۋان و
 ئازارەكانم بىتتە ھۆى ھەماھەنگى و مايە ئىيانى داھاتوۋ بۆ كەسىكى تر.
 دەمەۋى بەچاۋى خۇم بىيىنم گورگ و مەر پىكەۋە ئاۋ دەخۆنەۋە و قوربانى
 ھەلدەستىتەۋە و بىكۆرەكەى خۆى لە ئامىز دەگرى. دەمەۋى ئەۋ كاتەى كە
 ھەموۋان لە ناكۋا تىدەگەن كە ئەم ھەموو گىرەۋكىشەيە بۆچى بوۋە، لەۋى
 بىم. تەۋاى مەزەھەكانى دىيا لە سەر ئەۋ ئارەزوۋوۋە پۇنراۋن و من ئىمانم
 بەۋە ھەيە. بە كاتىك كە مەسەلەى مىندال دىتە گۆرپى، سەبارەت بە ئەۋان
 دەبى چىكەم؟ ئەۋەش پىرسىيارىكە و سەرم لە ۋەلامەكەى دەرناچى. بۆجارى
 سەدەم پاتەى دىكەمەۋە كە پىرسىيارگەلىكى زۆر ھەيە، بەلام تەنيا مىندالانم
 ھەلپازاردوۋە. چونكە سەبارەت بە ئەۋان ئەۋى دەلىم، بەبى ھىچ ۋەلامىك
 ۋەك پۇژى پوۋن ئاشكرايە. گۆى بگرە! ئەگەر بىرپارە ھەموۋان ئازار بىكىشن
 تاكو ئەركى خۇيان دەرھەق بە ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن، مىندالان كارىيان
 بە سەريانەۋە چىيە؟ تىكات لىدەكەم ئەۋەم پىللى! پىاۋ لەۋە ناگا لەبەرچى
 ئەۋانە ئازار دىكىشن و بۆچى دەبى ئەركى سەرشانى خۇيان دەرھەق بە

هه ماههنگی ئه به دی به جییئن! بۆ دهبی ئه وانیش مادهیهک ساز بکهن بۆ پیتاندنی خاک له بهر هه ماههنگی داهاتوو. سهرم له به شداریی تاوان له نیوان مروقه کاندایه درناچی. ههروهها سهرم له تۆله و کوشتنه وهش درناچی. به لام ئه و تاوانه هاوبه شه ناتوانی له نیوان مندا لاندایه بهی. ئه گهر له راستیشدا وابی و ئه وان بهر پرسی تاوانی گه وره کانیان بن، هه قیقه تیکی وای پیه وندی بهم دنیا به نیه و من تیینا گهم. رهنگه قسه نه قالیک بلای ئه و مندا له گه وره دهبی و تاوان دهکا. به لام خو دیتت گه وره نه بوو و له ته مه نی هه شت سالاندا سه گهل له ته و په تیان کرد. ئاخ، ئالیووشا کفر ناکهم! ده شزانم چه قیامه تیک هه لدهستی، کاتیک ئه وهی له عهرز و ئاسمانه له سهروودیکی ئاینیدا تیکده هالین و ئه وهی ژیاوه و دهژی به دهنگی بهرز هاوار دهکا: "خودایه، تۆ عادلای؛ چونکه ریگا کانت پوون و ئاشکران." کاتیک ئه و دایکه، ئه و پمووزنه دلره قه له باوهش دهگرئ که مندا له کهی کردۆته چیشتهی سه گهل و هه رسیکیان ویکرا به چاوی فرمی سکاوییه وه هاوار دهکهن: "خودایه، تۆ عادلای!" هه لبهت ئه و کاته مروف تاجی ماریفهت له سه ر ده نی و هه موو شتیک ئاشکرا دهبی. به لام شتیک که ئازارم دها ئه وهیه که ناتوانم ئه و هاوسهنگیه قه بو لبهکم. هه تا له سه ر ئه و دنیا بهش بژیم، په له ی ئه وه مه توانایی و تاقه تی خو م هه لسهنگینم. چا و لیکه ئالیووشا رهنگه له راستیدا ئه و شته پووبدا به لام له وانهیه تا ئه و کاته من نه مینم، تا کو گو ره کهم هه لته کینم و چاوم پیتی که وئ. منیش رهنگه به دیتنی ئه و دایکه ی که ئه شکه نه جه گه ری کوره که ی له ئامیز دهگرئ، له گهل هه مووان هاوار بکهم: "خودایه، تۆ عادلای!" به لام له و کاته دا نامه وئ دهنگ هه لبرم. هه تا ده رفه تم ماوه. په له ی ئه وه م دهبی خو م بپاریزم و به گشتی چاوپۆشی له هاوسهنگی گه وره تر بکهم. ته وای ئه و هاوارانه به فرمی سکی ئه و مندا له ئازار چیشته ووه نابی، که به مشته چکۆ له کانی له سینگ خوی دها و له و مه باله بۆگه نه دا به فرمی سکه پوونه کانی له خدا ده پارایه وه "خودای خو شه ویست و دلۆقان!" چونکه ئه و فرمی سکانه به هیچ شتیک قه ره بوو ناکرینه وه. دهبی ئه و فرمی سکانه قه ره بوو

بکریڼه وه، د هڼا عه دالته و هاوسه نگی ناتوانی له کاردا بی. به لام چوڼ؟ چوڼمان نه و فرمیسکانه بو قه ره بوو ده کریڼه وه؟ بیژی نه و کاره مان بو بلوی؟ به توله ساندنی نه و فرمیسکانه؟ به لام من چکارم به توله کردنه وهی نه و فرمیسکانه یه؟ من کارم به سر دوزخی زالمانه وه چییه؟ دوزخ به کاری چی دی، له بهر نه وهی نه و مندالانه نازاری خو یان چیشتووه؟ نهی نه گهر دوزخیک له نارا دا نه بی، عه دالته و هاوسه نگی ده بی به چی؟ دهمه وهی لیبور دوو بم. دهمه وهی ئامیزم ئاواله که م بو له باوهش گرتن. نامه وهی نازاری زیاتر بچیژم. نه گهر نازاری مندالان نرخی نه و نه شکه نجان به زیاده بکا که قه ره بوو کردنه وه یان پیویسته، نه و کاته نار په زیاته تی دهرده برم و ده لیم هه قیقه ت بایه خی نه و تاوانی نییه. ناشمه وهی نه و دایکه له و زالمه ببووری که منداله که ی به زیندووی کرده خوراکي سه گهل! هه قی نییه لی ببووری! لیگه ری نه گهر پیخوشه له بهر دلی خوی لی خوشبی. لیگه ری با له بهر نازاری بیسنوور و سووتانی جهرگی دایکانه ی خوی له و زالمه نه شکه نجه گهره خوش بی. به لام هه قی نه وهی نییه نازاری منداله نه شکه نجه کراوه که ی بیه خشی، ته نانه ت نه گهر منداله کهش له نه شکه نجه گره که ببووری، دایکی هه قی نییه لی ببووری! نه گهر واشبی، نه گهر نه وان نه و یرن له و زولمانه خوشبن، عه دالته و هاوسه نگی چی به سر دی؟ بیژی له سه رانسهری جیهاندا که سیک هه بی هه قی لیبور دنی هه بی و بتوانی له تاوانبار خوشبی؟ من عه داله تم ناوی، نه و هاوسه نگی به بوچییه؟ له بهر دلسوزی بو مرو قایه تی نه و هم ناوی. پیم باشته به نازاری سزا نه دانه وه سر بنیمه وه. ته نانه ت نه گهر تاوانباریش بوو بیتم. جگه له وهش بو هاوسه نگی سزایه کی زور قورس داواده کری و له تاقه تی نیمه شدا نییه، بو نه و کاره نه و هه موو نازاره بچیژین. که وایه په له ی نه و همه بلیتی چوونه ژووره وه یان پیده ده وه و نه مه وهی. نه گهر مرو قی کی راستبوو بیتم نه رکی سه رشانمه له زووترین کاتدا بیان ده مه وه. هر نه و کاره شم هیه بیکه م. ئالیوشا وانییه که خودام قه بوولنه بی، به لام به وپه ری ریزه وه بلیته که یان پیده ده مه وه.»

ئاليووشا كە سەرى داخستبوو لەبن ليوەوہ منجاندی: «ئەوہ نافەرمانییە.»
 ئیوان بە گرژى گوتى: «نافەرمانى؟ بەداخەوہم كە ئەوہ بە نافەرمانى دەزانى. مەرووف ناتوانى لە نافەرمانیدا بژى. منیش دەمەهەوى زیندوو بمینم. خۆت پیمبلى، زووكە جوابم دەوہ. وايدانى خەرىكى دانانى بناغەى چارەنووسى مەرووفى، بەو ئامانجەوہ كە لە كۆتايیدا مەرووفەكان بەختەوہر دەكەى و سەفا و شادى و ھىمانىەتییان دەدەيەوہ. بەلام پىويست بى بوونەوہرىكى وردیلە. وای دانى ئەو مندالە چكۆلەى بە مست لە سىنگى خۆى دەدا. ھەتا سنوورى مەرگ ئەشكەنجە بەدى و ئەو بینایە لە سەر ھى فرمىسكى تۆلە نەكراوہى ئەو ھەلچنى. ئایا قەبوولتە ئەو بینایە بنچینەكەى لە سەر ئەو مەرچە دارپژى؟ زووكە پیمبلى، راستییەكەیم پیمبلى.»

ئاليووشا بە ھىمنى گوتى: «نا، قەبوولم نىيە.»
 - ئەى دەتوانى ئەو ئەندىشەيەت پىناش بى كە ئەو مەرووفانەى بیناكەيان بۆ ساز دەكردى، رازى بن كە بەختەوہرى و چارەنووسيان لە سەر بناغەى خويى قىساس نەكراوى مندالىك دامەرزى؟ بەو رەزايەتەش ھەتا ھەتايە بەختەوہر بمیننەوہ؟

ئاليووشا لەكاتىكدا چاوى زیتەى دەھات گوتى: «نا، پىم باش نىيە براكەم. ھەر ئىستا گوتت بىژى لە تەواوى دنیادا مەرووفىك ھەبى ھەقى لىووردنى ھەبى و بتوانى لە تاوانبار خۆشبى؟ بەلام كەسىك ھەيە، ئەو دەتوانى لە ھەموو شتى خۆشبى. لەبەر ھەركەسىك و ھەر شتىك، چونكە ئەو گيانى پاكى خۆى لەبەر خاترى ھەموو كەس و ھەموو شتىك كرده قوربانى. ئەوت لەبەر چۆتەوہ، لە سەر ئەو بىنا ساز دەكرد و ئەوانیش ھاوار لە ئەو دەكەن: خودايە تو عادلى، چونكە رىگاكانت ڤوون و ئاشكرا كراوہ!»

- ئاخ مەبەستت ئەو وجودە بىتاوانە و خوينەكەيەتى! نا، ئەوم لەبەر نەچۆتەوہ. بە پىچەوانە، تا ئىستا لە خۆم پرسىوہ چۆن لە پىشدا ناوى ئەوت نەھىنا گۆرپ. چونكە تو لە باسەكانتدا زۆربەى كات سەرەتا باسى ئەو دەكەى. دەزانى چى ئاليووشا، - پینەكەنى ھا! نزيكەى سالىك لەمەوبەر

شیعریکم ھۆنیوہ تەوہ. ئەگەر بتوانی پینچ خولەکی دیکە کاتی خۆت لە گەڵ من بە فیرۆ بدە، دەخوینمەوہ بۆت.

- تۆ شیعرت ھۆنیوہ تەوہ؟

ئێوان بە پیکەنینەوہ گوتی: «نانا، نەمھۆنیوہ تەوہ. بە عومراتی خۆم دێرە شیعریکیشم نەمھۆنیوہ تەوہ. بەلام ئەو شیعردەم بە پەخشان نووسی و لەبەرم کرد. کاتی نووسینی شیعردەکە لەوانە بوو دڵم بێخود بێ. تۆ یەکەم خوینەری شیعردەکەمی - مەبەستم ئەو یەکەم بیسەری.» ئێوان بزەییەکی هاتی: «بۆ نووسەر چاوپۆشی لە بیسەریک بکا؟ پیتخۆشە بۆتی بخوینمەوہ؟»

ئالیووشا گوتی: «زۆریشم پیتخۆشە.»

- ناوی شیعردەکەم «پشکینەری مەزن»ە؛ زۆر بیتام بوو، بەلام دەمھەوێ

بۆتی وەخوینم.

پشکیتیری معزن

ئیوان به پیکه نینه وه گوتی: «ئوهش ده بی پششککیه کی هه بی - یانی پششککیه کی ئه ده بی، هه، هه، منیش سهرم له دارشتنی پششککیه ئه ده بی درناچی. با ئه وهشت پیلیم، چیرۆکه که ی من له سه ده ی سازده هه مده ده قه ومی. له و سه رده مده ئه و جوړه ی که شیاو بوو له قوتابخانه فیږی بی، ئه وه بوو که له شیعردا هیزی ئاسمانی بو سهر زه وی بیئن. جگه له دانت، له فه رده نسا نوو سه ران و هه روه ها راهیبانی کلێسه، شانویه کیان هه بوو، له له ودا «مادونا»^{۱۱} پیاوانی خودا و فریشته کانی مه سیح و خودا خو ی ده هاتنه سهر په رده و ده وریان ده گپرا. له و سه رده مده، ئه و کاره به شیویه کی سانا به ریوه ده چوو. له سه رده می ده سه لاتی لووی یازده هه مده بو شادیانه ی دۆلفین^{۱۲} له تالاری گشتی شاری پاریس شانویه کی ئه خلاق و به لاشیان بو خه لک برده سهر په رده، چیرۆکه که شی پشت کووپی نو تر دام بوو. ناوی شانۆکه یان نابوو:

¹³ "Le bon jugement de latres sainte et gracieuse viergemarie"

که مه ریهمی پیروژ خو شی دیته سهر شانۆ و «bon jugement» خو ی راده گه یه نی. له مؤسکۆش هه تا سه رده می پیتیری مه زن هیندئ جار شانۆی له و شیویه، تایبته به سه رده می دیرین به ریوه ده برا. به لام جگه له و شانۆیانه هه موو جوړه ئه و سانه و «هۆنراوه» یه که له سه رانسه ری جیهان بلاو بوو بووه و له واندا به پیتی پیویست، گه وره کان و فریشته کان و هه موو

11 - Madonna وشه یه کی ئیتالیا یه به مانای «خاتو نه کم» که به مریهمی پیروزیان گوتوه.

12 - نازناوی کوره گه وری پادشای فه رده نسا.

13 - داوه ری دلسۆزانه ی مریهمی پیروژ و پاک و دلاوا.

هیزه ئاسمانییەکان لەودا بەشدارییان دەکرد. لە کلیسەکانی ئیمەش ڕاهیبان دەستیان کردبوو بە وەرگێڕان و نووسینەوه و ھۆنینەوهی ئەو چەشنە شیعراوە. - جا بیرى لێکەوه لە چ سەر دەمیکدا - سەر دەمی تاتارەکان، بۆ وێنە، ئەو شیعەرە ھەیە، (بەلام بە زمانی یۆنانی) بەناوی "گەشت و گەڕانی خاتوونی ئیمە لە دۆزەخ"، کە وەسفەکانی لەلانی جەسارەتەوه شان لە شانی وەسفەکانی دانتە دەدا. خاتوونی ئیمە سەردانی دۆزەخ دەکا و حەزەرەتی میکائیل بە نێو دۆزەخدا دەگێڕێ و ئەشکەنجە جوراوجۆرەکانی نیشان دەدا. ئەو تاوانباران و سزاکانیان دەبینی. تاقمیکی زۆر لە تاوانباران دەبینی لە نێو دەریاچەى گەر و کلپەدا دەسووتین. ھیندیکیان بە قوولایی زەریاچەکەدا ڕۆدەچن، بە شیوەیەک کە ناتوانن بێنەوه دەری و "ئەوانەش ئەو کەسانەن کە خودا لەبیریان دەباتەوه." کە ئەوەش توانایی و دەسلەلاتی خودا نیشان دەدا. خاتوونی ئیمە مەلۇول و خەمبار، بە چاوی فرمێسک ھەلۆەرینەوه سوجدە دەبا بۆ بارەگای بەرزى خودا و بۆ تەواوی «دۆزەخییەکان» داوای لیخۆشبوون دەکا. - بۆ تەواوی ئەو کەسانەى لەوێ چاوی پێیان کەوتوو. بەبێ ھیچ جیاوازییەک. و تووێژەکەى لەگەڵ خودا زۆر سەرنجراکێشە. لە خودا دەپاریتەوه و دەست لە پارێنەوه و ڕجا ھەلناگرێ. کاتیک خودا ئاماژە بە دەست و لاقى چوار میخە کیشراوی کورەکەى دەکا بە سەر خاچەکەىوه و لێی دەپرسێ: «چۆن لە ئەشکەنجەگەرانى ئەو خۆش بم؟» مریەم داوا لە تەواوی پیاو چاک و شەھید و فریشتە و مەلاییکەتەکان دەکا لەگەڵی بپاریتەوه و سوجدە بەرن، تاکو خودا لە ھەموو تاوانباران بەبێ جیاوازی خۆشبێ. دواى بەلێن وەرگرتن لە خودا کە ھەموو سالی لە ڕۆژى "ھەینی پیرۆزەوه ھەتا یەکشەممەى دواى جیژنى پاک، دەست لە ئەشکەنجەى تاوانباران ڕاگرێ. تاوانباران ھەر لەو کاتەدا لە نێو دۆزەخەوه ھاوار دەکەن و ئەو سروودە دەلێنەوه: "خودایە، لەو داوەراییەدا دەسلەلاتیکى بەئینسافانەت ھەیە." ئەگەر شیعەرەکەى منیش لەو کاتەدا بنووسرابایە، شتیکی وەک ئەو دەردەھات. لە شیعەرەکەى مندا خودا دیتە سەر شانۆ بەلام ھیچ نالێ، تەنیا

وهدیار دهکهوئ و تیدهپهړئ. لهو زهمانهوه که بهلینیدا به فهړ و شکووه بیت، پازده سدهی بهسهردا هاتووه. پازده سده لهو کاته تیپهړیوه که نیردراوهکهی نووسی: "ئیستا، له زووترین کاتدا دیم،" لهو پوژه و لهو کاته دا، ههروهک خوئ لهم دنیا بهدا پیشوژی کردووه، هیچکهس ته نانه ت «کور» یش ئاگادار نییه، ته نیا «باوک» ئاگاداره^{۱۴}. به لام مروقیه تی هه روا بهو ئه شق و ئیمانهوه چاوه روانه، به ئیمانیکى قایم تریشه وه. چونکه پازده سده یه مروق له دیتى ئایه تی ئاسمانى بیه شه:

ئیماتان هه بی به ئیلهامی دل

چون ئاسمانه کان نادهن بهلینى^{۱۵}

هیچ شتیک نامینى جگه له وهی دل ئیلهامه کهی دینى. راسته لهو سهرده مه دا مؤجزاتیکى زور هه بووه. پیاو چاکانى وا هه بوون مؤجزه ی سهر سوړ هینه ریان نواندووه. نه خووش و مجرویان چاک کردوته وه. به وته ی ژینامه نووسان «مه له کهی ئاسمان» له چهند کهس له گه ل مروقانى پیروز چاوپیکه وتنى هه بووه. به لام شهیتان له وه خافل نه بوو و سه باره ت بهو مؤجزانه خه لکی تووشی شک و دردونگی کرد. هه ر ئه و کاته له باکووری ئالمانیا رافزییه کی به سام و نوئ سهر هه لده دا. ئه ستیره یه کی مه زن، «وه کو چرا پرشنگدار» - یانى کلیسه - که وته نیو سهر چاوه ی ئاوه کانه وه و هه موو ده ریاکان تالبوون^{۱۶}. ئه و رافزییانه مؤجزه کانیان به درق دهخسته وه و کاره که یان کافرانه بوو. به لام ئه وانه ی که ئیماندار مانه وه له سهر دین و خودا په رستى خو یان سوورتر بوون. وهک رابردوو، فرمیسکی مروقیه تی به ره و ده رگانه ی خودا هه لفری. چاوه روانی هاتنى مه سیح بوون و خویشان ویست و هیوادار مانه وه و خوژگه یان خواست وهک رابردوو له ریگه ی ئه شقی ئه ودا ئازار بکیشن و گیانیان فیدا بکه ن. سهرده مانیکى زور، مروق به

14- بروانه ئینجیلی مرقوس، به شی سیزده هم.

15- دیره شیعیکی شیلر به ناوی «تاسه بارى».

16- شروقه ی یوحه ننا، به شی هه شته م.

ئيمان و گور و تينهوه تاعهت و خوداپه‌رستیی کردووه و پاراوه‌ته‌وه: "ئهی خولقینه‌ر، خودای مه‌زن، زوو ده‌رکه‌وه چاوه‌پروانین" سه‌رده‌مانیکی زور بو هاتنی پاراونه‌ته‌وه. تا وایلیهات که‌رهمی کرد و بوسه‌ر به‌نده‌کانی خوی نازل‌بوو. به‌ر له‌ئو پورژه‌ش نازل بووبوو. به‌لام له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌پیاوانی پیروز و شه‌هیدان و چله‌گرتوو‌ه‌کان هه‌روه‌ک له‌ژینامه‌ی ئه‌واندا هاتوو، چاوپیکه‌وتنی هه‌بووه. له‌نیو ئیمه‌دا تیوچوف، که‌بروای ته‌واو به‌وته‌کانی ده‌که‌ین، شایه‌دی دا که‌:

له‌ژیر باری قورسی خاچدا
پاشای ئاسمان وه‌کو کویله
پیتی به‌خاکی پاکدا نا ئهی نیشتمان
سه‌رانسه‌ری ته‌به‌پوک کرد.^{۱۷}

دلنیا به‌هرواش بوو. ئیستاش ئه‌و رازی بوو تاوی خوی پیشان خه‌لکی بدات و هیوا بخاته‌دلی چه‌رمه‌سه‌ری دیتوو و ئازار چیشتووانه‌وه. به‌لام وه‌ک ئه‌و مندا لانه‌ی «ئه‌و» یان خو‌ش ده‌وی. ناوه‌پوکی شیعه‌که‌ی من له‌شاری سویلی ئیسپانیا، له‌ترسناکترین سه‌رده‌می زه‌بروزنگ و سه‌رکوتی بیروپادا پوو ده‌دا. له‌کاتیکدا که‌هه‌موو پورژیک، له‌به‌رخاتری خودا، ئاگر ده‌که‌نه‌وه و له‌¹⁸ autode به‌شکو‌دا رافزییه‌ خراپکاره‌کانیان ده‌سووتاند.

هه‌لبه‌ت ده‌رکه‌وته‌که‌شی ئه‌و ده‌رکه‌وته‌ نه‌بوو که‌ به‌لینی دابوو له‌ئاخر زه‌ماندا، به‌شکویه‌کی ئاسمانیه‌وه‌بی و هاتنه‌که‌شی ئه‌ونده له‌ناکاو ده‌بی "وه‌ک برووسکه‌یه‌ک له‌پورژه‌لاته‌وه‌بی تاکو پورژئاوا." ئه‌و ته‌نیا ساتیک له‌گه‌ل پوله‌کانی خوی چاوپیکه‌وتنی کرد، ئه‌ویش له‌شوینیک که‌گر و بلیسه‌ده‌ورانه‌وری رافزییه‌کانی گرتوو و قرچه‌قرچ ده‌سووتان. له‌کوتایی که‌رهمی خویدا، جاریکی دیکه‌له‌قه‌لافه‌تی مرو‌فدا ده‌رده‌که‌وی و دیته‌نیو خه‌لکه‌وه. هه‌ر به‌و شکل و شیوه‌یه‌وه‌که‌پازده‌سه‌ده‌له‌مه‌وبه‌ر بو‌ماوه‌ی

17- کۆپله شیعریکی ئیف.نای.تیوچوف (۱۸۰۳-۱۸۷۳) به‌ناوی «ئهم گونده هه‌ژارانه».

18- «پوره‌سم»

سی سال له نیو خه لکدا گهړا. که هاته خواری پټی نایه سهر «سه نگه پرشی سووره وه بووی» شاریکی باشوور، که رژی پشوووی له وی نژیکه ی سهد رافزی *ad majorem gloriam Dei* له *auto dete* به وپه پرې شکوه به دهستی کار دینال، پشکینه ری مه زن، له بهر چاوی شا و هه موو دهستوپیوهند و پاریزهر و ئوسقوف و ژنانی شوخوشه نگ و دلرفینی شار و ئاپورهی خه لک سوتیند رابوون.

«له سه ره خو و به بی سهرنجراکیشانی خه لک هات، ئه وه سهیره هه موو ناسییانه وه. ئه وه ش ده کرئ به یه کی له چاکترین به شی شیعره که بزانی. مه به ستم ئه وه یه بو ناسییانه وه؟ خه لکی بیده سه لات و ره شوووت چوون به ره وپیری و له دهوری ئاپوره یان دا و بوونه سهر له پیناوی. ئه ویش به نیویاندا ده گهړا و بزیه کی نه رم و دلوقانانه ی له سهر لیو بوو. هه تاوی ئه وین له دلیدا هه لاتبوو و تیشک و بینای و وزه له چاوی داده رڅا و ژیانی خه لکی رووناک ده کرده وه و دلایانی لیورژ ده کرد له خوشه ویستی دوولایه نه. دهستی به سهریاندا ده وینا و ته قدیسی ده کردن و هه رکه س دهستی ویی که وتبایه، ته نانه ت له جلوه رگه که شی، ده بووه مایه ی شیفا و سلامه تی. پیره پیاویک که له مندالییه وه کویر بوو، له نیو ئاپوره ی خه لکه که وه هاواری کرد: "خودایه، بیناییم پینده وه با بتوانم بتبینم!" هه ره پټوه تانه ی سهر چاوی لاچوو و بینای و ده دهسته ینایه وه. خه لکه که تیکرا دهستیان کرد به گریان و چوونه سوجه و خاکی به ریپیان ماچکرد. مندالان گولبارانیان کرد و دهستیان کرد به هاوار: "رژگار و به خته وه رمان که". تیکرا پیکه وه دووپاتیان ده کرده وه: "ئه وه - ئه وه! حه تمه ن خو یه تی، جگه له ئه و که سی دیکه نییه و ناب!" هه ره له و کاته دا ئازیه تباران، داره ترمیکی چکوله ی سپی و سهرئاوه لا دیننه ده ری، ئه ویش له بهر پلیکانی کلیسه ی سویل راده وهستی. له نیو داره مه یته که دا، مندالیکی حه وسالان، کچه تاقانه ی شار و مه ندیکی به ناوبانگ راکشاوه. منداله که مردوه و سهرتاپایان له گول گرتوه. ئاپوره ی خه لک روو له دایکه چاو به گریان که ی ده که ن. ده لین: "ئه و

مندالەكەت زیندوو دەكاتهوه. "قەشەیهك كه بۆ رێپۆرەسمی كفن و دفن هاتوو، گرژ و مات نیوچاوانی تێكدهنی، بەلام دایکی جەرگسووتاو بە گریانەوه خۆی دەدا بە سەر كەوشەكانیدا و هاوار دەكا: "ئەگەر خۆتی، مندالەكەم بۆ زیندوو بكەوه!" كۆری ئازیه تباران بە تابووتەكەوه رادهوستن. لەبەر پلیكانەكان دارەتەرمەكە لەبەر پێی دادەنن. ئەویش بە دڵۆقانی تێنەپوانی و لەبن لیوێوه بە ئارامی دەلی: "كیژۆلە، هەستە!" كچەش لەرێوێه هەلەدەستی و لە نیو تابووتەكەدا دادەنیشی و چاو بە دەوری خویدا دەگێرێ: بە چاوی زیت و پڕ لە سەرسامییەوه زەرە دەگرێ و ئەو چەپكە گۆلە سپییە لە نیو مشتیان نابوو، بە ئارامی دەگوشی.

«هاوار و هۆرژنی گریان و ژاوه ژاوی خەلك ولاتی داگرت، هەر لەو كاتەشدا جەنابی كاردینال، پشكینهری مەزن، بە پال كلیسەكەدا تێدەپەڕی. پیرە پیاویكە نزیکەى نەود سالی تەمەنە، كەلەگەت و رێكوپێكە. پوخساری چرچولۆچە و چاوی بە قوولدا چوو، بەلام وەك دوو كوانووی ئاگر هەروا دەدرەوشیێنەوه. بە پێچەوانەى پۆژی پێشوو كە نەیارانی كلیسەیان دەسووتاند، جلوبەرگی زریقە و بریقەدارى لەبەردا بوو. لەم كاتەدا عەبا زەر و كۆنەكەى بە شانیدا دابوو كە لە كلیسا لەبەرى دەكرد. لە پشت سەرییەوه، دەستەو دایەرە و كۆیلەى خەمبار و نیگابانی پیرۆز ریزیان بەستبوو. لەگەل دیتنى ئاپۆرەى خەلك رادهوستی و لە دوورەوه دەیانخاتە ژێر چاوه دیرى. چاوی لە هەموو شتیكە و تابووتەكەى لیدیاری لەبەر پێی ئەودا دایانناوه. كە مندالەكە دەبینی هەلەدەستی، پوخساری شین هەلەدەگەڕی و گرژ دەبی. برۆ پڕ و خۆلەمیشینییهكەى تێكدهنی و چاوی لە گری رەقدا دەترووسكیێتەوه. قامكى هەلەدینی و فەرمان بە نیگابانەكان دەدا قۆلبەستى بكەن. دەسەلاتى هەیه و خەلكیش هەموو گۆی لە مست و سەر لە پێناوین بۆیه خیرا رێگا بۆ نیگابانەكان دەكەنەوه و نیگابانەكان لەگەل بێدەنگییهكى مەرگاوى «ئەو» دەگرن و دەیبەن. خەلكەكەش تێكرا و هاوكات لە هەمبەر پشكینهرى پیردا دەچنە سوژدە و نیوچاوانیان لە خاك دەسوون. ئەویش لەو بێدەنگییهدا

خه لکه که ته قدیس دهکا و تیده په پړی، نیکابانه کان دیله که ده به نه به ندیخانه ی ته نگ و تاریکی کوشکه قه دیمیه که ی پشکینه ری پیروژ و درگای له سهر داده خه ن. پوژئاوا ده بی و شه وی تاریک و گهرم و پشووبری سویل به سهر دا دی. هه وا «بۆن و بهرامه ی داری زهیتوون و لیموی پیوه یه.^{۱۹}» له تاریکی ئه نگوسته چاودا درگای ئاسنینه به ندیخانه له ناکاو کرایه وه و جه نابی پشکینه ری مه زن ده ست به چرا وه ژوور که وت. به تاقی ته نیایه. درگا که زرمه ی دی و پیوه ده دریته وه. له بهر درگا که دا راده وه ستی و هه تا ماوه یه ک، ده قیقه یه ک یان دوو ده قیقه، چاو له چاوی ده بری. ئاخری له سهره خو ده روا ته پیښی. چرا که له سهر میژیک داده نی و قسه ده کا:

"ئه وه خو تی؟ یانی راست خو تی؟" به لام کاتی هیچ وه لامیک نابیه ستی، دریژه به قسه کانی ده دا: "وه لام مه ده وه، متق مه که. به راستی ده توانی بلئی چی؟ چاکه ده زانم ده لئی چی. هه قیشت نییه یه ک وشه به و قسانه ی پشووت زیاد بکه ی. بۆچی هاتووی و بوویه ته له مپه ری سهر پیمان؟ چونکه هاتووی بیته کوسپی سهر پیمان و خوشت ده زانی. به لام ده زانی سبه ینی چی پروده دا؟ نازانم کی، گرینگیش نییه خو تی یان که سیکی شیوه ی خو تی، به لام سبه ینی مه حکومت ده که م و وهک خراپترین له دین وه رگه راو به سهر داره وه ئاورت تیه رده دم. هه ر ئه و خه لکه ش که ئه مرؤ خاکی بهر پیان ماچه کردی، سبه ینی به ئاماژه یه کی من ټیکرا سووته مه نی و ئاوردو دینن بۆ سووتاندن. جوان حالیه!" هه ر له و کاته دا که چاوی له به ندیه که ی نه ده ترووکاند، قورساخ و بیرمه ندانه گو تیشی: "به لئ پهنکه بشزانی."

ئالیووشا که مات و واق و پماو گو یی راگرتبوو، به بزیه که وه گو تی: «ئیوان باش تیناگه م. یانی چی؟ ئه وه چیروکیکی خه یالیه یان، هه له یه که له لایه ن پیره پیاوه وه؟»

ئیوان به پیکه نینه وه گو تی: «ئه گه ر پئیالیسمی نو ی وای میشتک خراب کردو وه خه یال هه ست نا جو لئینی، به لام ئه وه ی ئاخری قه بوولبکه. ئه گه ر

پیتخوښه نمونځه له *qui pro quo* ۲۰ هـ بې، با و ا بې. «هروا به پيځه نينه وه دريژده پيدا: «راسته پيره پياو نه وه سالي ته من بو و زوريش تامه زړوي بيړوکه ي داتاشراوي خو ي بو. رهنګه روا ته ي به ندييه که ش تووښي سه رسو وړماني کړد بې. يان له وانه يه له راستيدا و ته هاتهران پاته رانه کاني بو و بڼه ه و ي نه وه پيره پياو نه وه سالانه تووښي گومان بې، که وژي پښوو له پيوړه سمې رافزي سو و تانندا له راده به در تووښي له خورپه بو و بو. له لايه کي تره وه چ گرنگايه تيبه کي ه يه که *qui pro quo* بو و بې يان خه يال يکي سه رپرو يانه؟ نه وه ي گرنگه نه وه يه قسه ي ده کړد و له وه ي که نه وه سال مته قې نه کړد بو به ئاشکرا ده و ا.

به ندييه که شې هروا بڼه نګه و چاوي تيرپوه و هيچ نالي؟

ئوان ديسان به پيځه نينه وه گوتي: «وله حاصل ناچاره. پيره پياو پښو تو وه که ه قې نيه له سه ر قسه کاني پيشو وې بړوا. ده کړې بلين نه وه ش بڼه رتيرين لايه نې ئاييني کاتوليکي و ميه. لانیکه م بيرو وړاي من وايه. ده لين: «هه موو شتيک له لايه ن تو وه به پايه به خشراوه و که وايه هه موو شتيک به ده ست پايه و پيوست به هاتي تو ناکا. لانیکه م نابې هه تا ماو ده ک خو له کاريان هه لقوتيني.» هه رچونک بې يه سو و عيان و ا ده لين و ته نانه ت نوو سيويشيانه. من له به ره مې عالمه کانياندا خو ښو و مته وه. پيره پياو لي ده پرسې: "ئيا هه قت ه يه يه کيک له و رازه دنياييانه ي که لي وه ي هاتو وې بو ئيمه ئاشکرا بکه ي؟" هر خو شې وه لامه که ي ده داته وه: "نا، هه قت نيه. تو نابې يه ک وشه به و قسانه ي پيشو و ت زياد بکه ي و ئيزنت نيه نه و ئازاديه ي که له کاتي ژيانندا له م دنيا تاريفته کړد له خه لکي بستينييه وه. هر شتيکي تازه ئاشکرا بکه ي زيان له ئازاد يې مرو ف ده وې. چونکه وه ک مو جزيه ک دهنو ښي و ئازاد يې بيرو وړاي مرو ف، نه و سه رده مه، ياني هه زار و پينج سه د سال له مه و به ر له لاي تو بايه خدارتر له هه موو شتيک بو. مه گين نه و زمانه به رده و ام نه تده گوت: "ئازاد تان ده که م؟" پيره پياو له ناکاو به بزيه کي

خه ماوییه وه دریژهی به قسه کانی دا: "به لّام ئیستا ئه م پیاوه «ئازاد» انهت دیوه." پیره پیاو به گرژی چاوی تیری و له دریژهی قسه کانی دا گوتی: «به لّام له ئاکامدا کاره کانمان به ناوی تووه به ئه نجامه یاند. پازده سه ده له گه ل ئازادیی تو ئاره قمان رشت، به لّام ئیستا ده فته ره که ی پیوه دراوه و وه لانه راوه. یانی باوه ده که ی؟ وهک په ز چاوم لیده که ی و واش دهنوینی له دهستم قه لّس نیت. به لّام با پیتبلیم، خه لکی ئه مرۆ پیاوانویه زیاتر له هه موو وهختی ئازادیان هیه، له گه ل ئه وه شدا ئازادیی خویان بو ئیمه هیناوه و خاکه رایانه له بهر پیی ئیمه دا دایانناوه. به لّام ئه م کاره کاری ئیمه بووه. ئه مه بوو ئه وه ی تو کردت؟ ئه مه بوو ئازادیی تو؟"

ئالیووشا هه لیدایه: «ديسان تیناگه م. کاتی تانه و ته شه ری لیده دا، گالته ده کا؟»

«نا، بوخوی و بو کلیسا که ی ئه وه به شانازی ده زانی، که ئاخری شکستیان به ئازادی داوه و کاریکیان کردووه خه لک به خته وه ر بی. «چونکه ئیستا» (هه لبه ت خه ریکه باسی دادگای بیرو را پشکنی ده کا) بو یه که م جار، بیر کردنه وه له به خته وه ری مرۆقاییه تی مسوگه ر بووه. مرۆقیکی یاخی خولقاوه و یاخی چۆن ده توانی به خته وه ر بی؟ "پیده لی": به ته واوی وریایان پیدای، به لّام تو گویت نه دانی، ته نیا ریگایه ک که ده کرا له ویوه مرۆف به به خته وه ری بگا تو ره تکرده وه. به لّام به خته وه رانه کاتی رویشتن کاره که ت به ئیمه سپارد. تو به لّینیت داوه، که لامی خۆت کرده بناغه، مافی پیوه ندی و وازهینانت به ئیمه ²¹ دا. هه لبه ت ئیستا ناتوانی له بیرى ساندنه وهیدا بی. که وایه بو هاتووی ببی به کۆسپی سه ر پیمان؟»

ئالیووشا پرسیی: «مانای «به ته واوی وریایان پیدای» ئیتر چییه؟»

- چاکه ئه مه پوخته ی ئه و شته یه که پیره پیاو ده بی بیلی. گوئ بگره.

21- به راورد بکری له گه ل وتاری عیسا بو پترس، ئینجیلی مه تی، به شی شازده هه م. «منیش کلله کانی ئاسمان به تو ده سپێزم: ئه وه ی تو له سه ر زه وی پیوه ندی ده ی له ئاسمان پیوه ند ده درئ: ئه وه ی له سه ر زه ویش له یه کتر جیا بیه وه له ئاسمانیش لیک جیا ده بیه وه."

«پیره پیاو له دریژهی قسه‌کانیدا ده‌لی: «پوځی زانا و ترسینه‌ر پوځی خو فیه‌وتین و دژهبوون، پوځی مه‌زن، له بیابان له‌گه‌لټ دووا. له کتیبیشدا به نیمه‌یان گوتووه تو‌ی تووشی «بیره بیر» کرد، وایه؟ مه‌گین ئه‌وه‌ی ئه‌و له س‌ی پرسیاردا بو تو‌ی ئاشکرا کرد و له‌وه‌ی وا تو‌ په‌تکرده‌وه، ئه‌وه‌ی له کتیباندا ناویان ناوه «بیره بیر»، شتیکی راستت‌ریش په‌یدا ده‌بی؟ له‌گه‌لټ ئه‌وانه‌شدا ئه‌گه‌ر له س‌هر زه‌وی مؤ‌جزه‌یه‌کی س‌هرسوورپه‌ینه‌ر بووبی، له‌و پوژده‌ا پوویداوه، گه‌ل‌اله‌ی ئه‌و س‌ی پرسیاره‌ خوی بنه‌مای مؤ‌جزه‌ بوو. ئه‌گه‌ر بلوایه له‌گه‌لټ باسه‌که‌دا بیه‌ینته‌ به‌رچاوی خو‌ت که‌ ئه‌و س‌ی پرسیاره‌ی پوځی ترسینه‌ر له کتیبه‌کاندا بس‌ردریته‌وه و ناچار بین ئه‌وانه‌ بگ‌یرینه‌وه و س‌هرله‌نوی دایانه‌ینینه‌وه، بو‌ ئه‌و کاره‌ش ه‌موو زانیانی س‌هر زه‌ویمان کو‌و ده‌کرده‌وه - ده‌سه‌لاتداران قه‌شه‌ی پایه‌به‌رز و بیرمه‌ندان و فه‌یله‌سووفان و شاعیرانمان بو‌ کاری داهیتانی ئه‌و س‌ی پرسیاره‌ راده‌سپارد، به‌ شیوه‌یه‌ک که نه‌ک ه‌ر بو‌ بارودوخه‌که‌ باش و له‌بار بی، به‌لکو له‌ س‌ی وشه‌دا و له‌ س‌ی شروقه‌ی مرو‌قانه‌دا ته‌واوی می‌ژووی داهاتووی جیهان و مرو‌قایه‌تی به‌یان که‌ن. به‌ بروای تو‌ ه‌موو زانیانی س‌هر زه‌وی ده‌یانتوانی له‌ باری قوولی کاکل و شوین‌دانه‌رییه‌وه، هاوتای ئه‌و س‌ی په‌رسفه‌ داهینن که‌ پوځی زانا و ده‌سه‌لاتدار له‌ بیابان له‌گه‌لټ تودا ه‌ینایه‌ گو‌ری؟ ه‌ر له‌و پرسیارانه‌ و له‌ په‌رجوی ئه‌و به‌یانانه‌وه، ده‌توانین تیبگه‌ین که‌ لی‌ره س‌هر وکارمان نه‌ک له‌گه‌لټ هو‌شی بزوزی مرو‌ق، به‌لکو له‌گه‌لټ مو‌تله‌ق و ه‌تا ه‌تاییه‌. چونکه‌ له‌و س‌ی پرسیاره‌دا ه‌موو می‌ژووی داهاتووی مرو‌قایه‌تی، به‌گشتی بو‌ته‌ یه‌که‌یه‌کی جی‌گرتوو و پی‌شو‌یژی کراو و کو‌ی دژوازییه‌ می‌ژووییه‌کان، که‌ سروشتی داخراوی مرو‌ق له‌وانه‌دا تاقانه‌یه‌. له‌و س‌هرده‌مه‌دا زور پوون و ئاشکرا نه‌بوو، چونکه‌ داهاتوو نه‌ناسراو بوو، به‌لام ئیستاکه‌ ه‌زار و پینج‌سه‌د سالټیه‌ریوه، ده‌بینم که‌ ه‌موو شتی‌ک له‌و س‌ی پرسیاره‌دا، به‌جو‌ری‌ک که‌ تیبگه‌ی پی‌شو‌یژی کراوه‌ و وه‌ها جی‌گیر بووه‌ که‌ ناتوانی ه‌یچی پی‌زیاد بکه‌ی یان لی‌ی که‌مکه‌یته‌وه.

«ويزدانی خۆت بکه قازی ههق به کى بوو - به تۆ بوو يان بهو کهسهى پرسىارى له تۆ کرد؟ يه کهم پرسىار وهبىر خۆت بىنهوه، مانای ئهوان - نهک دهقاودهقى وشهکان - ئاوا بوو: «تۆ دهچى بۆ دنيا، بهلام به دهستى بهتال دهچى، به واده و بهلینى ئازادىیهوه دهچى، بهلام ئهوه خهلهکش له بهر فەقيرحالى و زاته ياخييهکهيان ناتوان لهوه بگهن. لىى دهترسن و زراويان توقیوه - چونکه تا ئىستا بۆ مروّف و کومهلگای مروّقايهتى هىچ شتيك تال و پشوپرتر له ئازادى نهبووه. بهلام ئهوه بهردانه لهو بىابانهدا لهتوکوت و بىکهک دینه بهرچاوت. ئهوه بهردانه بکه به نان و خهلهکش وهک ميگهل گوى له مست و سههرله پىناوت دهبن. ئهگەرچى ههتا ههتايه لهرزى ئهوهيان له دلدا دهبن نهکا دهستت بکيشيته دواوه و ئهوه نانهيان پىرّهوا نهبينى. «بهلام تۆ رازى نهبووى مروّف لهو ئازادىيه بىبهشکهى و پىشنيارهکەت رەت کردهوه. له دلى خۆشدا گوتت ئهگەر گوى له مستى به نان بکردرى، ئازادى چهنده دهژى؟ وهلامتدايهوه مروّف تهنيا به نان بهريدهچى. بهلام ئهوهش بزانه ههر له بهر ئهوه «نانه زهوينيه» رۆحى به گزّتدا دى، لهگهلت بهشهر دى و دهتبهزىنى، ههموو خهلهکش لايهنگرى لهو دهکهن و هاواردهکهن: «کى دهتوانى شان له شانى ئهوه درندهيه بدا؟ ئهوه ئاگرى له ئاسمانهوه به ئيمه داوه!» ئهوهش بزانه سالانىكى زۆر تىدهپهپن و مروّقايهتى به زارى زاناکانى خۆى هاوار دهکا هىچ جنايهتيك نهبووه، کهوايه تاوانيش له گوپّيدا نيه و تهنيا برسپيهتى له ئارادايه، ئهوه جىنايهتانهش له برسپيهتيهوه سههرچاوه دهگرن. «خهلهكى تير بکه و پاشان گهورهبيت لىيان بوى!» ئهمهش ههر ئهوه شتهيه که له ههمبر تۆدا بهرزى دهکهنهوه و ههر بهوهش پهريستگاکهى تۆ تىکدهرمين. لهو جىگايهى که پهريستگاکهى تۆى لىبوو، بىنايهكى نوئ ساز دهکهن، قهلاى بهسامى بابل ديسان ساز دهکريتهوه، ئهگەرچى وهک قهلاکهى پيشوو تهواو نهدهبوو، لهوانهشه تۆ بووبووايه تيه کۆسپى ئهوه کاره و دهتوانى تاکو ههزار سال خهلهک له دهست ئهوه رهنج و ئازاره رزگار بکهى. چونکه ئهوان دواى ههزار سال ئازارکيشان، به قهلاکهى خويانهوه

دهگه پانه وه بۆلامان. دهگه پان به دواى ئيمه دا، ئيمه ش خۆمان له بوودر و
 ئه شكه وتاندا دهشارده وه، چونكه ديسان دهستان دهكرده وه به ئه شكه نجه و
 قه لاچۆمان. ئيمه ده دۆزنه وه و به سه رماندا دهنه پښن: «تيرمان كه ن، چونكه
 ئه وان كه به ليني ئاگرى ئاسمانيان پيدا بوون، به لينه كه يان نه برده سه ر! «ئو
 كاته ئيمه ش بيناي قه لاکه يان بۆ ته واو ده كه ين، چونكه كه سيك ده توانى
 بينا كه يان بۆ ته واو بكا، كه زگيان تيربكا. ته نيا ئيمه شين به ناوى تووه تيريان
 ده كه ين. به درۆش واده نوښين به ناوى تووه يه. ئاخ، قه ت قه ت ناتوان به بى
 ئيمه خويان تيربكه ن! هه تا ئو كاته ي ئازاد بژين هيچ زانستىك نانيان نادا، له
 كوتاييدا ئازادى خويان فریده دهنه به رپيى ئيمه و پيمان ده لين: «بمانكه نه
 كويله ي خوتان به لام تيرمان كه ن. «له ئاكامدا خويان تیده گهن كه ئازادى و
 نانى زور و زه وه ند بۆ هه موان دابین ناکرى و ناتوانى بيريشى ليك هه يته وه.
 چونكه هه رگيز هه رگيز ناتوان له نتيوان خوياندا به شيبكه ن. به و ئاكامه ش
 ده گهن كه هچكات ناتوان ئازاد بن، چونكه بيهيژ و شه رانى و بى بايه خ و
 خيشه سه رن. به ليني نانى ئاسمانيت پيدان، به لام ديسان ده لييمه وه، ئايا له
 روانگه ي مروقى بى هيژ و هه ميشه تاوانبار و ياخى و خويىيه وه، مروڤ
 ده توانى له گه ل نانى زه ويني به ربه ره كانى بكا؟ ئه گه ر له به ر خاترى نانى
 ئاسمانى هه زاران و ده يان هه زار مروڤ پيره ویت ليكهن، ئو ملوښان ملوښ
 مه خلوقاته ي كه ناتوان له به ر نانى ئاسمانى چاوپوشى له نانى زه ويني بكه ن
 چييان به سه ر دئ؟ يان تو ته نيا ده توانى بژيوى هه زار كه سى گه وه ر و
 به هيژ دابین بكه ي، هه زاران كه سيش، به بارته قاي گه لای داران، هه ژار و
 بيهيژن و خوشيان ده وى و ته نيا به هيوای گه وران و خاوه ن هيژان ده ژين؟
 نا ئيمه بژيوى بيهيژه كانيشمان هه يه. ئه وان تاوانبار و ياخين، به لام ئه وانيش
 ئاخري ده بنه گوڤرايه ل و سه رله پيتاؤ. سه ريان له ئيمه سوور ده ميتى و وهك
 خودا چاومان ليده كه ن. چونكه ئيمه ئاماده ين. ئو ئازاديه كه ئه وه نده له به ر
 چاوى ئه وان به سام و بڤه يه، تامل بكه ين و به سه ريده زاليش بين - ئازاد بوون
 بۆ ئه وان هه تا ئو راده يه سامناكه. به لام پيتان ده لين كه ئيمه خزمه تكارى

ئۆيۈھىن و بە ناۋى تۆۋە فەرمانىيان پىدەدەھىن. دىسانھەلىيان دەفرىۋىنن. چونكە ئىزن بە تۆ نادەھىن جارىكى تر بگەپىتتەۋە بۆلامان. ئەۋ ھەۋلخەلەتاندنە ھۆى ئازارمانە، چونكە ناچارىن درۆ بگەھىن، ئەمەيە بەلگەى يەكەم پۆژى بىابان و ئەۋەشە ئەۋ شتەى كە لەبەر ئازادى بە ھەموو شتېكى ئەم ۋلاتە دراۋە و تۆ لەگەل ئەۋەشدا پەتى دەكەيەۋە و پازى گەۋەرى جىھانىش لەم پرسىارەدا شاردرارۋەتەۋە. بە ھەلبۇزاردنى «نان» ھەز و ئارەزوۋى جىھانى و تا ھەتايىي مرقۇفايەتت، بەگشتى و تاكەكەسى بە شىۋەيەكى يەكپارچە - بۆ دۆزىنەۋەى كەسىك كە بىپەرستىن - بەجى ھىناۋە. ھەتا ئەۋ كاتەى مرقۇف ئازاد بژى؛ ئاۋا بىپسانەۋە و خەمبارانە بۆ ھەموو شتېك، ۋەك گەپان بەدۋاى كەسىكدا بۆ پەرستىن ھەۋلنادا. بەلام مرقۇف دەگەرپى بەدۋاى شتېكدا كە لەۋپەرى چۆن و بۆچى دامەزراۋە تاكو ھەموو خەلكان لەپۆۋە بۆ پەرستىن ئەۋ پازىبن. چونكە ئەۋ خەلگە بەستەزمانە دەرەستى ئەۋەن بزەنن ئەم لەگەل ئەۋ دەتۋانى چى بىپەرستى، كە ھەر ئەۋ شتە بى كە ھەموۋان ئىمانىيان پىتتەتى و دەپەرەستىن. ئەۋەى كە گرېنگ و بنەپەتتەيە ئەۋەيە كە ھەموو «پىكەۋە» لەۋىدا بن. ئەم تەمايەش بۆ بەشدارى كردنى ھەموۋان لە پەرستىندا، ھەر لە پۆژى بەرپۆۋە لىقەۋمانى سەرەكىي ھەموو مرقۇفېك بە تەنبا، بە بارتەقاي ھەموو مرقۇفايەتتەيە. - لەبەر بەشدارىكردن لە پەرستىندا يەكتىريان داۋەتە بەر شىر و تىر. خوداگەلىكىيان قوت كىردۆتەۋە و لەگەل يەكتەر كەۋتۋونە مەلمانى و رقبەبەرايەتى: «خوداكانى خۆتان ۋەلانىن و دەستبەكەن بە پەرەستىنى خوداكانى ئىمە، دەنا خۆتان و خوداكانتان دەكوژىن!» ھەتا پۆژى پەسلانىش ھەروا دەبى، تەنەت كاتىكىش خوداكانىيان لە سەر زەۋى بەرپىۋار بوۋىتتىن، راست بەۋ چەشەنە لە ھەمبەر بئاندا سوچدە دەبەن. لەۋ پازە بنەپەتى و سىروشتىيەى مرقۇف ھەتمەن ئاگادارى، بەلام ئەۋ ئالا سەرەۋنخوۋن كىراۋەت پەتكىردەۋە كە درابوۋە دەستت تاكو ھەموو مرقۇفايەتى ھاندا سوچدەت بۆ بەرن كە ئەۋىش ئالاي نانى زەۋىنى بوو. كەچى تۆ لەبەر خاترى ئازادى و نانى ئاسمانى نەتۋىست. بىروانە بەر لەۋە چترى دىسان بە ناۋى ئازادى! با

پیتبلیم هیچ دلخورپهیهک بۆ مروّف لهوه به ئازارتر نییه که بتوانی به تالوکه کهسیک پهیدا بکا تاكو ئازادیی پیبهبهخشی، ئازادییهک که ئهم خهلهکه چاره رهشه لهگهلی له دایکبوون. بهلام ته نیا کهسیک دهتوانی ئازادییهکهیان له ئهستۆ بگری که بتوانی ویژدانیان ئارامبکاتهوه. له ناندا ئالایهکی لهشکان نه هاتووت پیشکesh کرا؛ نان بده با خهلهکی بتهپرستن، چونکه هیچ شتیک بهقده نان بۆ مروّف گرینگ نییه. بهلام ههرکاتیک کهسیک جگه له تو دهست به سههر ویژدانیاندا بگری و ههلیان فریوینی، لهپروه واز له تو دینن و وهدوای ئهو کهسه دهکهون که ویژدانیان خستوته ژیر رکیفی خوێ. لهم بارهوه ههق به تویه چونکه جهوههري ژيانی مروّف ته نیا زیندوو بوون نییه، بهلکو ئهو ئاواتهیه که بۆی دهژین. ههر کاتیک مروّف نهزانی بۆ زیندوووه ههرگیز ههزی له ژیان نابێ و مههرگ بهئاوات دهخوازی، ئهگهر تهنا نهت سههرتاپاشی له نان بگرن. ئهوهش راسته بهلام دهتوانین چ ئاکامیکی لی وهرگرین؟ تو بهجیی ئهوهی دهست به سههر ئازادیی مروّفدا بگری، گهوههترت کردهوه له بهر چاویان. بۆ نازانی مروّف مههرگی زۆر پیخوشره لهوهی چاک و خراپه لیکبکاتهوه؟ هیچشتیک له بهر چاوی مروّف شیرینتر له ئازادیی ویژدان نییه. لهگهله ئهوهشدا هیچ شتیک لهوه ترسناکتر نییه تو بهجیی ئهوهی ویژدانی مروّف بههوی یاسای بنهپهتهیهوه ئارام کههتهوه، سههر و سهمههرهترین و گوماناویتترین و دژوارترین و پیوارترین ئهسلی جیهانت بۆ دهسته بهرکردن که له توانای مروّفدا نه بوو. تو گوته ههز و خوشهویستیت بهرانبهر به مروّف نییه، بهلام ئیستا هاتووی و واده نوینی که گیانی خوئیان بۆ فیدا دهکهی. بهجیی ئهوهی دهست به سههر ئازادیی مروّفدا بگری و هیمانه تیان به دیاری بۆ بینێ، ژيانته لیتالکردن و تووشی رهنج و ئازاری ههتا ههتاییت کردن. تو ئهشقی ئازادی مروّفت دهویست تاكو ئازادانه پیروهیت لیکهن و ئاشق و سههر له پیناوته بن. بهجیی یاسای وشک و کۆن، مروّف دهبی له مه بهولاه به دلکی ئازادهوه، ته نیا وینه و پهیکه رهه تو له هه مبههر خویدا دانی و بیکاته رینما و له نیوان خیر و شهردا کلاوی خوێ

بکاته قازی. به لّام نه تده زانی ئە گەر له ژیر باری به سامی هه لّباردندا له پی بکهوئ، ته نانه ت حاشا له په یکه ره که شت و له خوشت دهکا؟ ئاخر دهنه پین و ده لّین راسته قینه و تو دوو شتی لیک جیاوازن. چونکه ناکوکی و پهنجیکی زورت تووشی خه لک کردووه و هینده ت پرسپاری بی وه لّام بو دروستکردوون تووشی قاره سه ری بوون.

«که وایه ده توانم بلّیم له راستیدا تو خو ت بوویه هو ی کاول بوونی مه زنا یه تیی خو ت، هه ر بو یه له هه موو که س زیاتر شیاوی لومه و سه رکونه ی. له گه ل ئە وشدا چیت پی برا؟ سی ده سه لات هه یه، ته نیا ئە و سی ده سه لات هه توانی به سه ر و یژدانی ئە م سه ره پو بی هیزان هه زالبی و بو به خته وه ری خو یان هه تا هه تایه هیواداریان بکا و بیانخاته ژیر رکیفی خو ی - ئە و هیزان هه بریتین له په رجو و راز و ده سه لات. تو ده ستت به رووی هه رسیکیانه وه ناوه و بناغه ی نموونه یه کت دارشتووه. کاتیک که رو حی زانا و ترسینه ر، تو ی له سه ربانی په رستگا دانا و پیگیوتی: «ئە گەر ده ته هوی بزانی کو ری خودای یان نا، خو ت فریده خواری، چونکه له کتیی پیرو زدا نوو سراوه که فریشتان ده تگر نه وه و نا هیلن بکه ویته عه رزی و ئاسیوت پیگا. دوا ی ئە وه بو ت ده رده که وی کو ری خودای یان نا، ده شی سه لمینی که ئیمانیکی قایمت به باوکت هه یه.» به لّام خو ت بوارد و نه تو یرا خو ت فری بده ی. ئاخ، ئە و کاره ت زوریش لووت به رزانه و باش بوو، وه ک خودا، به لّام په چه له کی سه ره پو و بی هیزی مرو ف ده توانی ده وری خودا بگیری؟ که وایه ده تزانی به هه لّینه وه ی هه نگاو یک و خو فریدانه خواری له و سه ربانه خودات تووشی وه سه وه سه ده کرد و ئیمانی خوشت له ده ستده دا و ئیتر بروات پی نه ده ما. له سه ر ئە و زه وییه ی که هاتبووی بو رزگار کردنی، له تو کو ت ده بووی و ئە و رو حه زانایه ی که وه سه وه سه ی ده کردی شاد ده بوو. به لّام دیسان لیتده پرسم، ئایا له شی وه ی تو زور هه یه؟ ده ستتوانی بو ساتیک باوه ر بکه ی که مرو فیش له وانه یه تووشی بیره بیریه کی وا ببن؟ ئایا زاتی مرو ف واهه یه بتوانی په رجویه ک ره ت بکاته وه. له ساته مه تر سیداره کانی ژیاناندا،

ئەو ساتانەى قوولتەرىن و ئازارەوى تەرىن گەرتەى پۇخى پەىكەىنن، بىوانى ئازادانە پەى خۇى دەرەرى؟ دەرەزانى كەردەوہەكانت لە كەتەىدا تۇمار دەرەى و بۇ دەرەرىن زەمان و ەموو شەوئەىكى زەوى دەرەى و ەىوادار بوى كە مرۇف پەرەوى لە تۇ بكن و ئەمان بەخودا بىنن و داوى پەرەى نەكن. بەلام نەدەرەزانى كاتەىك مرۇف مۇجەزە پەرەدەكاتەوہ، خوداش پەرەدەكاتەوہ، چونكە مرۇف ئەوہندەى بە دوى مۇجەزەوہى، ئەوہندە بەدوى خوداوە نەى. چونكە مرۇف ناتوانى بەى پەرەى تاقەت بىنن و دەرەدەكا بە خولقاندەى مۇجەزە و پەرەى تازە و بۇلەى پەرەستەى خورافات و جادوو دەرەشى، ئەگەر سەد ەندەش كافر و پاخى و لە دین وەرگەرەو بى. كاتەىك كە بە جەىو و ناوئەىكەوہ خەلك بەسەرەاندە گەرەندەى: «لە خاچەكەت وەرەخوارى و ئەوسا ئەمانت پەىدەىنن كە تۇ «ئەو»ى، لە خاچەكەت نەهاتەى خوارى. لە خاچەكەت دانەبەزەى، چونكە نەدەوئەىست دەسان مرۇف پەلەىش بەى بۇلەى مۇجەزە و كۆىلەى، خواستەىشت ئەمانەىكى ئازادانە بوو كە لە سەر بنەمای مۇجەزە نەى. تاسەبارى عەشق و ئازادەى بوى، نەك سوجدە و كەنۇشى كۆىلە لە ەمبەر دەرەلەىكەدا كە ئەوى تەوشى نەگبەتى و چەرەشى كەردووە. بەلام لەو بارەوہ باىەخت بە مرۇفدا، بەلام دەرەى ئەوہ بزانى ئەو خەلكە ئەگەرەى لەزاتى خۇاندە سەرەرەون، بەلام لە رەستەدا كۆىلەن. چاوە لە دەرەوہەر بكنە و كەلوى خۆت بكنە قازى، پازدە سەدە تەپەرەىوہ و ئەوان ەرەك خۇانن. كەوا تەوانەوتە كى بە پلە و پاىەى خۆت بگەىەنى؟ سەىندت بۇ دەرەى كە مرۇف لە زاتى خۇىدا زەبوونە و زۆر لەوہ خەىرەىترە كە تۇ بىرى لەدەكەىوہ و باوەرە پەىنەتى! پەىتەوایە بىوانى ئەوہى تۇ دەىكەى ئەوئەش بىكا. ئەو ەموو رەزەت بۇ مرۇف دانە، بەلام ئەوان ەىچەان لە چاودا نەى و پەىان وایە لەبەىرت بەردوونەوہ، ئەوئەش ەوى ئەوہ بوو تۇ لەرادە بەدەر چاوەرەوانەىت بوو. ئەى ئەو كەسەى ئەوانت لە خۆت خۆشتر وەستووە! ئەگەر رەزەىكى كەمەرت بۇ دانەىن، دەرە چاوەرەوانەىشت لەىان كەمەر دەرەو. ئەوئەش زەىتر لە ئەشق دەرەو، چونكە بارى ئەوئەش سووكتەر دەرەو. مرۇف زەبوون

و سهرکزه، ئەگەر ئیستا له دەسه‌لاتی ئیمه‌ یاخی بووه‌ هیچ باکیکمان نییه‌، چونکه‌ به‌هۆی سهره‌پۆیی و یاخی بوونه‌وه‌ له‌ خۆی دهرچووه‌. ئه‌وه‌ش وه‌ک له‌خۆبایی بوونی مندالی قوتایی وایه‌. ئه‌وان مندالانیکن له‌ قوتابخانه‌ ئاژاوه‌ ساز ده‌که‌ن و ناهیلن مامۆستا بجێته‌ ژووری. به‌لام شادیی مندالانه‌یان زوو کۆتایی پێدی و گرانیشیان بۆ ته‌واو ده‌بی. هه‌موو په‌رستگاكان خاپوور ده‌که‌ن و زه‌وی به‌ خوینی خۆیان پاراو ده‌که‌ن. به‌لام ئاخری ئه‌مانه‌، ئه‌م منداله‌ ناهیرانه‌، تیده‌گه‌ن هه‌رچه‌نده‌ش سهره‌پۆ بن، سهره‌پۆ گه‌لیکی بیده‌سه‌لاتن و ته‌نانه‌ت ناتوانن ئاگیان له‌ یاخیکه‌رییه‌که‌ی خۆشیان بی. له‌ فرمیسی گه‌وجانه‌ی خۆیاندا نوqm ده‌بن و له‌ ئاکامدا تیده‌گه‌ن که‌ «ئه‌و» سهره‌پۆی خولقاندوون و په‌نگه‌ ویستبیتی سهر بخاته‌ سه‌ریان. به‌ هیوابراوی ئه‌وه‌ ده‌لین و وته‌کانیشیان بۆنی کفری لیدی؛ دیسان تووشی خه‌فه‌تیان ده‌کا، چونکه‌ زاتی مرو‌ف له‌گه‌ل کفر سازگار نییه‌ و ئاخری ئه‌و تۆله‌یه‌ له‌ خۆی ده‌کاته‌وه‌. که‌وایه‌ په‌ژاره‌ و ئاژارامی و ئاژاوه‌ چاره‌نوسیان ده‌بی، دواي ئه‌و هه‌موو په‌نج و ئازاره‌ی بۆ ئازادییان کیشات! نێردراوی مه‌زنی تۆ له‌ شرو‌قه‌کانیدا ده‌لی ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ یه‌که‌م په‌سلاندا به‌شدارییانکرد، چاوم پێیان که‌وت وله‌ هه‌ر هۆزیک دوازه‌ هه‌زار که‌س له‌وی حوزووریان^{٢٢} هه‌بوو. به‌لام ئەگەر ژماره‌یان ئاوا زۆر بووبی له‌وانه‌یه‌ مرو‌ف نه‌بووبیتن و له‌ تاqمی خودایان بووبن. خاچه‌که‌ی تۆیان به‌ کۆلدا دابوو، سالانیکی زۆر له‌ ده‌شت و بیابانی قاق، به‌ کولله‌ و په‌گه‌ گیا به‌پری چوون - به‌راستی هه‌قته‌ به‌ شانازییه‌وه‌ ئاماژه‌ بکه‌ی به‌و منداله‌ ئازادانه‌ی، مندالانی ئه‌شقی ئازادین، مندالانی فیداکاریی و خاوه‌ن شکۆن و به‌ ناوی تۆوه‌ ئازادن. به‌لام له‌بیرت نه‌چێ ئه‌وان ته‌نیا چه‌ن هه‌زار که‌س بوون و خودایانیشیان له‌نیودا بوو، ئه‌ی ئه‌وانی دیکه‌ کێ بوون؟ چۆنیش ده‌توانین مرو‌قه‌ زه‌بوونه‌کانی دیکه‌ لۆمه‌ بکه‌ین، چونکه‌ نه‌یانتوانی له‌ هه‌مبه‌ر ده‌سه‌لاتدراندا راوه‌ستن؟ چۆن ده‌توانی ئه‌و گیانه‌ زه‌بوونه‌ سه‌رکۆنه‌ بکه‌ی، که‌ نافامی چ

دیارییه کی ترسناکی بۆ هاتوو؟ نهکا تۆش بۆلای «ههلبژاردان» هاتبیتی و له بهر خاتری ئهوان به پینغه مبهری گهیشتبیتی؟ ئهگهر واش بی، رازیک له گۆریدایه و ئیمه تیی ناگهین. ئهگهر رازیش بی، ئیمه مافی ئهوه مان ههیه باسی رازیک بکهین و خه لکی تیبگهیهنین که بیرورای ئازادی دلیان و ئهشق و خوشه ویستییان هیچ نهقلیکی نییه و به لکو رازیکه دهبی کویرانه و تهنا نهت به پیچه وانهی ویزدانی خویان پیره و بی لیکهن. ههرواشمان کردوو. ئیمه کاری تۆمان ئاسان کردۆته وه و بنه ماکه یمان له سهر «په رجۆ» و «رازو» و «خوڤاگری» دارشتوو. خه لکی زۆریش دلخۆشن که دیسان وهک مه ر و بزنی خویان ههیه و ئه و دیارییه ترسناکه که تووشی رهنجیکی وه های کردوون، له کۆلیان که وتوو. ئایا له فیڕکردنی ئه و مه به سته دا سه رکه وتوو بووین؟ پیمبلی! ئایا ئیمه مرو فمان خوشنه ویست که ئاوا سه بوورانه بۆ به ییزی هانمان دان و له ریگای خوشه ویستییه وه باری سه رشانمان سووک کردن و تهنا نهت به فتوای خۆمان وامان لی کردن ئه و بی هیزییه به شتیکی باش بزانی؟ بۆچی ئیستا هاتووی و بوویه ته له مپه ری سهر ریمان؟ بۆ ئاوا چاوی دلۆقانی خۆت تیپیریوم و به نیگا پرسیار بارانم ده که ی؟ توو ره به. من خوشه ویستی تۆم ناوی، چونکه خۆشم ناوی. چ قازانجیکیشی ههیه که شتیکت لی بشارمه وه؟ پیتوایه نازانم له گه ل کێ ده دویم. له سه روبه ری قسه کانم ده گه ی و له چاوتدا ده یخوینمه وه. پیتوایه ده توانم رازی خۆمانت لی وه شارم؟ ئه مه ش خواستی خۆته و ده ته هو ئ له زمانی منی بیستی. که وایه گوئیگره. ئیمه له گه ل ئه و کار ده که یین، نهک له گه ل تۆ. رازی ئیمه ش ئه وهیه له میژه. هه شت سه ده ده بی، به ره و لای «ئه و» بامان داوه ته وه و ئیتر کارمان به تۆ نییه. راست هه شت سه ده له مه و به ر، ئه و شته ی تۆ به توانج و لۆمه وه شانت لی هه لته کاند و نه تو یست، ئیمه له «ئه و» مان وه رگرت. مه به ستم هه ر ئه و دوا یین دیارییه یه که پیشکه شی کردی و سهر له به ری ئه رز و ئاسمانی نیشاندای. ئیمه رمب و شمشی ری قه یسه رمان له «ئه و» وه رگرت و خۆمان کرده ده سه لاتداری زال به سهر زه ویدا. به لام تا ئیستا نه مان توانیوه

کاره‌کانمان کاملاً بکه‌ین. به‌لام ئوبالە‌که‌شی له‌ ئه‌ستۆی کێیه‌؟ ئاخ، کاره‌که‌ تازه‌ خه‌ریکه‌ ده‌سپێده‌کا، به‌لام ده‌ستیپێکردوه‌. ده‌بی ماوه‌یه‌کی زۆر چاوه‌پوان بین، زه‌ویش ناچاره‌ هه‌ر ئاوا ره‌نجبکێشی، به‌لام ئیمه‌ سه‌رده‌که‌وین و تاجی قه‌یسه‌ری له‌ سه‌ر ده‌که‌ین، پاشان پلانی به‌خته‌وه‌ری جیهانی مروّقییه‌تی داده‌پێژین. به‌لام تو‌ ئه‌و کاته‌ ده‌توانی ته‌نانه‌ت شمشیری قه‌یسه‌ریش وه‌رگری، بۆ ئه‌م دیارییه‌ی دوا‌یت په‌تکرده‌وه‌؟ ئه‌گه‌ر دوا‌ین ته‌گبیری پو‌چی زانات له‌ گوێ بگرته‌یه‌، ده‌توانی سه‌رله‌به‌ری ئه‌و شته‌ی مروّق سه‌ر زه‌ویی بۆ سه‌نگه‌سووژن ده‌دا به‌ ئاکام بگه‌یه‌نی. یانی که‌سیک بۆ په‌رستن، که‌سیک بۆ ئاگاداریی وێژدانی ئه‌و و شیوه‌یه‌ک بۆ یه‌کگرتن و یه‌کدلی له‌ کۆمه‌لگایه‌کی هاو‌را و یه‌کساندا. چونکه‌ یه‌کسانی دوا‌ین ده‌پاوکی و ئاواتی مروّقی جیهانی سه‌ییه‌مه‌. مروّق به‌ گشتی به‌رده‌وام هه‌ولیداوه‌ حکومه‌تیکی جیهانی دامه‌زێنی. زۆر نه‌ته‌وه‌ی گه‌وره‌ به‌ میژووی گه‌وره‌وه‌ هه‌بوون، به‌لام هه‌رچه‌ندیان به‌رژه‌وه‌ندی پێکه‌ینایی، زیاتر تووشی ناشادی بوون. چونکه‌ پێوستی یه‌کسانی جیهانیان قوولتر هه‌ست پێکردوه‌. داگیرکه‌رانی گه‌وره‌، ته‌یموره‌ شهل و چه‌نگیزخان، وه‌ک ره‌شه‌با به‌ سه‌ر رووبه‌ری زه‌ویدا گه‌ران و هه‌ولیاندا به‌ سه‌ر تیکرای دانیشتوانی زه‌ویدا زال بن. ئه‌وان هه‌یچ نه‌بوون جگه‌ له‌ به‌یانی بی‌ئێختیارانه‌ی تاسه‌ی یه‌کسانی جیهانی. ئه‌گه‌ر تو‌ش دنیا و گه‌وره‌یی و شکوی قه‌یسه‌رت وه‌رگرته‌یه‌، حکومه‌تیکی جیهانیت داده‌مه‌زراند و ئاشتی جیهانیت مسو‌گه‌ر ده‌کرد. چونکه‌ کێ ده‌توانی به‌ سه‌ر خه‌لکدا ده‌سه‌لاتداری بکا، ئه‌گه‌ر نان و وێژدانیانی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بی؟ ئیمه‌ شمشیری قه‌یسه‌رمان وه‌رگرت و هه‌لبه‌ت به‌ وه‌رگرته‌ی ئه‌و شمشیره‌، حاشامان له‌ تو‌ کرد و پێره‌ویمان له‌ «ئو» کرد. ئیتر سه‌رده‌می فیل و ته‌له‌که‌ و مروّق‌خوری به‌ سه‌ر چووه‌. به‌لام له‌مه‌ به‌دواوه‌، ئه‌و ده‌عبایه‌ به‌ره‌ولای ئیمه‌ ده‌خوشت و لاقو‌ق‌ل‌مان ده‌لی‌سیته‌وه‌ و به‌ فرمی‌سکی خویناوی شه‌لالی ده‌کا. ئیمه‌ش له‌ سه‌ر پشتی ئه‌و ده‌عبایه‌ داده‌نیشین و ئاوینه‌که‌ به‌رز ده‌که‌ینه‌وه‌، ئه‌و ئاوینه‌ی له‌سه‌ری نووسراوه‌: «پاز» به‌لام ئه‌و کاته‌، ته‌نیا ئه‌و کاته‌،

ھكۆۈمەتى ئاشتى و بەختەۋەرى بۇ مەۋق پىكىدى. تۇ بە ھەلېژاردەكانت
 دەنازى، بەلام لە ھەلېژاردانە زياتر كەست نىيە و ئىمە ھىمنايەتى و خوشى
 بە ھەموۋان دەدەين. ئەو كاتە زۇر لە ھەلېژاردەكان، كە رەنگە مەۋقلىكى
 خاۋەن ھىزىش بن، كە دەيانتۋانى سەر تۈپى ھەلېژاردەكانىش بن، ئىتر لە
 چاۋەروانى تۇ بى ھىۋا دەبن و وزەى رۇح و تىن و تاۋى دلىان بۇ ھەۋارىكى
 دىكە پادەگوۋىزن. لە ئاكامىشدا ئالاي ئازادىي خۇيان لە ھەمبەر تۇدا
 پادەشەكىتن. تۇ خۆت ئەو ئالايت ھەلدا. بەلام ھەموۋان بە ھۈى ئىمەۋە
 بەختەۋەر دەبن. ئىتر نە سەرەپۈيى دەكەن، نە يەكتىش لە نىۋ دەبن. ھەر
 ۋەك لە ژىر ئالاي تۇدا بن. دىنەيان دەدەين كە ئازادىي خۇيان بە ئىمە
 بسپىرن، چونكە كاتىك بە ئازادى دەگەن كە تەسلىمى ئىمە بن. بەلام ئەۋەى
 كە راست دەرۋىن يان درۋ دەكەين، ئەۋان بەۋ ئاكامە دەگەن كە راست
 دەكەين، چونكە مەترسىي كۈيلەيى و ئازاۋەيكە كە ئازادىي تۇ ۋەدىي ھىناۋە،
 قەتەيان لەبىر ناچى. ئازادى، ئازادىي بىر و زانست، ئەۋان دەخاتە ئەۋ
 تەنگزىۋە و لەگەل ئەۋ جۆرە سەرسامى و نەپىيە بەرەۋرۋويان دەكا. تاقمى
 لەۋان سەرەپۇ و توندە تەبىعەتن، خۇيان لە نىۋ دەبن. دىترانىش، كە ياخى و
 خوپرلەن، يەكتەر لە نىۋ دەبن. ئەۋ خەلگەى دىكەش، بى ھىز و ناشاد، تىكرا
 بە مەرايى كەرنەۋە بە سەر كەۋشەكانمدا دەكەۋن و بە نووزە و نالە دەلەن:
 «بەللى ھەق بە ئىۋەيە. تەنبا ئىۋە پازى «ئەۋ» تان لە دەستدایە و ئىمەش
 گەراۋىنەتەۋە بۇلاى ئىۋە. ئىمە لە دەست خۇمان رزگار بكەن!» نانمان
 لىۋەرگرن، بەلام بەچاۋى خۇيان دەبىنن نانىك كە بە دەستى خۇيان
 كەردوۋىانە، لىيان دەستىنن، تاكو بەبى ھىچ مۆجزەيەك پىيان بدەينەۋە، بە
 چاۋى خۇيان دەبىنن كە بەرد ناكەين بە نان، بەلام لە راستىدا بۇ ۋەرگرتنى
 ئەۋ نانە لە دەستى ئىمە بەر لە خۇيان نانەكە شوكرانەبژىرى دەكا! چونكە بە
 جوانى ۋەبىريان دىتەۋە كە لە پۇژگارنى زوودا، بەبى يارمەتى ئىمە تەنانەت
 ئەۋ نانەش كە دىانكرد، لە دەستياندا دەۋو بە بەرد. بەلام لەۋ كاتەۋە
 گەراۋنەتەۋە بۇلاى ئىمە، بەرد لە دەستياندا دەبى بە نان. زۇر چاك لە

بایه‌خی گوی‌رایه‌لی ده‌گه‌ن! هه‌تا ئه‌و کاته‌ش که مروّف بۆی ده‌رده‌که‌وئ، هه‌ر
 ناشاد و هیوا‌براو ده‌بن. پیمبلی بزّام بۆ نه‌زانیان کئ له‌ هه‌موو که‌س زیاتر
 شیاوی لۆمه‌یه‌؟ کئ می‌گه‌له‌که‌ی له‌ سه‌ر مۆل‌گه‌ را‌دا و له‌و ده‌شته‌ کاکی
 به‌کاکییه‌دا چه‌واشه‌ی کردن؟ به‌لام می‌گه‌ل هه‌میسان یه‌ک ده‌گرنه‌وه و جارێکی
 دیکه‌ گوئ له‌ مست ده‌به‌نه‌وه و ئه‌و که‌وی و گوئ له‌مستییه‌ش هه‌تا هه‌تایی
 ده‌ب و پاشان ئیمه‌ به‌خته‌وه‌ری و هیمنایه‌تی ئه‌و خه‌لکه‌ بی‌هیز و خا‌که‌را‌یه‌،
 که‌ له‌ زاتی خویاندا هه‌روان به‌خویان پێشکه‌شده‌که‌ین. له‌ ئاکامی‌شدا
 هانیانده‌ده‌ین له‌خوبایی بن. چونکه‌ تو به‌رزت کردنه‌وه و فیری بادیه‌ه‌وایی و
 لووت به‌رزیت کردن. نیشانیانده‌ده‌ین که‌ بی‌هیز و مندالانیکی به‌سته‌زمان و
 جیی به‌زین. به‌لام له‌و شادییه‌ مندالانه‌ش خو‌شتر هه‌ر نییه‌. له‌ ترسانا
 ده‌له‌رز و به‌ چاوی ریزه‌وه له‌ ئیمه‌ ده‌روان و ده‌خزینه‌ ژیر بالی ئیمه‌ و
 خویان مات ده‌که‌ن. سه‌ریان له‌ ئیمه‌ سو‌ر ده‌مین و له‌ هه‌مبه‌رماندا ترساو و
 قوشقی دۆش داده‌مین. ئه‌و هه‌موو توانایی و زانییه‌ی ئیمه‌ تووشی واق و
 ورمانیان ده‌کات که‌ توانیومانه‌ ئه‌و رانه‌ ئالۆز و ملوئینییه‌ که‌وی بکه‌ین، هه‌ر
 بۆیه‌ له‌ خو‌شیا‌نا پێیان وه‌عه‌رز ناکه‌وئ. له‌به‌ر داماو له‌ هه‌مبه‌ر توو‌ره‌یی
 ئیمه‌دا وه‌له‌رزین ده‌که‌ون و ترس سه‌رتاپایان داده‌گرئ. وه‌ک مندالان و ژنان
 سه‌رده‌که‌نه‌ سه‌ر باسک و ئه‌ژنوی خویان و فرمیسک هه‌لده‌وه‌رینن. هه‌ر له‌و
 کاته‌دا به‌ ئاماژه‌یه‌کی ئیمه‌ ده‌سته‌ده‌که‌ن به‌ پیکه‌نین و سه‌ما و شادی و وه‌ک
 مندال ده‌که‌ونه‌ قریشک و هو‌ر و هه‌لبه‌زین. به‌لئ، کاریان بۆ ده‌دۆزینه‌وه،
 به‌لام له‌ کاتی پشووداندا ژانیان وه‌ک کایه‌ی مندالان لیده‌که‌ین. ته‌نانه‌ت
 ئیزنیان پێده‌ده‌ین تاوان بکه‌ن، پێیان ده‌لێن ئه‌گه‌ر تاوان به‌پێی فتوای ئیمه‌
 ئه‌نجام‌درا‌ی، که‌فاره‌ته‌که‌ی ده‌ده‌ین. بۆیه‌ش ئیزنی تاوانیان پێده‌ده‌ین چونکه‌
 خو‌شمان ده‌وین، سزای تاوانه‌کانیشیان خو‌مان وه‌هسته‌ستو ده‌گرین. هه‌رواش
 ده‌که‌ین، ئه‌وانیش ئیمه‌ به‌ دلسۆز و رزگاریده‌ری خویان ده‌زانن که‌ له‌
 باره‌گای خودا کفاره‌ی تاوانه‌کانیانمان وه‌هسته‌ستو گرتووه‌، هه‌ر بۆیه‌ دبه‌ گوئ
 له‌ مستی خو‌مان و به‌ موو له‌ قسه‌مان لانه‌دن و هیچ رازی‌کمان لێنا‌شارنه‌وه.

گراو و ژن و مندالیان - به پئی ئه وهی گوێرایه ل بوون یان سه ره پۆ - لی
 هه رام یان هه لال ده که یه. ئه وانیش له خۆشیانا ده بنه فه رمانبه رمان و موو
 ناپسین. دژوارترین و به ژانترین راز و نه یینی و یژدانیان موو به موو به ئیمه
 ده لێن و ئیمه ش بو هه موویان وه لام ده دۆزینه وه. ئه وانیش چونکه برپای
 قایمان به وه لامه که ی ئیمه یه ده که شینه وه، چونکه ئه وانمان له چنگ ده خورپه
 و ئازاریکی ترسناک رزگار کردوه، که له ناخه وه عه جمانی لی هه لگرتوون.
 هه ر بۆیه ملوینان ملوین خه لک به خته وه ر ده بن، بیجگه له وه سه د هه زار
 که سه ی که ده سه لاتدارن. چونکه ته نیا ئیمه، ئیمه که هه لگری راز و نه یین،
 ناشاد ده بین. ملوینان ملوین مندالی به خته وه ر له کومه لدا ده بن و سه د هه زار
 ئازارکیشی خه موکیش که ئوبالی ئه وه موو خیر و شه رهیان وه ئه ستۆ
 گرتوه. له وه پهری هیمنایه تیدا ده مرن، له هیمنایه تیدا به ناوی تۆوه ده که ونه
 گیانکه نشت و دوا ی مه رگیش له نیو گوێره که یاندا له رزین و پووکانه وه زیاتر
 هیچ نابین. به لام ئیمه ئه وه رازه راده گرین و بو به خته وه رییان، بو پاداشی
 به هه شت و هه رمان وه سه ر ته ماحیان ده خه یه. ئه وه ش بزانه ئه گه ر له وه دنیا
 شتیک ببی، دلنایم بو که سانیکی وه ک ئه وان نابی. پێشووی کراره له گه ل
 سه رکه وتن ده که پێیته وه، له گه ل هه لبژاردان و خاوه ن هیزان و غوللووران
 دیتته وه. به لام ئیمه ده لێن ئه وان ته نیا خویان رزگار کرد و ئیمه ش هه موانمان
 رزگار کرد. به ئیمه یان گوتوه ئه وه به ستۆکه ی سواری ده عبایه کی وه حشی
 بووه و «راز» ی به ده سه ته وه یه، پوو ره شه. هه ر بۆیه خه لکی ره شوپووت
 راده په پ و به رگه هه وریشمین و شاهانه که ی له به ردا شر ده که ن و له شی
 «قیزه ونی» پووت و قووت ده که نه وه^{۲۳}. به لام ئه وه کاته من هه لده ستم و
 ملوینان ملوین مندالی به خته وه رت پێشاندده م که هیچ خه به ریکیان له تاوان
 نییه. ئیمه ش له به ر به خته وه ری تاوانمان وه ئه ستۆ گرتوه، له هه مبه ر تۆدا
 راسته وه ده بین و به راشکاوی ده لێن: «ئه گه ر ده توانی و له خۆت راده بینی
 فه رمانمان پێده.» ئه وه ش بزانه که هیچ باکیکمان له تۆ نییه. بشزانه من له

بیابان بوم و به رهگی گیا و کواله بهرئ چووم. منیش بهو ئازادییه مدا هه لکه وتوووه که تو خه لکت پی ته قدیس کردوووه. منیش هه ولم دهدا بیمه ریزی هه لژی ردر اوانته وه. له ریزی به هیزان و دهسه لاتداراندا، بهو تاسه یه وه که «ژماره که کامل بکه م.» به لام وهخو هاتمه وه و خوُم شیتنه کرد. گه رامه وه و چوومه ریزی ئه و که سانه وه که به شوین بهر ژده وهندی کاری توه بوون. له خو باییه کانم به جی هیشت و له بهر خاتری به خته وه ریی خاکه رایان گه رامه وه بۆلای ئه وان. ئه وه ی به تو ده لیم وه راست ده گه رئ و بنه مای ده سه لاتداریمان داده مه زری. دووپاتی ده که مه وه، سبه ینئ به چاوی خو ت ده بیینی ئه و ره وه فرمانبه ره چون به ئامازه یه کی من وهخو ده که ون به کو ل و باوه ش ئیزنگ و ئاوردو دینن بۆ سووتاندت، تا کو له وه زیاتر نه بیته کو سپی سه ر پیمان. چونکه ئه گه ر که سیک هه بی و شیاوی ئه و ئاوره ی ئیمه بی، ئه و که سه تو ی. سبه ینئ ده تسووتینم.»

ئیوان ئیتر بیده نگ بوو. کاتی که قسه یده کرد هوشی لای خو ی نه بوو به هه له پرووکی قسه ی ده کرد. دوا ی ته واو کردنی وتاره که ی، له ناکاو زهرده یه کی گرت.

ئالیووشا به بیده نگ گوی راکرتبوو. له ئاخ و ئوخری قسه کاندا به جاری شله ژا بوو و چه ند جار ویستی به ره یته نیو قسه کان و پپی ببری، به لام دانی به خویدا گرت. ئیستا ته واو هه لچووبوو.

به تو وره یی و رهنگی سوور هه لکه راوه وه گوتی: «خو ئه و قسانه ت... زور بیتام و چه واشه کارانه بوو! شیعه ر که تاریفی مه سیح بوو نه که زه می ئه و - ئه و چه شنه ی که مه به ست بوو. کئ سه باره ت به ئازادی باوه ر به و قسانه ت ده کا؟ کوا ئه وه شیوه ی تیگه یشتیه تی؟ له کلێسه ی ئورتو دو کس سه باره ت به ئه وه بیرو رایان وانیه... - بیرو پای کلێسای پۆم وایه و ته نانه ت بیرو پای خراپترین کاتولیک، ته نانه ت پشکینه ران و یه سوو عیان وایه...! بوونه وه ریکی خه یالی وه ک پشکینه ری مه زنی تو هه ر نییه. ئه و تاوانانه ی مرؤقایه تی که وه ئه ستویان گرتوو ه چیه؟ ئه و رازیارانه که له بهر به خته وه ریی مرؤقایه تی

له‌عه‌تیاښ بۆ خۆیاښ کړیوه، کین؟ کۍ دیتوونۍ؟ یه‌سووعییه‌کان ده‌ناسین، ناویان به خراپ زړاوه، به‌لام له راستیدا وانین، هه‌رگیز وانین. ئه‌وانن ئه‌رته‌شی رۆم که به سهر جیهاندا زالده‌بن. له‌گه‌ل ئوسقوفی مه‌زنی رۆمی که خوی ئیمپراتوره... هه‌موویان ئامانجیان ئه‌وه‌یه. به‌لام هیچ چه‌شنه‌رازیکیان خه‌میکی گه‌وره‌کاریان تیناکا... ته‌واوی هه‌وه‌س و ئاره‌زوویان بۆ ده‌سه‌لاته. بۆ گیڤه‌ی دنیاۍ، بۆ سه‌لته‌نه‌ته - شتیکی وه‌ک کۆیله‌داریی جیهانی و بوونه ئه‌ربابه - ئه‌وه‌ی خوی بۆ ده‌کوتن. ره‌نگه‌ ئیمانیان به‌خوداش نه‌بی. ئه‌و پشکینه‌ره‌زووره‌انه‌ی تۆش ته‌نیا خه‌یالیکه‌ و هیچی دیکه.»

ئیوان به‌پیکه‌نینه‌وه‌گوتی: «سه‌برکه، سه‌برکه! بۆ ئاوا هه‌لبووی! ده‌لی خه‌یاله، باشه‌با قسه‌ی تۆبی! ره‌نگه‌خه‌یالیش بی. به‌لام با پیتبلیم، یانی به‌راستی پیتوايه‌کلېسای کاتولیک له‌سه‌ده‌کانی رابردوودا ته‌نیا هه‌وه‌س و تاسه‌ی ده‌سه‌لات و گیڤه‌ی دنیاۍ بووه؟ ئاموژگارییه‌کانی باوکه‌پایسیش هه‌ر ئه‌وه‌بوو؟»

ئالیووشا به‌له‌ز قسه‌که‌ی خوی راستکرده‌وه: «نا، نا، به‌پنچه‌وانه، جاریکیان باوه‌پایسی شتیکی گوت، که تارا‌ده‌یه‌ک له‌و قسه‌ی تۆ ده‌چوو... به‌لام راست ئه‌و قسه‌یه‌نییه، به‌هیچ شیه‌یه‌ک وه‌ک ئه‌و نییه.»

«ئو قسه‌یه‌ی «به‌هیچ شیه‌یه‌ک وه‌ک ئه‌و نییه»ی تۆ هه‌والیکی به‌نرخه. له‌تۆ ده‌پرسم، بۆ یه‌سووعیان و ئه‌و پشکینه‌رانه‌ی مه‌به‌ستی تویه بۆ گیڤه‌ی مادی یه‌ک ناگرن؟ بۆ له‌نیویاندا شه‌هیدیک نییه‌که به‌ده‌ست خه‌فه‌تیکی گه‌وره‌و ئه‌شقی مرۆڤانه‌وه‌ئازار بکیشی؟ وای دانی له‌نیو ئه‌وانه‌دا که تامه‌زرۆی شتیکن جیا له‌گیڤه‌ی دنیاۍ، مرۆڤیکی وا هه‌بی - ئه‌گه‌ر ته‌نیا که‌سیک وه‌ک پشکینه‌ری پیری شیعره‌که‌ی من هه‌بی که‌خوی له‌بیابان کولله و ره‌گه‌گیای خواردبی و شیتانه‌هه‌ولی دابی به‌سهر جه‌سته‌ی خۆیدا زالبی، بۆ ئه‌وه‌ی خوی رزگار و کامل بکات. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌نی ئاشقی مرۆڤایه‌تی ده‌بی و له‌ناکاو چاوی هه‌لدینی و ده‌بینی گه‌یشتن به‌که‌مال و ئازادی به‌خته‌وه‌رییه‌کی گه‌وره‌نییه، ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌دا مرۆڤ به‌و

بروایه بگا که ملوینان خه لک هیه که خودا بۆ مه خسه ره و له خوڤرا
 خولقاندوونی و قهت ناتوانن که لک له ئازادیی خویان وهرگرن. ئەم یاخیه
 لیقه و ماو و ههژارانهش ههچکاتیک ناتوانن ببه ئه و دیوهی که بینای ئه و
 قه لایه ته و او بکهن. له بهر ئه و گه و جانهش نه بوو که که مال خوازی مه زن
 خه و نی یه کسانیی خۆی دی. به دیتنی هه موو ئه وانه ئه و ده گه پیتته وه و له گه ل
 خه لکی وریا و چاوکراوا هه یک ده که وئ. به راستیش ئه و شته پرویداوه. «
 ئالیووشا زۆر به توورپهیی نه پاندی: «له گه ل کئ یه یک بکه وئ، کام خه لکی
 وریا و زیره ک؟ ئه وان ئه و هه موو زیره کی و راز و نهینیه یان نییه... په نگه
 ههچ شتیک جگه له لادینی له گوڤیدا نه بی و رازیشیان هه ر ئه وهیه.
 پشکینه ری تو ئیمانی به خودا نییه، رازی ئه ویش هه ر ئه وهیه!»
 «دهی جا چیه ئه گه ر واش بی! ئاکامه که ی بینه بهرچاوت. راست وایه و
 سه ره له بهری رازه کهش هه ر ئه وهیه. مه گین هه ر ئه وهش ئازار نییه؟ لانی که م بۆ
 مروڤیکی وه ک ئه و، که سیک که هه موو ماوه ی ته مه نی له بیابان به هه دهر
 داوه، له گه ل ئه وهشدا ناتوانی له چنگ نه خوشیی بی چاره سه ری ئه وین و
 خوشه و یستی مروڤایه تی رزگار بی. له ته مه نی پیریدا به و باوه ره پۆشنه
 گه یشت که ههچ شتیک به قه د ئاموژگاریی پۆحی مه زن و به سام ناتوانی بۆ
 خه لکانی بیهیز و سه ره پۆ و نا قیس که بۆ گونگه ل و چاره رهشی خولقاون
 بناغه ی ژیانیکی باش پۆنی. هه ر بۆیه دوا ی برواهینان به و خاله، بۆی
 ده رده که وئ که ده بی له ئاموژگاریی پۆحی زانا، پۆحی به سامی مه رگ و
 فه وتان، پیره و ی بکا و له ئاکامدا درۆ و فروڤیل قه بوول بکا، وشیارانهش
 خه لک بۆ مه رگ و فه وتان پینوینی بکا. له گه ل ئه وانهشدا له هه موو مه ودا ی
 پێگادا فریویان بدا تا کو تینه گن به ره و کوینیان په لکیش ده کهن. تا کو خه لکانی
 کویر و هه ژار لانی که م له و پێگایه دا خویان به به خته وه ر بزانن. سه رنجی
 ئه وهش بده. فریوه که به ناوی «ئه و» ده وهیه. هه ر ئه وهی که پیره پیاو له
 ته وای ژیانیدا ئاوا به گوڤ و تینه وه باوه ری به ئامانجی «ئه و» بوو. ئایا پر
 ئازار نییه؟ ئه گه ر ته نیا که سیکی ئاوا پیتشه نگی له شکرکی تینووی ده سه لات و

ته نیا له بهر گیځه یی دنیایی بووايه، ئایا مروځيکی ئاوا بؤ خولقانی تراژیدیا به س نه بوو؟ له گه ل ئه وه شدا ئه م پيشه نکه بؤ ئاواندنې ئه ندیشه ی قوځزی کلنسی روم به ته وای له شکر و یه سووعی و بالاترین ئه ندیشه یانه وه سه روزیاده. به راشکاوی پیتبلیم من ئیمانیکی پته وم به وه هیه که له نیو ئه وانه دا وا پيشه نگی بزووتته وه که بوون، که سیکې ئه وتو نه بووه. ده زانی؟ رهنکه له نیو پاپه کانی رومیشدا که سیکې وا هه بووبی. ده زانی، رهنکه رڅی ئه و پیره پیاوه تووک لیکراوه که مروځایه تیې ئاوا خیشه سه رانه و به شیوه ی خوې خوش ده وئ، ته نانه ت ئیستاش له نیو گرووپی ئه و چه شنه پیره پیاوانه دا، هه بی. بوونه که شی نه ک به هه لکه وتبی به لکو به پیی قه رارداده. به شیوه ی گریبه ستیکی نه پنی که ماوه ی کی زور له مه و به ر بؤ پاراستنی راز به ستراوه، تاکو له مه ترسی هه ژاران و خه فه تباران بیپاریزی، تاکو به و هویه وه به به خته وه رییان بگه یه نی. بیگومان واشه و به راستیش هه ر ده بی وایی. پیموایه ته نانه ت له نیو فه راماسونه کانیشدا رازیکی ئاوا له گوړیدا بووه و هه ر به و هویه وه یه کاتولیکه کان وه ک ره قییک چاو له فه راماسونه کان ده کهن که دژی یه کیه تیې ئه ندیشه یانن و رقیان لیئانه. بویه ئیستا زور پیویسته ره ویه ک و شوانیک هه بن. به لام به و شیوه یه که خه ریکم به رگری له ئه ندیشه ی خو م ده که م. له وانه یه نوسه ریکیش بم که تاقه تی ره خنه ی توم نه بی. با له وه زیاتری له سه ر نه روم.

ئالیووشا هه لیدایه: «ره نکه توش فه راماسون بی!» به له بزیکی زور خه مبارانه ش دريژده ی به قسه کانی دا: «ئیمانت به خدا نییه.» له گه ل ئه وه شدا هه ستیکرد براکه ی به سووکایه تی و تیرو تواجه وه له گه لی ده وئ و چاوی لیده کا. له ناکاو سه ری داخست و پرسیی: «شیعره که ت چون ته واو ده بی؟ یان هه ر ئه مه کوتاییه که ی بوو؟

«ده مویست ئاوا ی ته واو بکه م. کاتییک که پشکینه ر ده ستي له قسه هه لگرت، ماوه یه ک چاوه روان ما تاکو به ندیه که وه لامی بداته وه. بینه نگی ئه و له سه ر شانی قورسای ده کا. تیگه یشت که به ندیه که به وردی سه رنجی

داوخته قسه‌کانی. به نهرمی چاوی له چاوی بریوه و له‌وه ناچی وه‌لامی بداته‌وه. پیره پیاو به ئاواته‌وه بوو «ئه‌و» شتیک بلی، ئه‌گهر وه‌لامه‌که‌ی تال و پر مه‌ترسیش بی. به‌لام ئه‌و له ناکاو نهرم و بیده‌نگ له پیره پیاو نزیک ده‌بیته‌وه و لیوه چرچ و سپی‌ه‌لگه‌راوه‌کانی راده‌مووسی. هه‌موو وه‌لامه‌که‌شی هه‌ر ئه‌وه‌یه، پیره پیاو له‌رز دایده‌گری، لیوی ده‌له‌ری. ده‌چی بۆلای ده‌رگا‌که ده‌یکاته‌وه و پینده‌لی: «برۆ و ئیتر مه‌گه‌رپۆه... قه‌ت‌قه‌ت ڤوو لی‌ره مه‌که‌وه!» به‌ره‌و شه‌قام و گو‌ره‌پانی تاریکی شاره‌که ره‌وانه‌ی کرد. به‌ندییه‌که‌ش ملی ڤیی گرت و ڤویشته.

- ئه‌ی پیره‌پیاوه‌که؟

- ماچه‌که له دلیدا ده‌ره‌وشیته‌وه، به‌لام ده‌ست له بیرۆکه‌ی خوی هه‌لناگری.

ئالیووشا خه‌مبارانه گو‌راندی: «تۆش له‌گه‌ل ئه‌و، هاوبیر و‌رایی؟ ئیوان ده‌ستی‌کرد به‌ پیکه‌نین.

- ده‌ی هه‌مووی و‌رینه‌یه ئالیووشا. شیعیکی بی‌مانایه و لاویکی بی‌می‌شکی زانکویی نووسیویه‌تی، که به‌ عومراتی خوی نه‌یتوانیوه دیره شیعیک بنووسی. بۆ وا زوو باوه‌رت کرد؟ یانی پیتوایه راست ده‌چم بۆلای ژیزوئینه‌کان و ده‌چمه ڤیزی که‌سانیکه‌وه که کاره‌کانی «ئه‌و» راسته‌وپاسته ده‌که‌ن؟ خودای دلۆقان هیچ پتوه‌ندییه‌کی به‌ منه‌وه نییه. پیمگوتی، ته‌واوی ویستی من ژیا‌نه هه‌تا ته‌مه‌نی سی‌سالان، دوا‌ی ئه‌ویش... په‌رداخ‌ی ته‌مه‌ن به‌ عه‌رزیدا ده‌کیشم و وردوخاشی ده‌که‌م!

ئالیووشا خه‌مبارانه ده‌نگی هه‌لینا: «به‌لام گه‌لا و په‌لکی ناسک و شلک و گلکوی جوان و ئاسمانی شین و ژنیک که دلت پتوه‌یه‌تی، چی لیده‌که‌ی؟ چۆن ده‌ژی‌ی؟ چۆنت خۆشده‌وین؟ به‌و دۆزه‌خه‌وه که می‌شکی داگرتووی چۆن هه‌لده‌که‌ی؟ وایه، راست له‌به‌ر ئه‌وه هه‌لدیی تاکو پتوه‌ندی به‌وانه‌وه بکه‌ی و بجیته ڤیزیا‌نه‌وه... ئه‌گهر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه خۆت ده‌کوشت، چونکه ناتوانی تاقه‌ت بی‌نی!

ئىوان بە بزەيەكى سارد و سږهوه گوتى: «وزەيەك ھەيە كە دەتوانى ھەموو شتېك تامل بكا.»

- چ وزەيەك؟

- وزەي بنەمالەي كارامازوف - وزەي خوږپيپانەي مالباتى كارامازوف.
- نوqm بوون لە نيو كارى پيس و ناحەزدا، خنكاندنى گيانى خوت لە نيو گەندەليدا، ھا؟

- ږەنگە واش بى... بەلام ږەنگە ھەتا كاتېك كە دەبمە سى سالان لە دەست ئەو ږاكەم، پاشان...

- چۆن لە دەستى ږادەكەي؟ بە كام وږهوه دەر باز دەبى؟ بە بىروكە جوانەكەت؟ ئەو ئەستەمە.

- ديسان بە شيوەي بنەمالەي كارامازوف.

- مەبەستت ئەو ھەيە كە «ئيزنى ھەموو شتېكت ھەيە؟» ھەموو كاريك ھا؟

ئىوان نيوچاوانى تېكنا و كتوپر ږەنگى ھەلبزړكا.

«يانى تو ئەو قسەيەت قەبوولە كە ميوستوف كړدبوويه بنېشته خوشەكە و ديميتريش ئاوا سايلوخانە كاويژى كردهوه؟» ئىوان چزەبزەيەكى ھاتى.
«بەلى ئەگەر پيتخوش بى دەتوانى ئيزنى ھەموو شتېك بە خوت بدەي، چونكە وەقسە ھاتوو و منيش قسەكەي ږەت ناكەمەو و پيموايە شيكاريەكەي ميتينكاش خراپ نيبه.»

ئاليووشا بە بېدەنگى چاوى تېپرى.

ئىوان لە ناكاو بە ھەستىكى چاوه ږوانەكراو ھە گوتى: «براكەم، پيموايو ټەگەر ليزە ږوم، لانيكەم توم ھەيە، بەلام ئيستا بوم دەر كەوت تەنانەت لە دلئى توى خوشەويستيشدا جيگام نيبه. بويه چاوپووشى لە «ئيزنى ھەموو شتېك ھەيە.» ناكەم. توش لەبەر خاترى ئەو چاوپووشى لە من ناكەي، ھا؟

ئاليووشا ھەستا، چوو بولاي و بە نەرمى ليوانى رامووسى.

ئىوان سەرخۇشانە ھاوارىکرد: «ئەو ە لاسايى كىردنە ۋە يەكى ئەدەبى بوو. تۆ ئەۋەت لە شىعرەكەى من دىزىۋە، بەلام سىپاست دەكەم. ەستە ئالىووشا، كاتى رۆيشتەنە، دەبى ەردووكمان برۆين.»

لە مەيخانەكە چۈنە دەرى. بەلام كاتىك گەيشتەنە بەردىرگاي دەرى بە جۈوت راۋەستان. ئىوان بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «گويىگرە ئالىووشا، ئەگەر لە راستىدا بتوانم خەمخۇرى ئەۋ چىرۆ ناسك و وردانە بم، لەگەل ۋەبىر ەينانەۋەى تۆ خۇشەۋىستىي ئەۋانىش لە دالما دەپشكۆى. ەر بۆيە دالنام كە تۆ لەم دەۋرۋەرانەى و لىم نىزىكى، ەر بۆيە زياتر ەز بە ژيان دەكەم. دەى قسەكانم قانعى كىردى؟ ئەگەر پىتخۇشە، بە دانپىنانى ئاشقانى بزانە. ئىستا تۆ بە رىي راستدا دەرىۋى منىش بەرىي چەپدا. ەر ئەۋەش بەسە. گويىت لىيە؟ ەر ئەۋەش بەسە. مەبەستم ئەۋەيە تەنانت ئەگەر سبەينىش نەرىۋم (كە پىمۋايە ەر دەرىۋم) دىسان چاۋمان بە يەكتەر دەكەۋى. ئىتر لە سەر ئەۋ باسە مەرىۋ. تكات لىندەكەم.» لەپر بە لەبىزىكى توۋرەۋە درىژەى پىدا: «بەتايىبە نامەۋى سەبارەت بە دىمىترى قسەم لەگەل بكەى، تكات لىندەكەم ەر باسى مەكە. ئىتر لە تام دەرىچۈۋە، ەيندەمان باسكىردۋە، ۋانىيە؟ لەباتى ئەۋەش بەلىنىيەكت دەدەمى. كاتى لە تەمەنى سى سالىدا ۋىستم «پەرداخەكە بە ەرزىدا بكىشم»، لە ەركويىكە بم دەگەرىمەۋە بۇلاى تۆ تاكو جارىكىتر پىكەۋە قسە بكەين، ئەگەر تەنانت لە ئەمريكاش بم، دالنا بە. بە ئانقەست دىمەۋە. دىتنى تۆ زۆر خۇشە بەلامەۋە، بەتايىبە لەۋ كاتەدا دەبى چ ئالوگورىكت بەسەردا ەاتى. شەرتىي بە شەرتى پىاۋان، دىمەۋە بۇلات. رەنگە ەشت نۆ دە سال لە يەكتەر دوور بىن. ئىستا ۋەرە و برۆ بۇلاى «پاتىرسىرافىكوس»ى خۆت، لە سەرەمەرگدايە، ئەگەر بمى و تۆ لە ژوور سەرى نەبى، دلى من دىشى كە بوومەتە ۋوى ماتل بوونت. خوداحافىز. جارىكى دىكە ماچمبەكە. زۆر چاكە، ئىستا برۆ.»

ئىوان لە ناكاو ۋەرسوۋرا و بەبى ئەۋەى سەر ەلىنى و ئاور بداتەۋە مى رىي گرت. راست بەۋجۆرە رۆيشت كە رۆژى پىشۋو دىمىترى رۆيشتبوو و

ئالیووشای به جی هیشتیبوو. ئەگەرچی مائاواویییه که زۆر جیاواز بوو. ویکچوونی سهیری دلخوریه و خهفتهی ئەو کاته وهک تیر به زهینی ئالیووشادا تیپه‌ری. ماوه‌یهک واق ما و چاوی له رویشتنی براکه‌ی بری. له‌پڕ تیگه‌یشت که ئیوان خۆی راده‌وه‌شینی و ده‌روا و شانی راسته‌ی له‌ چاو شانی چه‌په‌ی تۆزی داته‌پیوه. به‌ر له‌وه‌ قه‌تی سه‌رنج نه‌دابوو. ئالیووشاش خیرا وه‌رسوو‌را و به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌و کلیسه‌ وه‌پڕ که‌وت. هه‌وا تاریک داهاتبوو و ئالیووشا تاراده‌یه‌ک ترسی لینیشتیبوو. له‌ ناخیدا شتیکی تازه‌ خه‌ریک بوو ره‌گاژۆی ده‌کرد، به‌لام ئەو هۆیه‌که‌ی نه‌ده‌زانی. وه‌ک دوێ شه‌و دیسان بای ده‌هات. کاتیک گه‌یشته‌ نیو دارستانه‌که‌ی نزیک حوَجَره‌، کاجه‌ پیره‌کان له‌ ده‌وروبه‌ری خه‌مبارانه‌ ده‌شینیوه‌ و هاژده‌ی با به‌نیو لکو‌پۆپه‌کاناندا ویره‌ویره‌ی ده‌کرد. هه‌له‌ده‌هات. به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ له‌ خۆی پرسى: «پاتیر سیرافیکووس»^{٢٤}. ئەو ناوه‌ی له‌ جییه‌ک وه‌رگرتبوو. له‌کوێ؟ ئیوان، ئیوانی بیچاره‌، که‌نگی ده‌تبینه‌وه‌؟... ئەوه‌ش حوَجَره‌که‌. به‌لێ، به‌لێ، ئەو «پاتیر سیرافیکووس»ه‌ و رزگارم ده‌کا. - بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ رزگارم ده‌کا!!»

دواتر چه‌ند جار سه‌ری له‌وه‌ سووپما که‌ چۆن توانیبووی کاتی جیا‌بونه‌وه‌ له‌ ئیوان، دیمیتیری برای ئاوا به‌ ته‌واوی له‌بیر بجیته‌وه‌، ئەگەرچی ئەو پۆژه‌ به‌یانی ته‌نیا چه‌ند سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر، بریاری دابوو دیمیتیری بدۆزیته‌وه‌ و ده‌ست له‌ گه‌ران هه‌لنه‌گرێ، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر نه‌توانی ئەو شه‌وه‌ بگه‌ریته‌وه‌ بۆ کلیسه‌ش.

24- قه‌شه‌یه‌ک بوو له‌ شانۆنامه‌ی «فاوئیسٴا به‌شی دووه‌م، به‌ره‌می گوته‌.

له‌راستیدا ویده‌چوو به‌هۆی خه‌م و دله‌خورپه‌ی لاوییه‌وه بی، به‌هۆی دمارگرییه‌کی کال و لاوانه‌وه. یان خه‌م و ناکام بوون و هیوابران له‌ناخه‌وه. به‌تاییه‌ت هه‌لبران له‌که‌سیکی وه‌ک ئالیووشا که به‌راستی له‌دله‌وه خۆشی ده‌ویست. بیگومان ئه‌و خه‌مه له‌ویوه سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت. ئه‌و خه‌مه حه‌تمه‌ن هه‌ر ئه‌وه بوو. به‌لام نا، بنووسه‌که‌ی ئه‌وه نه‌بوو، ئه‌ویش نه‌بوو. «له‌ده‌ست خه‌فته وه‌زاله هاتووم، به‌لام خۆشم نازانم چم ده‌وی و بۆ ئاوام لێهاتوو. ره‌نگه هه‌ر بیرى لینه‌که‌مه‌وه باشتتر بی.»

ئیوان فیو‌دۆرۆویچ هه‌ولیدا «بیر نه‌کاته‌وه»، به‌لام ئه‌وه‌ش که‌لکی نه‌بوو. ئه‌وه‌ی خه‌مه‌که‌ی ئاوا قورس و تاقه‌ت‌پرووکی‌ن کرد‌بوو، ئه‌وه بوو که تاییه‌تمه‌ندییه‌کی بی‌بایه‌خ و ده‌ره‌کیی هه‌بوو - هه‌ستی به‌وه ده‌کرد. ده‌تگوت که‌سیک یان شتی‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی پۆحی راوه‌ستاوه و هیندی‌جار خۆی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینی و ناچاره‌ چاوی لێکا. ره‌نگه‌ مرو‌ف به‌هۆی کار و سه‌رقال بوون و مشتومره‌وه هیندی‌جار بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ستی پینه‌کا، به‌لام هینده‌ مرو‌ف تووشی ئازار و ئه‌شکه‌نجه ده‌کا، ئاخ‌ری ناچاره‌ هه‌ستی پینه‌کا و ئه‌و شته‌ ملۆزم و مزیره‌ هه‌لگرێ. زۆر جاریش شتیکی قۆر و بی‌که‌که - شتی‌که له‌سه‌ر جیی خۆی دانه‌ندراوه، په‌رۆیه‌کی فری‌دراو له‌چه‌قی ژووره‌که‌دا، کتیییک که نه‌خراپیه‌وه سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی، و هتد... ئاخ‌ری ئیوان فیو‌دۆرۆویچ، زۆر تووره‌ و نیو‌چاوان ترش، گه‌یشه‌وه مالێ و له‌ناکاو نزیکه‌ی پا‌زده هه‌نگاوی مابوو بگاته‌ باخه‌که، شکی کرد که چیه‌ بۆته‌ هۆی خه‌م و دله‌خورپه‌ی.

له‌سه‌ر خواجه‌نشینی به‌ر ده‌رگا‌که دانیش‌ت، ئیس‌میر دیاکۆفی به‌ره‌للا له‌وی دانیش‌تنبوو و هه‌وا‌ی فینکی به‌ره‌به‌یانی هه‌لده‌مژی. ئیوان فیو‌دۆرۆویچ به‌یه‌که‌م پوانین بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌ی له‌دالغه‌یدا بوو ئیس‌میر دیاکۆفی به‌ره‌للا بوو که‌وا پۆحی ئازار ده‌دا و له‌ناخه‌وه رقی لێی بوو. له‌ناکاو ئه‌وه به‌زه‌ینیدا هات و بۆی پروون بۆوه. به‌ره‌له‌وه، کاتی‌ک باسی دیداره‌که‌ی خۆی و ئالیووشای بۆکرد، هه‌ستی به‌وه‌ره‌زی و دل‌گوش‌ران کرد و هه‌ر له‌پێوه

رڦيكي ئەستور دلى داگرت. ئەو كاتهى قسه يان ده كرد بۇ ماوه يهك ئىسمير دياكوفى له بىر چوبووه، به لام هه روا له داڤهيدا مابوو. به لام هه ر ئەو كاتهى له ئاليوشا دابرا و به رهو مالى مى رپى گرت، ئەو ههسته له بىر كراوه ديسان له زهينيدا قوت بووه، به ر ق ههستاوى له خوى پرسىي: «ياني ده بى بوونه وه رڦيكي هيجو پووچ و قيزه ونى وهك ئەوه ئاوا ببيته هوى ئازارم؟»

ئىۋان فيۋدۇرۋويچ لەم دوايىيانەدا زۆر لە دەست ئەۋ پىاۋە ۋەپەز بوۋ، بەتايىبەت لەم چەن پۋژەي رابردودا. تەنانەت ھەستى بەۋە کرد پۋيكي گەۋرە سەبارەت بەۋ بوۋنەۋەرە نارەسەنە لە ناخيدا پيشاژۋ دەكا. ئەۋ پۋقەش ئەم راستەقىنەي لە كاتيكدا ژياندەۋە كە ئىۋان فيۋدۇرۋويچ گەيشتە ئەۋ شوينەي ھەستى بە شتيكي تەۋاۋ جياۋاز كرد. ئەۋ كاتە ھۋگرييەكي تايبەتى بە ئىسمير دياكۋف ھەبوۋ، تەنانەت پيشىۋابوۋ مۋۋيكي زۆر خاۋەن فەرھەنگ و پەسەنە. ھانى دابوۋ قسەي لەگەلدا بكا، ئەگەرچى بەردەۋام سەرى لە ئالۋزى و بىئوقرەيىي زەينى خۋى سورماۋو. تينەدەگەيشت ئەمە چيە ئاۋا بەردەۋام پيداگرى لەسەر زەينى دەكا. ئەۋان سەبارەت بە پەرسىگەلى فەلسەفى مشتومريان دەكرد و تەنانەت سەبارەت بە خۋر و مانگ و ئەستېرەكان كە رۋژى چۋارەم خولقيندران.

ٻووناڪي لھ پڙڙي يھڪھمدا چوڻ ٻووه و دھي چوڻي ٿيڳھي؟ ٻھلام ئيوان
 فيوڊورؤويچ زور زوو تيگھيشٽ، ئھگھرچي خوړ و مانگ و ئھسٽيرھڪان
 دھتواني مھبھسٽيڪي سھرنچراڪيش بي، ٻھلام بو ئيسمير دياڪوف گرينگ
 شٽيڪي ديڪھ بوو و تھواو لھوھ جياواز بوو. ٻھھموو شيوھيھڪ دھسٽيڪرد
 ٻھخوناندن و بافيش، ئھويش باديهوا بوونيڪي بيبنھما. ئيوان
 فيوڊورؤويچيش زوري ئھوھ پيناخوش بوو. يھڪھم شٽ ڪھ ٻووه ھوي
 جاپزبوني ھر ئھوھ بوو. دواي ئھوھ گيروگرفتي ديڪھش لھ مائيڊا پوويڊا.
 گرووشنڪاش ھاتبووه ڪايوھ و سھبارھت ٻھو ڪارھ قوپ و پر شوورھييھي
 ديميتري براشي دھدوان. ٻھلام ھرڪاتيڪ ئيسمير دياڪوف ٻھتين و تاوھوھ
 باسي ئھو مھبھسٽھي دھڪرد، مھحال بوو ڪھسٽڪ تي بگا مھبھسٽي لھو قسانھ

چییە. راستییە کە شى ئەو ە بوو بى مەنتقى و پسپس بوونى هيندى له ئاواتەکانى کە به هەلکەوت دەریدەبرین و بەردەوام به شىوەیه کی تەمومژاوى قسەى دەکرد، شتىکی سەر سوڕهینەر بوو. ئیسیمیر دیاکۆف بەردەوام خەریکی تاقیکاری بوو. پرسىاری ناراستە و خۆی دەکرد کە دیاربوو له پيشدا بیرى لینه کردۆتەو، مەبەستى خۆشى سەبارەت بە وکارە باس نەدەکرد و زۆرجار له هەستیارترین ساتدا له قسە دەکەوت و مەقى نەدەکرد، یان قسەکەى دەگوێ. بەلام ئەو ەى له هەموو شتىک زیاتر ئیوان فیۆدۆرۆویچى قەلس کردبوو و ئیسیمیر دیاکۆفی زیاتر لەبەر چاوى رەش دەکرد، ئەو خۆمانە خۆ نواندنەى بوو. نەک ئەو ەى بارودۆخە کە لەبەر چا و نەگرئ و بى ئەدەبى بکا؛ بەپێچەوانە، بەردەوام بەوپەرى ریزەو قسەیدەکرد. بەحوالەشەو ە لەبیری ئەو دابوو کە - خودا دەزانى بۆ؟ - جوړئ لیک حالى بوون له نیوان خۆى و ئیوان فیۆدۆرۆویچدا هەیه. بەردەوام به لەبزی قسەیدەکرد کە نیشان دەرى ئەو ە بوو بەلینییەکیان له نیواندا هەیه، رازیکیان له نیواندا یە کە سەردەمیک هەردوولا دانیان پیا نابوو، تەنیا ئەوان تییەگەن و دەوروبەریەکان سەریان لیى دەرنەدەچوو. بەلام ئیوان فیۆدۆرۆویچ ماو ەیه کی درێژخایەن ئاگادارى ئەو راستییە نەبوو کە بۆچى ئاوا رق و بیزارى میشک و دلى تەنیو، بەلام لەم داوا یانەدا بۆی دەرکەوتبوو له کوێو ئاو دەخواتەو. بە هەستىکی پر له رق و توورەبى هەولیدا، بە بى ئەو ەى لەگەل ئیسیمیر دیاکۆف بدوئ یان سەرنجى پێیدا، له دەرگاکە برۆتە ژوورئ. بەلام ئیسیمیر دیاکۆف له سەر خواجە نشینە کە هەستا، هەر بەو ەدا ئیوان فیۆدۆرۆویچ لەرێو تىگەیشت کە دەیههوى لەگەلى بدوئ. ئیوان چاویکی لیکرد و راو ەستا، بەلام چونکە بەجی تپەرین، کە چەند سات لەمەوبەر بریاریدا بوو، راو ەستا، بەجاری وەک شیتی لیتات. به رق و بیزاریه ە چاوى له ئەدگارە کۆسە و زەرد هەلگە راو ەکەى ئیسیمیر دیاکۆف و فۆکلە لوولەکەى سەر تەویلى برئ. ئیسیمیر دیاکۆف به چاوى چەپەى چاویکی لى قرتاند و

گرځيښه وه، وهک ئه وهی بلې: «دهچی بؤکوی؟ نابې لیره وه تیپه ری، من و توی وریا و پر هوش قسه و باسیکمان له نیواندا هیه و ده بی پیکه وه بدوینن.»

نیوان فیودور وویچ له رز دایگرت: «دووره که وه لیم، چه په ل، گه لحو من کارم به تو نییه.» له سهر زمانی بوو، به لام به وپه ری واقورمانه وه دهنکی خوی بیست که ده لی: «باوکم هیشتا هر خه وتوه یان له خه وه ستاوه؟»

ئه م پرسیاره ی له سهر مخو و سه بوورانه پرسى و خیرا، دیسان به وپه ری سهر سوورمانه وه له سهر خواجه نشینه که دانیشست. بؤ تاویک خورپه که و ته دلې؛ ئه وه شی دواتر وه بیر هاته وه. ئیسمیر دیاکوف دهستی نابووه پشتمی و هر له و کاته دا به متمان و تاراده یه ک توړه پییه وه چاوی له چاوی بری و له هه مبه ریا راوه ستا.

به ئانقه ست و ته شهروه گوتی: «حه زره تیان هیشتا خه ریکی لاله خه وه.»

(وهک ئه وهی بلې: «یه که م که س تو بووی قسه تکرد، نهک من.»). دوی تاویک، دریزه ی دایه: «قوربان، سهرم له ئیوه سوورماوه، «چاویشی به ناز و دهماره وه له عهرزی بری و لاقی راسته ی هیثایه پیشی و نووکی جزمه بریقه داره کی هیور هیور له زهوی دهکوتا.

نیوان به ئه وپه ری تواناییه وه هه ولیده دا، دان به خویدا بگری، به توړه یی گوراندی: «بؤ سهرت له من سوورماوه؟» هر له پریش، بیزارانه تیگه یشت هه ست به کونچکاوییه کی سهر دهکا و به بی ئه وهی قانع بی، ناتوانی له وی بړوا. ئیسمیر دیاکوف له ناکاو سهری هه لیتا و به بزیه کی خومانه وه گوتی: «قوربان، بؤ ناچی بؤ چی رماشینیا؟» چاوی چه په ی هه لگیرابووه و ده تگوت ده لی: «ئه گهر مروقیکی وریا بی ده زانی بؤ پنده که نم.»

نیوان به سهر سوورمانه وه پرسیی: «بؤ بچم بؤ چی رماشینیا؟»

ئیسمیر دیاکوف دیسان بیده نگ بوو.

پاشان به ئارامی و پواله ته ن به گرینگ نه زانینی وه لامه که گوتی: «قوربان، فیودور پاولوویچ خوی ئه و داواکارییه ی له ئیوه بوو.» ده تگوت به ئماژه ده لی: «له بهر هویه کی دیکه ماتلت ده که م، بؤ ئه وهی شتیکم کوتبی.»

ٺيون فيڊڊورويچ، له وه زياتر خوي پيرانه گيرا و هلبو، ئاخري به توږه پييه وه هاوار يکرد: «نه گبه تي. پيمبل بزانم چت دهوي؟!»

ٺيون فيڊڊورويچ لاقى راسته ي کيشايه دواوه و خوي ئه مباره و بار کرد، به لام هر به و له سه ره خوي و نه رمه بزه يه وه چاوي تيږي.

- گرينگ نيهه قوربان - ته نيا له بهر خاتري دمه ته قي.

هەر دووکیان بێدەنگ بوون. نزیکەی خولهکیک هیچیان متهقیان نەکرد. ئیوان فیۆدۆرۆویچ دەیزانی دەبێ هەستی و خۆی توورە بکا. ئیسمیر دیاکوفیش لە هەمبەریا راوەستابوو و دەتگوت چاوەڕوانە بزانی توورە دەبێ یان نا. لانیكەم ئیوان فیۆدۆرۆویچ وای هەستەدەکرد. ئاخیری بەقەستی هەستان تەکاننکی لە خۆی دا.

ئىسمىر دياكوف بە دەرفەتى زانى و بە ۋاشكاۋى گوتى: «ئىۋان فىۋدورۋويچ كەۋتوۋمە بارودۇخىكى دژوارەۋە. نازانم چىكەم.» لەگەل دوايىن قسەى ھەناسەيەكى ھەلكىشا، ئىۋان فىۋدورۋويچ دىسان دانىشتەۋە. ئىسمىر دياكوف لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ھەردووكيان دلووكارن قوربان. لە منداڭ خراپترن. مەبەستم باۋكت و دىمىترى فىۋدورۋويچى براتە. فىۋدورۋاولۋويچ ھەر لە خەۋ ھەللدەستى دەستدەكا بە پرتەوبۇلە و كۈنەجەرگى كردووم. لە پەستا لىم دەپرسى: «گرووشنكا ھاتوۋە؟ ئەى بۇ نايەت؟» ھەروا ھەتا نىۋەشەۋ و دواى نىۋەشەۋىش ئەۋە كارىيەتى. ئەگەر ئاگرافنا ئەلكساندر فنا نەيەت (كە زۆر وىدەچى قەستى ھاتنى نەبى)، سبەينى بەيانى دىسان دەستدەكاتەۋە بە بۇلەبۇل: «بۇ نەھات؟ كەنگى دى؟» - ھەر دەلىي خەتاي مەنە. لەۋەش خراپتر قوربان، لەگەل ھەۋا تاريك بوون، تەنانەت زووترىش دىمىترى برات بە تەنگەۋە لىمان پەيدا دەبى: «جوان گوى بگرە بۆرە پياۋى خويىرى، گەژەى چلپەخۆر. ئەگەر وريا نەبى و پىمنەلىي ھاتوۋە، بەر لە ھەموو كەسىك تۇ دەكوژم.» كاتىك پۇژ دەبىتەۋە ئەۋىش ۋەك باۋكت كۈنەجەرگم دەكا. «بۇ نەھاتوۋە؟ بەم زوۋانە دى؟» ئەۋىش پىۋاىيە خەتاي مەنە خاتۋنەكەى نەھاتوۋە، پۇژ لەگەل پۇژىش قەلئەس و ئالەتتەر

دەبى. كاريكى كردووہ لەوانەيە لە ترسانا پۆژيک خۆم بکوژم، قوربان. متمانەم بە هيچيان نيه قوربان.»

ئىوان فيودورويچ بە پقەهەستاوى گوتى: «ئاخر تۆ بۆ خۆتى تىهەلدەقوتىنى؟ خەريكى سيخورى بۆ ديميتري دەكەى، خوڤرى؟

- هيچ پڤيەكى ديكەم نيه قوربان. ئەگەرچى لە راستيدا خۆشيان تىهەلناقوتىنم. بروام پڤيەكە. سەرەتا لەبزم نەدەگەرپا و نەمدەوڤرا وەلام بدەمەوہ؛ بەلام بە زۆرى لىمى دەوڤ نۆكەريكى وەك ليچاردا^{۲۰} بم بۆى. لەوكاتەشەوہ بەردەوام هەپەشە و گورەشەم لىدەكا: «گەمژەى هيچوپوچ، وريا نەبى و هەوالى ھاتنەكەيم پڤنەدەى، دەتكوژم.» قوربان لىم پوونە سبەينى تووشى گەشكەيەكى دوور و دريژ دەبم.

- مەبەستت لە «گەشكەى دوور و دريژ» چيە؟

- گەشكەى دوور و دريژ، ماوہيەكى زۆر دەخايەنى قوربان - چەند سەعات، يان پەنگە يەك دوو پۆژ قوربان. جاريكيان سى پۆژى خاياند. ئەو كاتە لە وەتاغى ژيەر هەورەبانەكە كەوتەمە خوارى، بۆ چەند چركەيەك چاك دەبووم و ديسان واملیدەھاتەوہ. هەتا سى پۆژ نەمتوانى بە تەواوى وەھۆش بڤمەوہ. فيودورپاولوويچ ناردى بە شوڤن ھيرتيز نستيۆبدا، كە پزىشكى ئەم ناوچەيە. ئەويش سەھۆلى لە سەر سەرم دانا و دەرمانىكى ديكەشى بۆ نووسيم.... ھەموو پڤيان وا بوو دەمرم.

ئىوان فيودورويچ گوتى: «بەلام دەلڤن ھيچكەس نازانى كەنگى سەرودلى لىدەى.» پاشان بە كونچكاوييەكى تايبەت و توورەبييەوہ پرسى: «چى دەبىتە ھۆى ئەوہى بلڤى سبەينى تووشى سەرودل دەبى؟»

- خالى سەرەكى ئەوہيە. پڤشبينى ناكري قوربان.

- جگە لەوہش، ئەو كاتە لە وەتاغى ژيەر هەورەبان كەوتىيە خوارى.

- ھەموو پۆژى دەچم بۆ وەتاغى ژيەر هەورەبانەكە. لەوانەيە سبەينى ديسان لەويۆہ بکەومە خوارى. ئەگەر لەويشەوہ نەكەومە خوارى، لە پليكانى

ئەمبارەكەو دەكەومە خوارى قوربان. چونكە ھەموو پوژىك دەبى بچمە
ئەمبارەكەش قوربان.

ئىوان فىۋدورۋىچ چاۋى تىبىرى و بە مۆرەيەكەو گوتى: «دەزانم
خەرىكى قسەى قوڭ دەكەى و لەو وپىئانەشت تىئاگەم. مەبەستت ئەوئە
دەتھەوئ لە سبەينىۋە بۆ ماۋەى سى پوژ خۆت نەخۆش بخەى، ھا؟»
ئىسمىر دىاكوف كە دىسان سەرى داخستبوو و پەنجەى لاقى راستەى لە
زەۋى دەكوتا. لاقى راستەى نووشتاندەو و لاقى چەپەى ھىئاىە پىشى و بە
چەبەزەيەكەو گوتى:

- ئەگەر بمتوانىبايە ئەو فىلە بكەم، يانى وا بنوئىم خەرىكە گەشكەم لى دى -
ئەوئش بۆ كەسىك كە خوۋى بە فى و گەشگەو گرتوۋە، دژوار نىيە - ھەقى
تەواۋىشم بەدەستە كە بۆ پزگار كەردنى گيانم پەنا بۆ فىللىكى وا بەرم،
قوربان. چونكە ئەگەر تەنانەت ئاگرافنا ئەلكساندرفناش، كاتىك كە نەخۆشم،
بى بۆ ژوانى باوكتان، ئەو ھەزەتە نەخۆشېك سەركۆنە ناك، چونكە ھەۋالى
پىنەداۋە. لەۋانەيە ھەر لەپرووشى ھەلنەيەت.

ئىوان فىۋدورۋىچ كە لەبەر توورەيى پەردەى لووتى دەلەرزى، گوراندى:
«گيانت داۋەشى، بۆ ئەۋەندە دەترسى؟ تەۋاۋى قسەكانى دىمىترى
ھەرەشەيەكى عەجوۋلانەيە و ئەو كارە ناك. دلنبايە تۆ ناكوژى، ئەگەر
كەسىكىش بكوژى، ئەو كەسە تۆ نىت!»

- لە پىش ھەموو كەسىكدا قوربان، ۋەك مىشۋولە دەمكوژى. ئەۋەش ھىچ،
دەترسم پى زياتر داكىشى و بەلايەك بە سەر باوكت بىتى، منىش بە تاۋانى
ھاۋدەستى لەگەلى قۆلبەست بكەن.

- تۆ بۆ بەو تاۋانە دەگرن؟

- پىيان ۋادەبى لەگەلى ھاۋدەستم. چونكە ۋەك پازىكى گەۋرە لە
عەلامەتەكان ئاگادارم كەردەو، قوربان.

- كام عەلامەت؟ بە كىت گوت؟ دىزەى خوڭرى پوونتر بىلى بزانم.

ئىسمىر دياكوف بە قەلەفەتلىكى دەمارگرانەۋە گوتى: «ناچارم دان بە راستىيەكدا بىنىم كە لەم كارەدا لەگەل فيودورپاولوۋىچ پازىكىمان لە نىواندايە. ھەر ۋەك خۆشت دەزانى (ھەلبەت ئەگەر بزانى) لە چەند پوژى رابردودا لەگەل تاريك بوونى ھەوا درگاكە لە سەر خۆى دەداخا. تۆ بەينىكە سەر لە ئىۋارە دەچىيە ۋە تاغى نەۋمى سەرى و دوينى ھەر نەھاتىيە خوارى قوربان. كەوايە رەنگە بزانى چۆن بە وردىيىيەۋە دەرگاكە لە سەر خۆى دادەخا و تەنانت ئەگەر گريگورى واسىليەۋىچىش بىتە بەر دەرگاكە، ھەتا دەنگى نەناسى درگاكە ناكاتەۋە. بەلام گريگورى واسىليەۋىچ بە دەنگىيەۋە نايەت، چونكە ئىستا تەنيا ھەر منم لە ۋەتاغەكەيدا خزمەتى پىدەكەم قوربان. لەو كاتەۋە قەرە ۋە ھەراى لە سەر ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ھەلايىساندوۋە ئەۋ ئەرەكى پىسپاردووم. بەلام شەۋانە، بە ھەرمانى خۆى دەچم بۆ ۋەتاغى خزمەتكاران و نابى بخەوم، بەلكو دەبى لە ھەۋشە كىشك بدىرم و پىاسە بكەم و چاۋەروانى ھاتنى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا بم. لەم چەن پوژەى پىشۋودا چاۋەروانى بەجارى ئوقرەى لىبرىيو. ئەۋ پىۋايە ئەۋ خاتۋونە لە دىمىترى فيودورۋىچ (يان خۆى گوتەنى مېتكا)، دەترسى قوربان. «ھەر بۆيە» خۆى گوتەنى «شەۋدەرەنگان لە دەرگاكە پىشتەۋە دى بۆلام». دەلى: «ھەتا نىۋەشەۋ و دەرەنگترىش چاۋەروان بە. ئەگەر ھات، بە ھەلاتن ۋەرە و ئاگادارم بكە. يان لە نىۋە باخەكەۋە لە پەنجىرەكە بدە. سەرەتا بە ئەسپايى دوو جارى لىدە، ئاۋا، يەك، دوو، پاشان سى جار توندتر، تەق، تەق، تەق، ئەۋ كاتە خىرا تىدەگەم كە ئەۋ ھاتوۋە و خىرا درگاكە دەكەمەۋە.» شتىكى دىكەى فىرکردووم بۆ كاتى قەۋمانى پووداۋى چاۋەرواننەكراۋ. سەرەتا دوو زەبرى توند و خىرا يەك، دوو، پاشان زەبرىكى زۆر توند. ئەۋ كاتە تىدەگا كە پووداۋىكى لە ناكاو قەۋماۋە ۋە دەبى چاۋم پىيىكەۋى. درگاكەم بۆ دەكاتەۋە تاكو بچمە ژوورى و لەگەلى بدویم. ئەۋەش بۆ كاتىكە كە ئاگرافنا ئەلكساندرفنا خۆى ناتوانى بىت و ھەۋالىكى ناردوۋە. جگە لەۋەش لەۋانەيە دىمىترى فيودورۋىچ بىت، ھەر بۆيە دەبى ئاگادارى بكەم كە دىمىترى ھاتوۋە. ئەۋ ھەزەرەتە زۆر لە دىمىترى

فيودور وويچ دترسى. به جورىك كه تهنانت ئه گهر ئاگرافنا ئه لكساندرفناش له پاليدا بى و دهركايان گاله دابى. كاتيك سهروكهلهى ديميتري فيودور وويچ پهيدا دهبى، له سهرمه خيرا ئاگادارى بكهم و سى جار له درگاكه بدهم. بهم شيويه، يه كهم نيشانهى پينچ زهره بى بهومانايه، كه ئاگرافنا ئه لكساندرفنا هاتوه. دووه مين نيشانهى سى زهره بهمانايه كه: «هه والىكى گرينگم پينه بۆتان.» ئه وه زهره ته چهندين جار ئه وهى پيشاندوم و بوى باس كر دووم. چونكه جگه له من و خوى هيچ عيبدولبه شهريك ئه وه رهمزه نازانى قوربان. ههر بويه به ييگومان و دودلى درگاكه دهكات وه (زور له بانگ كردنى به دهنگى بهرز دترسى). به لام ئىستا ديميتري فيودور وويچيش ئه وه رهمزه دهزانى.

- چووزانى؟ تو پيتگوتوه؟ چون توانيت پيبلنى؟

- له ترسانا قوربان. بۆ ده مويرا بيشارمه وه و پى نه ليم؟ ديميتري فيودور وويچ هه موو پوژى پيداگرى ده كرد كه: «خه ريكى هه لمده فريوينى، ده ته هوى شتيكم لى بشاريت وه؟ چاوت ده رد ينم.» ههر بويه له ترسانا ئه وه رهمزانه م پيگوت، بۆ ئه وهى وه فادارى نوكه ر ئاسايم ببينى و بزانى فيل و ته له كه له كارمدا نيه و ئه وهى ده يزانه م پيگوتوه.

- ئه گهر پيتوايه له وه رهمزانه كه لك وه رده گرى و هه ولده دا بيته ژوورى

پيشى پيگره.

- به لام ئه گهر سه رودلم لىبى، چون ده توانم به رگرى لىبكه م، قوربان. تهنانت ئه گهر بزانه م تا چ راده يه ك هيوابراوه و عه جماني لى هه لگيراوه، ناويزم به رگرى له هانت ه ژووره وهى بكهم.

- گيانت داوه شى، چون ئه وه نده دلناى كه سه رودلت لىدى؟ به شيتم

دهزانى؟

- چون ده ويزم ئيوه به شيت بزانه م قوربان. من به وه هه موو ترسه وه كه دلى داگرتووم تا قه تى هيچم نيه. هه ست ده كه م فيم لىدى. له دلم چه قيوه. ههر ئه وه ترسه ش وامليده كا.

- دھک داپزى! ئەگەر فېت لېيى، گريگورى كىشك دەدىرى. لە پېشدا گريگورى لەو پووداوه ئاگادار بکە، دۇنيابە ئىزنى پېنادا بېتە ژوورى.

- بەبى فەرمانى باوكت، ناوېرم ئەو پەمزانە بە گريگورى واسىليەويچ بلىم. بەلام ئەگەر پېتوايە گريگورى واسىليەويچ گوئى لە ترپەي پىي دەبى و بەرگري لە هاتنە ژوورەهەي دەکا، دەبى پېتبلىم گريگورى لە دوئىنەو نەخۆشکەوتوو و مارتا ئىگناتيفنا دېهەوي سبەينى دەوا و دەرمانى بۆ ساز کات و بىداتى. ئەوئەش شىوئەيەكى ماريچە کردن بوو کە خۇيان بە باشيان دەزانی. مارتا ئىگناتيفنا ئاويئەيەكى لە گول و پەگى گيا و گژ هەيە، قوربان، کە زۆر باشە و يەکاويەکە. خۆي لە پازى ئەو دەرمانە ئاگادارە و سالى سى جارى دەرخواردى گريگورى واسىليەويچ دەدا قوربان، يانى لە کاتىکدا کە پشت ئېشەکە حەجمانى لىدەبېرى و لە پىي دەخا. لەو کاتەدا مارتا ئىگناتيفنا خاوتىيەک لەو دەرمانەدا دىخووسىنى و بۆ ماوئەي نيو سەعات هېندەي لە پشتى هەلدەساوي هەتا سوورى هەلدەگىرې و دەماسى. لە کۆتايىشدا پاشماوئەكەي دۆعايەكى بەسەردا دىخوئىنى و دەرخواردى دەدا، قوربان. هەمووى نا، لەو کاتانەدا بېرېكىشى بۆ خۆي گل دەداتەو و دىخوا چونکە هېچكاميان ئارەق و شەپاب ناخۆنەو قوربان، هەر خېرا خەويان لىدەكەوي و هەتا ماوئەيەكى زۆر وەخەبەر نايەن. کاتىكىش گريگورى واسىليەويچ لە خەو هەلدەستى، دەرد و عەلەمى لىدەبېرى، بەلام مارتا ئىگناتيفنا تووشى ژانەسەر دەبى قوربان. هەر بۆيە ئەگەر مارتا ئىگناتيفنا سبەينى ئەو تىمارکاریيە بکا، گوئيان لە هېچ نابى و بە جووت خەويان لىدەكەوي و ناتوان بەرگري لە دىمىترى فيودورويچ بکەن، قوربان.

ئىوان فيودورويچ گوراندى: «ئەو قۆپاتە چىيە؟ واديارە هەموو شتىک بە پىي پىلان دەرپواتە پىشى، تۆ سەرودلت لىدى، و ئەوان بېتھۆش دەبن.» لە ناکاو لە دەمى دەرپەرى: «هەلدەهەي ئاوا پلانەکەت جىيەجى بکەي؟» بە شىوئەيەكى توورە و تۆقىنەر ناوچاوى تىکنا.

- چۆن دعتوانم قوربان؟.... ئەوئش له شوئئئك كه ههموو شئئك پئوهئئى به پلانهكانى دئمئئرى فئؤدؤرؤوئچهوه ههئيه؟ بؤ كارى وابكههم؟... ئەگهر بئيههؤى كارئك بكا، ههر دهئكا؛ ئەگهر نهئش ههؤى بئكا، خؤ من نائبههه بئدهه به سهه باوكئدا.

ئئوان فئؤدؤرؤوئچ، هئئئهى رق ههستابوو چهقؤت لئئدائه خوئئى نهدههات، له درئژهه قسهكانئدا گؤتى: «جا بؤ بچئ بؤلاى باوكهم؟ ئەوئش به نهئئى. ئەگهر خؤت گؤتهئى، ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ههر نهئهت چئ؟ خؤشت ئەوه دهزانى و لهو رؤژهوه هاتوومهوه بؤ ئئره، بؤم رؤون بؤتهوه كه ههموؤى خهئالپلاؤى پئرهپئاوه و ئەو ژنه هئچكات نائهت بؤلاى. ئەگهر ئەو نهئهت ئئئر دئمئئرى خؤ شئت نهبووه شالاو بؤ باوكهم بهرئى و پئئئدا ههئپرژئتهوه؟ پئمبلى بزائم راي تؤ چئئه!»

- خؤت باشتەر دهزانى دئمئئرى فئؤدؤرؤوئچ بؤ دئت بؤ ئئره قوربان. ئئئر راي منت بؤچئئه؟ ئەو كاكهئى تؤ تهئئا لهبهه ئەوه دئ، رقى ههستاوه و دهئههؤى داخى دلى خؤى برئژئ. ئان، رهنگه ئەو نهخؤشئئهئى من تووشئى دپدؤنگئى كردهئى و وهك دوئئئى به ههلهءاوان بئت و ژوورهكان بگهپئى و بؤى رؤون بئتهوه گرووشنكا بهدزئئهوه دهرباز بووه ئان. ئەوهش به باشئى دهزانئى كه فئؤدؤرپاولوؤوئچ پاكهئئكئى گهورهئى ههئه سئ ههزار رؤبلى پاره تئئدائه و به تئلماسكئكئى پهههئئى بهستوؤئه، سئ مؤرى لئئداوه و به خهئى خؤى نووسئوئئهئى: «بؤ فرئشتهكهه گرووشنكا، ئەگهر بئت.» سئ رؤژ دواترئش ئەههئى پئزئاد كرده: «بؤ مهلووچكه جوانهكهه.» ئەو كارى ئاوا دهكا قوربان.

ئئوان فئؤدؤرؤوئچ تا رادههك كههپهسا بوو: «قسهئى قؤر دهكهئى! خؤ دئمئئرى نائه بؤ دزئئى پاره و لهبهه پاره باوكهم ناكؤژئ. ئەو شئت و گهوج و وهخشئئه رهنگبوو دوئئئى بهخاترى گرووشنكا بئكوژئ، بهلام دزئى ناكا.» ئئسمئر دئاكؤف خوئئ ساردانه و بهراشكاؤى گؤتى: «ئئستا بهجارئ بؤ پاره پهكئى كهوتووه و زؤرى پئوئسته. تؤ نازانى چهئئدهئى پاره پئوئسته و

خوی بۆ به ئاو و ئاوردا دەدا. لە لایەکیشەووە ئەو سێ ھەزار پۆبلە بە پارە
 خوی دەزانێ. خوی ئەوەی بە من کوت: «باوکم ھێشتا سێ ھەزار پۆبل بە
 من قەرزدارە» جگە لەوێش، شتیکی دیکەش لە نێواندا یە قوربان. یانی زۆر
 وێدەچی ئاگرافنا ئەلکساندرفنا مەیلی لیبی، ئەو ھاندا زەماوەندی لەگەڵ بکا -
 مەبەستم ئەرباب فیودۆر پاولوویچە قوربان - یانی بێتە خاتوونی ئەم مالا
 قوربان. خۆم دەزانم سامسانۆف، ئەو بازرگانە ی پاریزەری، سەبارەت بەو
 مەبەستە بە دەمیەو پێدەکەنی و بە راشکاوی پێدەگوت ئەو کارە زۆر
 کاریکی باشە و بە هیچ شتێک گەوجانە نییە. ھەر ژنیک تۆزیک ئەقڵی
 ھەبێ، نابێتە ژنی سروسوالکەرێکی وەک دیمیتری فیودۆرۆویچ. کەوا یە
 بەو پێیە، ئیوان فیودۆرۆویچ بێھێنە بەرچاوی خۆت ئەو کاتە نە دیمیتری
 فیودۆرۆویچ، نە ئیو و نە ئالکسی فیودۆرۆویچ، لەپاش مەرگی بابت تەنانەت
 پۆبلیکتان میرات پێناپێ. چونکە ئاگرافنا ئەلکساندرفنا تەنیا لەبەر ئەو
 شووی پیکردوو کە دەست بە سەر ھەموو مال و سامانە کەیدا بگرێ. بەلام
 ئەگەر باوکتان ئیستا بمری، ھەتەمن چل ھەزار پۆبلی لەپاش بەجی دەمینی.
 تەنانەت میرات بۆ دیمیتری فیودۆرۆویچیش بەجی دەھێلێ، ئەگەرچی ئەو
 ھەمووی پقلیبەتی. چونکە وەسیەتنامە ی نەنوسیبو... دیمیتری
 فیودۆرۆویچ بە باشی لەو ئەگادارە.»

ئیوان فیودۆرۆویچ لیبی خوی گەست و پەنگی بزکا و پەپییە نیو
 قسەکانی ئیسمر دیاکوف: «کەوا یە بۆ پێشنیارم پێدەکە ی بچم بۆ
 چێرماشنیا؟ مەبەستت لەو چیبە؟ ئەگەر لێرە بڕۆم دەزانی چی ڕوو دەدا؟»
 ئیوان فیودۆرۆویچ ھەناسە یەکی توندی ھەلکیشا.

ئیسمر دیاکوف ماقوولانە و بە ھێمنی گوتی: «راست وایە قوربان.» بەلام
 بە وردی چاوی لە ئیوان فیودۆرۆویچ بپێ و خستییە ژێر چاوەدی.
 ئیوان فیودۆرۆویچ خوی بەری چاوی گرتبوو، بەلام دانی بە خۆیدا گرت
 و وەلامی دایەو: «مەبەستت لە راست وایە، چیبە؟»

ئىسمىر دياكوف بە شىۋەيەكى زۆر سادقانه چاۋى لە چاۋە پقتىزاۋەكانى ئىۋان فىۋدورۋويچ بېرى و ۋەلامى دايەۋە: «بۆيە قسەمكرد چونكە بۆتان بەداخەۋەم. ئەگەر بەجىي ئىۋە بوايەم دەستم لە ھەموو شتىك ھەلدەگرت... بۇ ئەۋەى توۋشى بارودۇخىكى وابم، قوربان.» ھەردوۋكيان بىدەنگ بوون.

«ديارە مروفىكى زۆر گەمژەى و جگە لەۋەش... خويړى و ھىچوپوۋچى.»

ئىۋان فىۋدورۋويچ لەپر لە سەر خواجهنشېنەكە ھەستا. دەيوست راست لە ھەرگاي باخەكە بېرواتە ژوورئ، بەلام لەپر راۋەستا و بۆلاى ئىسمىر دياكوف ۋەرسوۋرا. شتىكى سەير پرويدا. ئىۋان فىۋدورۋويچ سوور ھەلگەرا و لىۋى خۆى گەست و ھەردوۋ مستى قوۋچاند و ھىندەى نەمابوو بە مست لە ئىسمىر دياكوف بەربى. بەلام ئىسمىر دياكوف تىگەيشت، لەپر داچلەكى و كشا دواۋە. بەلام ئەو ساتە بەبى ھىچ كوتانخواردنىك ئىسمىر دياكوف نەجاتى بوو. ئىۋان فىۋدورۋويچىش بەبىدەنگى و شلەژاۋى بەرەو درگاكة مى پىۋەنا.

لەناكاو بە دەنگىكى بەرز و راشكاۋانە گوتى: «سبەينى دەمەھەى بچم بۇ مۆسكۆ، ئەگەر دەتەھەى بزانى - سبەينى زوو. تىگەيشتى؟!» خۆشى پاشان سەرى سوۋرما كە وتنى ئەو قسەيە بە ئىسمىر دياكوف چ پىۋىستىيەكى دەكرد.

ئىسمىر دياكوف، كە لەۋە دەچوو چاۋەروانى بىستنى ئەو قسەيە بى ۋەلامى دايەۋە: «زۆر كارى چاكە قوربان، چونكە ئەگەر لىرش شتىك بقمومى پياو دەتوانى برووسكەت بۇ بنىرئ بۇ مۆسكۆ قوربان.»

ئىۋان ديسان لەجىيخۆى راۋەستا و بەپەلە بەرەۋولاي ئىسمىر دياكوف ۋەرسوۋرا. بەلام گۆرانيكىشى بەسەردا ھاتبوو. ھىچ حالەتتىكى ئاشناني و گوى پىنەدان بە تەۋاۋى بە پوخسارىيەۋە نەمابوو. سەرنج و چاۋەروانى بە ئەدگارىيەۋە دياربوو. بە وردى، بەلام بە شىۋەيەكى شاراۋە و پر پارانەۋە.

دەكرا لەو چاۋانەيدا كە لە ئىۋان فىۋدورۋويچى بېرىۋو بخوئىيەۋە كە:

«ناتەۋى ھىچى دىكە بلىي؟»

ئىوان فيودورويچ، كە لەبەر ھۆيەكى ناديار دەنگى ھەلئىنابوو، لە ناكاو نەراندى: «بۇ ناكرى برووسكەم بۇ بنىرن بۇ چىرماشنيا - ئەگەر پووداويك بقەومى؟»

ئىسمىر دياكوف بە حالەتتىكى بىلايەنەنەو، بەلام راست چاوى لە چاوى ئىوان فيودورويچ بربوو. بە نەرمى ورتاندى: «با دەكرى بۇ چىرماشنياشى بنىرين قوربان.»

- بەلام مۇسكو لە چىرماشنيا دوورتەرە. بۇ ئەوھى خەرجى رېگام كەمتر بچى، يان ئەو رېگا دوورە نەگوتەم، بۆيە پىنداگرى لە سەر ئەوھى دەكەى بچم بۇ چىرماشنيا؟

ئىسمىر دياكوف بە دەنگىكى لەرزۆك و لە ژىر لىويىيەوھە منجاندى: «بەلى، راست مەبەستم ئەوھىە قوربان...» پاشان بە بزەيەكى دىزانەوھە چاوى لە ئىوان فيودورويچ برى و ديسان ويستى پىشتاوپىشت بکشيتەوھە. بەلام بەوپەرى سەرسورمانەوھە ئىوان فيودورويچ دای لە قاقای پىكەنن. كاتىك لە دەرگاكەشەوھە تىپەرى ھەروا پىدەكەنى. ھەركەس لەو كاتەدا چاوى پىبەكەوتايە، تىدەگەيشت كە لە دلەوھە پىناكەنى. خوشى نەيدەزانى لەو كاتەدا چ ھەستىكى ھەيە. دەتگوت بە رقتىكى ئەستوور و شىتانەوھە دەروات و ھەنگاو ھەلدىنيتەوھە.

«وتووېژ لکه لمرؤښی وریا هممیشه بهرنخه»

هەر بهو ړقه شیتانه یه شهوه قسه ی دهکرد. ههرکه خوی به ژوورېدا کرد و چاوی به فیودورپاولوویچ کهوت له ودهتاغی میوانداری، دهستی ړاوه شاند و گوراندی: «دهچمه سهری بۆ ژووردهکە ی خۆم، نایه م بۆلای تو. خوداحافیز!» تییه ړی و ههولیدا چاو له باوکی نهکا. ویدهچوو لهو کاته دا پیره پیاو له بهر چاوی زور تال و دزیو بی؛ به لام پیشاندانی ئه و چهشنه نه یارییه بۆ فیودورپاولوویچیش هو ی سهرسوورپمان بوو. دیاربوو پیره پیاو نایهه و ی هیچی پی بلی و به قهستی بۆ دیتنی ئه و هاتوته ودهتاغی میوانداری. له گهل ئه وه ی ئه و چهشنه چاکوخشییه ی زور پی خوش بوو، به بیدهنگی له جیی خوی چهقی. چاویکی تهوساوی له کورهکە ی کرد که به پلیکانه کاند ودهسهر دهکوت. هینده ی چاو لیکرد هه تا له بهر چاوی ون بوو.

خیرا له ئیسمر دیاکوفی پرسیی که بهدوای ئیوان فیودوروویچدا هاتبووه ژووری: «ئوه بۆ ئاوا دهکا؟» ئیسمر دیاکوف خوی لهو باسه گیلکرد و له بنهوه ورتاندی: «چووزانم، ږهنگه له بهر هو یه ک رقی ههستایی قوربان!»

ههردووک چاوی ده ری! خودای دهکرد ده دړا. سه ماوهرکه بیته و خیرا برۆ. جوان سهرنج بده و وریا به! هیچ ههوالیک نه بوو؟ ئه و کاته، زنجیره پرسیاریک بهدوای ئه و بهرسقه دا هاته گوړی، ههر لهو جوړه پرسیارانه ی که چهن سات له مهو بهر ئیسمر دیاکوف له مه ړ ئه وانه وه سکالای کردبوو، هه مووشی سه بارهت به هاتنی میوان و ژوانهکە ی بوو. بویه به سهر ئه و پرسیار و وه لامانه دا تی ده په ړین. نیو سهعات دواتر ده رگای ماللهکە ی گاله دا و پیره پیاوی دهلوو، له سهر ههست چاوهروان دانیشت بۆ بیستنی پینج زهر به ی پهنجیرهکە. ههر تاونه تاویک هه لدهستا و له نیو

ژووره که دا دهستی دهکرد به پیاسه کردن. جار ناجاریش له پهنجیره که وه چاوی له تاریکی دهبری و هیچی نه دهدی.

زۆر درهنگ و هخت بوو. به لّام ئیوان فیؤدۆرۆویچ هه روا بیدار بوو و بیرری دهکرده وه. ئه و شه وه هه تا درهنگانی، هه تا سه عات دوو، خه وی لینه که وت. به لّام ناچینه سه رباسی بیرۆکه کانی. لیره شدا جیی نییه له ناخی ئه و ورد ببینه وه. - تۆبه ی ئه وه ش دئ. ته نانه ت ئه گهر له و باره وه هه ولیکیش بدرایه، شه رحی بیرۆکه کانی زۆر دژوار ده بوو. چونکه بیرۆکه یه کی ئه وتۆ له زهینیدا نه بوو. به لکو شتیکی زۆر شاراه و پر دله خورپه زهینی داگرتبوو. خوی هه ستیده کرد ئۆقره ی لیبراوه. هه روه ها هه موو چه شنه تاسه و هه وه سیکی سه یر و تاراده یه ک سه رسو پر هینه ر به سه ریدا زالبوو. بۆ وینه نیوه شه و، له پر هاته سه ر ئه وه ی برواته خواری، ده رگا که بکاته وه و بچی بۆ وه تاغی خزمه تکاران و ئیسمیر دیاکوف خوری شو ر بکا. به لّام ئه گهر بنۆسه که یان لی پرسیبایه، نهیده توانی ده لیلیکیان بۆ بینیته وه؛ مه گین ئه و به لگه یه بینیته وه که ئه و هه تیوه به ره لّایه وه ک مروفیکی خویری له هه موو که س زیاتر له م دنیا یه دا سوو کایه تی پیکردوه و رقی لیته تی. له لایه کی تریشه وه، ئه و شه وه چه ند جار ترسیکی سه یر و پرسو و کایه تی به سه ریدا زالبوو و هه ستیده کرد به جاری مجرۆی کردوه. ژانه سه ری کردبوو، سه ری له گیزه وه ده هات و چاوی ریشکه و پیشکه ی ده کرد. گری قینیک له دلیدا بلیسه ی ده کیشا. ده تگوت ده یه وه ی تۆله له که سیک بکاته وه. ته نانه ت له ئالیو و شاش. به وه بیر هیتانه وه ی ئه و وتوو یژه ی له گه لی کردبوو، رقی له ئه ویش هه لده ستا. جاری وابوو له خۆشی بیزار ده بوو. تاراده یه ک له بیرری چوو بۆ وه بیر له کاترینا ئیوانا بکاته وه، دواتر سه ریشی له وه سو پر ما، به تاییه ت که وه بیرری هاته وه به شاتوشو ته وه به کاترینا ئیوانای گوتبوو پۆژی دوا یی ده چم بۆ مۆسکو، له دلی خۆشیدا گوتبووی: «قه سی قۆر ده که ی، نارۆی، واز هیتانیشت، ئه و جو ره ی فر و فیشالی بۆ ده که ی، سانا نییه.»

ماوه یه ک دوا ی ئه وه، به وه بیر هیتانه وه ی ئه و شه وه، به شیوه یه کی قیزه ونانه وه بیرری هاته وه که بۆ ئاوا به نهینی هه ستابوو، ده تگوت ترسی

ئەو دەلىلەردە چاۋيان لىيىنى. درگاگەي كىرگۈزۈش ۋە چۈشۈرۈش سەل پىلىكانەكان
 ۋە گۈلەلە تىرەلە پىنى فېئۇرپاۋلۋىچ بولۇپ كەلە خوارەلە پىاسەلە دەكرد،
 ماۋەلەكەلە دىرېژىش - پىنچ دەقىقەلەك - لەگەل جۇرىك كۈنچكاۋى سەلر ۋە
 سەمەرە، بەلەكۈتەلە ھەناسەلە لە سىنگىدا كۈ كىرەلە ۋە ھەستى راکرت. بۇ
 ۋاشى كىرەلە بۇ گۈلەلە ھەلخستىۋو؟ نەلەدەزەنلە بلى چى. دۋال ئەۋە، ھەتە
 كۈتايىلە تەمەنلە ئەۋ «كارە» بە «شۈۋەلە» دەزەنلە ۋە لەلەۋە بە
 خۈرپىيەنەلە كىرەلە زىانى خۈل لەقەلەمدەلە. لەۋ كاتەلە ھەستى بە رۈق ۋە
 تۈۋرەلە سەبارەت بە باۋكىشى نەدەكرد. بەلام زۇر تەمەزۇر بولۇپ بەزەنلە لەۋ
 خوارەلە چۇن پىاسە دەكەلە ۋە چى دەكەلە. پىۋابولۇپ سەلر بە پەنجىرەكەۋە
 ناۋە ۋە چاۋى لە تارىكى بىۋە ۋە گۈلەلە ھەلخستۈۋە ۋە لە سەل ھەست
 چاۋەۋەلە كەسىك لە دەرگاگە بەلە. ئىۋان فېئۇرۋىچ دۈۋجار چۈۋە سەل
 پىلىكانەكان ۋە ئاۋا گۈلەلە ھەلخست.

زىكەلە سەلەلە دۈۋ كە ھەمۈۋ شىتىك ئارام بولۇپ ۋە تەنەلەلە فېئۇر
 پاۋلۋىچىش لە پىخەفەكەلە خزا، ئىۋان فېئۇرۋىچىش چۈۋە نىۋ جىگاگەلەۋە
 ۋە بەۋخەلەلە كە خىرا خەۋى لى دەكەۋى، چاۋى قۈۋچەلە، چۈنكە زۇرى
 ھەست بە شەكەلە دەكرد. لەرپۈۋە خەۋى لىكەۋە. چۈۋە خەۋىكى خۇش ۋە
 بىخەۋەلە. بەلام بەلەنلە زول سەلر سەلەلە ھەۋە، كاتىك ھەۋە تەۋاۋ
 رۈۋناك بولۇپ ۋە لە خەۋەستە. كە چاۋى ھەلئىنا، ھەستى بە نەشە ۋە
 لەش سۈۋكىيەكى سەلر كىرە ۋە سەرسام بولۇپ. خىرا لە پىخەۋەكەلە ھاتە دەرى
 ۋە خۈل پۇشتە كىرەلە. پاشان جانتاكەلە ھىنا ۋە دەستىكرد بە پىچانەۋەلە
 كەلۈۋەلەكانى. بەلەنلە رۇژى پىشۈۋ ۋە جىشۈرەكە جلوبەرگەكانى بۇھىنا
 بولۇپ. ئىۋان فېئۇرۋىچ كە دەلەلە ھەمۈۋ شىتىك لەبار ۋە تەلەۋە بۇ
 سەفەركىرەلە كۈپەرەكەلە، بەزەلەكى ھاتى. ھەر بەرەستىش سەفەركەلە لە ناكاول
 بولۇپ. ئەگەرچى ئىۋان فېئۇرۋىچ رۇژى پىشۈۋ گۈتۈۋى (بە كاترىنا ئىۋانا ۋە
 ئالىۋشا ۋە ئىسمىر دىاكۋف) سەلەنلە دەۋم. ۋەبىرى ھاتەۋە كاتى خزا
 پىخەفەكەلەۋە لەبىرى سەفەردە نەۋە، يان لانىكەم؛ بە خەۋىش نەلەدەۋە كە
 بەلەنلە يەكەم كارى پىچانەۋەلە جانتالە سەفەردە. ئاخىرى بارگەۋەنەلە

سەفەرى پىنچايەو. نەزىك سەعات ئۆبۈ كە مارتا ئىگنا تىفنا بە پرسىارى
 ھەمىشەيىيەو ۋەژوور كەوت. كە: «لەكوئ چايى مەيل دەفەرموون، لە
 ۋەتاغەكەي خۇتان يا لە خوارى؟» ئىوان فىۋدۆرۋويچ ھەتا رادەيەك شاد و
 دلخۇشى دەنۋاند. بەلام قەلەفتى و قسە و ئاكارى جۈرىك لەز و ھەلەپرووكىي
 پتۈە دياربۈو. سلاۋىكى گەرمى لە باۋكى كرد و چاكۋچۈنىشى لەگەل كرد،
 ئەگەرچى چاۋەرۋانى ۋەلام نەبوو و گۈتى ھەتا سەعاتىكى دىكە بۆ ھەمىشە
 دەگەرپتەو ۋە بۆ مۆسكو و داۋى لە باۋكى كرد بىئىرى بە داۋى فایتووندا. باۋكى
 ئەو ھەۋالەي بىست بىئەۋەي سەرى سوور بىئىنى، بە شىۋەيەكى سارد و سىر
 و دوور لە ئەدەب، لەبىرى نەبوو بۆ رۋىشتى كورەكەي خۇي وانىشاندا كە
 بەداخەۋەيە. بەجىي ئەو كارە، يەككى لە مامەلەكانى خۇي ۋەبىر ھاتەو ۋە لە
 خۇشيانا پىي ۋەدەرز نەدەكەوت.

- تۆچ بىئادەمىكى دۈيىنى بە منت نەگۈت! قەيناكا، پىكەۋە رىكەدەكەوين. كورە
 خۇشەۋىستەكەم، ۋەرە ئەو خەمەتە بە باۋكى خۇت بىكە. ئەگەر رۋىشتى لە
 رى سەرىكىش لە چىرماشنىا بدە. زۆر دوور نىيە. لە يەختەرمەخانەي ولۇفياۋە
 بە دەستى چەپدا باي دەدەيەۋە ۋە ھەشت كىلۆمەتر دەرۋى دەگەيە چىرماشنىا.
 - بەداخەۋە ناتوانم. ھەتا ۋىستگەي شەمەندەفەر پەنجا كىلۆمەترە و
 شەمەندەفەرى مۆسكو ئەمشەۋ سەعات ھەوت ۋەرپى دەكەۋى، ئەگەر بتوانم
 فرىاي بىكەم.

- سەبەيىن يان دووسەيى بىرۋ بۆ ئەۋى، بەلام پىاۋەتى بىكە ۋە ئەمىرۋ بچۆ بۆ
 چىرماشنىا. دلخۇشكردى باۋكت بەزايە ناچى! ئەگەر لەبەر كارىك لىرە گىرم
 نەكردايە زۆر لەمەۋبەر خۇم دەچووم. چونكە مامەلەيەكى گرینگ و بەپەلەم
 لەۋى بەدەستەۋەيە. بەلام لىرە من... ئىستا كاتى ئەۋەم نىيە و دەبى لىرە بىم...
 چاۋ لىكە، لەۋى دوو پەلە دارستانم ھەيە، لە دوو شوين ھەلكەۋتوون، يەكيان
 لە «بىگىچۆف» ۋە ئەۋى دىكەيان لە «دىچكىنو» يە، ھەروا بەيار ماۋنەتەۋە.
 بىنەمالەي ماسلوۋ، بازىرگانىكى پىرە و كورەكەي، تەنيا ھەشت ھەزار رۋبلىم
 دەدەنى و بۆ تەختە و كارىتەيان دەۋى. بەلام سالى پىشۋو كىرپارىكم بوو
 دۈزدە ھەزار رۋبلى دەدامى، بەلام لە دەستم دەرچو. خراپىيەكەي لەۋەدايە

دارستانه‌کان له‌م نزیکانه‌نین و لیره‌ش پیاو که‌سی وه‌گیر ناکه‌وئ پنی بفرۆشی. بڼه‌ماله‌ی ماسلۆف جوړیک تاییه‌تمه‌ندیان هه‌یه. پیاو ده‌بی ئه‌وه‌ی ده‌یده‌نئ قه‌بوولئ بکا، چونکه‌ لیره‌ هیچکه‌س ناویرئ شان له‌ شانیان بدا و بپه‌رپته‌ نیو مامه‌له‌که‌یانه‌وه. قه‌شه‌یه‌ک له‌ ئیلیسنکوویه، پینج شه‌ممه‌ی رابردوو بو‌ی نووسیووم: کړیاریک په‌یدا بووه و ناوی گورستکینه و بازرگانیکي ده‌وله‌مهنده و من ده‌یناسم. باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ خه‌لکي ئه‌م ده‌وروبه‌ره نییه و خه‌لکي پاگریو‌بو‌فه. هه‌ر بو‌یه هیچ باکیکی له‌ بڼه‌ماله‌ی ماسلۆف نییه. گوتوویه بو‌ کړینی ئه‌و دوو په‌له‌ دارستانه یازده هه‌زار رۆبلمان ده‌داتئ. گویت لینه؟ قه‌شه‌ نووسیویه‌تی له‌ هه‌وتوویه‌ک زیاتر لیره‌ نابئ، هه‌ر بو‌یه ده‌بی خیرا بچی مامه‌له‌که‌ ته‌واو بکه‌ی.

ده‌ی، بو‌ قه‌شه‌که‌ بنووسه‌ خوی مامه‌له‌که‌ت بو‌ بکا.

- ناتوانئ ئه‌و کاره‌ بکا. سه‌ری له‌ مامه‌له‌ ده‌رناچئ. زور پیاوی چاکه‌ و ده‌کرئ سه‌ری پئ‌بسپیری، به‌لام له‌ مامه‌له‌ ناگات. هینده‌شم بر‌وا پینه‌تی ده‌توانم بیست هه‌زار رۆبلی پئ‌بسپیرم بو‌م هه‌لگري و ته‌نانه‌ت پسوله‌شی لیوه‌رنه‌گرم. به‌لام وه‌ک مندال وایه و قشقه‌ره‌یه‌کیش ده‌توانئ هه‌لیفریوینئ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زور پیاویکی زانا و بیرمه‌نده، بر‌وا ده‌که‌ی؟ ئه‌و گورستکینه‌ش وه‌ک پیاویکی لادیی وایه و که‌په‌نکی شین له‌به‌ر ده‌کا. باسی خووخده‌شی مه‌که‌یه‌کیک له‌و پیاوه‌ هیچوپو‌وچانه‌ی رۆژگار. له‌ ده‌ست درۆ و ده‌له‌سه‌کانی عاله‌م وه‌زاله‌ هاتوون و گرفته‌که‌ش ئالیره‌دایه. جاری وایه‌ درۆی واده‌کا پیاو سه‌ری سو‌ر ده‌مینئ. پیراره‌که‌ گوتی ژنه‌که‌م مردووه و ژنیکی دیکه‌م هیناوه، به‌لام بر‌وا بکه‌یه‌ک وشه‌شی راست نه‌بوو. ژنه‌که‌ی نه‌مردووه و ئیستاش هه‌ر ماوه، هه‌وتووی دوو جاریش می‌رده‌که‌ی خوری‌شو‌ر ده‌کا. بو‌یه ئه‌گه‌ر گوتی دارستانه‌کان به‌ یازده هه‌زار رۆبل ده‌کرم، ده‌بی وریا بی کلاوت له‌ سه‌ر نه‌نئ.

- بو‌ ئه‌و مامه‌له‌یه‌ منیش به‌کار نایه‌م، منیش سه‌رم لی ده‌رناچئ.

- تاوئ سه‌برکه‌! له‌ ده‌ستت دئ، پیتده‌لیم چو‌ن هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل گورستکین بکه‌ی. زورم سات و سه‌ودا له‌گه‌ل کردووه. ده‌بی چاو له‌ ریشی بکه‌ی؛ ریشیکي پیس و باریک و سووری هه‌یه. وه‌ختی قسه‌کردن ئه‌گه‌ر ریشی

بله رزى و توورپه بى، بارودوخه كى به قازانجه و پازى ده بى مامه له كه بكات. به لام نه گهر ده ستي چه په ي به ريشيدا بينى و چزه بزه ي بيتى - نه وه ده بيه وى كلاوت له سهر بنى. چاو له چاوى مه كه، به چاويدا هيچت بو دهر ناكه وى. ته له كه بازيكى شه شخه ته و ههرچله ريشيكى شه يتانيكى له بندياه! يادداشتيكت دده مى پيشانى بده ي. به ناوى گورسكتين بانگى ده كه ن. به لام ناوى راسته قينه ي خوى «لياگافى»^{٢٦} يه؛ به لام به و ناوه بانگى مه كه چونكه قه لس ده بى و پييناخوشه. نه گهر له گه لى ريكتكه وتى و زانيت مامه له كه به قازانجه، خيرا نامه بى بنيره. ههر نه وهنده بنووسى: «درو ناكات» ته واوه. مامه له كه ي له سهر يازده هه زار له گه ل دامه زرينه، ده توانى هه زاريشى بو داشكتينى، به لام له وه زياتر مه يه خوارى. بيرى ليكتكه وه جياوازي نيوان هه شت هه زار و يازده هه زار چهنده يه. وهك نه وه وايه پياو سى هه زار رو بلى له خورا بو داببارى. دوزينه وه ي كرپار هه روا گوتره و سانا نيه، منيش پيوستيه كى زورم به پارويه. ههر نه وهنده ناگادارم بكه ي مامه له كه سه ريگرتووه، به پرتاو خوم ده گيه نمى و جي به جي ده كه م. ههرچونيك بى وهختى بو ته رخانه ده كه م. به لام نه گهر قسه ي نه وه قه شه يه راست نه بى، بو له خورا نه و ريگيه بكوتم؟ ده ي كورم گيان ده چى؟

نا، پيمناكرى. له سهر من حساب مه كه.

وه ره پياوه تى بكه و نه م كاره بو باوكى خوت جي به جى بكه. قه تم له بير ناچى. نيوه دلتان نيه، هيچكامتان - عه يبه كه تان ههر نه وه يه! ئاخى كورم پوژيكت و دوو پوژ بو تو چ گرینگايه تيه كى هه يه؟ ده ته وه ي بچى بو كوئى، - بو وينيز؟ نه گهر بچى بو وينيزيش ده توانى دوو پوژى ديكه سه بر بكه ي. ئاليووشام ده نارد، به لام نه وه به كارى نه و شتانه نايه. تو دهنيرم چونكه زيره كترى و نه و كارهت له ده ست دى، پيتوايه تيناگه م؟ تو له ته خته و كارите ناگه ي، به لام سهرت له مامه له دهر ده چى. ههر نه وهنده تتيگه ي نه و كابرايه درو ده كا يان نا، ته واوه. پيمگوئى، چاو له ريشى بكه - نه گهر ريشى بزواند، بزانه راسته ده كا.

ئىوان فيودوروويچ بە پىكەننىكى تالەو ە گوراندى: «كەوايە ناچارم دەكەى
بچم بۆ ئو چىرماشنىا بەقورگىراو؟»

فيودورپاولوويچ بەو پىكەننە تالەيدا لە مەبەستەكەى نەگەيشت.

كەوايە دەچى، ھا؟ ھەر ئىستا يادداشتەكەت بۆ دەنوسم.

نازانم دەچم يان نا. لە رىگا بىرى لىدەكەمەو ە برپاردەدەم.

قسەى قۆر مەكە! ھەر ئىستا برپارەكەت بدە. پۆلە گيان ھەر ئىستا دلنيام

بکە. ئەگەر مامەلەكەش سەرىگرت، تەنيا دىپرېنك بۆ بنوسە: بىدە دەست

قەشەكە، خىرا دەينىرى بۆم. ئىتر لەو ە زياتر ماتلتناكەم. دەتوانى برۆى بۆ

ويئىز. بۆ گەرەنەو ەشت ەتا يەختەرمەخانەى ولۇفيا قەشە عارەبانەت بۆ

دەگرئ.

پىرە پياو لە خوشياندا پىيى وەعەرز نەدەكەوت. يادداشتەكەى نووسى و

ناردى بەدواى عارەبانەدا. خۆراكىكى سادەيان لەگەل بترىيەك براندى ھىنا.

فيودور پاولوويچ كاتى دلخوشدەبوو، دەستىدەكرد بە چەنەو ەرى، بەلام ئەمپرو

ويدەچوو دان بەخويدا بگرئ. بۆ ويئە باسى ديمىترىي نەكرد و خوى لەو

دارەتە ھەر نەدا. گوئى بەو جودايىيە ھەر نەدەبزوا و لەراستىدا، دەتگوت

وشەيەكى بۆ گوتن دەستناكەوى. ئىوان فيودوروويچ زۆرچاك لەو ەگەيشتبوو.

لەبەر خويەو ە گوتى: «رەنگە لەدەست من وەزالە ھاتبى.» تەنيا ئەو كاتەى

كۆرەكەى ەتا سەر پليكانەكان بەپىكرد، واى نيشاندان نىگەرەن و بىئۆقرەيە.

ويستى ماچىيكا. بەلام ئىوان فيودوروويچ خىرا سەرى بۆ دواو ە كىشايەو ە و

دياربوو نايەو ە باوكى ماچىيكا. فيودور پاولوويچ خىرا تىگەيشت و رەق

راو ەستا.

لەسەر پليكانەكان لە پەستا دەيگوت: «چاكە خودات لەگەل، خودات لەگەل!

ئەگەر رىت كەوتەو ە ئەملايە، ەتمەن وەرە بۆلام. ەمەيشە بە دىتنت

دەگەشيئەو ە. چاكە خودات لەگەل!»

ئىوان فيودوروويچ سوارى عارەبانەكە بوو.

باوكى بۆ دوايىن جار ەراى كرد: «خودات لەگەل، ئىوان! لىم دلگىر مەبە!»

هه موو خیزانی ماله که بو به پری کردنی هاتنه ده ری - ئیسمیر دیاکوف و مارتا و گریگوری. ئیوان هه ریه کی ده پوولی پیدان. کاتیک له نیو که ژاوه ی عاره بانه که دا دانیشته، ئیسمیر دیاکوف په ریه سه ری و پووپوش و په رده که ی ریکوپیک کرد.

له ناکاو ئیوان فیودوروویچ له ده می ده رپه ری: «دیوته... خه ریکم ده پوم بو چیرماشنیا.» دیسان وهک پوژی پيشوو، ده تگوت وشه کان به بی ئیختیار له زاری ده رده په رن. ئه ویش پیکه نی، پیکه نینیکی تایبته و قه لسانه. هه تا ماوه یه کی زوریش ئه و پیکه نینه ی هه ر له بیر بوو.

ئیسمر دیاکوف، چاوکی ماناداری لیکرد و راشکاوانه وه لامی دایه وه: «که وایه راسته ده لین: «وتووژ له گه ل مروقی وریا هه میشه به نرخه.»»

عاره بانه که وه ریکه وت. ئیوان هیچ هیوا و تاسه یه ک له دلیدا نه بوو. به لام به تامه زرویی چاوی له ده ور و پشتی خو ی ده کرد، چاوی له مه زرا و ته پک و یال و دارستان و په وه قورینگی ژوور سه ری ده کرد که به ئاسمانی ساماله وه بالیان لیده دا. له پرده هه سته به شادییه کی زور کرد. ویستی له گه ل عاره بانه چیه که بکه وینه قسه و سه باره ت به وه لامی ئه و گه لحویه هه سته به هوگرییه کی زور ده کرد؛ به لام ماوه یه ک دواتر تیگه یشت تاقه وشه یه کیش حال ی نه بووه و له راستیدا وه لامی ئه و گه وچه پیاوه شی نه بیستوو. بیده نگ بوو، ئه و باره شی هه ر پیحوش بوو. هه وای تازه و نه رم و فینک و ئاسمانی سامال و پرشنگدار. وینه ی ئالیووشا و کاترینا ئیوانا له زهینیدا ده شنایه وه. به نه رمی بزه یه کی هاتی، فوویه کی له و تاپو ئاشنایانه کرد و له داغیه ی خو ی ده رهاویشتن. له دلی خویدا گوتی: «بو ئه وان کاتیک زور هه یه.» به پرتاو گه یشتنه یه خته رمه خانه که و ئه سپه کانیا ن گوپی و به هه شتاو به ره و ولوفیا وه ری که وتن. «بو وتووژ له گه ل مروقی وریا هه میشه به نرخه؟ مه به سته ی له و قسه یه چی بوو؟» ئه م بیروکه یه ده تگوت چنگی له گه رووی گیر کردوو و پشووی سوار بووبوو. «ئیه بو پیمگوت ده چم بو چیرماشنیا؟» گه یشتنه یه خته رمه خانه ی ولوفیا. ئیوان فیودوروویچ له عاره بانه که دابه زی و عاره بانه چیه کان ده وریان دا و بو کریی هه شت کیلومه تر ریگای چیرماشنیا

کهوتنه چهنه لیدان. پیښگوتن ئه سپهکان تیمار بکهن. چووه ههوشه ییخته رمه خانه که و چاوی له دهو روبه ری کرد. چاوی به ژنی خاوه نی یه خته رمه خانه که کهوت و له پر گه رایه وه بهر دهرگا که.

- ناچم بۆ چیرماشنیا. کاکینه، بلایی بۆ گه یشتن به شه مه نده فره ی سعات ههوت درهنگ نه بووی؟

- هه ر ئیستا جییه جیی ده که یه. عاره بانه که ساز بکه یه؟

- خیرا. سبه یه نی ناچن بۆ شار هیچکامتان؟

- بۆچی. ئه م میترییه ده چی.

- میتری گیان کاریکم بۆ ده که ی؟ بچۆ بۆلای باوکم، فیودورپاولوویچ

کارامازوف، پیبیلی ئیوان نه چووه بۆ چیرماشنیا. ده توانی بچی؟

- ئه ی چۆن ناتوانم. من له زووه وه ریزیکی زۆرم بۆ فیودورپاولوویچ هه یه.

ئیوان فیودوروویچ به پیکه نینه وه گوتی: «ها ئه وهش بگره چونکه ده زانم

ئهو هیچی له ده ست دهرنایه.»

میتریش به پیکه نینه وه گوتی: «خاترجه م به هیچم ناداتی. سپاست ده که م

قوربان. هه تمه ن ئهو په یامه ی پیده گه ییتم.»

سه ری سعات ههوت ئیوان فیودوروویچ سواری شه مه نده فره بوو و

به ره و مۆسکۆ وه ریکه وت. «مالئاوا ئه ی رابردوو. ئیتر بۆ هه میشه له دنیا ی

قه دیم دابراوم و هیوادارم ئیتر هیچ هه وال و زایه له یه کی به رگویم نه که وئ.

ژیانی نوئ بگره و هاتم. تیکه ل شوین و ژیا نی نوئ ده بم و ئیتر ئاو ر بۆ

رابردوو ناده مه وه.»

به لام به جیی شادی، خه فه تیکی گه وه گیانی داگرت و تووشی

دلّه خورپه یه ک بوو، که وینه ی ئه وه ی به عومراتی خۆی نه دیتبوو. ئهو شه وه

هه ر له ده ریای بیردا نو قمبوو. شه مه نده فره ده فره ی. ده مه و به یانی ش که له

مۆسکۆ نزیک بووه، له نا کاو خه م و خه فه ت به روکی به ردا.

له به ر خۆیه وه ورتاندی: «مرۆفییکی هیچو پووچم!»

هه ر له و کاته دا فیودورپاولوویچ شادی له دلی گه رابوو که کو ره که ی

ره زامه ندانه تر به ریکردبوو. دوو سعات دو اتریش هه روا هه ستی به شادی

دهکرد و خهريکی خواردنه‌وهی براندى بوو. به‌لام له‌پېر شتيک قه‌وما که بۆ
 هه‌موو خيزانى ماله‌که ناخوش و پر نازار بوو. «هيمنايه‌تیی
 فيؤدۆرپاولوؤويچيشی» به‌ته‌واوی شيواند. ئيسمير دياکوف بۆ هينانی شتيک
 پويشت بۆ ئه‌نباره‌که وله پليکانه‌کان که‌وته خوارى. به‌خته‌وه‌رانه مارتا
 ئيگناتيفنا له‌حه‌وشه‌ بوو و زرمه‌که‌ی بيست. که‌وته‌که‌ی نه‌دی به‌لام گوئی له
 ږمبه و ناله‌که‌ی بوو. ناله‌يه‌کی غه‌ريب و تاييه‌ت که له‌ميژبوو به‌گوئی ئاشنا
 بوو. ناله‌ی مروڤيکی سه‌رودل له‌گه‌ل که به‌هوى گه‌شکه‌وه ده‌که‌وئ. ئه‌وان
 نه‌يانده‌زانی راست له‌و کاته‌دا گه‌شکه‌ی ليڊئ که له‌پليکانه‌کان ده‌چيته خوارى
 و به‌هوى ئه‌وه‌وه بيه‌وش ده‌که‌وئ. يان هه‌ناسه‌برکى و زه‌برى ويکه‌وتوو
 بووبوو هوى ئه‌و سه‌رودل ليهاته‌ی ئيسمير دياکوف. ئه‌ويان له‌به‌ر پليکاني
 ئه‌نباره‌که‌دا دی که وه‌ک مار جينگلی ده‌دا، که‌ف به‌لا ده‌مي‌دا ده‌هاته‌ ده‌رئ،
 سه‌ره‌تا پينان وابوو جينه‌کی شکاوه - ده‌ستی يان لاقى - به‌لام به‌وته‌ی مارتا
 ئيگناتيفنا، «خودا روحمى پى‌کردبوو.» هيچ‌کوئی نه‌شکابوو، به‌لام هينانه
 ده‌ره‌وه‌ی له‌و ئه‌نباره‌ تاريکه زۆر دژوار بوو. يارمه‌تییان له‌ ده‌روجيرانان
 وه‌رگرت و هه‌رچۆنیک بوو هينايانه‌ ده‌رئ. فيؤدۆرپاولوؤويچ له‌و ماوه‌يه‌دا
 هه‌روا به‌سه‌ريانه‌وه ويستابوو. ئه‌و زۆر ترساو و شله‌ژاوی ده‌نواند و
 ياريده‌شى ده‌دان. ئيسمير دياکوف وه‌هوش نه‌هاته‌وه. تاويک جينگلدانه‌که‌ی
 راوه‌ستا. به‌لام ديسان ده‌ستپيک‌کرده‌وه و هه‌موو بۆيان ده‌رکه‌وت که
 ږووداوه‌که‌ی پاره‌که قه‌وماوه‌ته‌وه که له‌ژووری ژيڤر هه‌وره‌بانه‌که‌وه که‌وته
 خوارى. وه‌بيريان هاته‌وه که له‌و کاته‌دا سه‌هۆليان له‌سه‌ر سه‌رى دانابوو.
 ئه‌نباره‌که هه‌نوکه سه‌هۆلی لی‌بوو و مارتا ئيگناتيفنا چوو له‌تيکی هينا. به‌و
 ئيواره دره‌نگه‌خته فيؤدۆرپاولوؤويچ ناردي به‌شوين دوکتۆر هيرتيز نستيوبدا
 و ئه‌ويش به‌هه‌له‌داوان خوی گه‌ياندى. دوکتۆر پيره‌پياويکی به‌ريز بوو، له‌و
 پاريزگايه‌دا له‌وی راست و دروستتر و به‌ويژدانتر تيدانه‌بوو. دواى فه‌حس
 کردن، گوئی هيرشه‌که زۆر دژوار بووه و له‌وانه‌يه ئاکامی تالی به‌دواوه‌ بى.
 ئيستاش به‌ته‌واوی سه‌رى ليی‌ده‌رناچئ. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌تا سبه‌ينى به‌يانی ئه‌م
 ماريجه و ده‌وا و ده‌رمانه چاره‌سه‌رى نه‌کا، ده‌بى ده‌وا و ده‌رمانی ديکه‌ی

کتیّبی شەشەم

پاھیبی رووسی

(۱)

باوه زووسىما و زياره تکه رانى

ئاليووشا كاتىك به دلى خەمين و به ژانه وه چوو بۆ حوجره ي پيره كه ي، هه تا راده يه كه به سه رسوپماوى له جيى خوى ويشك بوو. به جيى كه سيكى نه خوش كه به گيانه للاه بى، يان له هوش خوى چوو بى، هه ر ئه و جوړه ي كه ده ترسا وای ببينى، به لام ديتى له سه ر كورسي له كه ي دانىشتووه و ئه گه رچى شه كه ت و نه خوشه، به لام روخسارى نوورانيه و بزه ي تيزاوه. زياره تکه ران ده وره يان داوه و به ئارامى خه ريكه قسه يان بۆ ده كا. نزيكه ي چاره گيك به ر له هاتنى ئاليووشا له پيخه فه كه ي هاتبووه ده رى. زياره تکه ران زووتر له كاتى خوى له حوجره كه دا كۆ بوو بوونه وه و چاوه روانى له خه وه هه ستانى بوون. چونكه باوه پايسى دلنايى كر دبوون كه «هه زه تى پير له خه وه هه لده ستى و هه ر ئه و جوړه ي به يانى به لىنى داوه، جاريكى ديكه له گه ل خوشه ويسته كانى ده دوى.» باوه پايسى ئيمانىكى ته واوى به و به لىنه و وشه به وشه ي قسه كانى پير هه بوو. ئه گه ر ئه وى له سه ره مه رگدا بديبايه و ئه گه ر بديبايه دوايين هه ناسه ي هه لده كيشى، به لام به لىنى داوه هه ستى و مالاوايان لىكا. ته نانه ت بىرواى به مردنشى نه ده كرد و هه روا چاوه روان بوو ئه و خوالى خوشبووه زيندوو بىته وه و واده و به لىنه كه ي به رىته سه ر. به يانى كه بۆ خه وتن پاكشابوو، باوه زووسىما پيىگوتبوو: «هه تا جاريكى ديكه له گه ل ئيوه خوشه ويستانم نه دويم، نامرم. ده بى جاريكى ديكه چاوم به روخسارى نازهنيتان پوون بىته وه و كولو كوى دلمتان بۆ هه لپيژم.» ئه و راهيبانه ي بۆ ئه و دوايين وتوو يژه ي باوه زووسىما كۆ بوو بوونه وه،

هه‌موویان سالانیکی زۆر بوو سهر له پیناوی بوون. ئه‌وان چوار که‌س بوون؛
باوه یوسف و باوه پایسی و باوه میخاییل نیگابانی حوهره‌که‌ی، که پایاویکی
په‌نجا سالان بوو و زۆریشی خوینده‌واری نه‌بوو. ئه‌و له مالباتیکی هه‌ژار و
بێهه‌ش بوو، خاوه‌نی ئیمان و ئیراده‌یه‌کی پته‌و و به‌هێز بوو. قه‌لافه‌تیکی
چه‌له‌کێشانه‌ی هه‌بوو که نیشاندهری تیگه‌یشتوویی بوو. ئه‌گه‌رچی ده‌ویست و
خۆی نیشان نه‌دا و هه‌تا راده‌یه‌ک شه‌رمی له‌و ئاكاره‌ و قه‌لافه‌تی خۆی
ده‌کرد. چواره‌مین که‌سیش باوه ئانفیم، راهیپکی کورته‌بالای پیر و خاکه‌را
بوو. له‌ چینی هه‌ره‌ بێ‌به‌شی لادی بوو. خوینده‌واری زۆر نه‌بوو، که‌م‌دوو
بوو، به‌ ده‌گمه‌ن قسه‌ی ده‌کرد و زۆر خاکه‌را بوو. چاوی جوهریک بوو،
ده‌تگوت له‌ ده‌ست شتیکی گه‌وره‌ و زال هه‌راسانه‌ و هۆشی لیبریوه. باوه
زووسیم زۆری ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ سام لینیشتوووه‌ خۆش ده‌ویست و به‌
پزیککی تایبه‌ته‌وه‌ هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ده‌کرد، ئه‌گه‌رچی که‌متر له‌و
که‌سانه‌ی دیکه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرد، ئه‌گه‌رچی سالانیکی زۆر پیکه‌وه‌ له‌
«رووسی پیرۆز» گه‌رابوون. ئه‌مه‌ باسی زۆر له‌مه‌وبه‌ره‌، چل سال له‌مه‌وبه‌ر،
ئه‌و کاته‌ باوه‌ زووسیم ژیا‌نی ته‌رکه‌ دنیا‌یی خۆی له‌ کلێسه‌یه‌کی چکۆله‌ و
هه‌ژار ده‌ست پێ‌کردبوو. ئه‌و کلێسه‌یه‌ له‌ کاسترۆما بوو ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌،
بۆ زیاره‌ت پێه‌پێی باوه ئانفیم گه‌رابوو و یارمه‌تیان بۆ کلێسه‌ فه‌قیره‌کیان
کو‌ کردبووه‌. چوارکه‌س له‌ وه‌تا‌غی خه‌وه‌که‌ بوون، ئه‌و وه‌تا‌غی پێشتریش
باسمانکرد، زۆر چکۆله‌ بوو و هێنده‌ ته‌نگه‌به‌ر بوو ئه‌و چوار که‌سه‌ (که‌
پورفیری تازه‌ مریدیش له‌وێ ر‌اوه‌ستا بوو) به‌ حاله‌ حال جیا‌ن بووبووه‌ و
یه‌کی کورسیله‌یه‌کیان له‌ وه‌تا‌غی نشیمن هه‌ت‌ابوو که‌ به‌ ده‌وری باوه
زووسیم‌اوه‌ دانیشن. هه‌وا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات. چ‌را و مۆمی به‌ر
په‌یکه‌ره‌کان وه‌تا‌غه‌که‌ی پ‌وونا‌ک کردبووه‌. باوه‌ زووسیم که‌ چاوی به‌
ئالیووشا که‌وت له‌به‌ر درگا‌که‌ به‌ حه‌په‌سا‌وی ر‌اوه‌ست‌اوه‌، شادانه‌ بزه‌ی هاتی
و ده‌ستی بۆ هه‌لێنا.

- به خیر بئی، کورہ ہیمنه کهم، به خیر بئی، کورہ خو شه ویسته کهم، توش هاتی. ده زمانی دیی.

ئالیوشا چوو بۆلای، له هه مبه ریا چۆکی دادا و دهستی کرد به گریان. له دلوه دهکولا، سهرتاپای دهله رزی و دهیویست هۆر هۆر بگری.

باوه زووسیم دهستی راستهی به سهریدا هیتا و به زهرده خه نه وه گوتی: «مه گری، جارئ بۆم مه گری. خو دیتووته دانیشتووم و قسانده کهم. رهنگه بیست سالی دیکه ش بمیتم. هه ره ئه و جۆره ی که ئه و ژنه دلۆقان و به پیزه ی خه لکی ویشگورییه، دوینی لیزاوتا گچکه که ی له باوه شدا بوو، ئه و ئاواته ی بۆ خواستم. خودا ئاگاداری ئه و دایک و کچۆله یه بی.» باوه زووسیم خاچی خۆی کیشا. «پورفیری، ئه ری نه زرییه که هیت برد بۆ ئه و جیگایه ی پیمگوتی؟»

مه به سستی ئه و شه ست کوپکه بوو که دوینی ئه و ژنه بۆنخۆشه هینابووی که بیده ی به «که سیکی له خۆی هه ژارتر». ئه و خیر و خیراتانه ی که فاره تیکه و که سیک به خواستی خۆی ده بیه خشی. باوه زووسیم پورفیری راسپارد بوو ئه و پاره یه بدا به بیوه ژنیکی سه غیبار که شه ش مندالی هه تیوی هه بوو و به هۆی سووتمانی ماله که یه وه تووشی هه ژاری و دامای بوو بوو. پورفیری له وه لامدا گوتی به پتی فه رمان پاره که م گه یاند و «له لایه ن ژنیکی چاکه کار و نه ناسراوه وه» دامه ده ست ئه و ژنه لیقه و ماوه.

پیر له دریزه ی قسه کانیدا به ئالیوشای گوت: «هه سته، کورہ خو شه ویسته کهم. داده ی چاوم لیکه. چوویه وه بۆ مالی و چاوت به برا که ت که وت؟» ئالیوشا پپی سه یر بوو که پیر ئاوا به وردی و دلناییه وه پرسیماری لیده کرد، ئه ویش ته نیا سه باره ت به یه کیک له براکانی - به لام کامیان؟ که وایه رهنگه ئه مپروش و دوینیش ئه و له بهر خاتری برا که ی نار دبیته وه بۆ مالی.

ئالیوشا وه لامی دایه وه: «چاوم به برایه کیانم که وت.»

- مه به ستم برا که وه ره که ته، ئه وه ی دوینی کړنوشم بۆ برد.

ئالیوشا گوتی: «دوینی دیتم، به لام ئه مپرو نه مدیته وه.»

- بۆ دۆزینەوہی پہلہ بکہ، سبہینیش برۆ و لیئی خافل مہبہ، دەست لە ھەموو شتیک ھەلگرہ و بە لەز وەدوای کەوہ. پەنگە ھیشتا دەرفەت مابێ بەرگری لە کارەساتیکی سامناک بکہی. دویئی بۆیہ کپنۆشم بۆ برد، ئازاریکی گەرہ لە بۆسە ی دایہ.

لەناکاو بیدەنگ بوو و لەوہ دەچوو بیر بکاتەوہ. قسەکانی سەیر بوو. باوہ یوسف کە شایەدی ئەو دیمەنە ی دویئی بوو، لەگەل باوہ پایسی چاویکیان لە یەکتر کرد. ئالیووشا نەیتوانی لەو پرسیارە خۆی ببویرێ کە: «گەرہم، جوان لە قسەکانت ناگەم... ئەو ئازارە گەرہ چییە لە بۆسە ی کاکم دایہ؟» دەنگی دەلەرزی و دلەکوئە ی پیکەوتبوو.

«ھەر مەپرسە. وادیارە دویئی چاوم بە شتیک ترسناک کەوت... ھەر دەلیی ھەموو داھاتوویم لە چاوانیدا دەخویندەوہ. سەرنجیک لە چاویدا دیار بوو. ئەو جۆرە سەرنجە ی کە چاوی داگرتبوو بەجاری تووشی ترس و دلەراوکی کردم. جاریک یان دووجار لە ماوہی تەمەندا سەرنجی ئاوام لە چاوی پیاویکدا دیوہ... وەک ئەوہی وینە ی چارەنووسی داھاتووی تیدا دیار بێ، بە داخوہ ئەو چارەنووسەش وەرپاست گەرا. ئالکسی تۆم نارد بە دۆیدا، چونکە پیموابوو ئەدگاری برایانەت یارمەتی دەدا. بەلام ھەموو شتیک و ھەموو چارەنووسیک بە دەست خودایہ. ئەگەر دەنگی گەنم بکہوینتە عەرز و نەمری، بە تەنیا دەمینیتەوہ: بەلام ئەگەر بمری، بەرھەمی باشی دەبی. ئەمەت لە بیر بی.» پیر بە بزەییکی ئاراموہ، گوتی: «ئالکسی تۆشم زۆر بە ئارامی تەقدیس کرد، لەبیرت نەچی.» ئەوہی سەبارەت بە تۆ بیر ی لیدەکەوہ ئەمە یە. لەم دیوارانە دەچیتە دەری، بەلام وەک راھیبیک لە دنیا دا دەژی، زۆرت نە یار دەبی، بەلام تەنانەت دۆژمنەکانیش خۆشیان دەدوی. ژیان ت پیر دەبی لە خەم و ناکامی. بەلام لە نیو ئەو ناکامییانە دا بەختەوہری دەدۆزیتەوہ. ژیان تەقدیس دەکەیت و کاریک دەکە ی خەلکیش تەقدیس ی بکەن. کە ئەوہش زۆر گرینگە. زات و خووخدە ی تۆ ئەوہی ئیتیر.» پاشان پرووی لە راھیبەکان کرد و بە بزەییکی نەرموونیانەوہ گوتی: «باوکان و مامۆستایان، ھەتا ئەمڕۆ

تهنانهت بهخوښم نهگوتووہ بڼ پوخساره جوان و جحيڼه کهيم ئه وهنده له لا خوښه ويسته. ئيستا پيتان دهليم. پوخساري بڼ من هه والدر و بووژينه ره وهی یاد و بيره وهرييه. له سهرده می منداليمدا، برايەکی لهخوم گه وره تره هه بوو، له تهمەنی حەقدە سالیدا له بهر چاوم گیانیدا. دواتر له ماوهی تهمەندا ورده ورده بهو باوه رپه گه يشتم که ئه و برايەم پينوين و نيشانه يه ک بووه له عاله می بالا بڼ من. چونکه ئه گهر ئه و نه هاتبايه ته ژيانمه وه، رهنکه قهت نه بوو بایه م به راهیب و پيم نه نايه ته ئه م رینگا پيروزه وه، لانیکه م وا بير ده که مه وه. ئه و سهره تا له کاتی منداليمدا خو ی پيشاندام و ئيستا له کوتايی تهمەندا، وادياره جاريکی دیکه هاتوته وه بولام. باوکان و ماموستايان، سهرسووپهينه ره که ئالکسی، رواله تن تۆزی شيوهی ئه و دها، بهلام له باره ی پوحييه وه هر دهليی ئه وه و زورجاران پيمواوو ئه م گه نجه راست براکه ی خومه و له کوتايی زیاره تمدا وه ک بيرهينه ره وه يه ک و مايه ی ئيلهاميک، به شيوه يه کی نهيني و رازاوی هاتوته وه بولام. به جوریک که ئه و خهون و خولیا غهرييه تووشي سهرسووپرمانی کردووم. «پووی کرده ئه و مريده ی که دهسته ونه وزهر له خزمه تيدا راوه ستابوو و گوتی: «گویت ليني پورفيري؟ زورجاران ههستم به وه کردووه که رهنگت تيکده چوو و جوریک به خيلي دلای داده گرتی که ئالکسيم له تو خوشتر دهوئ. ئيستا بۆت ده رکهوت هو ی چی بوو، بهلام توشم به قهده ئه و خوش دهوئ و زور جاران خه می تو خهفه تباری کردووم. دوستانى خوشه ويست، دمه وي باسی ئه ولواه، يانی براکه متان بوبکه م، چونکه وجوديکی خوشه ويستتر و گرینگتر و شوين دانه رتر له و له ژيانمدا نه بووه. دلم ليورپژ له خوشه ويستی و هيوايه و له م ساهدا ژيانی خوم وا ديته بهرچاو که تازه دهستمپيکردوته وه.»

ليزه دا ده بی بليم ئه و داويين ئه خافتنه ی باوه زووسيم له گه ل هاوپريکانی که له سهرمه رگدا هاتبوون بڼ ديده نیی، تا راده يه ک له نووسراوه دا ماوه ته وه. ئالکسی فيودورويچ کارامازوف ماوه يه ک دواى مردنی پيره که ی ئه وانه ی له بهر نووسيوييه وه. بهلام ئايا ئه وه ته نيا وتويژيک بوو که له و

سەردەمەدا ئەنجام درا، يان يادداشتگەلىك بوو لە وتويزەكانى پيشوو لەگەل مامۆستاكەى و خستبوويه سەريەك، بەتەواوى لىم روون نىيە. لە نووسراوەكەيدا، وتارى باوە زووسىما بىپسانەو دەروا تە پيشى، وەك ئەوەى سەربردەى خۆى وەك چىروكەىك بۆ ھاوړيكانى بگيرتەو، ئەگەرچى لە ڕەوايەتەكانى دىكەى ژياننامەكەدا دەردەكەوئ و شكى تيدا نىيە وتوويژى ئەو شەوەى گشتى بوو. ئەگەرچى زيارەتكەران زۆر نەپەرینە نىو قسەكانىيەو، ئەوانىش جارجار قسەيان دەکرد، چونكە باوە زووسىما نەيدەتوانى لەسەريەك ئەوێندە قسە بكات، چونكە پىرى برستى لىبرېبوو، زۆر جارېش ھەناسەى سوار دەبوو و دەنگى دەرنەدەھات و بۆ پشوودان لە سەر جىگاكەى ڕادەكشا. ئەگەرچى خەوى لىنەدەكەوت و ھاوړيكانىشى بەجىيان نەدەھىشت. جارېك يان دووجار وتوويژەكە بە ئىنجىل خویندەوەى باوە پايسى ڕاگىرا. شياوى باسىشە ھىچكەس پىوانەبوو باوە زووسىما ئەو شەو دەمرئ. چونكە لەو ئىوارەيەى تەمەنيدا، دواى خەويكى قوولى پۆژانە، دەتگوت لەپەر ھىزىكى تازەى ھاوتەو بەر و لە ماوەى ئەو وتويزەدا توانى خۆى ڕاگرئ. لەو دەچوو تىن و تاوى خۆشەويستى ئەو وەرە و توانايەى پىندابى؛ بەلام بۆ ماوەيەكى كەم چونكە دواى ئەو خۆرى ژيانى ئاوا بوو... بەلام ئەو ڕادەگرىن بۆ دواى. ئىستا تەنيا وام بە باش زانى بپەرژىمە سەر گىزانەوەكەى ئالكسى فيودورويچ كارامازوف و نامەھوئى خۆ لە قەرەى باسە وردەكان بەدەم. وا باشترە چونكە كورت و پوخت دەبى و نابىتە ھوئى ماندووبوونى خوینەر. ئەگەرچى باشترە دووپاتى بكەمەو، ئالىووشا زۆربەى وتويزەكانى پيشووشى پىزىاد كردوو.

(۲)

**سەربردە و وتاری قەشە و راهیبی کۆچکردوو، حەزرەتی
زووسیم، وەرکیراو لە وتەکانی خۆی، بە قەڵەمی نالکسی
فیۆدۆرۆویچ کارامازوف**

ئەو یادداشتانەی پێوەندیی بە سەربردەکەوه هەیە

(۱) براکەمی باوه زووسیم:

باوکان و مامۆستایانی خۆشەویست، من لە پارێزگایەکی دوورە دەستی
باکوور، لە شارێ و... لە دایکبووم. باوکم لە تایەفەیه‌کی پەسەن بوو، بەلام
بەناوبانگ و خاوەن پلە و پایە نەبوو. دوو سالانە بووم مردوو و بە هیچ
شیوەیه‌ک وەبیرم نایە. مالتۆچکەیه‌کی دارینەیی بۆ دایکم بە میرات جێهێشت،
لەگەڵ بڕیک پاره و کەلوپەلی مالتی، ئەویش ئەوەندە زۆر نەبوو. هەر ئەوەندە
کە دایکم و منداڵەکانی پێشەڕی بچن. منداڵەکان دوو دانە بوون. براکەم لە من
گەورەتر بوو. براکەم ناوی مارکیل بوو منیش زینوفی. ئەو هەشت سال لە من
گەورەتر بوو. زۆریش هار و بزێو بوو، بەلام دلۆقان و پۆحسووک. تانە و
تەشەریشی لە هیچکەس نەدەدا. لە مالتیدا لەگەڵ من و دایکم و پێشخزمەتەکان
زۆر پووخواش و لەسەرەخۆ بوو. بۆ خۆیندن ئازا و زیرەک بوو، بەلام لەگەڵ
هاوێڵەکانی نەدەسازا. وا نەبوو شەڕیان لەگەڵ بکا، دایکم ئەوانەیی بۆ
گیراومەتەوه. شەش مانگ بەر لە مردنی، لە تەمەنی حەقدە سالتیدا، لەگەڵ
شاربەدەریکی سیاسی ئاشنا بوو، ئەو پیاوێیان لە سەر ئازادیخوازی لە
مۆسکۆوه بۆ شارەکه‌ی ئیمپەرەتاراندبوو و بە تاقی تەنیا لەو پوژگارەدا ژيانی بە
سەر دەبرد. ئەو شاربەدەرە بیرمەندیکی باش بوو و لە زانستگا پلەیی هەرە
بەرزى فەلسەفەیی و دەستەپێتابوو. نازانم چۆن بوو ھۆگرییەکی زۆری بە
مارکیل ھەبوو و داوای لێدەکرد زوو زوو سەردانی بکا. کاکم ھەموو پوژری

عهسر دهچوو بۆلای، سى مانگه‌ی زستان به‌و شیوه‌یه پێوه‌ندیان بوو. تا ئه‌وه‌ی بانگیانکرد بۆ پترزبۆرگ، تاكو له‌ سه‌ر داواى خۆى پله‌ و پايه‌كه‌ى دیسان وه‌ده‌ستگه‌ویته‌وه‌، چونكه‌ له‌وئ دۆست و هاوڕێی ده‌ستڕۆشیتووی هه‌بوو.

سه‌ره‌تای پۆژانی پارێز بوو. مارکیل پۆژووی نه‌ده‌گرت، قسه‌ى خراپى ده‌کرد و پێكه‌نینى به‌ پۆژوو ده‌هات. ده‌یگوت: «هه‌مووی قۆرپاته‌ و خوداش هه‌ر نییه‌، «من و دایکم و پێشخزمه‌ته‌کانی تۆقاندبوو. من ئه‌وه‌دم نۆ سالان بووم، بۆیه‌ زۆر له‌و قسانه‌ ده‌ترسام. چوار پێشخزمه‌تمان هه‌بوو، هه‌موویان کۆيله‌ی زه‌رخپید بوون و مالیکیکی ئاشنامان کړیوونی. له‌بیرمه‌ دایکم یه‌کئ له‌و چوار که‌سه‌ که‌ ناوی ئافیمیاى ئاشپه‌ز بوو، له‌به‌ر پیری به‌ شه‌ست رۆبڵ فرۆشتی و پێشخزمه‌تیکی ئازادی گرت به‌جی ئه‌و.

له‌ شه‌شه‌مین هه‌وتووی پۆژانی پارێزدا، براکه‌م که‌ زۆر لاواز و بێ داروبار بوو، چه‌ن جار تووشی ده‌رده‌باریکه‌ بووبوو، نه‌خۆش که‌وت. که‌له‌گه‌ت بوو به‌لام دالگوشت و باریکه‌له‌ بوو، به‌ژن و بالایه‌کی جوانیشی هه‌بوو. پێموایه‌ سه‌رما لێیداوو و باپه‌ری کردبوو، کاتئ دوکتورمان هێنا سه‌ری به‌ سهرته‌ به‌ دایکمی گوت سیلی گرتوو و به‌حاله‌ حال رهنکه‌ بگاته‌ به‌هاری. دایکم داى له‌ پرمه‌ی گریان و له‌به‌ر کاکم ده‌پارایه‌وه‌ و هانیده‌دا بچئ بۆ کلێسه‌ و تۆبه‌ بکا و فه‌رزی پیرۆز به‌جئ بینئ. چونکه‌ هێشتا ده‌یتوانی به‌پیدا برۆا. ئه‌و قسانه‌شی جوړیک به‌ گوئی کاکمدا ده‌دا که‌ شک نه‌کا ئه‌و نه‌خۆشییه‌ پیسه‌ی گرتوو و ترسی لێبنیشئ. به‌لام ئه‌و قسانه‌ی دایکم قه‌لسی کرد و زۆری قسه‌ی ناحه‌ز و کفرای به‌ کلێسه‌ گوت. به‌وحاله‌شه‌وه‌ چوو ده‌مالی فکروه‌ه. خیراش تیگه‌یشت نه‌خۆشییه‌که‌ی سه‌خته‌ و جیگای مه‌ترسییه‌، بۆیه‌ دایکم داواى لیده‌کا بچئ بۆ دانپانان و توبه‌ کردن و به‌جیه‌ینانی ئه‌و فه‌رزه‌ پیرۆزه‌. له‌ راستیدا، له‌میژبوو تیگه‌یشتبوو حالئ باش نییه‌ و هه‌ستی به‌ بیه‌یزی خۆی ده‌کرد. سالیک به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی نه‌خۆشییه‌که‌ی کاتئ شیوکردن به‌ من و دایکمی کوت: «زۆرتان له‌گه‌ل نامینم، رهنکه‌ له‌ سالیک زیاتر زیندوو نه‌مینم.» که‌ دواتر ده‌رکه‌وت قسه‌که‌ی پێشوژییه‌ک بوو وه‌راست گه‌را.

سى پۇژ تىپەرى و ھەوتووى پىرۇز بەسەردا ھات. بەيانى پۇژى سى شەممە کاکم سازبوو بچى بۇ کلىسە. گوتى: «دایە، ئەم کارە تەنیا لەبەر دلى تۆ دەکەم، بۇ ئەوەى بىتتە ھۆى رەزايەت و ھیۆر بوونەوہى دلت.» دایکم لەبەر شادى و خەفەت دەستیکرد بە گریان. لەبەر خۆیەوہ گوتى: «بۆیە گۆرانیکی ئاواى بەسەردا ھاتووە، رەنگە کۆتاییى ژيانى نزیك بووبىتتەوہ.» بەلام نەیتوانى ماوہیەکی زۆر ھاتوچۆى کلىسە بکات و لە جىدا کەوت، بۆیە ناچار بوو لە ماللى فەرزى تۆبە و دانپانان بەجى بىنى.

ئىوارەى یەکیک لە پۇژەکانى جیژنى پاک بوو، پۇژىکی خۆش و تاووساو بوو، ھەوا بۆن و بەرامەى دەپرژاند. لەبیرمە ئەو شەوہ ھەتا بەيانى کۆخى و خەوى لىتەکەوت. ئیتەر لەوہەدواوہ شەوانە کۆخە و پشوووسوارى ھەجمانى لى ھەلدەگرت. بەلام بەيانى خۆى پۆشتە دەکردەوہ و ھەوللى دەدا لە سەر کورسیلەیکى لانکەیی دانیشى. ئىستاش لەبەر چاومە، دلۆقان و ھىدى دادەنىشت و بەو حالە پەرۆشەییەوہ زەردەى دەگرت و رۆخسارى شاد و گەشاوہ بوو. گۆرانیکی سەیرى بەسەردا ھات، پەرستاریکی پیر کە پىپرادەگەشیت، چووە ژوورەکەى و گوتى: «خۆشەویستەکەم، ئیزن بدە چرایەک لە ھەمبەر پەیکەرەى پىرۆزدا ھەلکەم.» چونکە بەر لەوہ نەیدەھىشت و چراکەى دەکوژاندەوہ.

– ھەلیکە، باشە ھەلیکە، وادیارە جارەن ھەلەبووم بەرگریى ئەو کارەم لى دەکردى. کاتى چراکە ھەلدەکەى، دوعا دەخوینى و منیش لە خۆشبى تۆ دەستدەکەم بە دوعا کردن.

ئەو قسانە بەلای ئىمەوہ زۆر سەیر بوو و دایکم دەچووە وەتاغەکەى خۆى و دەگریا، بەلام کاتیک دەچوو بۆلای کاکم فرمىسکەکانى دەسرى و خۆى شاد و بىخەم نیشانەدا. ئەو دەیگوت: «دایەگیان مەگرى، من ماوہیەکی زۆر دەژیم و ئەوہندە دەمینم شادیتان لەگەل بکەم و ژيانیش لەبەر چاوم خۆش و شیرینە.»

– ئاخ کۆرە خۆشەویستەکەم، چۆن دەتوانى باسى شادى بکەى، لە شوینىک کە شەوانە بە پشوووسوارى و چەقوچۆوہ رادەکشى و کۆخە وا پىرانت پىدەکا. لەوانەییە سینگت لەبەریەک بچى.

کاکم وه لّامی دایه وه: «دایه گیان مه گری، ژیان وهک به ههشت وایه، ئیمهش هه موومان به ههشتین، به لّام نایینین، ئه گهر بیینین، پوژی دواپی له سهر زهوی به ههشتمان ده پی.»

هه موو سهریان له قسه کانی سور مابوو، قسه کانی سهیر بوو و راشکاوانه قسهیده کرد. شوینی له سهر هه موومان دانابوو و ده گریان. دوست و ئاشنا ده هاتن بۆ دیدهنیمان. پنیده گوتن: «خۆشه ویسته کانم، من چیم کردوو ئیوه ئوه دهنه تان خۆشده ویم؟ چۆن ده توانم مروقیکی وهک منتان خۆش بووی؟ بۆ هه تا ئیستا نه مده زانی و پیزی ئه وه هه موو خۆشه ویستیه م له بهر نه بوو؟

کاتیک پیشخزمه ته کان ده چوون بۆلای، له پهستا ده یگوت: «ئازیزی دلّسۆز و دلّوژان، بۆ ئوه دهنه م خزمهت پی ده کهن، کوا من شیای ئه وه م؟ ئه گهر خودا ئیراده ی له سهر بی و بمینم، قهره بووی خزمه ته کانتان ده که مه وه، چونکه هه موو خه لک ئهرکی سهر شانیه خزمهت به یه کتر بکه ن.» دایکم، هه روا که گوپی پارتیوو، سهری ده له قاند. «خۆشه ویسته که م نه خۆشین بۆته هوی ئه وه ی وا بلّی.»

ئو ده یگوت: «دایه گیان، خۆشه ویسته که م، ده پی خزمه تکار و ئه رباب بم، به لّام ئه گهر وایه، من ده بمه خزمه تکاری خزمه تکاره کانم. راست ئه وه جوړه ی ئه وان خزمهت به من ده کهن. جگه له وهش، دایه گیان، هه رکام له ئیمه دهره هق به مروقه کانی دیکه تاوانمان کردوو و منیش له هه موو که سیک زیاتر.»

دایکم به راستی پیکه نینی به و قسه یه هات، به چاوی فرمیسکاوییه وه بزه ی ده هاتی. «بۆ، بۆ دهره هق به هه موو مروقه کان و له هه موو کهس زیاتر تاوانت ئه نجامداوه؟ دزان و پیاو کوژان تاوانبارن، به لّام تو چیت کردوو که خۆت له هه موو کهس به تاوانبارتر ده زانی؟»

ده یگوت: «دایکه خۆشه ویسته که م، هیزی دلّه که م، » (له و کاته دا دهستی کردبوو به و قسه و وشه ناسکانه) هیزی دلّه که م، خۆشه ویسته که م، برّوا بکه هه ر که سه ی به خاتری که سیک دیکه و هه موو شتیک، به پر سه. نازانم چۆنی دهر برم، به لّام به برّوای من ئا وایه و به راستیش هه روایه. ئیمه گویمان به و شتانه

نابزوئ و ههروا دهژیین و توورپ دهیین و خوښمان نازانین؟» بهم جوړه ئه و ههموو پوژئ شادتر و سهرودل خوشتر دهبوو و به تاسهیهکی زیاتر له پوژئ پیښووه هه لدهستا. کاتیک دوکتور دههات، که پیاویکی پیری ئالمانی بوو، ناوی ئایزین ئیشمیت بوو، به گالته پییدهگوت:

«دهی دوکتور پوژئیکی دیکم له دنیا به مۆلهت ماوه؟»

دوکتور له وهلامدا دهیگوت: «زورت ماوه، سالانئیکی زور هر دهمینئ.» به سه رسامی دهیگوت: «سالانئیکی زور؟ بو پوژان ببژیرین؟ بو مروف پوژئیک سه روزیاده بو ئه وهی به خته وهری بناسئ. خوښه ویستانم، بو شه ر و ئاژاوه ساز دهکین و هه ولده دین یه کتری ببوغزین و خو مان له کهسانی دیکه پی زیاتر بی؟ ده بی راست برۆین بو سهیرانگا و پیاسه کردن و گهمه و یاری. یه کترمان خوشبوئ، قه دری یه کتر بزانی و یه کتر ماچکهین و مه تحی ژیان بکهین.»

دوکتور کاتی دایکم هه تا به رده رگای له گهل چوو، پییگوت: «کوړه کهت زوری نه ماوه، نه خوشی خه ریکه شوین له سه ر زهینیشی داده نی.»

پهنجیره ی ژووره که ی به ره و باخ بوو. باخه که مان پر له دار و دره ختی پیر و نه مام و لاوین بوو، تازه خه ریک بوو چرویان دهرده کرد. مه ل و په رۆکی به هاری به نیو لق و پوپه کانداه فرین و له بهر پهنجیره کانداه جریوه جریویان بوو. کاتی چاوی به و چوله کانه کهوت، مه تحی کردن و داوای لیبور دنی له ئه وانیش کرد، «په رۆکه ئازاده کان، فرنده به خته وه ره کان، لیم ببوورن، چونکه دهره ق به ئیوه ش تاوانم کردووه.» هیچکام له ئیمه ئه و کاته له و قسانه ی نه ده گه یشتین، به لام ئه و فرمیسی شادیی هه لده وه راند. دهیگوت: «به لئ وهک شکو و گه وره یی خودا بالنده و دره خت و چیمه ن و ئاسمان له ده ور به رم بوون، به لام من به رو وره شی و سپله یی ده ژیام و بی حورمه تیم ده کرد و چاوم به رایئ نه ده دا ئه و ههموو جوانی و شکویه ببینم.»

دایکم به گریان هه دهیگوت: «تو بوخوت به تاوانبار ده زانی؟»

دایه‌گیان، خۆشه‌ویستی دله‌که‌م، له خۆشیاندا ده‌گیریم، نه‌ک له‌به‌ر خه‌م. ئه‌گه‌رچی ناتوانم بۆت باسبکه‌م، پیم‌خۆشه‌ له‌ هه‌م‌به‌ر ئه‌وانه‌دا خۆم چکۆله‌ که‌مه‌وه، چونکه‌ نازانم چۆن خۆشه‌ویستی خۆم ده‌ربێم. من ده‌ره‌ه‌ق به‌ هه‌موو که‌س تووشی تاون بووم، ئه‌وانیش لێم‌ده‌بوورن و به‌هه‌شتیش هه‌ر ئه‌وه‌یه. مه‌گین ئیستا له‌ به‌هه‌شت نیم؟

زۆر شتی دیکه‌شی ده‌گوت که‌ له‌بیرم نه‌ماوه. له‌بیرمه‌ جارێکیان هه‌چکه‌س له‌ ژووره‌که‌ی نه‌بوو، چووم بۆلای. عه‌سریکی تاووساو بوو. خۆر به‌ره‌و پۆژئاوا ملی پێوه‌نابوو و پڕشنگه‌ خواره‌که‌ی هه‌موو ژووره‌که‌ی پووناک داگیرابوو. بانگی کردم بۆلای خۆی. منیش چووم. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر شانم و به‌ خۆشه‌ویستی و رێزه‌وه‌ چاوی له‌ چاوم ب‌ری: چهن ساتیک ماق ما و هه‌روا چاوی تیبڕیم. پاشان گوتی: «ده‌ی بۆ ناچی یاری بکه‌ی؟ ب‌رۆ به‌جی منیش چیژ له‌ ژیان وه‌رگره‌.»

هاته‌ ده‌ری و پۆیشتم بۆ یاریکردن. دواى ئه‌وه‌، زۆر جارن له‌ ماوه‌ی ژیانمدا له‌ ناخه‌وه‌ گریاوم کاتی وه‌بیرم ده‌هاته‌وه‌ که‌ پێیگۆتم به‌جی منیش چیژ له‌ ژیان وه‌رگره‌. زۆر قسه‌ی جوان و بێ‌وینه‌ی‌تری ده‌کرد، که‌ به‌ داخه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ لێ تینه‌ده‌گه‌یشترین. سێ هه‌وتوو دواى چیژنی پاک بۆ هه‌میشه‌ چاوی لیکنا و به‌جی هه‌یشترین. له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا هه‌چ ئالوگۆریکی به‌سه‌ردا نه‌هات، ته‌واو هۆشی له‌ سه‌ر خۆی بوو، به‌لام نه‌یده‌توانی قسه‌ بکا. شادی ده‌نواند، چاوی زیته‌ی ده‌هات و ته‌ماشای ده‌کردین. به‌ ده‌مانه‌وه‌ ده‌گرژییه‌وه‌ و بانگی ده‌کردین بۆلای خۆی. ته‌نانه‌ت له‌ نیو شاره‌که‌شدا باس باسی مه‌رگی ئه‌و بوو. ئه‌وانه‌ کاریان تیکردم به‌لام نه‌ک زۆر، له‌ رێپه‌رسمی ناشتیندا زۆر گریام. ئه‌و وه‌خته‌ هه‌یشتا خۆم نه‌ناسیبوو، منداڵ بووم. به‌لام شوین و هه‌ستیکی سه‌یر و شاراوه‌ی له‌ ناخدا جی‌هه‌شت و هه‌میشه‌ ئاماده‌ی خۆ ده‌رخستن و وه‌لام‌دانه‌وه‌ بووم له‌ کاتی پێویستدا. له‌ راستیدا هه‌رواشی لیهات.

(۲) شوینی کتیی پیرۆز له ژيانی باوه زووسیمادا:

من و دایکم به تهنیا ماینه وه. دۆستان وهک ئامۆژگاری کردن دایان به گویی دایکمد، که ئه ویش وهک دایکان و باوکانی دیکه من بنیری بۆ پترزبۆرگ. گوتیان: «تۆ تهنیا ئه و کورپهت ههیه و دهسته نگیش نییت، ئه گهر لیره رایگری پهنگه داهاتوویه کی باشی نه بی.» پێشنیاریان کرد بمنیرته فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ، بۆ ئه وهی دواتر بچمه پیزی گاردی سه لته نه تییه وه. دایکم ماوهیه کی زۆر دهستی له دلی نه ده بۆوه و هه لبران له و تاقه کورپه ی بۆ تامل نه ده کرا. به لام ئاخری بریاریدا بمبا بۆ فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ و به چاوی فرمیسکاوی و دلی تهنگه وه بردمی و برۆای وابوو. ئه و کاره بۆ به خته وهریی من دهکا. دوا ی ئه وه ئیتر چاوم پێی نه که و ته وه. چونکه ئه ویش سی سال دواتر کۆچی دوا یی کرد. له تاوی من و برا کهم ئه و سی ساله ی به خه مباری و عازیه تباری رابواردبوو.

ئه وهی له سه رده می مندالی وه بیرم دی هه مووی شیرینه، چونکه هه یچ بیره وه رییه ک به قه د یه کهم مالی سه رده می مندالی خۆش نییه. هه لبه ت ئه گهر خۆشه ویستی و ته باورهبایی له بنه ماله کهدا هه بی. له راستیدا، بیره وه ریی شیرین له وانیه له مالی ناخۆش و خراپیشدا هه بی، به و شه رته ی دل به دوا ی شته جوان و شیرینه کاندای بگه ری. له گه ل وه بیر هه تانه وهی ماله که مان یاد و بیره وه ریی کتییی پیرۆزیش سه ره له ده دا. ئه گه رچی مندال بووم، به لام زۆر تامه زرۆی خویندنه وهی کتییان بووم. ئه و کاته کتیییکم هه بوو، له و زنجیره کتییانه ی هه دیسی پیرۆز. کتیه که ناوی (چارسه د هه دیسی سه رده می کۆن و سه رده می نوێ) بوو. فیری خویندنه وهی بووم. ئیستاش ماوه و له سه ر تاقه که یه. وهک یادگارێکی خۆشه ویستی رابردوو هه لمگرتوو. له بیرمه هه شت سالم ته مه ن بوو به ره و هه سته مه زه به یی راکیشرام. دایکم پۆژی دوو شه ممه به ر له جیژنی پاک بۆ عیشای په بیانی بردمی بۆ مالی خودا، (وه بیرم نایه ئه و کاته کاکم له کوێ بوو). پۆژیکی خۆش بوو و وا ده زانم ئیستایه و له به ر چاومه. کوانوو یه ک هالاوی لی هه لده سته و نه رم نه رم هه لمه که بلاو ده بۆوه،

له په نجیره په کی چکوله وه تیشکی خور دهاته ژووری و به ژیر تاقی گومبه زییه که وه تیشک و هلمه که ناویده دهوون و شه پولی ددا. نه و دیمه نه تووشی هه یه جانی کردم، بویه تووی که لامی خودا له دلمدا چه که ره ی دا. لایک هاته نیوه راستی کلیساکه، کتیپکی گه وره ی به دهسته وه بوو. کتیپه که نه وهنده گه وره بوو و نه و کاته پیمسه ییر بوو چونی دهتوانی، کتیپه که ی له سهر ره طلیکی گه وره دانا، کردییه وه و دهستی کرد به خویندنه وه ی. بوی که هم جار تیگه ی شتم له کلیسای خودادا شتیک ده خویندنه وه. وهک هه قایه ت ده یگیره یه وه: له ولاتی «عهوس» پیاویک ده ژیا، نه و پیاوه دیندار و له خودا ترس بوو. مال و سامانیکي زوری هه بوو، سهدان سهری و شتر و مهر و یه کسم هه بوو. مندا له کانی به تیروته سه لی ده ژیان و به دیتنی نه و هه موو مال و سامانه خه نی بوو بوون. باوکیان زوری خویش دهویستن و دوعای بوی دهکردن. «له وه ده ترسا کوره کانی به و خواردن و خویش رابواردنه تووشی گوناح بوو بیتن.» وا پیکه هوت شه ی تان له گهل کوره کانی خوی چوونه باره گای یه زدان. به خودای گوت عهرز و ئاسمان و ژیر زه ویش گه راوم. خودا لئی پرسی: چاوت به نه یوب کهوت، نه و بهنده ئیماندار هم؟» خودا که ئاماژه ی به و بهنده پیروژ و مه زنه ی خوی کرد لافی به سهر شه ی تاندا لیدا. شه ی تانیش پیکه نینی به قسه که ی هات. «نه و بهنده یه ت به من بسپیره، جا نه وسا ده بینی چونت لی یاخی ده بی و دژایه تیت له گهل دهکا و جنیوت پیده دا.» خوداش نه و پیاوه عادل ه ی، که نه و هه مووه خویش دهویست، دایه دهست شه ی تان. شه ی تانیش ههر له ریوه وهک برووسکه راسا، کوره کانی و شتر و مهر و مالات و سامانه که ی له نیو برد و هیچی به دهست نه هیشت. نه یوب که نه وه ی دی جلوه برگی له بهر خوی دامالی و سهری نایه عهرزی و هاواری کرد: «به پووتی له دایک بووم و به پووتیش دهچمه ئامیزی خاک؛ خودا خوی داویه تی و خویشی ساندوویه ته وه. پیروژ و مهربارک بی ناوی خودا هه تا دنیا به دنیا یه.»

باوکان و مامۆستایان، بمبوورن ئەگەر ده‌گرم، به ده‌ستی خۆم نییه. سهر
 له‌به‌ری سهرده‌می مندالیم هاتۆته‌وه به‌رچاو و وه‌ک ئەو کاته به‌ سینگی
 مندالیکێ هه‌شت سالانه هه‌ناسه ده‌کێشم. وه‌ک ئەو سهرده‌مه هه‌ست به‌ ترس
 و شادی و سهرسوهرمان ده‌که‌م. ئەو کاته ره‌وه‌ی وشتر خه‌یالیان داگیر کردم.
 شه‌یتانی‌ش که ئاوا قسه‌ی له‌گه‌ل خودا ده‌کرد و خوداش که ئاوا به‌نده‌که‌ی
 خوی تووشی زیان و نابوودی کرد، به‌نده‌که‌شی که هاواری ده‌کرد: «په‌روژ و
 مه‌باره‌ک بی ناوی تو، شوکرانه‌بژێرم، ئەگه‌رچی ئەو سزا قورسه‌ت پی‌ره‌وا
 دیم.» دوا‌ی ئەوه ئاوازی نه‌رم و دل‌بلاوینی کلێسه: «ئیزن به‌رموو با دوعا و
 پارانه‌وه‌م بگاته باره‌گا‌که‌ت.» دیسان هالاو له‌ کوانوکه هه‌ستا و قه‌شه‌ چۆکی
 دادا و ده‌ستیکرد به‌ پارانه‌وه. له‌وه‌به‌دواوه - هه‌ر دوینی دیسان ئەو کتێبه‌م
 خوینده‌وه - قه‌ت نه‌متوانیوه ئەو چیره‌که په‌روژه بخوینمه‌وه و فرمی‌سک
 هه‌لنه‌وه‌رینم. ئەو چیره‌که چ گه‌وره‌یی و رازیکی قوولی تیدایه. دواتر هیندی
 وشه‌ی سووک و لۆمه و له‌قه‌م و وته‌ی گالنه‌جارانه‌م به‌ گوێ گه‌یشته‌وه،
 تاقمیکێ هه‌رزه و له‌خۆبایی ده‌یانگوت: «خودا خۆشه‌ویستترین به‌نده‌ی خۆی
 بۆ رابواردن دایه ده‌ست شه‌یتان، جگه‌رگۆشه‌کانی لی‌ستان، ئازای ئەندامی به
 کوان و دمه‌ل دارزاند و بیچاره به‌ ته‌له‌زمه به‌رد و له‌تکه سواله‌ت کیم و
 زووخ‌ی له‌شی خۆی پاک ده‌کرده‌وه. جه‌سته‌ی هه‌موو کرمه‌پیز بوو. ئەوه‌شی
 ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه کرد، تا‌کو له‌به‌ر چاوی شه‌یتان خۆی رانی و بلی: چاو لیکه
 به‌نده‌ی من له‌به‌ر ئەشقی من ئاماده‌یه چ ئازار و ئەشکه‌نجه‌یه‌ک تامل بکا!!»
 به‌لام گه‌وره‌یی ئەو له‌ راستیدا وه‌ک رازیکی شاراوه وایه و له‌و کتێبه‌دا ژیا‌نی
 هه‌رمان و ژیا‌نی مرو‌فی خاکی پیکه‌وه گرێدراوه و له‌ سهر هه‌قیقه‌تی دنیا‌یی
 هه‌قیقه‌تی جاویدانی پۆنراوه. خولقینه‌ر راست وه‌ک پۆژانی سهره‌تای خولقان
 که هه‌موو پۆژیکێ به‌و مه‌تح و پیا‌هه‌لدانه راده‌بوارد: «ئوه‌ی خولقاندوومه
 بی‌حیکمه‌ت نییه، «چاو له‌ ئەیووب ده‌کا و دیسان په‌س‌نی ده‌سکاری خۆی
 ده‌کا. ئەیووبیش به‌ مه‌ت‌کردنی خودا و جگه له‌ ئەو خۆی به‌ به‌نده‌ی ته‌وا‌وی
 ئافه‌ریده‌کانی خودا ده‌زانێ هه‌ر له‌ پۆژی به‌ری‌وه هه‌تا دنیا به‌ دنیا‌یه، چون‌که

هر له بهر نهو کاره بوته پيغه مېر و نهو ئه رکه ی پي سپير دراوه. خودايه گيان
 چه نده کتبيکي چاکه. (کتبي نه يووب) چه نده ی په ند و نامور گاري تيدايه! کتبي
 پيروريش خوی زور کتبي چاکه، چ مجزه يه که و له پي نهو وه چ توانايه که
 به مروفت دراوه. وهک چوارچيوه يه که وايه دنيا و مروفت و سروشت و زاتي
 مروفتي تيگير اووه و هه موو شتيکي تيدايه، ياسايه که بو هه موو شتيک و هه موو
 سه رده ميک. چه نده ی راز و نهيني تيدايه و ناشکرا کراوه. خودا سه ر له نو ي
 نه يووبی بوورژانده وه و ساريژي کرد. ديسان مال و ساماني پيداويه. سالانيکي
 زور راده بري و خودا مندالي ديه که دداتي و دليان پيده به ستي. به لام چوني
 نهو منداله تازانه خو ش بو ي، که منداله کاني پيشووي نه ماون. داخي نه وان
 جه رگي به سي نه وه داوه؟ به وه بير هينانه وه ي نه وان چون دل به و منداله تازانه
 به ستي، نه گه رچي زوريش خو شه ويست بن؟ به لام دهيتواني، دهيتواني. نه وه ش
 رازي گه وره ي ژياني مروفته که خه مي کونه ورده ورده له بير ده چي ته وه و
 شادي و خوشي جيگاي ده گري ته وه. هينمايه تي پيري جيگاي بزوزي و
 که فوکولي لاوي ده گري ته وه. من هه موو روژيک خوري تازه هه لاتوو ته قدیس
 ده که م و وهک رابردو دلم بو دیداري تامه زرويه. به لام نيستا خورنشينم
 خوشتر دهو ي، پرسنگه به رز و خوار و خيچه کاني و نهو ياده نه رموونيانه ي
 له گه ل پرسنگي خور ده ژي ته وه. وينه گه ليکي زور خو شه ويست که سه ر له به ري
 ته مه ني دريژ و پر به خته وه ريم. له سه روو نهو وه شه وه «هه حقيقه تي ئاسماني»
 که پرسنگدار و به خشنده و ناشتيه يته ره. پيوه گر يداوه. ته مه نم خه ريکه ده گاته
 کو تاي، نهو هم ليروونه، به لام هر تاقه روژيک له ته مه نم مابي، هه سته ده که م
 ژياني خاکي من له گه ل ژياني تازه ي نازاد و نه ناسراو. به لام نزيک. له
 پيوهندي دايه و نزيک بوونه وه که ي گيانم وه له رزين ده خا، زهينم رووناک
 ده کاته وه و دلم که لاوړيژ ده کا له فرميسيکي تاسه و شادي.

هاورتيان و ماموستايان، زور جارن بيستومه له م دواييانه شدا زور جار
 به گويم ده گاته وه. قه شه کان و له سه روو نهو وانيشه وه قه شه ي گونده کان، له
 هه موو لايه که وه له ده ست داهاتي که م و چاره نووسي لي ليان سکا لايانه. به

ڀاشڪاوى دهلڻن و ته نانهت دهشينووسن . - ڄوم ڇوڻندوومه ته وه . به هوڻي
 داهاتي كه موهه، دل ساردن و تاقه تيان نيهه كه لامى خدا فيري خه لك بكن.
 نه گهر پيره واني لووتير و له دين وهر گه راوان بين و بهنده كاني خدا گومرا
 بكن، نه وان كاريان به سهر يانه وه نيهه و بهريان لي به ره لا ده كن، چونكه
 مووچه و به راته كه يان كه موه. خدا بكا داهاته كه يان زور بي، چونكه زور
 به لايانه وه گرنگ و خوشه ويسته، سكالاشيان به جييه و هه قيانه. به لام
 راستان دهوڻ نه گهر كه سيڪ لهو باره وه گله يي و سكالاشي هه بي، نيوهي
 راستي خه تاي ئيمه يه. چونكه له وانه يه نهو كه سه سهري نه په رڙي و بلي
 هه موو كاتيڪ سهرقالي كار و باري ئايبنييه. به لام هه موو كاتيڪ وانييه،
 ته نانهت له هه وتوودا سه عاتيكي وهخت هه يه بو زكر و تاعه تي خدا. سه رتا
 سهري سال كار ناكات و دهستيش له رهش و سپي نادا. وا چاكه هه وتووي
 جاريڪ، سه عاتيڪ له ئيواره، سه رتا نه گهر بوي بلوي مندا لانيش له خوي كو
 كاته وه . باوكي نهو مندا لانه به گوڻيان ده گاته وه و نه وانيش دين بو لاي. بو
 نهو كار هه پيوست ناكا ژووري گه وره ساز بكن. چاڪتر وايه نهو بيان بات
 بو ماله كه ي خوي. خو ماله كه ي به قور ناگرن. ته نيا سه عاتيڪ لهوڻي ده بن. وا
 باشه نهو كتييه بكا ته وه و دهستبكات به ڇوڻنده وه، به بي نهوهي قسه ي
 كه له كه له و بي سه ره و به ره بكات. هيدي و دلوقان و دوور له دهمار و
 خوناندن. شاد بي لهوهي بويان ده ڇوڻيته وه و نه وانيش به تامه زروبي
 گوڻيان راگرتووه. نهو خوي كه لامى خوداي خوش دهوڻ و ته نيا جار و بار
 راده وهستي و هيندي وشه و زار وه هه يه خه لڪي ره شوڪي تي ناگهن، بويان
 شيده كاته وه. خه متان نه بي، نه وان له هه موو شتيڪ ده گهن. دلي ئيماندار له
 هه موو شتيڪ ده گا! وا باشه به سه ر هاتي ئيبراهيم و سارايان بو بخوڻيته وه،
 ئيسحاق و ره بكا، چوڻيهه تي چووني يه عقوب بولاي لابان و زوران گرتن
 له گهل خدا له خه ونيدا و به گوٽي «نه شوي نه پيروزه» شوڻ له سه ر
 زهيني ئيمانداري لاديني داده ني. وابه اشه بخوڻيته وه، به تايهت بو مندا لان، كه
 براكاني يوسف نهو مندا له نازدار و دلناسكه، نهو پيغه مبه رهيان خسته نيو

بیرهوه و به باوکیان گوت گورگ خوار دوویه تی. کراسه له خوین
 شه لاله که شیان پیشان باوکیان دا. وا باشه بویان بخویننه وه که براکانی دواتر
 بۆ وه دهست هینانی گهنم چوون بۆ میسر، یوسف له ویی دهسه لاتداریکی گه و ره
 بوو و ئه وان نه یان ناسییه وه، ئازاری دان و تۆمه تباری کردن و بنیامینی برای
 به بارمته لای خوی گلدایه وه، هه مووشی له بهر خۆشه ویستی: «خۆشم
 دهوین و له بهر خۆشه ویستی ئازارتان ددهم.» چونکه قه تی له بیر ناچی له
 گوئ بیره که و له بهر قرچه قرچ و کۆله کۆلی هه تاو فروشتیان به بازرگانان.
 ئه ویش لاقی له عهرزی وه ژانده بوو و گریابوو، له بهر براکانی پاراپووه به
 کویله تی نه ی فروشن به که سیکی نه ناس و غه واره. به لام کاتیک چاوی پییان
 که وت. دوا ی ئه وه هه موو ساله، له راده به دهر ریژی لیگرتن، به لام له بهر
 خۆشه ویستی زور ئازاریدان. ئاخیش دلی بروایی نه دا ئازار چیشتنه که یان
 ببینی، پویشته له لایان و له سه ر جیوبانه که ی راکشا و دهستیکرد به گریان.
 دوا ی گریانیکی زور، چاوی سپی و شاد و لیو به بزده گه رایه وه بۆ لایان و
 گوتی: «براکانم، من یوسفی براتانم!» چاکتر وایه زیاتریان بۆ بخویننه وه که
 یه عقووبی پیر کاتیک بوی دهر که وت، کورچه نازداره که ی زیندووه، شادی له دلی
 گه را. ولاته که ی خوی به جی هیشته و چوو بۆ مه سر و له ولاتی غه ربیایه تی
 کۆچی دوا یی کرد. پیشبینی گه و ره ی خوی که له ماوه ی ته مه نیدا وه ک رازیکی
 سه ر به مۆر له دلی خه مبار و سه بووریدا شار دبوویه وه، به میرات
 به جی هیشته و ئه ویش ئه وه بوو، له پۆله کانی و له یه هوودا و هیوای گه و ره ی
 جیهان مه سیحای رزگاریده ردا سه ر هه لده دا.

باوکان و مامۆستایان، بمبوورن و قه لّس مه بن، ئه گه ر وه ک مندال دهستم
 کردووه به گیرانه وه ی باسیک که هه مووتان له من باشتی ده زانن و سه د
 هینده ی من شاره زایانه تر ده توانن به یانی بکه ن و چه نه چه ن ناکه ن. وه ک جه زم
 بووبیتم وایه، گریان به دهست خۆم نییه و داوای لیبور دنتان لیده که م، چونکه
 هینده ئاشقی کتیبی پیروزم بۆیه به خویندنه وه و باسکردنی ئه و کتیبه حالم
 لیدی. لیی گه رین ئه ویش - قه شه ی خودا - بگری و دلنایبی بیسه رانی تووشی

دلەکوئی دەبن. تەنیا تۆوێکی زانست پێویستە. لە دلی خەلکی رەشوکیدا داچینی و لە نیو تاریکایی گیانیدا، لە کاتی رمووده بوون بە تاواندا، وەک خالکی پرووناک، وەک بیرھێنەرەویەکی گەورە، ھەر دەمینێ. پێویست بە فێرکردن و باسکردنی زۆریش ناکا، بە ئاسانی لە ھەمووی تێدەگا. پێیان وایە خەلکی رەشوکی تیناگەن؟ چیرۆکی پردلەخورپەیی سەتری جوان و وەشتیی لەخۆباییان بۆ بخویننەو. یان چیرۆکی پڕ مۆجزەیی یونس لە زگی ماسیدا. ھەدیسەکانی پیغەمبەریشتان لە بیر نەچێ، ئەو ھەدیسانە بە تایبەت لە ئینجیلی لوقا ھەلبژێرن. (ئەو کارەیی من کردم) پاشان کردەوی پیغەمبەران و بەسەرھاتی ئیمان ھینانی «پۆلس» پیغەمبەر، (ئەم بە سەرھاتەتان بە ھیچ شیوەیەک نابێ لە بیر بچێ) ژیاننامەیی پیاوچاکان و شەھیدانیان بۆ بخویننەو، بۆوینە، ژیاننامەیی ئالکسی ئەو پیاوھەیی خودا، ھەر وەھا لە سەر و ھەموویانەو، مریەمی مەسری ئەو شەھیدە پاک و غەیب و یژەیی خودا. دەتوانن بە ئەو چیرۆکە سادە و ساکارانە دلایان داگیرن بکەن و ببنە خۆشەویستیان. گوێ بە دەستەنگی و ھەژاری مەدن، ھەتووی سەعاتیک بۆ ئەو کارە تەرخان بکەن، تەنیا سەعاتیکی ناقابیل. جا ئەو کاتە بۆتان دەرەکەوێ خەلکی ئیمە چەندە خێرخواز و ھەقناسن و سەد ھیندەیی کارەکەتان ھەق و مەرتان دەدەن.

سەریان لە دلۆقانی قەشە سور دەمینێ و وشە ھاندەرەکانی لە گوێ دەگرن، بیرێ لێدەکەنەو و بە دلخوازی خۆیان لە کاتی کاری مەزراو مالیدا یارمەتی دەدن و لە رادەبەدەر ریزی بۆ دادەنن. بەم شیوەیە گرتیی مالیی پیاوی ئایینی چارە سەر دەکری. ئەو مەسەلەیش ھیندە سانایە جاری وایە پیاو نازانی چۆنی بێرکینی و دەترسی پێی پێکەن و لە گەل ئەو ھەشدا زۆر راستە! ئەو کەسەیی ئیمانی بە خودا نەبێ، باوھەری بە خەلکی خوداش نابێ. ئەو کەسەیی بڕوای بە خەلکی خودا ھەبێ، ئیمانی بە پاکی و گەورەیی خوداش دەبێ. ئەگەرچی تا ئەو کاتە بڕواشی پێی نەبووبێ، ئاخیری بەو ئاکامە ھەردەگا.

تەنیا خەلک و توانایی پۇحى داھاتوویان دەبیتە ھۆى ئیمان ھینانى بى دینەکانى ئیمە، ئەو کەسانەى کە خویان لە زیدەکەیان نامۆ کردووہ. کەلکى کەلامى مەسیحیش تەنیا ئەوہیە بیکەینە سەر مەشقى خۇمان. بەبى کەلامى خودا خەلک چەواشە دەبن، چونکە گیانیان تینووی کەلام و ھەموو شتیکی چاک و پاقرە.

بەلاوى، نزیکەى چل سال لە مەو بەر بۆ کۆکردنەوہى یارمەتى بۆ کلێسەکەمان، من و باوہ ئانفیم سەر لە بەرى پروسیامان لیکدا، شەویک لە قەراغ چۆمیکى گەورە لە لای دەستەیکە ماسیگرى پاپۆرەوان ماینەوہ. لاویکی جوانچاکى لادییى، ھات بۆ لامان، ھەژدە سالان بوو. ناچار بوو پۆژى دواى بەیانى زوو بە ھەلەداوان بگەریتەوہ و بار و بەندیلی بازرگانیک بەرى بۆ پۇخى پروبارکە. تیگەیشتم بە چاوى پوون و نەرم لە ھەمبەرما ویستاوہ و چاوى لە چاوم بریوہ. شەویک لە شەوانى مانگەشەوى گەرم و ئارامى مانگى ژوئەن بوو، تەمىکی فینک لە چۆمە بەرینەکە ھەلدەستا. شلپە شلپى ماسییەکمان بیست. پەلەوہر، چووبوونەوہ ھیلانەکەیان، ھەموو شتیکی جوان و بیدەنگ مەتھى خودایان دەکرد. تەنیا من و ئەو کورپە لاوہ خەومان لىنەکەوتبوو و باسى جوانى ئەم دنیاىەى خودا و رازە گەورەکەیمان دەکرد. لەم دنیاەدا چلە گیاو کوللە و میروو و قالۆنچەى زیرین، ھەموویان بەشیوہیەکی سەر سوپھینەر پى و شوینی خویان دەناسن. ئەگەر چى شعوریان نییە، بەلام شایەدى بۆ رازى خودا دەدەن و سات لە دواى سات بە ئەنجامى دەگەییەن. دیتم ئەو لاوہ کەوتۆتە دلەکوئى، پییگۆتم لیئەرەوارو بالندەکیوییەکانم خۆش دەوی. بالندە باز بوو، دەنگى ھەموو فەندەکانى دەناسى و بانگى دەکردن. گوئى: «ھەموو شتیکی ئیرە باشە، ھیچ شتیکم لە جەنگەل باشتەر پىشک نایە.»

لە وەلامیدا گوتم: «بەراستى وایە، ھەموو شتیکی باش و جوانە، چونکە ھەقیقەتە. بروانە ئەسپ، ئەو ئازەلە زەلامەى زۆر لە مرقۆف نزیکە، یان گای فەقیر و بەستەزمان، بژیوى مرقۆف دابین دەکا، کارى بۆ دەکا، بروانە چەندە

دەرھەق بە مروّف وەفادار و سەر لە پیناون. ئەگەرچی زۆر جار دلرەقانه لێیان دەدەن، چ دلنیاى و نەرمى و جوانییهك له چاویاندا دیاره! زانینى ئەوەش كه تاوان تخوونيان ناکهوى، زۆر دلرەژینه، چونکه هەموویان بەگشتى ـ جگه له مروّف ـ بێتاوان و مەسیح بەر له ئیمه له گەل ئەوان بووه.

پرسیی: «بۆ مەسیح له گەل ئەوانه؟»

گوتم: «جگه لهوه نابێ، چونکه وشه بۆ هەمووانه. تهواوی ئەوهی ئافریزراوه و له عەرز و ئاسمانانه، تەنانەت گەلا و چروش، هەولێ گەیشتن بە وشەیانە. مەتحتی شکۆی خودا دەکەن و له هەمبەر مەسیحدا فرمیسک هەلدەوهریئن. ئەوەش بێ ئیختیار و بە هوێ رازی ژیانە بێ تاوانەکهیانەوه ئەنجامدەدەن.» گوتیشم: «لەو پەری لێرەوار، ورچی درنده و بەسام دەگەرێ، له گەل ئەوەشدا ترسناک و درندهیه بەلام بێ تاوانه.» هەروەها گوتم: «پۆژیک ورچیکى پیر دەچێ بۆ لای پیاویکی مەزن و ئیماندار، ئەو پیاوچاکه له چارداخیکى چکۆلهی نیو دارستانیکدا دەژیا، پیاوه زۆر دلۆقانه و بێترس دەچێ بۆ لای و لەتێ نانی پێدەدا و دەلێ: «برۆ مەسیح پشت و پەنات بێ»، ورچەش زۆر بە هیوری بەقسەى دەکات و بێ ئەوهی ئازاری پێگەییئى، ملی رێ دەگرێ و دەپوا. لاوهکه زۆر شادمان بوو که ورچهکه ئازاری بهو پیاوچاکه نهگەياند و بۆ ئەوەش که مەسیح پشت و پەنای ئەویش بوو، گوتی: «بەراستی خوشه، ئەو کارانهی خودا چەندە باش و جوان و بەرپۆجین!» ئارام و دلخۆش چوو هەمالی فکروه. بۆم دەرکەوت که ئەولاوه تێدەگا. پاشان وەک پەپوولهیهکی بێ تاوان خەوی لیکهوت. جحیلی چەندە خوشه له خودا بەزیا د بێ! منیش هەتا خەوم لیکهوت هەر دوام بۆ کرد. خودایه هیمنايه تى و رووناکی به سەر بەندهکاندا ببارینه.

(۳) بیره وهری سهردهمی لاوی باوه

زووسیم، بهر له وهی بیته راهیب. دوئیل

ماوهی ههشت سال له فیرگهی نیزامی پترزبورگ بووم. بهو فیربونه نوییهی ئهوی زۆربهی بیره وهریهکانی مندالیم رهش داگهپان، ئهگه رچی له بیرم نهچوونهوه. بیر و برّوا و خووخدهیهکی تازهم به خووه گرت و بوومه بوونه وهریکی زالم و هیچوپوچ تا رادهیهک درنده. تهپووشی و پیز و ههلسوکهوتی کومه لایهتی و زمانی فهره نسی فیر بووم. به لام هه موومان، که خوشم وابووم، به چاوی میگه لیک له سهربازه کانمان دهروانی. لهو بارهوه رهنگه من له ئهوانی دیکهش خراپتر بووم. چونکه له هه موو هاوړیکانم زیاتر کارتیکه ریم له سهر بوو. کاتیک به جلوبه رگی ئهفسه ریهوه له فیرگه که چووینه دهری، ئاماده بووین له بهر خاتری شهرافه تی گوردانه که مان گیانی خو مان فیدا بکهین، به لام هیچکام له ئیمه له مانای راسته قینهی شهرافه ته نه ده گه یشتین، ئه گهر که سیکیش تیگه یشتایه ده بوو به گالته جاری هه مووان. شانازیمان به مهستی و بییه ندوبارییهوه ده کرد. نالیم زاته ن خراپ بووین، تهواوی ئه و لاوانه که سیکی باش بوون، به لام ئاکاریان خراپ بوو، ئاکاری منیش له هه مووان خراپتر. ئه وهی خراپتریشی ده کرد، گه یشتن به پاره بوو. ههر بویه به ره و عهیش ونوش خوشیم و له نیو گومی سهره پویی و خدهی لاوانه دا نوقم بووم و له هیچ کاریکی ناحهز نه ده پرینگامه وه. هوگریم به متالا بوو، به لام سهیره ئه و کاته کتیپی پیروزم لیکنه ده کرده وه. ئه گه رچی هه میشه له بهر ده ستمدا بوو، قه تی لی هه لئه ده برام. له راستیدا ئه و کتیبه م «بو رۆژ و سهعات و بو مانگ و سال» هه لگرتبوو، ئه گه رچی تییه ده گه یشتم.

دوای چوار سال ژیان بهو شیوهیه، وا ریکه وت چووم بو شاروچکهی... گوردانه که مان له وی جیگیر بوو بوو. خه لکی ئه و شاروچکهیه م به میوانگر و دهوله مه ند و خوش گوزهران هاته بهرچاو. چونکه خاوه ن خولقو خوویه کی دلته رو شادانه بووم و حه زم له خوش رابواردن بوو، له هه موو لایهک نابانگم ده رکردبوو و ههر کوئ دهچووم بهرووی خوشه وه پینشوازیان

لئښه کړدم. پاشان بارودوڅخه که گوزاو درگایه کی دیکم له بهر دهمدا کرایه وه. دلم که وته داوی کچیکي جوان و چاوکراوه وه، کچه له بنه مالیه کی پیزدا بوو وخواوه نی خووخده یه کی جوان و بهر ز بوو. ئه وان دوله مهند و خواوه ن پیگه و ده ست پویش توو بوون. به گهرموگوړی و دلفراوانی و هریان ده گرتم و هه ستم ده کړد کچه به ئه شق و خوښه ویستی یه وه چاوم لیده کا و ئه و خه یاله ش ئه وه نده ی دیکه ئاوری له دلم بهر دا بوو. دواتر هه ستم به وه کړد و به ته واوی تیگه ی شتم که کولوکوی عه شقی له ناخدا نه بووه، به لکو ته نیا له خووخده و بیروکه ی به رزی گه یشتووم، که له راستیدا چاره یه کم جگه له وه نه بوو. له گه ل ئه وه شدا ئه و سهر دهمه له بهر بادیه ه وایی و خو به زلانی نه متوانی پیش نیاری خوازینی پیگه کم، چونکه هه لبران له ژیانی ته نیایی و بزوزی سهر دهمی لاوی و گیرفانی پر له پاره تووشی خه فته و په ژاره ی ده کړدم. هه ر بویه هاتمه سهر ئه وه ی هه تا ماوه یه ک خو له و داره ته نه دهم و خو م راگرم. ئه و کاته له ناکاو فرمانمان پیدرا بو ماوه ی دوومانگ بچین بو شو نیکی دیکه.

دواي دوو مانگ، کاتی گه راپنه وه بوم دهر کهوت کچه له گه ل مالیکی دهوله مهندي جیرانیان زه ماوه ندي کردوه، پیاوکی زور باش و دلوثان بوو. هیشتا لاو بوو، به لام له من به ته مه نتر بوو. چاکترین زاوا بوو بو بنه مالیه ی بووک و من وهک ئه و نه ده هاتمه وه. خواوه نی خوینده واریی بالا بوو، که من ئه وه شم نه بوو. ئه و بارودوڅخه چاوه پروان نه کراوه و هه واله تاله وای تووشی دامای کړدم، به جارئ زه نیم شله ژا و له وانه بوو شیته بم. له وه ش خراپتر ئه وه بوو. - کاتیک بوم دهر کهوت ئه و مالیکه لاوه ماوه یه کی زور له گه ل کچه ده زگیران بوون و له راستیدا چه ند جاریشم له مالی ئه وان دیتبوو. به لام فیزو هه و کویری کردبووم و به و پیوه نديیه م نه ده زانی. ئه وه ش زوری خه فته بار کړدم که هه موو که س به وه ی زانیوو به لام من نه مزانیوو. رقیکی کتوپر و ئاگراوی ناخی داگرتم. به رهنگیکی بزراکاو و نیوچاوانی گرژه وه هاته وه بیرم که چه ند جار ویستبووم خوښه ویستی خوم دهر برم، به لام چونکه خوی شلوی نه ده کړد و وریاییشی پیته دهم، به و ئاکامه گه ی شتم که

ږهنگه له و ماوه په دا پټم پټکه نیښی و به گه و جی زانیښتم. هه لږه دواتر بیستم
 و وه بیرم هاته وه که قهت له و کیژده زانایه ناو ه شیته وه پټم پټکه نیښی. به
 پیچه وانه هر کاتیک من دهمو یست ههستی خوم دهر برېم به فیلیک باسه که ی
 ده گورې و مه به سستیکی دیکه ی دینایه گورې. به لام ئه و کاته نه مده توانی بیر
 بکه مه وه و له ناخه وه تامه زړو ی توله بووم. ئیستا سهرم سور ماوه که
 دیته وه بیرم ئه و کاته ههستی توله ساندنه و هم زور زالمانه بووه و له گه ل
 سرووشتی رځی من سازگار نه بوو. چونکه خاوه نی خولق و خوویه کی
 نهرمونیانم، ناتوانم بۆ ماوه په کی زور رقی که سیک له دلی خومدا راگرم. هر
 بویه ده بوو خوم تووړه و توسن بنوینم و له ئاکامدا تووشی سهره ږوی و
 قین و بوغزیکې رهش هاتم.

چاوه ږی دهر فته تیک مامه وه و هه لکه و ت له حوزو وری تاقمیکی زور
 سووکایه تی به ره قیبه که کم بکه م. له خورا به هانه په کم دیه وه و سووکایه تیم
 پیکرد. کاتیک بیرو پای خو ی سه بارهت به ږو و داوه گرینگه که ی سالی ۶
 دهر برې، پټی پټکه نیم و شکانده وه. به و ته ی خه لک سووکایه تی به که شم زور
 زیره کانه و شوین دانهر بوو. ئه و کاته داوام لیکرد له و باره وه زیاتر بدو و
 کاره که شم هیته بئ ئه ده بانه بوو به جاری پټی تی که وو. چونکه هاوشانی
 په کتر نه بووین و من له ئه و که تمه منتر بووم، پله و پایه شم له کومه لدا له
 له خوارتر بوو. بویه کاسه ی سه بری پر بوو و ئاماده بوو بۆ دوئیل له
 گه لدا. دواتر بوم دهر که و ت به هو ی رق و به خوداشکانه وه ی له و کوردها
 بریاری داوه سینگی خو ی به گولاله و بنی، هه تا راده په ک به خیلشی
 پنده بر دم، ږهنگه بهر له زه ماوه نده که شی، سه بارهت به ژنه که ی هر و
 ئیره ی پئ بردیتم. بویه پیو ابو ئه گهر له هه مبه ر ئه و سووکایه تی به مندا
 بیده نگ بئ و خو ی له دوئیل ببویرئ و به گو ی ژنه که ی بگاته وه، له وانه بوو
 له بهر چاوی سووک بئ و خوشه و یستی به که ی دهر هق به ئه و ساردیته وه.
 له زووترین کاتا د شایه دیکم په یدا کرد، ئه ویش پیشه نگی هیزه که مان بوو. له و

سهردهمه دا دوئیل سزای قورسی به دواوه بوو، به لّام له نیو ئه فسه راندا باو بوو. دهمارگرژیی درندانه هیندی جار ئاوا به هیژ دهبی و ریشه داده کوتی. کوتایی مانگی ژوئن بوو. بریارماندا سهعات حهوتی رۆژی دواپی له قهراغ شار یه کتر ببینیوه. به لّام ئه و کاته پروداویک بووه هوی گوپان و گه رانه وهم له ژياندا. شهوی، کاتی گه رانه وه بۆ مالی رقم له. ئافانسی. خزمه تکاره کم ههستا و به هه موو هیژی خۆم دوو زلله م خیوانده لاروومه تی و خوین به دهمولووتیدا هاته خوار. ئه و کوپه فه قیره زۆر له ماوه ی سه ربازییه که ی تینه په ریوو، پیشتیش لیمدابوو به لّام نه ک ئاوا درندانه. بروام پیبکه ن ئه گه رچی ئه و کاره چل سال له مه و بهر بوو به لّام به شهرم و ژانه وه دیته وه بیرم. چوومه سه ر جیگا که م و نزیکه ی حهوت سهعات خه وتم. کاتیک له خه و راپه ریم، رۆژ هه لاتبوو. هه ستام. ئیتر نه متوانی بخه وم. چوومه بهر په نجیره که و کردم ه وه. به ره و پرووی باخه که راوله ستام، خۆر بهر ز ببۆوه، گه رم و جوان بوو، بالنده دهیان جریکاند. له دلی خۆمدا گوتم: یانی چی، هه ستیک له دلمدایه وه ک پهستی و شووره یی ده چی؟ رهنگه هوی ئه وه بی خوینی که سیک ده ریژم؟ له بهر خۆمه وه گوتم: نا، پیمانییه ئه وه بی. هی ئه وه یه له مردن، له کوژران ده ترسم؟ نا؛ نا ئه وه ش نییه... له پر تیگه ی شتم چیه. هوی ئه وه بوو شهوی رابردوو له ئافانیسم دابوو! ئه و دیمه نه له بهر چاوم لا نه ده چوو، ده تگوت دیسان دووپات ده بیته وه؛ ئافانسی به ره و پروم راوله ستا بوو و من به زلله وه ری گه رابوومی و ئه و قیت راوله ستا بوو، هه ر دوو دهستی بهر دابۆوه و سه ری هه لئنا بوو و چاوی له چاوم بریوو و ده تگوت مه شق ده کا. له گه ل هه ر زه بریک لاتراسکه ی ده به ست و ته نانه ت نه یه دویره دهستی هه لئینته وه و به بهر چاوییه وه بیگرئ. ئیستا مرو فیک که تووشی ئه م رۆژه ره شه بووه، هه ر وه ها مرو فیک که ها وره گه زی خوی ئازار ده دا! چ جینایه تی! ده تگوت خه نه ره ی که هه موو جه سه ته م ونجر ونجر ده کا. له کاتیکدا که خۆر هه لاتبوو و گه لای داران ده شینییه وه و دهره و شان ه وه و په له وهر جریوه یان ده هات، راوله ستا بووم، به لّام ده تگوت

زمانم له گؤ چووہ... دەستم به بهر چاوموہ و گرت و خوّم دا به سەر جیوبانه که مدا و دەستم کرد به فرمیسک هه لوه راندن. پاشان مارکیلی برام و هبیر هاته وه که له سه ره مه رگدا به خزمه تکاره کانی گوتبوو: «خوشه ویسته کانم، بۆ چی خزمهت به من ده کهن، بۆ خوشتان دهویم، کوا من شیایوی ئەوهم ئیوه خزمهت م پێبکهن؟» به زهینمدا هات بلیی شیایوی ئەوه بم؟ ئاخر کوا من بۆ ئەوه ده بم که سیکێ دیکه، هاوهرگه زیك، خولقاو له سەر شیوه و ئەدگاری خودا، خزمهت به من بکا؟ بۆ یه کهم جار له ژيانمدا ئەم پرسیاره خووی به سه ردا سه پاندم. کاکم گوتبووی: «دایه گیان، خوشه ویسته کهم، له راستیدا هه موومان له هه مبه ر یه کتریدا به رپرسین، مخابن مرۆقه کان له وه تیناگه ن. ئەگه ر له و بگه یشتبایه ن، دهسته وه به جی دنیا ده بووه به هه شت.»

هه روا که ده گریام، له دلی خوّمدا گوتم: «خودایه ده کری ئەمه ش درۆ بی؟ له راستیدا، رهنگه من له خه لکی زیاتر ئه رکی به رپرسایه تیم له سەر شان بی و له هه موو خه لکی دنیاش تاوانبارتر بم» له ناکاو، هه ر چی هه قیقه ته به رووناکی له بهر چاوم زهق بوونه وه: ده مو یست چبکه م؟ ده مو یست مرۆفیکێ باش و زیرهک و به شه رهف بکوژم که هه یچ خراپه یه کی بۆ من نه بووه. ژنه که ی هه تا ئاخری ته مه ن له به خته وه ری بی به ش بکه م و تووشی ئازار بیت و دیقبکات. به م جوّره له سەر پخه فه که م راکشام و گویم به تیپه رینی کات نه دا. له ناکاو شایه ده که م - پێشه نگه که - به ده مانچه وه هات بمبا.

گوتی: «زۆر چاک له خه وه هه ستاوی، وهختی ئەوه یه برۆین، ههسته!» نه مه ده زانی چبکه م. به بی بریار به ملا و به ولادا هه لده خولام. به و حاله شه وه به ره و عاره بانه که که وتینه ری. پیمگوت: «تاویک لیتره راوله سه ته، خیرا ده گه ریمه وه. جزدانی پاره که م له بیر چوو ه.» به هه له داوان گه رامه وه و راست رویشتم بۆ لای ژووره چکوله که ی ئافاسنی و گوتم: «ئافاسنی، دوینی دوو زلله م لیدای، بمبووره.»

داچله کی له وه دهچوو زور ترسای، چاوی تیبریم؛ تیگه یستم که ئهم لیئوردنه بهس نییه و له ریوه به جلوبه رگی ئه فسه رییه وه که وتم به سهر که وشه کانیدا و سهرم له بهر پیی دانا و گوتم: «بمبوره.»

ئه مجار به جارئ تووشی سهرسووپمان بو.

«قور... قوربان ئه وه بۆ ئاوا ده که ی؟ کوا من حه دی ئه وه م هیه؟ دهستی کرد به گریان، ههر وهک پیشتری من، ههر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت؛ پروویکرده پهنجیره که و دای له هوپژنی گریان و ئازای ئه ندای وه له رزین که وت. به ههله داوان گه رامه وه بۆ لای شاهیده که م و په ریمه سهر عاره بانه که. گوتم: «ئاماده م.» لیمپرسی: «تائیستا مروقی سهرکه وتوت دیوه؟ فهرموو ئه وه له بهر ده مت راوه ستاوه. وا که وتبوومه نه شه، له مه ودای ریگادا ههر پیکه نیم و قسه مکرد، له بیریشم نییه ده مگوت چی. چاوی تیبریم: «وايه کاکي خوّم، دیاره پیاویکی ئازا و به جه رگی و شه رافه تی جلوبه رگه که مان ده پاریزی.»

کاتیگ گه یشتینه شوینی دیاری کراو، ئه وان چاوه پروانمان بوون. یه کی دوازه هه نگاویان له یه کتر دوور خستینه وه. ده بوو ئه و له پیشدا ته قه بکا. شاد و به نه شه راوه ستام و چاوم له چاوی بری؛ چاوم نه ده ترووکاند، به خۆشه ویستییه وه چاوم لیده کرد، چونکه ده مزانی چی ده که م. گولله که ی ته نیا سه رچیخ لاجانگ و گوچکه می گرت. گوراندم: «خودایه زور شوکور هیچ کهس نه کوژرا.» پاشان وه رسووپام و ئه وه نده ی ده ستم گرتی ده مانچه که م فریدا نیو دار و ده ونه کانه وه.

گوراندم: «جیی تو ئه وییه.»

پروومکرده ره قیه که م و گوتم: «قوربان هیوادارم منی گه مژه ببووری که سووکایه تیم پیکردی و هانمدای ته قه م لیکه ی. من زور له ئیوه خراپترم. ئه وه ش به و که سه بلن که له دنیا دا له وت خۆشه ویستتر نییه.»

ههرکه ئه وه م گوت، ههرسیکیان به سهریاندا گوراندم.

رەقىبەكەم بە توورەيى نەپاندی: «پیاوی چاک، ئەگەر نەتدەویست شەر
بکەى، بۆ لە کۆلم نەبوویەو و ئەو پەندەت پێدام؟»
بەپیکەنینهو وەلامم دایەو: «دوینی گەوج بووم، ئەمرو ئەقلم لە سەر
خۆیە.

گوتی: «سەبارەت بە دوینی باوەرت پێدەكەم، بەلام ئەو کارەى ئەمرو
جیى سەر سوورمانە و بۆم قەبوولناکری.»
دەستم بە یەكدادا و دەنگم هەلینا: «بژیى، لەو بارەشەو لە گەلتا هاوړام،
هەق بە تۆیە!»

- دەى ئاخىرى تەقە دەكەى یان نا؟
گوتم: «نا، نایكەم. ئەگەر پیتخۆشە ديسان تیریکم پیوهنى، بەلام چاکتر
وايە ئەو کارە نەكەى.»

شاهیدەکانیش، بە تايبەت شاهیدەكەى من، گوراندی: «بەو کارەت
بەرەوړوو بوون لەگەل دوژمنەكەت و داواى لیخۆشبوون دتەهوى ئابرووی
گوردانەكەمان بەرى! جا ئەو کارە، ئەگەر دەمزانى ئاوا دەكەى...
راوەستا بووم بەرە و روویان و ئیتر پینەدەكەنیم. گوتم: «بەراستى لەم
سەردەمەدا دوژینهوى كەسێك كە لە گەوجییەتیی خۆی پەژیان بیتەو و
بە ئاشكرا و لە بەر چاوى خەلك ئاوا دان بە هەلەى خۆیدا بنى، جیى سەر
سوورمانە؟»

شاهیدەكەم ديسان گوراندی: «بەلام لە دوئێلدا نا.»
گوتم: «ئەوى جیى سەر سوورمانە هەر ئەمەیه. چونكە لە گەل گەيشتنە
ئێرە دەبوو دان بە هەلەى خۆمدا بنیم، بەر لەوى ئەو گوللەیهك بتهقینى. بەر
لەوى تووشى تاوانیکى گەورەى بكەم، بەلام ژيانى خۆمان وا ناهەز
کردوو، كە بەو شیوەیه مەحەل بوو داواى لیبوردن لیکەم. تەنیا داواى
ئەوى لە مەوداى دوازدە هەنگاوو كەوتەم بەر سێرەى دەمانچەى
رەقىبەكەم، قسەكانم بایەخى دەبى بۆى. بەلام ئەگەر كاتى بەرەوړوو بوون و
بەر لە تەقەکردن داواى لیبوردم بكردایە، حەتمەن دەیانگوت: «ترسەنۆكە، بە

دیتنی دهمانچه زاورى چوو. گوى به قسه‌كانى مه‌دهن. «كاكىنه چاو له نيعمه‌ته‌كانى خودا بكن له ده‌روپشتى خوتان، ئاسمانى سامال و هه‌واى پاك و گزوكى‌اى ته‌رچك و بالنده، سروشت رازاو و بيتاوانه، ئيمه‌ش، ته‌نيا ئيمه، بيخودا و گه‌وج و هه‌پولين نازانين ژيان به هه‌شته، چونكه ده‌بى له‌وه بگه‌ين، هه‌ركات له‌وه گه‌يشتين ژيان به هه‌موو جوانييه‌كانييه‌وه ده‌بيت به هه‌شت، ئه‌وسا ده‌توانين يه‌كتر له باوه‌ش بگريه‌ن و ده‌ستبكه‌ين به‌گريه‌ن.»

ده‌كرا زور له‌وه زياترى له سه‌ر برؤم، به‌لام نه‌متوانى. ده‌نگم له به‌ر نه‌شه‌و شادى زمانى وه‌ته‌ته‌له‌ خستم و قسه‌م بۆ نه‌هات. له دلدا هه‌ستم به به‌خته‌وه‌رييه‌كى ئه‌وه‌نده گه‌وره ده‌كرد كه به عومراتى خؤم نه‌مديبوو.

ره‌قيبكه‌م گوتى: «وته‌كانت هه‌مووى جوان و به‌رپيوجين، وا دياره مروفتيكى ره‌سه‌ن و تيگه‌يشتووى.»

گوتم: «پييكه‌نه» خؤشم پييكه‌نيم، «به‌لام دواتر باوه‌ر به قسه‌كانم ده‌كه‌ى.»

گوتى: «به‌لى، هه‌رئىستا باوه‌ر به قسه‌كانت ده‌كه‌م. تكات ليده‌كه‌م ده‌ستت بخه نيو ده‌ستم، چونكه ده‌زانم مروفتيكى راستويژى.»

گوتم: «نا، ئىستا نا، دواتر ئه‌گه‌ر به شايانت زانيم و شياوى پله و پايه‌ى ئيوه بووم، ته‌وقه‌م له گه‌لدا بكه، وا باشتره.»

گه‌راينه‌وه بۆ مالى، له ته‌واوى ماوه‌ى ريگادا شاهيده‌كه‌م لومه‌ى كردم و من ماچمكرد. هه‌موو هاوقه‌تاره‌كانم له‌وه مه‌سه‌له‌يه ئاگادار بوون و ليم كۆبوونه‌وه و ئه‌و پوژره هه‌تا ئيواره سه‌ركونه‌يان كردم.

گوتيان: «ئابرووى جلوه‌به‌رگه‌كه‌مانت بردوو. ده‌بى ده‌ست له كاره‌كه‌ت بكيشينه‌وه.»

تاقميكيش لايه‌نگرييان ليكردم و گوتيان: «له هه‌مبه‌ر گولله‌دا راوه‌ستاوه.»
به‌لى راوه‌ستاوه، به‌لام له گولله‌ى دووه‌م ترساوه و داوى لى خؤشبوونى كردوو.

- ئەگەر لە کوژران بترسايە، بەر لە داوای لیخۆشبوون، سەرەتا بە دەمانچەکەى تەقەى دەکرد، بەلام ئە دەمانچەکەى فریدا نێو دارودەووەنەکان. نا وادیارە شتیکی دیکە لە گوپی دایە، شتیکی باش. جوړیک پەسەنایەتى. چاوم لێدەکردن و گویم بۆ قسەکانیان شلکردبوو و کەیفم پێدەکرد. گوتم: «دۆستان و هاووقەتارانى خۆشەویستم، بۆ دەست لە کارکیشانەوهم خەمتان نەبێ، چونکە ئەو کارەم کردووە و ئەمڕۆ ئیستیغفانەم کەم پادەست کردووە و ئەگەر لیم قەبوولبکەن، لە ئەرتهش دەچمە دەری و دەروم بۆ کلیشە.» بەبیستی ئەو قسەیه هەموو دەستیانکرد بە پێکەنین. دەى ئەوەت زووتر بگوتبایە و خۆت پزگار بکردایە، ئیمە خو ناتوانین راهیب محاکمە بکەین.

پێدەکەنین و خۆیان پێراگیر نەدەکرا، نەک بۆ لۆمە و تانە، بەلکو لە بەر شادی و دلسۆزی. هەر لە رێو هەستی دۆستانەى خۆیان دەربەرى، تەنانەت ئەوانەش کە وەبەر تیروتانەیان دابووم. مانگیکی تەواو، بەر لە هاتنەوہى حوکمەکەم و واز هێنانم لە ئەرتهش، پێیاندهگوتم: «کاکى قەشە.» هەموو بە زمانى شیرین و دۆستانە لەگەلم دەدوان و دەیان وىست دلسۆزیم بۆ بکەن و لەو کارە پاشگەزم بکەنەوہ: «خۆت گەوج مەکە، کوا ئەوہ کارە؟» دەیانگوت: «نا، مەرفیکی ئازا و بەجەرگە، لە هەمبەر گوللەدا پادەستا و دەیتوانى ئەویش تەقە لە پەقیبەکەى بکاتەوہ، بەلام شەوى پێشوو خەونى دیوہ دەبیته راهیب، بۆیە ئەو کارە مەرفانەیهى کرد.»

خەلکى شارەکەش هەر وایان هەلسوکەوت لەگەل دەکردم، تا ئەو کاتە زۆر دلسۆزانە وەریان دەگرتم، بەلام سەرەنجیکی وایان نەدەدامى. زۆرى پێنەچوو لە بیروبەروام گەیشتن و بانگهێشتیان دەکردم بۆ مالى. پیم پێدەکەنین، بەلام لە دلەوہ خۆشیاندهویستم. ئەوہشم لە بیر نەچى ئەگەرچى بەراشکاوى باسى دوئیلەکەى ئیمەیان دەکرد، بەلام فەرماندەر و کاربەدەستان گوئیان نەدایە، چونکە پەقیبەکەى من خزمى نزیکى ژینرەلەکەمان بوو، چونکە کارەکە خوینەرێژى و ئاکامى ناخۆشى لێنەکەوتەوہ

و من ئىستيعفام دابوو، كارەكەيان بە گالته زانى. ھەر بۆيە ئەو كاتە بەبى ئەوھى گوى بدەمە پىكەننەكەيان، بە دەنگىكى بەرز و نەترسانە دەستەمكرد بە قسەكردن. چونكە پىكەننەكەيان دلسۆزانە بوو و لە پرووى قين و بوغزەوھ نەبوو. ئەو وتووێژانەش زياتر عەسرانە بەرپۆھ دەچوو، بەتايبەت ژنان زۆريان ھەز بەقسەكانم دەكرد و داوايان لە پياوان دەكرد گوى رابگرن.

ھەر كەسە و بە پىكەننەوھ دەيانگوت: « ئاخەر چۆن دەبى من بەرپرسى ھەموان بم؟ بۆ وینە دەكرى من بەرپرسى تو بم؟ »

وھلامم دايەوھ: «رەنگە ئەوھ نەزانن، چونكە لە مێژە دنيا رېگايەكى جياوازی گرتۆتە بەرو گەورەترين درۆ بە راست دەزانين و چاوەرپوانيمان لە خەلكيشە درۆمان لە گەل بكەن. لێرەدا بۆ يەكەم جار لەژيانمدا سادقانە و باش دووام و ھەمووتان وەك شينتم چاو لیدەكەن و پيەم پندەكەن، ئەگەر چى بە چاوى خۆشەويستىيەوھ ليم دەروانن.»

خانەخويكەم بە پىكەننەوھ گوتى: «ئاخر چۆن دەتوانين لە خوشويستنى تو خو پياريزين؟» ژوورەكە پر بوو لە خەلك. لە ناكاو ژنيكى جھيل كە ئەو دوئيەلە بەر ئەو بەرپۆھ چوو و تەنيا لەم دوايانەدا ويستبووم ببیتە ژنى داهاتووم، ھەستا سەرپى. نەمزانيبوو كەنگى ھاتووه. ھات بۆ لام و دەستى ھينا پيشى و گوتى:

- با پيتبليم، من يەكەم كەسم كە پيتان پيتاكەنم. بە پىچەوانە، بە چاوى فرميسكاوييەوھ سپاستدەكەم و ريزم بۆ خۆت و كردهوھەكەت ھەيە. مێردەكەشى ھات بۆ لام، پاشان ھەموو ھاتنە پيشى و ئەوھندەى نەمابوو دەستبەكەن بە رامووسينم. دلم لە شادى ليوريز بووبوو. بەلام پياويكى گەراوھ سەرنجى راکيشام. بە ناو دەمناسى، بەلام ئاشنايەتيم لەگەلى نەبوو و ھەتا ئەو شەوھ لەبزم لە لەبزی نەگەرپابوو.

(٤) ميوانى پرپىچوپەنا

ماوھيەكى زۆر بوو لەو شارە خاوەن پلە و پاىە بوو. ھەموو ريزيان بۆ دادەنا، چونكە دەولەمەند بوو و ناوبانگى بە چاكەكار دەرچوو بوو.

گوژمه‌یه‌کی زۆری پاره دابوو به هه‌تیوخانه و نه‌خۆشخانه‌ی تایبه‌تی
 لایقه‌وماوان و ئهو خیز و خیراته‌شی به شیوه‌ی نه‌ینی ده‌کرد، ئهو کارانه‌شی
 له پاش مه‌رگی ده‌رکه‌وت. پیاویکی په‌نجا سالانه‌ بوو، تارا‌ده‌یه‌ک نه‌دوین و
 خولک ناخۆش بوو. ده‌سالیک ده‌بوو ژنی هینابوو، ژنه‌کی جوان و جحیل
 بوو و سێ مندالی هه‌بوو. رۆژیکیان لای عه‌سر به‌ تا‌قی ته‌نیا دانیشتبوو، له
 پر در‌گای ژووره‌که‌م کرایه‌وه و ئهو کابرایه‌ وه‌ژوور که‌وت.

با ئه‌وه‌شم له بیر نه‌چی، ئیتر له‌و شوینه‌ی پینشو نه‌ما‌بووم. هه‌ر ئهو
 کاته‌ی وازم له ئه‌رته‌ش هینا، ژووری‌کم به‌ کرێ گرت، ئهو پیری‌ژنه‌ی
 ژووره‌که‌م لێ‌به‌کرێ گرت‌بوو کۆنه‌ ژنی ده‌فته‌رداریکی ده‌وله‌تی بوو.
 پین‌خزمه‌تی ئهو ژنه‌ کاروباره‌کانی منیشی به‌ری‌وه ده‌برد. بۆیه‌ش ماله‌که‌م
 گو‌یسته‌وه، دوا‌ی گه‌رانه‌وه له دو‌ئیل، له‌ پووم هه‌لنه‌ده‌هات چاو له‌ چاوی
 ئافانسی بکه‌م و ناردمه‌وه بۆ گوردان. چونکه‌ کاتیک پیاو کاریکی ناحه‌ز ده‌کا
 و تووشی شه‌رمه‌زاری ده‌بی، هیندی جار ده‌ست بۆ کاری گرینگ‌تریش ده‌با.

میوانه‌که‌م گو‌تی: «له‌ چه‌ند رۆژی رابردو‌دا له‌ زۆر مالان به‌ تامه‌زرۆیی
 گو‌یم بۆ قسه‌کان‌ت شل‌کردو‌وه و ئاخ‌ری بریارم دا له‌ نزیکه‌وه له‌ گه‌لت
 ئاشنا‌بم، تا‌کو خۆمانه‌تر له‌ گه‌لت‌دا بدو‌یم. کا‌کی به‌ری‌ز ده‌توانی ئهو لوتفه‌
 ده‌ره‌ق به‌ من بکه‌ی؟»

«به‌ سه‌ر چاو، به‌ شانازی‌شی ده‌زانم خزمه‌تی‌کم له‌ ده‌ست بی.» ئه‌وه‌م
 گو‌ت، به‌لام هه‌ر له‌ یه‌که‌م ساته‌وه قه‌لافه‌تی ئهو کابرایه‌ سه‌یر سه‌رنجی
 راکیشام و تا راده‌یه‌ک له‌ قسه‌که‌ی خۆم په‌شیمان بوومه‌وه. چونکه‌ خه‌ل‌کی
 ئه‌گه‌رچی به‌ تامه‌زرۆیی گو‌ییان بۆ قسه‌کان‌م شل‌کرد‌بوو، به‌لام هه‌چ‌ک‌س ئا‌وا
 به‌ قه‌لافه‌تی‌کی جیددی و ناو چاوی گرژ و مۆنه‌وه نه‌هات‌بوو بۆ لام. ئهو
 هات‌بووه‌ مالی بۆ‌دیده‌نیم و دوا‌ی ئه‌وه‌ی دانیش‌ت گو‌تی:

- ئیوه‌ مرو‌ف‌یکی زۆر به‌ جه‌رگ و ئازان. چونکه‌ ویراتان به‌بی پین‌چوپه‌نا
 قسه‌ب‌که‌ن و مه‌ترسیی ئه‌وه‌ش بوو ئهو قسانه‌ بینه‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی له‌ به‌ر چاوی
 هه‌موان په‌شبن.

له وهلاميدا گوتم: «ئەو تاريغەي ئىوھ زىدەووسفە و من ئەوئەندەش تاريغ
هەلگرنىم.»

بەرسقى دامەوہ: «نا، زىدە ووسف نىيە. بىروام پىبکە ئەو کارە زۆر لەوہ
دژوارترە کە بىرى لىدەکەيتەوہ. ھەر ئەوئەش شوينى لە سەر من دانا و ھەر
ئەوئەش بووہ ھۆي ئەوہي بىم بۆ لاتان. تکايە پىمبلىن، ھەلبەت ئەگەر ئەو
کونچکاوييەي من ناپەحەتت ناکا. لەو ساتەدا کە بۆ دوئيل پاوہستاي و
داواي لىخۆشبوونت کرد، وەک لە بىرت بى ھەستت چۆن بوو؟ پرسىارەکەم
بە پرسىاريکى گەوجانە مەزانە. بە پىچەوانە بۆ ئەو پرسىارە بۆسىکى نەينىم
ھەيە کە رەنگە دواتر بۆت باسبکەم. ھەلبەت ئەگەر ئىرادەي خوداي لە سەر
بى و ئاشنايەتييەکەمان رەنگىکى خۆمانەتر بە خۆوہ بگرئ.»

لە تەواوي ئەو ماوہيەدا کە قسەي دەکرد، چاوم لە چاوي بربوو، «بۆيە
لە ناکاو ھەستەمکرد بە تەواوي لىي دلنيام و متمانەي پىدەکەم. منيش زۆر
کونچکاو بووم، چونکە ھەستەمکرد رازىکى سەير لە ناخيدا ھەيە.

وہلامدایەوہ: «پرسيت لەو کاتەدا کە داواي لىخۆشبوونم لە رەقييەکەم
کرد چ ھەستىکم ھەبووہ. بەلام چاکتر وايە ھەر لە سەرەتاي رپوداوہکەوہ
باسى شتىکتان بۆ بکەم، کە تا ئىستا ھىچکەس لىي نەبيستووم.» ئەوہي لە
نيوان من و ئافانسيدا رپووي دابوو، چۆن خۆم دابوو بە سەر کەوشەکانيدا،
ھەمووم بۆ گىرايەوہ. لە کۆتاييدا گوتم: «ھەر بەو مەسەلەيەدا بۆت
دەردەکەوي کە دوئيلەکە و تەنانەت مردنیش بۆ من ئاسان بووبۆوہ، چونکە
ھەنگاوي يەکەمم لە مالەوہ ھەلئىنابووہ و بە گرتنە بەري ئەو رپگايە، بۆم
دەرکەوت چوونە پىشەوہ ساناتر لە گەرانەوہيە و تەنانەت دەبىتە ھۆي
شادي و بەختەوہريش.»

کاتى گويى بۆ راگرتبووم، زۆر بە تاسەشەوہ چاوي تىبىرپيووم، گوتى:
«تەواوي بەسەرھات و قسەکانت سەرنچراکيش بوو. من ديسان ديمەوہ بۆ
دەدەنيت.» ئيتەر دواي ئەو رۆژە ھەموو ئىوارەيەک دەھات بۆ ديدەنىم. ئەگەر
باسى خۆي بۆ بکردايەم، پىکەوہ دەبووينە دۆست و ھاورپىي گيانى و گيانىک

دەبووین لە دوو جەستەدا. بەلام بە هیچ شیوەیەک باسی خۆی نەدەکرد و بەردەوام سەبارەت بە خۆم و ژیانم پرسباری دەکرد. لەگەڵ ئەوەشدا، زۆری ھۆگر بووبووم و سەبارەت بە ھەست و ژیانم بەپاشکاوێ بۆی دەدوام. لە دلی خۆمدا دەمگوت پیویست ناکا لە راز و نەینییەکانی ژيانی ئاگادار بم. بە بێ ئەوەش دەتوانم تیبگەم پیاوی چاکە یان نا. لەگەڵ ئەوەشدا، بیرم لەوە دەکردەو ئەو مرقۆنیکێ جیددییه و لە من گەورە تریشە، کەچی دێ بۆ دیدەنێ لاویکی وەک من و وەک هاوشانی خۆی چاوم لێدەکا. زۆر شتیشی لێوە فێربووم و کەلکم لە ئەزموونەکانی وەرگرت، چونکە خواوەنی بیر و زەینیکێ بەرز و ڕووناک بوو.

لە ناکاو پییگوتم: «سەبارەت بەوێ ژیان بەهەشتە زۆرم بیرکردۆتەو». ھەر وەھا لە درێژە قسەکانیدا گوتی: «لە راستیدا جگە لەوێ بیر لە هیچ شتیکێ دیکە ناکەمەو». چاویکی لیکردم و بزەوی ھاتی. «لە ئێوە زیاترم بپروا پینەتی، دواتر پێتدەلیم بۆ».

گویم بۆ شلکرد و لە دلی خۆمدا گوتم وا دیارە دەیهەوێ شتیکم پێبلی. لە درێژە قسەکانیدا گوتی: «بەهەشت لە ناخی ھەمووماندا یە و ھەر ئیستا ئالیزە جەستەمدایە - دەستی بە سینگییەوێ نا. و ئەگەر بمەھوێ سبەینێ بۆ ھەتا ھەتایە لیم ئاشکرا دەبێ».

چاوم لیکرد، زۆر بە ھەلەپرووکی قسەیدەکرد و بە شیوەیەکی زۆر گومانای چاوی تیبریووم و دەتگوت دەیهەوێ وەقسەم بیتێ.

- ھەروەھا جگە لە تاوانەکانی خۆمان، ھەموومان لە ھەمبەر یەکتەدا بەپرسین و ئەرکی بەپرسایەتیی یەکتەمان لە سەر شانە، لەم بارەوێ بەپاستی ھەق بە تۆ بوو و ئەوەش کە توانیت لە پێوە لە ھەموو گرنگایەتیەکانی ئەو مەسەلە یە بگە، زۆر باشە. لەپاستیشدا ئەم مرقۆنە لەوێ دەگەن، ژيانی ئەولا بە خەون نازانن و وەک راستەقینە یەکی زیندوو چاوی لێدەکەن.

به قه‌لسی گوراندم به سهریدا: «که‌نگی، که‌نگی وه‌راست ده‌گه‌پئی؟ بلئی
ئو به‌هه‌شته و ژيانی ئه‌ولا بوونی هه‌بی؟ بلئی ئه‌مه ته‌نیا خه‌ون و خه‌یالی
ئیمه نه‌بی؟»

گوتی: «يانی پروات پئی نییه. مه‌وعیزه‌ی بۆ ده‌که‌یت و خۆت باوه‌رت پئی
نییه؟ پروا بکه هه‌ر ئه‌م - خۆت گوته‌نی - خه‌ون و خه‌یاله وه‌راست ده‌گه‌پئی و
شکی تیدانییه. به‌لام نه‌ک ئیستا، چونکه هه‌موو ره‌وشتیکی یاسای تاییه‌ت به
خۆی هه‌یه و ره‌وشتیکی رۆحی و ره‌وانییه. بۆ گۆرینی دنیا و سهر له‌ نوێ
خولقاندنه‌وه‌ی، مرۆف ده‌بی له‌ باره‌ی ره‌وانییه‌وه بکه‌ونه سهر رێیه‌کی‌تر.
هه‌تا ئه‌و کاته‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه نه‌بووبیتییه برای هه‌مووان، برایه‌تی
سه‌رناگری. هه‌یچ چه‌شنه‌ فیرکارییه‌کی زانستی، هه‌یچ چه‌شنه‌ قازانجیکی گشتی،
مرۆف وا رانه‌هینی که‌ مل‌ک و سامان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خۆی به
شیوه‌یه‌کی یه‌کسان به‌ سهر هه‌موواندا دابه‌شبات. هه‌موو که‌س به‌شی
خۆیان به‌که‌م ده‌زانن و هه‌میشه به‌خیلی و سکالا و شه‌ر و کیشه له‌ ئارادا
ده‌بی. ده‌پرسی که‌نگی سه‌رده‌گری، به‌لام له‌ پێشدا ده‌بی له‌ گه‌ل سه‌رده‌می
"جودایی" تیکه‌ل بین."

پرسیم: «مه‌به‌ستت له‌ «جودایی» چیه؟»

- ئه‌م جوداییه له‌ هه‌موو شوینیک ره‌گاژۆی کردووه و له‌ سه‌روو
هه‌مووشیان‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا - به‌ ته‌واوی بلاو نه‌بوته‌وه، هه‌شتا به
حه‌ددی خۆی نه‌گه‌یشتوو. چونکه هه‌موو که‌س هه‌ول‌ده‌دا که‌ سایه‌تی خۆی
به‌جیا راگرێ و ده‌یه‌ه‌وێ له‌بارترین ژیان بۆ خۆی دابینبات. به‌لام له‌ هه‌مان
کاتدا هه‌موو هه‌ول‌ه‌کانی بۆ گه‌یشتن به‌ ژيانیکی له‌بار به‌ ناکامی ده‌گا و ده‌بیته
هۆی له‌ نیو چوونیشی، چونکه له‌ حیاتی خۆناسین له‌ نیو جوداییه‌کی ته‌واودا
نوێ ده‌بیته‌وه. له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا سهر له‌ به‌ری مرۆفایه‌تی له‌ به‌ر یه‌ک
هه‌لوه‌شاهه و دابه‌ش بووه و هه‌ر که‌سه و ئه‌سپی خۆی تاوده‌دا و ئاوره
سووره له‌ خۆم دووره، خۆی له‌ هه‌موو کاریک دووره په‌ریز پاده‌گری، خۆی
و مال و سامانه‌که‌ی له‌ خه‌لکی ده‌شاریته‌وه و له‌ ئاکامیشدا ئه‌و خه‌لکی له‌

خوی دتارینی و خه لکیش ئو له خویان تهره دهکهن. مال و سامان پیکه وه دهنی و له بهر خویه وه دهلی: «ئیسنا چهنده دهسه لاتدارم و چهندهش له ئهمان دام.» تهماح وا کویری دهکا، تیناگا چهندهی له سه ریهک هه لچنیوه و زیاتر به زه لکاوی بی هیزی و فه وتاندا رۆده چی. چونکه عاده تی گرتوه ته نیا پشت به خوی ببهستی و له هه مووان دابری. خوی وا بارهیناوه که ئیمانی به خه لک و مرو قایه تی و یارمه تییان نه بی. ته نیا له وه زنده قی چوو و دلی سواره، نه کا پاره و دهسه لات و سامانه کهی که به زحمهت پهیدای کردوو. له دهستی بیته وه. له م سه رده مه دا و له هه موو شوینیک مرو قه کان تیناگهن که هیمنایه تی و دل حه سانه وهی راسته قینه له یه کگرتن دایه، نه ک له هه ولی تاکه کهسی و جودایی خوازیدا. به لام ئه م لیک هه لبرانه پر مه ترسییه ده بی هه ر چو نیکه کو تایی پی بی و خه لکی بزانه چو ن له خو را و به شیوه یه کی ناسرو شتی دلایان ره شبوو و له یه کتر دابراون. ئه م ده بیته رو حی زه مان و خه لکی سه رسام ده بن، چو ن ئه و ماوه دوور و در یژه له تاریکیدا دانیش توون و پرو ناکیان نه دیوه. ئه و کاته یه که نیشانه ی «کو ری مرو ق» به ئاسمانه وه ده بیند ری... به لام تا ئه و کاته، ده بی هه روا ئالا که شه کاوه را گرین. هیندی جار مرو ق ده بی بیته سه رمه شق، ته نانه ت ئه گه ر ناچار بی ئه و کاره به تا قی ته نیاش ئه نجامبدا و کرده وه که ی شیتانه بنوینی. به م شیوه یه گیانی مرو ق له ته نیایی پر زگار بکا و ئه وان به ره و ئه شقیکی برایانه هانبدا. ته نانه ت ئه گه ر به شیتیشی بزانه، ته نیا له بهر ئه وهی ئه و ئه ندیشه گه وره یه نه فه وتی.

هه موو عه سرانه مان به و ده مه ته قی و مش تو مرانه راده بوارد. ده ستمان له هاموشوی دهر و جیرانه هه لگرت و ئیتر بو کو ره کانیان نه ده چووین. هه روه ها ئه و بازار گه رمییه ی پیشووشم نه ماوو. ئه وهش له بهر ئه وه نه بوو له بهر چاویان که وتبیتم، چونکه هه روا خو شیان ده ویستم و پر یزیان بو داده نام. به لام نا کر ئ حاشا له وهش بکه ین که ده سه لاتیک ی گه وهره له کو مه لگادا باو بو. منیش به چاوی پر یزه وه چاوم له میوانه پر پیچوپه ناکه م ده کرد، چونکه جگه له وهی به بیر و به هره مه ند بو، تیگه یشتم که پلانیکی له

زەینیدا دارشتووه و ږهنگه خهړیکى خو ئاماده کردن بى بۇ کاریکى گه‌وره. ږهنگه هه‌ر له بهر ئه‌وه‌ش ئاوا هوگرى به من هه‌بوو که زورم خو له پاز و کاره‌کى هه‌لنه‌ده‌قوتاند و به‌پرسىارى راسته‌وخو و ناراسته‌وخو نه‌مده‌ويست سهر له کارى دهره‌ينم. به‌لام ئاخري تيگه‌يشتم که ده‌يه‌وى شتيکم پى‌بلئ. له راستيدا ئه‌وه‌شم مانگىک دواى هاتنه‌کى بۇ دهره‌که‌وتبوو.

جاريکیان پيگوتم: «دهزانی خه‌لک ليتمان درېونگ بوون و له خويان ده‌پرسن بۇ ئه‌وه‌نده ديم بۇ ديده‌نيت. به‌لام قه‌يناکا با هه‌روا به‌گومان بن، چونکه زور زوو هه‌موو شتيکیان بۇ پروون ده‌بيته‌وه.»

هيڼدى جار سه‌ير تووشى دلّه خورپه و جوړيک حال ليهاتن ده‌بوو و خيرا هه‌لده‌ستا و ده‌رؤيشت. چاوېکى پشکينه‌رانه‌ى ليده‌کردم و له دلّى خوډما ده‌مگوت هه‌ر ئيستا بى په‌رده و به‌راشکاوى شتيکم پيده‌لئ. «به‌لام له ناکاو ده‌ستيده‌کرد به‌قسه و باسى شتيكى ئاسايى ده‌کرد. زور له ده‌ست ژانه‌سه‌ريش سکا‌لاى ده‌کرد. پوژيکیان کتوپر دواى قسه‌کردنيكى زور و پرډله‌خورپه، ږهنگى سپى هه‌لگه‌را و هه‌روا چاوى تيبري‌بووم، چاوى به‌موله‌ق ويستا و که‌وت به‌لادا. گوتم: «چييه» چبووه؟ ئه‌وه بۇ وات ليهاټ؟ - ساتيک به‌ر له‌وه باسى ژانه‌سه‌ره‌کى کردبوو.

- من... دهزانی من... که‌سيکم کوشتووه!

ئه‌وه‌ى گوتو به‌روخسارى وه‌ک هومايى سپى هه‌لگه‌راوى زه‌رديه‌کى گرت: «بوچى زه‌رده‌ده‌گرئ؟» ئه‌و فکره به‌ر له‌وه‌ى شتيكى ديکه‌سه‌رنجم ږاکيتشى، له‌زه‌ينم دهرپه‌رى. منيش ږه‌نگم سپى هه‌لگه‌را. گوراندم: «ده‌لئى چى؟»

به‌بزه‌يه‌کى سارد و سرپه‌وه‌ گوتى: «ديوته وتنى يه‌که‌م وشه‌چه‌نده دژواره. به‌لام ئيستا که دانم پياناوه، هه‌ستده‌که‌م يه‌که‌م هه‌نگاوم هه‌ليناوته‌وه و ده‌رؤمه‌ پيشئ.»

تا ماوه‌يه‌کى زور نه‌مده‌توانى بږواى پيکه‌م. له‌و کاته‌دا بږواشم پينه‌کرد، تا وای ليهاټ سى پوژ له سهر يه‌ک هات بۇ ديده‌نيم و هه‌موو شتيكى بۇ

باسکردم. پیموابوو شیتبووه، به لّام ئاخری به وپه‌ری سه‌رسو‌رمانه‌وه تیگه‌یشتم، جینایه‌ته‌که‌ی جینایه‌تیکی گه‌وره و سامناک بووه.

چارده سال پیشتر، بیوه‌ی مالیکی کوشتبوو، ژنیکی جوان و جیل و ده‌وله‌م‌ند بوو و مالی له شاره‌که‌ی ئیمه بوو. بوی شیت و شه‌یدا ده‌بی و هه‌ستی خۆشه‌ویستی خۆی ده‌رده‌برئ و هه‌وله‌دا دلی نه‌رم بکات و شووی پی‌بکا. به لّام ئه‌و دلی به که‌سیکی تروه‌و بوو، ئه‌فسه‌ریکی خاوه‌ن پله و پایه و نه‌جیم و له بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌ن. که ئه‌و کاته له گۆره‌پانی شه‌ر بووه و چاوه‌رپی گه‌رانه‌وه‌ی چاوه‌روان نه‌کراوی بووه. هه‌ر بۆیه جوابی ئه‌م ناداته‌وه و داوای لیده‌کا ئیتر نه‌چیت بۆ دیده‌ینی. داوی لیک هه‌لبران، چونکه له که‌لین و قوژبنی مالّه‌که شاره‌زا بوو، بریار ده‌دا ئه‌گه‌ر ئابروو چوونیشی به دواوه بی، نیوه‌شه‌و له نیو باخه‌که و قوونه‌بانه‌که‌وه بۆی بجیته مالی. به لّام هه‌روهک زور جارن بیستوومانه، جینایه‌ت کردن به هۆی بی‌باکی و له‌خۆرا‌دینی زۆره‌وه، له جینایه‌تی تر سه‌رکه‌وتووانه‌تر ده‌بی.

له رۆچنه‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌وه ده‌چیته سه‌ریان و به په‌یژه‌که‌دا ده‌چیته خوارئ. چونکه ده‌یزانی ئه‌و ده‌رگایه‌ی پال قالد‌رمه‌که هیتدی جار به هۆی که‌مه‌رخه‌می پی‌شخزمه‌ته‌کانه‌وه داناخ‌ری. بۆیه هیوادار بوو ئه‌و شه‌وه ده‌رگاکه دانه‌خراپی و هه‌رواش بووبوو. به تاریکی خۆی ده‌گه‌ییته ژووری خه‌وه‌که‌ی که شه‌وخه‌فیکی لی‌هه‌لکرا‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی به ئانقه‌ست چووبیتن هه‌ر دوو هاو‌ده‌مه‌که‌ی به‌بی وه‌رگرتنی مۆله‌ت چووبوون بۆ جیژنی له‌دایک بوونی ئاشنایه‌کیان هه‌ر له‌و شه‌قامه. پی‌شخزمه‌ته‌کانی دیکه‌ش له وه‌تا‌غی خزمه‌تکاران یان له چیش‌تخانه‌ی قاتی ژيروو خه‌وتبوون. هه‌رکه چاوی به ژووری خه‌وه‌که‌ی ده‌که‌وئ، هه‌وه‌سی بلێسه ده‌ستین و پاشان رقیکی ده‌خه‌زدارانه و به‌خیلانه دلی داده‌گرئ و وه‌ک مرو‌فیکی مه‌ست و بی‌ئیختیار خه‌نجه‌ریک له سه‌ر سینگی ده‌دا و ته‌نانه‌ت ناهیلێ نووزه‌ی بیته ده‌ری. پاشان به‌فیل و ته‌له‌که‌یه‌کی شه‌یتانانه و دل‌ره‌شانه پیلانی‌ک داده‌ریژئ که تاوانه‌که به‌کو‌یته ئه‌ستوی خزمه‌تکاره‌کان. به‌و په‌ری خو‌یری‌ه‌تییه‌وه جزدانی پاره‌که‌ی

هه‌لده‌گرئ، به‌کلیلی ژیر بالنجه‌که‌ی درگای دۆلابه‌که ده‌کاته‌وه و هیندی شتی تر هه‌لده‌گرئ. ئه‌و کاره‌ش جوړیک ده‌کات، که‌وا بنوینی پیشخزمه‌تیکی گه‌مژه کردوویه‌تی. ده‌ست له‌شته به‌نرخه‌کان و قه‌باله و تاپۆکان نادات و ته‌نیا پاره هه‌لده‌گرئ. بریک له‌ زیڕ و زهمبه‌ره درشته‌کان هه‌لده‌گریټ و ده‌ست بۆ خشل و ئالتونه زه‌ریفه‌کان نابا که ده‌هینده‌ی ئه‌وان گرانابایتتر بوون. هیندیك شتیش وه‌ک یادگاری هه‌لده‌گرئ بۆ خو‌ی. که‌ دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌ین. دوا‌ی ئه‌و کرده‌وه بی به‌زه‌ییانه و چه‌په‌له، به‌ ئه‌سپایی له‌ کو‌یوه هاتبوو هه‌ر به‌ویدا ده‌گه‌ریته‌وه.

چه‌ند پوژ دواتر، که‌ هه‌والی قه‌تله‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه، هیچکس به‌ خه‌ونیش بیرى له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بکوژه‌که ئه‌و بی! چونکه‌ هیچ که‌س ئاگاداری هه‌لێکردوویی ئه‌و نه‌بوو. هه‌میشه ئارام و له‌سه‌رخۆ بوو، هاو‌پێیه‌کی‌شی نه‌بوو، سفره‌ی دلی له‌لا بکاته‌وه. ئه‌ویان وه‌ک ئاشنای کوژراوه‌که چا‌و لێکرد. ئه‌ویش نه‌ک ئاشنایه‌کی نزیک، چونکه‌ له‌ دوو هه‌وتوو‌ی رابردوودا ته‌نانه‌ت نه‌چو‌وبوو بۆ سه‌ردانی‌شی. یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخ‌پیده‌کانی ئه‌و ژنه، که‌ ناوی پیووتیز بوو، خێرا شکیان په‌پێیه سه‌ری و هه‌موو بنۆس و به‌لگه‌کانیش ئه‌وه‌یان ده‌سه‌لماند. ئه‌و کو‌ره ده‌یزانی خاتو‌نه‌که‌ی ئه‌و راس‌تییه‌ی پووشبه‌سه‌ر نه‌کردایه . ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخ‌پیده‌کانی بگیریان به‌ سه‌ر باز، ده‌بوو ئه‌و به‌رن. چونکه‌ خزم و که‌سی نه‌بوو و هه‌لسوکه‌وتیشی نه‌ده‌که‌وته به‌ر دلان. کاتی‌ک له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک مه‌ستی ده‌کا، خه‌لک لێی ده‌بیستن که‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ خاتو‌نی کرده‌وه. دوو پوژ به‌ر له‌ مه‌رگی ژنه، کو‌ره هه‌لاتبوو و هیچکس به‌ سه‌روسو‌راخی نه‌ده‌زانی. پوژێک دوا‌ی کوژرانی خاتو‌ن له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌بیین مه‌ست و سه‌ر خو‌ش ملی پێی گرتووه و خودا‌و‌راستان ده‌ستی راسته‌شی خو‌ینا‌وی ده‌بی. ده‌لی خو‌ینی لو‌وتم به‌ربووه، به‌لام هیچکس با‌وه‌ری پێناکا. ها‌وده‌مه‌کانی خاتو‌نیش ده‌لێن ئیمه‌ چو‌وین بۆ کو‌ری جیژن و کاتی گه‌راینه‌وه ده‌رگای هه‌وشه‌که‌رابووه. هه‌روه‌ها هیندیك ورده‌شتی دیکه‌ش ئاشکرا ده‌بی و

پیشخزمه تی بهسته زمان تاوانبار دهکن. قۆلبه سستی دهکن و بهتاوانی قه تل دادگایی دهکری. به لām چه وتوویه ک دوا ی گیرانه که ی له بهندیخانه تاوایویکی قورس دایده گری و تا دهیگه یه ننه نه خو شخانه، بیتهوش دهکه وی و دهمری. مه سه له که ش لی ره دا ته واوده بی و ده در یته ده ست ئیراده ی خودا. قازی و پار یزه رانی دادگا و خه لکی شار هکه تی کرا له سه ر ئه وه کوک ده بن که بکوژ ئه و پیشخزمه ته بووه و له نه خو شخانه مردووه. که وایه په روهنده که ده به ستن و سزای تاوانه که ده که ویته ده ست خودا.

ئه و میوانه پر پیچوپه نایه ی من که ئیستا هاوړیم بوو، گوتی سه ره تا ری زه یه ک تووشی عه زاوی و یژدان نه بووه. ماوه یه کی زوړ ژیا نی لی تال ده بی، به لām نه ک به و هو یه، به لکو به هو ی په شی مان بوونه وه له و کرده ویه و کوشتنی ژنیک که ئه و هه مووه ی حه ز لیکر دبوو. ئه و ژنه له ژیا ندا نه ما بوو و پنیو ابو به کوشتنی ئه و ئه شقی خو ی کوشتووه. هه روه ها ئاوری هه وه س هه روا له نیو ده مار هکانیدا شه پو لی ده دا. به لām بو کوشتن و رشتنی خوینی مرو فیک هه ر گویشی نه بزواوه. به لām فکری ئه وه ش که ده بیته ژنی که سیکی دیکه، به جار ئ ئا را و قارای لی هه لگرتووه و خو ی به به ره هق زانیوه. هه ر بو یه ماوه یه کی زوړ وا به خو ی ده سه لمینی که جگه له وه چاره یه کی دیکه ی نه بووه.

سه ره تا که ئه و پیشتخزمه ته قۆلبه سته ده که ن، ده که ویته دلّه وړ یزه، به لām نه خوشیی و مه رگه خیرا که ی ئه و کوړه دلنیا ی ده کا و به وه دلی ده حه سیته وه که مردنی ئه و پیشخزمه ته به هو ی گیران و تر سه وه نه بووه، به لکو روژی هه لاتنه که ی شه وی هه تا به یانی مه ست و که له لا له سه ر زه ویی ته رو تلیسک ده خه وی، سه رمای ده بی و ئه و له رز و نوبه تی قوور سه دایده گری. دزینی پا ره و شته کا نی دیکه زوړی ئا زار نا دا، چونکه وا به خو ی ده سه لمینی که ئه و دزییه ی له بهر ته ماح نه کردووه و بو سپینه وی گو مان و شوینه ونکی ئه و کاره ی کردووه. پا ره که زوړ نه بووه و ماوه یه ک دوا ی رو ودا وه که هه موو پا ره که و بر یکی دیکه ش ده بات و دهیدا به هه تیوخانه یه ک له و شاره. ئه و

کاره دهکا بۆ ئهوهی سهبارهت به دزییه که وێژدانی ئاسووده بێ. راستیه که شی ئهوهیه ههتا ماوهیهکی زۆر دلی ئارام دهبیته وه. - خۆی ئهوهی پیگوتم - پاشان پی دهنیته بواری چالاکییه کی گه وه تره وه و درێژه به خزمه ته که ی دهدا. ئه رکیکی زۆر دژوار و پر زهحمهت هه لده بژیرئ و دوو سالی وهختی خۆی بۆ دادهنی. چونکه خاوهنی ئیرادهیه کی پته و بووه، ههتا رادهیه ک رابردوو له بیر دهبا ته وه. هه ر کاتیکیش وهبیری دیته وه، هه لدهدا به هیچ شیوهیه ک فکری لینه کاته وه. له کاروباری چاکه و خێروخێراتدا چالاکی دهنوینی و بناغه ی چه ند هه تیوخانه و ناوهنده ی چاکه کاری داده مه زرینی، به ته وای توانا وه یارمه تییا ن دهدا. له هه ر دوو پیته خته که واته مۆسکۆ و پترزبوگ کاری چاک و شیوا ئه نجامده دا. له هه ر دوو شاره که ش وه ک ئه ندای ئه نجوومه نی چاکه کاری هه لده بژیردرئ. له گه ل ئه وه شدا رابردووی وهبیر دیته وه و ئازاره که ی ئارا و قارای لی هه لده گرئ. پاشان ئاشقی کچیکی جوان و وریا ده بیته و زۆر زوو زه ماوه ندی له گه ل ده کا، به و هیوا یه ی ژیا نی هاو به شی له ته نیایی و نا هومیدی ده رییه نی و به ده ست پی کردنی ژیا نی تازه و به جی هی نا نی ئه رکی بنه ماله و ژن و مندال خۆی له چنگ بیر ه وه رییه کۆنه کا نی ده رباز بکا. به لام راست پیچه وانه ی چاوه روانییه که ی ده بی. ته نا نه ت له یه که م مانگی زه ماوه نده که یدا به رده وام ئه و خه یاله ئازاریده دا، که: «ژنه که م خۆشی ده ویم - به لام ئه گه ر بزانی چی؟» کاتیک ژنه که ی پییده لی به م زووانه مندالم ده بی، ده که ویته دله خورپه. «ژیا نیکم وه دی هی نا وه، به لام ژیا نیکم ساندۆ ته وه.» ده بیته باوکی مندالان. «چۆن بویرم خۆشم بوین. بیان عاملیتم و وه به ر خویندیا ن بنیم، چۆن ده توانم با سی مه زنا یه تییا ن بۆ بکه م؟ من خوین ریژم.» منداله کا نی هه موویا ن وریا و زیره ک ده بن و پیخۆشده بی بیانا لاونیته وه. «نا توانم چا و له رو خساره پاک و بیگه رده که یان بکه م، شایانی ئه وه نیم.» ئاخری خوین، خوینی کوژرا وه که و ژیا نیکی شیرین که هه لپرو وکاند بوو. خوینیکی پژا و که هاواری تۆله ی کرد بوو، به جارئ ژیا نی لی تال ده کا و خه ونی هاشه وپاشه ده بی نی. به لام چونکه خاوه نی ئیراده یه کی

پتەو بوو، ماوہیەکی زۆر تاقەت دینی و دانەخۆیدا دەگری. لە دلی خوشیدا دەلی: «بەم ئازار و عەزاوێ شارواوہیە کە فارەتی ھەموو تاوانەکان دەدەمەوێ.» بەلام ئەو ھیواہیەشی دەملەپووش دەمینیتەوێ و رۆژ لە دواي رۆژ زیاتر ئازاری وێژدان تەنگی پی ھەلەدەچنی و ئۆقرە ی لی ھەلەدەگری.

به هوى چاكه كاربيه كانيه وه خه لكى زورى پڙ بؤ دانهنښ، وهك ئه وهى
هه موو به ديتنى ناوچاوه تال و عه بووسه كهى ترسيان لى نيشتبى. به لام
هه رچى زياترى پڙ بؤ دانهنښ، ئه و زياتر هه ست به ئازار دهكا و ئوقره
لى هه لده گيرئ. لاي من داني به وهدا نا كه چهن جار ويستويه تى خوى
بكوزئ. به لام بيروكه يه كى ديكه ميشكى داده گريئ - بيروكه يه ك كه سه رها
مه حال بوو و نه يده توانى بيرى ليكتا ته وه، ئه گه رچى ئاخري وا به سه ر
رؤحيدا زال بوو نه يده توانى خوى له چنگ دهر باز بكا. له خه ونيدا هه لده ستى و
ده روا ته دهرئ و له هه مبه ر خه لكيدا دان به تاوانه كه يدا دهنئ. ماوهى سئ
سال ئه و خه ونه ده ستى له كول ناكاته وه و به شيوه ي جورا وجور چنگ له
ميشكى گير دهكا. ئاخري به و ئاكامه دهكا ئه گه ر دان به تاوان و
جينا يه ته كه يدا بنئ، رؤحى شيفا دهرئ و هه تا هه تا هيمنايه تى بالئ به سه ردا
دهكيشئ و گيانى ئاسوده ده بئ. به لام ترس و دلله خورپه دا يده گريئ و نازانى
چون ئه و كار ه بكا. هه تا ئه و كاته ي كه رووداوى دوئيله كه ي من به سه ردا دئ.
«به ديتنى ئه و كار ه ي تو، منيش برپارى خوم داوه.» چاوم ليكرد، دهستم به
رانمدا دا و گوتم:

- يانی پووداویکی ئاوا بی بایەخ بووه هۆی ئەوهی تۆ ئەو بریاره گرینگه
بدهی؟

وه لاميدياوه: «بپيارهكهي من سي سال بوو له ميشكمدا گورابوو و پروداوهكهي تو به يه كجاري رسكاندی. كاتيک بيرم له و كاره جوانه ي تو كرده وه خوم لومه كرد و به خيليم پي بردي.» ئه وه شي به پرويه كي ناخوشه وه دهربري.

گوتم: «به لّام بروا به قسه کهت ناکهن. ئه و پروداوه چارده سال له مه بهر قه و ماوه.»

- به لگه م هه یه، به لگه ی گه وره و باوه ر پیکراو. ئه وانه دهنوینم. منیش هه ستامه سه ر پی و هاوارمکرد، له باوه شم گرت و رامووسی.

(وهک ئه وه ی هه موو شتیک پیوه ندیی به منه وه بی) گوئی: «شتیک، شتیکم پی بلّی. ژنه که م، منداله کانم! ژنه که م له حه بیه تدا دیقه دهکا. ئه گهر چی منداله کانم ملک و سامانه که یان له ده ست نابیته وه، به لّام تاهه تایه وهک مندالی تاوانباریک چاویان لیده که ن! چ بیره وه ریبه ک، چ بیره وه ریبه ک له دلّیاندایه جی دِلّم!»

هیچم نه گوت.

- هه لبران له ژن و منداله که م و به جی هیشتیان بۆ هه میشه؟ هه تا هه تا، ده زانی هه تا هه تا!

به ئارامی دانیشتم و له بهر خۆمه وه دوعایه کم خویند. پاشان هه ستام، هه ستم به مه ترسی ده کرد.

چاوی تیبریم و گوئی: «چیبه کم؟»

گوتم: «برۆ! له هه موو جیگایه ک بیکه به قاو. هه موو شتیک ده روا و تیده په ری، ته نیا هه قیقه ت ده مینیته وه. منداله کانته گه وره بن، له برپاره گه وره کهت ده گهن و شانازیت پیوه ده که ن.»

ئه و کاته وهک بلّی برپاری خۆی داوه، به جیه یه شتم. به و حاله شه وه ماوه ی دوو هه وتوو هه موو پوژیک عه سرانه ده هات بۆ لام. هه ر وا خه ریکی خۆ ئاماده کردن بوو، بۆ ئه و کاره ش هه روا دوو دلّ بوو و له سه ری ساغ نه ده بووه. دِلّم پیی ده سووتا. پوژی وابوو ده هات برپاری ئاخری ده دا و به تین و تاوه وه ده یگوت:

- ده زانم ئه و کاته ی دان به تاوانه که دا ده نیم، دنیا له بهر چاوم ده بیته به هه شت. چارده سال له دۆزه خدا بووم. ده مه وه ی ئازار بکیشم. سزا که ی ببینم و ده سته که مه وه به ژیانیکی ئاسایی. ده توانین به تاوانباری له دنیا ده رچین، به لّام گه رانه وه له گوریدا نابی. ئیستا ناویرم جیرانه که م و ته نانه ت

مندالەکانی خۆم خۆش بو. خودایە گیان! مندالەکانم ڕەنگە لەو بەگەن کە چ ئازاریکم چیشتوو و چ سزایەکی درووم، هەر بۆیە مەحکووم ناکەن! خودا لە تواناییدا نییە، بەڵکو لە ھەقیقەتدا.

پێمگوت: « ھەموو لە کردووە جوان و مەزنەکەت دەگەن، ئەگەر خێراش تێنەگەن، دواتر بۆیان دەردەکەوێ. چونکە ڕیزت بۆ ھەقیقەت داناو. ھەقیقەتی ئاسمانی، نەک ھەقیقەتی زەوینی.»

بە ڕۆڵەتیکی ھێمانەو، دەڕۆشیت، بەلام ڕۆژی دوایی دیسان دەهاتەو: خەمۆک و ڕەنگ بزرکاو و لۆمەکار.

- ھەر کاتیکی دیم بۆ لات، ھێندەم ئەو چاوێ پر پرسیارانەت تێدەبڕی، وەک ئەوێ بلی: «ھێشتا لە قاوت نەداو!» تۆزێ سەبرکە، دلت لە من نەھێشی. ئەو جۆرە بیری لێدەکەیتەو، وانییە. چونکە ئەو کارێکی ھەروا سادەنییە. ڕەنگە ئەو کارە ھەر نەکەم. تۆ خۆ ناچی راپۆرتەم لێدەوی، ھا؟

دوای ئەوێ بە وردی چاویکم لیکرد و دەترسام ھەر چاویشی لێکەم. بە دەست دڵەوریزەو ئازارم دەکێشا و خەم و خەفەت دایدەگرتەم و شەوانە خەو نەدەچوو چاوم.

لە درێژە قسەکانیدا دەیگوت: «ھەر ئێستا لە لای ھاوسەرەکەمەو ھاتووم. دەزانی وشە «ھاوسەر» یانی چی؟ کاتی ھاتمە دەری، مندالەکان دەیانگوت: «باوەگیان خودا حافیز، زوو بگەرێو و گوڤاری مندالانمان لە گەل بخوینەو» نا، تۆ سەرت لەو دەرنای، کەس لە دەردی کەس ناگا.»

چاوی بڕیقە ھەهات و لێوی دەلەرزێ. لە ناکاو شتیکی کێشا بە میزەکەدا و کەلوپەلی سەرمیزەکە ھەموو ھەلبەزینەو. - یەکەم جار بوو وایدەکرد، چونکە پیاویکی ھیدی و لەسەرەخۆ بوو.

گوتی: «ئاخر کوا پێویست بەو دەکا؟ بۆ ئەو کارە بکەم؟ ھێچکەس مەحکووم نەکراو و ھێچکەسیش بەجێی من بۆ سیبری راپێچنەکراو، ئەو کۆرەش لەرز و نۆبەتی کۆشتی. ئەوەندەش لەو ماویەدا ئازار چیشتوو، تاوانی خۆینی ژنەم داوەتەو. جگە لەوێش باوەرم پێناکەن و بڕوا بە

به لگه کانیشم ناکهن، پئویست به دان پینان دهکا، ها؟ ئامادم له بهر خاتری رشتنی ئه و خوینه، هه تا کوتایی ته مه نم ئازار بکیشم. هه ره له بهر ئه وهی ژن و منداله کانم تیدانه چن. یانی پیت کاریکی عادلانهیه ئه وانیش به وهی منه وه له نیو بچن؟ پیتوا نییه کاریکی هه له یه؟ له و باره وه چی به باش ده زانی؟ پیتوا یه خه لک له وه بگهن و ریزی بو دانین؟

له بهر خومه وه گوتم: «خودایه گیان! له کاتیکی ئاودا بیر له ریزی خه لکی ده کاته وه!» ئه وهنده ی بو به داخه وه بووم ئه گهر بووبوایه ته وهی هتور بوونه وهی، هاوبه شیم له چاره نووسیدا ده کرد. دیتم وهشی له لا نه ماوه و خهریکه دلی بیخود بی. واقم و پرما بوو و به دل و ئاوه زم تیگه ی شتم مانای ئه و بریاره چیه.

دیشان گوته: «سه باره ت به چاره نووسم بریاریک بده!» به منجه منج گوتم: «برو قاو بلاو بکه وه.» ده نگم ده رنه ده هات، به لام هه ره چو نیک بوو درکاندم. وه رگی پراوه رووسییه که ی «سه رده می نو» له سه ر میزه که بوو، ده ستم دایه و ئینجیلی یوحه ننا، به شی دوازه هه م، ئایه تی بیست و چوارم پیشاندا:

«ئامین، ئامین، پیتان ده لیم ئه گهر ده نکه گهنم بکه ویته عهرز و نه مرئ، به ته نیا ده مینیته وه، به لام ئه گهر بمرئ داها تی زور ده داته وه.» هه ره ئه و کاته ی پیی نایه ژوورئ، خه ریکی خویندنه وهی ئه و ئایه ته بووم. خویندنییه وه.

گوته: «راسته.» زه رده یه کی تالی گرت و دوا ی ئیستیک گوته: «ئه وهی له و کتیبانه دا نووسراوه، ترسناکه. ئاسانه بیان خه یته ئه ستوی که سینیکی دیکه. کی ئه وانه ی نووسیوه؟ دیاره مرو ژ نووسیویه تی و شکی تیدا نییه؟» گوتم: «خودای گه وره نووسیویه تی.»

دیشان به بزه یه که وه و ئه مجاره تاراده یه که به رقه وه گوته: «زور بله یی بو تو ئاسانه.» دیشان کتیبه که م هه لگرت، لاپه ره کانیم هه لدا یه وه و به شی ده هه م ئایه تی سی ویه کم پیشاندا، که ریساله یه که بوو بو عیبرانییه کان. خویندنییه وه:

«کهوتنه دهست خودای زیندوو زور سامناکه.»

ئهوهی خویندهوه و کتینهکهی دانا، سهرتا پای دهله‌ری.

گوتی: «کتینهکی به‌سامه. حاشای لیناکری که ئایه‌تیکی به‌جی و تاییه‌ت هه‌لزاردوه» هه‌ستا سه‌ری. گوتی: «چاکه! خودا حافیز، په‌نگه ئیتر چاوم پیته نه‌که‌ویته‌وه... له به‌هشت یه‌کتر ده‌بیننه‌وه. که‌وايه له‌م چارده‌ساله‌دا «له دهست خودای زیندوو» دابووم، ده‌بی ئاوا بیر له‌و چارده‌ساله بکه‌ینه‌وه. سه‌بینی له به‌ر ئه‌و ده‌سته ده‌پاریمه‌وه رزگارمبکات.»

ده‌مویست له ئامیزی بگرم و ماچیکه‌م، به‌لام نه‌مویرا - رۆخساری شله‌ژاو و خه‌مبار بوو. رۆیشت. له دلی خۆمدا گوتم: «خودایه‌گیان، ئه‌و رۆیشت و ده‌بی چبکا و له گه‌ل چی به‌ره‌و‌وو بی؟» له هه‌مبه‌ر یه‌یکه‌ری پیروژدا چۆکم دادا و له به‌رده‌می دایکی دوو دنیا‌دا، پاریزهر و یارمه‌تیده‌ری تیژ بالمان، گریام و بۆی پارامه‌وه. نیو سه‌عات دوعام بۆ کرد و فرمی‌سکم هه‌لوهراند ئیواره‌یه‌کی درنگ وه‌خت بوو، ولات تاریک داهاتبوو. له پر ده‌رگا که کرایه‌وه و هه‌میشان خۆی به ژووریدا کرد. پیم سه‌یر بوو.

پرسیم: «چووی بۆ کو؟»

گوتی: «پیموایه شتی‌کم له بیر چووه... ده‌سته‌سپه‌که‌م، پیموایه... ده‌ی ئه‌گه‌ر هیچیشم له بیر نه‌چووبی، لیم‌گه‌ری با تاویک لی‌ره‌بم.» دانیشتم. له ژوور سه‌ری راوه‌ستام. گوتی: «تۆش دانیشه.» دانیشتم. نزیکه‌ی دوو ده‌قیقه هیچمان مه‌قمان نه‌کرد. به‌وردی تیم راما و له ناکاو زه‌رده‌یه‌کی گرت - ئه‌وه‌م هه‌ر له بیره - پاشان هه‌ستایه سه‌ر پی، به‌گه‌رمی له ئامیزی گرتم و ده‌ستی‌کرد به‌ماچکردنم.

گوتی: «له‌بیرت بی ئه‌وه دوو‌هه‌مین جاره دیم بۆ لات. گویت لی‌یه؟ له بیرت بی!»

یه‌که‌م جار بوو ئاوا پرووه‌لم‌ال‌دراوانه ده‌ی کردم به‌رده‌نگی خۆی. پاشان چووه ده‌ری. له به‌ر خۆمه‌وه گوتم: «سه‌بینی.»

ههرواش بوو. ئەو پوژە نەمدەزانی سبەینیکەى پوژى له دايک بوونیه‌تى. چەند پوژ بوو له مال نەچووبوومه دەرى، بۆیه له‌وه ئاگادار نەبووم. له‌و پوژەدا زۆر جارەن کۆرپىکى گەورەى دەگرت و تەواوى خەلکى شار دەچوون. ئەمجارەش هەر بەو شێوەیه بوو. دواى شام دێتە نێو‌ه‌پاستى ھۆلەکە، کاغەزێک بە‌دەستە‌وه، بە شێوەى فەرمى راپۆرتێک له ھەمبەر خەلکەکەدا دەخوینێتە‌وه زیاتر پووى قەسەى له سەرۆکى دایەرەکەى دەبێ کە ئەویش له‌وى حوزوورى دەبێ، بە دەنگێکى بەرز چۆنیه‌تیی پووداوه‌کەى بۆ دانیشتوانى کۆرپەکە باسە‌کا. له کۆتاییدا دەلێ: «وێک رەموزن له نێو ئێو‌ه‌ى مەرووف دەچمە دەرى. خودا خۆى نیشاندە‌وام. دەمە‌ه‌وى له بەر ئەو تاوانە گەورە پاشماو‌ه‌ى ژيانم ئازار بکێشم!»

پاشان ھەموو ئەو شتەنەى کە ماو‌ه‌ى چارەدا سال بوو شارەدبوو، دەرى ھێنا و له سەر مێزەکەى دانان. ئەو شتەنەى کە پێتوایو دەبنە بە‌لگە بۆ تاوانەکەى: ئەو خەش و زەمبەرەنەى بۆ شوینە‌ونکى له ژنەى دزیبوو. خاچ و میدالیایەک کە له ملی ژنەى دامالیبوو. وێنەى له قەتە‌گىراوى مێردى ژنە و دەفتەرى یاداشت و دوو نامە، یەکیان ھى دەزگىرانەکەى بوو کە بۆى نووسىبوو بە زووترین کات دى بۆ لای، ھەروە‌ھا وە‌لامى ناتە‌واوى ژنەکە له سەر مێزەکە بوو کە وىستبووى پوژى دواى بۆى بە‌رپێکا. ئەو دوو نامە‌یه‌ى له گە‌ل خۆى ھێنا‌بوو - بۆ چى؟ «بۆ له جىاتى له نێو بردنى ئەوانە وە‌ک بە‌لگەى تاوان، چارەدا سال له لای خۆى راپگرتوون؟

ئەو‌ه‌ى پووى دا ئەمە بوو: ھەموو تاسان و ترس دایان دە‌گى، ئە‌گەر چى زۆر بە وردى گویان بۆ راپگرتبوو، بە‌لام باو‌ه‌رى پێناکەن و پێیان وا دەبێ شىت بوو. چەند پوژ دواتر له ھەموو شاردا دە‌بیتە دە‌مگۆ کە ئەو کابرا فەقیرە شىت بوو. کاربە‌دەستانى دادگاش ناتوانن واز له پێداچوونە‌وه‌ى پەرەندەکە بێن، بە‌لام ئەوانیش زۆرى گوى نادەنى و دەستى لى‌ھە‌لدە‌گرن. ئە‌گەر چى ئالتوون و نامە و شتەکان تووشى گومانیان دە‌کات، بە‌لام بەو ئاکامە دە‌گەن کە ئەو شتەنە ئە‌گەر راستیش بن، نابنە ھوى سە‌لماندنى

تاوانیک. چونکه له‌وانه‌یه ژنه‌و شتانه‌ی له کاتی ژياندا وهک یادگاری پیدایی، یان داوای لیکردبې بوی هه‌لگری و بیپاریزی. ئه‌گهر چی دواتر ئه‌و به‌لگانه له لایان دۆستان و خزمانی ژنه‌وه به‌راست ده‌زاندري و هېچ شک و گومانیک له گوریدا نامینن. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وایلیهات به‌هوی ئه‌وانه‌شه‌وه. نه‌یان توانی هېچ شتیک به‌سلمینن. پینچ پوژ دواي ئه‌وه، له نیو شار ده‌نگی داوه که کابرا نه‌خۆشه و ژيانی له مه‌ترسی دایه. ناتوانم باسی چۆنیه‌تی نه‌خۆشیه‌که‌ی بکه‌م، گوتیان تووشی نه‌خۆشیی دل بووه. به‌لام ده‌رکه‌وت که هاوسه‌ره‌که‌ی داوای له پزیشکه‌کان کردووه به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک تاقیکاریی له سه‌ر بکه‌ن، دوکتوره‌کان به‌و ئاکامه ده‌گن که حالی گورپاوه و گوشاری پوچی شیتی کردووه. خه‌لکی بو پرسیار ده‌هاتن بو لای من، به‌لام هېچم ئاشکرا نه‌ده‌کرد. ئه‌گهر ده‌شمویست بچم بو ملاقاتی نه‌یاند هه‌یشت. زیاتریش ژنه‌که‌ی به‌رگری لیده‌کردم.

پنیده‌گوتم: «تو بوویه‌ته هوی نه‌خۆشیه‌که‌ی. ئه‌و هه‌میشه خه‌مبار و مات بوو. به‌لام له سالی رابردووه‌وه خه‌لکی بویان ده‌رکه‌وت، زور سه‌یر تووشی شله‌ژان بووه و کاری سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌کا، ئیستاش تو بوویه‌ته هوی له نیو چوونی. قسه‌کانی تو به‌و ده‌رده‌ی برد، چونکه له ماوه‌ی ئه‌و مانگه‌ی رابردوودا هه‌ر له‌گه‌ل تو بووه.» له‌راستیدا نه‌ک هه‌ر ژنه‌که‌ی ته‌واوی خه‌لکی شار به‌گژمدا ده‌هاتن و سه‌رکونه‌یان ده‌کردم. ده‌یانگوت «کار کاری تویه.» من مه‌قم نه‌ده‌کرد و له‌راستیدا دل‌شادیش بووم، چونکه ده‌مدی په‌حمه‌تی خودا ده‌رژئ به‌ سه‌ر که‌سی‌کدا که دژ به‌ خوی راپه‌ریوه و ده‌یه‌ه‌وی خوی سزا بدا. بروام به‌ شیت بوونه‌که‌ی نه‌ده‌کرد. ئاخری ئیزنیان دام چاوم پنی‌بکه‌وئ، پیداکاریی ده‌کرد که بمبینی و مائاوايیم لیتکا. هه‌ر که چاوم پنی‌که‌وت تیگه‌یشتم که چهن سه‌عاتیکی دیکه ده‌ژی. وشک و په‌ق بووبووه، ده‌ستی ده‌له‌رزی و که‌وتبووه هه‌ناسه‌برکی. به‌لام پوخساری په‌زایه‌ت و به‌ختیاریی پیوه دیار بوو.

گوتی: «هه‌موو کاریکم ته‌واو کرد و دلنیا بووم. له میژه تامه‌زرۆی دیدارتم، بۆ نه‌ده‌هاتی؟»

نه‌مگوت نه‌یان‌هێشتووێ چاوم پێی‌بکه‌وێ.

- خودا په‌حمی پێکردم و بانگمه‌ده‌کا بۆ لای خۆی. ده‌زانم ده‌مرم، به‌لام دوای ئه‌و چه‌ند ساڵه‌، بۆیه‌که‌م جاره‌ هه‌ست به‌ شادی و ئاسووده‌یی ده‌که‌م. ئێستا ده‌وێرم منداڵه‌که‌نم خۆش بوێ و ماچیان بکه‌م. نه‌ ژنه‌که‌م و نه‌ قازییه‌کان و نه‌ خه‌لکی شاره‌که‌، هه‌یچ‌کام باوه‌رم پێناکه‌ن. منداڵه‌کانیشم قه‌ت باوه‌ر ناکه‌ن. له‌م باره‌شه‌وه‌ هه‌ست به‌ په‌حمه‌تی خودا ده‌که‌م و وه‌ک له‌ به‌هشت بم وایه‌، دلشادم که‌ ئه‌رکی خۆم به‌جێ هێناوه‌.

نه‌یده‌توانی بدوێ. وه‌هه‌ناسه‌به‌رکی که‌وتبوو، ده‌ستمی به‌ گه‌رمی ده‌گوشی و به‌ تاسه‌وه‌ چاوی تێپه‌ریبووم. زۆری قسه‌ نه‌کرد. ژنه‌که‌ی له‌ په‌ستا سه‌ری ده‌کێشا. به‌لام ده‌رفه‌تی هه‌تا به‌ سهرته‌ پێمبێ:

- له‌ بیرته‌ ئه‌و شه‌وه‌ دوو جار هاتم بۆلات؟ گوتم "له‌ بیرت بێ". ده‌زانی بۆ گه‌رامه‌وه‌؟ بۆیه‌ گه‌رامه‌وه‌ بته‌کوژم!
داچله‌که‌یم.

- کاتی له‌ لای تو رۆیشتم، به‌و شه‌وه‌ تاریکه‌ به‌ شه‌قامه‌کاندا پیاسه‌مکرد و له‌ گه‌ل خۆمدا که‌وتمه‌ کێشه‌. له‌ نا‌کاو وام ر‌ق له‌ تو هه‌ستا و لێت بێزار بووم، به‌ جاری ئۆق‌ره‌م لێ‌هه‌لگیرا و له‌ دلی خۆمدا گوتم. ئێستا ئه‌و ته‌نیا که‌سیکه‌ هه‌لاوه‌ته‌ ده‌ست و لاقم و بۆته‌ قازیم. ناتوانم حاشا له‌ به‌لێنه‌که‌م بکه‌م، چونکه‌ ئه‌و ئاگاداری هه‌موو شتیکه‌. ترسی ئه‌وه‌شم نه‌بوو راستیم لێ‌بێی (بیرم له‌وه‌ هه‌ر نه‌ده‌کرده‌وه‌) به‌لام له‌ دلی خۆمدا گوتم: «ئه‌گه‌ر دان به‌ تاوانه‌که‌مدا نه‌نیم، چۆن ده‌توانم چاو له‌ چاوی بکه‌م؟» ئه‌گه‌ر له‌و سه‌ری دنیاش بوایه‌ی تۆفیریکی نه‌بوو. ئه‌و بیرم بۆ تامل نه‌ده‌کرا که‌ تو زیندوو بێ و هه‌موو شتی‌ک بزانی و مه‌حکووم بکه‌ی. هه‌نده‌م ر‌ق لێت هه‌ستا بوو، ده‌تگوت بنۆسی کاره‌که‌ توێ و شیاوی لۆمه‌ و سه‌رکۆنه‌ی. بۆیه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ لات، وه‌بیرم هاته‌وه‌ خه‌نجه‌ریکت له‌ سه‌ر میژه‌که‌ داناوه‌. دانیشتم و داوام

له توش کرد دانیشی. دهقیقهیهکی تهواو بیرم کردهوه. ئهگهر بمکوشتابیهی، بهو قهتله دهبوومه هوی فهوتانی خۆم، واته دانم به قهتلهکهی پیشووشدا نهدهنا. بهلام بیرم لهوه هر نهکردهوه لهو کاتهدا نه موسیت بیرى لیبکه مهوه. ته نیا رقم له تو بوو و لهو کاتهدا دهموسیت تولهی ههموو شتیک له تو بکه مهوه. خودا له دلدا شهیتانی بهزاند. بهلام ئهوهش بزانه به عومراتی خۆت ئهوهنده له مهرگ نزیک نهبووی تهوه.

حهوتوویهک دواتر بو ههمیشه چاوی لیکننا. ئاپۆرهی خهک له پتوره سمی ناشتنیدا به شدارییانکرد. قهشهی مهزن مژولیايشیکی پرههست و سه رنج راکیشیکرد. تیکرای خهک سه بارهت بهو نه خوشیه ترسناکهی ئاوا ته مه نی تواندهوه، دهدوان و دهگریان. بهلام دواى ناشتنه کهی تهواوی خهک رقیان لی هه لگرتم و چاویان به رایى نهدهدا بمبینن. تاقمیک، سه رهتا چه ند کهس و پاشان زیاتر، دواى مردنه کهی بهو باوه ره گه یشتن و هاتن بو لام و به تاسه مه ندیه وه پرسیاریان لیده کردم، چونکه مروّف پتی خوشه سه ره نگرئ بوون و به دناو بوونی عادلان ببینی. بهلام زمانی خۆم گریدا و دواى ماوه یهک لهو شاره رویشتم. پینج مانگ دواتر به پشتیوانی خودا پیم نایه ئه م ریگا ئه من و پیروزه وه و سپاسی ئه و قامکه پیواره م کرد که به ئامازه ئاسمانیه کهی به ره و ئه م ریگایه رینوینی کردم. بهلام ههموو روژیک، ههتا ئه مروّش، له دّوعا و پارانه وه کانمدا ئه و بهنده ی خودایه م - میخاییل - له بیره، چونکه ئه و بیچاره یه ئازاریکی زوری کیشا.

ناخافتن و نامۆزکارییه‌کانی باوه زووسیمما

(۵) راهیبی ڤووسی و ڤله و پایهی گریمانه‌ییی ئه‌و

باوکان و مامۆستایان، راهیب چکاره‌یه؟ له‌م سهرده‌مه‌دا، له‌ دنیای خاوه‌ن ژیا‌ری ئه‌م‌ڤۆدا، تاقمیک به‌ چاوی سووک لینه‌ڤوانن وه‌ک وشه‌یه‌کی ناحه‌ز و جنیو که‌لکی لینه‌رده‌گرن، ڤۆژ له‌ گه‌ل ڤۆژیش راهیب زیاتر له‌ به‌ر چاوی خه‌لک سووک ده‌بی. به‌ داخه‌وه تاقمیکیش ته‌وه‌زل و زگهانک و هه‌رزه و خوازه‌لۆکی بی‌شه‌رم و حه‌یاش له‌ نیو راهیبه‌کاندا هه‌یه. که‌سانی خوینده‌وار ئاماژه به‌وانه ده‌کن: «ئیه‌وه له‌ش گران و ته‌وه‌زهلن، ئه‌ندامیکی خویری کۆمه‌لگان، له‌ سه‌ر به‌ره‌مه‌ی ڤه‌نجی خه‌لکی زگ به‌رده‌دنه‌وه، ئیه‌وه تاقمیک سوالکه‌ری بی ئابروون.» له‌گه‌ل ئه‌وشدا زۆرمان راهیبی خاکه‌ڤا و سه‌بوور هه‌یه که‌ ئاواته‌خوازی خه‌لوه‌تخانه و چله‌کیشان و پارانه‌وه‌ی ڤرتین و تاون. ئه‌وانه که‌میان ئاوڤ لینه‌رده‌دریته‌وه و که‌س ناویان ناهیتنی. ڤه‌نگه‌ خه‌لکی تووشی سه‌رسامی بن، ئه‌گه‌ر بلیم هه‌ر ئه‌م قه‌شه سه‌بوورانه که‌ ئاواته‌خواز و تامه‌زرۆی عیبادت و پارانه‌وه‌ن له‌ ته‌نیا‌ییدا، ده‌بنه، هۆی ڤزگاریی ڤووسیا و ده‌یبه‌وژینه‌وه. چونکه‌ له‌ راستیدا ئه‌مان له‌ هیمنایه‌تی و بیده‌نیگدا «خو‌یان بو ڤۆژان و سه‌عات و مانگ و سالان» ئاماده ده‌کن. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌وله‌ده‌ن له‌ سووچی خه‌لوه‌تخانه‌که‌یاندا، دینی مه‌سیح و په‌یکه‌ره‌که‌ی وه‌ک چۆن له‌ باوکانی دیرین و پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدانیان وه‌رگرتوه، وه‌ک پاقرژی هه‌قیقه‌تی خودا خاوین و بیگه‌رد ڤایگرن. له‌گه‌ل گه‌یشتنی کاتی خۆی، له‌ هه‌مبه‌ر دینه بن بۆشه‌کانی دنیا‌دا به‌رزی ده‌که‌نه‌وه. ئه‌وه‌ش بیروکه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه و وه‌ک ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌ ڤۆژه‌لاه‌ته‌وه هه‌لدی.

بروای من سەبارەت بە ڕاهیب ئەو هیه، پێتانوایه هەڵە بێ؟ ئایا لەخۆباییانەیه؟ چاوە لە دنیا پەرستان بکەن و هەموو ئەوانەى خۆیان لە خەڵکی خودا بە زیاتر دەزانن، پێتان وانییه نووری خودا و هەقیقەتى خودا لەواندا چەواشە بوو؟ ئەوان خاوەن زانیارین، بەلام زانست هیچی تێدا نییه جگە لە شتیکی که هەستییەدەکرێ. جیهانی مەعنەوی و پاژی بەرزتریشی واتە بوونی مرووف، بەجاری تووڕ هەلدراو و لەگەڵ چەشنیک سەرکەوتن و تەنانەت لەگەڵ بیزاری، دوور فرێدەدرێ. دنیا بە تاییەت لەم دواییانەدا وایلێها توو، حکوومەت بانگی ئازادی دەدا، بەلام چی لەو ئازادییەیاندا دەبینن؟ هیچ شتیکی جگە لە کۆیلەیی و خۆکوژی! چونکە دنیا دەلی:

- تۆ هەواو هەوست هەیه و دايدەمرکینیتەوه، چونکە تۆش ئەو مافەت هەیه که دەولەمەندترین و بەهێزترین مرووفەکان هەیانە. لەپازیکردنی نەفس و تەنانەت زیاد کردنیشی مەترسە. «ئەو هەش نەزمی نوێی دنیا. ئازادی لەو هەدا دەبینن. چی بەدوای مافی زیادکردنی هەواو هەوسدا دێ؟ دەولەمەندی، جودایی و خۆکوژی پۆحیی پێوهیه و هەژاری، بەخیلی و کوشتن؛ چونکە هەقیان پێدراو، بەلام کەرەسەى پازیکردنی ویستەکانیان پیشاننەداون دەلێن دنیا، بە سەرکەوتن بە سەر مەوداکان و فرینی بیرۆکەکان بە حەوا دا، زۆر خۆش و شیرینتر دەبێ و لە کۆمەلگایەکی برایانەدا زیاتر و زیاتر لێک گرێ دەدرێن. مخابن ناکرێ دڵ بەو جوړه بەلێنییە کێبۆنە ببەستین. لیکدانەوهی ئازادی بەشیوێهێ زیدەپهوی لە هەواو هەوسدا سروشتی مرووف چەواشە دەکاتەوه، چونکە زۆربەى مگیز و هەوس و خووخەدەکانیان بێ مانا و گەوجانەیه و بیرۆکەى قوڕ و بیتام لە نیویاندا گەشە دەکا. تەنیا بۆ ئەو دەژین بەخیلی بە یەکتەر بەرن. زگەرپۆیی و بافیش و لووت هەلێنان، خواردن و سەردان و هاموشۆی یەکتەر، بە پێویست زانییە عارەبانە و پلە و پایەى کۆمەلایەتى و کۆیلەدارى، ئەمانە بوونەتە هوێ ئەوهی هەست و ئابروویان لە نیو بچى. مرووف ئەگەر نەتوانی بە ئەم حەز و ئاواتانەى بگا پەنا بۆ خۆکوژی دەبا. ئەم شتانە لە نیو خەڵکی هەژار و پەشورپووتدا بەرچاوه، بەلام ئەو

جیاوازییه یان ههیه ئاواته وهدی نه هاتوو هکانیان و به خیلی و چاوبرسی بوونی خویان له مهستیدا دهشارنه وه. به لام زور زوو به جیی شه پاب خوین ده نوشن. چونکه به رهو ئه و ریگایه ده کیشری. له ئیوه ده پرسم ئایا مروفتیکی ئاوا ئازاده؟ یه کئ له و «لایه نگرانی ئازادی» یه مه دهناسی و خوی پییگوتم، کاتیک له زیندان تووتنی و ده دستناکه وئ، له حه بیه تان هینده ی نامیتی بو جگریه ک خه یانه ت به ری بازه که ی خوی بکا! هر مروفتیکی ئاواشه ده لی: «من بو مروقایه تی تیده کوشم» مروفتیکی ئاوا چون ده توانی خه بات بکا، چیی له ده ست دی؟ رهنگه کاریکی چووکه ی له ده ست بی، به لام ناتوانی ماوه یه کی زور له سه ر پیی خوی راوه ستی. سه یریش نییه به جیی و ده ده ست هیانی ئازادی ببه کویله و نوکه ر و به جیی خزمه ت کردن به ئامانجی برایه تی و یه کیه تی مروف بکه و نه چالی جودایی و ته نیاییه وه. هه روه ک له سه ر ده می لاویمدا میوانه پر پیچوپه ناکه م پییگوتم. بۆیه روژ له گه ل روژ زیاتر بیروکه ی خزمه ت به مروقایه تی و ئه شقی برایه تی و یه کیه تی مروف له دنیا دا له نیو ده چی. له راستیدا ئه و بیروکه یه ش هیندئ جار به شتیکی قور و بیمانا ده زانن و وه ک گالته جاری لیی ده روان. چونکه کاتیک خووخده ی له راده به ده ری ویست و هه وه س ده ست و پیی ده خاته کوتو زنجیره وه، چون ده توانی واز له وه عاده ته چه ق به ستوانه بیئی؟ ئه و تاق که وتوته وه و کاری به سه ر مروقایه تییه وه نه ماوه! توانیویانه مال و که لوپه لی زیاتر کو بکه نه وه، به لام شادی و هیوا له دنیا دا به جاری له که میی داوه.

ریگای ته رکه دنیا یی جیاوازه، پیکه نییان به نوێ و روژوو دی، له گه ل ئه وه شدا (ریگای گه یشتن به ئازادی راسته قینه له واندایه). من ویسته گه نده ل و ناپیویسته کان هه لده پاچم و هه ستی له خوبایی بوون و سه ره روپی له غاو ده که م و ده یه نیینه ژیر رکیفی ئیتاعه ته وه. به پشتیوانی خودا ده گه م به ئازادیی روچ و له گه ل ئه ویشدا شادیی مه عنه وی ده سته به ر ده بی. کئ ده توانی بیروکه یه کی گه وره په روه رده بکات و بیگه شینیته وه. ئه و ده وله مه نده ی تاق که وتوته وه، یان ئه و که سه ی خوی له چنگ مالی دنیا و خووخده کان پرزگار

کردوو؟ ٲاهيب لؤمه دهكهن چونكه خهلوه تنشيني دهكا: «خؤت له نيو چوار ديوارى كليسهدا شاردؤتهوه و بؤ ٲزگارى خؤت ههل دهدهى و خزمهت كردنى براينهشت ههر له بير نيهه، كؤمه لگا و مروفايه تيت خستؤته پشت گؤي!» به لآم دهبين له بوارى ئه شقى براينهدا كاميان گيان فيدا ترن. چونكه ئه وانن تاق كه وتونه ته وه نه ك ئيمه، چاويشيان به راى ديتنى ئيمه نادا. له ٲوژگارانى ديريندا ٲيه رانى خه لك له نيو ئيمه دا هه لده كه وتن. بؤ ديسان له نيو ئيمه دا سهر هه لده دن؟ ههر ئه و زاهيده سه بوور و خاكه راينه راده ٲه رن و خزمهت به ٲيگاي ئه و ئامانجه گه وره يه دهكهن. ٲزگارى ٲووسيا به ئيراده ي خه لكه وه يه و ٲاهيى ٲووسى به رده وام لايه نگرى خه لك بووه. ئيمه تاق دهكه وين ئه گهر خه لكى تاق بكه ون. خه لكى ههر ئه و ئيمان ه يان ه يه كه ئيمه ش هه مانه. ئاشتى خوازى بى ئيمان ش هه رگيز له ٲووسيا كاريك به ٲيوه نابا. ته نانته ئه گهر زور زوريش ٲاستويژ و كارامه بى. ئه وه تان له بير نه چى! خه لكى له دين وه رگه راوان دهبين و به سهرياندا زالده بن، ٲووسياش تاقانه و ئورتودؤكس ده بى. ئاگادارى له گوند نشينان بكه ن و ئاگاتان له دليان بى. بؤ فيز كردن و باره ي تانيان به نه رمى و به ره به ره ٲچه ٲيشى. ئيوه وه ك ٲاهيى بىك ئه و ئه ركه تان له سهر شانه، چونكه لادىي خودا له دليان دايه.

(٦) سه ٲارت به ئه رٲابان و خزمه تكارن:

بلى ئه رٲابان و فه رمان به ران له بارى ٲوحييه وه ببنه برا؟ هه لبهت ده بى و حاشا له وه ناكه م گوند نشينه كانيش تاوانباريان تيدا يه و ئاگرى گهنده ليش ٲوژ له گه ل ٲوژ ٲتر ٲهره ده ستينى و ولا تى داگرتووه. ٲوحي دووره ٲه ريژى و تاق كه وتنه وه ش خه لكى داگرتووه. سووت و سه له م خورانى گؤمه لگا وه ك زه روو سه ريان هه لداوه. بازركانان برسى و تامه زروى ٲله و ٲايه ن، هه ولده دن خويان وه ك خاوه ن فه ره نك و ژيار نيشان بنده ن. به لآم ئه وه ي نه يانبى فه ره نك و له م ٲيگايه دا به و ٲه رى خوي ٲيه تيه وه دابونه ريتى ديرينى خويان ٲى سووكه و ته نانته ئيمانى باب

و باپیرانیان بهشتیکی سووک و بی‌بایه‌خ ده‌زانن. ده‌چنه دیداری شازاده و سلاوات له دیداری لیده‌دهن، ئەگەر چی نه‌گۆراون و هەر ئەو لادییه گهنده‌لن که بوون. لادییی خه‌ریکه له نیو مه‌ستی و بی هۆشیدا ده‌رژین و ناتوانن ده‌ست له‌و عاده‌ته‌یان هه‌لگرن. چ زولمیکه له هاوسهر و منداله‌کانیان! هه‌مووشی به هۆی مه‌ستییه‌وه! مندالی ده سالانم دیوه له کارگاگان کار ده‌کن، زه‌رده‌ل و ره‌قه‌ل، پیوه‌له و کۆم و خه‌مبار. کارگهی ته‌نگوترش و هارووه‌پری مه‌کینه، پۆژ تا ئیوارێ ئاره‌ق ده‌رپژن. زمانی پیس و مه‌شرووب، مه‌شرووب - ئایا ئەوه‌ی دلی مندال ده‌یخوازی ئەوه‌یه؟ ئەو پیویستی به تیشکی خۆر و کایه‌ی مندالانه‌یه، سه‌رمه‌شقی باش و خۆشه‌ویستی ده‌وی. ئەی راهیبان، ئەم بارودۆخه ناله‌باره ده‌بی به‌رگری لی‌بکری. ئەشکه‌نجه و ئازاری مندالان نابێ بمینی، راپه‌رن و له‌و باره‌وه بۆ خه‌لک بدوین، په‌له‌ بکه‌ن له‌و کاره‌دا په‌له! خودا خۆی ڕووسیا ڕزگار ده‌کا. چونکه گوندنشینان هەر چه‌نده گهنده‌ل و تاوانباریش بن، ناتوانن چاوپۆشی له‌ تاوان بکه‌ن، ده‌شزانن وه‌به‌ر له‌عنه‌تی خودا ده‌که‌ون و ئەو تاوان و گهنده‌لکاریانه هه‌له‌یه. بۆیه خه‌لکی ئیمه هەر وا ئیمانیان به‌ عه‌داله‌تی خودا هه‌یه. هیوایان به‌ ره‌حم و به‌زه‌یی خودایه و فرمیسکی په‌شیمانی هه‌لده‌وه‌ری‌نن.

له نیو چینی ده‌وله‌مه‌ندا بارودۆخه‌که جیاوازه، ئەوان پی‌ره‌وی له‌ زانست ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌وه‌ی ته‌نیا له‌ سه‌ر بناغه‌ی ئاوه‌ژ ئەو عه‌داله‌ته دامه‌زری‌نن. وه‌ک پی‌ش‌ووش به‌ سه‌ر مه‌سیحدا ناگورپینن که تاوان بوونی نییه و تاوانباریش هه‌روا. ئەو وته‌یه‌ش دژوازییه‌کی تێدایه، چونکه ئەگەر خودایه‌ک له‌ ئارادا نه‌بی، تاوان شتیکی بی مانایه! له‌ فه‌ره‌نگ خه‌لک به‌ قینه‌وه‌ دژ به‌ ده‌وله‌مه‌ندان راده‌په‌رن و رێبه‌رانی خه‌لکیش به‌رده‌وام خه‌لک فیری خوین رشتن ده‌که‌ن و پێیان ده‌لێن هەر کاریک بکه‌ن هه‌قیان به‌ده‌سته. به‌لام ره‌قه‌که‌یان «ده‌بیته‌ بی‌زاری، چونکه کاریکی زالمانه‌یه.» به‌لام خودا خۆی ڕووسیا نه‌جات ده‌دا. نه‌جات به‌ هۆی خه‌لکه‌وه‌یه، به‌ هۆی ئیمان و سه‌بووریانه‌وه‌یه.

باوکان و مامۆستایان، ئاگاتان له ئیمانی خه‌لک بێ، ئه‌وه‌ش به‌زایه‌ ناچێ. له‌ ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ن‌دا و یقاری ئه‌م خه‌لکه‌ مه‌زنه‌م دیوه‌، و یقاری راسته‌قینه‌ و شیاوایان سه‌رنجی راکێشاوم. دیتوومه‌ و ده‌توانم شایه‌دی بۆ بده‌م، دیتوومه‌ و تووشی سه‌ر سوورمانی کردووم. قه‌لافه‌تی هه‌ژارانه‌ی خه‌لکی ره‌شوکییم دیوه‌ که‌ تووشی تاوان و شوورده‌یی بوون. ئه‌وان به‌نده‌ی سه‌رک‌ز و ملکه‌چی که‌س نین و ته‌نانه‌ت دوا‌ی دوو سه‌ده‌ کۆیله‌یی، له‌ کرده‌وه‌ و باوه‌ردا ئازادن و له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌شدا، سه‌ره‌پۆیی و تۆله‌ و به‌خیلی له‌زانیاندا نییه‌. «تۆ ده‌وله‌مه‌ند و په‌سه‌ن و نه‌جیم‌زاده‌ی، وریا و لی‌زان و تیگه‌یشتووی، پی‌روژت بێ و خودا مه‌باره‌کی بکا. پ‌ی‌زت بۆ داده‌نی‌م، به‌لام ده‌زانم منیش مرو‌ف‌دا. به‌بێ ئی‌ره‌یی بردن و مه‌راییی پ‌ی‌زت بۆ داده‌نی‌م، له‌پله‌ و پایه‌ی مرو‌ف‌دا و یقاری خۆم ده‌سه‌لمینم.»

به‌راستی ئه‌گه‌ر ئه‌و قسانه‌ش ناکه‌ن (چونکه‌ هه‌شتا نازانن ئه‌م قسانه‌ چۆن ده‌رب‌رن) شیوه‌ی کرده‌وه‌یان ئاوايه‌. خۆم دیتوومه‌، خۆم تیگه‌یشتووم، باوه‌ر ده‌که‌ن گوند‌نشینانی رووسیا‌ی ئی‌مه‌ هه‌رچه‌نده‌ هه‌ژارتر بن، ئه‌م هه‌سته‌ بێ شاتوشووته‌ سه‌رنج راکێش‌تره‌. چونکه‌ ده‌وله‌مه‌ندان له‌ زۆر لایه‌نه‌وه‌ تووشی گه‌نده‌لی بوون. زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ش پ‌ی‌وه‌ندی به‌ سه‌ر ساردی و که‌تره‌خه‌می ئی‌مه‌وه‌ هه‌یه‌. به‌لام خودا خه‌لکی خۆی پ‌زگار ده‌کا، چونکه‌ رووسیا له‌ خاکه‌راپیدا گه‌وره‌یه‌. له‌ خه‌ون‌دا داها‌توو به‌ چاو ده‌بینم و هه‌رده‌لی به‌راستی دیتوومه‌. حه‌تمه‌ن وه‌راست ده‌گه‌رێ و مسو‌گه‌ر ده‌بێ. ته‌نانه‌ت گه‌نده‌ل‌ترین ده‌وله‌مه‌ندانیش له‌ هه‌مبه‌ر هه‌ژاراندا خه‌جاله‌تی له‌ مال و سامانی خۆیان ده‌ک‌یشن. هه‌ژارانی‌ش به‌ دیتنی ئه‌و خاکه‌پایی و خۆ به‌که‌م زانی‌نه‌یان، تێده‌گه‌ن و له‌ هه‌مبه‌ریانا راناوه‌ستن و به‌ دل‌شادی و دل‌ۆقانی وه‌لامی شه‌رمه‌زارییه‌ ئاب‌روومه‌ندانه‌که‌یان ده‌ده‌نه‌وه‌. ب‌روا بکه‌ن ئاخ‌ری کار به‌و جێیه‌ ده‌گا و هه‌موو شتی‌ک به‌ره‌و ئه‌و ئالییه‌ به‌پ‌ی‌وه‌یه‌. یه‌کسانی، ته‌نیا له‌ و یقاری مه‌عنه‌ویی مرو‌ف‌دا ده‌بێ بد‌و‌ز‌رێته‌وه‌. ئه‌وه‌ش ته‌نیا له‌ نی‌و ئی‌مه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وی. ئه‌گه‌ر برا بوایه‌ین میرات و به‌شه‌مال ده‌هاته‌ گۆرێ، به‌لام به‌ر له‌وه‌ هه‌یچکات

سه‌بارەت بە بەشکردنی مāl و سامان پیکنایەن. ئیمە ئاگاداری لە پەیکەرەدی مەسیح دەکەین و دەزانین وەک ئەلماسێکی گرانبایی و درەوشاوێ هەموو دنیا پووناک دەکاتەو. هیوادارم وابێ، هیوادارم!

باوکان و مامۆستایان، جاریکیان تووشی پووداویکی دلتەزین بووم. لە سەر دەمی دەر بە دەریما، لە شاری ک - چاوێ بە خزمەتکارە قەدیمیە کەم، ئافانسی، کەوت. هەشت سال دواي ئەو دی لیک هەلبێرین، خوداوارستان لە نیو بازار تووشم بوو، ناسیمیەو و بە هەلداوان هات بۆ لام و لە خوشیاندا باوەشی پێدا کردم. «قوربان ئەو ئێوەن؟ هەر بەراستی خەون نابینم؟» بەریمیەو بۆ مالی خۆیان. ئەویش لە ئەرتهش هاتبوو دەر، ژنی هینابوو و دوو مندالی هەبوو. خۆی و ژنە کە ی لە نیو بازار دەسفرۆش بوون وەک دیوەرە هەریان دەکرد و لەو رینگایەو بژیوی خۆیان دابین دەکرد. مالهە کە ی هەزارانە، بە لام خاوی و دلگەر بوو. سەماوەرە کە ی داگیرساند و ناردی بە دواي ژنە کە یدا، دەتگوت هەنتەشی من لەو ی بۆ ئەوان وەک جیژن وایە. مندالەکانی هینا بۆ لام: «باوێ تەقدیسیان بفرموو.»

گوتم: «من کوا حەدی ئەوێ هەیه تەقدیسان بکەم؟ تەنیا راهیبیکی خاکەرەم و هیچی تر. دوعایان بۆ دەکەم. ئافانسی پاولوویچ لەو پۆژە بەدواوێ هەمیشە دوعام بۆ تۆش کڕوو. چونکە هۆی هەموو شتێک تۆ بووی.» هەتا ئەو جێیە ی توانیم بە سەر هاتە کەم بۆ باسکرد. چون بەر دە کە نهو؟ ئەو هەر وا چاوی تییریوم و برۆای نە دە کرد کە من ئەربابە کە ی پێشووی بێ، کە ئەو کاتە ئەفسەر بووم و ئیستا بەو قەلافەت و شکل و شیوێوێ لە هەمبەریدا ویستاوم؛ تەنانەت دەستی شی کرد بە گریان.

گوتم: «بۆ دەگری؟ دوستی بەرێز، قەتم لە بیر ناچیتەو، چاکتر وایە شادیم بۆ بکە ی چونکە رینگای من رینگایە کە نزیک بە شادی و خوشی.» زۆری قەسە نە دە کرد، بە لام لە پەستا هەناسە ی هەلدە کێشا و بە پووخۆشی سەری بۆ دەله قاندم.

پرسی: «مالە کەت چیی بە سەر هات؟»

له وه لاميدا گوتم: «پيشكهش به كليسه م كرد. له گهل قه شه كاني ديكه پيكيه وه ده ژيين.»

دواي خواردنه وه ي چاييېك خودا حافيزيم كرد، له ناكاو نيوه رږبلي له گيرفاني دهرهينا و وهك ديارى پيډام بډ كليسه. نيوه رږبلي ديكيه به به په له خسته مستمه وه:

«نه وهش بډ خوت باوه گيان په ننگه به كارت بډ.»

نيوه رږبلم وه رگرت و كرښم بډ خوي و ژنه كې برد و چوومه دهرې. له رېگا له دلي خومدا ده مگوت: «هه مسيان پيكيه شستن، ئيستا نه وه له مالي خويته ي و من به ريوهم، بيگومان هه ناسه هه لده كيشتين و سه رمان راده وشيښين. له گهل نه وه شدا به هوي شادييه وه بزه مان ديتي وه بيرمان ديتيه وه كه خودا چون نه وه ديداره ي بډ ريك خستن.» دواي نه وه ئيتر چاوم پي نه كه و ته وه. من ئه ربابي بووم و نه وه خزمه تكارم، به لام ئيستا كه به دليكي پاك و بيگه رده وه يه كترمان رامووسي، پيوه ندييه كي گه وره ي مرو قانه له نيوانماندا دامه زرا. زورم بير ليكر دوتيه وه و نه وه ي ئيستا ش بيري ليده كه مه وه: بليي نه م يه كگرتنه سادقانه يه له كاتي خويدا له نيو خه لكې رپوسيادا جي بكه وي؟ بروام وايه مسوگهر ده بي و كاتي نه وه نزيك بوتيه وه.

سه باره ت به خزمه تكاران با نه وهش بليم، نه وه كاته ي گه نج بووم، زور جار رقم له خزمه تكاره كانم هه لده ستا؛ «ناشپه ز چيشته كه ي زور به گهرمي هينا بووه سهر سفره كه. خزمه تكار ئوتووي له جلوبه رگه كان نه دابوو.» به لام نه وه ي له هه موو كه س چاكترى فير كردم. يه كيېك له بيروكه كاني كاكم بوو كه به مندالي پيگوتم: «ئايا من شياوي نه وم كه سيكي ديكه خزمه تم پيكا و له بهر هه ژاري و ناهيري خوي ملكه چ و گويړايه لي من بډ؟» نه وه كاته له خوم پرسى: نه وه بيروكه ساكاره ئاوا درهنگ به زه نيمان دهگا؟ نه بووني پيش خزمه ت له دنيا دا مهاله. به لام كاريك بكه ن خزمه تكاره كه تان له باري رږحيه وه ئازادتر له و كاته بډ كه هيشتا نه بوو بووه خزمه تكار. بډ ناتوانم خزمه تكارى خزمه تكاره كانم بم و كاريك بكه له وه تيېگات و بډ هيچ

دهمارگيريبهك له لايهن منهوه، يان برّوا پينه كردن له لايهن ئهوهوه؟ بۆ دهبي بهزهيم به پيشخزمه ته كه مدا نهيه ته؟ بۆ دهبي نهيه مه نيۆ بنه ماله كه م و بهو كار ه دلی خۆم شاد بکه م؟ ته نانه ت ئیستاش ده توانين ئه و كار ه بکه ين. به لام له داهاتوودا ده بپته هۆی گه وره یی مرؤف، ئه وه ش کاتيک که به دواي گرتنی پيشخزمه ته وه نه بين، يان وه ک ئیستا نه مانه وه ی هاوړه گه زيکی خۆمان بکه ينه خزمه تکار و کاری لی بکيشين. به پچه وانه له ناخی دله وه حه ز دهکا ببپته خزمه تکاری هه مووان، ئه و جوړه ی که ئنجیل پیمان ده لی.

ئایا ئه مه خه ونه که مرؤف شادیی خۆی ته نیا له کرده وه ی باش و پر له په حمه تدا بدوژيته وه و وه ک ئیستا چپژ له زو لم و زور و زگه رووی و داوین پیسی و تریلی و رقه به رایه تی و به خیلی وهر نه گری؟ له سه ر ئه و باه ره م ئه مه خه ون نییه و کاته که ی نزیك بوته وه. خه لکی پیده که نن و ده پرسن: «کهنگی کاتی ئه وه دی، بلی به م زووانه بگاتی؟» برّواموایه به پشتیوانی مه سیح ئه م کارانه به ئاکام ده گه یه نین. له میژووی مرؤفایه تیدا گه لیک بیروکه هه بووه که ده سال به ر له سه ر هه لدانیان هیچکه س به بیرایشیدا نه هاتووه. به و حاله شه وه کاتيک که جهنگه ی ئه وه هات سه ر هه لدن، گه شه ده که ن و له سه رتاسه ری زه وی بلاو ده بنه وه. بۆیه ئیستای ئیمه ش هه روایه و خه لکه که مان ده بنه سه رتوپی جیهان و دهره وشینه وه، مرؤفه کانیش ده لین: «ئه و بهرده ی که میعاره کان وتیان به کار نایه، بوته بهردی چینی دیواری په رستگا.» جی خۆشییه تی له لومه کاران بیرسین: ئه گه ر هیوای ئیمه خه ون و خه یاله بینای خویان و شته کانی دیکه کهنگی به شیوه یه کی عادلانه و ته نیا به ئه قلی خویان و به بی یارمه تی مه سیح داده مه زریڼن؟ ئه گه ر بلین ئه وانه ن که به ره و دووره په ریزی ده رونه پيشی، ته نیا ساویله کترینه که یان باوه ری پی ده که ن، ساویله که ییه که شیان به راده یه که که پیاو تووشی سه رسوورمان ده کا. راستیه که شی ئه وه یه خه ونه که یان گوماناویت ره له خه ونی ئیمه. عه داله تیان کردو ته ئامانجی خویان. به لام به حاشا کردن له مه سیح ئاخری له

سەر زهوى لافاوى خوين وه پیده خەن. چونکه خوين، خوين دهخوازى و هەر کهسى شمشير به دهسته وه بگرئ، شمشير له نيوى دهبا^۲. ئەگەر له بهر خاترى پهيمانى مهسيح نه بوايه، شه په که هيندهى دهخاياند ته نيا دوو کهس له سەر زهوى دهمانه وه و ئەوانى دیکه يه کتريان دهکوشت. ئەو دوو کهسهش له بهر ههوا و غروور چاويان به راى نه دهدا يه کتر ببين و يه کيان ئەوى دیکهى دهکوشت و پاشان ئەويش خوى له نيو دهبرد. ئەگەر له بهر واده و به لینه کهى مهسيح نه بوايه، که له بهر خاترى خا که پايان و سه بووران رۆژه کان کورت دهبنه وه، ئەم کارهش مسۆگەر ده بوو.

دواى رۆوداوى دو ئیله کهم، ئەو کاتهى هيشتا جلوبه رگى ئەفسه ريم له بهر دابوو، له نيو کۆريک له خزمه تکاراندا قسه مکرد و له بيرمه وته کانم هه موويانى تووشى سه رسووپمان کرد. دهيان پرسى: «چى! يانى خزمه تکاره کانمان له سەر ميز دانيشنين و چايان بۆ دانين؟ وه لام دانه وه: «بۆ نا، لانیکه جاروبار» هه موو دايان له قاقاي پیکه نين. پرسياره کانيان گه مژانه بوو، وه لامى منيش روون و ئاشکرا نه بوو، به لام بيرۆکه ناوه کييه کهى هه تا راده يه ک دروست و به جى بوو.

(۷) سه بارهت به دوعا و ئەوين و پيوه ندى له گه ل دنیاکانى دیکه:

پياوى جحيل، له عيبادت خافل مه به. ئەو کاتهى عيبادت ده کهى، ئەگەر عيبادته کهت دوور له ریا بى، هه ستيكى نوئ و مانايه کى نوئ به خو وه ده گرئ و ئازايه تيه کى نوئ پیده به خشى و تیده گه ی که عيبادت فيربوونه. له گه ل ئەوه شدا له بيرتبى، هەر کاتيک توانيت بهردهوام ئەم رسته يه بلێوه: «خوايه، به سەر هه موو ئەوانه دا که له هه مبه ر تۆدا ديار ده که ون و ده تپه رستن، ره حمهت ببارينه.» چونکه له هه موو کات و ساتيکدا هه زاران کهس ئەم دنيايه به جى ديلن و رۆحيان به ره و لای خودا ده فرئ. زۆر که سانيش هه ن نه ناسراو و خه مبار و هيو ابراو له قوژبنى کى چۆل و هۆلدا

بەتەنیاىى سەر دەننەو و ھىچكەس دڤپە فرمىسكىيان بۇ ھەلناو ھەرىنى و تەنەت نازانن كەسىكى وا ھەر بووشە لە سەر زەوى. «بۆيە لەوانەيە لەو سەرى دنيا دوعاى بە خىرى تۆ سەر كەوى بۆ ھەرگانەى خودا و بىتتە ھوى لىخۆشبوونيان. ئەگەرچى نەتدەناسىن و ئەوانىش تۆيان نەدەناسى. بۆيە ئەو كەسەش چەندە بزوينەر و دلخۆشكەرە كە بە ترسەو ھەمبەر خودادا راو ھستەو ھەستەكا كەسىك دوعا بۆ ئەویش دەكات و مرۆفەك لە سەر زەوى ھەيە ئەوى خۆشەدەوى. خوداش بە دلۆقانىيەكى زياترەو چاۋ لە ھەردووكتان دەكا. چونكە ئەگەر تۆ ئەو ھەندەى دلسۆزى بۆ دەكەى، خودايەك كە لە راڤەبەدەر لە تۆ دلسۆزتر و بە بەزەبىترە، رەحم و خۆشەويستى زياتر دەبى.

براىان، لە تاوانى خەلكى مەترسن. مرۆقتان بە تاوانىشەو ھەمبەر بوئ، چونكە خۆشەويستى ئىو ھەمبەر ترەسكەيەك لە خۆشەويستى خودايە و بەرزترىن خۆشەويستى سەر زەويە. تەواۋى خولقاۋەكانى خوداتان خۆش بوئ و ھەموو ھەمبەر خىز و پەلك و گەلا و تالە تىشكىكى رەوناكى خوداتان بە لاو ھەمبەر بى. ھەموو ھەمبەر و ئاژەل و گزۇگىايەكتان خۆشبوئ، ھەموو شتىكتان خۆشبوئ. ئەگەر ھەموو شتىكتان خۆش بوئ، ھەست بە رازى ئاسمانى ناخيان دەكەن و ھەر كاتىكىش ھەستىيەكەن، رۆژ لە گەل رۆژ زياتر تىي دەگەن، لە كۆتايىشدا بە خۆشەويستىيەكى ھەمبەر لايەنەو تەواۋى دنيا تان خۆش دەوى. جەوانەو ھەمبەر تان خۆشبوئ: خودا سەر چاۋەى ئەندىشە و شادىي پىيەخشيون. مەيان و رەوژىنن، ئازارىان پىيەگەيەنن، بىيەشيان مەكەن، بە پىيەوانەى ويستى خودا مەجولنەو ھەمبەر مرۆف، بە ھوى گەورەيى خۆتەو ھەمبەر بە سەر ئاژەل و ھەمبەر ھەمبەر لايەنەو، ئەوان لە تاوان بەدوورن. تۆش بەو ھەمبەر، بە ھەمبەر زەويت رەموودە كرد و ئاسەوارى ئەو رەموودە كردنە لە پاش خۆت بەجىدلى. مەخابن ئەم ھەمبەر لايەنە ھەمبەر راڤەيەك سەبارەت بە يەك بەيەكى ئىمە راستە! بەتايبەت مەندالانتان خۆش بوئ، چونكە ئەوانىش ھەمبەر فرىشتە لە تاوان بەدوورن، ئەوان دەژىن

بۆ ئوۋى دلمان ساف و بى غەور بگەن، راست وەك ئوۋى رېنوينيمان بگەن. قوربە سەر ئوۋ كەسەى مندالېك ئازار دەدا! باوۋ ئانفېم فېرىكردم مندالانم خۆشبوۋى. ئەم كەسايەتتېيە دلوۋقان و بېدەنگە لە سەردەمى دەربەدەرىماندا زۆر جار بەقەرەپوولانەى پېياندەداين شىرىنى و چوگلىتى بۆ مندالان دەكرى. بەلای ھەر مندالېكدا تېيەرىبايە خۆشەويستى خۆى بۆ دەردەبېرى، زاتى ئوۋ كابرەى ئاوايە.

ھېندېك لە ئەندىشەكان مروۋى سەرسورماو وەدىدىنن، بە تايبەت بەدىتتى تاوانى خەلكى، لە خۆشى دەپرسى ئايا چاكتەر وايە زۆرەملى بەكار بېنى يان خۆشەويستى خاكەرايانە؟ بەردەوام بېياربەدن خۆشەويستى خاكەرايانە بەكار بېنن. ئەگەر ھەمووتان يەك دەنگ لە سەر ئوۋ خالە پېكېنن، دەتوان دەست بە سەر تەواۋى دنيادا بگرن. خۆش ويستى خاكەرايانە زۆر زۆر بەھىزە، بە ھىزتر لە ھەموو شتىكە، وەك ھېچ شتىكى دېكە ناچى.

ھەموو پوژىك و ھەموو سەعاتىك، ھەموو خولەكېك بەدەورى خوتانا بگەرېن و ئاگادارى خوتان بن و سەرنجبدەن و بزائن وىنەكەتان وىنەيەكى جوان و رازاۋەيە؟ بە پەنا مندالېكدا تېدەپەرن، بە رەقەۋە تېدەپەرن، بە زمانى تال و قسەى ناخۆش و دلى رەقەۋە تېدەپەرن و لەوانەيە ئوۋ مندالە نەبېنن. بەلام ئوۋ ئوۋى دىتوۋە و وىنە ناحەز و دزىۋەكەتان دەكەۋىتە سەر پەردەى دلەپاك و بىدەسلەتەكەى. لەۋە ئاگادار نېن، بەلام لەوانەيە توۋى شەپتان لە ناخېدا چاندېى و توۋەكە شېن بېى. ھەمووشى بەو ھۆيەۋەيە كە سەرنجتان بەو مندالە نەداۋە. چونكە خۆشەويستىيەكى راست و خېرخوازانەتان لە دلتاندا پەرۋەردە نەكردوۋە. برايان، خۆشەويستى مامۇستايە، بەلام مروۋ دەبىى بزانىى چۈنى وەدەستېتىنى. چونكە وەدەستھېنانەكەى زۆر دژۋارە و بە نرخیكى گران دەكردرى. بە ھەۋلىكى بەردەوام و بى وچان وەدەست دى. چونكە نابى ئوۋ خۆشەويستىيە جاروبارە و كاتى بى، بەلكو بۆ ھەتا ھەتا. ھەموو كەسېك دەتوانى جاروبار خۆشەويستىى خۆى دەربېرى، تەنانەت مروۋقە شپودرەكانىش.

براکه‌م داوای لیبوردرنی له بالنده‌کان ده‌کرد. ږه‌نگه بېمانا بنوینئ، به‌لام دروسته. چونکه هه‌موو شتیک له ئه‌قیانوس ده‌چئ، هه‌موو شتیک له گه‌ږدایه و پیکه‌وه ئاویتته ده‌بن. په‌له‌پیتکه‌یه‌ک له شوینیک، له‌و سه‌ری دنیا‌ش بزووتنه‌وه و له‌ره وه‌دی دینئ. له‌وانه‌یه داوای لیبوردرن له بالندان بئ مانا بئ، به‌لام په‌له‌وران له په‌ناتان شادتر ده‌بن. لانیکه‌م توژیک شادتر. مندا‌لان و هه‌موو ئاژده‌لانی‌ش هه‌روا. به‌و مه‌رجه‌ی ئیوه له ئیستا مه‌زن و به‌شه‌ږه‌فتر بن. هه‌موو شتیک له ئه‌قیانوس ده‌چئ، ئه‌م قسه‌ی منتان له بیر نه‌چئ. ئه‌و کاته، خو‌شه‌ویستییه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه له دل‌تاندا بلێسه ده‌ستینئ و وه‌ک جه‌زم بوویه‌ک، بۆ په‌له‌وه‌ران ده‌پاړینه‌وه و دوعا ده‌که‌ن ئه‌وانیش له تاوانیان خو‌شبن. ئه‌و جوړه حال لیها‌تنه‌تان له لا به‌ریز بئ، هه‌ر چه‌نده‌ش به‌لای خه‌لکه‌وه بئ مانا‌ش بنوینئ.

دوستانئ به‌ریزم، بۆ ئه‌وه‌ی شادبن له به‌ر خدا پیاړینه‌وه و دوعا بکه‌ن. مندا‌لان و په‌له‌وه‌ران شاد بکه‌ن و به‌هه‌شت بۆ خو‌تان مسوگه‌ر بکه‌ن. مه‌هیلن تاوانی خه‌لکی له کاره‌کانتاندا تووشی په‌رو‌شیتان بکا. له‌وه‌ش مه‌ترسن که کاره‌که‌تان سووک بئ و له به‌رهو بکه‌وئ. مه‌لین: «تاوان به‌هیزه، خراپه به‌هیزه، شه‌یتاناوا به‌هیزه، ئیمه‌ش ته‌نیا و بئ پشتیوانین و شه‌یتاناوا دامانده‌رزی‌نئ و نا‌هیلئ کاره چاکه‌کانمان به‌ئا‌کام بگا.» ږو‌له‌کانم، له ده‌ست ئه‌و نا‌هومیدیه‌ ږاکه‌ن و ته‌نیا یه‌ک ږیگاش بۆ ده‌ربازبوون هه‌یه، که‌وا‌یه خو‌تان به‌ بنو‌سی تاوانی هه‌موو مرو‌قه‌کان بزائن، دوستانئ خو‌شه‌ویست هه‌قیقه‌ت ئه‌مه‌یه. چونکه هه‌ر کاتی‌ک خو‌تان به‌ هو‌ی تاوانی هه‌موو مرو‌قه‌کانه‌وه به‌ به‌رپرس زانی، خیرا تیده‌گه‌ن که له ږاستیدا وایه. له به‌ر خاتری هه‌موو که‌س و هه‌موو شتیک ئیوه شی‌او‌ی سه‌رکونه‌ن. به‌لام به‌ داسه‌پاندنی سه‌ره‌ږو‌یی و بیهیزی خو‌تان به‌ سه‌ر خه‌لکا، هاوبه‌شی غرووری شه‌یتان ده‌بن و ده‌که‌ونه دژایه‌تی کردن له‌گه‌ل خدا.

ئه‌وه‌نده‌ی بیر له غرووری شه‌یتان ده‌که‌مه‌وه به‌وه ده‌گه‌م: له سه‌ر زه‌وی تیگه‌یشتنی بۆ ئیمه‌ دژواره، که‌وا‌یه هه‌له‌کردن و به‌شداربوون له‌و تاوانه‌دا

زۆر سانايە. تەنەنەت ئەگەر پىيمان وابى كاريكى باش و مەزنە. لە راستيدا، ناتوانين لە زۆربەى ھەستە بەھىزەكان و بزووتنەوھى زاتيمان تىيگەين. نەوھك ئەوھ بېيتە كۆسپ و لەمپەرى سەر پىتان و پىتان وابى ناتوانى بۆ ھەموو شتيك بېيتە ھۆى پوون بوونەوھ. چونكە خوداى مەزن ئەو شتەى لىيان دەويتەوھ كە تىيدەگەن، نەك ئەوھى كە ناتوانن. خۆتان لەمەبەدواوھ بەو ئاكامە دەگەن و ئەو كاتە ھەموو شتيك بە جوانى دەبينن و سەبارەت بەوان بيانووتان بەدەستەوھ نابى. لە راستيدا، لەوھ دەچى ئىمە لە سەر زەوى گومرا و چەواشە بين. ئەگەر لەبەر خاترى ئەو پەيكەرەى مەسيح نەبوايە كە لە ھەمبەرماندايە، بە جارى لىمان دەقەوما و لە نيو دەچووين، ھەر بەو جۆرەى دواى توفانى (نوح) پەگەزى مروّف تووشى فەوتان ھات. زۆرشت لە سەر زەوى لەبەر چاوى ئىمە ونە، بەلام بۆ قەرەبووى ئەوھ، ھەستىكى عارفانە و پربايەخى پىنداوين كە بتوانين ژيانمان لەگەل دىناى دىكە و دىناى ئاسمانى پىوھند بەدين. پنج و پىشەى ئەندىشە و ھەستىشمان لەم دىنا نىيە، بەلكو لە دىناكانى دىكەيە. ھەر بۆيە فەيلەسووفەكان دەلّين لە سەر زەوى ناتوانين لە ھەقىقەتى شتەكان بگەين.

خودا لە دىناكانى دىكە تۆوى وەرگرت و لە سەر ئەم زەوييە چاندى. دارو باخەكانى ھەلچوون و ئەو پووەكەى توانيى بروى چەكەرەى دا و زەويى قەلەشتەوھ و ھەلچوو. ئەوھى لە سەر ئەم عەرزە بروى و گەشە بكا، دەژى و تەنيا بە ھۆى ھەستى پىوھندى بە دىناكانى دىكەوھ كە زىندووھ. ئەگەر ئەم ھەستە لە ئىوھدا كز بى يان بفەوتى، گەشە كردنى ئاسمانيش لە ناختاندا دەمرى. ئەو كاتە ژيانتان لە بەر چاو دەكەوى و تەنەنەت وردە وردە لىشى بىزار دەبن. ئەوھى بىرى لىدەكەمەوھ ئەمەيە.

(۸) بلای مړوف بتوانی سهارهت به هاورهگزانی خوئی حوکم بدا؟

ئیمانی کامل

به تایبته ئه وه تان له بیر نه چی که ناتوانن سهارهت به هیچکس حوکم دهرکهن، چونکه هیچکس ناتوانی حوکم به سهر تاوانباریکدا بدا. چونکه ده بی بزانی خوئی به قهده ئه وه که سه تاوانباره که له ههمبه ریدا راوه ستاوه، په نگه له ههموو که سیش زیاتر به هوئی ئه وه تاوانه وه شیاوی سهرکونه بی. ههر کاتیک له وه گه شست ده توانی حاکم بی و حوکم بدا. ئه گهر چی ئه وه قسه یه بی مانا دهنوینی، به لام راسته. ئه گهر خویم دروستکار بویه م، په نگه تاوانباریکش نه بویه به ره و پروم راوه ستی. ئه گهر ده توان گوناحی تاوانباریک که له دلتاندا حوکمی به سهردا ددهن. وه ئه ستو بگرن، خیرا ئه وه کاره بکهن، خوتان به جیی ئه وه ئازار بکیشن و لیگه پین به بی هیچ لومه یه که به ریی خویدا بروا. تهنانهت ئه گهر یاساش ئیوه ده کاته حاکمی ئه وه، تا ئه وه جییی بوتان ده لوی ههر ئه وه جوړه هه لسوکه وتی له گه لدا بکهن، چونکه ئه وه دهروات و به شیوه یه کی زور له وه تالتر خوئی مه حکووم ده کا. ئه گهر دواى ماچه که ی ئیوه، بی ئه وه ی کارتیکه ربی له سهر بی بروات و گالته تان پی بکا، دیسان له کاره که تان په شیمان مه بنه وه و مه یلن ئه وه کرده وه یه کابرای تاوانبار بیته کووسی سهر ریتان. دهرده که وی که هیشتا کاتی نه هاتووه، به لام کاتی خوئی ههر دی. ئه گهر نه ش یه ت گرینک نییه، چونکه ئیتر که سیکی دیکه به جیی ئه وه تیده گا و ئازار ده کیشتی، حوکم بو خوئی دهرده کا و خوئی مه حکووم ده کات و حه قیقه ت ته واو ده بی. بروای ته واوتان به وه ببی، به بی هیچ شک و گومانیک برواتان پیی ببی، چونکه ته واوی هیوا و ئیمانی پیوانی خودا له وه دایه.

بیوچان هه ولبدن. ئه گهر شه وانه کاتیک ده خزینه نوینه وه بیته وه بیرتان که: «کاریک که ده بوو بیکه م و ئه رکی سهر شانم بوو، نه مکردووه.» هه ستن و خیرا ئه وه کاره جییه جی بکهن. ئه گهر ئه وه که سانه ی له دهور روبه رتانه

دلرەق و پۆلەزگ و دەخەزدارن و گوئی بە قسەکانتان نادەن، خۆبدەن بە سەر کەوشەکانیادا و لە بەریان بپارێنەو و داوای لیبوردن بکەن. چونکە لە بەر کەللەرەقی و گوینەبیسسی ئێوان، ئێوە دەبی لۆمە بکری. ئێگەر بە ھۆی دوژمنایەتی و بوغزاوی بوونییەو ناتوانن لەگەڵیان بدوین، لە کاتی بێدەنگی و تەنیایدا، بەخاکەراییەو بچنە خزمەتیان و پێزیان لێ بگرن و هیچ کات ھیوا بپراو مەبن. ئێگەر تەواوی مەروڤەکان پووتان لیوەرگێرن و تەنانەت بە زۆر دەرستان بکەن، خەمتان نەبی و کاتیک بەجێتان دەھێلن و تەنیا دەکەون چۆک دادەن و زەوی ماچ باران بکەن. بە فرمیسک پاراوی بکەن، چونکە میوہی شیرین بەرھەم دین، تەنانەت ئێگەر هیچ کەسیش چاوی پێتان نەکەوت و گوئی لە دەنگی گریان و ھاوارەکەتان نەبوو. قەت ناھومێد مەبن و ئیماننتان لاواز نەبی، تەنانەت ئێگەر تەواوی خەلکی گومرا بوون و تەنیا ئێوە ئیماندار مانەو. تەنانەت ئێوە کاتەش لە قوربانی غافل مەبن و لە سووچی تەنیایدا شوکرانەبژیری خودا بکەن. ئێگەر دوو کەس لە ئێوە پیکەو دانیشن. ئێوە کاتە تەواوی دنیا دیتە گۆرێ، دنیای ئێوین «زیندوو». بە خۆشەویستیەو یەکتەر لە ئامیز بگرن و شوکری خودا بکەن. چونکە تەنانەت ئێگەر تەنیا لە ناخی ئێوە دوو کەسەشتاندا بی، ھەقیقەتی «ئێوە» کاملدەبی. ئێگەر خوتان تووشی تاوانیک بوون و ھەتا کاتی مەرگ بۆ ئێوە تاوانەتان، یان بۆ ئێوە تاوانە لە ناکاوەتان گریان، بۆ خەلکی شادی بکەن، بۆ مەروڤی عادل و پاست شادی بکەن، شادی بکەن ئێگەر ئێوە تاوانبارن، ئێوە عادلە و تاوانی ئێوە نەجامەداو.

ئێگەر خراپەکاری خەلک پقی ھەستاندن و تووشی پەرۆشی و خەمی کردن، تەنانە ئێگەر ھەستتان بەو کرد کە ئێوە خراپکارە دەبی سزا بدری و تۆلە لی بکری تەو، لە پیش ھەموو شتیکدا ھەولبدەن ئێوە ھەستە لە دلتان دەرباوین. ھەر خێرا بپۆن خۆتان ئازار دەن و خەم بخۆن، وەک ئێوەی خۆتان ئێوە تاوان و ھەلەیان کردی. ئێوە خەم و ئازارە قەبوولبکەن و شانی وەبەر بدەن، دلتان ئاسوودە دەبی و تێدەگەن کە ئێوەش خەتابارن، چونکە

دتانتوانی تهنانهت وهک تهنیا مروڤیکی بی تاوان، بینه چرای پیگای
 خراپه کاران، به لّام نه بوون. ئه گهر ئه و چرایه بووایه، پيگاتان بؤ خه لکاني
 دیکهش پرووناک ده کرده وه و رهنگه خراپه کار به هوئی ئه و پرووناکییهی
 ئیوه وه تخوون تاوان نه که وتایه. به لّام ئه گهر ئه و پرووناکییه شتان بلاو کرده وه
 و دیتان نه بوته هوئی پرزگاریی خه لکی، خوڤاگر بن و گومان له توانایی
 تیشکی ئاسمانی مه کهن. ئیمانتان به وه هه بی ئه گهر ئه وان پرزگار نه بوون،
 دواي ئه وه پرزگار هه ر ده بن. ئه گهر دواي ئه وه ش دیتان نه هاتوونه ته سه ر
 پئی، کورپه کانیا ن پرزگار ده بن، چونکه پرووناکییه که ی ئیوه نامری، تهنانهت
 کاتیک که خوشتان نه مینن. مروڤی عادل و پاک ده مری، به لّام پرووناکییه که ی
 هه ر ده مینن. مروڤ به رده وام هه ر وابوو له دواي مه رگی پئی نیشاندهره که ی
 دیته سه ر پئی و پرزگار ده بی. مروڤ حاشا له پیغه مبه ره کانیا ن ده کهن،
 ده یانکوژن، به لّام شه هیده کانیا ن خو شده وئی و ریژ بؤ ئه و که سانه داده نین که
 ده یانکوژن. ئیوه کار بؤ هه مووان ده کهن، ئیوه بؤ داهاتوو تیده کوژن. به
 دواي پاداشه وه مه بن، چونکه پاداشتان له م دنیا یه دا زور گه وره یه: شادی
 خودایی که تهنیا به مروڤی عادلی ده به خشن. ترستان له گه وران و له
 ده سه لاتداران نه بی، زانا و پاک و بی کریژ بن. ئه ندازه پاگرن. زه مان به
 جوانی بناسن و متالای بکه ن. کاتیک تهنیا ده که ون، دوعا بکه ن. نیوچاوان له
 خاک هه ل سوون و ماچکردنیتان به لاوه پیروژ بی. زه وی ماچبکه ن و به
 ئه شقیکی به رده وام و گه رموگورپه وه خوشتان بوئی. ته وای ئینسانه کانتان
 خو ش بوئی، خو شه ویستیتان بؤ هه موو شتیک هه بی. به شوین ئه و شادی و
 نه شه ida بگه رین. زه وی به فرمی سکی شادی پاراو بکه ن و ئه و فرمی سکا نه تان
 به لاوه خو شه ویست بی. ئه و حال لی هاتن و جه زم بوونه به شووره یی
 مه زانن، به لاتانه وه پیروژی بی، چونکه دیاریی خودایه و دیارییه کی مه زنه،
 ئه و دیارییه به هه موو که س نادری، تهنیا به هه لېژاردانی ده دن.

خاتری خوشه‌ویستی فیدای بکە ی تیپه‌پیوه و ئیستا له نیوان ئەو ژیانه و ئەم هه‌ستییه‌دا گێژاویکی به‌سام هه‌لکه‌وتوو.»

به‌جۆریک باسی ئاوری دۆرخ ده‌که‌ن که وه‌ک ماده‌ بوونی هه‌یه. نامه‌وی خۆ له‌ قهره‌ی ئەو رازه‌ بده‌م و لێی تێده‌په‌رم. به‌لام پیموایه‌ ئەگه‌ر ئاگر به‌ مانای ماده‌ له‌ گۆریدا بێ، پێیان خۆش ده‌بێ، چونکه‌ به‌ برۆی من ئازاری جه‌سته‌ به‌ قه‌د ئازاری پۆحی و مه‌عنه‌وی دژوار نییه‌ و په‌نگه‌ زووتر له‌ بیر بجیته‌وه‌. له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا ئازاری پۆحانییان له‌ سه‌ر هه‌لناگیرێ، چونکه‌ ئەوه‌ ئازاریکی ده‌ره‌کی نییه‌، به‌لکو له‌ ناخیاندایه‌. ئەگه‌ر له‌ سه‌ریشیان هه‌لگیرێ، پیموایه‌ بۆ ئەو مه‌خلووقاته‌ بیچاره‌یه‌ دژوار و تالتر ده‌بێ. چونکه‌ ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر عادلان له‌ به‌هه‌شت، به‌ دیتی ئازاری ئەوان، لێیان خۆشبن و له‌ به‌ر خوشه‌ویستی له‌ راده‌به‌ده‌ری خۆیان بانگیان بکه‌ن بۆ به‌هه‌شت، ئازاره‌که‌یان زیاتر ده‌که‌ن، چونکه‌ سیوشکه‌ هه‌لاتتیکی سووتینه‌تر له‌ ناخیاندا هه‌لده‌گیرسێن، «بۆ ئەوه‌ش خوشه‌ویستییه‌کی دوولایه‌نه‌ و هه‌قسانه‌ پیویسته‌ و ئیستا ئیتر بۆیان نالوێ. له‌ گه‌ل ئەوانه‌شدا له‌ دله‌وه‌ ترسم لێنیشتوو و پیموایه‌ تیگه‌ه‌شتن له‌و ئەمره‌ مه‌حاله‌ و ئاخری ده‌بیته‌ هۆی ئۆخژن و ئاسووده‌ییان. چونکه‌ دوا‌ی ئەوه‌ی خوشه‌ویستی دروستکارانیان قه‌بوولکرد، بێ ئەوه‌ی وه‌لامیکی بۆ بدۆزنه‌وه‌، ئاخری له‌م سه‌رداخستن و رازی بوونه‌دا و له‌م خۆبه‌که‌م زانین و خاکه‌راییه‌دا وینه‌ و دیمه‌نی ئەو عه‌شقه‌ گه‌رموگوره‌ ده‌بیننه‌وه‌ که له‌ سه‌ر زه‌وی هه‌میه‌تیا پینه‌دا و به‌ چاوی سووک ته‌ماشایان کرد. دۆستان و براییانی خوشه‌ویست، به‌داخه‌وه‌م که ناتوانم ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ به‌پوون و راشکاوی به‌یانکه‌م.

به‌لام قور به‌ سه‌ری ئەوانه‌ی له‌م دنیا خۆیان کوشتوو و خۆیان بوونه‌ته‌ خۆره‌ی خۆیان و شه‌ق له‌ به‌خته‌وه‌ریی خویان هه‌لده‌دن. پیموایه‌ له‌م دنیا به‌داخه‌وه‌ له‌وانه‌ چاره‌ره‌شته‌ر نییه‌. ده‌لێن دوعا کردن و پارانه‌وه‌ بۆ ئەو که‌سانه‌ تاوانه‌ و کلێسه‌ش پ‌واله‌ته‌ن چاوپۆشیی له‌وانه‌ ده‌کا و ده‌یان‌په‌تینی. به‌لام له‌ دله‌وه‌ برواموایه‌ ته‌نانه‌ت ده‌کرێ بۆ ئەوانه‌ش دوعا بکه‌ین. خوشه‌ویستی هێچ کاتیک

نابیتته هۆی ئازاری مه سیح. چونکه باوکان، مامۆستایان دان به وهدا ده نپم که له ماوهی ته مه نمدا بۆ ئه و که سانه پاراومه ته وه و ته نانه ت ئیستاش هه موو پوژئی دو عایان بۆ ده که م.

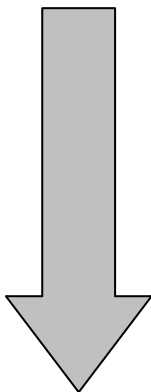
به داخه وه تا قمی که هه ن که ته نانه ت له دۆزه خیشدا، له بهر بیر ته سکی سه ر له هه قیقه ت و بیر کرد نه وه ده رنا که ن و پپیان وایه له هه موو شتی که ده گه ن و هه روا بادیه وه و سه ره پو ده می نه وه. هیندی که مروقی تر سنا که هه ن که به ته وای خویان دا وه ته ده ست شه ی تان و پوچه له خۆباییه که ی. ئه و جو ره مرو قانه بۆ به ئاره زووی خویان چو نه ته دۆزه خ و به گیان و دل ئازاری سوو تان تامل ده که ن؟ چونکه خویان نفرینیان له خویان کردو وه و به و نفرین کرد نه ی خویان نفرینیان له خودا و ژیانیش کردو وه و به رده وام له پق و قینی ئاو ی ته ی غرووری خویان بژیو وه رده گرن، راست وه ک برسییه کی بیابان که خوینی خۆی ده مژئی و ده رده که ی هه روا بی ده رمانه. چونکه به خشین و لی بو ردنی ره تکر ده وه و ئه و خودایه ی به نه حله ت کرد که ئه وانی بۆ لای خۆی بانگ کردو وه، بۆیه ناتوانن به بی هه سته ی پق و ده خه زداری خودای زیندو و به چاوی خویان ببینن و ده خوازن خودا بوونی نه بی و مه خلووقاتی خۆی له نیو به ری. هه ر به و هۆیه وه به رده وام له ئاگری پقی خویاندا ده سوو تین و تینووی مه رگ و نه مانن. به لام قه ت به ئاره زووی خویان ناگه ن و ده ستیان به مه رگ پاناگا...

لی ره دا ده ستنو و سه که ی ئالکسی فیو دۆرو یچ کارا ما زو ف ده گاته کو تای ی. ئه م نوو سرا وه نا ته وا و پر که مو کوو رییه. بۆ وینه ژیا ننامه ی با وه زو و سیما ته نیا سه با ره ت به سه رده می لاوییه تی. له بیرو پا و فی ر کار ییه کانی دا و ته گه لیک ده رده که وئ که دیاره له سه رده می جیا واز و له وه لامی پرس یاره جو روا و جو ره کاندایه یانی کردو وه. و ته کانی ئه و له دوا یین سا ته کانی ژیا نی دا له و ته کانی دیکه جیا نه کرا وه ته وه، به لام تا ییه ته مندی گشتی ئه وان ده توانین له ده ستنو و سه که ی ئالکسی فیو دۆرو یچ هه لگر ینین.

مه‌رگی پیری کلیسه له کوتاییدا زۆر چاوه‌پوان نه‌کراو بوو. چونکه ئه‌وانه‌ی که له‌و ئیواره دره‌نگ وه‌خته‌دا له ده‌وری بوون، تیگه‌یشتن که مه‌رگی پیر نزیکه، به‌لام نه‌یانزانی ئاوا کتوپه‌ه. به‌لام به‌پێچه‌وانه دۆسته‌کانی هه‌روا که باس‌مکرد به دیتنی ئه‌و، که ئه‌و شه‌وه نه‌یانزانی ئاوا دلشاد و زمان پاراو بوو، پێیانوابوو لانیکه‌م بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ش ساغی و ده‌ده‌ست هیناوه‌ته‌وه. دواتر به‌ سهر سوورمانه‌وه گوتیان ته‌نانه‌ت پێنج ده‌قیقه به‌ر له‌ مردنه‌که‌ی مه‌حال بوو پیشبینی بکری. له‌ نا‌کاو ژانێکی قورسی له‌ سهر سینگی هه‌ست پێکرد، ره‌نگی په‌ری و ده‌ستی به‌ سهر دلێیه‌وه گرت. هه‌موو به‌ په‌له هه‌ستان و لی‌ی چوونه پێشی. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه که دیار بوو ئازاریکی زۆر ده‌کێشی، هه‌روا چاوی پێدا ده‌گێران و زه‌رده‌ی ده‌گرت. هیور هیور له‌ سهر کورسیله‌که خزی، که‌وته سهر چۆک و ناوچاوانی نایه سهر عه‌رزه‌که. باسکی بلا‌وکرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ شادییه‌وه سو‌جده به‌ری و له‌گه‌ڵ خوێندنی دوعا عه‌رزى ماچیکا (هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ فی‌ری کردبوون)، ئارام و دلشاد ئه‌مری خودای به‌جی هینا.

هه‌والی مه‌رگی خێرا خه‌لوه‌تگا‌که‌ی داگرت و گه‌یشته کلیسه‌ش. نزیکترین هاو‌پیکانی ئه‌و خوالیخۆشبووه و ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ ئه‌رکی خۆیان ده‌زانی، به‌پێی دابی ئایینی دێرین قۆلیان بۆ کفن و دفنی هه‌لمالی. هه‌موو راهیب و قه‌شه‌کان کۆبوونه‌وه و به‌ر له‌ کازیوه هه‌والیان به‌ خه‌لکی شار راگه‌یاندا. که‌ پوژ بووه هه‌موو خه‌لکی شار باسی ئه‌و رووداوه‌یان ده‌کرد و ئاپۆره‌ی خه‌لکی له‌ شاره‌وه به‌ره و کلیسه شه‌پۆلی دهدا. له‌ کتییی دوا‌ییدا به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ئه‌وه ده‌که‌م. به‌لام لی‌رده‌دا ئه‌وه ده‌لیم که به‌ر له‌ پوژئاوا رووداویکی دیکه قه‌وما که هینده چاوه‌پوان نه‌کراو و غه‌ریب بوو، به‌ جارێ راهیبیان و خه‌لکی شاری تووشی سهر سو‌رمان کرد. که دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله، خه‌لکی شار ئه‌و پوژه‌یان هه‌روا له‌ بیر ماوه.

بەندى سۆيەم

كتىبى ھوتەم

ئاليووشا

(۱)

بۆكەننىكى پشوپ

تەرمى باۋە زووسىما بە پىي ئاينى باۋى جى كەوتوو بۆ ناشتن ئامادە كرا. ھەر ۋەك ھەموۋان دەزانن، تەرمى قەشە و راھىيان ۋسل نادرى. بەپىي «رېۋرەسمى كلىسە»: «ئەگەر ھەركام لە راھىيان مردن، راھىيى بەرپۋەبەرى ئەو رېۋرەسمە تەرمى مردوۋەكە بە ئاۋى گەرم دەشۋا، پاشان بە لىكەيەك خاچى نىۋچاۋان و سىنگ و دەست و لاقى دەكىشى. ھەر ئەۋەش تەۋارە.» ئەو كارانە لە ئەستۋى باۋە پايسى بوو، دۋاى شۋردن و خاچ كىشانەكەى جلوبەرگى لە بەر كرد و كەنى تىۋە پىچا، بەپىي دابى خۋيان دەبوو لە دوو لاۋە كەنەكە ھەلقىشابى بۆ ئەۋەى كاتىك تىۋەى دەچىن بە شىۋەى خاچ لە سەر سنگى گرى درى. كلاۋىكى قەشانەيان بە خاچى ھەشت گۆشەۋە لە سەر نا، دەموچاۋيان ئاۋەلا ھىشتەۋە و بە تۋرپىكى رەش دايانپۋشى و پەيكەرىكى ھەزەرەتى مەسىحيان خستە نىۋ مەشتىيەۋە. بەيانى ھەر بەو شىۋەيە كە پىچاۋىيانەۋە، خستىانە نىۋ تابوتەۋە. (تابوتەكە لە مېژ بوو ئامادە كرابوو) تابوتەكەيان ئەو رۆژە لە حوجرەكە و ژوورى گەۋرەى پىر دانا كە مريدان و ھاۋرپىكانى لەۋى كۆ دەبونەۋە. چونكە مردوۋەكە قەشەيەكى مەزن بوو، دەبوو راھىيان ئىنجىلى لە سەر بخوينن نەك كىتبى دوعا. ھەر بۆيە باۋە يوسف دەستىكرد بە ئىنجىل خويندن. باۋە پايسى دەۋىست شەۋ و رۆژىك لە ژوور سەرى ھاۋرىكەى ئىنجىل بخوينى. بەلام لەو كاتەدا ئەۋىش ۋەك سەرپەرستى حوجرەكە سەرقال بوو، مەبەستىكى زۆر دەگمەن و كەس نەبىستوو و شەلەژانىكى «نەشیاۋ» و چاۋەروانىيەكى

بئى سەبرانە پراھىيەكانى داگرت. ھەروەھا لە نىۋو زيارەتكەرانى ھوتىلەكەى
كلتسە و ئاپۇرەى خەلكى شاردا ژاۋەژاۋ و ھەراۋھۆريايەك دەستى پىكردبوو
و جار لەگەل جارىش زياتر دەبوو. سەرپەرستى كلتساكە و باۋە پايسى
ھەوليان دەدا ھەر چۆنكە خەلكەكە ئارام بكەنەۋە.

كاتى كە خۆر ھەلات و تاووبان گەرم بوو، تاقمىكى زۆر لە خەلك
نەخۆشەكانيان ھىنا، كە زياتريان منداڵ بوون. بۆ ئەو كارەش بە جارى
ئارواقارايان لى ھەلگىرابوو و چاۋەپوانى ئەو كاتە بوون، چونكە بروايان
وابوو تەرمى پىرى كلتسە شىفای پىۋەيە و ئەو و دەمە دەستەوبەجى كارى
خۆى دەكا. لەو كاتەدا دەرکەوت كە خەلكى شارەكەمان چەنديان باۋە
زووسىما لە ماۋەى ژيانيدا ۋەك پىاو چاكىكى مەزن قەبوۋل بوو. ئەوانە
ھاتبوون ھەموويان لە چىنى ھەژار و بىبەش نەبوون. ئەو چاۋەپوانىيە لە
لايەن ئيماندارانەۋە ئاۋا بە پەلە و راشكاوانە و تەنانەت بىسەبرانە و ھەتا
پادەيەك پىداگرانە، بوو ھۆى ئەۋەى باۋە پايسى ئەو كارانە بە
ۋەسۋەسەيەكى شەيتانى بزانى. ئەگەرچى ئەو خۆى شتىكى ۋاى زووتر
پىشېنى كردبوو. دەرکەوتنى راستەقىنەى ئەو ھەستەش بۆ ئەو، ئەۋپەرى
چاۋەپوانى بوو. باۋە پايسى كاتىك لە گەل ھەر كام لەو پراھىيانە بەرەۋرپوو
دەبوو كە ئاۋا تووشى شلەژان بووبوون، لۆمەى دەكردن. دەيگوت:
«چاۋەپوانىيەكى ئاۋا بئى سەبرانە بۆ شتىكى دەگمەن نىشانەى بىرتەسكىيە،
بۆ خەلكى دىكە قەيناكا بەلام «بۆ ئىمەى تەرکە دنيا شىاو نىيە.»

بەلام زۆريان گوى پىنەدا. ئەۋىش تىگەيشت و زۆرى پىناخۆش بوو.
لەگەل ئەۋەشدا باۋە پايسى خۆشى (ئەگەرچى ئەو قسانەى بە راست بوو) لە
ناخەۋە تا پادەيەك ئەو ھىۋايانەى لە دلدا بوو، نەيدەتوانى خۆى لىببويىرى.
ئەگەر چى لە دەست چاۋەپوانى و بئى سەبرىى زۆرى ئەو خەلكە رقى ھەستا
بوو و ئەو كارەى بە غروور و كەم ئەقلى دەزانى. لەگەل ئەۋەشدا بە دىتنى
ھىندى كەس بە جارى گيانى دادەگىرا، كەسانىك كە بە ھاتنيان تووشى
گومان و دىدونگيان دەكرد. لە نىۋو ئەوانەدا ۋا خزابونە حوجرەكەى پىرى

خوالیخوئشبووهوه، رقیک دلی داگرت (که له پښه ش خوی لومه کرد) که چاوی به پراکتین کهوت. هر ودها ئه و راهیبه ئابدورسکیه، که هر و له کلیسه کهدا دایکوتابوو. باوه پایسی له بهر هویه کی کتوپر به هوی ههنته شی ئه و دوانه وه تووشی شک و گومان بوو، ئه گهرچی له راستیدا له وانه بوو دهرهق به ههمووان ئاوا بیر بکاته وه.

راهیبه ئابدورسکی له ههموو خه لکه که ی دیکه زیاتر ههراوه رویای ساز کردبوو. له ههموو شوینیک قوت ده بووه، گوئی هه لده خست و پرسپاری ده کرد. له ههموو لایه که وه به شیوه یه کی تاییه ت و گومانای خه ریکی خووته خوت بوو. قه لافه تی جوړیک بی ئوقره یی و رقی پیوه دیاربوو.

به لام پراکتین ههروهک دواتر دهرکهوت، له سهر داخوازی تاییه تی مادام خوخلاکوف ئاوا زوو خوی گه یانده بووه حوگره که. به یانی کاتیک ئه و ژنه روحو سووک و ساویله که یه له خه وهستا، هه والی مهرگی باوه زووسیمایان پیدا، چونکه ریگیان پینه دا بچی بو حوگره که، جوړیک کونچکاوی داگرت و له پیوه پراکتینی نارد بو ئه وی، تاکو ههموو شتیک بخاته ژیر چاوه دیری و هر به نیو سهعات جاریک له رووداوه کان ئاگاداری بکاته وه. چونکه پراکتینی به ئیماندارترین و دروستکارترین پیای جحیل ده زانی. ئه وهش بو ری خوش کردن و خوړیکخستن له گه ل خه لکی زیره ک بوو، هر کاریک بی زانیایه به قازانجیه تی لی رانه ده وهستا.

روژیک تاساو بوو. زوربه ی زیاره تکه ران له ده وروبه ری گوړه کان گو میله که یان به ستبوو. که ژماره یان به تاییه ت له ده وری کلیسا که زورتر بوو و تاک و تووکیش له ده وری حوگره که گوړی لیوو. باوه پایسی هه روا که به ده وری حوگره کهدا ده خولایه وه، له ناکاو ئالیووشای وه بیر هاته وه. که له و شه وه به دواوه نه یدیوو. هر له و کاته دا که وه بیرری هاته وه، چاوی پیی کهوت له سووچیکی دووری باخه که له سهر گوړی راهیپیک دانیشته وه که سالانیکی زور به هوی پاک و پیواچاکییه وه ناوبانگی دهر کردبوو. پشتی کردبووه حوگره که و پوو به دیواره که دانیشته وو و ده تگوت له پشت کیله که

خۆی شار دۆتەو. باوہ پایسی، چووہ پشت سەری، دیتی ھەر دوو دەستی بە بەر چاویہوہ گرتووہ و دەگری و لە گەل کۆلی گریان سەرتاپای دەلەریتەوہ. باوہ پایسی تاوێک لە پشت سەری راوہستا.

بە دلپەری گوتی: «مەگری، کۆرە خۆشەویستەکەم، مەگری، بۆ دەگری؟ شادی بکە، مەگری. نازانی ئەمڕۆ گەورەترین پوژی ئەو؟ بیھێنە بەر چاوی خۆت، ئەو ئیستا لەم ساتەدا، لە کوێیە!» ئالیووشا دەستی لە چاوی کردوہ و لە باوہ پایسی روانی، چاوی وەک چاوی مندالیک ماسیبوو. بەلام خیرا، بێ ئەوہی زمانی بگەڕی، پووی وەرگێرا و دیسان ھەر دوو دەستی بە بەر چاویہوہ گرتەوہ.

باوہ پایسی، خەمبارانە گوتی: «پەنگە باشتر وابێ بگری، کەوايە بگری کۆرم. ئەو فرمیسکانە مەسیح بۆی ناردووی.»

لەگەل ئەوہی لە ئالیووشا دوورکەوتەوہ، بە خۆشەویستیہوہ بیرى لیکردوہ و لە دلی خۆیدا گوتی: «فرمیسکە جەرگبەرەکی دەبیتە ھۆی ئارام بوونەوہی پوھی و دلە خۆشەویستەکەى شاد دەکا.» بەو حالەشەوہ بە پرتاو لەوێ دوور کەوتەوہ، چونکە ھەستیدەکرد بە دیتنی ئەو لەوانەيە خۆشی کۆلی گریانى ھەستى. زەمان تێدەپەرێ و پێورەسمی کلێسە و پرسەى پیری کلێسە، ھەر کام لە کاتی خۆیدا بەرپوہ چوو. باوہ پایسی دیسان لە پال تابووتەکەدا بە جێی باوہ یوسف دانیشت و دەستیکرد بە ئینجیل خویندن. بەلام بەر لە سەعات سیی دوانیوہرۆ ئەو پووداوہ قەوما کە لە کۆتایی کتیبی پێشوودا ئاماژەم پیکرد. پووداویکی چاوەروان نەکراو بوو بۆ ھەموومان و بە پێچەوانەى ھیواى گشتى. کە دووپاتى دەکەمەوہ، ھەر ئەو پووداوہ ئاساییە ھەتا ئەمرۆش لەم شارەى ئیمە و ناوچەکەدا لە بیر نەچۆتەوہ. لێرەدا با ئەوہش بلێم کە وەبیر ھێنانەوہى ئەو پووداوہ ھەتا رادەيەک بە قیزەون دەزانم. پووداویک کە بوو بە ھۆی ئەو شلەژانە ساویلکانەيە و کۆسپی خستە سەر پێى تاقمێکی بێ ھەژمار، ئەگەر چی لە راستیدا مەبەستیکی سروشتی و ئاسایی بوو. ئەگەر بمزانیبایە شوین لە سەر

رۆح و دلی قاره‌مانی سهره‌کی یان قاره‌مانی داهاتووی چیرۆکه‌که‌م دانانی و ئالوگۆر له رۆحی ناسکیدا پیک ناهیننی و رینگای گه‌رانه‌وه‌ی ناخاته به‌ر پی و بیروه‌ستی نابزویننی و نابیتته به‌ره‌لێخکی قایم له به‌ر دیواری بیریدا و ئامانجیکی دیاریکراوی بۆ ده‌ست نیشانناکات، قه‌تم نه‌ده‌نووسی.

با بگه‌رێینه‌وه سهر چیرۆکه‌که. له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی ته‌رمی باوه زووسیمایان خسته نیو تابووته‌وه و هینایانه وه‌تاگی ده‌ره‌وه. ئه‌وانه‌ی له ده‌وری تابووته‌که وێستابوون پرسیاری کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌یان هینایه‌ گۆرێ. به‌لام ئه‌و پێشنیاره بی وه‌لام مایه‌وه و گرنگایه‌تییه‌کی ئه‌وتویان پێنه‌دا. ره‌نگه‌ تاقمیک له ئاماده‌ بووان له دلی خۆیانه‌ هه‌مییه‌تیان پێدابی، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌شتیبێتن که پێشبینی گه‌نین و بۆگه‌نیو له جه‌سته‌ی پیاوچاکیکی وه‌ک ئه‌و ورینه‌یه‌کی شیتانه‌یه و ده‌بیتته هۆی ئه‌وه‌ی به‌بی ئیمان و نه‌فامی بزائن و ته‌نانه‌ت پێی پێکه‌نن. چونکه‌ چاوه‌روانی شتیکی ته‌واو جیاوازیان هه‌بوو.

به‌لام زۆر زوو و له‌ دوایه‌وه‌رۆی ئه‌و رۆژدا هه‌ستیان به‌ شتیک کرد. ئه‌وانه‌ی ده‌چوونه‌ ژوورێ و ده‌هاتنه‌وه‌ ده‌رێ، هه‌ستیان پێده‌کرد، به‌لام هه‌یچیان نه‌یانده‌وێرا بیدرکێتن. سهره‌تا بیده‌نگیان لێ هینا. به‌لام سه‌عات سی ئه‌و دیاردیه‌ وا به‌ پوونی ئاشکرا بوو، که هه‌واله‌که‌ خیرا به‌ نیو ته‌واوی راهیبیان و زیاره‌ته‌کرانی حوچه‌که‌دا بلأو بۆوه. هه‌ر خیرا گه‌شته‌ کلێسه‌ و هه‌موو قه‌شه‌ و راهیبه‌کانی سه‌رسامکرد. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌میشدا ئه‌و هه‌واله‌ به‌شاردا بلأو بۆوه و کافران و ئیماندارانی وه‌ک یه‌ک تووشی هه‌یه‌جان و سه‌رسوڕمان کرد. کافره‌کان ده‌ستیانه‌کرد به‌ شادی کردن و تاقمیک له‌ ئیماندارانیش له‌ کافره‌کان زیاتر دلشاد بوون. چونکه‌ «مرو‌ف‌ حه‌ز به‌ به‌دناوی و گلانی پیاوچا‌کان ده‌کا»، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی پیری کلێسه‌ له‌ ئامۆژگارییه‌کانیدا گوتبووی.

له‌ راستیدا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تابووته‌که‌ بۆگه‌نیوی لیده‌هات، که‌ ورده‌ورده‌ زیاتریش بوو. سه‌عات سی ئیتر شک و گومانی بری. له‌ سه‌رانه‌ری میژووی رابردووی کلێسه‌ی ئیمه‌دا هه‌چکه‌س شووره‌یه‌کی ئاوی وه‌بیر نایه‌

و ئەو ئابرووچوونە کە ھەر خیرا و دواى ئاشکرا بوونی، لە نێو راھیباندا
 وەک دەھۆل دەنگی دایەو و جۆریک ئاژاوەی نایەو، کە ئێتر هیچی لەگەڵ
 نەدەکرا. دواى ئەو، تەنانتە سالانئیکى زۆر دواتریش تاقمیک لە راھیبە
 ماقوولەکان بە وەبیر ھێنانەوێ ئەو پۆژە و دەنگدانەوێ ئەو ئابروو چوونە
 سەرسام بووبوون و بە جارى زراویان چووبوو. چونکە لەرابردوودا، گەلیک
 قەشە و ئوسقووف و راھیب بە ژيانئیکى پاڤژەوە مردبوون. پیرە پیاوانئیکى لە
 خوداترس کە پاکییەکەیان قەبوولی ھەمووان بوو. ئەگەرچی تابووتی ئەوانیش
 بۆ گەنیوی لى ھاتوو و ھەروا کە ھەموو تەرمەکان بە شیوہیەکی سروشتی
 بۆگەن دەبن، بەلام نەبووبوونە ھۆی شوورەیی و تەنانتە تۆزى دلە
 خورپەش.

ھەلبەت لە پۆژگارانی دیریندا پیاوچاکانئیک لە کلیسە ھەبوون کە یادیان
 زیندوو راگیراوە و دیاردەى تەبەروکی ئەوان بە پیتی ھەدیس ئاسەواری
 پزین و بۆگەن بوونیان پێو نەدیتراوە. راھیبان ئەم ھەقیقەتەیان بە شتئیکى
 پڕ گومان دەزانی و وەک ھەدیسیکی پیرۆز و مۆجزە نوین چاویان لێدەکرد.
 ھەرودھا، یارمەتیی خودا بەشیوہى وادەیک بۆ پڕشکو بوونی گۆرەکانیان لە
 داھاتوودا.

پیاو چاکئیکى ئاوا، کە بە ریزئیکى تاییەتەوہ باسی دەکەن، راھیبئیکى پیر بوو
 بە ناوی ئەبیووب. کە ھەفتا سال لەمەوبەر لە تەمەنى سەد و پینج سالیدا
 کوچی دواى کردبوو. ئەو زاھیدئیکى ناو بەدەرەوہ بوو، زۆری ھەول دەدا
 پۆژوو بگري و دوورەپەرئیز بێ. سالانئیک لەمەوبەر لە دەیەى دووھەمى ئەم
 سەدەیدەدا مردبوو. گەلگەھى بەرئیز و حورمەتئیکى تاییەت و ئاماژەى پڕ لە
 پاز، لەگەڵ ھیواى گەورە، کە پێوھندی بەوہوہ ھەبوو پیشانی
 زەیارەتکەرانیان دەدا. (گەلگەھى ھەر ئەوہ بوو کە باوہ پایسى بەیانى
 ئالیووشای دیوو لە سەرى دانیشتووہ). بیرەوہرییەکی دیکەى کلیسا کە
 بەرئیزەوہ باسیاندەکرد، یادى باوہ وارسۆنۆفى بە ناوبانگ بوو. کە لە
 شیخییەتیدا لە باوہ زووسیمای لە پێشتر بوو. لە کاتى ژيانیدا تەواوى

زیارەتکارانی کلیسە ئەویان بە پیاو چاکیکی دەلووکار دەزانی و پێزیان بۆ داونەنا. بەپیتی حەدیسێک هەر دووکیان وەک ئەوەی زیندوو بن، لە تابووتەکاندا خەوتوون و کاتی بە خاک سپاردن هیچ دەرزیکیان پێوە نەدیون و نیوچاوانیان نووریکی خودایی پێوە دیار بوو. تەنانتە تا قەمییکیان سوور بوون لە سەر ئەوەی کە بۆن و بەرامەیهکی خۆش لە تەرمەکیان هەستاون.

لەگەڵ ئەوەشدا، جگە لە یادەوهیری پر ئامۆژگاری، قسە و باسی گەوجانە و وێنە و قسە تالیش لە پال تابووتەکی باوە زووسیمادا دەرکەوتە بەرگۆی. من پێموایە چەن هۆی سەرەکی لەو کاتدا لە کاردا بوو، یەکی لەوانە کۆنەرێک بوو دەرەق بە دامەزراوەی پیران کە وەک دابیکی نەینی وابوو، رقیکی شاراوو بوو لە دلی زۆربەیی راییبەکاندا. تەنانتە لە سەر و ئەوانەشەو، بە خلییان بە پاکی و گەورەیی پیری خوا لیخۆشبوو دەربرد. پاکییەکی هێندە بەردەوام کە لە کاتی ژیانیدا گومان لیکردنی حەرام بوو. چونکە لە گەڵ ئەوە کە پیری رەحمەتی جیی خۆی لە زۆربەیی دلاندا کردبوو، زیاتر لە رێگای خۆشەویستییه و کۆمەڵیکی خەلک لە دەوری خۆی کۆ دەرکەوتە، نەک مۆجەزە. بۆیە بووبوو هۆی ئەوەی بە خلی پێبەرن و نە یاری بە ئاشکرا و نەینی، نەک هەر لە کلیساکەدا لە دنیای دەرەو شدا هەبوو. نەبووبوو هۆی ئازاری هیچکەس، بەلام « بۆ ئەویان ئەوەندە بە پاک و مەزن دەزانی؟ » هەر ئەو پرسیارەش بە دووپات بوونەوهی لە پەستا و بەردەوام بوو بە رقیکی قورس و بی برانەوه. پێموایە هەر بەو هۆیه بوو کەسانیکی زۆر بە بیستنی ئەو بۆهەرەووتە شادی لە دلیان گەرا. هەر لەو سەرەو بەندەدا، تا قەمیک هەبوون کە هەتا ئەمرۆش سەر لە پیتاوی پیری کلیسە بوون و تا رادەیهک ئەو راستییە تووشی شەرمەزاریی دەرکردن و ئەویان بە سووکایەتییهک دەزانی دەرەق بە خۆیان. نەقلەکەشی ئەمە بوو. لەگەڵ ئەوەی دیاردەیی بۆگەنیو و پزین ئاشکرا بوو، دیار بوو راییبەکان رەنگیان تیکەچوو. کاتیک پێیان دەنایە حوجرەکەو زوو قیزیان هەلدەشیوا و بە پەله

دەردەپەرینەو دەری و راستییەکیان بۆ ڕاهیبانی دەروە دەگیرایەو. لە نیو ئو ئاپۆرەیدا تاقمیک ئازییەتبارانە سەریان دەلقاند، بەلام زۆربەیان تەنانتە نەیان دەتوانی شادیی خویان بشارنەو، کە لە چاو پر قینەکانیاندا بریقەیی دەهات. ئیستا بۆ ئو کارە هیچکەس لۆمەیی نەدەکردن و نارەزاییەتیان دەرنەدەبۆ. ئەو دەس سەیر بوو، چونکە زۆربەیی ئو ڕاهیبانە سەر لە پیناوی پیری کلێسە بوون. بەلام لەو دەچوو چەند رۆژیک خودا ئیزنی دابی کەمینەیی ڕاهیبەکان فریان سوار بێ.

زیارەتکارانی، بەتایبەت کەسانی خویندەوار، بۆ سیخوپی و شوقاری تیرژابوون. چەن کەس لە خەلکی گوندیش چوونە حوجرەکەو. تاقمیک زۆریش لەو گوندییانە لە لای دەروازەیی حوجرەکە کوزیلکەیان بەستبوو. دواي سەعاتی سێ خەلکی زیاتر کۆبوونەو و بیگومان پیوەندیی بە ئو هەوالەو هەبوو. کەسانیک هاتبوون کە جگە لەو رۆژە هیچکەس نەیدیوون پی بنینە ئو حوجرەییو، چەند کەسایەتی خاوەن پلە و پایەش وەبەر چاو دەکەوتن. بەلام بە روالەت ئاسایی دیار بوون و باوہ پایسی بە نیو چاوانیکی گرژەو بە دەنگی بەرز و جییدی ئینجیلی دەخویندەو و دیار بوو گوێ بە رۆوداوەکانی دەرووشتی نادا، ئەگەر چی ماوہیک بوو هیندی کردەو و نااسایی سەرنجی راکیشا بوو. بەلام ورده ورده سرتوخورتەکان بەرز بوونەو و بە ئاشکرا بە گوێی ئەویش گەشت. باوہ پایسی لە ناکاو بیستی کە: «ئەمە نیشانەری ئەوہیە کە حوکمی خودا لە حوکمی مروڤ ناچێ.» یەکەم کەس کە ئو هەستەیی درکاند، پیاویکی رەشوکی بوو کە بە ئیماندار ناوبانگی دەکردبوو. ئەفسەریکی بەسالاچووی شارنشین بوو. بەلام ئو قسەیی ڕاهیبەکانی بە دەنگیکی بەرز دووپات کردەو، کە ماوہیک بوو بە سرتە باسیانەکرد. ئەوان ماوہیک بوو بەو ئاکامە نەگبەتیە گەشتبوون و لەو دەس خراپتر جۆریک خاترجەم بوونی سەرکەوتوانە سەبارەت بەو ئاکامە سات لە دواي سات زیاتر ئاشکرا دەبوو. زۆر زوو هانتە سەر ئەوہی ئو

روالته وەلا بنين و ديار بوو ههست بهوه دهكەن كه ههتا رادهيك ههقى
ئەوهيان ههيه وهلاى بنين.

تاقمىك له راهيبان، سه رەتا به داخ و كه سه رهوه دهيانگوت: «ئاخر بۆ
دهبى ئەو رووداوه بێته پيشى؟ ئەو جهستهيهكى بچووكى ههبوو به مهقاش
گۆشتى لى نه دهگيرا و تهنيا پيست و يه سقان بوو، كهوايه بۆ دهبى ئاوا
تووشى گەنين بى؟»

تاقمىكى دىكه به پهله گوتيان: «رەنگه نيشانهيك بى له لايەن خوداوه»
بيروراى ئەوانيش هەر له رێوه به بى هېچ نارهزايهتتیهك، وهگريرا. ئاماژهيان
بهو خالەش كرد، ئەگەر ئەو بۆنه سروشتیه، ئەو جوړه ی كه سه بارهت به
مردووی تاوانبار، دواتر ئاشكرا دهبى، يانى دواى تپيه پرينى لانیکه م بيست و
چوار سهعات، به لام ئەم بۆگه نيوه زوورپهسه «له جهغزى سروشت به دهره»
و هه ربۆيه دهستى خودا له كاردا بووه و ئاماژهيكى پيوهيه. ئەو هۆيهش به
سه ر زهينياندا سهپا بوو و به هېچ شيوهيك حاشاى لينته دهكرا.

باوه يوسفى نازەنين، ئەو قهشه دلۆقان و كتيپداره ی كليسه، كه باوه
زووسىما هوگرىيهكى تايهت ي پيى ههبوو، ههوليدا وهلامى تاقمىك له
زمان تالان و به دويزان بداته وه كه: «ئەم بيرورايه له هه موو شويينىك يه كسان
نييه» و كليسه ي ئورتودوكس قهت پيى وانويه جهسته ي پياوچاكان بۆگه ن
نابى، بهلكو تهنيا بۆچوونيكه، له زوربه ي ناوچه كانى ئورتودوكس، بۆ وینه له
ئاتووس بۆگه نى مردوو جارزيان ناکا. له وى ديارده ي شكۆ و گه و ره يى
كه سى رزگار بوو، گه نينى له ش نييه، بهلكو رەنگى يه سقانه. ئەو يش كاتيك كه
سالانىكى زۆر له ژيرگلدبا بووه و دارزيوه. باوه يوسف له کوتاييدا گوتى:
«ئەگەر يه سقانه كه شى وهك ميتو زهر د بى دياردهيهكى گه و ره يه له لايەن
خوداوه دراوه به پياوچاكي مردوو، ئەگەر يه سقانه كه شى رهش بى نيشانه ي
ئەوهيه كه خودا ئەوى به شياوى ئەو گه و ره يى و شكۆيه نه زانيوه ئەوه
باوه رى خهلكى ئاتووسه و رپورهمى ئورتودوكس له بهر يهك هه لئاوه شى
له قهديمه وه به شيوهيهكى پاك و پالاوته ئاگادارىي لىكراوه.»

به لّام وتهى ئه و راهيبه سه بووره شويى داننا و تهنانهت بوو به هوى
 نه وهى وه لامىكى ر شقنجاړانهى بدهنه وه. راهيبه كان به و ئاكامه گه يشتن كه:
 «هه مووى خوناندن و قسه يه و گوئ پيدانى بيكه لكه.» خه لكى گوتيان: «ئيمه
 له سهر ر پورهمى ديرين دهمينين. له م سهرده مه دا هه موو جوړه
 ر پوره سميك به رپوه دهچى. ئايا ده كرئ له هه موو نه وانه پيرپوهى بكهين؟»
 نه وانهى له هه موو كه س زياتر گالته جاريان وهرئ خستبوو، ده يانگوت:
 «ئيمه ش به قه ده وانه مان باوكانى پيروز هه بووه. نه وان له وئ له نيو نه و
 توركانه دا هه موو شتيكان له بير چوته وه. ماوه يه كه ئاينه كه يان رمووده
 بووه و تهنانهت گازه نغي شان نيه.»

باوه يوسف به خه م و كه سه ريكي زوره وه له وئ دور كه وته وه، چونكه
 به بروايه كى كه مه وه بيرو راى خوى دهر بريوو، وهك نه وهى خوشى
 بروايه كى ته واوى پتى نه بئ. به په روشيه وه پيشبيني ده كرد كه شتيكى خراب
 خه ريكه داده مه زرى و دياردهى سه پر روى و نافه رمانى به ئاشكرا وه بهر چاو
 ده كه وت. ورده ورده هه موو راهيبه ماقو له كان وهك باوه يوسف دانيان
 به خودا گرت و هيچيان نه گوت. وايلاهات ته واوى نه و كه سانهى پيرى
 كليسه يان خوش دهويست و به گيان و دل دامه زراوهى پيرانيان قه بوول بوو،
 به جارى سووكايه تيان پيكراوه هه ر كاتيك چاويان به يه كتر ده كه وت به
 شه رمه وه چاويان له يه كتر ده كرد. نه وانه دهره ق به دامه زراوهى پيران
 بيرو رايه كى دوژمن كارانه يان هه بوو، به فيز و هه واوه مليان هه لده يتا. به
 شيوه يه كى ته وساوى ده يانگوت: «وراسونوفى رهمه تى بوگه نيوى
 لئ نه ده هات و هه ستمان به بو و به رامه يه كى خوشيش ده كرد. به لّام نه ويش
 نه و شكويهى به هوى پله وپايه ي پيريه وه وده ست نه هينا بوو، به لكو
 هه رخوى له خويدا مروقيكى پيروز بوو.» تاقميك له ناماقو له كانيان
 ده يانگوت: «فيركاريه كانيشى هه له بوو، نه و ده يگوت ژيان سهر چاوهى
 گه ورهى شاديه و خه فه تخانه نيه.» ديسان هيندئ كه سى ناماقو لتر به
 توانجه وه ده يانگوت: «نه و دريژه پنده رى بروا و ئاين بوو، به لّام باوه رى به

دۆزه‌خی مادده نه‌بوو. «هیندیک له به‌رچاوته‌نگانش ده‌یانگوت: «زۆری پیداکری له سهر پۆژوو نه‌ده‌کرد، شیرینی و چایی و مره‌بای بالالووی ده‌خوارد و له ماوه‌ی پاریزدا ژنان بۆیان ده‌نارد. ئایا راهیبی خوداپه‌رست و تاعه‌ت پاک ده‌بی چایی بخواته‌وه؟» نه‌یارترینیان به‌ بوغز له‌زگی و قینه‌وه ده‌یانگوت: «ئهو به‌ پۆژ و ده‌ماره‌وه داده‌نیشت و خۆی به‌ پیاوی خودا ده‌زانی، کړنۆش بردن و به‌چۆکدا هاتنی خه‌لکی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا به‌ پنیوست ده‌زانی.» خیشه‌سه‌رترین دژانی دامه‌زراوه‌ی پیران به‌ سرتوخورتیکی شه‌یتانانه‌وه ده‌یانگوت: «ئهو سووکایه‌تی به‌ فه‌رزی تۆبه‌ و دانپیانانیش ده‌کرد.» له‌ نیو ئه‌وانه‌شدا تاقمیک راهیبی پیرو به‌ سالآچوو وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وتن که‌ دینداریکی راستوێژ و له‌ فه‌رژ و تاعه‌تدا زۆر پیداکر بوون. به‌لام له‌ کاتی ژبانی پیری په‌حمه‌تیدا ده‌میان نه‌ده‌جوولا و ئیستا له‌ ناکاو ده‌میان گرتبوو و ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیک خراپتر بوو. چونکه‌ وته‌کانیان شوینی له‌ سهر ئهو راهیبه‌ لاوانه‌ داده‌نا که‌ هیشتا له‌ سهر بیروباوه‌ری خۆیان سوور نه‌بوون. راهیبی ئابدوړسکی ئه‌وانه‌ی به‌ وردی گوێ لیبوو، هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و په‌زامه‌ندانه‌ سه‌ری ده‌له‌قاند. «به‌لێ، دیاره‌ باوه‌ فراپۆنت دوینی به‌راستی حوکمی ده‌رده‌کرد.» هه‌ر له‌و کاته‌شدا باوه‌ فراپۆنت په‌یدا بوو، ده‌تگوت به‌ ئانقه‌ست هاتووه‌ «بۆ ئه‌وه‌ی ئالۆزییه‌که‌ زیاتر بکا. با ئه‌وه‌شمان له‌ بیر نه‌چی، حوجره‌ دارینه‌که‌ی له‌ په‌نا پلووره‌ی می‌شه‌نگوینه‌کان بوو و قه‌ت له‌وئ دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات بۆ کلێسه‌ش، چونکه‌ بریک ده‌لووکار بوو، چاوپۆشییان لێده‌کرد و ئهو ئه‌رک و یاسا و رێسایه‌ی له‌ سهر شانی ئه‌وانی دیکه‌ بوو، له‌ سهر ئهو هه‌لگیرابوو. به‌لام ئه‌گه‌ر پیویست بوايه‌ باسی هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌کان بکړی، ناچار ده‌بوون ئاوړی لێده‌نه‌وه. چونکه‌ زاهیدیکی خه‌لو‌تنشین و گه‌وره‌ی وه‌ک ئهو که‌ شه‌و و پۆژ خه‌ریکی عیباده‌ت بوو (ته‌نانه‌ت جاری وابوو له‌ سوچه‌ دا خه‌وی لێده‌که‌وت) نه‌ده‌کرا هیچ فه‌رمانیکێ به‌ سه‌ردا بده‌ن. ئه‌گه‌ر پیداکریشیان بکردایه‌، راهیبان ده‌یانگوت: «ئهو له‌ هه‌موویان پیروژتره‌ و له‌ ته‌ریقه‌تیکی زۆر سه‌ختر له‌و ته‌ریقه‌ته‌ی

ئىمە پېرەوى دەكا. ئەگەر ناشىچى بۇ كلىسە، خۆى دەزانى كاتى چۈنەكەى كەنگىيە و ئەو رەۋشتى تايىبەت بە خۆى ھەيە.» بە ھۆى ئەو سرتوخورتە تاوانبارانەيەۋە بوو كە باۋە فراپۇنتيان ئاۋا ئازاد كىرەبوو و ھىچ ئەركىكى ئايىنيان پىنەدەسپارد. ھەر وەك ھەموۋان ئاگادار بوون، باۋە فراپۇنت، باۋەزووسىماى خۆش نەدەۋىست. ئىستاش لە حوجرەكەى خۇيدا ھەۋالىان پىدايوو كە «حوكمى خودا وەك حوكمى مروڧ ناچى» لە ئىۋ ئەو كەسانەدا كە بەۋ ھەۋالەۋە خۇيان گەياندە حوجرەكەى راھىبى ئابدۇرسكى لە پىش ھەمويانەۋە بوو. ئىۋارەى رۆژى رابردوۋ چوۋ بوو بۇ دىدەنىى، بەلام بەپەلە و ترس لىنىشتىبوۋ ھاتبوۋە دەرى. پىشتىر گوتم، ئەگەرچى باۋە پايسى بە ھىز و خۇراگر راۋەستابوو و ئىنجىلى بە سەر تابوۋتەكەدا دەخوئىند. رۈوداۋەكانى دەرەۋەى نەدەدى و نەشى دەيىست. زۆربەى كىردەۋە و رۈوداۋەكانى لە دلى خۇيدا ھەلدەسەنگاند، چونكە ئەو كەسانەى دەۋرۈبەرى خۆى باش دەناسى. بەلام خوراگرانە لە جىۋى خۆى نەبزوۋت و بەبى ھىچ ترس و دلەۋاكەيەك چاۋەرۋانى رۈوداۋى دىكە بوو، وردىنەنە چاۋى لە ئاكامى ئەۋ شلەژانە گىشتىبە رىبوو.

له ناکاو گوئی له نه‌ره و هه‌رایه‌ک بوو له بهر هه‌یوانه‌که‌وه هات. ده‌رگای حو‌جره‌که له سه‌ر ره‌قی پشت کرایه‌وه و باوه‌فراپو‌نت له چوار‌چی‌وهی ده‌رگا‌که‌دا چه‌قی. تا‌قمیک راهیب و پو‌لیک خه‌لکی شاره‌که‌ی به‌دواوه بوو. به‌لام ئه‌وان نه‌هاتنه ژووری. له بهر پلکان و سه‌سه‌کو‌که راوه‌ستان و چاو‌ه‌پروان مانه‌وه بزانه باوه‌فراپو‌نت ده‌لی چی و یان چی ده‌کا. چونکه ئه‌و له پر خو به ژووری‌دا کړنه‌ی له‌وه نه‌ده‌چو بئ‌هو بئ و هه‌ستیان به مه‌ترسییه‌ک ده‌کړد. باوه‌فراپو‌نت له بهر ده‌رگا‌که راوه‌ستا و هه‌ر دوو ده‌ستی هه‌لینا و چاو‌ی مژمو‌ر و زیت و پر له پرس‌یاری راهیبه‌ی ئا‌بدو‌رس‌کی له بن باس‌کی راستیه‌وه له ژووری‌ پوانی. ته‌نیا ئه‌و له بهر کون‌چکاو‌یی زو‌ر نه‌یتوانی‌وو له بهر پل‌یکانه‌کان راوه‌ستی و به‌دوای باوه‌فراپو‌نت‌دا هات‌بووه سه‌رئ. به‌لام ئه‌وانی‌ دیکه، کاتیک شه‌ققه‌ی ده‌رگا‌که هات و کرایه‌وه به

ترسیکی کتوپړه وه کشفانه دواوه. باوه فراپښت دهستی هه لښا و له ناکاو نه پاندي:

«رڅه ناپاکه کان وهدر دهنيم!» پاشان به نيو ژووره که دا گهړا و دهستی کرد به خاچ کيشانی هه موو سووچ و ديواره کانی حوچره. نه وانه ی له گهل باوه فراپښت هاتبون، له رپوه تيگه يشتن چ دهکا. چونکه دهيانزانی بچيته هر جیگایه ک نه و کاره دهکات، هه روه ها هيچ نالی و هيچ نابيستی هه تا رڅه ناپاکه کانی وهدر نه نی.

له گهل هر خاچ کيشانيک دووپاتی دهکرده وه: «شهيتان، دوور که وه! شهيتان، دوور که وه!» ديسان دهينه پاندي: «رڅه ناپاکه کان وهدر دهنيم.» عه با زبره که ی خوی له بهر کردبو و په تيکی له نيو قه دی به ستبوو. سينگه پروته که ی به مووی خوله ميشين داپوشرابوو، له بن ژيرکراسه که تانه که يه وه ديار بوو. لاقی پروت بوو. هه روا که خهريکی راوه شاندي دهستی بوو، زړه ی زنجيره گرانه کانی له بن عه باکه يه وه هه ستا. باوه پايسی دهستی له ئينجیل خویندن هه لگرت و چووه به رده می و چاوه پروان راوه ستا.

ئاخري هاته قسه و به گرژ و مونی چاوی تيپری: «باوکی به ريز بو هاتووی؟ بو نه و هيمنايه تيبه ده شيوینی؟ بو نه و ميگه له خاکه راو گوپراډيره ده ورووژینی؟»

باوه فراپښت وهک شيت و هار گوراندي: «بو هاتووم؟ ده پرسى بو؟ مه به ستم له و هاتنه چييه؟ هاتووم نه و ميوانه ناپاکانه تان، نه و شهيتانه بوگه نيوانه بکه مه ده ری. هاتووم بزانم به دزی منه وه چهند دانه يان ليتره خویان مه لاسداوه. دهمه هو به گه سک رايان دمه ده ری.»

باوه پايسی بی باکانه له دريژده قسه کانيدا گوتي: «تو رڅی ناپاک وهدر دهنی به لام په نگه خزمه تيشی پی بکه ی. کی ده توانی به خوی بلی «من پاک و پيروزم.» ده توانی وابللی باوه؟»

باوه فراپښت هه لچوو: «من ناپاکم، نهک پاک و پيروزم. من له سهر کورسيله داده نيشم و نه وان ناچار ناکه م وهک بت بمپه رستن و سوجه م بو

به‌رن، خه‌لکی ئەم دەوروزەمانە تەریقەتی راستەقینە زایە دەکەن.» پاشان قامکی بۆلای تابووتەکه راداشت و پووێ له ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که کرد و گوتی: «ئەم پیاوچاکه رەحمەتییه‌ی ئێوه حاشای له بوونی جندۆکه ده‌کرد و بۆ رزگاری له ده‌ستیان ده‌وای ره‌وانیی بۆ خه‌لک ده‌نووسی. بۆیه وه‌ک جالجالوکه له سووچ و قوژبني حوجره‌کاندا خۆیان مات داوه، بۆیه ئیستا خۆی بۆگه‌نی لێ په‌یدا بووه. له‌و باره‌وه نیشانه‌یه‌کی گه‌وره له لایه‌ن خوداوه ده‌بینم.» راستیه‌که که ئاماژه‌ی پێده‌کرد، ئەمه بوو. پۆحه ناپاکه‌کان راهیبیک ده‌خه‌نه ژێر گوشاری خۆیان و به‌ سه‌ریدا زالدەبن. تاوای لێدێ له‌ کاتی به‌ئاگاییدا و له‌ خه‌یالی‌شدا ده‌ستی لێ‌هه‌لناگرن. کاتی‌که به‌وپه‌ری ترسه‌وه ئەو مه‌به‌سته له‌گه‌ڵ باوه زووسیماسده‌کا، ئەویش فه‌رمانی عیبادەتی به‌رده‌وام پۆژوو گرتنی سه‌ختی پێده‌دا. به‌لام کاتی‌که عیبادەت و پۆژووش چاری ناکا، له‌گه‌ڵ عیبادەت و پۆژوو گرتن ده‌وايه‌کی تایبه‌تی ده‌دات. له‌و سه‌رده‌مه‌دا خه‌لکیکی زۆر تووشی سه‌ر سوورمان ده‌بن و له‌و باره‌وه ده‌که‌ونه مشتومر و سه‌ریان ده‌له‌قی‌ن و له‌ پێش هه‌موویانه‌وه باوه فراپۆنت له‌وه سه‌رسام بووبوو. تاقمیک له‌ لۆمه‌کاران ده‌چن بۆ لای باوه فراپۆنت تاکو هه‌والی ئەو ده‌وا «سه‌یروسه‌مه‌ره» ی پێ‌بدەن که له‌ لایه‌ن پیره‌وه دراوه به‌و راهیبه نه‌خۆشه.

باوه پایسی به‌ ده‌نگیکی به‌رز و وه‌ک ئەوه‌ی فه‌رمانی پێ‌بدا گوتی: «باوه لی‌ره برۆ! حوکم کردن بۆ مرو‌ف نه‌هاتوه و تایبه‌تی خودایه. ره‌نگه لی‌ره «نیشانه» یه‌ک ببین که نه‌ من و نه‌ تۆ و نه‌ هه‌یچکس توانای تی‌گه‌یشتنی نه‌بی» به‌ توندی و پێ‌داگرانه دووپاتی‌کرده‌وه: «باوه، برۆ و می‌گه‌له‌که مه‌ئالۆزێنه.»

باوه فراپۆنت، ته‌می ده‌مارگرژی به‌ری چاوی ته‌نیوو و هه‌دای نه‌ده‌دا. «ئەو به‌پێی حوکم و فه‌ر پۆژووی نه‌ده‌گرت. بۆیه نیشانه‌که ده‌رکه‌وتوه. ئەویش ئاشکرایه و شاردنه‌وه‌ی تاوانه. ئەو به‌ شیرینی فریوی ده‌خوراد، ژنان شیرینیان له‌ گیرفانیان ده‌نا و بۆیان ده‌هیتا. چایی ده‌خواردوه، زگه‌رۆ بوو،

گهدهی له شیرینی دهئاخنی و زهینیشی بهبیری خۆپه‌رستی... هه‌ر بۆیه تووشی ئه‌م ئابروو چوون و رووره‌شییه بووه...»

باوه پایش ده‌نگی هه‌لینا: «باوه، قسه‌ی سووک و هه‌رزه مه‌که. رۆژوو گرتن و پاریز و چله‌کێشانت جیگای ریزه، به‌لام قسه‌ی جوان ناکه‌ی، چونکه وه‌ک لاوێکی هه‌رزه و نه‌فام قسه‌ی بی سه‌ره و به‌ره و مندالانه ده‌که‌ی. باوه پایسی له‌ کۆتاییدا گوراندی: «باوه لی‌ره برۆ ده‌ری، فه‌رمانت پێده‌ده‌م برۆ ده‌ری!»

باوه فراپۆنت له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی تا راده‌یه‌ک خۆی دۆراندبوو، هه‌روا به‌ زمانیکی تال گوتی: «ده‌رپۆم ئیوه‌ عالم و بیرمه‌ندن و به‌ چاوی سووک له‌ منی خاکه‌را ده‌روان. به‌ زانستیکی که‌مه‌وه هاتووم بۆ ئی‌ره و ئه‌وه‌ی ده‌مزانی له‌ بیرم چۆته‌وه. خودا خۆی منی بی ده‌سه‌لاتی له‌ کێشه‌ی بی‌روودی و زانستی ئیوه‌ پاراستوه‌.»

باوه پایسی له‌ ژوور سه‌ری راوه‌ستا بوو، چاوه‌ریی دژکرده‌وه‌ی ئه‌و بوو. باوه فراپۆنت تۆزئ بێده‌نگ بوو، له‌ ناکاو روومه‌تی له‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی راسته‌ی دانا و چاوی له‌ تابووتی پیر بری و به‌ ده‌نگیکی خه‌ماوی گوتی:

«سبه‌ینی له‌ ژوور سه‌ری ده‌خوینن ئه‌ی پشتیوان و یارمه‌تیده‌رمان» که‌ سروودیکی خوش و پر شانازییه‌. «به‌ سه‌ره‌وته‌وه‌ گوتیشی: «کاتیک که‌ من ده‌رم ته‌نیا شتیک که‌ له‌ ژوور سه‌رم ده‌خوینن ئه‌مه‌ ده‌بی «چ شادییه‌کی به‌خته‌وه‌رانه» که‌ سروودیکی که‌م بایه‌خه‌.» له‌ ناکاو وه‌ک شی‌ت و هار هاواریکرد: «ئیه‌ به‌فیز و تپزلن، ئی‌ره‌ش شوینی ده‌مار و له‌خۆبایی بوونه!» پاشان ده‌ستی هه‌لته‌کاند و وه‌ر سووپا، به‌ هه‌شتا و له‌ پلی‌کانه‌کان چووه‌ خواری. کۆمه‌لیک خه‌لک که‌ له‌ خواره‌وه‌ چاوه‌روانی بوون، تیک قژقژان. تاقمێکیان وه‌دوای که‌وتن و تاقمێک له‌ جیی خویان مانه‌وه، چونکه‌ ده‌رگای حوچه‌که‌ هه‌ر وا کرابوو. باوه پایسی که‌ به‌ دوای باوه فراپۆنتدا هه‌تا سه‌ر پلی‌کانه‌کان هاتبوو، هه‌روا چاوی له‌ رۆیشتنه‌که‌ی بری‌بوو. به‌لام پیره‌ پیاوی توورپه‌ و تۆسن هی‌شتا هی‌ور نه‌بووبوو. بیست هه‌نگاو

دوورنه که وتبؤوه، له ناکاو سهری بؤ لای خورنشین وهرسووراند که خور تازه خهريکی ئاوابوون بوو. ههر دوو دهستی بهرز کردهوه و وهک ئه وهی که سيک پالی پتوه نابی دهمه و پروو که وت به عهرزیدا. دهستی بؤ لای خور هه لبري و به حاله تيکی شیتانه وه نه راندی: «خودای من سهر که وتووه، مه سیح به سهر خوری دهمه و ئیواردا زالبووه. پرومه تی به عهرزه که وه نووساندبوو و ههر دوو دهستی لیک بلاوکردبوو، وهک مندا ل زووپه زووپ دهگريا. سهر تاپای به و گریان ده له ریه وه. پاشان هه موو هه لاتن بؤ لای. قسه ی سهر و سه مه ره و پر مه ی گریان هه او دلا نه هاته گوړی... ده تگوت جوړیک لیوه ی هه وساری هه موویانی به دهسته وه گرتووه».

تاقمیک به سهر ترسا زالبوون و هاواریانکرد. «ئه مه یه ئه و که سه ی که پیاوی خودایه! مروقی پاک و پیروژ ئه مه یه!» خه لکه که ش گوتیان: «ئه مه یه ئه و که سه ی که ده بی بیته پیری کلیسه».

خه لکه که ش تیکرا گوران دیان: «ئه و نابیته پیری کلیسه... قه بوولی ناکا... خوی ناخاته خزمه تی ئایینیکی نفرین کراوه وه... نابیته دریژه پیده ری ئه و گه وجیه تیه.» کوتنی ئه وه ش که تا کوئ شوویان لی هه لکیشابوو، ههر باسی ناکری. به لام له و کاته دا دهنگی که له زهنگی کلیسه بهرز بووه و بانگیکردن بؤ ریوره سمی ئایینی. هه موویان خاچی خویان کیشا. باوه فراپوتنیش هه ستا و بی ئه وه ی چاو له دور و به ری خوی بکا، له کاتیکدا قسه یده کرد و قسه کانی زیاتر وهک ورینه دهچوو، خاچی خوی کیشا و گه رایه وه «بؤ حوچه دارینه که ی. چه ند که س وه دوای که وتن و ئه وانی دیکه بلاوه یان کرد و به په له رۆیشتن بؤ ریوره سمه که. باوه پایسی خویندنی ئینجیلی به باوه یوسف سپارد و چووه خواری. هه راوهو ریای شیتانه ی دهمارگرژان نه یده توانی وره ی برووخینی، به لام به هویه کی تاییه ته وه، له ناکاو خه میکی قورس دلی داگرت و له ناخه وه هه سستی پیکرد. ئارام له جی خوی راوه ستا و له خوی پرسى: «بؤ ئه و نده دلته نگم؟» ههر له پریش به سه رسورمانه وه بوی دهر که وت خه فه ته که ی پیوندی به هویه کی چکوله و تاییه ته وه یه. له نیو ئه و

کۆرەدا که دەیانویست هورووژم بکه نه نیو حوجره که وه، چاوی به ئالیووشا کهوت، هەر ئه وهش بووه هۆی ئه وهی ئاوا تووشی خه م و دل گوشران بی. به سهر سامی له خۆی پرسى: «يانى ئه و کورە ئاوا جیى خۆی له دلمدا کردۆته وه؟» هەر له و کاته دا ئالیووشا به لايدا تپیه ری. به هه له داوان ده رۆشیت، به لام نه ک بۆ لای کلێسا که وه. چاویان به یه ک کهوت. ئالیووشا خیرا سهری وه رسووړاند و چاوی له زه وی بری. باوه پایسی هەر به و چاو لیکردنه ی کورە دا هه ستی کرد گۆرانیکی گه و ره ی به سهر دا هاتووه. باوه پایسی گۆراندی: «تۆش وه سوه سه بووی؟ يانى تۆش له گه ل ئه و ئیمان لاوازان ه ی؟»

ئالیووشا ئارام له جیى خۆی چه قى و چاویکی ماناداری له باوه پایسی کرد. به لام دیسان به په له سهری وه رسووړاند و دیسان چاوی له عه رزه که بری. لاتە نیشتی کردبووه باوه پایسی و چاوی لینه ده کرد، به لام ئه و چاوی له ئالیووشا بریوو. باوه پایسی هه میسان لیى پرسى: «بۆ کوئ ئاوا به هه شتاو؟ گازە نگ ئه وه بانگت ده کا بۆ رپۆره سمى ئایینی» به لام ئالیووشا دیسان مه قى نه کرد. حوجره به جى دیلی؟ ئه ویش به بی ئیجازه و به بی داخوازی متفه رک؟ ئالیووشا چه ربه زه یه کی هاتى و سه رنجیکی سه یر، سه رنجیکی زۆر سه یری باوکیکی دا که مردای پيشووی و فه رمانروه وای پيشووی دل و ئاوه زی بوو، پیره خۆشه و یسته که ی له سه ره مه رگدا به ئه وی سپاردبوو، له نا کاو به بی ئه وه ی زمانى بگه ری ده ستی هه لته کاند، وه ک ئه وه ی گوئی پینه دا و ه یچ ریزیکی بۆی نه بی. پاشان به هه نگاوی خیرا و به په له به ره و ده روازه که سهری پیوه نا و له خه لوه تخانه که چووه ده ری. باوه پایسی که به سه رسووړمانه وه چاوی تییریبوو، له به ر خۆیه وه گوئی: «ده زانم دیسان ده گه رپته وه»^۱

1- کاتیک ته رمی راهیبیک له حوجره وه ده بن بۆ کلێسه و له کلێسه وه ده یه بن بۆ گۆرستان، سه روودی «چ شادییه کی به خته و ره انه ...» ده خوینن. ئه گه ر مردووه که راهیبیش بی و قه شه ش بی، سه روودی «ئە پشتیوان و یارمه تیده رمان» ده خوینن "یادا دا شتی دۆستو یۆفسکی"

ساتیکى پرمەترسى

باوه پايسى له ئاكامى بىر كردنه وهى خۆيدا سه بارهت به گه رانه وهى «كوپه
خۆشه ويسته كهى» به هه له نه چووبوو. له وه ده چوو تا رادهيهك له بارودۆخى
رۆحى ئاليووشا گه يشتى. له گه له ئه وانه شدا ده بى به راشكاوى دان به وه دابنيم
كه زور دژواره ئىستا به شيوهيهكى رپووناك و راشكاوانه چۆنیه تى ئهم ساته
پر له شله ژان و گرپو و چكه يهى ژيانى قاره مانى سه ره كى چىرۆكه كه م
شيكه مه وه كه ئه وه مو وه م خۆش ده وى و هيشتا بۆ كاملبوون و پوخته بوون
پىنگايه كى زورى له به ره. سه بارهت به پرسىاره دلّه ژينه كهى باوه پايسى «يانى
توش وه سه وه سه بووى؟ يانى توش له گه له ئه و ئيمان لاوازانهى؟» ده توانم به جى
ئاليووشا وه لام بده مه وه، نا. ئه وه له گه له ئيمان لاوازانه كان نه بوو. ته واو به
پىچه وانه. له راستىدا هه موو گيره و كيشه كانى به هوى ئيمان زوره كه يه وه بوو.
به وه حاله شه وه گرفتارىيه كانى هه روا له جى خوى بوو، ئه و ندهش پر ئازار بوو
كه ته نانهت ماوه يه ك دواتر ئاليووشا ئه و پۆژه خه ماوييهى به يه كى كه له تالترين
و نه خسترين پۆژى ته مه نى خوى ده زانى. ئه گه ر بپرسن: «ئايا ته واوى كه سه ر
و شله ژانى ئه و ته نيا به هوى ئه وه وه بوو كه تهرمى پىرى كيشه، به جى مۆجره
و په رجو، ئاوا زوو بۆگه ن بوو؟» ده بى راست و په وان وه لام بده مه وه كه
«به لى، راست ئه وه بوو.» به لام داوا له خويته رانم ده كه م كه خيرا پىكه نىيان به
دلسافى و سايلۆحى قاره مانى لاوى چىرۆكه كه م نه يهت. جگه له وهش من
نامه وى داواى ئه وه له خويته رم بكه م چاوپۆشى له عه يبه كانى بكا، يان ئيمان
ساده كهى به هوى گه نجىيه وه، ده بى خوينده وارىيه كه مه كهى بكه مه بيانوو بۆ

پۆشینی عەبیەکانی. بە پێچەوانە، دەبی بلیم ریزیکی سادقانه م بۆ تاییەتمەندیەکانی دڵ و پۆچی هەیه. بیگومان لاویک که به وریاییه وه دهکهوته ژیر کاریگهری و خۆشه‌ویستییه‌کی که‌می هه‌بوو، زه‌ینیشی له‌ چاو ته‌مه‌نی زۆر پووناک بوو. هه‌ر بۆیه که‌م بایه‌خ ده‌بوو ئەگه‌ر دان به‌و راستییه‌ دابنیم که هه‌یچ لاویکی دیکه ئاماده‌ نییه‌ شان بداته به‌ر ئەو ئەرک و زحمه‌ته‌ی قاره‌مانه‌که‌ی من. به‌لام له‌ هه‌ندیک لایه‌نه‌وه، هه‌لچوون به‌ هه‌ستیکی (هه‌ر چه‌ند ناماقوولیش)، که له‌ خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌وه هه‌لده‌قولا، چاکتر و شیاوتره له‌وه‌ی لاویک ساردوسر و دلمردوو بی. به‌لام ئەم خاله له تافی لاویدا به‌ر چاوه و پیاویکی جحیل که له ئەویندا به که‌وچکه ئاویک ده‌که‌وێته مه‌له، پیموایه تووشی در‌دو‌نگی ده‌بی و ئەوه‌ش زۆر گرینگ نییه - په‌نگه که‌سانیکێ عاقل و به‌بیر لیم بپرسن: «ئاخر خۆ هه‌موو لاویک ناتوانی باوه‌ری به‌و خورافات و پر‌وپو‌وچه هه‌بی و قاره‌مانه‌که‌ی تو بۆ لاوانی دیکه نابێته سه‌رمه‌شق.» دیسان وه‌لامی ئەو پرسیاره ده‌ده‌مه‌وه: «به‌لی! قاره‌مانه‌که‌ی من خاوه‌ن ئیمان بوو، ئیمانیکی پیرۆز و پته‌و، به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه نامه‌وی داوای لی‌بوودنی بۆ بکه‌م.»

ئەگه‌ر چی له سه‌رمه‌وه گوتم، (په‌نگه زۆریش به هه‌له‌پر‌ووکی) نامه‌وی داوای لی‌بو‌ردن بۆ قاره‌مانه‌که‌م بکه‌م، بۆیه بۆ تیگه‌یشتن له‌ پاشماوه‌ی چیرۆکه‌که‌م پێویسته هه‌ندی بدویم. که‌وايه ده‌بی بلیم باسی مۆجزه له‌ گۆریدا نه‌بوو. چه‌مه‌راییه‌کی ساویلکانه و بی ئۆقره له‌زه‌ینیدا نه‌بوو که پێی وابی مۆجزه بۆی دینیته دی. به‌هۆی سه‌رکه‌وتنی ئەندیشه‌یه‌که‌وه که ده‌یه‌یتا به‌ر چاوی خۆی - نانا، به هه‌یچ شیوه‌یه‌ک - ئەوه‌ی به‌ر له هه‌موو شتیک ده‌هاته زه‌ینییه‌وه، شیوه و ئەدگاریک بوو، ئەدگاری پیره خۆشه‌ویسته‌که‌ی. ئەدگاری ئەو پیاوه پیرۆزه‌ی که ریز و حورمه‌تیک زۆری بۆی هه‌بوو - له‌و کاته‌دا، ئالیوشا پێویستی به‌ په‌رجۆ نه‌بوو. له‌ راستیدا ته‌واوی ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ «هه‌رکه‌س و هه‌رشتیک» له‌ دله‌ گه‌نج و بیگه‌رده‌که‌یدا بوو، سالی رابردوو ته‌واوی له‌ سه‌ر که‌سێک کۆ کردبۆوه - په‌نگه به‌هه‌له‌ش - له‌ سه‌ر پیره خۆشه‌ویسته‌که‌ی. له‌ راستیدا ئەو که‌سه‌ی وه‌ک زاتیکێ کامل و به‌ری له‌ عه‌یب قه‌بوول کردبوو، هه‌ر

بۆيە تەواوی ھیز و وزەى لاوانەى خۆى لە پښگای ئەوزاتە کامل و بى عەیبەدا
 دەدى. تەنانەت لەو کاتەدا جگە لە ئەو بیری لە «ھېچکەس ھېچ شتێک»
 نەدەکردەو. دواتر وەبیری ھاتەوہ کە لەو پوژە تال و سامناکەدا وا سەرى
 لى شىوابوو، دیمیتىرى براى لە بیر چووبۆوہ کە پوژى پيشوو ئەو ھەمووہ
 خەمبار و شلەژاوبو. ھەر و ھا لە بیری چووبۆوہ ئەو دووسەد پوڤلە بەرى بۆ
 باوکی ئیلیوشا، ئەگەرچى دوینى ئیوارى و یستبوى ئەو کارە بکا. بەلام ئەوہى
 بە پنیوستى دەزانى مۆجزە نەبوو، بەلکو تەنیا «عەدالەتى مەزن» بوو، چونکە
 لە سەر ئەو باوەرە بوو کە ئەو زەبرە کاریگەر و کتوپرە، بە شىوہیەکی بى
 بەزىیانە دلى بریندار کردووە و پڨز و حورمەتى نەماوە. بۆ ئەو «عەدالەت»ەى
 ئالیووشا چاوەروانى بوو، ھەر ئەو پيشھاتە نەبوو کە بە شىوہیەکی دژوار وەک
 مۆجزەى لیھاتبوو، تاکو لەپوہ بە ھۆى خۆلەمیشى مامۆستا
 خۆشەویستەکیەوہ وەرست بگەرئ؟ دەى خۆ ھەموو دانیشتوانى کلیسە ئەو
 بیروکە و ھیوايەیان لە میتشکدا بوو، تەنانەت ئەوانەش کە ئالیووشا پڨزى بۆ بیر
 و باوەریان دادەنا. بۆ ویتە خودى باوە پایشى. ھەر بۆیە ئالیووشاش بى ئەوہى
 کيچى گومان بەکویتە کەولئ، وەک ئەوان - پراھیبەکانى دیکە - خەونەکانى خۆى
 لیک دایەوہ. سالیک تەمەنى لە کلیسە تپپەرى و ھەر ئەوہ بووہ ھۆى ئەوہى ئەو
 چاوەروانییە لە دلیدا گەشە بکا. بەلام ئەو تینوى عەدالەت بوو، بەلى عەدالەت
 نەک مۆجزەى ھەتال و بەتال.

ئەوا ئیستاش ئەو مروڤەى بەبرواى ئەو دەبوو سەر بەرزتر لە تەواوی
 خەلکى جیھان بى، ھەر ئەو مروڤە، بە جیئ ئەوہى شکوہەکی ھيژا بۆ خۆى
 دابین بکات، لە ناكاو سووک و چرووک بووبوو! بۆچی؟ کئ حوکمى لى کردبوو؟
 کئ ئەو فتوايەى دابوو؟ ئەوہ ئەو پرسىارانە بوون کە دلە ساوا و بى
 ئەزمونەکەى ئالیووشایان پڨک دەگوشى. بەبى شەرمەزارى و تەنانەت بە بى
 جارز بوون، بۆى تامل نەدەکرا کە پڨرۆزترین پڨرۆزان کەوتۆتە بەر تیرو تانەو
 تاقمیکى گەوج و نەفام سووکایەتیی پڨدەکەن. کە بە پڨى پلە و پایە زۆر لە ئەو لە
 خوارتر بوون. تەنانەت ئەگەر مۆجزەيەکیش لە گورپیدا نەبووايە و ئەگەر شتێکى

سهير و گرينگيش له ئارادا نه بووايه كه ببيته هۆي پوون كردنه وهى هيواكاني. ئيتير ئەم سوو كوچرووكيه بۆ چي؟ كهوايه ئەو زوو بۆگەن بوونه، يان به وتهى راهيبه دهخه زدارهكان، «به دەر له جه غزى سروشت»، بۆ چي؟ كه واته ئەم «ديارده ئاسمانيه» كه له گەل باوه فراپونت به سهر كه وتوويى بانگه وازيان بۆ كرد، بۆ چي بوو و بۆ پييان وابوو كه هه قى بانگه واز كردنيان ههيه؟ كهوايه عه دالهت و دهستی خودا له كوئيه؟ بۆ چي خواستی خودا له «ساتيكي پر مهترسيда» (به برۆاي ئاليووشا) وه دەر نه كهوت، وهك ئەوهى به خواستی خۆي ياساي كويز و كهپ و بئ به زهينى سروشتى قه بوولكردي؟ ههر به وه هويه وه دلى ئاليووشا تواتوا بووبوو. هه لبت ههروهك گوتوومه، له وهش دلتە زينتر ئابروو چوون و سوو كوچرووك بووني خوشه ويستترين خوشه ويسته كاني گياني هه لده چۆقاند! ئەم خەم و خو خواردنه وهيهى قاره مانى پۆمانه كه م پهنگه بينه ما و ناماقوولانه بئ، به لام ديسان بۆ جارى سيته م پاتهى دهكه مه وه. ئاماده م داني پيا بنيم كه ئەمەش له وانه يه به هۆي ساويكه ييى خۆمه وه بئ. خوشحالم كه قاره مانى پۆمانه كه م له و كاته دا خۆي زۆر ماقوول نيشانده دا، چونكه مرۆقى ماقوول هه ميشه له كاتى خۆيدا ديتته سهر ئەقل، به لام له كاتيكي تايبه تيدا ئەگەر تاسه و ئەشق له دلى گه نجيكدا نه خولقي ئەي كهنگى و له كوئ دهخولقي؟ به وه حاله شه وه چاوپوشي له و خاله غه ريب و سه رسوورهيته ره ناكه م، كه له م كاته نه خس و ته مومژاوييه دا خۆي به زهينى ئاليووشا دا كرد. ئەو خاله تازيه ش كاريگه ريبه كي پر ئازار بوو كه له پاش ئاخافته كه ي له گەل ئيوانى براى به جئ مابوو و ئيستا زهينى ئاليووشاي ئابلوقه دابوو. ههر له و ساته شدا بۆي دهركه وت. نهك ئەوهى ديوارى ئيمان و بنه ما سه ره كييه كه ي پوحي پوو خهك بووبئ. خوداي خۆي خوشده ويست و ئيمانيكي قايمي پئي هه بوو. ئەگه رچي له ناكاو به دژى ئەو هه لو يستي گرتبوو، له گەل ئەوانه شدا. كاريگه ريبه كي پر ئاواز و شه يتانى كه به هۆي ئاخافتنى دوينى له گەل ئيوانى براى له دالغه يدا مابوو، ئيستا له ناكاو له گيانيدا بووژايه وه و وا ديار بوو پوو په رى زهينى داگرتوو.

ههوا خهريک بوو تاريخ دادههات که راکتین له کاژستانه که تی په پری و له نیوان خه لو تخانه و کلیسادا، له ناکاو چاوی به ئالیووشا کهوت له ژیر داریک راکشاوه و نیو چاوانی به عه رزه که وه ناوه و چرته ناکا. له وه ده چوو خه وی لیکه وتبی. چوو بو لای و هه رای لیکرد.

به سه رسو پمانه وه گوتی: «ئالکسی، لیزه ی؟ یانی ده بی ئاوا...»
قسه که ی ته واو نه کرد. ویستی بل: «یانی ده بی ئاوا که وتیبتی به عه رزیدا؟»
ئالیووشا چاوی لینه کرد، به لام راکتین به و جووله ئه سته مه خیرا تیگه یشت که گویی له دهنگی بووه و له مه بهستی گه یشتووه.
راکتین له دریژه ی قسه کانیدا گوتی: «چیووه؟» به لام روخساری که له بهر سه رسو پمان گرژ بوو بوو، ورده ورده جی خوی دایه بزه یه ک که تانه و توانجی لینده باری.

- گوی بگره، دوو سه عاته به دواتا ده گه ریم. له پریکا غه یب بووی. ئه وه لیزه چ ده که ی؟ ئه وه چ گه وجیهه تییه که؟ دا هه سته چاوم لیکه...
ئالیووشا سه ری هه لینا، هه سته دانیشت و پالی دا به داره که وه. نه ده گریا، به لام که سه ر و توو په یی به روخسارییه وه دیار بوو. به و حاله شه وه چاوی له راکتین نه ده کرد و له لای شانی ئه وه وه چاوی له دوو ر بربوو.
- ده زانی به جاری رهنگ تیکچووه؟ شیناوی! ئیتر ئه و هیمنایه تییه ی جارانی پینوه دیار نییه. رقت له کی هه سته وه؟ کی دلی ئی شان دووی؟ ئالیووشا که هه روا چاوی زیت کرد بووه و له شوینکی نادیا ری ده روانی، دهستی هه لته کاند و گوتی:
«له کولم به وه، برۆ.»

- ئه ها، تیگه یشت! هه موو سه رمان لیشتیواوه. راست وه ک که سانیکي حه پۆل و ساویلکه ده ستمان کردووه به گورده گور! تو وه ک فریشته وای ئالیووشا. راست ده وی سه رم لیت سوو پماوه و ماوه یه کی زوره تووشی سه رسامیه کی و نه بووم. من وه ک پیاویکی زانا و خوینده وار له تو م ده روانی...
ئالیووشا ئاخری چاوی لیکرد، به لام به شیوه یه کی سارد و سړ، وه ک ئه وه ی گویی له قسه کانیشی نه بی.

پاکیتین دیسان واق و پرموانه گوتی: «یانی ورچه کهت هر له بهر ئه وه توپیوه، چونکه ئه و پیره پیاوه بۆگه ن بووه؟» خو توش له سهر ئه و باوه ره نیت که پیر به مردووی مۆجزه یه که دهکات؟»

ئالیوشا به قه لسی گوراندی: «باوه ره ده که م و باوه رم کردووه و زور چاکیش، ئیتر چنده وی؟»

- هیچ گیانه که م. به قوربان ی ئه و ئه قلات بم، ئاخر ئه مرۆ کور ه قوتایی سیزده سالانیش باوه ره به و قوریاته ناکه ن. ده ی که وایه ... تو ئیستا له خودا توور ه ی و خه ریکی به گژیدا ده چییه وه. چونکه خودا پیره که تی به شیوا نه زانیوه ئه و پله و پایه ی بداتی. په ککوو مرۆفی چۆن هه یه!

ئالیوشا ماوه یه که نیو چاوانی تیک ناو کتوپر چاوی زه ق کرده وه ... به لام نه که به رقه وه. پاشان بزه یه کی به زوری نیشته سهر لیوی و گوتی:

- له خودای خۆم یاغی نابم. بۆیه واده که م، «دنیا کهیم قه بوول نییه.» پاکیتین چه ند ساتیک بیر ی له وه لامه که ی کرده وه: «مه به ستت چیه دنیا کهیت قه بوول نییه؟ ئه وه ئیتر چ که وجیهه تییه که؟»

ئالیوشا وه لامی نه دایه وه.

- ورینه و قسه ی قور به سه. بابچینه سهر عه سل ی مه تله ب. ئه مرۆ هیچت خواردووه؟

- له بیرم نییه ... پیموایه خواردوومه.

- رهنگت زرد بووه، خه ریکی ده بووریتته وه، پیاو به زه یی پیتدادی. بیستوومه دویشه و خه و نه چۆته چاوت، له وی کوبوونه و تان بووه. شتیک بخوی باشه. دوا ی ئه و قالمه قائم و ئازاره، پیموانیه له په نککی نان زیاترت خواردبی. بریک سؤسیسم له گیرفاندایه. له شاری کریم بۆ نیو ری، به لام پیموانیه تو سؤسیس بخوی ...

- له تیکم بدهیه.

- سهیره، هه مووتان شیت بوون! یاغی بوونی هه میشه یی و شیرو تیر کیشان! کاکی خۆم، ناب ی ئه و هه له مان له کیس بجی. بابچین بۆ مالی ئیمه، خوشم

دەمەوئ چۆرئ ودكا هەلەدم. ماندووێه تی هێزی لیبریوم پیموایه ودكا بۆ تو
حه رامه... یان دەتەوئ قومیک بخۆیه وه؟
- چوریک ودكاشم دهیه.

پاکیتین به واق و پماوی چاوی تیپیری: «سەیره! کاکێ خۆم، سەرم له تو
سوورپماوه. دهی ئیستا ودكا بئ یان سۆسیس هەلیکی باشه و نابئ له کیسی
بدهین. ههسته بابروین.»

ئالیووشا به بیدهنگی ههستا و بهدوای پاکیتیندا ملی پئی گرت.
- ئەگەر وانچیکای برات ئەوهی بدیبایه - سەری سوور نه دەما؟ ئەرئ زانیوته
ئێوان فیودروچی برات ئەمرو پۆیشت بۆ موسکو؟ ئالیووشا به ساردوسری
وهلامی دایه وه: «ئەرئ» له ناکاو دیمیتیری برای وهبیر هاته وه، ئەویش بۆ
ساتیک. ئەگەر چی ئەوی وهبیری شتیکی خسته وه که نه دهبوو ساتیک وه دەرنگ
بکهوئ - ئەرکیکی گهوره بهلام ئەو بیرکردنه وه زوو تیپه پئی و شوینی له سەر
دانهنا و هەر خیرا له بیری چۆوه. بهلام ماوهیهک دواتر، وهبیری هاته وه.

«جاریکیان وانچیکای برات گوتی» من لیبرالیکێ گه مژه و ئاساییم تو ش
جاریکیان وات به گویمدا دا که پیاویکی «بئ ئابروو» ی. چاکه! ئیستا دەمەوئ
بزانم ئەو هیژایی و خاوهن ئابرووییه تان چیه و به کاری چی دئ؟» پاکیتین به
منجه منج ئەو رسته ییهی له بهر خۆیه وه گوت. پاشان به دهنگیکێ بهرز گوتی:
«گوئ بگره! وەرە با لهو پێگیاهی پشت کلێساوه راست برۆین بۆ شاری. له
بیرم نه بوو، دهبی سهریکیش له مادام خۆخلاقوف هه لێتم. بیری لێکه وه، به سەر
هاته کهی ئەمروم مووبه موو بۆ نووسیوه، بروام پێکه، هەر له رێوه وهلامه کهی
بۆ نووسیمه وه (ئەو سەیر شهیدای نووسینی نامه و بیره وه ریه) «قهتم
چاوه پوانی کرده وهیه کی ئاوا له مروفتیکێ خاوهن که سایه تی و هک باوه
زووسیمه نه بوو» راست ئەوه قسه کهی بوو. «کرده وه.» زۆریش تو وره و کهم
جیکه لدانه. به راستی مروفتیکێ سهیرن!» دیسان له ناکاو گوراندی: «سهبرکه.»
پاوهستا، شانی ئالیووشای گرت و ئەویشی راگرت.

بیرۆکه‌یه‌کی نوێ و کتوپر به‌زه‌ینیدا هاتبوو، چاوی پر پرسیاری له ئالیووش بری: «ده‌زانی ئالیووشکا» ئەگەر چی به‌پاڵه‌ت پێده‌که‌نی، دیار بوو ناوێری ئه‌و بیرۆکه‌ نوێیه‌ بدرکێتی. چونکه‌ هه‌شتا باوه‌ری به‌و حاڵاته‌ سه‌یر و چاوه‌پروان نه‌کراوه‌ی ئالیووشا نه‌ده‌کرد. ئاخ‌ری شه‌رمه‌وانانه‌ و زیره‌کانه‌ گوتی: ئالیووشکا، ده‌زانی بۆ کوێ بچین باشه‌؟»

- بۆ من گرینگ نییه‌... هه‌ر کویت پێخۆشه‌ ده‌چین.

پاکیتین که‌ ته‌واو له‌ ئالیووشا دلنیا نه‌بوو، ئاخ‌ری به‌ دل‌له‌رزێ درکاندی: «پیت چۆنه‌ بچین بۆ لای گرووشنکا؟ دێی بچین؟»

ئالیووشا هه‌ر له‌پێوه‌ به‌ ئارامی وه‌لامی دایه‌وه‌. «ده‌ی زۆر چاکه‌ با بچین بۆ لای گرووشنکا.» ئه‌و رازی بوونه‌ خیرا و هه‌م‌نانه‌یه‌، پاکیتینی وا تووشی سه‌ر سوورمان کرد، هه‌نده‌ی نه‌مابوو خۆی بدۆڕینی.

به‌واق ورمای گوراندی: «هه‌ر به‌پاست؟!» به‌لام قوڵی خسته‌ قوڵی ئالیووشا و ملی رێیان گرت، به‌لام له‌ دل‌وه‌ ده‌ترسا نه‌وه‌ک ئالیووشا په‌شیمان بێته‌وه‌. به‌ بێده‌نگی ده‌رۆشتن. پاکیتین نه‌یده‌وه‌ی‌را قسه‌ بکا. له‌ بن لی‌وه‌وه‌ منجاندی: «گرووشنکا له‌ خۆشیانا بال ده‌گری» به‌لام دیسان بێده‌نگی به‌ سه‌ریاندا زāl بووه‌. له‌پاستیدا بۆ شاد کردنی دل‌ی نه‌بوو که‌ ئالیووشای ده‌برد بۆ دیده‌نی. ئه‌و به‌رژه‌وند خواز بوو و هه‌ر کاریک قازانجی بۆی نه‌بوایه‌، به‌ ئامان‌وزامان خۆی لێنه‌ده‌دا. له‌م باره‌وه‌ ئامانجیکی دوولایه‌نه‌ی هه‌بوو هه‌ستی تۆله‌ مێشکی داگرت وله‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی به‌ تیری‌ک دوو نیشانه‌ ده‌پیک، شایێ له‌ دل‌یدا ده‌گه‌را. سه‌ره‌تا ده‌یو‌ست شه‌رمه‌زار بوونی عادلان ببینی و پووخانی ئالیووشا و وه‌سه‌ر ته‌له‌ی تاوان په‌راندنی به‌ چاوی خۆی ببینی. دووه‌میش قازانجیکی مالیی بۆ خۆی له‌ به‌ر چاو گرتبوو، که‌ دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌م.

به‌ شادییه‌کی ئاوێته‌ی ره‌ق و بی‌زارییه‌وه‌ بیریکرده‌وه‌: «کاتی خۆیه‌تی. نابێ ئه‌و هه‌له‌ له‌کیس بده‌ین. چونکه‌ راست ئه‌و شته‌یه‌ که‌ ده‌مانو‌ست.»

بیوازه قورۇلۇ

گرووشنكا له قهره بالغترین گهره کی شار ده ژیا، نزیك گۆره پانی کلیسه ی گه و ره له مالوچكه یه کی داریندا کرینشین بوو. خاوه ن ماله که ی بیوه ژنیک بوو، میترده که ی ناوی مارازوف بوو. ئه و ماله بینایه کی به ردین و دوو نهۆم بوو. زور کون و ناحه زیش بوو. ئه و بیوه ژنه ش له گهل دوو خوشکه زای که ئه وانیش پیره کچ بوون له و مالهدا ده ژیان. پیوستی به کرینشین نه بوو، به لام هه موو ده یانزانی چوار ساله گرووشنكا کرینشینیه تی، ئه ویش ته نیا له به ردلی سامسانوفی بازرگان، که خزمی خوی بوو، ئه و پیره پیاوه تاجره زوری گرووشنكا خوشدویست و سهر پهرشتی لی ده کرد. ده یانگوت بویه ئه و پیره پیاوه قرنیسه «گوله جهرگه» که ی بردوته مالی ئه و بیوه ژنه، تا کو ئاگای لییی و چاوی له سهر هه لئه گرئ. به لام ئه و کیشک دیترانه ته نیا ماوه یه کی خایاند و وایلیهات پیریژن به ده گمن چاوی به گرووشنكا ده که وت و زوری خو تی هه لئه ده قورتاند. راستیه که ی چوار سال پیره پیاو ئه و کچه هه ژده سالانه ناسک و قه د باریک و شهرمه ونه ی له ناوه ندی پاریزگاوه هینابوو. له و کاته شه وه تا ئیستا زور پووداوی جوراوجور قه ومابوو. له نیو شار که م که س ئاگاداری ژیان و به سه رهاتی کچه بوون، ئه ویش زور نامه علوم. له ماوه ی ئه و چوار ساله شدا ئاگادارییه کی دیکه یان وه ده ست نه که وتبوو. ته نانه ت له و ماوه یه دا که سانیکی زور عاشقی «جوانی بی وینه» یانی ئه و کچه ی له و ماوه یه دا بوو بووه ئاگرافنا ئه لکساندر فنا. بوو بووه ده مگو که له ته مه نی حه قده سالیدا ده که ویتته داوی ئه فسه ریکه وه و ئه و ئه فسه ره ش زور

زوو لئی جیا ده‌بیت‌هوه و ده‌روا ژنیکی دیکه دینی. گرووشنکاش به هه‌ژاری و به‌دناوی، بی‌که‌س ده‌که‌وئ. ئه‌گه‌ر چی ده‌یان‌گوت سامسانۆف گرووشنکای له بی‌که‌سی و بی مالو‌حالی نه‌جات داوه، به‌لام گرووشنکا کچی بنه‌ماله‌یه‌کی ناو به‌ده‌ره‌وه و به‌ئابروو بووه و بنه‌ماله‌که‌یان په‌سه‌ن بوون و باوکی کابرایه‌کی پاک و له خوداترس بووه.

به‌لام ئیستا دوا‌ی چوار سال، ئه‌و کچۆله به‌سته‌زمان و لیقه‌وماوه، ئه‌و ناسکۆله قه‌د باریک و په‌ری شیوه‌یه، بووبووه شو‌خه‌ژنیکی نه‌رمونۆل و سوور و سپی، کالو‌کرچی‌کی پووسی. ژنیکی چاو‌کراوه و وریا و بادیه‌ه‌وا و بی‌باک. بۆ مامه‌له‌ خاوه‌ن هۆش و سه‌رده‌رچوو. ده‌یان‌گوت له‌ پښای ه‌رام یان حه‌لاله‌وه توانیویه‌تی بره‌ سامانی‌ک وه‌سه‌ریه‌ک نی. ته‌نیا یه‌ک شت بوو که هه‌موو له سه‌ری کۆک و هاو‌را بوون. ده‌ست پښ‌پاگه‌یشتنی مه‌حال بوو. جگه له پار‌یزه‌ره‌که‌ی پیره‌پیاوی بازرگان - هی‌چ‌که‌س له‌و چوار ساله‌دا نه‌یتوانی‌بوو لئی نزیک بیته‌وه و ئه‌شقینی له‌ گه‌ل بکات. ئه‌وه‌ش راستیه‌کی حاشا هه‌له‌نه‌گر بوو، چون‌که پیاوانیکی زۆر، به‌تایبه‌ت له‌ دوو سالی رابردو‌دا، هه‌ولیان دابوو سازیبه‌کن و کاوی دلی لی‌وه‌رگرن، به‌لام دم له‌پووش ده‌میننه‌وه و ده‌ستی‌ان له‌ هی‌چ گیر نابن. چون‌که ژنه زۆر ئازایانه خو‌راگری ده‌کا و وایان به‌ گژدا دیته‌وه و پووشکینیان ده‌کا، ناچار ده‌بن هه‌لین و ئاو‌ر نه‌ده‌نه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌لین ژنه له‌م دوا‌ییانه‌دا ده‌ستی داوه‌ته کار‌یک که «سفته بازی» پیده‌لین. له‌م پښ‌پاگه‌یه‌دا لی‌زانیه‌کی شایان له‌ خو‌ی نیشانه‌دا که له‌ نیو‌خه‌ل‌کدا بوو به‌ سرتو‌خورت که ژنه ده‌ستی جو‌وله‌که‌کانیشی له‌ پشته‌وه به‌ستووه. مه‌به‌ستیش ئه‌وه نه‌بوو که ژنه پاره به‌ ماوه ده‌دا، به‌لام بۆ وینه هه‌موو ده‌یان‌زانی که ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر به‌ هاوده‌ستی کارما‌زۆفی پیر، سفته‌کان به‌ نرخیکی که‌م، واته یه‌ک له‌ ده‌ی نرخ‌ی ئه‌سلی، ده‌کرځی و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌هینده‌ی ئه‌و نرخه به‌هره وه‌رده‌گرځی.

سامسانۆف پیره‌ پیاوی نه‌خۆش و که‌له‌لا و ده‌وله‌مه‌ند، مرو‌ف‌تیکی رژد و چکووس و بی به‌زه‌یی بوو. ته‌نانه‌ت په‌حمی به‌ کو‌ره‌کانی خو‌شی نه‌ده‌کرد.

له سالی پيشووه وه كه لاقه په نه میوه كانی هیزی پوښتنيان لی برابوو، كه وتبووه ژیر چاوه دپړی گرووشنكا و ئاگاداری لیده كړد. ئه گهر چی سهره تا دهیو یست له و بره بژیوهی بو هه لسو وړانی ژیانى ئه و ژنه له بهر چاوی گرتبوو كه م بكا ته وه و به وتهی خه لكانی وردبین و قسه خوښ نانه كهی له وه زیاتر بو چه وړ نه كا. به لام ئاخري ژنه كاری خوئی كړد و هر چو نيك بو وه فاداری خوئی پی سه لماند و خوئی له و دیلیه پزگار كړد. ئه و پیره پیا وه كه (ماو هیه کی زور به سهر مه رگیدا تینه په پړیوه)؛ له كاتی خویدا مامه لهی زور قورس و گه وړه ی ده كړد و مال و سامانیکی زوری پیکه وه نابوو و له قرنیسیشدا وینه ی نه بوو. ئه گهر چی گرووشنكا وای شوین له سهر دانا بوو نهیده توانی بی ئه و بژی. (به تاییه ت له م دوو ساله ی رابردوودا)، مش ت قو وچاوتر بو و بوو و هیچی له چنگ دهر نه ده هات. كاتیک گرووشنكا ش هه په شه ی توری لیکر دبوو، سامسانوف له و بریاره ی خوئی پاشگه ز نه بووه. به لام بریکی پاره به گرووشنكا دابوو كه ئه وه ش كاتیک مه علوم بوو خه لكی تووشی سه رسو وړمان كړد. كاتیک هه شت هه زار روبلی پید، گوتی: «تو ژنیکی تیگه یشتبووی و ده توانی به په ی خوت له قورا و دهر کیشی، به لام ئاگات له خوت بی. با پیتبلیم جگه له مو وچه ی سالانه كه بوم بریویه ته وه، هه تا پوژی مه رگم له وه زیاترت ناده می و له وه سیه تنامه كه شدا هیچت بو به جی ناهیلیم و به هیوای میرات مه به.» قسه ی خووشی برده سهر، كاتیک چاوی لیكنا هه موو مال و سامانه كه ی «بو كور په كانی به جی هیشت كه هه موو ماوه ی ژیانیان به ژن و منداله وه وهك خزمه تكار له ماله كهیدا بوون و دهر دی سه گی پیده دان. له وه سیه تنامه كهیدا ته نانه ت ناوی گرووشنكا ی هر نه هی نابوو. دواتر روون بووه. كه به ئاموژگار ییه كانی گرووشنكا ی هان داوه ده ست بكا به مامه له ی كپین و فروشتن و مال و سامان پیکه وه نی.

فیودور پاولوویچ یه كه م جار به بونه ی سفته یه كه وه له گه ل گرووشنكا ئاشنا بوو و سامسانوفی پیر به واق وړماوی بو ی دهر كه وتبوو كه ئاشقی بووه و وه خته گیانی بو ی دهر چی. ئه گهر چی نه خو شینی هیزی لیبری بوو،

به لّام پیکه نینی پئی هات. شایانی باسه له تهواوی ماوهی ئاشنایه تیاند، گرووشنکا هیچی له پیره پیاو نه دهشاردهوه و دواتر دهرکهوت ته نیا له گه لّ ئه و وا بووه. له و دوا یانه دا، کاتی ک دیمتری فیو دۆر وویچ قوت بووه و به ئالای ئه وینه وه هاته مهیدان، پیره پیاو پیکه نینی نه هات هیچ، به پیچه وانه ئامۆژگارییه کی قورس و قامی وه ک گوراه له گوئی گرووشنکا کرد.

- ئه گهر ناچار بووی له نیوان ئه و باوک و کوپه دا یه کیان هه لّ بژی، چاکتر وایه باوکه که هه لّ بژی، به و شهرته ی دّ نیا بی ئه و پیره هیچووچه دهتخوای و ماره ییه کی چاک لّ هه لّ ده وه ری. به لّام واز له جه ناب سهروانی کوپی بینه، چونکه له و کاره دا هیچ قازانجی ک پیناگا.

ئه وه سه ره له به ری قسه ی سامسانۆفی پیر بوو، که ههستی کردبوو پئی له لیوی گوپه و له راستیدا پینچ مانگ دوا ی ئه و قسانه مرد.

با خیرا ئاماره یه کیش به وه بکه م، ئه گه رچی خه لکی زیور له م شاره ی ئیمه ئاگاداری ئه و رقه به رایه تییه رموزنانه یه ی کارامازوف و کوپه که ی بوون، که ململانیه ک بوو له سه ر گرووشنکا. که سیش نهیده زانی له ژیر په رده ی هه لّ سوکه وتی گرووشنکا دا سه باره ت به و جوته چیی تیدا یه. ته نانه ت دوو که س له خزمه تکارانی گرووشنکا (دوا ی ئه و کاره ساته ی دواتر باسی ده که ی) له دادگا شایه دیان دا که گرووشنکا ته نیا له ترسانا ری به دیمتری فیو دۆر وویچ ده دا بجیته مالن. چونکه «هه ره شه ی کوشتنی لیکردبوو.» یه کی له خزمه تکاره کانی ئاشپه زیکی پیرو بی هی ز و گو ی گران بوو، که له ماله کو نه که ی گرووشنکا وه هات. ئه وی دیکه شیان نه وه ی ئاشپه زه پیره بوو. کچی کی وریای بیست سالان بوو که ئه رکی پیشخزمه تی له ئه ستو بوو. گرووشنکا زیور به دوا ی که لوپه ل و زریقه و بریقه ی ماله وه نه بوو، هه لّ خه رجی شی نه ده کرد. ماله که ی سی وه تاغی هه بوو، وه تاغی میواندارییه که ی که به دهستی ک قه نه فه ی کو ن رازا بووه و به شیوازی دروست کرابوو و هی خاوه ن ماله که ی بوو.

ڀاڳتيين و ٺاليووشا چوونه ڙووري، ههوا به تهواوي تاريڪ بووبوو، بهلام
 هيچڪام له وهتاغهكان چرايان لي ههلهنهکرايوو. گرووشنکا له ڙووري
 ميوانداری له سهر چرپايهکي گهوره و قايم و ناقولا ڀاڳشابوو. ڀووپوشيني
 چهرميني ڪون و کالهوه بووي به سهردا ڪيشرابوو. دوو بالنجي نه رم و
 سڀي نابووه ڙير سهری. دهستي چهپهي نابووه ڙير سهری و له سهر پشت
 تخيل بووبوو. جلهکاني جوریک بوو دهنگوت چاوهرواني کهسيکه. چهپکهنيکي
 هاوريشميني رهشي لهبهردا بوو، توڙيکي جوانيشي دابوو به سهریدا که
 زوري لي دهکالاياهوه. شاليکي توڙيشي به سهر شانيدا دابوو و دهرزيلهيهکي
 ٺالتونيني گهورهشي لي دابوو. سوور سوور ديار بوو چاوهرواني کهسيکه.
 لهوه دهچوو پهروش و بي ئوقرهبي. رهنكي بزپکاو و چاو وليويکي گهرم،
 نووکی قامکی دهسته راستي به ئارامي له شاني چرپاکه دها. وهڙوور
 کهوتني ڀاڳتيين و ٺاليووشا توڙي تووشي شلهڙاني کرد. له ڙووري
 ميوانداريهوه دهنگي ڀاڳلهکين و ههستاني گرووشنکا له سهر چرپاکه و
 هاواري «کيهه؟» کهوته بهر گوڙيان. بهلام پيشخزمهت ميوانهکاني دي و خيرا
 ههوالي هينا بو خاتوونهکهي:

- خاتون، ئه و نيهه، هيچ نيهه، کهسانتيکي ديکن هاتون.

ڀاڳتيين ٺاليووشاي بهرهو وهتاغي ميوانداری ڀنيوني کرد و له ڙير
 ليوهوه منجاندی: «ئوه ليڙه چ خه بهره؟» گرووشنکا هيشتا نه هاتبووه سهر
 خو و له پهنا قهرهويله کهدا ڀاوهستا بوو. چهند تاله مووي قاوهي توخ له ڙير
 دهسماله توڙيههکيهوه هاتبووه دهري و کهوتبووه سهر شاني راستهي. بهلام
 نهيزانيوو و بهر له ديتني ميوانهکان و ناسينيان، سهروبسکي ڀيکوپيک
 نهکرد.

«ئيههرو ڀاڳتيکا، ئوه توي؟ خوودارت کردم، کيت له گهل خوت هيناوه؟»
 له گهل ئهوهي ٺاليووشاي ناسيههوه، به واق وڀماوي گوتي: «ئيههرو خودايه
 گيان، ئهوت هيناوه!»

پاکیتین، وەک دۆستیکی زۆر خۆمانە، کە ئیختیاری فەرمانی بێی لە ماله‌که‌دا، گوتی: «پێیان‌بێی مۆم بێنن هه‌لیکه‌ن!»

«مۆم... به‌لی، مۆم... فینیا مۆمی بۆ بێنه...» پاشان سه‌ری بۆ لای ئالیووشا وهرسووپاند و دیسان به سه‌ر سووپمانه‌وه گوتی: «چاکه، کاتیکی زۆر چاکیشته بۆ هێنانی ئه‌وه‌له‌بژاردوه!!» پاشان پۆیی بۆ به‌ر ئاوینه‌که و ده‌ستیکرد به‌ پیکوپیک کردنی سه‌ر و قژی. له‌وه ده‌چوو ناقایل بێ.

پاکیتین، که هه‌تا پادهیه‌ک دله‌ند بوو، پرسیی: «بۆ پێته‌ خۆش نییه هیناومه‌؟»

گرووشنکا گوتی: «پاکیتکا، زراوت بردم، ترسام.» پاشان به‌ بزهی‌که‌وه، پووی له‌ ئالیووشا کرد. «ئالیووشای خۆشه‌ویستم، لیم مه‌ترسه، ناتوانی بیریشی لێکه‌یته‌وه به‌ هانتی تۆ چه‌نده دلخۆشم. به‌خێر بێی میوانه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م. به‌لام پاکیتکا، خوودارت کردم. پیمابوو میتایه‌ ده‌یه‌وه‌ی به‌ زۆر بیه‌ ژووری. لای عه‌سر فریومدا، ناچارمکرد به‌لێنم پێ‌دا برۆا به‌ قسه‌کانم بکا. درۆم له‌گه‌ڵ کرد؛ پیمگوت بریارمداوه‌ لای عه‌سر بچم بۆ دیده‌نی کۆزما کۆزۆویچ و تا دره‌نگانی بۆ ژماردنی پاره‌کانی له‌وه‌ بـم. هه‌میشه‌ هه‌وتووی جاریک عه‌سرانه‌ ده‌چم بۆ لای و به‌ حیساب و کیتابه‌کانی پاده‌گه‌م. ده‌رگا له‌ سه‌ر خۆمان داده‌خه‌ین و ئه‌وه به‌ چۆرته‌ حیسابی ده‌کا و من له‌ ده‌فته‌ردا ده‌ینووسم. جگه‌ له‌ من متمانه‌ی به‌ هیچ که‌سی دیکه‌ نییه. میتیا باوه‌ری کرد له‌وه‌ی ده‌بم، به‌لام گه‌رامه‌وه و له‌و کاته‌وه‌ ده‌رگا که‌م له‌ سه‌ر خۆم گاله‌ داوه‌ و چاوه‌روانی هه‌والم. چۆن بوو فینیا ئیزنی پێدان بێنه‌ ژووری؟ فینیا، فینیا، هه‌لی بچۆ بۆ لای ده‌رگای هه‌وشه‌، بیکه‌وه‌ و چاو به‌ ده‌ورو به‌ردا بگێره‌ بزانه‌ جه‌ناب سه‌روان دیار نییه‌! په‌نگه‌ خۆی داشاردبێ و خه‌ریکی سیخوپی بێ. وه‌خته‌ دلم بتوقی.»

ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا، ئێره‌ که‌سی لێنیه‌، هه‌ر ئیستا چاوم لێکرد. زوو زوو ده‌چم و له‌ کونی درگا که‌وه‌ چاو لێده‌که‌م، منیش وه‌ک تۆ ترسم لێنیشته‌وه‌.

«پشتی دەرگاځهت خستووه، فینیا؟» بیتو چاوی به ږووناکایي بکه‌وئ، له‌ړیوه دئ. ئالیووشا، ئه‌مړو زور له براههت دهرسم. ده‌بی په‌رده‌کانیش داده‌ینه‌وه. ئاوا باشته‌» خو‌ی په‌رده‌ قورسه‌کانی دادایه‌وه. گرووشنکا به ده‌نگی به‌رز قسه‌یده‌کرد و ئه‌گه‌رچی بی‌ئوقره‌ دیار بوو، به‌لام ده‌تگوت شیته‌ بووه.

راکیتین پرسیی: « بۆ ئەمڕۆ ئەوەندە لە میتینکا دەترسی؟ پێمابوو ریزەیه کیش شەرم و شکۆی لێتاکە و بە پەڕۆیەکی پیس کلکی دەگری و فری دەدەي.»

- راست دهوی چاوه‌پوانی هه‌والیکم، هه‌والیکی زور گرینگ و پر بایه‌خ، له به‌ر ئه‌وه‌یه نامه‌وی چاوم به میتینکا بکه‌وی. باوه‌ریشی نه‌کرد، پیموا باوه‌ری نه‌کرد، له مالی کوزما کوزوویچ ده‌مینمه‌وه. ئیستا حه‌تمه‌ن له بۆسه‌ دایه. له پشت مالی فیودور پاولوویچ، له نیو باخه‌که‌دا بۆ دیتنی من چاوه‌چاویه‌تی. ئه‌گه‌ر له‌ویبی، نایه‌ت بۆ ئیره، ئه‌ویش چاکتر! به‌لام به‌راستی چووم بۆ مالی کوزما کوزوویچ و میتیا تا ئه‌وی له گه‌لم هات. پیمگوت هه‌تا نیوه‌شه‌و له‌وی ده‌بم و داوام لیکرد نیوه‌شه‌و بیت و به‌مینیتیه‌وه بۆ مالی. رۆیشت، منیش ده‌قیقه‌یه‌ک له لای کوزما کوزوویچ دانیشتم و به‌هه‌له‌داوان گه‌رامه‌وه بۆ مالی. ئه‌ک چه‌نده‌ ترسام، بروام پێکه‌ن هه‌تا مالی هه‌ر هه‌لام.

- ئىستا بۇ ئاوا خۆت رازاندۆته وه؟ چ كلاويكى جوانىشت له سهر ناوه!
- راکيتكا، تۆش زۆر سهيرى! ههر ئىستا گوتم چاوه پروانى هه واليكم. ئەگەر
ئو هه والهم پيیگا، وهك باى شهمال ده فرم، لیڤه ده پروم و ئیتر چاوتان پیم
ناكه ویتته وه. ههر بویه خۆم رازاندۆته وه بۆ ئه وهی ئاماده بيم و خیرا وه پری
بكه وم.

- بفہرموو بو کوئی دہفری؟

- ئەگەر زۆر بزانى، زوو پير دەيى. كارت بە سەر ئەو ھوہ نہ يى.

- سەير شاد و دلخۆشى... قەتم ئاوا نەدىتووى. جۆرىك خۆت رازاندۆتەو

دەللى دەچى بۇ كۆرى سەما و ھەلپەركى.

پاکیتین چاوی له سهرتا پای کرد.

- وا دیاره سه‌مای چاک ده‌زانی.

- تو خوت چه‌نده‌ی لیده‌زانی؟

- کوږی سه‌مام دیتووه. پی‌راره‌که، کوږی کوزما کوزوویچ ژنی هی‌نا و من له سه‌ره‌وه ته‌ماشامده‌کرد. پاکیتکا، کاتیک شازاده‌یه‌کی وا لی‌ره ږاو‌ه‌ستایی، پی‌ت وایه ده‌توانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م، میوانیکی ئاوا! ئالیووشا گیان هه‌ر چه‌نده چاوت لیده‌که‌م باوه‌ر ناکه‌م. خودایه گیان یانی ئه‌و بازه‌م له سه‌ر نیشتووه و هاتووی بۆ دیدینه‌م! راستت ده‌وی بیریشم لینه‌ده‌کرده‌وه چاوم پی‌ت بکه‌وی بی‌ی بۆ دیدینه‌م. ئه‌گه‌رچی ئیستا کاتیکی باش نییه، به‌لام به‌ دیتنت زو‌ر دلشادم. هه‌تاوه‌که‌م، وه‌ره له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه دانیشه، ئا لی‌ره، ئه‌وه‌تا. راستت ده‌وی ئیستا بر‌وا به‌ چاوی خو‌م ناکه‌م... پاکیتکا، بریا دوی‌نی یان پی‌ری ته‌هینایه! به‌لام ئاواش هه‌ر خو‌ش‌حالم! ږه‌نگه هه‌ر ئیستاش که هاتووه چاکتر بی له دوی‌نی و پی‌ری.

گرووشنکا له پال ئالیووشادا له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشت و به‌ تامه‌زرویی چاوی تی‌یری. له راستیدا زو‌ر شاد بوو، کاتیک گوتی خو‌ش‌حالم، دروی نه‌ده‌کرد. چاوی ده‌بریا‌یه‌وه. زه‌رده‌ی ده‌گرت، زه‌ره‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و ږږ له شادی. ئالیووشا چاوه‌روانی ئه‌و هه‌موو خو‌شه‌ویستی و ږوو‌خو‌شییه‌ی نه‌بوو. ئه‌و هه‌تا ئه‌و ږو‌ژه گرووشنکای ئاوا به‌ جوانی نه‌دی‌بوو، ئه‌وی وه‌ک بو‌ونه‌وه‌ریکی سامناک ده‌هاته به‌ر چاو. دوو شه‌و له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و هه‌لسو‌وکه‌وته ناحه‌زه‌ی ده‌ره‌ق به‌ کاترینا ئیوانا پی‌وه‌ دی‌بوو و به‌ جارێ له به‌ر چاوی ږه‌ش بو‌وبوو، بۆیه ئیستا به‌ جارێ سه‌ری سو‌رما‌بوو که ئاوا دل‌و‌قان و ږوو‌خو‌ش و له‌ دل‌ه‌وه‌ نزیکه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ترس سه‌رتاپای دا‌گرت‌بوو به‌ لام چاوانی بی‌ئیختیار و به‌وردی تی‌یر‌پی‌وو. ده‌گوت ته‌واوی شی‌وه و کرده‌وه‌ی گرووشنکا له‌ چاو دوو ږو‌ژ له‌مه‌وبه‌ر تو‌وشی ئالو‌گو‌ر بو‌وه و ئیتر ئه‌و ناز و ئه‌دا و خو‌بادان و هه‌وه‌س بزوی‌تییه‌ی نه‌ماوه. ئه‌وه‌ی

پنوهی دیار بوو، ساکاری و خوځک خوځی بوو. هه‌لسوکه‌وتی خیرا و راست و پرمتمانه بوو، به‌لام زور شله‌ژاو و دل‌دوای دهنواند.

گرووشنکا گوتی: «ناخ ئه‌مړو هه‌موو شته‌کان پیکه‌وه دینه پینشی. ئالیووشا، خوځشم نازانم بو ئه‌وه‌نده به دینت خوځشالم! ئه‌گه‌ر لیم بپرسی، هیچ وه‌لامیکم پی‌نییه.»

راکیتین، چزه‌بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: «یانی نازانی بو خوځشالی؟ ئه‌وه هه‌موو پیداگرییه‌ت بو هینانی وه‌ره‌زی کردبووم. پیموایه، قه‌س‌تیکت هه‌بوو.»

«جاریکیان قه‌س‌تیکتی تاییه‌تم بوو، به‌لام نا، کاتی ئه‌وه نییه. خراپه‌ی ئیوه‌م ناوی، به‌لئ! ئیستا زور خوځک خوځ بووم. راکیتکا توش دانیشه، بو به‌پیوه راوه‌ستاوی؟ ها، دانیشتووی؟ نابی ترس له دلتان بنیشی که راکیتکا نه‌توانی ئاگای له خو‌ی بی. چاو لی‌بکه ئالیووشا، دیوته به‌ره‌روومان دانیشتوو و له‌وه دلمه‌نده که له‌پیشدا خوځکی توم کردوو دانیشی.» پاشان به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ئامان له ده‌ست راکیتکا ئه‌وه‌نده دل ناسکه. راکیتکا توو‌ره مه‌به. ئه‌مړو سه‌رو‌روو خوځشم، ئالیووشچکا، تو بو ئاوا خه‌م دی‌گرتووی؟» لیم ده‌ترسی؟» به‌بزه‌یه‌کی شیرین و ماناداره‌وه چاوی له چاوی بری. راکیتین نه‌راندی: «ئو بو‌یه خه‌مبار، پله و پایه‌ی وه‌ده‌ست نه‌هیناوه.»

- کام پله و پایه؟

- پیره‌که‌ی بو‌گه‌ن تی داوه.

«مه‌به‌س‌ت له «بو‌گه‌ن» چییه؟ قسه‌ی قور ده‌که‌ی ده‌ته‌وی قسه‌یه‌کی ناحه‌ز بکه‌ی. بیده‌نگ به، گه‌وجه‌ پیاو! ئالیووشا لی‌مگه‌ری با له‌سه‌ر رانت دانیشم. ئاوا.» له‌ناکاو چوو و پینشی و به‌پیکه‌نینه‌وه له‌سه‌ر رانی ئالیووشا دانیشت و وه‌ک به‌چکه‌ پشیله‌ جی خوځشکرد و باسکی راستی له‌ئه‌ستوی وه‌ره‌ینا. «کور‌پژگه‌ پاریزگاره‌که‌م، ئیستا ده‌تگه‌شینمه‌وه و شادته‌که‌م. ئیزنم ده‌ده‌ی له‌سه‌ر کوشت دانیشم، توو‌ره نابی؟ ئه‌گه‌ر پی‌ت خوځ نییه، لاده‌چم.»

ئالیووشا هیچی نه‌گوت له‌ترسانا وشک بوو‌بوو. گوئی له‌قسه‌ی ژنه‌بوو گوتی: «ئه‌گه‌ر پی‌ت خوځ نییه، لاده‌چم.» به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه، سپی

هه‌لگه‌رابوو. به‌لام ئەو هه‌سته‌ی دلی ئالیووشای داگرتبوو و ئازای ئەندامی وشک کردبوو، شتیک نه‌بوو که پیاویکی وهک راکیتین هه‌ستینیکا.

له‌ راستیدا راکیتین له‌ سه‌ر جیگای خۆیه‌وه به‌ قه‌لافه‌تیک زالمانه و هه‌وه‌سبازانه‌وه چاوی لیده‌کردن. ئازاریکی گیان پرووکیڤ دلی ئالیووشای ریک ده‌گوشی و له‌و کاته‌دا وهک کۆلکه‌ داریک وشکبووبوو، هه‌ستی به‌ هیچ نه‌ده‌کرد و ده‌ترسا مه‌یلیکی نامۆ له‌ ناخیدا بلێسه‌ بستینی و هه‌لیلووشی. ئەگه‌ر بیتوانیابه‌ له‌و کاته‌دا به‌ پرونی بیر بکاته‌وه، تیده‌گه‌یشته‌ که ئیستا به‌ هیژترین و گه‌وره‌ترین قه‌لغانی هه‌یه‌ بۆ پارێزگاریکردن له‌ مه‌ترسی هه‌موو هه‌وه‌س و وه‌سوه‌سه‌کان. له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا چونکه‌ خافل گیر کرابوو و خه‌میکی گه‌وره‌ش ناخی هه‌لده‌چۆقاند، به‌وپه‌ری سه‌رسووڕمانه‌وه هه‌ستیکی تازه و غه‌ریبی له‌ دل و ناخ هه‌لده‌قوڵی! ئەو ژنه «ترسناکه» نه‌ک هه‌ر نه‌یده‌ترساند، ئەو ترسه‌شی نه‌ده‌خسته‌ دلێه‌وه که له‌ میژ بوو سه‌باره‌ت به‌ ژنان له‌ دلیدا کۆی کردبۆوه. به‌ پێچه‌وانه‌ ئەم ژنه‌ که له‌ هه‌موو ژنان به‌سامتر بوو، ئیستا له‌ سه‌ر رانی دانیشتبوو و توند له‌ باوه‌شی گرتبوو، هه‌ستیکی ته‌واو چاوه‌روان نه‌کراو و جیاواز و سه‌یری له‌ ناخیدا هه‌لده‌قوڵاند. هه‌ستیکی به‌هیز و بیگه‌رد و پڕ له‌ چیژ و خۆشی، به‌ بی هیچ دیارده‌یه‌ک له‌ ترس و مه‌ترسی که پێشتر ئالیووشا بیرى لیده‌کرده‌وه. ئەوه‌ بوو ئەو هه‌سته‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی غه‌ریزی بووبوووه‌ هۆی سه‌رسام بوونی.

راکیتین گوراندی: «له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌له‌وه‌ریت کرد، وا چاکه‌ بریکمان شامپانی بۆ بینی. ئەوه‌م پێ‌قه‌رزدارى، خۆت ده‌زانی!»

- ئەرى راست ده‌که‌ی. ده‌زانی ئالیووشا، به‌لینیم پیدابوو ئەگه‌ر تۆ بینی بۆ ئیره، له‌ پێش هه‌موو شتیکدا شامپانی ده‌ده‌مى؟ بریکیشم شامپانی هه‌یه‌! فینیا، فینیا، ئەو بتریه‌ی میتیا به‌جی هیشت خیرا به‌یه‌ته‌! له‌ بیرت نه‌چى! ئەگه‌رچى زۆر پژد و مست‌قووچاوم، به‌لام چش له‌ بتریه‌ک شامپانی. نه‌ک بۆ تۆ، راکیتکا، تۆ ته‌نیا چله‌خوړیکى و به‌س، به‌لام ئەو شازاده‌یه‌! ئەگه‌ر چى

دلم لیوریز له شتیکی ته و او جیاوازه، به لام له گهلتان دهخومه وه. پیم خوشه
توزی عیش و نوش بکه م.

پاکیتین پرسیی: «ناخرپیمبلی ئه وه ولیدهدا وا بنوینی، که ناگای له و تیرو
توانجانه نییه که به رده و ام بوی ده او یژن.

گروشنکا به ده نگیکی تامه زرویان وه، له پر سه ری بو لای پاکیتین
وهرسو وړاند و توزی سینگى له سینگى ئالیووشا کړده وه و - به لام هروا له
سه ر کوشى بو و ده ستی له ملی کړدبو و - گوته: «پاز نییه، توش له وه
ناگاداری. ئه فسه ره که م خه ریکه دى، پاکیتین، ئه فسه ره که م خه ریکه دى.»

- بستومه ده یه وى بیت، یانی ئاوا زوو؟

ئیسټا له ماکرویه یه. ئه مړو نامه یه که م به ده ست گه یشت. نووسیوی
له و یوه راسپارده یه که م بو ده نیړی. بویه سات له دواى سات چاوه وړانى ئه و
هه والده رم.

- شتی وا نه لئی! له ماکرویه بو؟

- باسه که ی دوور و دریژه و زورم بو گیراویه ته وه.

- جا ئه مجار چاو له میتینکا بکه چ هه للا و هه نکه مه یه ک وه ری ده خا - له

سه ر چه نده؟ له و جه ریه یانه ناگاداره یان نا؟

«ئو ناگای له و جه ریه یانه بى! جا دیاره ناگادار نییه. ئه گه ر بزانی، خوین
وه پیده خا. به لام ئیسټا له وه ناترسم، له چه قوکه ی ده ترسم. بیده نگ به،
پاکیتکا، تکایه دیمیتری فیودورویچم وه بیر مه خه وه، داخی دنیای کړدو ته
دلمه وه. له م کاته دا نامه وى بیر له وه بکه مه وه. ده توانم بیر له م ئالیووشچکایه
بکه مه وه. ده توانم چاوله ئالیووشچکا بکه م... خوشه ویسته که م بوم پیتکه نه،
توزی ئه م گرزی و مونییه وه لانى. پیتکه نه، به گه وجییه تى من، به دلشادیم...
ئاخ، خه ریکه زهرده ده گری، خه ریکه زهرده ده گری! چه نده دلوفانه تیم
ده وړانى! ئالیووشا، تا ئیسټا پیمو ابو لیم تو وره ی. له بهر پیړی، له بهر ئو
خاتونه به ریژه. ئو روزه ئه قلم نه بوو، ئه ری... به لام له گه ل ئه وه شدا چاک
بوو وایلیه ات.» گروشنکا به شیوه یه کی خه یالاوی و دلرفین زهرده ی گرت و

بزهكەى بۇنى دالەرقىي لىدەھات. «مىتيا بۆى گىرامەو، نەپاندوويە دەبى قامچىي لىدەن. سووكايەتییەكى گەورەم پى کرد. ناردى بەدوامدا، دەى ویست بە سەرمدا زالبي و بە چوکلەت دلم وەدەستییى... زۆرم پى خوش بوو کارەكە گەیشتە ئەو جىگایە.»

گرووشنكا ديسان بە پىكەنینهو گوتى: «بەلام هیشتا دەترسم توورە بى.»
پاکیتىن بە سەر سورمانىكى سادقانهو هەلیدایە: «بەلى، بەراستى راست دەکا. ئالیووشا، ئەو لە جووجەلەهەكى وەك تۆ دەترسى.»

- پاكیتا بە برۆای تۆ ئەو جووجەلە نییە... چونکە ویژدانت نییە، بەلى ویژدانت نییە! بەلام من بە دل و بە گیان خوشم دەوی، بەلى ئالیووشا، برۆا دەكەى لە ناخى دلمەو خوشم دەوی؟

- ئامان لەدەست تۆ ژنى بیحەیا! ئالكسى دەیهەوى لە دلتدا جیى خوی بکاتەو!

- دەى، مەگین ئاسمان دەرووخى؟ ئەگەر خوشمبوی!
- ئەو ئەفسەرەت چدەکا؟ ئەو هەوالە گرینگ و پر بایەخەى ماکرویه.
- لەگەل ئەو جیاوازی هەیه.

- شیوەى تیگەیشتنى ژنانه رەنگە وابى!

گرووشنكا بە گورپوتینهو گوتى: «پاکیتا، توورەم مەكە. لە گەل ئەو جیاوازه ئالیووشام بە شیوەیهەكى دیکە خوشدەوی. ئالیووشا، راست دەوى پىشتر پیلانى زۆر مزیرانەم بۆ داپشتبووى. چونکە بوونەوهرىكى ترسناک و رقتەستوورم. بەلام ماوہیهکیشە تۆم وەکو ویژدانى خۆم لە بەر چاو گرتوو. بەر دەوام بە خۆم گوتوو «چۆن دەبى مروڤىكى وەك ئەو قىزى لە بوونەوهرىكى گەمارى وەك من هەستى.» پىرئ کە لە مالى ئەو خاتونە دەگەرەمەو، لە بەر خۆمەو ئەو دەم گوت ئالیووشا زۆر لە میژە ئاوا سەبارەت بە تۆ بیرم نەکردۆتەو، میتیاش لەو ئەگادارە، لە لای ئەویش باسى تۆم کردوو. میتيا دەزانى، برۆا دەكەى هیندى جار کە تیتدەپوانم هەست بە شەرمەزارى دەكەم، شەرم لە خوشم دەكەم... جا چۆن و لە

كهنگىوه ئاوام سهبارەت بە تۆ بىر كر دۆتەوه، ناتوانم پىتبلىم و وهبىرم نايە...»

فینیا ھاتە ژوورى و كەشەفیکى بە بتلیكى سەر ھەلپچراو و سى پەرداخەوه لە سەر میزەكه دانا.

راكیتین ھاوارىكرد: «ئەو ھەش شامپانى! ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، شلەژاوى و ئیتر خۆت نى. پەرداخىك شامپانى ھەلەدى، ئامادە دەبى بۆ سەما كردن.» پاشان چاوى لە بتلەكه برى و درىژەى پىدا: «ئاخ، تەنانەت ناتوان ئەو كارەش ئەنجامبدەن. ئەو پىرىژنە لە ئاشپەزخانە شامپانى كر دۆتە نىو پەرداخەوه، بترىبەكەشى گەرم و بە بى سەرە. بەو ھالە ھەو، چاكتر وایە برىك بخۆمەوه.»

چوو بۆ لای میزەكه، پەرداخىكى ھەلگرت، بە قومىك ھەلیدا و پەرداخىكى دىكەى بۆ خۆى تىكرد.

لىوى لستەوه و گوتى: «شامپانى زۆر گران وەگىر دەكەوئ. ئالىووشا، داتۆش پەرداخىك ھەلگەر و توانایى خۆت تاقىكەوه. بە سەلامەتیی چى ھەلیدەین؟ دەروازەكانى بەھەشت؟ گرووشنكا تۆش پەرداخىك ھەلگەر و بە سەلامەتیی دەروازەكانى بەھەشت نۆشى كە.»

كام دەوازەى بەھەشت؟

گرووشنكا پەرداخىكى ھەلگرت، ئالىووشاش پەرداخى خۆى ھەلگرت، لىوى پىتۆە ناو لە جىگای خۆى دایناپەوه. بە دلۆفانى بزەپەكى ھاتى و گوتى: «نا، وا چاكە من نەخۆمەوه.»

راكیتین گوراندی: «ئەى ئەو شاتوشووتەت لە چى بوو.»

گرووشنكا ھەلیدایە: «دەى ئەگەر وابى منىش ناخۆمەوه. راستتان دەوى ھەر ناخۆمەوه. راکیتكا تۆ خۆت بترىبەكە ھەلچۆرپنە. ئەگەر ئالىووشا بخواتەوه، منىش دەخۆمەوه، دەنا دەمى لىنادەم.»

راكیتین بە تەشەرەوه گوتى: «چەندىش دلناسكە! لە سەر كۆشىشى دانىشتوو و قسەى واش دەكا. ئەو بۆ شتىكى دىكە خەم دایگرتوو، ئیتر تۆ

بۆ؟ ئەو خەرىكە بەدۋى خۇداكەى رادەپەپى و ئامادەيە سۆسيسيش
بخوا...»

- چۆن مەبەستت چييه؟

- پيرەكەى، باوہ زووسيمای پيرۆن، ئەمپۆ مرد.

گرووشنكا ھاوارىكرد: «چۆن باوہ زووسيمای مردوہ. خۇدايە گيان، نەم
زانپوہ!» دىندارانە خاچى خۆى كيشا. «چاۋ منيش لە كاتىكى چۆندا لە سەر
رانى دانىشتووم» خيرا لە سەر رانى خۆى خزانده خوارى و لە سەر
قەنەفەكە دانىشت. ئاليووشا بە سەرسوورمانەوہ چاۋى تىپرى و رۇخسارى
گەشايەوہ. لە ناكاو، بە دەنگىكى پياۋانە و بەرز گوتى:

- راکيتىن، بە تەشەر و تانەوہ مەللى لە خۇدا ياخى بووم. نامەوى رقت
لى ھەلگرم، تۆش وا چاكە زۆرى قەراغ لىنەكيشى. من گەنجىكم لە دەست
دەرچوۋە، كە بە عومراتى خۆت وىنەكەيت نەبوۋە و ناتوانى ئىستا حوكم
بە سەردا بكەى. وا چاكە چاۋ لەو خاتوونە بكەى - ديو تە چەندە بەرەحم و
دلوڤانە! كاتىك ھاتم بۆ ئيرە پىمۋابوۋ لەگەل رۇحىكى شەيتانى بەرەورپوۋ
دەم - من چاۋەرۋانى بوۋنەوہرىكى سووكوچرووك بووم. بەلام لەگەل
خوشكىكى راستەقىنە، لە گەل رۇحىكى نەرم و دلوڤان ئاشنا بووم و
گەنجىكم دىتەوہ - دلىكى پىر لە خۆشەويستى. ئەو ھەر ئىستا بەزەيى بە مندا
ھات و رەحمى پىكردم... ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، باسى تۆ دەكەم، تۆ لە
ناخەوہ گىانت ھەلتەكاندم.

ئاليووشا لىۋى دەلەرزى و كەوتبوۋە ھەناسەپرەكى.

راكيتىن، بە شىۋەيەكى دزىو و مانادار پىكەنى: «لەوہ دەچى بىرواپت
گۆرابى. ئاخردەيوست بە جارى ھەلمەقوتت كا، بۆ نازانى؟»
گرووشنكا ھەستا سەر پى: «سەبركە، راکيتىن. ھەر دووكتان راۋەستن.
ئىستا ھەموو شتىكتان بۆ روون دەكەمەوہ. ئاليووشا دەست ھەلگەرە، ئەو
قسانەت توۋشى شەرمەزارىم دەكا. چونكە من چاك نىم و زۆرىش خراپم -
بەللى من ئەوہم كە ھەم. راکيتىن تۆش دان بە خۇدابگرە و واز بىنە، چونكە

درؤ دهكەى. ده‌مويست هه‌لئووشم و ئه‌و خه‌يالهم بوو، به‌لام ئيستا درؤ دهكەى، مه‌سه‌له شتيكى ديكه‌يه. راكتيكا ئيتير نامه‌وى زمانت بگه‌رى. راكتيتين كه به سه‌رسووپرمانه‌وه چاوى ليده‌كردن، گوتى: «هه‌ردووكيان شيت بوون. هه‌ستده‌كه‌م له شيتخانه‌م. هه‌ر دووكيان ئه‌وه‌نده دلناسك بوونه‌وه له‌وانه‌يه ده‌ستبكه‌ن به‌گريان.»

گرووشنكا گوتى: «جادياره ده‌ستده‌كه‌م به‌گريان. ئه‌و منى به خوشكى خوى هه‌سيب كرد و منيش قه‌تم ئه‌وه له بير ناچى. به‌لام راوه‌سته با پيتبليم راكتيكا هه‌ر چه‌نده خراپيش بم چله‌ پيوازىكم هه‌ر كردووه به خير.» - چله‌ پيواز! بژى بو مه‌زه‌به‌ت، به‌راستى شيت بووى.

راكتيتين له‌و كرده‌وه پاك و دل ناسكه‌يان سه‌رى سووپرما بوو، زور دلمه‌ند و خه‌مبار بوو. ئه‌گه‌ر چى ويده‌چوو ببرى له‌و مه‌سه‌له‌يه كردبته‌وه، كه هه‌ر كام له‌وان تووشى ئالوزيه‌كى ده‌روونى هاتوون و هه‌موو پروداوه‌كان ده‌ستيان داوه‌ته ده‌ست يه‌ك و ئه‌وه‌ش به ده‌گمه‌ن له ژيانى مروّفا وه‌به‌ر چاو ده‌كه‌وى. به‌لام راكتيتين ئه‌گه‌ر چى بو كارى خوى زور به‌مشوور بوو، به‌لام سه‌باره‌ت به دل و هه‌ستى خه‌لكى زور كه‌مه‌رخه‌م و سه‌رسارد بوو. ئه‌ويش به هوى لاوى و هه‌رزه‌يى و تا راده‌يه‌كيش به هوى فيز و هه‌وا و خوپه‌ره‌ستيه‌وه بوو.

گرووشنكا به تووپه‌يه‌ى پيكه‌نى و روويكرده ئاليووشا: «چاو ليكه، ئاليووشچكا، كاتييك به راكتييم گوت چله‌ پيوازىكم كردووه به خير، شاتوشووت بوو. به‌لام گيرانه‌وه‌ى به‌سه‌ره‌اته‌كه بو تو شاتوشووت نيه‌يه. ته‌نيا نه‌قليكه و به‌س، به‌لام نه‌قليكى خوش. كاتى منداڵ بووم، ماتريوناي ئاشپه‌ز كه ئيستا ش له لاي منه، بوى گيرامه‌وه. شتيكى وه‌ك ئه‌وه. "هه‌بوو، نه‌بوو، ژنيكى لاديينى بوو، زور خراپكار و ناره‌سه‌ن بوو. كاتييك مرد ريزه‌يه‌كى چاكه كارى له پاش خوى به‌جى نه‌هيشت. شه‌يتان گرتيان و هاويشتيانه نيو ده‌رياي ئاوره‌وه. هه‌ر بويه‌ فريشته‌ى پاريزه‌رى ببرى كرده‌وه و له خوى پرسى، كام كرده‌وه‌ى چاكييم وه‌بير ديته‌وه و به خوداي

بَلِیم. گوتی: «جاریکیان چله پیوازیکی له باخچه که هه لکەند و دای به ژنیکى هه ژار». خودا وه لّامى دایه وه: «که وایه ئه وه چله پیوازه هه لگړه و بوى رادیره با دهستی پیوه بگرئ و بیکیشه دهړئ. ئه گهر بتوانی له وه دریا یه دریکیشی، لییگه رى باجیته به هه شت، به لّام ئه گهر گه لا پیوازه که بیچرئ، ئه وه ژنه ناچار دهبی هه ر له وئ بمینیتته وه.» فریشته هه لّات بۆ لای ژنه و پیوازه که ی بۆ لای راداشت و گوتی: «ها بیگره با ده رت کیشمه دهړئ.» پاشان زور له سه ره خو ده ستیکرد به ده رهیتانه وه ی. زوری نه مابوو بیهینیتته دهړئ، تاوانبارانی دیکه ی نیو زه ریا که به دیتنی ئه وه چنگیان له داوینی گیر کرد تا کو ئه وانیش خو یان رزگار بکه ن. به لّام ئه وه ژنیکى خراپ و به رچاوته نگ بوو، دل ره شانه ده ستیکرد به له قه هاویشتن: «من دهبی ده رکیشریمه دهړئ، نه ک ئیوه. پیوازه که هی منه، خو هی ئیوه نییه.» هه ر که ئه وه ی گوت. پیوازه که پچرا و ژنه که وته وه نیو زه ریا که و هه تا ئه مړو هه ر له ویدا ده سووتی. هه ر بویه فریشته که ده ستیکرد به گریان و سه ری خو ی هه لگرت و رۆیى. "ئالیوشا ئه وه ش حه قایه ته که م بوو. ئه وه م به ته واوی له به ره، چونکه ئه وه ژنه خراپکار و نار ه سه نه خو مم. لای راکیتکا خو م هه لکیشا که چله پیوازیکم کردو وه به خیر، به لّام به تو ده لیم: «له ته واوی ما وه ی ژیانمدا هیچ کاریکی چاکم نه کردو وه، جگه له کردنه خیری چله پیوازیک.» بویه پیتده لیم ئالیووشا تاریفم مه که و به چاکم مه زانه، من خراپم، ژنیکى خراپ و به دزاتم، له شه یتان خراپترم. ئه گهر تاریفم بکه ی تووشی شه رمه زاریم ده که ی. دهبی دان به هه موو شتی کدا بنیم. گوئیگره ئالیووشا. ئه وه نده تامه زرؤ بووم له با وه شت گرم و هه لّتمژم، به لّینم به راکیتین دا ئه گهر به ینئى بۆ لّام، بیست و پینچ رۆبلى ده ده مى. هیچ مه لئى راکیتکا، سه بر که!» گرووشنکا به په له رۆیى بۆ لای میزه که، چه که مه جه ی میزه که ی کیشایه وه و جزدانیکى ده رهیتا و گه لایه کی بیست و پینچ رۆبلى لیده رهیتا.

- ڀاڪيتين پيشي ڪردبوو، به ڳام به مڙموڙجي نه ڀاندي: «قسهي ڦوڙ، هه مووي وڙينهيه!»

«هائي، ڀاڪيتڪا، پٽ قهرزدار بووم، شهرم مهڪه و وهري گره. خوت داوات ڪرد.» ڀارهڪهي ٻو ڦريدا.

ڀاڪيتين، كه ڀواله تن شهرمي دهڪرد، به ڳام پهروشي خوي به تاريڦ و خووه لڪيشان تهره ڪرد، له ڀرڍا گوڙاندي: «پٽ وايه وهري ناگرم. وهڪ ٿاو خواردنه وه وهگيرم كه وتووه. هه تا بي ٿه ڦلڪ نه بي، ٿاڦلڪ ناني دهست ناكه وي.»

- چاڪ دهمت گرتووه ڀاڪيتڪا. ٿه وهي دهمه وي بيليم، گوچڪهي تو ٿازار دهدا. له و سوچه دانيشه و زمانت نه گهري. ٿه گهر چاوت به راڀي نادا بمان بيبي و ناخوشت دهوئين، يان ڀڙو ملت بشڪينه، يان دهمت ليکني.

ڀاڪيتين به ڀق هه ستاوي نه ڀاندي: «چون دهتوانم ٿيوهم خوش بوئ؟» گه ڳا بيست ويٽنج ڀوڳلييهڪهي نايه گيرفاني و له بهر چاوي ٿاليووشا به خوداشڪايه وه. له دلي خويدا ليڪي دابووه كه دواتر هه قى خوي وهردهگري و ناهيلي ٿاليووشا ٿاگادار بي. به ڳام ٿيستا ههستي به شهرمه زاري ڪرد و هيندهي ڀق ههستا بوو، له قهي له ٿاسمان دهدا. هه تا ٿه و کاته پٽيوابوو دهبي له بهر دهستي گرووشنڪادا وهڪ ميو وا بي، به هيچ شيويهڪ شهردهندووهڪهي له گهل نهڪا. به ڳام ٿيستا، چه قوت ليدايه خويني نه دههات:

- ڀياو له بهر شتيڪ دهتواني خه لڪي خوشبوي، به ڳام ٿيوه چيتان ٻو ڪردووم؟

- وا چاڪه له بهر هيچ هوپهڪ خه لڪت خوشبوي، راست وهڪ ٿاليووشا.

- چوني خوشدهويي؟ چوني خوشهويستي خوي دهرڀيوه كه ٿاوا دههولي ٻو دهڪوتي؟

گرووشنڪا له چه قى وهتاغهڪه دا ڀاوهستا بوو، به تين وتاو قسهي دهڪرد و دهنگي دهله رزي:

- وست به راکیتکا، سه‌بارەت به ئیمه هیچ نازانی! ئیتەر ئاواش قسەم له‌گەڵ مه‌که. چۆن ده‌توانی خۆت ئاوا خۆمانه بنوین؟ له‌و سووچه دانیشه و ده‌مدریژی مه‌که، وه‌ک به‌ره‌للایه‌کی هیچ‌پووچ! جا ئیستا ئالیوشا ته‌واوی هه‌قیقه‌ته‌که‌ت پێده‌لیم، بابزانی چه‌نده شه‌یتانم! له‌ گەڵ راکیتکام نییه، قسه له‌گەڵ تۆ ده‌که‌م. ئالیوشا ده‌مویست له‌پڕ هه‌تله‌ت که‌م. راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه. قه‌ستی ئه‌وه‌م بوو. ئه‌وه‌نده‌ش تامه‌زرۆی ئه‌و کاره بووم که بۆ هینات به‌ئینی به‌رتیلیم به‌ راکیتکا دا. جا مه‌به‌ستم له‌و کاره چی بوو؟ تۆ نازانی ئالیوشا له‌ داخی ئه‌وه بوو ر‌ووت لی‌وه‌رده‌گێڕام، به‌ ته‌نیشتمدا تێده‌په‌ریت و سه‌رت هه‌لنه‌ده‌هینا. به‌ر له‌ ئه‌م‌پۆ سه‌د جارم چا‌و لی‌کردووی، سه‌بارەت به‌ تۆ پرسیارم له‌ هه‌موو که‌س کرد. ر‌ۆخسارت دلی ر‌فاندبووم. له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: «ر‌قی لی‌مه، بۆیه چا‌ویشم لی‌ناکا.» ئه‌و هه‌سته‌ش وای له‌ ناخدا ر‌یشه داکوتا که سه‌رم سو‌پما له‌وه‌ی کو‌پێک ئا‌وا تووشی دله‌ خورپه‌ی کردووم. له‌ دلی خومدا گوتم له‌داوی ده‌خه‌م و پاشان پێی پێده‌که‌نم. بوغز و ر‌ق ناخی داگرتبووم. بر‌وا ده‌که‌ی لی‌ره هیچکه‌س نا‌وی‌رێ خ‌و له‌ قه‌ره‌ی ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا بدا و سه‌ر به‌ م‌الیدا بکا، به‌قه‌ستی شه‌یتانی و تۆلازی، یان هه‌ر بیریشی لی‌بکاته‌وه. لی‌ره ته‌نیا که‌سیک که ه‌اموش‌و‌ی ده‌که‌م کوزمای پیره، ده‌ست و پێیان به‌ستم و به‌ویان فرۆشتم. شه‌یتان ئیمه‌ی به‌یه‌ک گه‌یانده‌. به‌لام ده‌ستی هیچکه‌سی دیکه‌ی تیدا نه‌بووه. به‌لام کاتی چا‌وم به‌ تۆ که‌وت، گوتم هه‌رچۆنیک بی‌ ده‌بی بیخه‌مه داوه‌وه و پاشان گالته‌ی پێبکه‌م. دیتووته چ بوونه‌وه‌ریکم، تۆش به‌ خوشکی خۆتم ده‌زانی! ئیستا ئه‌و پیاوه‌ی که ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی له‌گەڵ کردم ها‌تووه و ئیستا چا‌وه‌رپێی ر‌اسپارده‌که‌یم. ده‌زانی ئه‌و پیاوه بۆ من چ بووه؟ پێنج سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر که کوزما هینامی بۆ ئیره، ده‌رگام له‌ سه‌ر خۆم گاله‌ دا و نه‌ها‌تمه ده‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی هیچکه‌س نه‌مبینی و ده‌نگم نه‌بیستی. کچیکی گه‌وج بووم، لی‌ره دا‌ده‌نیشتم و هۆن هۆن ده‌گریام. شه‌و تا‌به‌یان نه‌ده‌خه‌وتم و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت «ئیستا بلێی له‌ کو‌ی بی، ئه‌و کابرایه‌ی ئا‌وا خراپه‌ی له‌گەڵ کردم؟ له‌وانه‌یه ئیستا له‌گەڵ ژنیکی دیکه ده‌ستی تیکه‌ل‌کردبی و به‌ من پێبکه‌ن. چ

ده‌بوو بمديتبايه، چ ده‌بوو له‌گه‌لی به‌ره‌و ږوو بوايه؟ جاده‌مزانى چوَن هه‌قى
 خوۍ بو څخه‌مه به‌رى ده‌ستيه‌وه! «شه‌وانه ږاده‌کشام و زووپره زووپ
 ده‌گرېام، بيرم ده‌کرده‌وه و خوَم هه‌لده‌گوشى و دلۍ خوَم ده‌خسته گوشاره‌وه
 و چيژم له‌و ږق و بوغزه‌ى خوَم ودرده‌گرت. «توله‌ى ليده‌که‌مه‌وه!» نه‌وه‌ى
 شه‌وانه به‌ هاواره‌وه درم ده‌برۍ نه‌مه بوو. به‌لام کاتيک بيرم ليده‌کرده‌وه
 ده‌ستم پيۍ ږاناکا و هه‌ر له‌و کاته‌دا خه‌ريکه پي‌مي‌پنده‌کهنۍ، يان ږه‌نگه هه‌ر له
 بيرى برديتمه‌وه، له سهر قهره‌وي‌له‌که‌م ده‌هاتمه خوارۍ و فرمي‌سکم
 هه‌لده‌وراند و هه‌تا که‌ږه‌ى به‌ياني له سهر زه‌وى ږاده‌کشام و جينگلم دده‌ا و
 ده‌له‌رزيم. که ږوژ ده‌بووه، وهک سه‌گى در ده‌رده‌په‌ريم و ده‌مويست ته‌واوى
 دنيا له‌توپه‌ت که‌م و هه‌ليدرم. پيتوايه پاشان چمکرد؟ ده‌ستمکرد به
 کوکرده‌وه‌ى ږاره، دل‌ږه‌ق بووم، که‌ولم قايم بوو - ږه‌نگه پيتوايۍ ئاقلتر بووم؟
 نا، ياخودا که‌س به‌حالي من نه‌بۍ و به‌ دهردى من نه‌چۍ. کاتي شه‌و به‌ سهر‌دا
 دۍ وهکو پينج سال له‌مه‌وبه‌ر، که کچيکۍ گه‌وج و هه‌پول بووم، ږاده‌کشيم و
 ددانه‌چيره ده‌که‌م، هه‌تا به‌ياني فرمي‌سک هه‌لده‌وه‌ري‌نم و له دلۍ خو‌مدا ده‌لي‌م:
 «توله‌ى ليده‌که‌مه‌وه!» گويت لييه؟ ئيستا تيگه‌يشتى چ مروفيکم؟ مانگۍ
 له‌مه‌وبه‌ر نامه‌يه‌که‌م پي‌گه‌يشت - نه‌و ده‌هات، بووبووه بي‌وه پياو و ده‌يويست
 چاوى پيم بکه‌وۍ. له‌وانه بوو هه‌ناسه‌م ږاوه‌ستۍ. پاشان له‌ ناکاو له دلۍ
 خو‌مدا گوتم: «نه‌گه‌ر بيت و بانگمبات، وهک سه‌گيکۍ بريندار و کوتان
 خواردو، ديسان به‌ نووزه نووز بو لاي ده‌خوشي‌م و ده‌سته‌ده‌که‌م به
 کلکه‌سووتۍ» ږروام به‌ خوَم نه‌ده‌کرد. ياني نه‌وه‌نده خويړۍ و سووک و
 چرووکم؟ بلۍ بو لاي بخوشي‌م يان نا؟ له‌م مانگه‌دا هينده‌م ږق له خوَم
 هه‌ستاه، له پينج سال له‌مه‌وبه‌ر خراپترم و ئوقره‌م لي‌ږاوه. ئاليو‌وشا، ئيستا
 بوټ دهرکه‌وت چ بوونه‌وه‌ريکۍ قين نه‌ستور و ږق له‌زگم؟ نه‌وه‌ى هه‌قيقه‌ت
 بوو بوم باس کردۍ! ميتيام فريو دا و به‌ زمان گرتم تاکو بيته له‌مپه‌رى ږيگام
 و نه‌هيلى ږاکه‌م بو لاي نه‌وى تر. «وست به‌ ږاکيتکا، له تو ناوشيته‌وه سه‌باره‌ت
 به‌ من حوکم دهرکه‌ى، ږووى قسه‌م له تو نييه. به‌ر له‌وه‌ى بيۍ بو ئيره، به

چاوه‌پروانی پاکشابووم، بیرم ده‌کرده‌وه و سه‌باره‌ت به‌ژیانی داهاتووم بریارم دهدا. قه‌ت نازانی له دلمدا چ ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لیکرد و خه‌یالی چیم له سه‌ر دابوو. به‌لی ئالیووشا به‌و خاتوننه به‌ریزه بللی له به‌ر رووداوی ئه‌و پوژده رقی هه‌لنه‌ستی... له ته‌واوی دنیا‌دا هه‌چ‌کس نییه به‌قه‌د من ئازار بکیشی، هه‌چ کاتیکش ناتوانی له‌وه بگا... چونکه ئه‌مرو ویده‌چی چه‌قویه‌ک هه‌لگرم. ناتوانم بریاربده‌م...»

به درک‌اندنی ئه‌م قسه‌یه گرووشنکا خه‌مبارانه قسه‌که‌ی خوی بری. ده‌ستی به به‌ر چاوییه‌وه گرت و خوی دا به سه‌ر دۆشه‌ک و بالنجی سه‌ر چرپاکه‌دا و وه‌ک مندالیک دای له پرمه‌ی گریان. ئالیووشا هه‌ستا و چوو بو لای راکیتین. گوتی میشیا، توو‌ره مه‌به، ئه‌و تیروتانه‌ی لیدای، به‌لام قه‌لس مه‌به. نه‌تیست هه‌ر ئیستا گوتی چی؟ نابێ ئه‌وه‌نده‌ت چاوه‌پروانی له پوچی مرو‌ف بی. ده‌بی دلنه‌رم و دلوفان بی.»

ئالیووشا ئه‌و قسه‌یه‌ی له ناخی دل‌یه‌وه ده‌ربری به ئه‌رکی خوی زانی قسه بکا و پرووی له راکیتین کرد. ئه‌گه‌ر راکیتین له‌وئ نه‌بوایه، ئه‌و قسانه‌ی هه‌ر ده‌کرد. به‌لام راکیتین به ته‌شه‌ره‌وه چاوی لی‌کرد و ئالیووشا بیده‌نگ بوو. راکیتین به بزیه‌که‌ی قه‌یه‌ونه‌وه گوتی: «ئالیووشا، پیاوی خودا، ئاموژگارییه‌کانی دویشه‌وی حه‌زهرتی پیر زۆری لی‌وپێژ کردووی و ئیستا ده‌ته‌ه‌وئ هه‌موو به سه‌ر مندا خالی که‌ی!»

ئالیووشا به دل‌پرییه‌وه ده‌نگی هه‌لینا: «راکیتین پیمه‌که‌نه، زه‌رده مه‌گره، باسی ئه‌و خوالخوشبووه مه‌که - ئه‌و له ته‌واوی خه‌لکی دنیا چاکتر بوو! من وه‌ک حاکمیک قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی، به‌لکو وه‌ک خویرپترین و تاوانبارترین مرو‌ف قسه‌م‌کرد. من له هه‌مبه‌ر ئه‌و خاتوننه‌دا چیم؟ بو دۆزینه‌وه‌ی گه‌نده‌لیم هاتم بو ئیره و له به‌ر ترسه‌توکی له دلی خومدا گوتم: «فه‌رقی چییه؟» به‌لام ئه‌و له‌دوای چوار سال ره‌نج و ئازار، هه‌ر که‌سیک له دل‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکا - هه‌موو شتیکی له بیر ده‌چیته‌وه و به فرمیسک غه‌وری دلی ده‌شواته‌وه! پیاویک که ئه‌و هه‌موو خراپه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، گه‌راوته‌وه، ده‌نیرئ به‌دوایدا و

ئەویش لە ھەموو تاوانەکانی خۆش دەبی و بەتامە زرۆیی ھەلدی بۆ لای و چەقۆش لە گەڵ خۆی نابا. دەزانم چەقۆ ھەلناگرێ! نا، من وانیم میشتیا، نازانم تۆش وای یان نا، بەلام من وانیم. بۆ من بۆتە پەند... ئەو زۆر لە ئێمە دلۆقانتەرە... لەوێ ئیستا باسیکرد ئاگادار بووی؟ نا، چونکە ئەگەر ئاگادار بوایە زۆر لە میژ بوو لە رازی دلی گەشتبووی... ئەو کەسەکی پیریش سووکایەتی پیکرا دەبی لێ ببووری! ئەگەر ئاگاداریش بی حەتمەن ئەو کارە دەکا. ئاگاداریش دەبی.. ئەو پۆحە ھیشتا ھاودەمی ھێمایەتی، دەبی زۆر بە نەرمی ھەلسوکهوتی لە گەڵ بکری... پەنگە ئەو پۆحە گەنجیکی مەزنی تێدابی...

ئالیووشا بیدەنگبوو، چونکە کەوتبوو ھەناسەپرکی. راکتین لە گەڵ پرووتالییەکی، چاویکی واقووماوانە لیکرد. چاوەروانی ئەو ئاخاوتنە دەم پاراوانە لە ئالیووشا نەبوو.

لە گەڵ بزەییکی ساردوسر گوتی: «دادە خانم پارێزەرێکی پەیدا کردووە! ئالیووشا ناکا ئاشقی بوویتی؟ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، راھیبە کەمان، پیموایە بەراستی ئاشقت بوو. ئاخری سەرکەوتنت وەدەستھینا!»

گرووشنکا سەری لە سەر بالنجەکی ھەلینا و بە بزەییکی گەرم و شیرینەو کە پوخساری ھێندە تر گەشاندووە، ئەو پوخساری کە گریان تا پادەیک ھەلزلەپاندبوو، لە ئالیووشای روانی.

«ئالیووشا، فریشتەکەم، گویی مەدەییە. دیوتە چ مەوێکە، کوا شیای ئەوێ بەتۆ قسە لە گەڵ بکە.» پاشان پرووی لە راکتین کرد و درێژە بە قسەکانی دا: «میخائیل ئاسپوویچ، دەمویست لە بەر ئەو ھەلچونەم داوای لیپوردنت لێکەم، بەلام ئێتر ئەو کارە ناکەم.» بە بزەییکی ئاویتە شادییەو داوای لە ئالیووشا کرد کە: «ئالیووشا، وەرە بۆ لای من، لێرە دانیشە. ئەو ھەتا ئالیرە دانیشە. پیمبلی» دەستی ئالیووشای گرت و بە بزەییکی شیرینەو چاوی لە چاوی بری «پیمبلی ئەو پیاوێم خۆش دەوێ یان نا؟ بەر لەوێ بی، لێرە لە بەر تاریکی راکشابووم و لە دلی خۆم دەپرسی خۆش دەوێ یان نا. ئالیووشا،

بېيارم بۆ بده، كاتى ھاتووه، ھەر چى تۆ بېلىنى ئهوه دهكهم. دهبنى لىنى خوڭش
بم يان نا؟»

ئاليووشا، به بزهيه كه وه گوتى: «به لام تۆ لىنى خوڭشبووى.»
گرووشنكا، خه يالاوى منجاندى: «به لى، به راستى لىنى خوڭشبووم. چ دلىكى
زه بوونم هه يه! به سه لامه تىنى دلّه زه بوونكه م!» ئه وهى گوتو په رداخىكى پر له
شامپانى له سهر ميزه كه هه لگرت و يه كبين ناي به سهر يه وه، پاشان شه ق به
عه رزىدا دا و ورد و خاشى كرد. ته مىكى زالمانه ئاويته ي زه رده خه نه كه ي بوو.
به له بزىكى پر هه ره شه وه گوتى: «رهنگه لىنى خوڭش نه بوويتم.» وهك
ئه وهى قسه له گه ل خو ي بكا، سهرى داخست. «رهنگه دلّم به ره به ره ئاماده ي
ليخوڭشبوون بى، له گه ل دلّم ده كه ومه كى شه. چاو لىكه ئاليووشا، له م پىنج
ساله دا خووم به فرمسيك گرتووه... رهنگه ته نيا رقى خوّم خوڭش بوى، نهك
ئه و...» راكيتىن هه لىدايه: «من پىم شوورديه هاشانى ئه و بم.»

دهى مه به، راكيتكا، تۆ قهت نابيته هاشانى ئه و. تۆ ھەر بۆ ئه وه دهبنى
كه وشم بۆ بسرى راكيتكا، ته نيا شياوى ئه وهى. هىچ كاتىك ژنىكى وهك منت به
نسيب نابى. رهنگه به نسيب ئه وىش نه بى...

راكيتىن به بزهيه كى ويشك و ژه هراوييه وه گوتى: «به نسيبى نابى؟ ئه ي
كه وايه بۆ ئاوا خوت له ته پلى گولى داوه؟»

«له بهر جلوبه رگ تانه م لىمه ده، راكيتكا، تۆ ئاگات له رازى دلّم نيه!» به
دهنگىكى گر و تووره گوتى: «ئه گه ر ئىشتيام لىبى ھەر ئىستا ئه و جلوبه رگه
زرىقه و بريقه دارانه شر و په تور دهكهم. راكيتكا خو تۆ نازانى ئه و
جلوبه رگانه م بۆ له بهر كردووه؟ رهنگه بۆ ئه وه بى كاتىك ده بىيىنم پىيىلیم:
«پىشتىر قهتت من به و جلوبه رگه وه ديتووه؟» ئه و كچىكى گرینۆك و ورديله و
ريوه له ي حه قده سالانه ي به جى هىشت. له پاليدا داده نىشم، شه يدای دهكهم و
ئاورى هه وهس له دلّيدا هه لده گىرسىنم و پىيده لیم: «ديوته ئىستا چۆنم؟ زۆر
چاكه ئاغای به رىز تا ئىره به سته و له مه به ولاوه چاوه روان دانىشته و
بسووتى. دنيا ده وران ده ورانه!» گرووشنكا به پىكه نىنىكى جادووبازانه وه ئاوا

کۆتایی به قسه‌کانی هینا: «راکیتکا رهنکه ئەو جلوبەرگه جوان و رازاوه‌یه‌م بۆ ئەوه بێ. ئالیووشا من مروۆشکی رۆ ئەستوور و دل‌رەقم، ئەو جلو بەرگه زریقه و بریقه‌دارەم شر دەکەم، جوانی خۆم له نیو دەبەم. دەموچاوی خۆم دەسووتی، برینداری دەکەم، به چه‌قۆ تواتاوی دەکەم، وەک سوالکەر دەگەریم و دەست بۆ ئەم و ئەو پان دەکەمەوه. ئەگەر پیم خۆش بێ لەم ژووره ناچمه دەرئ و سبه‌ینی ته‌واوی ئەو دیاریبانه‌ی کوزما پنیداوم بۆی دەنیرمه‌وه و پاشماوه‌ی ژیانم کلفه‌تی دەکەم و خۆم به‌ریوه دەبەم. راکیتکا پیتوايه ئەو کارەم له دەست نایه؟ ده‌یکه‌م و زۆر چاکیش ده‌توانم. به‌لام کاریک مه‌که‌ه‌ه‌ستی و دۆ و دۆشاو تیکه‌ل که‌م... ئەگەر بیت له‌و مال‌ه‌ی وه‌ده‌ر ده‌نیم و ئاوقای چروچاوی ده‌بم و ده‌یرنم، کاریک ده‌که‌م روو له‌م لایه نه‌کاته‌وه!

ئەم قسانه‌ی دوا‌ی زۆر به‌ توور‌ه‌یی و گور‌ه‌گو‌ر ده‌رب‌ری و بیده‌نگ بوو، ده‌ستی به‌ به‌ر چاوییه‌وه گرت و ده‌مه‌و‌روو سه‌ری له‌ بال‌نجه‌که‌ه‌له‌چه‌قاند، دای له‌ پرمه‌ی گریان و شان و ملی که‌وته‌ له‌رزین. راکیتین هه‌ستا سه‌ر پی و گوتی:

- وه‌ختی رۆیشته‌، دره‌نگه‌، ریمان ناده‌ن له‌ کلێسه‌ بچینه ژوورئ.
گرووشنکا له‌ جی خۆی راپه‌ری و به‌ له‌بزیکی خه‌ماوی و سه‌رسور‌پماوانه گوراندی:

- ئالیووشا، دل‌نیام تۆ ناته‌وئ بر‌وئ! ده‌زانی چۆنت شله‌ژاندووم و دل‌ت شکاندووم؟ ده‌ته‌وئ به‌و حال‌ه‌وه‌ به‌جیمیل‌ی و ئەم‌شه‌و به‌ ته‌نیا‌ی سه‌ر ب‌نیمه‌وه؟

راکیتین به‌ چه‌ربه‌یه‌که‌وه گوتی: «ناتوانی شه‌وئ له‌ لای تۆ ب‌مینیت‌ه‌وه! ئەگەر پیتی خۆش بێ که‌یفی خۆیه‌تی! خۆم به‌ ته‌نیا ده‌روم.»
گرووشنکا به‌ توور‌ه‌یی گوراندی به‌ سه‌ریدا: «تۆ ده‌مت لێک نئ، ز‌ر‌ته‌بو‌زا! تۆ قه‌ت نه‌تویر‌اوه ئاوا له‌ لای من ده‌م‌در‌یژی ب‌که‌ی.»
راکیتین به‌ توور‌ه‌یی پرس‌ی: پیم‌ب‌لی بز‌انم ئەو چ شه‌کر‌یکی شکاندووه؟

- ناتوانم بیلیم، نازانم. نازانم چیی گوتئاولا به دلمه‌وه نیشته. به جارئ تووشی شله‌ژانی دهروونی کردم... یه‌که‌م که‌س و ته‌نیا که‌سیکه تا ئیستا به‌زییی پیمدا هاتووه.» پاشان زور خا‌که‌رایانه و وه‌ک که‌سیکی جه‌زم بوو له هه‌م‌به‌ر ئالیووشادا چۆکی دادا و گوتی: «فریشته‌که‌م، بۆ پِیشتر نه‌ده‌هاتی؟ له ته‌واوی ماوه‌ی ژیانمدا چاوه‌پوانی که‌سیکی وه‌ک تۆ بووم. ده‌م‌زانی که‌سیکی وه‌ک تۆ دیت و لیم ده‌بووری. لیم پوون بوو پوژیک به‌هۆی نارپه‌سه‌نی و هیچوپووچیمه‌وه، نه‌ک به‌هۆی جوانیمه‌وه سه‌رنجی که‌سیک راده‌کِشتم بۆ لای خۆم.»

ئالیووشا دانه‌وییه‌وه به‌سه‌ریدا و به‌بزه‌یه‌کی پر له‌خۆشه‌ویستییه‌وه به‌نه‌رمی ده‌ستی گرت و وه‌لامی دایه‌وه: «من چیم بۆ کردووی؟ ته‌نیا چله‌پیوازیکم پینداوی، جگه‌له‌پیوازیک چیم پینداوی؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده و به‌س! له‌گه‌ل ئه‌و قسانه‌ خۆشی ده‌ستیکرد به‌گریان. هه‌ر له‌و کاته‌دا گوره‌و هه‌رایه‌کی کتوپر له‌دالانه‌که‌وه هه‌ستا و که‌سیک خۆی به‌ژووریدا کرد. گرووشنکا زور ترسا، هه‌ستا سه‌ر پِن. فینیا به‌قیژه‌ قیژ خۆی کرد به‌ژووری میوانداریدا و شاد و پشوو‌سوار هاواری کرد:

- خاتوون، خاتوونی به‌پِیز، راسپارده‌یه‌ک به‌چارنال گه‌یشتی. که‌ژاوه‌یه‌کی له‌ماکرۆیه‌وه بۆ ئیوه‌هیناوه، تیمووتیی عاره‌بانه‌چی به‌سی چاره‌وێوه. خه‌ریکن ئه‌سه‌په‌کان له‌گه‌ل ئه‌سه‌پی تازه‌نه‌فه‌س ده‌گوپن و له‌عاره‌بانه‌که‌ی ده‌که‌ن... نامه، ئه‌وه‌ش نامه، خاتوون.

نامه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو له‌ته‌واوی ماوه‌ی قسه‌کردنیدا، راپیده‌وه‌شاند. گرووشنکا نامه‌که‌ی له‌ده‌ستی ساند و رۆیی بۆ لای مۆمه‌که. پسوله‌یه‌کی چکۆله‌بوو و دوو سی دیپی لینووسرابوو. خیرا خویندییه‌وه.

سیی هه‌لگه‌رابوو، به‌ره‌نگی په‌ریو و بزه‌یه‌کی سارده‌وه‌هاواریکرد: «ناردوویه به‌دوامدا. گوتوویه بزه‌له‌وردیله‌که‌م بگه‌رێوه!»

به‌لام له‌پر‌دا به‌دردۆنگی له‌جیی خۆی راوه‌ستا. له‌نا‌کاو گوشاری خوین گه‌یشته‌پروومه‌تی و سوور هه‌لگه‌را.

هاواریکرد: «دەرږومه وه. خودا حافیز پینچ سال ته مهنی به فیرۆ چووم! خودا حافیز! خودا حافیز ئالیووشا، چاره نووسم مه علووومه و ده بی برۆم. برۆن، برۆن، هه مووتان برۆن به جیمیلن، ئیتر نامه وی چاوم به هیچ کامتان بکه وی! گرووشنکا به ره و ژیانکی تازه بال ده گری... راکیتکا، تۆش به خراپه یادم مه که. رهنکه به ره و پیری مه رگ بچم! په ککو هه ره ده لی مه ستم!»

له ناکاو هه موویانی به جیهیشت و رۆی بۆ وه تاغی خه وه که ی. راکیتین بۆلاندی: «وايه هیدی، ئیتر هه ره به پیاویشمان نازانی و میشکیشی میوان نییه! با برۆین. دهن ديسان له وانه یه گویمان له قیژوه و رۆی ژاننه ی بی. ئه وه هه موو گریان و نووکه نوکه ی جارزی کردم.»

ئالیووشا ئیختیاری رۆیشتنی دایه ده ست راکیتین. له هه وشه عاره بانه یه کی سه ره داپۆشراو راگیرابوو. خه ریک بوون خامووتیان له ملی ئه سه په کان داده مالی. چه ند که سه به له نته ره وه به ملاو به ولادا هه لده سووران. له ده روازی هه وشه وه سی ئه سه پیان هینا ژووری. به لام کاتیک ئالیووشا و راکیتین گه یشتنه به ر پلیکانه کان، په نجه ره ی ژووری خه وه که ی گرووشنکا له ناکاو کرایه وه و هه رای له ئالیووشا کرد:

- ئالیووشچکا، سلاوی میتینکای برات بگه یه نه و پیتیلی به خراپه م یاد نه کا، ئه گه رچی تووشی رۆژه شهیم کردوو. له زمانی منه وه پیتیلی: «گرووشنکا به مرو فیکی هچوپوچ براوه، نه ک به تۆی دلپاک و نه جیم.» ئه وه شی پیتیلی که گرووشنکا ئه وی ته نیا سه عاتیگ خوشویستوو. ته نیا سه عاتیگ. بلی ده یگوت هه تا ئاخری عومری ئه وه سه عاته له بیر نه با ته وه. هه ره له بیرى بی باشه!

قه سه کانی به قولی گریان وه کوتای پیتینا و په نجیره که ی شه ق پیوه دا. راکیتین به پیکه نینه وه گوتی: «هه هه هه! میتیای براتی چاره ره شه کردوو و قورى کردوو به سه ریدا، پیتی ده لی تا ئاخری عومری له بیرى نه با ته وه! له و دلره قی و درنده ییه!»

ئالیووشا وه لامی نه دایه وه، هه ره ده تگوت گویشی لینه بووه. به په له و شان به شانی راکیتین هه نگاوی دهن. بیر و خه یال دایگرتوو و بی ئیختیار شه قواوی

هه‌ل‌دیناوه. ږاکیتین برووسکه‌یه‌ک به دل‌یدا هات و قرژ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی خوئ له برینی بېرژینن. به مه‌به‌ستیکی دیکه ئالیووشای بردبوو بۆ مالی گرووشنکا، به‌لام چاوه‌روانییه‌که‌ی نه‌هاتبووه دی. به دان‌به‌خو‌دا گرتن و ږقه‌وه دیسان گوتی: «ئو ئه‌فسره له‌ه‌یستانییه. له راستیدا ئه‌فسه‌ر نییه. له گومرکی سیبیریا کاریده‌کرد، له سنووری چین - پیموایه له‌ه‌یستانییه‌کی وردیله و زه‌رده‌له‌یه و نانی شه‌وی نییه. له‌به‌ر ئاتاجی و نه‌بوونی گرووشنکاو‌ی وه‌بیر هاتو‌ته‌وه و بیستویه‌ی کونه ژنه‌که‌ی مال و سامانیکی باشی پیکه‌وه ناوه، بۆیه هه‌له‌سوونی هیناوه‌ته‌وه - نه‌ینییه‌که‌ش ئه‌وه‌یه.»

ئالیووشا ده‌تگوت هیچ نابیستی. ږاکیتین ئیتر خه‌ریک بوو شه‌ق به‌ری. به پیکه‌نینیکی بوغزاوییه‌وه گوتی: «چا بوو، تاوانباریکت نه‌جات دا! ژنیکی به‌ستوکه‌ت هینایه‌وه سه‌ر ږیگای راست! حه‌وت دیوت له ناخی ده‌رکیشا! که‌وايه ئه‌و په‌رچویه‌ی چاوه‌روانی بوو، هاته‌دی!»

ئالیووشا به‌ دل‌گرانیه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ده‌مت لیک نی ږاکیتین.»
 - که‌وايه ئیستا له به‌ر ئه‌و بیست و پینچ ږوبله ږقت لیم هه‌ستاوه؟ پیموایه هاو‌ږیکه‌ی خۆم فرۆشتووه؟ خو ده‌زانی نه‌ تۆ مه‌سیحی و نه‌ منیش یه‌هوودام.

ئالیووشا گوران‌دی: «ئاخ ږاکیتین، دل‌نیا به‌ ئه‌وهم هه‌ر له بیر نه‌مابوو، خو‌ت وه‌بیرت هینامه‌وه...»

به‌لام ږاکیتین دیسان هه‌لچوو.
 له ناکاو ده‌نگی هه‌ل‌ینا: «سندان له سه‌رم دا بۆ کارم، نازانم بۆ له‌خو‌ږا تۆم هینا؟ داوه‌شیم بۆ کارم! ئیتر له‌م کاته‌وه نه‌ ده‌مناسی و نه‌ ده‌تناسم. تۆ به‌ ږیی خو‌ت و من به‌ ږیی خۆم!»

به‌ کو‌لانیکدا بایدايه‌وه و له تاریکه شه‌ودا لیک‌هه‌ل‌بران. ئالیووشا له شار وه‌ده‌ر که‌وت و به‌ نیو کیل‌گه و مه‌زrada ږو‌یشته‌. گه‌یشته‌وه کل‌یسه‌.

قاناى جەليل^۲

كاتىك ئاليووشا گەيشتەۋە خەلۋەتگا، بە پىي ياساي كىسە زۆر درەنگ
 ۋەخت بوو. دەرگەۋان لە درگايەكى تايبەتەۋە رېڭاي دا بچىتە ژوورى. زەنگى
 سەعات نۆ لىدرا بوو. لە دواي پوژىكى پر لە خەم و دلەخورپە و ماتەم، كاتى
 حەسانەۋە و پشودان بوو. ئاليووشا شەرمانانە دەرگاگەي كردهۋە و خۆي
 كرد بە حوجرەكەي حەزەرتى پىردا. هېشتا تابووتەكە ھەر لەۋى داندرابوو.
 حوجرەكە كەسى لىنەبوو، جگە لە باۋە پايسى كە بە تەنيايى ئىنجىلى بە سەر
 تابووتەكەدا دەخويند. پوڤفيري تازە مريدش كە شەرەدەندوۋكە و
 ئالوزىيەكانى ئەو پوژە كاسى كردبوو، لە ۋەتاغىكى دىكە تخیل بووبوو و لە
 حەوت سالان راست بووبوۋە. ئەگەر چى باۋە پايسى گوئى لە ترپەي پىي
 ئاليووشا بوو، بەلام سەرى ھەلنەھىنا. ئاليووشا رۆيى بۆ سووچىك و لە لاي
 راستى تابووتەكە چۆكى دادا و دەستىكرد بە دوعا و پارانەۋە.

لە ناخەۋە دەكوللا. ھەست و خەيالى ئالوز مېشكى داگرتبوو، بەلام ھىچكام
 لە ۋە ھەستانە بە روونى خويان دەرەنەدەخست، ھەر ھەستىك دەھات خولىكى
 بە مېشكىدا لىدەدا و ھەستىكى دىكە جىڭاي دەگرتەۋە. بەلام ھەستى بە
 چىژىكى خۆش دەكرد و سەيرە تووشى سەرسوپمانىشى نەكرد. ديسان
 تابووتەكەي لە ھەمبەر خويدا ديت و ئەو تەرمە كفن كراۋەش كە زۆرى بە
 لاۋە خۆشەويست بوو، بەلام گريان و چزوۋى خەم ۋەك بەياني ئازارى

2- «شارىكى بەناۋابانگە مەسىح يەكەم مۇجەزەي خۇي لەۋى نواند - ياني ئاۋى كرده شەپاب.
 تاقمىك قانا ھەر بەو شوئىنە دەزانن كە لە باكورى ناسرە ھەلكەۋتوۋە و بە كاۋلە قانا بەناۋابانگە.»
 (قاموسى كىتېبى پېرۇز)

نەدەدا. لەگەڵ چوونە ژووری، لە هەمبەر تابووتە کەدا بە چۆکدا هاتبوو، وەک ئەوەی لە بەردەمی مەرقەدییکی پیرۆزدا بێ. بەلام شادی، بەلێ شادی لە دل و زەینیدا دەدرەوشایەو. تەنیا پەنجیرەی حوجرە کە کرابوو، هەوا خەریک بوو فێتکی دەکرد. ئالیووشا لە دلی خۆیدا گوتی: «پەنگە بۆنە کە زۆرتر بووبی، بۆیە ئەو پەنجیرەیان کردۆتەو، بەلام بیرۆکەی ئەو بۆگەنیوێش کە چەند سەعات لەمەوبەر زۆر ناخۆش بوو لە بەر چاوی، ئێتر هەستی بە دامایەیان قین و رق نەدەکرد لە ناخی خۆیدا. هێور هێور دەستیکرد بە پارانەو، بەلام زوو تیگەیششت بێئختیار دەپاریتەو و ئاگای لە خۆی نییە. خەیاڵ و بیرۆکە وەک ئەستێرە سەریوەیان دەهات و بە سەر زەریای پۆچییهو دەشنینەو. هەركام لەو خەیاڵانە لە ناكاو دەكوژانەو و جیی خۆیان دەدا بە ئەستێرەیهکی دیکە. لەگەڵ ئەوانەشدا هەستیک کە ئاوێتەیی تەواوەتی شتەکانە گیانی دادەگرت. شتیکی خۆراگر و پڕ لە ئوخژن. خوشی لەو ئاگادار بوو. هێندێ جار بە دل و گیان دوعای دەکرد، دەویست هەموو خوشەویستی و شوکرانەی خۆی هەلپێژێ... بەلام کاتیکی دەستیکردبوو بە پارانەو، لە ناكاو بۆ لای شتیکی دیکە دەکشرا و لە بیر و خەیاڵدا ئەو دەبوو. پارانەو کە و ئەوەی لە نیو پارانەو کەدا هاتبوو لە بیر دەچۆو. گوێی لە باوە پایی گرت، بەلام شەکەتی ورده ورده خەریک بوو لەگەڵ خەو ئاوێتە دەبوو و لە پەستا وێژینگە دەدا.

سێ پوژ دواي ئەو لە قانای جەلیل زەماوەند بوو، باوە پایی دەخوێندەو. «دایکی عیسا لەوێ بوو. عیسا و شاگردەکانیشی بۆ ئەو زەماوەندە بانگهێشتن کران»³.

«زەماوەند؟... چی؟.. زەماوەند!» لە پانتای زەینی ئالیووشادا خولی دەخوارد و دەشنییەو.

بەختەوێری پووی لە گرووشنکاش کردبوو... ئەویش چووبوو بۆ ئەو زەماوەندە.. نا، چەقۆکە لە گەڵ خۆی نەبردوو... ئەو قسەیهش تەنیا

3- ئینجیلی یووحەننا، بەشی دووهم.

قسه يه کي «به ژان» بوو، چاکه ده کړي پياو له قسه ي ناخوش و دژمان خوش بئ. ده بئ خوش بئ. قسه ي تال و ناخوش خه م دهره وينئ... به بئ نه وانه، تامل کردني خه م و نازار بو مروف زور دژواره. راکيتين له کولانه که ئاوا بوو. هر کاتيک راکيتين بير له هه له کاني ده کاته وه، سر ده کا به کولانيکي ته نگه به ردا... به لام شارئ... ريگاي راست و به رينه و وهک بلور پووناکه و خوريش له نيوه ي ريگادايه.. ئاخ!... نه وه چييه ده يخوئيته وه؟»

کاتيک شه راب ته واو بوو، دايکي عيسا گوتي شه رابمان نه ماوه... ئاليووشا گوئي لي بوو.

- ئاخ، وايه، خه ريک بوو له ده ستم دهره دچوو و نه شمه دويست له ده ستم دهرچئ، نه و کولپه يه م به گيان و دل خوش ده وئ. قاناي جهليل يه که م مؤجره!... ئاخ نه و مؤجره يه! ئاخ نه و مؤجره نازهنينه! مه سيح بو پرسه ي خه لکي نه ده چوو. له شادياندا به شداريي ده کړد. يه که مين مؤجره ي نه جامدا، تاکو بگاته فرياي شادي و خوشي خه لک... «هر که سيک خه لکي خوش بوئ، شادي به کانيشياني خوش ده وئ»... نه وه قسه ي هه موو ده مي نه و خوالخوش بووه بوو. يه کي له نه نديشه سره کييه کاني بوو... «به بئ شادي ژيان بووني نيه.» ميتيا ده لي... به لي، ميتيا... «هر شتيک باش و راسته قينه بئ، هه ميشه ليوريزه له به خشين و ليوردن.» زووسيما نه وه شي ده گوت...

عيسا پنيگوت، ژنه که من چکارم به تويه؟ منيش هيشتا نه جهلم نه هاتووه.»

«دايکي به نوکه ره که ي ده گوت: «هر چيتان پي ده لي، بيکه ن»...

- نه و چون ده لي وا بکه ن، نه و مه به ستي شادي و خوشي خه لکي هه ژار و ليقه و ماو بوو. چونکه نه وه نده هه ژار و ده سته نگن ته نانه ت بو زه ماوه نده کانيشان شه رابيان ده ست ناکه وئ.

ميژوونووسان ده لين له دهره به ري دهرپاچه ي «جينسارت» هه ژار و ليقه و ماو ترين خه لک ده ژيان، نه وه نده هه ژار که ناتواني بيری ليکيه يته وه. به لام دلي مروفيکي پاکيش، دلي دايکيکي مه زن که ده يزاني کورپه که ي ته نيا بو به ريوه بردني نه و نه رکه پيروزه نه هاتووه که پي سپيردراوه، به لکو دله پاک

و ئاسمانییەکی دەیتوانی ئەو چیژە پاک و بیگەردە ھەستییەک، کە ئەو خەلکە ساویلکە و ھەژار و ڕەشوپووتە بۆ زەماوەندەکیان بانگیشتنیان کردووە. بە بزەییەکی نەرمونیانەو (حەتمەن ئەو زەردەخەنە نەرمەیی بۆ دایکی گرتووە) گوتی: «من ھێشتا ئەجەلم نەھاتووە.» یانی بە راستی بۆ زۆر کردنی شەراب ھاتە سەر زەوی؟ ھەر بۆیە ڕۆیشت و لە قەسەیی دایکی دەرناچوو... ئاخ، دیسان درێژەیی بە خویندەووە دا...

«عیسا پێیگوتن، دەفرەکان پڕکەن لە ئاو، لێواوێو پریان کردن.» ھەروەھا پێیگوتن، ئیستا ھەلیانگرن و بیانبەن بۆ میری کۆرەکە. ئەوانیش بردیان.

«کاتی میری کۆرەکە لەو ئاوەی چیشت، کە بووبوو شەراب، نەیزانی ئەو شەرابە لە کوێو ھاتووە. [بەلام ئەو نۆکەرانی دەفرەکانیان پڕ کردبوو، دەیانزانی] ڕووی لە زاوا کرد و پێیگوت، ھەموو کەس شەرابی باش زووتر دینی. کاتی سەرخۆش بوون، خراپەکە دینی، بەلام تۆ تا ئیستا شەرابە باشکەت لە کوێ دانابوو.»

بەلام ئەمە چییە، ئەمە چییە؟ ئەم وەتاغە بۆ ئاوا گەورە بۆتەو؟... ئاخ، بەلێ... زەماوەندە، شایییە... بەلێ، بەلێ شایییە. ئەو ھەش میوانەکان، ئەو ھەش بووک و زاوای لاو پیکەووە دانیشتون، کۆرەکە ھەموو شاد و دلخۆشن، ئەو میری کۆر کوا؟ ئەو ئەمە کییە، ئەمە کییە؟ دیوارەکان ھەروا لە بەر یەک دەرپوینەووە... کێ لە سەر ئەو سفرەیی ھەلەستیی؟ چی! ئەویش لێرەیی؟ بەلام ئەو لە نیو تابووتەکەدا... بەلام ئەویش لێرەیی. ھەستاو، چاوی لە منە: خەریکە دێ بۆ لام.. خودایە گیان!

بەلێ، ھات بۆ لای. بۆ لای ئەو، ئەو پیرە پیاو و وردیلە و لاوازە، بە دەموچاو ھەڵوێتەکی ھەو، نەرم و شاد پێدەکەنی. ئیتر تابووتەکە لەوێ نەماوو. ھەر ئەو جلانەشی لە بەردا بوو کە دوینی لەگەڵیان دانیشبوو، ئەو کاتەیی کە زیارەتکاران دەوریان داوو. کفنی پێو نەبوو، چاوی بریقەیی

دههات. كهوايه ئهوه چى بوو؟ ئهويشيان بۆ ئهو زهماوهنده بانگهيشت
 كردووه؟ ئهويش له زهماوهندي كهنعاندا بهشدارىي كردووه.
 گووى له دهنگىكى ئارام بوو له ژوور سهري دهىگوت: «بهلى كورم،
 منيشيان بانگهيشت كردووه. بانگيان كردووم و هيناويمان. بۆچى ليره خوٽ
 شاردۆتهوه؟ وهره تۆش لهگهلمان كهوه.»
 دهنگى خوٽى بوو، دهنگى باوه زووسىما. راست خوٽى بوو، چونكه ههر ئهو
 بوو بانگى كرد! پيرى كليسه دهستى ئاليووشاى گرت و ههليستانده سهري پى،
 ئهويش به پينه پارهستا.
 پيرهپياوى لهپولاواز له دريژهى قسهكانيدا گوتى: «شادى دهكهين.
 شهراپى تازه دهخوينهوه، شهراپى تازه و جيژنى گهره، ئهوههموو ميوانهت
 ديوه؟ ئهوهش بووك و زاوا. ئهوهش ميرى زانا كه له شهراپه تازهكه
 دهجيژى. بۆ ئاوا چاوت تيبيريوم؟ پياوازيكم داوهته دهست سواكهريك، بۆيه
 منيش ليرهه. زۆر كهسيش ليرهه كه له پياوازيكيان زياتر نهكردۆته خيهر -
 تهنيا پياوازيك... بۆ تهواوى كردهوهكانمان چييه؟ تۆش كورپهكهه، كورپه
 دلسۆزهكهه، تۆش فير بووى كه ئهمرۆ پياوازيك بهديته دهست ژنيكى برسى.
 كورپه خوشهويستهكهه، دهست به كار به، خوشهويستهكهه، دهست به كار به
 و رامهوهسته!... «خۆرهكهمانت» ديتووه، ديوته «ئهو» خۆره پرووناكه؟»
 ئاليووشا منجاندى: «دهترسم... ناويرم چاوى لييكهه.»
 - لى مهترسه. «ئهو» له گهرهبييدا پرسكوويه و لهبهه مهنى بهسامه.
 بهلام له رادهبهدهر دلۆقان و خاوهن بهزهيه. له ريگاي خوشهويستيهوه
 خوٽى كردۆته شيوهى ئيمه و لهگهلى ئيمه شادى دهكا. ئاو دهكاتو شهراپ
 لهبهه ئهوهى ميوانهكان بهزم و جيژنهكهيان لى تال نهبي و چاوهروانى
 ميوانى تازهيه. بهردهوام ميوانى تازه بانگهيشت دهكا و ههتا دنيا به دنيايه
 ئهوه كاريهتى. ديوته شهراپى تازه دينن. ئهوه پهرداخهكان ريز دهكهه و
 دهباينهتن.

شتیک له دلی ئالیووشادا درهوشایه وه، له پړیکدا دلی کهیلی ژان بوو و فرمیستی شادی له چاویدا قه تیس ما... دهستی کیښا، هاواریکی کرد و له خه و راچله کی.

ديسان تابووت و په نجره دی ئاوه لا و خویندنی ئارام و له سه ره خوئی ئینجیل. به لام ئالیووشا گوئی له خویندنی ئینجیل نه بوو. سهیره له سه ر چوک خه وی لیکه وتبوو، به لام ئیستا به پیوه بوو. له ناکاو به سی ههنگاو خیرا و به هیز رویشت بو لای تابووته که. دهتگوت بو پیشه وه پالی پیوه دهنن. شانی له شانی باوه پایسی درا، به بی ئه وه دی بزانی. باوه پایسی تاوی چاوی له سه ر کتیبه که هه لگرت، به لام چونکه دیتی ئالیووشا تووشی شله ژانیکی سهیر بووه، له ناکاو سه ری بو لایه کی دیکه وهرسووراند. ئالیووشا چاوی له تابووته که بری. مردوویه کی کفن کراو به ئارامی له نیو تابووته که دا راکشابوو، میدالکی به سه ر سینگه وه بوو و کلاویکی تیژی به خاچی ههشت گوشه وه له سه ر نرابوو. هه ر ئیستا گوئی له دهنگی بوو بوو: ئه و دهنگه ش هه ر وا له گویدا دهرینگایه وه. گوئی راگرتبوو و هه روا چاوه ری بوو قسه بکا، به لام له ناکاو وهرسوورا و له حوگره که چوه دهری.

ته نانه ت له سه ر پلیکانه کانیش رانه وه ستا و به هه له داوان چوه خواری. گیانی له ناخه وه قولپی دها بو ئازادی و پزگار بوون ئوقره دی لی برابوو. میچی ئاسمان، پر بوو له ئه ستیره دی گهش و به سریوه، به رین و بی سنوور له ژوور سه ری راخراوو. کاکه شان به دوو پروباری شیر ی به نیوان ئاسماندا هه تا ئاسو دهرویشت. شه ویکی ئارام و فینک و بی خشپه زه ویی له خویه وه پیچابوو. گومبه زی و بارووی زیرینی کلیسه ی گه وره له هه مبه ر ئاسمانی پیروژدا ددرهوشایه وه. گولاله ی گهش و پاراوی پاییزی له نیو باغچه و دیراوی هه وشه ی کلیسه دا ملیان به لاره وه نابوو. کروکیپی زه وی دهتگوت له گه ل بیده نگیی ئاسمان ئاویته بووه. رازی زه وی له گه ل رازی ئه ستیران لیک گریدرابوو... ئالیووشا چاوی به مؤله ق ویستاوی له بهر پیی خوئی بری. له ناکاو خوئی دا به عهرزیدا.

نهیده زانی بۆ دهیهه وی زهوی له ئامیز بگری. نهیده زانی بۆ ئاوا تامه زرویه
 زهوی پامووسی و سه ره له بهری خا که که ی ماچکا. به لام له گه ل پرمه پرمی
 گریان لیوی به عه زه که وه نا و به فرمی سکی چاوی ئاویدا، له ناخی دل و
 گیانه وه بریاریدا و سویندی خوارد خوشی بوئ و هه تا دنیا به دنیا به ئه
 خوشه ویستییه ی به دلپیه وه گریدا. «زهوی به فرمی سکی شادی پاراو که ن و
 ئه و فرمی سکه شتان خوشبوئ.» له ناخیدا بوو به زایه له. به سه ر چیدا
 دهگریا؟ ئاخ، وا جه زم بوو بوو ته نانه ت به سه ر ئه ستیره کانی ئاسمانیشدا
 دهگریا که به ئاسمانه وه دهره و شان ه وه. «ئه و جه زم بوونه تووشی
 شه رمه زاری نه کرد.» ده تگوت له ته وای ئه و دنیا بیژماره خودا وه تاله تیشک
 هه لواسراوه و گیانی خوی به هه مو یانه وه گریده دا و گیانی «له پیوه ندی
 له گه ل دنیا کانی دیکه» وه له رزین که وتبوو. دهیویست له هه موو که س خوش
 بی و له هه موو شتیک داوی لیبووردن بکا. ئاخ، نه ک هه ر بۆ خوی، بۆ
 ته وای مرقایه تی، له بهر هه موو که س و هه موو شتیک. «خه لکانیش دوعا
 بۆ من ده که ن.» دیسان له گیانیدا بوو به زایه له. سات له دوا ی سات به
 روونی و به شیوه یه کی هه ستی پکراو شتیکی خوراکر و به رین وه ک که پری
 ئاسمان به رۆحیه وه پیوه ند دهره. ده تگوت بیرو که یه ک هه وساری زهینی به
 دهسته وه گرتوه و هه تا ئاخری عومری و هه تا دنیا به دنیا به رده وامه.
 لاویکی بیته یز بوو کاتی که وت به عه رزیدا، پیاویکی ئازا و به جه رگ هه ستایه
 سه ر پی. ئه وه شی هه ر له پر و له کاتی جه زم بوون و حال لی هاتنه کهیدا
 هه ستی پکرد. هه تا ئاخری ته مه نیشی ئه و کاته ی له بیر نه چۆوه. له دوا ی ئه وه،
 به ئیمانیک شاراوه و به هیز له وته کانی دا، دهیگوت: «له و کاته دا که سییک
 رۆحی ده لاواندمه وه.»

له دوا ی سی رۆژ به پی وه سیه تی پیری کلیسه که پی گوتبوو «دهست
 له ژیا نی ته رکه دنیا یی هه لگره» کلیسه ی به جیه یشت.

